II

(Muud kui seadusandlikud aktid)

MÄÄRUSED

KOMISJONI RAKENDUSMÄÄRUS (EL) 2020/776,

12. juuni 2020,

millega kehtestatakse lõplik tasakaalustav tollimaks teatavate Hiina Rahvavabariigist ja Egiptusest pärit kootud ja/või nõeltöödeldud klaaskiust kangaste impordi suhtes ning muudetakse komisjoni rakendusmäärust (EL) 2020/492, millega kehtestatakse lõplik dumpinguvastane tollimaks teatavate Hiina Rahvavabariigist ja Egiptusest pärit kootud ja/või nõeltöödeldud klaaskiust kangaste impordi suhtes

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2016. aasta määrust (EL) 2016/1037 kaitse kohta subsideeritud impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Liidu liikmed [1] (edaspidi „alusmäärus“), eriti selle artiklit 15 ja artikli 24 lõiget 1,

ning arvestades järgmist:

1. MENETLUS

1.1. Algatamine

(1) Euroopa Komisjon (edaspidi „komisjon“) algatas 16. mail 2019 alusmääruse artikli 10 alusel subsiidiumivastase uurimise seoses teatavate Hiina Rahvavabariigist (edaspidi „HRV“) ja Egiptusest (edaspidi koos „asjaomased riigid“) pärit kootud ja/või nõeltöödeldud klaaskiust kangaste (edaspidi „klaaskiust kangas“) impordiga liitu. Komisjon avaldas algatamisteate [2] (edaspidi „algatamisteade“) *Euroopa Liidu Teatajas* 16. mail 2019.

(2) Komisjon algatas uurimise kaebuse alusel, mille esitas 1. aprillil 2019 Tech-Fab Europe (edaspidi „kaebuse esitaja“) tootjate nimel, kelle toodang moodustab üle 25 % liidu teatavate kootud ja/või nõeltöödeldud klaaskiust kangaste kogutoodangust. Kaebus sisaldas tõendeid subsideerimise ja sellest tuleneva kahju kohta, mida käsitati piisava põhjusena uurimise algatamiseks.

(3) Enne subsiidiumivastase uurimise algatamist teatas komisjon Hiina valitsusele [3] ja Egiptuse valitsusele, [4] et on saanud nõuetekohaselt dokumenteeritud kaebuse, ning kutsus Hiina valitsust ja Egiptuse valitsust konsultatsioonidele vastavalt alusmääruse artikli 10 lõikele 7. Konsultatsioonid Hiina valitsuse ja Egiptuse valitsusega toimusid 13. mail 2019. Vastastikusele kokkuleppele siiski ei jõutud.

---

[1] ELT L 176, 30.6.2016, lk 55.

[2] Teade teatavate Hiina Rahvavabariigist ja Egiptusest pärit kootud ja/või nõeltöödeldud klaaskiust kangaste importi käsitleva subsiidiumivastase menetluse algatamise kohta (ELT C 167, 16.5.2019, lk 11).

[3] Terminit „Hiina valitsus“ on käesolevas määruses kasutatud laiemas mõttes ning see hõlmab riiginõukogu, samuti kõiki ministeeriume, ameteid, agentuure ja asutusi riiklikul, piirkondlikul või kohalikul tasandil.

[4] Terminit „Egiptuse valitsus“ on käesolevas määruses kasutatud laiemas mõttes ning see hõlmab kõiki ministeeriume, ameteid, agentuure ja asutusi riiklikul, piirkondlikul või kohalikul tasandil.

(4) 21. veebruaril 2019 algatas komisjon HRVst ja Egiptusest pärit sama toote suhtes eraldiseisva dumpinguvastase uurimise ([5]) (edaspidi „eraldiseisev dumpinguvastane uurimine“). 7. aprillil 2020 kehtestas komisjon lõpliku dumpinguvastase tollimaksu Hiina RVst pärineva vaatlusaluse toote impordi suhtes ([6]) (edaspidi „lõplik dumpinguvastane määrus“). Käesoleva subsiidiumivastase uurimise ja eraldiseisva dumpinguvastase uurimise käigus tehtud kahju, põhjusliku seose ja liidu huvide analüüsid on *mutatis mutandis* ühesugused, kuna liidu tootmisharu määratlus, valimisse kuuluvad liidu tootjad, vaatlusalune periood ja uurimisperiood on mõlema uurimise puhul samad.

1.1.1. *Hiina valitsuse märkused uurimise algatamise kohta*

(5) Hiina valitsus väitis, et uurimist ei tohiks algatada, sest kaebus ei vasta WTO subsiidiumide ja tasakaalustusmeetmete lepingu artikli 11 lõigetes 2 ja 3 ning alusmääruse artikli 10 lõikes 2 esitatud tõendamisnõuetele. Hiina valitsuse väitel puuduvad piisavad tõendid tasakaalustatavate subsiidiumide, kahju ja selle kohta, et subsideeritud impordi ja kahju vahel on põhjuslik seos.

(6) Komisjon lükkas selle väite tagasi. Kaebuses esitatud tõendid hõlmasid teavet, mis oli kaebuse esitajale selles etapis mõistlikult kättesaadav. Nagu on näidatud tõendite piisavust käsitlevas memorandumis, mis sisaldab komisjoni hinnangut kõigile tema käsutuses olevatele tõenditele seoses Hiina Rahvavabariigi ja Egiptusega ning mille alusel komisjon uurimise algatas, oli uurimise algatamise etapis piisavalt tõendeid selle kohta, et väidetavad subsiidiumid olid nii olemasolu, hulga kui ka olemuse aspektist tasakaalustatavad. Samuti sisaldas kaebus piisavalt tõendeid selle kohta, et subsideeritud import põhjustab kahju liidu tootmisharule.

(7) Täpsemalt märkis Hiina valitsus algatamiseelsete konsultatsioonide käigus, et kaebuse esitaja viited Hiina kavadele, programmidele või soovitustele ei ole asjakohased, kuna need ei ole siduvad, ning et Hiina 13. viisaastakukavas ega ehitusmaterjalide tööstuse 13. viisaastakukavas (2016–2020) klaaskiust kanga tootmisharu ei nimetata. Algatamise järel väitis Hiina valitsus ka seda, et algatus „Made in China 2025“ klaaskiust kangast ei hõlma. Komisjon märkis, et Hiina valitsus ei vaidlusta selliste kavade, programmide või soovituste olemasolu, vaid üksnes seda, mil määral need on klaaskiust kanga tootmisharule siduvad või hõlmavad seda. Lisaks märkis komisjon, et kaebuse esitaja on esitanud tõendeid selle kohta, et uusi materjale on nimetatud mitmes valitsuse dokumendis ja klaasipõhiseid materjale on nimetatud ehitusmaterjalide tööstuse 13. viisaastakukavas (2016–2020). Hiina valitsus ei esitanud mingeid tõendeid selle kohta, et need väited ei ole vaatlusalusele tootele kohaldatavad.

(8) Hiina valitsus väitis ka, et ei Hiina ekspordi- ja krediidikindlustuse korporatsioon (edaspidi „Sinosure“) ega riigi omandis olevad kommertspangad ole avalik-õiguslikud asutused ning et Hiina valitsus ei volitanud ega suunanud erasektori panku. Komisjon märkis, et see väide on seotud juba eespool esitatud väitega ning et kaebuses nimetati muu hulgas Hiina pangandusseadust, mille kuulumist Hiina õigusaktide hulka Hiina valitsus ei vaidlusta. Komisjon rõhutas ka, et hiljutistes ELi subsiidiumivastastes uurimistes jõuti selles küsimuses teistsugusele järeldusele ([7]).

([5]) Teade teatavate Hiina Rahvavabariigist ja Egiptusest pärinevate kootud ja/või nõeltöödeldud klaaskiust kangaste importi käsitleva dumpinguvastase menetluse algatamise kohta (ELT C 68, 21.2.2019, lk 29).

([6]) Komisjoni 1. aprilli 2020. aasta rakendusmäärus (EL) 2020/492, millega kehtestatakse lõplik dumpinguvastane tollimaks Hiina Rahvavabariigist ja Egiptusest pärit teatavate kootud ja/või nõeltöödeldud klaaskiust kangaste impordi suhtes (ELT L 108, 6.4.2020, lk 1).

([7]) Komisjoni 8. juuni 2017. aasta rakendusmäärus (EL) 2017/969, millega kehtestatakse Hiina Rahvavabariigist pärinevate teatavate rauast või legeerimata terasest või muust legeerterasest kuumvaltsitud lehttoodete impordi suhtes lõplik tasakaalustav tollimaks ja muudetakse komisjoni rakendusmäärust (EL) 2017/649, millega kehtestatakse Hiina Rahvavabariigist pärinevate teatavate rauast või legeerimata terasest või muust legeerterasest kuumvaltsitud lehttoodete impordi suhtes lõplik dumpinguvastane tollimaks (ELT L 146, 9.6.2017, lk 17) (edaspidi „kuumvaltsitud lehtterastoodete juhtum“), komisjoni 9. novembri 2018. aasta rakendusmäärus (EL) 2018/1690, millega kehtestatakse lõplik tasakaalustav tollimaks teatavate Hiina Rahvavabariigist pärit uute või protekteeritud kummist õhkrehvide (mida kasutatakse bussidel või veoautodel ning mille koormusindeks on üle 121) impordi suhtes ja muudetakse komisjoni rakendusmäärust (EL) 2018/1579, millega kehtestatakse teatavate Hiina Rahvavabariigist pärit uute või protekteeritud kummist õhkrehvide (mida kasutatakse bussidel või veoautodel ning mille koormusindeks on üle 121) impordi suhtes lõplik dumpinguvastane tollimaks ja nõutakse lõplikult sisse kõnealuse impordi suhtes kehtestatud ajutine tollimaks ning millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EL) 2018/163, (ELT L 283, 12.11.2018, lk 1) (edaspidi „rehvide juhtum“) ning komisjoni 17. jaanuari 2019. aasta rakendusmäärus (EL) 2019/72, millega kehtestatakse lõplik tasakaalustav tollimaks Hiina Rahvavabariigist pärit elektrijalgrataste impordi suhtes (ELT L 16, 18.1.2019, lk 5) (edaspidi „elektrijalgrataste juhtum“).

(9) Lisaks väitis Hiina valitsus, et eksporttoodete ostjate krediiti antakse välismaistele äriühingutele ja seega ei saa sellest kasu Hiina klaaskiust kanga tootjad. Komisjon oli siiski seisukohal, et Hiina klaaskiust kanga tootjatele kuuluvatele välismaistele äriühingutele antud soodustused võivad esimestele kasulikud olla.

(10) Hiina valitsus märkis, et kõrgtehnoloogiaettevõtete kõrgtehnoloogia arendamiseks ja tootmiseks kasutatavate seadmete kiirendatud amortisatsiooniga seotud maksukava ning mõned nimetatud toetusprogrammid on lõpetatud. Komisjon võttis selle märkuse teadmiseks, kuid rõhutas, et see ei kehti kõigi programmide ega kaebuses nimetatud eri tasandi (st riikliku, piirkondliku või kohaliku tasandi) valitsusasutuste suhtes. Peale selle võib kiirendatud amortisatsiooniga seotud maksukava tuua jätkuvat kasu, näiteks amortisatsiooni asjaomaste seadmete kasutusaja jooksul, mis võib hõlmata uurimisperioodi.

(11) Uurimise algatamise järel väitis Hiina valitsus ka seda, et kaebuse esitaja ei kehtestanud tingimusi välismaise võrdlusaluse kohaldamiseks laenude ja maakasutusõiguste puhul. Komisjon leidis siiski, et kaebuses esitatud väiteid toetavad hiljutised liidu subsiidiumivastased uurimised, milles tunnistati vajadust kasutada nendes küsimustes väliseid võrdlusaluseid, mis on kohandatud HRVs valitsevatele tingimustele ([8]).

(12) Lisaks väitis Hiina valitsus, et kaebuses ei esitatud piisavalt tõendeid, sest selles tugineti peamiselt varasematele ELi määrustele, mis käsitlevad teistsuguse määratlusega tooteid. Komisjon märkis siiski, et varasemates ja hiljutistes subsiidiumivastastes uurimistes tehtud järeldused on seotud samade subsiidiumikavadega, mille suhtes kaebuses väiteid esitatakse. Uurimise algatamise järel teatas Hiina valitsus, et aastatel 2016–2018 oli finantssektoris olnud märkimisväärseid muutusi ja reforme, mistõttu kaebus ei saanud tugineda varasematele oludele. Komisjon märkis siiski, et kaebuse esitaja esitas kaebuses lisatõendeid selle kohta, et subsiidiumikavad jätkuvad oluliste muudatusteta senimaani. Samuti meenutas komisjon, et Hiina valitsus ei esitanud tõendeid, mis oleksid väited asjaomaste kavade jätkumise kohta ümber lükanud. Seega näitasid kättesaadavad tõendid selles uurimise etapis pigem seda, et kõnealused subsiidiumikavad ei olnud oluliselt muutunud. See leidis selles uurimises lõpuks ka kinnitust.

(13) Hiina valitsus väitis seoses eri subsiidiumidega, et kaebuse esitaja ei esitanud tõendeid kasu ja konkreetsuse kohta. Komisjon on seisukohal, et kaebuse esitaja esitas kasu ja konkreetsuse kohta piisavad tõendid, mis olid talle mõistlikult kättesaadavad. Igal juhul analüüsis komisjon kaebuses esitatud tõendeid ja esitas kõigi tõendite piisavust käsitleva memorandumi asjakohaste elementide kohta oma analüüsi, mis lisati uurimise algatamisel avalikku toimikusse. Hiina valitsus kordas algatamise järel esitatud märkusi, kuid uusi tõendeid ei esitanud.

(14) Seetõttu järeldas komisjon, et kaebuses oli esitatud piisavalt tõendeid, mis viitasid väidetavale subsideerimisele Hiina valitsuse poolt.

(15) Käesoleva juhtumi eripära seisneb selles, et Egiptuses toimuv väidetav subsideerimine puudutab kahte äriühingut Hiina-Egiptuse Suessi majandus- ja kaubanduskoostöötsoonis (edaspidi „SETC-tsoon“); see on erimajandustsoon, mille on ühiselt moodustanud HRV ja Egiptus, st need kaks riiki, kelle vastu kaebus on suunatud. Komisjon teatas oma kavatsusest uurida kõiki subsiidiume, mida kõnealused SETC-tsoonis asuvad äriühingud said, olenemata nende allikast.

(16) Algatamiseelsete konsultatsioonide käigus märkis Hiina valitsus, et kaebuse esitajal ei olnud õiguslikku alust seada kahtluse alla Hiina valitsuse tegevust Egiptusest pärit või sealt eksporditud vaatlusaluse toote kaudu. Komisjon võttis Hiina valitsuse mured teadmiseks, kuid oli siiski seisukohal, et on piisavalt tõendeid, et algatada SETC-tsoonis asuvatele äriühingutele väidetavalt antud tasakaalustatavate subsiidiumide uurimine, olenemata nende allikast.

([8]) Idem.

(17) Uurimise algatamise järel väitis Hiina valitsus, et HRVst pärit impordi andmete kohandamine liidu tarbimise väljaselgitamisel oli ebaõiglane võrreldes muudest kolmandatest riikidest, näiteks Venemaalt pärit impordi andmetega. Samuti väitis Hiina valitsus, et komisjon jättis kohandused kontrollimata. Hiina valitsus leidis ka, et ametlikult puudub igasugune teave selle kohta, millest impordiandmete kohandamisel kasutatud turuteave koosneb.

(18) Nagu on kirjeldatud ka põhjenduses 937, hinnati impordiandmeid peale kaebuse esitaja tehtud CN-põhise impordianalüüsi ka TARICi koodide tasandil, võrreldi tulemusi muude allikatega ja vajaduse korral kohandati. Mis puutub Venemaasse, siis kontrolliti ja kohandati impordiandmeid liidu tootjatega seotud klaaskiust kanga tootjatelt (kes olid ainsad teadaolevad klaaskiust kanga tootjad Venemaal) pärit impordiandmete põhjal. Leiti, et selline metoodika on mõistlik ning võimaldab täpselt hinnata vaatlusaluse toote importi Venemaalt. Samamoodi võrdles komisjon uurimise ajal, nagu on selgitatud põhjenduses 937, Eurostati TARICi koodide tasandi andmeid teadaolevate ja endast valimi moodustamise ajal teada andnud HRV tootjate esitatud andmetega. Koostööd tegevate Hiina eksportivate tootjate esitatud klaaskiust kanga ekspordimahu andmed moodustasid kogu impordi, mis kajastub Eurostatis asjaomaste TARICi koodide all, seega käsitati kogu eksporti vaatlusaluse toote ekspordina. Samuti oli kaebuses vastupidiselt Hiina valitsuse väitele selgitatud, kuidas impordiandmete kohandamisel turuteavet kasutati. Seepärast lükati see väide tagasi.

(19) Algatamise järel esitatud märkustes väitis Hiina valitsus, et klaaskiust kanga turg on segmenditud ja igas segmendis on väga erinevad hinnavahemikud. Hiina valitsus väitis, et kolm peamist tooteliiki – nõeltöödeldud riie, mittesäbrulisest lõngast trikooriie ja liitmaterjalid – on erineva koostise ja tootmisetappide/-protsessidega ning seega on ka nende tootmiskulud ja müügihinnad erinevad. Samuti on neil kolmel tooteliigil erinevad füüsikalised ja tehnilised omadused, mis omakorda määravad ära lõppkasutuse. Hiina valitsuse sõnul on kaebuses koondtasandil antud hindade võrdlemise/allalöömise hinnang ning Hiina impordi väidetavalt kahjustava mõju hinnang eksitav ja ebapiisav, kui ei hinnata päriselt Hiina ja liidu tootjate osalust, st toodangu mahtu ja turuosa igas tootesegmendis eraldi.

(20) Komisjon leidis, et Hiina valitsus ei esitanud nende väidete toetamiseks mingeid tõendeid. Uurimise algatamisel esitas kaebuse esitaja uurimisaluse toote kulude ja hindade kohta piisavad tõendid. Asjaolu, et on olemas eri tooteliigid, millel võivad olla erinevad tootmisprotsessid, kulud ja müügihinnad, ei tähenda automaatselt, et turg oleks segmenditud. Märgitakse, et alusmääruse artikli 10 lõike 2 kohaselt peab kaebuse esitaja esitama talle mõistlikult kättesaadava teabe. Kuna Hiinas toodetud tooteliikide kulud ja hinnad on oma olemuse poolest konfidentsiaalsed ega ole kaebuse esitajale kättesaadavad, leidis komisjon, et kaebus sisaldas uurimise algatamiseks piisavalt teavet, mis oli kaebuse esitajale mõistlikult kättesaadav.

(21) Samuti näitas komisjoni uurimise käigus kogutud ja saadud teave, et liidu klaaskiust kanga turg ei ole segmenditud. Väide, et neil kolmel tooteliigil (nõeltöödeldud riie, mittesäbrulisest lõngast trikooriie ja liitmaterjalid) on erinevad füüsikalised ja tehnilised omadused, mis omakorda määravad ära lõppkasutuse, ei ole faktiliselt õige. Kaebuses ja põhjendustes 129–138 toodud selgituste kohaselt, mida Hiina valitsus ei ole vaidlustanud, kasutatakse vaatlusalust toodet kõige sagedamini termoplastsete ja termoreaktiivsete vaikude sarrustamiseks komposiitmaterjalide tootmisel. Nende kasutamises esineb palju kattuvusi; kangaliigi valik oleneb väljanägemisest, vaigu voolavusest, lõpptootele avalduvast pingest ning kasutusviisist. Mõned tooteliigid on eriti head suletud vormi kasutava tootmismeetodi või käsitsi vormimise puhul.

(22) Neil kolmel tooteliigil on järgmised peamised ja kattuvad kasutusalad: nõeltöödeldud riiet kasutatakse termoreaktiivtöötlemist nõudvatel kasutusaladel (eriti käsitsi vormimise meetodit kasutades) merendustoodete (laevakerede ja -tekkide) ning sõidukite (nt veoautode ja rongide) kerepaneelide, tuulikulabade, torude ja paakide tootmisel. Mittesäbrulisest lõngast trikooriiet kasutatakse merendustoodete (laevakerede ja -tekkide), sõidukite (nt veoautode ja rongide) kerepaneelide, tuulikulabade ja gondlikerede, suuskade ja lumelaudade ning torude ja paakide tootmisel. Liitmaterjale kasutatakse suletud vormi meetodi puhul sõidukite kerede ja paneelide, merendustoodete (laevakerede ja -tekkide), tuulikute gondlikerede ning vabaajasõidukite tootmisel.

(23) Viimaks märgib komisjon, et vaatlusalustel toodetel on sageli tooteliigid, mille kulustruktuur ja hinnad üksteisest erinevad. Just seetõttu kogubki komisjon andmeid tooteliikide üksikasjaliku liigituse alusel. Selles liigituses võeti peale kanga olemuse arvesse ka müügivormi, kasutatud klaasi liike, pindtihedust ning heide joontihedust. Hinna allalöömise arvutuskäik põhines toodete võrdlemisel tooteliikide kaupa ning seega võeti HRVst imporditud ja liidu tootjatelt pärit klaaskiust kanga võrdlemisel arvesse kõiki neid näitajaid. Seepärast lükati see väide tagasi.

(24) Uurimise algatamise järel esitatud märkustes väitis Hiina valitsus, et eri allikatest pärit klaaskiust kanga impordihindade olulised erinevused viitavad samuti selgelt sellele, et liidu turg on tooteliigiti segmenditud ning import eri riikidest on mõeldud erinevatele turusegmentidele.

(25) Nagu märgitud eespool, kinnitas komisjoni uurimise käigus kogutud ja saadud teave, et liidu klaaskiust kanga turg ei ole segmenditud. Samuti on uurimine näidanud, et Hiina eksportivad tootjad ja Egiptuse eksportivad tootjad ei ekspordi klaaskiust kangast sugugi täiesti erineval kujul. HRV ja Egiptuse eksportivate tootjate müüdud toodete kattuvus oli umbes 90 %. Seepärast lükati see väide tagasi.

(26) Uurimise algatamise järel esitatud märkustes väitis Hiina valitsus, et kaebuses esitatud Hiina impordihindade võrdlus ja hinna allalöömise arvutuskäik põhines omavahel võrreldamatutel ja soovikohaselt valitud andmetel, mida kohandati valesti.

(27) Nagu eespool mainitud, on alusmääruse artikli 10 lõikes 2 kehtestatud tõendamistase, millele kaebuse esitaja peab kaebuses tõendite esitamisel vastama. Seega peab teave olema nii piisav kui ka kaebuse esitajale mõistlikult kättesaadav. Kuna teave kulude ja hindade kohta on olemuslikult konfidentsiaalne, ei ole täpsed andmed kolmandate riikide äriühingute eksporditud tooteliikide kulude ja hindade kohta uurimise algatamise etapis kaebuse esitajale mõistlikult kättesaadavad. Esitatud teavet käsitati uurimise algatamiseks siiski piisavana, kuna see põhines Eurostatis oleval Hiina impordihindade statistikal.

(28) Samuti märkis komisjon, et uurimise ajal kasutatud hinna allalöömise arvutuskäik, nagu on märgitud põhjenduses 965, põhines peamiselt valimisse kaasatud liidu tootjate ja eksportivate tootjate tegelikel üksikasjalikel andmetel, mis kinnitasid Eurostati statistikal põhinevas kaebuses toodud süüdistusi hinna allalöömise kohta. Seega leiti, et see väide on sisutühi ka uurimises kasutatud andmete aspektist.

(29) Uurimise algatamise järel esitatud märkustes väitis Hiina valitsus, et Hiinast pärit klaaskiust kanga import ei tekitanud hinnasurvet. Seda väidet tõenditega ei põhistatud.

(30) Kaebus seevastu sisaldas subsideeritud impordi mõju kohta samasuguse toote hinnale liidu turul ja sellest tulenevalt impordi mõju kohta liidu tootmisharule selliseid andmeid, mida peeti uurimise algatamiseks piisavaks. Kaebuses esitatud tõendid näitasid, et nii Egiptuse kui ka Hiina impordihinnad lõid liidu hinnad märkimisväärselt alla.

(31) Peale selle ei ole see väide faktiliselt õige. Nagu komisjon uurimise käigus tuvastas ja põhjenduses 966 selgitas, lõid valimisse kaasatud Hiina eksportivad tootjad liidu tootmisharu hinnad uurimisperioodil märkimisväärselt alla. Seepärast lükati see väide tagasi.

(32) Uurimise algatamise kohta esitatud märkustes väitis Hiina valitsus, et Hiinast ja Egiptusest pärit impordi kumuleerimine kahju analüüsimise eesmärgil ei ole praegusel juhtumil põhjendatud. Selle põhjuseks on asjaolu, et nendest riikidest pärit impordi omavahelised konkurentsitingimused ning nendest riikidest pärit impordi ja liidu tootmisharu toodetud ja müüdud samasuguse toote vahelised konkurentsitingimused liidu turul on väga erinevad. Hiina valitsus väitis, et Hiinast pärit klaaskiust kangas ei konkureeri Egiptusest pärit klaaskiust kangaga, kuna i) kuni 2017. aastani oli Egiptusest pärit klaaskiust kanga import sisuliselt olematu; ii) Hiinast ja Egiptusest pärit klaaskiust kanga impordi suundumused olid täiesti vastupidised; iii) Egiptusest pärit toodete impordihind on teistsugune ja iv) kaebuse esitaja arvutuste järgi impordib Egiptus üksnes mittesäbrulisest lõngast trikooriiet ega konkureeri seega liidu ja Hiina klaaskiust kanga müügiga liidu turul.

(33) Esiteks märkis komisjon, et kaebus sisaldas piisavaid tõendeid, mis tundusid näitavat, et vaatlusaluse toote importi subsideeriti ning impordimahud olid märkimisväärsed, kahjustades liidu tootmisharu. Samuti sisaldas kaebus mitut punkti, mis puudutasid neist kahest asjaomasest riigist pärit impordi kumulatiivset hindamist (eelkõige järgmised: kummagi riigi puhul ei ole hinnanguline subsiidiumisumma miinimumtasemel, ([9]) kummagi riigi impordimahud on märkimisväärsed ([10]) ning asjaomased riigid konkureerivad üksteise, samasuguse toote ja kolmandate riikidega ning nendest riikidest imporditud toodetel on samad omadused ja lõppkasutus nagu samasugusel tootel) ([11]) ning mis vastasid uurimise algatamise etapis tõendamiskoormisele. Uurimise käigus analüüsiti neid tõendeid põhjalikumalt ning komisjon kinnitas, et kumuleerimistingimused olid täidetud, nagu on üksikasjalikult selgitatud põhjendustes 947–950.

(34) Samuti väitis Hiina valitsus, et vaatlusalusel perioodil Hiina impordimaht vähenes ega oleks saanud liidu tootjaid kahjustada.

(35) Nagu on käsitletud eespool, sisaldas kaebus piisavaid tõendeid selle kohta, et Hiinast ja Egiptusest pärit klaaskiust kanga importi tuleks hinnata kumulatiivselt. Kaebuses esitatud tõendite kohaselt konkureerib neist riikidest pärit klaaskiust kanga import omavahel, samasuguse toote ja kolmandatest riikidest pärit impordiga. HRVst ja Egiptusest pärit importtoodetel on samad omadused ja kasutusvaldkonnad ning neid müüakse kogu liidus asuvatele klientidele, konkureerides otseselt liidu tootmisharus ja kolmandates riikides toodetud klaaskiust kangaga.

(36) Uurimise algatamise järel esitatud märkustes väitis Hiina valitsus, et kaebuse esitaja ei suutnud esitada usaldusväärseid andmeid liidu tootmisharu kui terviku kohta, sest kaebuse esitamisel mitteosalenud tootjate andmed ei olnud usaldusväärsed. Samuti jättis kaebuse esitaja esitamata andmed mitme kahjunäitaja kohta.

(37) Hiina valitsus ei selgitanud, miks ei ole need andmed usaldusväärsed. Komisjon kordab, et konfidentsiaalne teave kaebuse esitamisel mitteosalenud liidu tootjate müügi- ja tootmisandmete kohta ei olnud kaebuse esitajale kättesaadav. Seetõttu esitas kaebuse esitaja hinnangulised andmed, mida peeti mõistlikuks, piisavalt täpseks ja alusmääruse artikli 10 lõikega 2 kooskõlas olevaks. Kahju kohta piisavate tõendite esitamisel ei ole kohustust esitada andmeid kõigi alusmääruse artikli 8 lõikes 4 nimetatud kahjunäitajate kohta, samuti ei pea kõigist kahjunäitajatest nähtuma olukorra halvenemist.

(38) Komisjon märkis, et uurimise käigus valimisse kaasatud liidu tootjate hulgas oli ka kõige suurem kaebuse esitamisel mitteosalenud tootja, mis võimaldas komisjonil võrrelda kaebuse esitaja antud makromajanduslikke andmeid. Samuti võttis komisjon uurimisel arvesse kõiki asjakohaseid kahjunäitajaid. Seepärast lükati see väide tagasi.

(39) Uurimise algatamise järel esitatud märkustes väitis Hiina valitsus, et liidu tootjaid ei kahjustatud, eriti mitte Hiina impordi tõttu. Hiina valitsuse sõnul oli liidu tootmisharu seisund 2015. aasta ja kaebuses hõlmatud uurimisperioodi vahel hea ning peaaegu kõik kahjunäitajad paranesid või püsisid senisel tasemel.

(40) Kaebuses esitatud andmetest nähtus selgelt, et kõnealustest riikidest pärit subsideeritud klaaskiust kanga impordi tõttu, mis on hinna märkimisväärselt alla löönud, on liidu tootmisharu saanud olulist kahju. Liidu tootmisharu tootmis- ja müügimaht ning turuosa on märkimisväärselt vähenenud. Kaebuste esitajad olid sunnitud vähendama investeeringuid ja töötajate arvu. Kaebust toetanud liidu tootjate varud kasvasid ja kasumlikkus vähenes.

(41) Komisjon märkis, et uurimise käigus näitasid valimisse kaasatud liidu tootjate esitatud kontrollitud andmete põhjal kindlaks tehtud kahjunäitajad olulise kahju olemasolu, mida põhjustas asjaomastest riikidest pärit import. Hiina valitsus kommenteeris neid näitajaid oma märkustes lõplike järelduste kohta ([12]). Nendele märkustele on vastatud määruse punktis 5.4.

([9]) Kaebuse konsolideeritud teksti punkti 6 lisad.
([10]) Kaebuse konsolideeritud teksti põhjenduste 349–352 lisad.
([11]) Kaebuse konsolideeritud teksti punkti 4 lisad.
([12]) Inglise keeles on kasutatud fraasi „definitive disclosure“, millel on sama tähendus nagu punktis 1.11 kasutatud fraasil „final disclosure“ (eesti keeles „lõplike järelduste teatavakstegemine“).

(42) Uurimise algatamise järel esitatud märkustes väitis Hiina valitsus, et liidu tootmisharu kandis kahju endaga seotud impordi tõttu kolmandatest riikidest ning liidu turul nõudluse vähenemise tõttu.

(43) Komisjon ei olnud sellega nõus. Kaebusest nähtus, et nende tootjatega seotud import kolmandatest riikidest oli nii väikese mahuga, et see ei saanud tekitada olulist kahju. Samuti näitas kaebuse esitaja analüüs kahjunäitajate kohta, et kahju ei ole võimalik selgitada liidu turul nõudluse vähenemisega, kuna kaebuse esitamisel osalenud tootjate turuosa vähenemine näitab, et müügimaht vähenes ilmselgelt rohkem kui tarbimine.

(44) Kaebuse esitaja tõi piisavalt tõendeid põhjusliku seose kohta asjaomastest riikidest pärit impordi ja kahju vahel. Lisaks analüüsis kaebuse esitaja muid võimalikke kahju põhjuseid, näiteks liidu tootjate majandustulemusi, liidu tootjate eksporditulemusi ja importi muudest kolmandatest riikidest.

(45) Uurimise käigus uuriti importi kolmandatest riikidest ja nõudluse vähenemist liidu turul, mida on käsitletud punktis 6.2. Pärast järelduste lõplikku teatavakstegemist ei esitanud Hiina valitsus uurimise algatamise kohta ühtegi uut väidet. Seepärast lükati see väide tagasi.

(46) Uurimise algatamise järel esitatud märkustes väitis Hiina valitsus, et vertikaalselt integreeritud liidu tootjad kandsid kahju seoses „ülenevalt integreeritusega“ ja vähenenud suutlikkusega müüa kaupa avatud turul seoses „alanevalt integreeritusega“.

(47) Uurimise algatamise hetkel ei olnud saadaval teavet liidu tootmisharu ilmselge ebasoodsa konkurentsiolukorra kohta. Samuti on enamik liidu tootjaid vertikaalselt integreerimata.

(48) Peale selle märkis komisjon, et uurimise käigus ei ole ilmnenud ebatavalisi kulusid, mis tuleneksid vertikaalsest integratsioonist. Lisaks müüsid kõik valimisse kaasatud liidu tootjad toodangut eeskätt sõltumatutele klientidele. Seepärast lükati see väide tagasi.

(49) Uurimise algatamise järel esitatud märkustes väitis Hiina valitsus, et kaebuse esitamisel osalenud ja mitteosalenud tootjate müüginäitajate muutumise erinevus 2015. aasta ja kaebuses hõlmatud uurimisperioodi vahel näitab, et need kaks tootjate rühma konkureerivad omavahel müügimahu ja klientide pärast. Seega võis kaebuse esitamisel osalenud tootjate müügimaht tõenäoliselt väheneda ka seetõttu, et nad kaotasid kaebuse esitamisel mitteosalenud tootjatele müügitulu ja turuosa ega suutnud kaebuses hõlmatud uurimisperioodil hindu tõsta.

(50) Konkurents liidu tootjate vahel on vaba turu tagajärg ja üldjuhul seda eeldatakse (välja arvatud juhul, kui on tõendeid konkurentsivastaste tavade kohta, mida praegusel juhul ei esine), mitte aga ei käsitleta tegurina, millega põhjendada kahju olemasolu. Seega ei konkureeri liidu turul üksteisega mitte üksnes kaebuse esitamisel osalenud ja mitteosalenud liidu tootjad, vaid ka kaebuse esitamisel osalenud liidu tootjad omavahel. Seda ei saa tõlgendada nii, nagu see nõrgestaks põhjuslikku seost subsideeritud impordi ja kogu liidu tootmisharu kantud olulise kahju vahel. Esinduslikul valimil põhineva olulise kahju tuvastamisel hinnatakse kogu tootmisharu tervikuna, võttes arvesse nii kaebuse esitamisel osalenud kui ka mitteosalenud tootjatelt pärit (mikro- ja makromajanduslikke) andmeid.

(51) Nagu on märgitud 21. juuni 2019. aasta toimikusse lisatud ja huvitatud isikule tutvumiseks määratud teates liidu tootjate lõpliku valimi kohta, kuulusid uurimise käigus valimisse kaasatud tootjate hulka nii kaebuse esitamisel osalenud kui ka mitteosalenud tootjad. Samuti ei piirdunud kahju kindlaksmääramine kaebuse esitamisel osalenud tootjatega, vaid hõlmas kogu liidu tootmisharu tervikuna. Seepärast lükati see väide tagasi.

(52) Viimaks väitis Hiina valitsus uurimise algatamise järel esitatud märkustes, et olulisele teabele, näiteks kaebuse toetajatele ja peamistele kahjuga seotud andmetele on võimaldatud liiga ulatuslik konfidentsiaalsus. Hiina valitsus kinnitas, et see oli tal takistanud kaebuse esitaja kahjuväiteid nõuetekohaselt ümber lükkamast.

(53) Komisjon leidis, et kaebuse huvitatud isikutele tutvumiseks avatud versioon sisaldas kõiki olulisi tõendeid ja mittekonfidentsiaalseid kokkuvõtteid andmetest, millele oli võimaldatud konfidentsiaalsus, nii et huvitatud isikutel oli võimalus teostada oma kaitseõigust kogu menetluse jooksul. Siinkohal tuleb meenutada, et alusmääruse artiklis 29 on sätestatud konfidentsiaalse teabe kaitse juhul, kui teabe avalikustamine annaks konkurendile märkimisväärse eelise või kui sellel oleks oluliselt kahjustav mõju teabe andjale või isikule, kellelt ta kõnealuse teabe sai. Seega lükati Hiina valitsuse sellekohased väited tagasi.

1.1.2. *Egiptuse valitsuse märkused uurimise algatamise kohta*

(54) Egiptuse valitsus väitis, et uurimist ei tohiks algatada, sest kaebus ei vasta WTO subsiidiumide ja tasakaalustusmeetmete lepingu artikli 11 lõikes 2 ning alusmääruse artikli 10 lõikes 2 esitatud tõendamiskohustuse nõuetele. Egiptuse valitsuse väitel puuduvad piisavad tõendid tasakaalustatavate subsiidiumide, kahju ja selle kohta, et subsideeritud impordi ja kahju vahel on põhjuslik seos. Komisjon lükkas selle väite tagasi põhjenduses 6 nimetatud põhjustel.

(55) Algatamiseelsete konsultatsioonide käigus märkis Egiptuse valitsus, et kaebuse esitaja ei esitanud tõendeid selle kohta, et väidetavad sooduslaenud on andnud Egiptuse valitsus. Võttes aga arvesse kaebuses esitatud tõendeid ning eelkõige Hiina ja Egiptuse vahelisi kokkuleppeid ning nende kokkulepete eesmärke, on komisjon seisukohal, et kaebuse esitaja esitas piisavad tõendid, mis olid talle mõistlikult kättesaadavad ja näitasid, et Egiptuse valitsusele oli võimalik omistada sooduslaenude kaudu subsiidiumide andmist.

(56) Lisaks väitis Egiptuse valitsus, et väidetavad maksusoodustused jäeti 2015. aastal õigusaktidest välja ning et kaebuse esitaja ei esitanud tõendeid selle kohta, et neid käimasolevate projektide suhtes edasi kohaldatakse. Komisjon oli siiski seisukohal, et kaebuse esitaja esitas varem kehtinud maksusoodustuste kohaldamise kohta piisavad tõendid, mis olid talle mõistlikult kättesaadavad.

(57) Egiptuse valitsus väitis ka, et tooraine imporditollimaksude vähendamine ei ole subsiidium, kui need imporditud tooted reeksporditakse samas seisundis või töödeldakse tootmisahela järgmise etapi tooteks. Komisjon tunnistas, et tasakaalustatav subsiidium on ainult tooraine imporditollimaksude ülemäärane vähendamine, ning pööras sellele uurimises eritähelepanu. Komisjon märkis ka seda, et Egiptuse valitsuse märkus ei kehti tootmisseadmete suhtes.

(58) Egiptuse valitsus väitis, et kaebuse esitaja ei esitanud tõendeid kasu kohta, mida saadi maa eraldamisest tegelikust maksumusest väiksema tasu eest. Komisjon oli siiski seisukohal, et kaebuse esitaja esitas kasu kohta piisavad tõendid, mis olid talle mõistlikult kättesaadavad.

(59) Viimaseks märkis Egiptuse valitsus, et kaebuse esitaja ei esitanud tõendeid konkreetsuse kohta seoses elektrienergia pakkumisega piisavast väiksema tasu eest, sest konkreetsus puudub, kui subsiidiumit saab kasutada objektiivsetel tingimustel. Komisjon märkis, et Egiptuse valitsus ei esitanud algatamiseelsete konsultatsioonide käigus mingeid tõendeid selliste objektiivsete tingimuste kohta.

(60) Seepärast järeldas komisjon, et kaebuses esitati piisavad tõendid, et algatada uurimine seoses Egiptuse valitsuse otse või kaudselt antud väidetavate tasakaalustatavate subsiidiumidega.

1.1.3. *Märkused eraldiseisva dumpinguvastase uurimise kohta*

(61) Pärast lõplike järelduste teatavakstegemist väitis Yuntianhua kontsern, et tootmistegurite asendamine eraldiseisvas dumpinguvastases uurimises on sobimatu, ning taotles komisjonilt kontserni kuuluvate eksportivate tootjate dumpingumarginaali arvutamist, tuginemata sealjuures Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2016. aasta määruse (EL) 2016/1036 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Liidu liikmed (edaspidi „dumpinguvastane alusmäärus“), ([13]) artikli 2 lõikele 6a. Yuntianhua kontserni väitel ei leitud subsiidiumivastases uurimises tõendeid selle kohta, et klaaskiust kanga sisendmaterjale tarniti tegelikust maksumusest väiksema tasu eest. Samuti väitis kontsern, et subsiidiumivastases uurimises nõustuti asjaoluga, et klaaskiust kanga sisendmaterjalid osteti moonutamata turuväärusel, kuna subsiidiumist saadava kasu arvutamiseks kasutati sisendmaterjalide ja tooraine tarnijate käibeandmeid.

([13]) ELT L 176, 30.6.2016, lk 21.

(62) Esiteks märkis komisjon, et kommentaarid eraldiseisvas dumpinguvastases uurimises kasutatud arvutuskäikude ja metoodika kohta ei mahu selle menetluse raamidesse. Seepärast tuleks dumpingu kindlakstegemiseks kasutatavat metoodikat puudutavad märkused esitada nimetatud uurimise kontekstis.

(63) Teiseks näitaks uurimine, nagu on kirjeldatud punktis 3, et eksportivate tootjate peamised tarnijad said riiklikest subsiidiumidest väga suurt kasu. Komisjon meenutas, et sisendmaterjale ja toorainet tarnivate seotud äriühingute käibeandmete kasutamine ei tähenda nende tarnete moonutamata turuväärtuse tunnistamist. Vastupidi: käibeandmetest tuletatakse jaotuspõhimõtted, mis võimaldavad väljaselgitatud subsiidiume, millest eksportivad tootjad on kasu saanud, õigesti jaotada.

(64) Viimaks märkis komisjon, et dumpinguvastase alusmääruse artikli 2 lõike 6a alusel tehtud järeldused on seotud oluliste moonutustega olukorras, kus hindu või kulusid mõjutab valitsuse ulatuslik sekkumine. Selles kontekstis on terviklikult vaadeldud mitut elementi. Seega ei takista asjaolu, et artikli 2 lõike 6a alusel korraldatud dumpinguvastane uurimine ei tugine tooraine või vaatlusaluse toote subsideerimist puudutavatele tõenditele, komisjonil eraldi uurimast subsideerimise olemasolu kooskõlas kohaldatavate alusmääruse sätetega. Seetõttu lükati Yuntianhua kontserni väited tagasi.

(65) Pärast täiendavat lõplike järelduste teatavakstegemist väitis Yuntianhua kontsern, et neis oli uusi järeldusi seoses järgmiste asjaoludega: i) klaaskiust kanga turu killustatuse puudumine; ii) toodete füüsikalised ja tehnilised omadused; iii) kulu- ja hinnastruktuur; iv) topeltarvestus tulenevalt dumpinguvastaste ja subsiidiumivastaste tollimaksude samaaegsest kehtestamisest, mis mõjutas 7. aprillil 2020 kehtestatud lõplike dumpinguvastaste tollimaksude taset, ning v) asjaolu, et dumpinguvastases uurimises selle isiku puhul tuvastatud dumpingumarginaal ei olnud õige ja seda tuleks topeltarvestuse vältimiseks vähendada kogu HRV-le kehtestatud subsiidiumisumma võrra. Need elemendid ei sisaldunud paralleelse dumpinguvastase menetluse lõplikes järeldustes, mis seega neid olulisi järeldusi ega kaalutlusi ei sisalda. Selle tulemusena on lõplik dumpinguvastane määrus (EL) 2020/492 selle isiku hinnangul ilmselgelt põhjendamatu ja ebaseaduslik ning dumpinguvastases määruses (EL) 2020/492 sätestatud dumpingumarginaal 64,7 % on vale.

(66) Esiteks märkis komisjon, et selle menetluse täiendavates lõplikes järeldustes esitatud selgitused vastavad järelduste teatavakstegemise järel esitatud märkustele ning seetõttu sisaldasid need rohkem üksikasju komisjoni järelduste kohta. Seega ei sisalda need uusi järeldusi, vaid lihtsalt vastavad huvitatud isikute märkustele.

(67) Peale selle märkis komisjon seoses selle isiku tõstatatud punktidega i–iii (st klaaskiust kanga turu killustatuse puudumine, toodete omadused ning kulu- ja hinnastruktuur), et neid kolme punkti käsitlevate täiendavate järelduste eesmärk oli vastata isikute esitatud uutele väidetele. Need uued väited esitati üksnes selle subsiidiumivastase menetluse kontekstis. Ainuke väide, mis dumpinguvastases menetluses turu killustatuse kohta esitati, oli see, et liidu tootjad toodavad üksnes algseadmete valmistaja kliendikohaseid tooteid ja et algseadmete valmistajate segmendile ei tohiks meetmeid kohaldada. Nendele väidetele vastati ammendavalt dumpinguvastase määruse ([14]) põhjenduses 409. Seega ei oleks komisjon mingil juhul saanud neile uutele märkustele juba dumpinguvastases menetluses tehtud järelduste kontekstis vastata. Lõplik dumpinguvastane määrus sisaldas kõiki olulisi järeldusi ja kaalutlusi, mille põhjal komisjon selle menetlusega seoses oma otsuse langetas, ning selles käsitleti kõiki väiteid, mis olid selle menetluse kontekstis esitatud. Subsiidiumivastases menetluses tehtud järeldused ei mõjuta põhjendusi, mis esitati lõplikus dumpinguvastases määruses.

(68) Peale selle ei mõjuta ega muuda need punktid sisulisest seisukohast mingil viisil ei dumpinguvastase ega subsiidiumivastase uurimise järeldusi. Seetõttu ei mõjuta need punktid mitte kuidagi selle väite esitanud isiku ega muude isikute situatsiooni. Sellest hoolimata otsustas komisjon anda isikutele lisavõimaluse nende punktide kohta märkuste esitamiseks. Kuigi need ise mingeid muudatusi sisse ei toonud (ning seega ei olnud komisjonil põhimõtteliselt kohustust vastata neile mitte täiendavates järeldustes, vaid lõplikus määruses), olid need lisatud täiendavatele lõplikele järeldustele. Kõigil eeltoodud põhjustel lükati need väited tagasi.

([14]) ELT L 108, 6.4.2020, lk 67.

(69) Igal juhul ei ole nende kahe uurimise järeldused omavahel vastuolus. Ainuke erinevus on see, et isikutel oli võimalus esitada märkusi menetluse hilisemas staadiumis ja nad esitasid lisamärkusi. Komisjonil oli kohustus neile märkustele vastata ning seda ta on selles määruses teinud.

(70) Konkreetsemalt seoses kahe viimase küsimusega, mis käsitlevad põhjenduses 67 toodud punkte iv ja v võimaliku topeltarvestuse ja dumpingumarginaali kohta, märkis komisjon järgmist. Esiteks, nagu on juba selgitatud selles menetluses lõplike järelduste teatavakstegemise järel poolte esitatud märkustele antud vastuses, eriti põhjenduses 1137, käsitles komisjon põhjalikult võimalikku topeltarvestuse küsimust ning andis menetluse käigus kõigile isikutele piisavalt võimalusi märkusi esitada. Komisjon ei oleks saanud seda mingil juhul teha toona käimas olnud dumpinguvastase menetluse kontekstis. Teiseks märgib komisjon, et samast riigist pärit sama toodet käsitleva eraldiseisva dumpinguvastase ja subsiidiumivastase menetluse kontekstis ei ole juhul, kui tasakaalustavad tollimaksud kehtestatakse pärast dumpinguvastaste tollimaksude kehtestamist, muud võimalust kui varem kehtestatud dumpinguvastaste tollimaksude muutmine. Seda tuleb teha selleks, et võtta arvesse uusi tasakaalustavaid tollimakse, vältides samal ajal topeltarvestust ning järgides väiksema tollimaksu reeglit, kui see on kohaldatav ja asjakohane. Seega näeb praegustel juhtudel kasutatav õigusloometehnika ette, et esmalt kehtestatakse asjakohased tasakaalustavad tollimaksud ja seejärel muudetakse ühtlasi sama määrusega vastavalt asjakohaseid kohaldatavaid dumpinguvastaseid tollimakse. Seetõttu ei ole dumpinguvastane määrus (EL) 2020/492 vastupidiselt selle isiku väitele ilmselgelt vale ega põhjendamatu. Asjakohaseid hinnanguid ja väiteid käsitleti täielikult selles määruses, mis kujutab endast ühtlasi alust lõpliku dumpinguvastase määruse muutmiseks. Kuna selle määrusega muudetakse vastavalt ka asjakohast dumpinguvastast tollimaksu, mida kohaldatakse Yuntianhua kontsernile, nagu on üksikasjalikult selgitatud punktis 8, on ka selle isiku väide, et talle määruses (EL) 2020/492 kohaldatav dumpinguvastase tollimaksu määr ei ole õige, nii faktiliselt kui ka õiguslikult vale. Kõigil neil põhjustel lükatakse Yuntianhua kontserni väited tagasi.

1.2. **Impordi registreerimine**

(71) 31. juulil 2019 esitas kaebuse esitaja alusmääruse artikli 24 lõike 5 alusel taotluse asjaomastest riikidest pärit klaaskiust kanga impordi registreerimiseks. 21. novembril 2019 esitas kaebuse esitaja uue, ajakohastatud impordiandmetega alusmääruse artikli 24 lõike 5 kohase registreerimistaotluse.

(72) Vastavalt alusmääruse artikli 24 lõikele 5 tuleb asjaomase toote impordi suhtes kehtestada registreerimisnõue tagamaks, et kui uurimise tulemusena kehtestatakse lõplik tasakaalustav tollimaks, oleks seda tollimaksu asjaomaste tingimuste täitmise korral võimalik registreeritud impordilt kooskõlas kohaldatavate õigusnormidega tagasiulatuvalt sisse nõuda.

(73) Vastuseks registreerimistaotlusele esitasid huvitatud isikud märkused, mida komisjon käsitles registreerimismääruses. Impordi registreerimise vajadust põhjendavad piisavad tõendid olid komisjonile kättesaadavad.

(74) 21. jaanuaril 2020 avaldas komisjon rakendusmääruse (EL) 2020/44 ([15]) (edaspidi „registreerimismäärus“), millega kehtestatakse alates 22. jaanuarist 2020 HRVst ja Egiptusest pärit klaaskiust kanga impordi suhtes registreerimisnõue.

1.3. **Toote määratluse täpsustamine**

(75) Uurimise käigus selgus, et mõned ettevõtjad ei pruukinud endast teada anda uuritava toote määratluse väära mõistmise tõttu. Seepärast täpsustas komisjon 18. septembril 2019 algatamisteates esitatud toote määratluse sõnastust teate ([16]) avaldamise kaudu (edaspidi „selgitav teade“). Selgitavas teates anti osalistele ka võimalus endast ettenähtud tähtaja jooksul teada anda ja soovi korral küsimustikku taotleda. Ükski huvitatud isik selgitava teate kohta märkusi ei esitanud ega küsimustikku ei taotlenud.

([15]) Komisjoni 20. jaanuari 2020. aasta rakendusmäärus (EL) 2020/44, millega kehtestatakse registreerimisnõue teatavate Hiina Rahvavabariigist ja Egiptusest pärit kootud ja/või nõeltöödeldud klaaskiust kangaste impordi suhtes (ELT L 16, 21.1.2020, lk 1).

([16]) Selgitav teade teatavate Hiina Rahvavabariigist ja Egiptusest pärinevate kootud ja/või nõeltöödeldud klaaskiust kangaste importi käsitleva dumpingu- ja subsiidiumivastaste menetluste algatamise kohta (ELT C 314, 18.9.2019, lk 6).

(76) Pärast selgitava teate avaldamist ja sellele järgnenud uurimises leidis kinnitust, et ükski ettevõtja ei olnud jätnud endast teada andmata algatamisteates esitatud vaatlusaluse toote määratluse võimaliku väära mõistmise tõttu.

1.4. **Uurimisperiood ja vaatlusalune periood**

(77) Subsideerimise ja kahju uurimine hõlmas ajavahemikku 1. jaanuarist 2018 kuni 31. detsembrini 2018 (edaspidi „uurimisperiood“). Kahju hindamise seisukohast oluliste suundumuste uurimine hõlmas ajavahemikku 1. jaanuarist 2015 kuni uurimisperioodi lõpuni (edaspidi „vaatlusalune periood“).

(78) Käesoleva subsiidiumivastase uurimise ja põhjenduses 4 nimetatud dumpinguvastase uurimise uurimisperiood ja vaatlusalune periood on samad.

1.5. **Huvitatud isikud**

(79) Algatamisteates kutsus komisjon huvitatud isikuid üles uurimises osalemiseks komisjoniga ühendust võtma. Lisaks teavitas komisjon uurimise algatamisest eraldi kaebuse esitajat, Egiptuse valitsust, Hiina valitsust, teisi teadaolevaid liidu tootjaid, teadaolevaid eksportivaid tootjaid, teadaolevaid importijaid ja kasutajaid ning kutsus neid üles uurimises osalema.

(80) Huvitatud isikutel oli võimalus esitada uurimise algatamise kohta märkusi ning taotleda komisjonilt ja/või kaubandusmenetluses ärakuulamise eest vastutavalt ametnikult enda ärakuulamist. Yuntianhua kontsern taotles ärakuulamise eest vastutava ametniku sekkumist, et tõstatada küsimus puudustele viitavale kirjale vastamise tähtaja kohta. Äriühing väitis, et ei olnud puudustele viitavat kirja märganud, sest tema IT-server oli komisjoni e-kirja ekslikult rämpspostina käsitanud, ning taotles 18 päeva pikkust pikendust. Ärakuulamise eest vastutav ametnik palus komisjonil tähtaega 6 päeva võrra pikendada.

(81) Nagu on märgitud punktis 1.3, täpsustas komisjon uurimise käigus toote määratlust ning andis huvitatud isikutele, keda täpsustamine puudutas, ja neile, kes ei pruukinud olla endast teada andnud, kuna olid seisukohal, et menetlus neid ei puuduta, võimaluse ettenähtud tähtaja jooksul endast teada anda ja küsimustikku taotleda. Ükski uus isik endast teada ei andnud.

1.6. **Valikuuring**

(82) Komisjon andis algatamisteates teada, et võib teha huvitatud isikute valikuuringu kooskõlas alusmääruse artikliga 27.

1.6.1. *Liidu tootjate valikuuring*

(83) Komisjon märkis algatamisteates, et on otsustanud piirduda uurimise käigus mõistliku arvu liidu tootjatega, kohaldades valikuuringut. Ta lisas, et on moodustanud liidu tootjatest esialgse valimi, lähtudes samasuguse toote teatatud tootmismahust liidus ajavahemikus 2017. aasta oktoobrist kuni 2018. aasta septembrini ning võttes arvesse ka geograafilist jaotust. Valim koosnes neljast liidu tootjast, kelle toodang moodustas üle 40 % liidu hinnangulisest klaaskiust kanga kogutoodangust. Ükski huvitatud isik märkusi ei esitanud, mistõttu esialgne valim kinnitati. Valim on liidu tootmisharu suhtes representatiivne.

1.6.2. *Importijate valikuuring*

(84) Et otsustada, kas valikuuring on vajalik, ja moodustada vajaduse korral valim, palus komisjon sõltumatutel importijatel esitada algatamisteates märgitud teave.

(85) Ainult üks sõltumatu importija (Euroresins UK Ltd.) esitas nõutud teabe ja oli nõus enda kaasamisega valimisse. Koostööd tegevate importijate väikese arvu tõttu otsustas komisjon, et valikuuring ei ole vajalik.

1.6.3. *HRV eksportivate tootjate valikuuring*

(86) Et otsustada, kas valikuuring on vajalik, ja moodustada vajaduse korral valim, palus komisjon kõigil HRV teadaolevatel eksportivatel tootjatel esitada algatamisteates nimetatud teave. Peale selle palus komisjon Hiina Rahvavabariigi esindusel Euroopa Liidu juures teha kindlaks muud eksportivad tootjad, kes võiksid olla huvitatud uurimises osalemisest, ja/või võtta nendega ühendust.

(87) Kaheksa HRV eksportivat tootjat või eksportivate tootjate kontserni esitas nõutud teabe ja oli nõus enda kaasamisega valimisse. Vastavalt alusmääruse artikli 27 lõikele 1 moodustas komisjon valimi kahest eksportivate tootjate kontsernist, võttes aluseks suurima tüüpilise liitu suunatud ekspordi mahu, mida oli ettenähtud aja jooksul võimalik uurida. Valimisse kaasatud eksportivate tootjate kontsernide eksport moodustas uurimisperioodil rohkem kui 79 % klaaskiust kangaste HRVst liitu suunatud teatatud ekspordist.

(88) Eksportivate tootjate või eksportivate tootjate kontsernide valimisse kuuluvad:

— China National Building Materials Group (edaspidi „CNBMi kontsern"), sealhulgas

  — Jushi Group Co. Ltd (edaspidi „Jushi" või „Jushi China"),

  — Zhejiang Hengshi Fiberglass Fabrics Co. Ltd (edaspidi „Hengshi"),

  — Taishan Fiberglass Inc (edaspidi „Taishan");

— Yuntianhua Group (edaspidi „Yuntianhua kontsern"), sealhulgas:

  — PGTEX China Co. Ltd (edaspidi „PGTEX"),

  — Chongqing Tenways Material Corp. (edaspidi „CTM").

(89) Alusmääruse artikli 27 lõike 2 kohaselt konsulteeriti valimi moodustamisel kõigi teadaolevate asjaomaste eksportivate tootjate ja HRV ametiasutustega.

(90) Märkused valimi moodustamise kohta saadi kahelt valimisse kaasatud eksportivalt tootjalt – äriühingutelt Jushi ja Hengshi, kes kuuluvad CNBMi kontserni. Kuigi Jushi ja Hengshi ei vaidlustanud asjaolu, et nad on seotud äriühingud, väitsid nad, et nad ei ole seotud äriühinguga Taishan. Jushi väitis, et komisjon ei saanud Hengshi, Jushi ja Taishani käsitamisel ühe üksusena mehaaniliselt tugineda komisjoni rakendusmääruse (EL) 2015/2447 ([17]) (edaspidi „liidu tolliseadustiku rakendusakt") artikli 127 lõike 1 punktile d või f. Selle väite toetuseks viitas Jushi Maailma Kaubandusorganisatsiooni (WTO) vaekogu Koread ja teatavaid pabertooteid käsitlevale menetlusele ([18]) ning Shanghai börsil noteeritud äriühingute seotud tehinguid käsitlevatele suunistele.

(91) Nad rõhutasid, et i) neil ei ole ühist otsest osalust, ii) nende juhatustes ei ole samu liikmeid, iii) Hengshi/Jushi ja Taishani vahel ei ole seotud tehinguid ja iv) nad on turul konkurendid.

(92) Pärast valimi moodustamist toimus 13. novembril 2019 Taishani ärakuulamine, mille käigus esitati uuesti eespool nimetatud väited.

(93) Uurimine näitas, et China National Building Material (edaspidi „CNBM") on Hiina riigi omandis olev ettevõte, millest 41,27 % kuulub otseselt ja kaudselt CNBMi emaettevõtjale, mis omakorda kuulub täielikult riiginõukogu riigile kuuluvate varade järelevalve- ja halduskomisjonile (edaspidi „SASAC"). CNBMile kuulub 26,97 % suurune osalus äriühingus China Jushi Co., Ltd. (edaspidi „China Jushi"), mis on Jushi ainuaktsionär ([19]).

(94) 2017. aasta septembris sõlmis CNBM äriühinguga Sinoma ühinemislepingu, ([20]) mis vormistati lõplikult 2018. aasta mais. Sinoma on oma tütarettevõtja Sinoma Science & Technology Co. kaudu Taishani omanik. Pärast ühinemist ühendati Sinoma CNBMiga ja CNBM võttis Sinoma üle. Selle tulemusena on CNBMil 26,97 % suurune osalus äriühingus China Jushi (Jushi ainuaktsionär) ja 60,24 % suurune osalus äriühingus Sinoma Science & Technology Co., Ltd. (Taishani ainuaktsionär).

([17]) Komisjoni 24. novembri 2015. aasta rakendusmäärus (EL) 2015/2447, millega nähakse ette Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 952/2013 (millega kehtestatakse liidu tolliseadustik) teatavate sätete üksikasjalikud rakenduseeskirjad (ELT L 343, 29.12.2015, lk 558).
([18]) WT/DS312/R, 28. oktoober 2005.
([19]) http://cnbm.wsfg.hk/index.php?SectionID=FinancialReports&PageID=2019&Language=eng (viimati vaadatud 20. novembril 2019).
([20]) https://www1.hkexnews.hk/listedco/listconews/sehk/2017/0908/ltn20170908865.pdf (viimati vaadatud 20. novembril 2019).

(95) Tolliseadustiku rakendusakti artikli 127 lõike 1 punktis d on sätestatud, et kaks isikut loetakse üksteisega seotuks, kui kolmas isik omab või kontrollib või valdab otseselt või kaudselt 5 % või rohkem mõlema poole kõigist emiteeritud hääleõiguslikest osadest või aktsiatest. CNBMile kuulub 26,97 % suurune osalus äriühingus China Jushi (Jushi ainuaktsionär) ja 60,24 % suurune osalus äriühingus Sinoma Science & Technology Co., Ltd. (Taishani ainuaktsionär). Seetõttu järeldati, et äriühingud on omavahel seotud.

(96) Peale selle on CNBM Hiina maaklerifirma Guotai Junan Securities 2019. aasta aruande ([21]) kohaselt alates 2017. aastast oma tegevusüksusi ümber korraldanud, et parandada piirkondlikku koordineerimist ja kõrvaldada loetletud tütarettevõtjate vaheline horisontaalne konkurents. Lisaks kavatseb CNBM lahendada 2020. aastaks horisontaalse konkurentsi probleemid. Aruandes esitatud avalikult kättesaadava teabe kohaselt kavatses CNBM alustada seda protsessi, konsolideerides oma klaaskiu valdkonna tegevust äriühingute China Jushi ja Sinoma Science & Technology (Taishani ainuaktsionär) vahelise varade süstimisega. Niisiis ei toeta uurimise käigus kogutud tõendid nende äriühingute väidet, et ühisel osalusel ei ole praktilist mõju ja et äriühingud tegutsevad üksteisest sõltumatult. Vastupidi, need tõendid viitavad sellele, et lisaks pelgalt osalusele (mis võib juba iseenesest olla määrava tähtsusega järelduse tegemisel, et äriühingud on omavahel seotud) saavad kõnealused kolm äriühingut oluliselt mõjutada ka üksteise äriotsuseid ning et neid kontrolliv äriühing (CNBM) püüab nende tegevust vähemalt koordineerida, kui mitte integreerida („lahendada horisontaalse konkurentsi probleemid“). See tähendab, et ükskõik millise eelnimetatud äriühingu saadud subsiidiume võidakse kaudselt kasutada vaatlusaluse toote huvides. Seetõttu lükkas komisjon tagasi väite, et tema järelduses, mille kohaselt loetakse kolm äriühingut seotuks, ei võetud arvesse faktilist ja majanduslikku tegelikkust.

(97) Seoses väitega, et komisjon ei saanud vaatlusalusele tootele antud subsideerimise summa arvutamisel käsitada Hengshit, Jushit ja Taishani ühe rühmana, meenutas komisjon, et selle tagamiseks, et meetmeid saab tõhusalt jõustada ja eelkõige hoida ära ekspordi suunamist madalaima tollimaksuga seotud äriühingu kaudu, on komisjonil tavaks teha kindlaks eksportivate tootjate vaheline seos, lähtudes liidu tolliseadustiku rakendusakti artiklis 127 sätestatud kriteeriumidest. Seda teatati selgelt kõigile osalistele menetluse alguses saadetud algatamisteates. Lisaks on viide liidu tolliseadustiku rakendusakti artiklile 127 esitatud selgelt dumpinguvastase alusmääruse ([22]) artikli 2 lõikes 1 ning komisjon peaks nii dumpinguvastastes kui ka subsiidiumivastastes juhtumites kohtlema isikuid samal viisil ([23]). Peale selle arvutatakse subsiidiumide summa alusmääruse artikli 7 lõike 1 kohaselt liitu eksporditud subsideeritud toote ühiku kohta. Tasakaalustatavate subsiidiumide summa arvutamine liitu eksporditud vaatlusaluse toote alusel viitab sellele, et kui äriühingud on omavahel seotud, võivad nad vaatlusaluse toote puhul kasutada saadavat kasu kaudselt ning seega olenemata sellest, kes on eksportiv tootja konkreetsel juhul. Kuna praegusel juhul toodavad ja ekspordivad vaatlusalust toodet Henghsi, Jushi ja Taishan, tuleks neile määratud tasakaalustavate subsiidiumide summa puhul arvesse võtta asjaolu, et tänu omavahelisele suhtele suudavad nad saadava kasu suunata liitu eksporditud vaatlusalusele tootele nii, nagu nad vajalikuks peavad. Seega peaks nendele eksportivatele tootjatele antud kasu seoses vaatlusaluse tootega moodustama ühe konkreetse summa kogu kontserni jaoks.

(98) Viimaks ei toeta WTO juhtum, ([24]) millele Jushi põhjenduses 90 osutas, äriühingu väidet. Õigupoolest kinnitas WTO vaekogu vastupidiselt sellele, mida Jushi püüab järeldada, kõnealuses juhtumis seda, et dumpinguvastases uurimises dumpingu kindlakstegemise eesmärgil ei välista WTO dumpinguvastase lepingu artikli 6 lõikes 10 sätestatud reegel (mille kohaselt tuleks dumpingumarginaal arvutada iga eksportiva tootja kohta eraldi) eraldiseisvate juriidiliste isikute käsitlemist ühe eksportija või tootjana. Vaekogu märkis, et selline kohtlemine on lubatud

([21]) https://img3.gelonghui.com/pdf/3a1a2-2862061c-769f-43a8-823e-ebbf7ac6de94.pdf (lk 4, viimati vaadatud 20. novembril 2019).

([22]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2016. aasta määrus (EL) 2016/1036 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Liidu liikmed (ELT L 176, 30.6.2016, lk 21).

([23]) Kooskõlas vaidluste lahendamise deklaratsiooniga vastavalt 1994. aasta üldise tolli- ja kaubanduskokkuleppe VI artikli rakendamise lepingule või subsiidiumide ja tasakaalustusmeetmete lepingu V osale. Vt ka DS 427 WT/DS427/RW, Hiina dumpinguvastane tasakaalustavate tollimaksude meede broilerite puhul, mille punktis 7.1 tsiteeritakse seda deklaratsiooni. Komisjon on seisukohal, et ta peaks paralleelsetes dumpingu- ja subsiidiumivastastes uurimistes tagama võimalikult järjepidevad tulemused (vt ka apellatsioonikogu aruanne „Mehhiko – lõplikud dumpinguvastased meetmed veiselihale ja riisile“ (WT/DS295/AB/R), punkt 295).

([24]) WT/DS312/R, 28. oktoober 2005.

siis, kui „*kõnealuste äriühingute struktuurne ja äriline seotus on piisavalt tihe, et neid saaks pidada üheks eksportijaks*“ ([25]). Seda lähenemist kohaldades ei kehtestanud vaekogu kriteeriume, mida uurimisasutused peavad äriühingute seotuse hindamisel kohaldama. Vaekogu uuris üksnes konkreetseid elemente (nt osalus, juhatus, müügikanalid), mida uurimisasutus selle juhtumi puhul käsitles. Apellatsioonikogu kinnitas juhtumis „Euroopa ühendused – kinnitusdetailid“ võimalust käsitleda mitut eksportijat ühe üksusena ning loetles ka elemente, mis võivad asjasse puutuda, näiteks eksportijatevahelised struktuurilised või ärisidemed, näiteks i) ühine kontroll, kapitaliosalus ja juhtimine; ii) riigi ja eksportijate vahelised struktuurilised või ärisidemed, näiteks ühine kontroll, kapitaliosalus ja juhtimine, ning iii) riigipoolne hindade ja tootmismahtude kontroll või nende olulisel määral mõjutamine ([26]). Seda arvestades nähtub käesoleva juhtumi õiguslikest ja faktilistest asjaoludest, et Jushi, Hengshi ja Taishani vahel on vaieldamatult ärisidemed.

(99) Eespool esitatut arvesse võttes järeldas komisjon, et käesolevas uurimises olid nad seotud äriühingud, ja seepärast lükati kõik sellesisulised väited tagasi.

(100) Pärast lõplike järelduste teatavakstegemist esitas Taishan vastuväite tasakaalustava tollimaksu rakendamisele Hengshi/Jushiga ühiselt. See huvitatud isik väitis, et ühisel lõppaktsionäril CNBMil oli Jushi või Hengshi äritegevuse ja äriotsuste üle üksnes äärmiselt piiratud kontroll. Nad rõhutasid, et Taishan ja Hengshi/Jushi olid turul konkurendid, ning märkisid, et olid neid väiteid tõendavaid dokumente juba esitanud. Taishan tegi kirjaliku ettepaneku anda lubadus, millega katkeksid sisuliselt igasugused ärisidemed Taishani ja Hengshi/Jushi vahel, mistõttu ei oleks seega võimalik suunata klaaskiust kanga eksporti Hengshist/Jushist liitu läbi Taishani.

(101) Nagu on kirjeldatud põhjenduses 96, selgitati uurimises välja, et ühiste aktsionäride kaudu saavad need kolm äriühingut üksteise äriotsuseid oluliselt mõjutada. Toimikus olevad tõendid näitasid, et need äriühingud konsolideerivad ja koordineerivad praegu oma tegevust klaaskiu valdkonnas. Ei esitatud uusi andmeid ega tõendeid, mis oleksid need järeldused ümber lükanud. Õigupoolest ei vaidlustanud Taishan oma peamise aktsionäri plaani konsolideerida klaaskiudu puudutav äritegevus. Sellised plaanid on selges vastuolus igasuguste lubadustega katkestada ärisidemed Taishani ja Hengshi/Jushi vahel. Peale selle ja võtmata seisukohta selle osas, kas komisjon võiks sellist lubadust aktsepteerida, ei ole äriühing selgelt võimeline andma mis tahes lubadust ilma nende isikute heakskiiduta, kellel on äriühingu üle valitsev mõju. Seepärast lükati Taishani väited ja lubaduse andmise ettepanek tagasi.

(102) Pärast lõplike järelduste teatavakstegemist väitis CNBMi kontsern, et seotud kauplejalt Jushi Hongkong Co. Ltd.-lt saadud subsiidiume ei ole võimalik tasakaalustada, kuna see äriühing asus Hongkongis, mitte Hiinas. Hongkong on WTO sõltumatu liige ning seega käsitatakse seda WTO õiguses ja liidu kaubanduse kaitsemeetmetega seotud uurimistes iseseisva riigina. Kuna praegust subsiidiumivastast menetlust ei algatatud Hongkongi suhtes, ei tohiks arvesse võtta mingeid subsiidiume, mida on väidetavalt saanud Jushi Hongkong. Komisjon märkis, et CNBMi kontsern ei vaidlustanud komisjoni järeldusi seoses selle seotud kaupleja saadud subsiidiumidega. Olenemata Hongkongi seisundist praeguses uurimises asus Jushi Hongkongi tegevuse tegelik kese ja kontrollija hoopis Mandri-Hiinas. Nagu äriühing ise on öelnud: „*Õigupoolest on Jushi Hongkong variäriühing, millel ei ole töötajaid, maad, füüsilist kontorit ega tulu, maksukavasid ega toetusi*“. Selle raamatupidamine asus Jushi Group Co. Ltd.-s, kus asus ka kontrollitav personal, ning saadud ja vaatlusalusele tootele kasu toonud subsiidiume maksid Hiina äriühingud. Peale selle, nagu apellatsioonikogu on menetluses „Ameerika Ühendriigid – dumpinguvastased ja tasakaalustusmeetmed Koreast pärit suurte üldkasutatavate pesumasinate suhtes“ kinnitanud, võivad mujal kui subsideerivas WTO liikmesriigis asuvale saajale antud subsiidiumid olla *ad valorem* subsiidiumide summa arvutamisel asjakohased ([27]). Seepärast lükati äriühingu väide tagasi.

([25]) WT/DS312/R, 28. oktoober 2005, punkt 7.162.

([26]) WT/DS397AB/R, 15. juuli 2011, punkt 376. Sama sõnastust korratakse nüüd dumpinguvastase alusmääruse artikli 9 lõike 5 teises lõigus.

([27]) Apellatsioonikogu aruanne „Ameerika Ühendriigid – dumpinguvastased ja tasakaalustusmeetmed Koreast pärit suurte üldkasutatavate pesumasinate suhtes“ (WT/DS464/AB/R), 7. september 2016, punkt 5.298.

(103) Pärast lõplike järelduste teatavakstegemist väitis Yuntianhua kontsern, et tema subsiidiumimarginaali on kunstlikult suurendatud seeläbi, et sellele on lisatud subsiidiumid äriühingutele, mis ei tarninud vaatlusaluse toote tootmisel kasutatud sisendmaterjale, ning esitas seetõttu taotluse, et nende äriühingute subsiidiume tasakaalustava tollimaksu arvutamisel arvesse ei võetaks.

(104) Alusmääruse artikli 1 kohaselt võib tasakaalustava tollimaksu kehtestada otseselt või kaudselt mis tahes toote valmistamiseks, tootmiseks, eksportimiseks või veoks antud subsiidiumide korvamiseks, kui toote vabasse ringlusse lubamine tekitab liidus kahju. Komisjonil on tõendeid, et uurimisse kaasatud äriühingud, kelle subsiidiumist saadud kasu on kontserni tollimaksu arvutamisel arvesse võetud, on otseselt või kaudselt osalenud vaatlusaluse toote tootmisel kasutatud sisendite, teenuste, materjalide või varade andmises, nagu on kirjeldatud alusmääruse artiklis 1. Sellega seoses puudusid konkreetsed tõendid, mis oleksid Yuntianhua kontserni märkusi toetanud.

(105) Siiski leidis komisjon, et ühel seotud äriühingutest, kelle subsiidiumid on tasakaalustatud, paluti alguses uurimises osaleda, kuna ta rentis ühele eksportivale tootjale seadmeid. Pärast märkuste saamist vaatas komisjon aga selle äriühingu vaatlusaluse tootega seotud renditegevust puudutavad jaotuspõhimõtted üle. Kuna kasu, mida oli renditegevusega võimalik anda, käsitati tähtsusetuna, otsustas komisjon seda mitte arvesse võtta.

1.7. **Individuaalne kontrollimine**

(106) Viis Hiina eksportivat tootjat, kes tagastasid valikuuringu vormi, teatasid komisjonile oma kavatsusest taotleda individuaalset kontrollimist vastavalt alusmääruse artikli 27 lõikele 3. Komisjon tegi küsimustiku veebis kättesaadavaks uurimise algatamise kuupäeval. Peale selle teavitas komisjon valimist väljajäänud eksportivaid tootjaid, et kui nad soovivad individuaalset kontrollimist, peavad nad vastama küsimustikule. Ükski neist äriühingutest küsimustikule siiski ei vastanud. Seetõttu ei olnud individuaalne kontrollimine võimalik.

1.8. **Koostööd tegevad Egiptuse eksportivad tootjad**

(107) Algatamisteates kutsus komisjon kõiki Egiptuse eksportivaid tootjaid üles komisjoniga ühendust võtma. Endast andsid teada kaks omavahel seotud eksportivat tootjat, kelle toodang moodustab 100 % impordist liitu ja 100 % Egiptuse klaaskiust kanga toodangust:

— Jushi Egypt For Fiberglass Industry S.A.E (edaspidi „Jushi Egypt“), Suessi lahe loodeosa majandustsooni kolmas sektor, Egiptus;

— Hengshi Egypt Fiberglass Fabrics S.A.E (edaspidi „Hengshi Egypt“), Suessi lahe loodeosa majandustsooni kolmas sektor, Egiptus.

1.9. **Küsimustiku vastused ja kontrollkäigud**

(108) Liidu tootjatele, importijatele, kasutajatele ning HRV ja Egiptuse eksportivatele tootjatele suunatud küsimustikud tehti veebis ([28]) kättesaadavaks menetluse algatamise päeval.

(109) Komisjon sai küsimustiku vastused kahelt valimisse kaasatud Hiina eksportivate tootjate kontsernilt, kahelt Egiptuse eksportivalt tootjalt, neljalt valimisse kaasatud liidu tootjalt, viielt kasutajalt ja ühelt sõltumatult importijalt. Mitte ükski valimisse kaasamata Hiina eksportiv tootja küsimustikule ei vastanud.

(110) Komisjon saatis küsimustiku ka Hiina ja Egiptuse valitsusele. Hiina valitsusele saadetud küsimustik sisaldas eriküsimustikke panga China Development Bank (edaspidi „CDB“), Export-Import Bank of China (edaspidi „EXIM“) ja Sinosure jaoks. Kaebuses oli nendele finantsasutustele konkreetselt viidatud kui avalik-õiguslikele asutustele või asutustele, kes on suunatud või volitatud subsiidiume maksma. Lisaks paluti Hiina valitsusel edastada finantsasutuste eriküsimustik kõikidele teistele finantsasutustele, mis andsid valimisse kuuluvatele äriühingutele või valimisse kuuluvate äriühingute klientidele laene või ekspordikrediiti. Paindlikuma halduskorralduse huvides paluti Hiina valitsusel kokku koguda ka nende finantsasutuste vastused ja saata need otse komisjonile.

([28]) Kättesaadav aadressil http://trade.ec.europa.eu/tdi/case_details.cfm?id=2398.

(111) Egiptuse valitsusele saadetud küsimustik sisaldas eriküsimustikke pankadele National Bank of Egypt, Ahli Bank ja Bank Misr. Kaebuses oli nendele finantsasutustele konkreetselt viidatud kui avalik-õiguslikele asutustele või asutustele, kes on suunatud või volitatud subsiidiume maksma. Lisaks paluti Egiptuse valitsusel paindlikuma halduskorralduse huvides edastada finantsasutuste eriküsimustik kõigile teistele finantsasutustele, kes andsid valimisse kuuluvatele äriühingutele laene või ekspordikrediiti. Egiptuse valitsusele saadetud küsimustik sisaldas eriküsimustikke äriühingutele Egypt-TEDA Investment Company (edaspidi „Egypt TEDA“) ja Egyptian Chinese JV Company for Investment (edaspidi „ECCI“), keda kaebuses nimetati SETC-tsoonis tegutsevateks riigi omandis olevateks üksusteks. Egiptuse valitsusel paluti koguda kokku kõik nende finantsasutuste ja muude üksuste vastused ning saata need otse komisjonile.

(112) Komisjon sai Hiina valitsuselt küsimustiku vastused, sealhulgas vastused, mille andsid eriküsimustikule EXIM ja Sinosure, ning Egiptuse valitsuselt, sealhulgas vastused, mille andsid eriküsimustikule National Bank of Egypt, Bank Misr ja Egypt TEDA.

(113) Ilma et see oleks piiranud alusmääruse artikli 28 kohaldamist, kogus komisjon kokku ja kontrollis üle kõik andmed, mida pidas vajalikuks subsiidiumi, kahju ja liidu huvi kindlakstegemiseks ning mille pooled olid õigeaegselt kättesaadavaks teinud. Hiina kaubandusministeeriumi valdustesse tehti kontrollkäik, milles osalesid ka muude asjaomaste ministeeriumide ametnikud. Peale nende viibisid kontrollkäigu ajal kohal EXIMi, CDB ja Sinosure esindajad.

(114) Kontrollkäik tehti ka Egypt TEDA valdustesse ning järgmiste Egiptuse valitsusasutuste valdustesse:

— Investeeringute üldamet (edaspidi „GAFI“), Kairo, Egiptus;

— Suessi kanali majandustsooni üldamet (edaspidi „SC-tsooni üldamet“), Suessi kanali majandustsoon, Egiptus;

— Egypt Gas Holding (edaspidi „EGAS“), Kairo, Egiptus;

— Egiptuse Kommunaalelektri- ja Tarbijakaitse Reguleeriv Amet (edaspidi „EgyptERA“), Kairo, Egiptus.

(115) Lisaks tegi komisjon alusmääruse artikli 26 kohaselt kontrollkäigud järgmiste äriühingute valdustesse:

liidu tootjad:

— European Owens Corning Fiberglas, Sprl (edaspidi „OC“),

— Chomarat Textiles Industries S.A.S. (edaspidi „Chomarat“),

— Saertex GmbH & Co. KG (edaspidi „Saertex“),

— Ahlstrom-Munksjö Glassfibre Oy (edaspidi „Ahlstrom“);

valimisse kaasatud HRV tootjad ([29]):

— China National Building Materials Group (edaspidi „CNBMi kontsern“);

— Jushi Group Co., Ltd, Tongxiang, HRV;

— Zhejiang Hengshi Fiberglass Fabrics Co., Ltd, Tongxiang, HRV;

— China Jushi Co. Ltd., Tongxiang, HRV;

— Jushi Group Hongkong Co., Limited, Tongxiang, HRV;

— Tongxiang Leishi Mineral Powder Co., Ltd., Tongxiang, HRV;

— Tongxiang Jinshi Precious Metal Equipment Co., Ltd., Tongxiang, HRV;

([29]) See loetelu hõlmab nii eksportivaid tootjaid kui ka muid samasse kontserni kuuluvaid seotud üksusi olenemata sellest, kas nad vaatlusalust toodet toodavad või mitte.

— Huajin Capital Limited, Hongkong, HRV;

— Jushi Group (HK) Sinosia Composite Materials Co., Ltd., Hongkong, HRV;

— Taishan Fiberglass Inc., Taian, HRV;

— China National Building Material Group finance Co., Ltd, Peking, HRV;

— Sinoma Science & Technology Co., Ltd, Peking ja Nanjing, HRV;

— Huatai Non-Metallic Powder Co., Ltd, Taian, HRV;

— Taian Antai Gas Co., Ltd, Taian, HRV;

— Taishan Fiberglass Zoucheng Co., Ltd, Zoucheng, HRV;

— Sinoma Jinjing Fiber Glass (Zibo) Co., Ltd, Zibo, HRV;

— Shandong Linyi Shanqi Mining Co., Ltd, Station of Sunzu Town, HRV;

— Yuntianhua kontsern (edaspidi „Yuntianhua kontsern“):

— PGTEX China Co., Ltd., Changzhou, HRV;

— Chongqing Tenways Material Corp., Chongqing, HRV;

— Chongqing Polycomp International Corporation (CPIC), Chongqing, HRV;

— CPIC International Co., Limited (CPIC HK), Chongqing, HRV;

— Changzhou Diba Textile Machinery Co., Ltd., Changzhou, HRV;

— Changzhou Newtry Co., Ltd., Changzhou, HRV;

— Chongqing Tianze New Material Co., Ltd., Chongqing, HRV;

— Wenzhou Jinhui Nonmetallic Mining Co., Ltd., Chongqing, HRV;

— Chongqing Yuanjia Mining Co., Ltd. (Chongqing Wingreat), Chongqing, HRV;

— Yunnan Yuntianhua Group Co., Ltd., Kunming, HRV;

— Yunnan Yuntianhua Financial Co., Ltd., Kunming, HRV;

Egiptuse eksportivad tootjad:

— Jushi Egypt For Fiberglass Industry S.A.E, Suess;

— Hengshi Egypt Fiberglass Fabrics S.A.E., Suess;

kasutajad:

— Siemens Gamesa Renewable Energy GmbH&Co KG (edaspidi „SGRE“);

— Vestas Wind Systems A/S (edaspidi „Vestas“).

(116) Seoses COVID-19 edasikandumise ohu ja sellest tulenevate viirusepuhanguga võitlemiseks võetud meetmetega ([30]) ei olnud komisjonil võimalik kontrollida andmeid, mida esitasid mitu ühe HRVs asuva eksportiva tootja kontserni kuuluvat äriühingut. Arvestades et see ettenägematu olukord ilmnes menetluse lõppjärgus ja muid võimalikke lahendusi ei olnud, kasutas komisjon subsiidiumide arvutamisel erandkorras nende äriühingute esitatud andmeid, mida kontrolliti kättesaadavate andmete alusel.

1.10. **Ajutiste meetmete kehtestamata jätmine ja edasine menetlus**

(117) 24. jaanuaril 2020. aastal teavitas komisjon huvitatud isikuid alusmääruse artikli 29a lõike 2 kohaselt sellest, et tal ei ole kavatsust kehtestada ajutisi meetmeid ja et plaanib uurimist jätkata.

(118) Komisjon jätkas lõplike järelduste tegemiseks vajaliku teabe kogumist ja kontrollimist.

([30]) Vt toimiku märkus koroonaviiruse puhangu mõju kohta dumpinguvastastele ja subsiidiumivastastele uurimistele, viide t20.001353.

1.11. **Lõplike järelduste teatavakstegemine**

(119) 27. veebruaril 2020 teavitas komisjon kõiki isikuid olulistest faktidest ja kaalutlustest, mille põhjal ta kavatses kehtestada lõpliku subsiidiumivastase tollimaksu liitu imporditava vaatlusaluse toote suhtes (edaspidi „lõplike järelduste teatavakstegemine“).

(120) Kõigile isikutele anti 15 päeva esitada märkusi lõplike järelduste kohta. Mitu huvitatud isikut taotles tähtaja pikendamist. Komisjonile pikendas kõnealuste huvitatud isikute märkuste esitamise tähtaega kuni 20. ja 23. märtsini 2020. Huvitatud isikutel oli võimalus esitada uurimise algatamise kohta märkusi ning taotleda komisjonilt ja/või kaubandusmenetluses ärakuulamise eest vastutavalt ametnikult enda ärakuulamist.

(121) Eraldiseisvas dumpinguvastases uurimises tehti osalistele 19. detsembril 2019 teatavaks olulised asjaolud ja kaalutlused, mille põhjal komisjon kavatses kehtestada liitu imporditava vaatlusaluse toote suhtes lõpliku dumpinguvastase tollimaksu. Peale selle avaldati huvitatud isikutele 10. veebruaril 2020 lisateavet.

(122) Selles määruses vastas komisjon subsiidiumivastases menetluses esitatud märkustele. Eraldiseisva dumpinguvastase uurimise kontekstis esitatud märkustele selle määruses ei vastatud, välja arvatud juhul, kui isikud olid sõnaselgelt märkinud, et esitatud märkused hõlmavad mõlemat menetlust.

(123) Pärast lõplike järelduste teatavakstegemist ei taotlenud ükski isik ärakuulamist ärakuulamise eest vastutava ametniku juures.

(124) Peale selle tehti huvitatud isikutele 17. aprillil 2020 teatavaks täiendavad lõplikud järeldused ja neile anti märkuste esitamiseks aega kuni 22. aprillini 2020 (edaspidi „täiendavate lõplike järelduste teatavakstegemine“).

(125) Peale selle tehti huvitatud isikutele 24. aprillil 2020 teatavaks teised täiendavad lõplikud järeldused ja neile anti märkuste esitamiseks aega kuni 27. aprillini 2020 (edaspidi „teiste täiendavate lõplike järelduste teatavakstegemine“).

(126) Komisjon korraldas ärakuulamised liidu tootmisharu, eksportivate tootjate Jushi/Hengshi China, Egiptuse eksportivate tootjate Jushi/Hengshi Egypti ja Egiptuse valitsusega.

2. **VAATLUSALUNE TOODE JA SAMASUGUNE TOODE**

2.1. **Vaatlusalune toode**

(127) Vaatlusalune toode ([31]) on *kangas, mis on kootud ja/või nõeltöödeldud pikast klaaskiudheidest ja/või -lõngast, mis võib sisaldada muid elemente, välja arvatud immutatud või eelnevalt immutatud tooted ning avatud pooridega filterkangas, mille ava mõõt on nii piki- kui ka põikisihis vähemalt 1,8 mm ning mille pindtihedus on 35 g/m^2* (edaspidi „klaaskiust kangas“), mis on pärit HRVst ja Egiptusest ning mis praegu kuulub CN-koodide ex 7019 39 00, ex 7019 40 00, ex 7019 59 00 ja ex 7019 90 00 alla (TARICi koodid 7019 39 00 80, 7019 40 00 80, 7019 59 00 80 ja 7019 90 00 80) (edaspidi „vaatlusalune toode“).

(128) Klaaskiust kangast kasutatakse mitmesugustes rakendustes, näiteks tuuleturbiinide labade tootmiseks, paatide, veoautode ja sporditarvete tootmiseks ning torustike taastamise süsteemides.

2.2. **Samasugune toode**

(129) Uurimine näitas, et samasugused põhilised füüsikalised, keemilised ja tehnilised omadused ning samasugused põhilised kasutusotstarbed on järgmistel toodetel:

— vaatlusalune toode;

— toode, mida toodetakse ja müüakse asjaomaste riikide siseturul, ning

— toode, mida liidu tootmisharu toodab ja liidu turul müüb.

(130) Komisjon otsustas seega käsitada neid tooteid samasuguste toodetena alusmääruse artikli 2 punkti c tähenduses.

([31]) Nagu on täpsustatud selgitavas teates.

2.3. **Toote määratlusega seotud väited**

(131) Üks eksportiv tootja ja Egiptuse Araabia Vabariigi kaubandusministeerium väitsid, et uurimine ei peaks hõlmama eellõigatud klaaskiust kanga komplekte. Nad väitsid, et eellõigatud klaaskiust kanga komplektid on tootmisahela järgmise etapi tooted, mis vajavad täiendavaid tootmisetappe, mille füüsikalised omadused on teistsugused ning mis on palju väiksemad. Need on teistsuguse kujuga ja teistsuguses pakendis ning koosnevad mitmest väiksemast kangatükist, mis on kokku tepitud. Lisaks väideti, et komplektide väljajätmisega ei kaasne meetmetest kõrvalehoidmise ohtu, kuna lõikamisprotsess on pöördumatu, ning et need ei ole asendatavad lõikamata klaaskiust kangaga.

(132) Kaebuse esitaja väitis, et eellõigatud klaaskiust kanga komplektidel ja lõikamata klaaskiust kangal on ühesugused põhiomadused ja ühesugune põhiline lõppkasutus. Kuna klaaskiust kangas on tugevdusmaterjal, on lõikamine vajalik selleks, et see sobiks tugevdatava toote kujuga, kuid see ei muuda toote põhiomadusi. Lõikamise võib läbi viia klaaskiust kanga tootja, sõltumatu tööstuslik lõikaja või klient ise. See on väga lihtne ja odav toiming. Lisaks väitis kaebuse esitaja, et kasutajad ei erista eellõigatud klaaskiust kangast muust klaaskiust kangast, kuna klaaskiust kangast toodetakse üldiselt vastavalt kasutaja juhistele. Kui lõikamisprotsess muudaks klaaskiust kanga omadusi, muudaks see kanga konkreetse kliendi jaoks kasutuskõlbmatuks.

(133) Uurimine näitas, et eellõikamine ja komplekteerimine ei muuda klaaskiust kanga põhilisi füüsikalisi, tehnilisi ega keemilisi omadusi ega nende põhilist lõppkasutust. Mõlema toote kliendid on enamjaolt samad ja mõlemat müüakse samade turustusahelate kaudu.

(134) Uurimine kinnitas ka seda, et enamiku rakenduste puhul toodetakse klaaskiust kangast tellimuse alusel vastavalt klientide kirjeldustele. Eellõigatud klaaskiust kanga komplektid kujutavad endast vaid täiendavat täpsustust kliendi tellimuses. Asjaolu, et eellõigatud klaaskiust kanga komplektid pakitakse teistsugusesse pakendisse, ei muuda samuti selle omadusi. Kuna klaaskiust kangast tellitakse üha enam eellõigatud komplektidena ja üha enam kasutatakse väliste komplekteerijate teenuseid, tekiks juhul, kui eellõigatud klaaskiust kangas uurimisest välja jäetaks, suur meetmetest kõrvalehoidmise oht. Seetõttu jõudis komisjon järeldusele, et eellõigatud klaaskiust kanga uurimisest välja jätmine ei oleks asjakohane.

(135) Üks teine eksportiv tootja väitis, et klaaskiust lõnga tuleks käsitleda uurimisest välja jäetud tootena. Kõnealune eksportiv tootja väitis, et klaaskiust lõnga ei ole küsimustikus, kaebuses ega algatamisteates sõnaselgelt nimetatud, mis näitab, et toote määratlus seda ei hõlma. Lisaks väitis ta, et lõngast valmistatud klaaskiust kanga omadused ei vasta toote kontrollnumbri omadustele, et lõngast klaaskiust kangast imporditakse muude CN-koodide all kui need, mis on märgitud kaebuses, ning et ka muudes menetlustes ei hõlma klaaskiust heide vastased meetmed klaaskiust lõnga.

(136) Kaebuse esitaja ja teine liidu tootja (kes kaebuses ei osalenud) väitsid, et uurimine peaks hõlmama ainult keerutamata või nullkeermega klaaskiust lõngast valmistatud klaaskiust kangast ning keerutatud lõngad võiks uurimisest välja jätta. Kaebuse esitaja väitis, et keerutamata või nullkeermega klaaskiust lõngal on klaaskiudheide omadused, koosnedes keerutamata filamentide või kiudude kimbust, seda kasutatakse ka samal otstarbel kui heiet, selle läbimõõt on tavaliselt 13–24 mikromeetrit ja selle jämedus on 300–4800 teksi.

(137) Seoses klaaskiudlõngast valmistatud klaaskiust kanga lisamisega määratleti algatamisteates uurimisalune toode kui *„kootud ja/või nõeltöödeldud või kootud ja läbiõmmeldud pikast klaaskiudheidest ja/või -lõngast, [—]“* ([32]). Uurimine on näidanud, et keerutamata või nullkeermega klaaskiudlõngal on samasugused põhiomadused kui klaaskiudheidel, st see koosneb keerutamata filamentide või kiudude kimbust, ning seda kasutatakse ka samal otstarbel. Mõlema läbimõõt on tavaliselt 13–24 mikromeetrit ja jämedus on 300–4800 teksi. Seega oleks kohatu jätta need tooteliigid uurimisest välja.

([32]) Algatamisteade, mida on täpsustatud selgitava teatega.

(138) Seoses klaaskiust kangaga, mis on valmistatud peamiselt keerutatud klaaskiust lõngast, märgib komisjon, et kõnealune toode, millel on teistsugused põhiomadused ja teistsugune lõppkasutus, nt trükkplaadid, ei kuulunud ka varem vaatlusaluse toote määratlusse. Komisjon selgitas seda punkti sõnaselgelt selgitavas teates.

3. SUBSIDEERIMINE: HIINA RAHVAVABARIIK

3.1. Sissejuhatus: valitsuse kavade, projektide ja muude dokumentide esitamine

(139) Enne väidetava subsideerimise analüüsimist subsiidiumide või subsiidiumikavade lõikes hindas komisjon valitsuse kavasid, projekte ja muid dokumente, mis olid mitme subsiidiumi või subsiidiumikava puhul asjakohased. Komisjon leidis, et kõik hinnatavad subsiidiumid ja subsiidiumikavad moodustavad osa Hiina valitsuse riiklikust kavast, mille eesmärk on edendada klaaskiust kanga tööstust, järgmistel põhjustel.

(140) HRV majandusliku ja sotsiaalse arengu 12. viisaastakukavas (edaspidi „12. viisaastakukava“) rõhutati uute materjalide, sh klaaskiust kanga, tööstuse tähtsust „strateegilise kujunemisjärgus tootmisharuna“ ning märgiti, et see tuleks arendada „tööstuse juhtivaks sambaks“ tervikliku poliitilise toetuse ja suuniste kaudu ([33]). Lisaks on HRV majandusliku ja sotsiaalse arengu 13. viisaastakukava, mis hõlmab perioodi 2016–2020, eesmärk arendada edasi uute materjalide tootmisharusid, tugevdades teadus- ja arengutegevust ning suurendades töötleva tööstuse innovatsioonivõimet ([34]).

(141) 13. viisaastakukava rõhutab Hiina valitsuse strateegilist käsitlust tähtsamate tootmisharude parendamise ja edendamise kohta. Selles rõhutatakse tehnoloogilise innovatsiooni rolli HRV majandusarengus ning nn roheliste arengupõhimõtete jätkuvat tähtsust. Viisaastakuplaani 5. peatüki kohaselt on üheks peamiseks arengusuunaks edendada traditsioonilise tööstusstruktuuri uuendamist, nagu see oli ka 12. viisaastakuplaanis. Seda mõtet on veelgi edasi arendatud 22. peatükis, milles selgitatakse traditsioonilise tööstuse moderniseerimise strateegiat HRVs tehnoloogia nüüdisajastamise edendamise teel. Selle kohta märgitakse 13. viisaastakuplaanis, et äriühinguid toetatakse, et *„tagada üldine edasiminek sellistes valdkondades nagu tootmistehnoloogia, tööstusseadmed, keskkonnakaitse ja energiatõhusus“*.

(142) 13. viisaastakukavas mainitakse uusi materjale mõnel korral: *„Me liigume kiiremini, et saavutada läbimurre kesksetes tehnoloogiates sellistes valdkondades nagu järgmise põlvkonna teave ja side, uus energia, uued materjalid [—]“* ([35]). Lisaks viiakse kava kohaselt ellu projekte oluliste uute materjalidega seotud teadusuuringute, arendustegevuse ja rakenduste vallas ([36]).

(143) Pärast lõplike järelduste teatavakstegemist kordas Hiina valitsus oma põhiseisukohta Hiina viisaastakukavade suhtes, väites, et need ei ole kohustuslikud ega õiguslikult siduvad, vaid lihtsalt suunisdokumendid, sest need ei sisalda tegelikke õigusnorme, sanktsioone ega eeskirju kohaldatavuse kohta. Lisaks väitis Hiina valitsus, et 12. viisaastakukava ei ole enam kehtiv ning isegi kui 13. viisaastakukava oleks õiguslikult siduv, mis aga nii ei ole, ei mainita selles klaaskiust kangast. Lisaks, kuigi kavas viidatakse „uutele materjalidele“, ei ole see termin selles määratletud. Viimasena, 13. viisaastakukava ei kehti konkreetselt klaasikust kanga tootmisharu ega „uute materjalide tootmisharu“ suhtes, vaid hõlmab peaaegu tervet majandust.

(144) Komisjon ei ole selle seisukohaga nõus. 13. viisaastakukava 17. peatükis sedastatakse, et *„[r]iiklikul arengustrateegial ja -kaval on juhtiv ja piirav roll“*. Seega ei esitata selles kavas üksnes üldisi julgustavaid märkuseid, vaid nende keelekasutus viitab nende siduvale laadile.

(145) Isegi kui 12. viisaastakukava ei ole enam kehtiv, on see varasem dokument, milles rõhutati uute materjalide tootmisharu tähtsust „strateegilise kujunemisjärgus tootmisharuna“, mida arendati 13. viisaastakukavas edasi. Nagu põhjendustes 148 ja 149 näidatud, hõlmab uute materjalide tootmisharu klaaskiust kanga tööstust. Nagu põhjenduses 141 mainitud, rõhutab 13. viisaastakukava Hiina valitsuse strateegilist käsitlust tähtsamate tootmisharude parendamise ja edendamise kohta; sellepärast seatakse selles esikohale teatud sektorid ja tehnoloogiad, sealhulgas klaaskiust kanga tööstus.

([33]) Vt 12. viisaastakukava, lk 9.
([34]) Vt 13. viisaastakukava, lk 23 ja 24.
([35]) Vt Hiina Rahvavabariigi majandusliku ja sotsiaalse arengu 13. viisaastakukava, II osa, 6. peatükk, 1. jagu.
([36]) Samas, II osa, 6. peatükk, 4. osa.

(146) Seega lükati Hiina valitsuse argumendid selles küsimuses tagasi.

(147) Uute materjalide tootmisharu on ka algatuses „Made in China 2025“ ([37]) soodustatud tootmisharu ning seetõttu on tal õigus saada riigilt märkimisväärset toetust. Algatuse „Made in China 2025“ ja seega kaudselt ka klaaskiust kanga tootmisharu toetamiseks on loodud mitu rahalist vahendit, näiteks riiklik integreeritud ringkonnafond, kõrgtehnoloogilise tootmise fond ja kujunemisjärgus tootmisharude investeerimisfond ([38]).

(148) Lisaks viidatakse klaaskiust kangale sageli termini „uued materjalid“ raames. Tegevuskavas „Made in China 2025“ ([39]) on loetletud kümme strateegilist sektorit, mis on Hiina valitsuse jaoks tähtsad tööstusharud. Selles kirjeldatakse sektorit 9 „Uued materjalid“ ja selle alamkategooriaid, sealhulgas kõrgtehnoloogilisi põhimaterjale (punkt 9.1), peamisi strateegilisi materjale (punkt 9.2), sealhulgas kõrgtehnoloogilisi kiud- ja komposiitmaterjale, ning uusi energiamaterjale ([40]). Uute materjalide sektor saab seega kasu eelistest, mida annavad dokumendis loetletud toetusmehhanismid, sealhulgas rahalise toetuse meetmed, fiskaal- ja maksupoliitika ning riiginõukogu järelevalve ja toetus ([41]).

(149) Lisaks täiendati tegevuskava „Made in China 2025“ kümne strateegilise sektori loetelu 2016. aasta novembris nelja olulise valdkonna kataloogiga; selle avaldas riiklik tootmisstrateegia nõuandekomitee (NMSAC), mis on riigi tootmisvõimsuse arendamise riikliku juhtiva väikerühma nõuanderühm. Kataloogis on kõigi kümne strateegilise sektori kohta neli osa: i) põhilised olulised varuosad, ii) olulised materjalid, iii) tänapäevased olulised protsessid/tehnoloogiad ja iv) tööstustehnoloogia platvormid. Klaaskiudu on käsitletud sektoris 7 „Elektriseadmed“, II punkt „Oluline materjal“, alapunkt 16 „Klaaskiust isolatsiooniplaadid“, ja sektoris 9 „Uued materjalid“, II punkt „Olulised materjalid“, alapunktid 10 „Kõrgtehnoloogilised kiud-, monomeer- ja komposiitmaterjalid“ ning 24 „Klaasipõhised materjalid“.

(150) Pärast lõplike järelduste teatavakstegemist väitis Hiina valitsus, et klaaskiust kangast ei ole mainitud algatuses „Made in China 2025“, mis on terves majanduses laialdaselt saadaval, ning et „Made in China 2025“ ei ole kohustuslik, vaid lihtsalt suunis.

(151) Seega rõhutab komisjon, et algatus „Made in China 2025“ on selgelt suunatud uute materjalide tootmisharule, mis hõlmab klaaskiust kanga tööstust, nagu juba näidatud. See pakub muu hulgas täiustatud rahalise toetuse poliitika ja suurenenud fiskaal- ja maksupoliitika toetamise abil strateegilist tuge ja garantiid. Näiteks nähakse selles selgelt ette „*infotehnoloogia, kõrgtasemel seadmete, uute materjalide jne uue põlvkonna toetamise suurendamine*“.

(152) Algatuses „Made in China 2025“ sedastatakse, et see on „*tootmisvõimsuse strateegia rakendamise esimese kümne aasta tegevuse programm*“ ja selles püstitatakse selged strateegilised põhimõtted ja eesmärgid. Lisaks sätestatakse algatuses „Made in China 2025“, et „*eri regioonid koostavad konkreetse rakendusprogrammi ja täiustavad poliitikameetmeid, et tagada mitmesuguste ülesannete täitmine*“ ning sedastatakse lisaks, et „*tööstuse ja infotehnoloogia ministeerium tugevdab koos asjakohaste osakondadega jälgimise analüüsi, järelevalvet ja suunamist ning teavitab riiginõukogu õigeaegselt tähtsamatest sündmustest*“. Lisaks toetavad algatust „Made in China 2025“ rakendusmeetmed, nagu näiteks tegevuskava „Made in China 2025“ ning tööstuse ja infotehnoloogia ministeeriumi üldameti teatis 2017. aasta tööstusliku ümberkujundamise ja uuendamise („Made in China 2025“) rahastamisjuhendi avaldamise kohta, ([42]) millega reguleeriti vahendeid, mis tõid teatud koostööd tegevatele klaaskiust kangast eksportivatele tootjatele kasu. Peale selle on põhjenduses 153 mainitud ehitusmaterjalide tööstusharu arengukava (2016–2020) „*koostatud Hiina Rahvavabariigi majandusliku ja sotsiaalse arengu 13. viisaastakukava ülevaate ja strateegia „Made in China 2025“ põhjal*“. Eespool mainitut arvesse võttes ei paista algatus „Made in China 2025“ olevat vaid lihtsalt suunis; vastupidi, sellel tundub olevat *de facto* kohustuslik mõju ja seda kohaldatakse laialdaselt. Seepärast lükati Hiina valitsuse väited tagasi.

([37]) http://www.gov.cn/zhengce/content/2015-05/19/content_9784.htm
([38]) Vt USA-Hiina majandus- ja julgeolekuküsimuste komisjon: 13. viisaastakukava, lk 12.
([39]) https://www.cae.cn/cae/html/files/2015-10/29/20151029105822561730637.pdf.
([40]) Vt tegevuskava „Made in China 2025“, lk 142, 152.
([41]) Vt tegevuskava „Made in China 2025“, 4. peatükk „Strateegiline toetus ja tarne“.
([42]) http://www.miit.gov.cn/n1146295/n1652858/n1652930/n3757016/c5657745/content.html.

(153) Lisaks edendatakse ehitusmaterjalide tööstusharu arengukavas (2016–2020) ka klaaskiust kanga tööstust. Selles kavas kutsutakse üles optimeerima tööstuse struktuuri, laiendades muu hulgas selliseid kujunemisjärgus tootmisharusid nagu klaasipõhised materjalid, tööstuskeraamika, intraokulaarsed läätsed, kõrgtehnoloogilised kiud- ja komposiitmaterjalid ning grafeen ja muundatud materjalid. See saavutatakse valitsusepoolse rahastamise, maksustamise, finants-, hinnakujundus-, energia- ja keskkonnakaitsepoliitika kaudu ning ehitusmaterjalide ettevõtjate ühinemises, omandamises ja restruktureerimises osalemiseks vajaliku kapitali toetamisega mitmesuguste vahendite, sealhulgas laenude kaudu ([43]).

(154) Pärast lõplike järelduste teatavakstegemist väitis Hiina valitsus, et ehitusmaterjalide tööstusharu arengukava kehtib kõikide ehitusmaterjalide suhtes ja on seega terves majanduses laialdaselt kättesaadav. Lisaks hõlmab see kava ainult üldist teavet valitsuse poliitika kohta.

(155) Ehitusmaterjalide tööstusharu arengukavas nähakse ette konkreetsed meetmed, mis on suunatud ehitusmaterjalide tööstusharule, kuhu kuulub ka klaaskiust kanga tööstus, nagu on selgitatud põhjenduses 166. Sellepärast ei nõustu komisjon Hiina valitsuse väitega, et see on saadaval terves majanduses.

(156) Kuigi ehitusmaterjalide tööstusharu arengukava võib paista lihtsalt suunisdokumendina, nagu mainitud põhjenduses 152, on selle puhul tegu 13. viisaastakukava ja strateegia „Made in China 2025“ rakendamisega. Selle eesmärk on *„toetada ehitusmaterjalide tööstusharu ümberkujundamist ja ajakohastamist, soodustades ehitusmaterjalide tööstusharu üleminekut suurtööstuselt tugevale tööstusele ja kestliku arengu saavutamist 13. viisaastakuplaani perioodil*“ ning selles nähakse ette selged ülesanded ja projektid püstitatud eesmärkide saavutamiseks määratletud konkreetse viieaastase perioodi vältel ([44]). Sellepärast on selle puhtalt suunav iseloom vaieldav, eriti kui seda vaadelda selle laiemas kontekstis.

(157) Klaaskiust kanga tööstust käsitletakse ka Hiina tööstuse ja infotehnoloogia ministeeriumi (edaspidi „MIIT“) aruka tootmise arengukavas (2016–2020), milles nähakse ette kümme põhiülesannet, mille eesmärk on lühendada tootearendustsüklit, parandada tootmistõhusust ja toodete kvaliteeti, vähendada tegevuskulusid ning ressursside ja energia tarbimist ning kiirendada aruka tootmise arengut. 2018. aastal teatas riiginõukogu Hiina plaanist laiendada oma aruka tootmise programmi, lisades samal aastal umbes 100 katseprojekti, ning avaliku teabe kohaselt oli üks koostööd tegev eksportiv tootja, Taishan Fiberglass, Inc., loetud 2015. aastal MIITi arukate tootmistehaste hulka ([45]).

(158) Hiina valitsuse sõnul ei puutu aruka tootmise arengukava (2016–2020) asjasse, sest see ei kehti konkreetselt klaaskiust kanga tööstusele, vaid hõlmab tervet töötlevat tööstust. Lisaks väitis Hiina valitsus, et kava ei ole kohustuslik dokument, vaid lihtsalt suunis.

(159) Aruka tootmise arengukava (2016–2020) on *„koostatud kooskõlas Hiina Rahvavabariigi majandusliku ja sotsiaalse arengu 13. viisaastakukava ülevaate ja strateegiaga „Made in China 2025““* ([46]). Seega rakendab ta nendes dokumentides ette nähtud strateegiat. Nagu juba selgitatud, on 13. viisaastakukava ja strateegia „Made in China 2025“ suunatud konkreetselt teatud tootmisharudele, mille hulka kuulub uute materjalide tootmisharu osana ka klaaskiust kanga tööstus. Lisaks viitab aruka tootmise arengukava paljudel juhtudel strateegia „Made in China 2025“ kümnele põhivaldkonnale. Täpsemalt nähakse eriveerus 6 „Põhivaldkonna aruka ümberkujundamise rõhutamine“ ette, et *„seoses uue põlvkonna infotehnoloogia, […] uute materjalide, […] ehitusmaterjalidega […] soodustatakse aruka ja digitehnoloogia süvarakendamist uurimis- ja arendustegevuses, disainis, tootmises, logistikas ja ladustamises, käitamises ja haldamises, müügijärgses teeninduses ning muudes ettevõtjate peamistes ühenduslülides*“. Sellepärast kehtib aruka tootmise arengukava (2016–2020) konkreetselt strateegias „Made in China 2025“ sätestatud tähtsamate tootmisharude suhtes ning hõlmab muu hulgas uute materjalide ja ehitusmaterjalide sektoreid, kuhu kuulub ka klaaskiust kanga tööstus.

([43]) Vt ehitusmaterjalide tööstusharu arengukava (2016–2020)
([44]) Vt ehitusmaterjalide tööstusharu arengukava (2016–2020)
([45]) Äriühingu Taishan Fiberglass Inc. veebisait.
([46]) Vt aruka tootmise arengukava (2016–2020)

(160) Lisaks märgib komisjon, et aruka tootmise arengukava (2016–2020) keelekasutus viitab dokumendi kohustuslikule iseloomule. Täpsemalt nähakse osas II (III) „Arengueesmärgid“ ette, et *„Enne 2025. aastat rakendatakse kahesammulist strateegiat, et soodustada aruka tootmise arengut: Esimese sammuna täiustatakse 2020. aastaks loomulikult aruka tootmise arengu aluseid ja toetamisvõimsust, realiseeritakse põhimõtteliselt digitaalne tootmine traditsioonilise töötleva tööstuse põhivaldkonnas ning tehakse ilmselgeid edusamme tähtsa tootmisharu ning selle tingimuste ja aluste arukal ümberkujundamisel; Teise sammuna kehtestatakse 2025. aastaks põhimõtteliselt aruka tootmise toetamise süsteem ning realiseeritakse esialgne arukas ümberkujundamine tähtsas tootmisharus“*. Lisaks nähakse osas V „Organiseerimine ja rakendamine“ ette, et *„tööstuse ja infotehnoloogia ministeerium ning rahandusministeerium vastutavad kava organiseerimise ja rakendamise eest juhtimise tugevdamise, hoolika korraldamise, kava rakendamise käigus ilmnenud probleemide õigeaegse lahendamise ning mitmesuguste ülesannete ja meetmete rakendamise edendamise teel“* ning et *„mitmesuguste regioonide pädevad tööstus- ja infotehnoloogia- ning finantsosakonnad koostavad kiiresti kavaga seotud rakenduskava, rakendavad asjakohased toetuspõhimõtted ning lõpetavad teabega seotud tagasiside alase töö kooskõlas vastutuse määramisega“*. Seega jõudis komisjon järeldusele, et aruka tootmise arengukaval on selgesti määratletud eesmärgid, mis on asjaomastele äriühingutele kohustuslikud.

(161) Ülaltoodule tuginedes lükati Hiina valitsuse väited tagasi.

(162) Peale selle on teadus- ja tehnoloogiaministeeriumi, väliskaubanduse ministeeriumi ja kesktolliameti avaldatud Hiina kõrgtehnoloogiliste eksporttoodete kataloogis loetletud 1900 kõrgtehnoloogilist toodet, mis jagunevad 8 kategooriasse, mille suhtes kohaldatakse Hiina valitsuse soodustingimustel ekspordipoliitikat. Üks kategooriatest on „Uute materjalide“ kategooria, mis hõlmab klaaskiust kangast ([47]). Peale selle viidatakse teadus- ja tehnoloogiaministeeriumi, rahandusministeeriumi ja riigi maksuameti avaldatud Hiina kõrgtehnoloogiliste toodete kataloogis 11 valdkonnale, sealhulgas uute materjalide kategooriale. Lisaks, HRV teadus- ja tehnoloogia arengu seaduse järgi saavad kõrgtehnoloogilise arengu tsoonides asutatud kõrgtehnoloogiaettevõtted kasu mitmesugusest soodustingimustest, mille hulka kuuluvad: i) 15 % ettevõtte tulumaksu määr tavapärase 25 % määra asemel; ii) kui eksporditoodete toodangu väärtus küündib 70 %-ni vastava aasta toodangu koguväärtusest, vähendatakse EIT määra 10 %-ni; iii) uued kõrgtehnoloogiaettevõtted on EIT maksust vabastatud esimesel kahel aastal alates tootmise alustamise kuupäevast; iv) uued kõrgtehnoloogiaettevõtted on vabastatud ehitusmaksust; v) uue tehnoloogia arendamiseks ja tootmiseks ning tööhoonete jaoks on uurimis- ja arendustegevuseks mõeldud maa vabastatud maksust; vi) varustust, mida kõrgtehnoloogiaettevõtted kasutavad kõrgtehnoloogiliseks tootmis- ja arendustegevuseks, lubatakse kiiremini amortiseerida; vii) kõrgtehnoloogiaettevõtete toodetud eksporditooted on vabastatud eksporditariifidest, välja arvatud nendest, millele on riik piirangu seadnud või mis on seotud konkreetsete toodetega jne ([48]).

(163) Pärast lõplike järelduste teatavakstegemist väitis Hiina valitsus, et Hiina kõrgtehnoloogiliste toodete kataloog, mida tõlgendatakse koostoimes Hiina Rahvavabariigi teadus- ja tehnoloogia arengu seadusega, ei kehti konkreetselt teatud tootmisharude suhtes, sest nendes dokumentides nähakse ette objektiivsed kõlblikkuskriteeriumid, mida kohaldatakse automaatselt.

(164) Seega, nagu juba põhjenduses 162 mainitud, viidatakse Hiina kõrgtehnoloogiliste eksporttoodete kataloogis kaheksale tootekategooriale, seahulgas uutele materjalide kategooriale. Lisaks märgib komisjon, et Hiina kõrgtehnoloogiliste toodete kataloogis viidatakse 11 valdkonnale, mille hulka kuulub ka *„6. Uued materjalid“*. Arvestades sellega, et mõlemas kataloogis toodud valdkondade arv on piiratud, ei saa järeldada, et need kehtivad kõikide tootmisharude suhtes. Seetõttu lükatakse Hiina valitsuse väide tagasi.

(165) Otsuse „Ajutised meetmed struktuurimuudatuste läbiviimiseks tööstuses“ (Riiginõukogu 2005. aasta otsus nr 40) (edaspidi „otsus nr 40“), III peatükis viidatakse tööstuse struktuurimuudatuste suuniskataloogile, mis koosneb kolme tüüpi sisust, nimelt soodustatavatest projektidest, piiratud projektidest ja lõpetatud projektidest. Otsuse artiklis XVII seisab, et *„investeerimisprojekti, mis kuulub soodustatava sisu alla, uuritakse, see kinnitatakse ning talletatakse kooskõlas*

([47]) Riiklike kõrgtehnoloogilise tööstusarengu tsoonide sooduspoliitika, lk 12–14.
([48]) Riigi kõrgtehnoloogilise tööstusarengu tsoonide sooduspoliitika, lk 1.

asjakohaste investeerimist käsitlevate riiklike määrustega; kõik finantsasutused peavad andma krediiditoetust kooskõlas krediidipõhimõtetega; investeeringu kogusummas isiklikuks otstarbeks imporditud seadmed, v.a kaubad, mis on hõlmatud rahandusministeeriumi avaldatud dokumendiga „Riigisiseste investeerimisprojektide raames imporditud kaubad, mille suhtes ei kohaldata maksuvabastust“ (muudetud aastal 2000), võib vabastada imporditollimaksust ja impordiga seotud käibemaksust, välja arvatud juhul, kui maksust vabastamata investeerimisprojektide sisu kohta on vastu võetud uued määrused. Teised soodustatavaid tööstusprojekte käsitlevad eelistatud põhimõtted rakendatakse kooskõlas asjakohaste riiklike määrustega“.

(166) Tööstussektori struktuurimuudatuste suuniskataloog (2011. aasta versioon) (2013. aasta muudatus) ([49]) Loetelud kategooria „I Soodustamine“ all

„XII. Ehitusmaterjalid:

[…]

6. Leelisevaba klaaskiu vannahjus traadi tõmbamise ja kõrgtehnoloogilise klaaskiu tehnoloogia arendamine ja tootmine ning tooted, mille aastane toodang on 50 000 tonni“.

(167) Hiina valitsuse kohaselt ei kehti otsus nr 40 konkreetse ettevõtte või tootmisharu suhtes, nagu on ette nähtud subsiidiumide ja tasakaalustusmeetmete lepingu artikliga 2.1, vaid teatud soodustatavate projektide suhtes. Lisaks ei ole otsus nr 40 kohustuslik. Hiina valitsus kinnitas, et komisjoni viidatud tööstussektori struktuurimuudatuste suuniskataloog ei ole asjakohane, sest komisjon viitab kataloogi 2011. aasta versioonile, mis on juba kehtetu. Hiina valitsuse sõnul ei mainita selle kataloogi uues versioonis klaaskiust kangast.

(168) Esiteks märgib komisjon, et ta viitas dokumendile „Tööstussektori struktuurimuudatuste suuniskataloog (2011. aasta versioon) (2013. aasta muudatus)“; seega ei viidanud ta 2011. aasta versioonile, vaid 2013. aasta muudetud versioonile. Komisjonile teadaolevalt kiideti kataloogi viimane muudatus heaks Hiina Rahvavabariigi riikliku arengu- ja reformikomisjoni 27. augusti 2019. aasta dekreediga nr 29 ning see jõustus 1. jaanuaril 2020 ([50]). See uus „Tööstussektori struktuurimuudatuste kataloog (2019. aasta versioon)“ muutis tõepoolest kehtetuks kataloogi „Tööstussektori struktuurimuudatuste kataloog (2011. aasta versioon) (muudatus)“. See võeti aga vastu ja jõustus pärast uurimisperioodi. Seega oli „Tööstussektori struktuurimuudatuste suuniskataloog (2011. aasta versioon) (2013. aasta muudatus)“ uurimisperioodi ajal kehtiv. Igal juhul viidatakse tööstussektori struktuurimuudatuste kataloogi 2019. versioonis vastupidiselt Hiina valitsuse väitele osa I „Soodustatud tootmisharud“ all klaaskiust kangale:

„XII. Ehitusmaterjalid

[…]

6. […] kõrgtehnoloogilise klaaskiu ja klaaskiust toodete, nagu näiteks vähenenud väärtuse ja ebaregulaarse ristlõikega toodete, tehnoloogia arendamine ja tootmine“.

(169) Teiseks ei ole komisjon nõus, et otsusel nr 40 ei ole kohustuslikku mõju. Tõepoolest, otsuses nr 40 sätestatakse ajutised eeskirjad tööstussektori struktuurimuudatuste soodustamiseks ning selles viidatakse *tööstussektori struktuurimuudatuste suuniskataloogile*, milles on määratletud kolme liiki sisu: nimelt soodustatavad projektid, piiratud projektid ja lõpetatud projektid. Otsuse nr 40 artiklis XVII on aga sätestatud soodustatud sisu alla kuuluvate investeerimisprojektide käsitlemine kohustuslikul viisil, nt *„kõik finantsasutused peavad andma krediiditoetust kooskõlas krediidipõhimõtetega“*, *„muud soodustatavate tööstusprojektide eelistatud põhimõtteid tuleb rakendada kooskõlas asjakohaste riiklike eeskirjadega“*. Lisaks sätestatakse artiklis XXI, et *„dokumendi „Praegu riigi poolt eelisjärjekorras soodustatavad*

([49]) (Riikliku arengu- ja reformikomisjoni 27. märtsi 2011. aasta korraldusega nr 9 vastu võetud) suuniskataloog struktuurimuudatuste elluviimiseks tööstuses (2011. aasta versioon) (2013. aasta muudatus), mida on muudetud vastavalt riikliku arengu- ja reformikomisjoni otsusele, millega muudetakse suuniskataloogi (struktuurimuudatuste elluviimiseks tööstuses (2011. aasta versioon), vastu võetud arendus- ja reformikomisjoni 16. veebruari 2013. aasta korraldusega nr 21) asjaomaseid punkte.

([50]) http://www.gov.cn/xinwen/2019-11/06/5449193/files/26c9d25f713f4ed5b8dc51ae40ef37af.pdf.

tootmisharud, tooted ja tehnoloogiad (muudetud 2000. aastal)" alusel rakendatud soodustatud poliitikat kohandatakse rakendamiseks kooskõlas tööstussektori struktuurimuudatuste kataloogis soodustatava sisuga". Seega ei ole otsusel nr 40 sellega seoses kohustuslikku mõju. Tööstussektori struktuurimuudatuste suuniskataloogi osas „I kategooria. Soodustamine" loetletakse teatud arv projekte teatud arvu tootmisharude all. Nagu põhjenduses 166 selgitatud, hõlmab see ehitusmaterjalide tööstust ja konkreetseid klaaskiust kanga tööstusega seotud projekte. Sellest tulenevalt nähakse otsuses nr 40, mida tõlgendatakse koostoimes tööstussektori struktuurimuudatuste suuniskataloogiga, ette teatud projektide erikohtlemine teatud soodustatud tootmisharudes. Seega, kuigi nendes dokumentides viidatakse konkreetsetele projektidele, kehtestatakse nendes ennekõike konkreetsed tootmisharud, mida soodustatakse, ning seejärel teatud projektid nendes tootmisharudes, mis võivad otsuses nr 40 ette nähtud sooduskohtlemisest kasu saada. Seetõttu lükkas komisjon Hiina valitsuse väited tagasi.

(170) Lisaks käsitletakse klaaskiust kangast ehitusmaterjalitööstuse arengukavas (2016–2020), ([51]) milles nähakse muu hulgas ette ehitusmaterjalitööstuse üleminek suurtööstuselt tugevale tööstusele. Peale selle nähakse selles ette ehitussektori struktuuride optimeerimine, põhimaterjalide varustuskindluse parandamine, tööstusharu kontsentreerituse taseme tõstmine ning rahvusvahelise konkurentsivõime suurendamine. Kavas nähakse ette kvantitatiivsed arengueesmärgid, valitsuse kontroll tootmisvõimsuse üle, üksikasjalikud tootmiseesmärgid, tootmisharude geograafiline jaotus HRV provintside vahel, varustuskindlus, konkreetsete tootmisharude arendamine, valitsuse kontroll ja mõju ettevõtete üle ning tööstuse toetusmeetmed ([52]). See näitab riigi tugevat esindatust klaaskiutööstuses ja sekkumist sellesse.

(171) Kiud- ja komposiitmaterjalide tööstuse 13. viisaastakukava on kava, ([53]) mis on suunatud konkreetselt kiudmaterjalide tööstusele. Sellega suunatakse selgelt sektori arengut, näiteks on osas III.3 seatud järgmine eesmärk:

(172) „*Tööstusahela eri etappide aktiivne integreerimine ja ajakohastamine, et säilitada kiud- ja komposiitmaterjalide tööstuse tervislik ja stabiilne areng: julgustada suuremahulisi vannahjuettevõtteid järjekindlalt rakendama üleilmastumise arengustrateegiat ja rakendama ülemaailmseid tootmisvõimsuse mudeleid. Sellest lähtuvalt: – hoida kontroll omamaise klaaskiu tootmise mahu kasvumäära üle suhteliselt madalal tasemel; – vähendada samal ajal omamaiste klaaskiudude ja nendest valmistatud toodete suhet eksporti; – reguleerida aktiivselt tootestruktuure; […] – kohandada aktiivselt tootestruktuuri ja suunata ettevõtteid rakendama diferentseeritud arengut, töötada jõuliselt välja klaaskiust toodete süvatöötlemine, laiendada kiud- ja komposiitmaterjalide toodete turgu keskmise tasemega ja kõrgetasemelistes kasutusvaldkondades ning parandada toodete kvaliteeti ja lisandväärtust. Tagada, et kiud- ja komposiitmaterjalide tööstuse põhitegevustulu aastane kasvumäär on riigi SKP kasvumäärast 5–6 protsendipunkti võrra kõrgem, st alates 2020. aastast on kindlaksmääratud suurust ületavate ettevõtete kogutulu 500 miljardit jüaani, s.o kahekordne võrreldes 12. viisaastakukava lõpus valitsenud olukorraga.*" ([54]).

(173) Lisaks on kõnealuse kava osas IV.3.4 sätestatud ettevõtete ja kogu tootmisharu valitsuse suuniste alus:

(174) „Suunata eri liiki ettevõtteid osalema diferentseeritud tegevustes, võttes arvesse nende konkreetseid eeliseid ja turusegmente. Eelkõige on vaja suunata väikeseid ja keskmise suurusega ettevõtjaid järgima kasvuteed, mis seisneb konkreetsete lünkade täitmises nii, et väikesed ettevõtted täiendavad suuri, pidades edu saavutamise viisiks spetsialiseerumist. Diferentseeritud tegevus aitab vältida mastaabipõhist konkurentsi suurettevõtete vahel ja sarnaste ettevõtete vahelist konkurentsi, kõrvaldades seega madalatel kuludel põhineva konkurentsi turu. Samal ajal võivad

([51]) Ehitusmaterjalide tööstusharu arengukava 2016–2020, tööstus- ja teabeministeerium, GXBG [2016] nr 315.
([52]) Aruande peatükk 12.3.1.4, lk 283–286.
([53]) Kiud- ja komposiitmaterjalide tööstuse 13. viisaastakukava, mille avaldasid 2. juunil 2015 Hiina klaasikiutööstuse liit ja Hiina komposiitmaterjalide liit.
([54]) Samas, osa III.3.

väikesed ja keskmise suurusega ettevõtted võita spetsialiseerunud tootmisega ka suurettevõtete austuse ja tähelepanu, luua tihedad koostöösuhted suurettevõtetega ning tõhusalt toetada ja edendada suurettevõtete arengut.“

(175) Tööstusühendused on riigiga tihedalt seotud, peamiselt tänu Hiina Kommunistliku Partei tähtsusele nendes ühendustes ([55]). Sama kava IV jao punktis 3.6 viidatakse ka riigi sekkumisele kiutootmisse, sealhulgas klaaskiust kanga sektorisse:

„*[Assotsiatsioon]*

— *abistab valitsust tööstuspoliitika nõuetekohasel kavandamisel ja rakendamisel, et tagada sektori hea areng;*

— *tagab klaaskiusektori sisenemis- ja juhtimissüsteemi tõhusa rakendamise ning samal ajal uurib ja rakendab komposiitmaterjalide sektori suhtes kohaldatavat sisenemis- ja juhtimissüsteemi;*

— *kehtestab ja rakendab sektorist lähtuvaid sisenemis- ja juhtimissüsteeme, et*

— *piirata tõhusalt* madalatasemelist dubleerimist;

— *tugevdada ettevõtete teadlikkust enesedistsipliinist ja sektori väljavaateid;*

— *toetada iganenud tootmisvõimsuse kõrvaldamist ning sektori ümberkujundamist ja ajakohastamist;*

— *säilitada sektori tugev ja korrakohane konkurents ning korrapärane areng;*

— *võtta arvesse sektori arenguvajadusi, püüdes kehtestada stimuleerivaid poliitilisi ja muid meetmeid, mis suunavad sektori head arengut;*

— *püüelda pidevalt selle poole, et saada ekspordimaksutagastust süvatöödeldud klaaskiust toodetelt, ning suunata klaaskiu süvatöötlemise tööstust;*

— *püüda saavutada kiud- ja komposiitmaterjalide impordi- ja ekspordimaksu määrade kehtestamine ja parandamine, et pakkuda stiimuleid suure lisandväärtusega komposiitmaterjalist toodete ekspordi kasvuks;*“.

(176) HRV on pidevalt edendanud klaaskiust kanga tööstust erinevatel valitsustasanditel; näide ühe valimisse kaasatud äriühingut hõlmava kohaliku algatuse kohta on esitatud Jiujiangi linna majandusliku ja sotsiaalse arengu 13. viisaastakukavas:

„*III 2.2. Strateegiliste ja kujunemisjärgus tööstusharude arengukava tõhus rakendamine*

— *Uued materjalid*

— *[…]*

— *laiendada ja toetada uute materjalide tööstust ning edendada uute materjalide tööstuse klastrite arengut;*

— *võtta aluseks Jiujiangi majandusarengu tsoon, Jiujiangi Chihu piirkonna tööstuspark, Yongxiu Xinghuo tööstuspark ja Lushani kiutootmiskeskus ning keskenduda uute orgaaniliste silikoonmaterjalide, klaaskiust komposiitmaterjalide, uute biokiumaterjalide, uute metallmaterjalide ja uute grafeenmaterjalide väljatöötamisele;*

— *[…]*

([55]) Vt komisjoni talituste töödokument „Significant Distortions in the Economy of the People's Republic of China for the purposes of Trade Defence Investigations“ („Kaubanduse kaitsemeetmete uurimise käigus tuvastatud olulised moonutused Hiina Rahvavabariigi majanduses“), 20. detsember 2017, SWD(2017) 483 final/2, lk 33–34.

— *edendada aktiivselt Jushi kontserni, Shengxiang Electronicsi, Cabot Chemical Industry ja teiste juhtivate ettevõtete innovatsioonist juhitud arengut, aktiivset seotust turuga, klaaskiud- ja uute komposiitmaterjalide uute kasutusalade uurimist ja arendamist, et kiirendada klaaskiutööstuse ümberkujundamist ja ajakohastamist* ([56])."

(177) Pärast lõplike järelduste teatavakstegemist väitis Hiina valitsus, et kiud- ja komposiitmaterjalide tööstuse 13. viisaastakukava ning Jiujiangi linna 13. viisaastakukava käsitlevad mõlemad ainult üldist teavet valitsuse poliitika kohta ning ei oma otsest seost ühegi kõnealuse väidetava subsiidiumikavaga ja ei ole seega „*piisav tõend*" konkreetsuse kohta.

(178) Komisjon ei olnud selle väitega nõus. Nagu põhjendustes 171 ja 172 selgitatud, on kiud- ja komposiitmaterjalide 13. viisaastakukava suunatud konkreetselt kiudmaterjalide tööstusele ning sellega suunatakse selgelt selle sektori arengut. Isegi kui sellel dokumendil ei ole otsest seost väidetavate subsiidiumikavadega, nagu Hiina valitsus väidab, viidatakse selles konkreetsetele meetmetele, millega soodustatakse kiud- ja komposiitmaterjalide tööstust. Lisaks, nagu põhjenduses 176 mainitud, on Jiujiangi linna majandusliku ja sotsiaalse arengu 13. viisaastakukava suunatud otseselt Jushi kontsernile, mis on üks koostööd tegevatest eksportivatest tootjatest. Seega nähtub nendest dokumentidest, et Hiina ametiasutused on võtnud sihile konkreetselt antud tööstusharu, mis hõlmab klaaskiust kanga tööstust, ning selle tööstusharu teatud äriühingud. Seetõttu lükati Hiina valitsuse väited tagasi.

(179) Eelnevat arvesse võttes peetakse klaaskiust kanga tööstust seega peamiseks ja strateegiliseks tööstusharuks, mille aktiivne arendamine on Hiina valitsuse poliitiline eesmärk.

(180) Pärast lõplike järelduste teatavakstegemist esitas Hiina valitsus vastuväite komisjoni hinnangule, et klaaskiust kanga tööstus on soodustatud tootmisharu ning et komisjoni väitest, et klaaskiust kanga tööstus on Hiinas soodustatud, ei nähtu, et kõnealused meetmed on konkreetsed subsiidiumide ja tasakaalustusmeetmete lepingu artikli 2 tähenduses.

(181) Komisjon ei nõustu Hiina valitsuse väitega. Põhjendustes 140–178 toodud järeldustest nähtub, et klaaskiust kanga tööstus kui ehitusmaterjalide ja uute materjalide sektori osa on mitmesuguste poliitika- ja regulatiivsete vahendite erilise tähelepanu ja soodustamise keskmes ning loetletud soodustatud tootmisharude kataloogides. Asjaolu, et nendes dokumentides nähakse ette konkreetsed meetmed seoses kindlate tootmisharudega, sealhulgas klaaskiust kanga tööstusega, on piisav näitamaks, et need on subsiidiumide ja tasakaalustusmeetmete lepingu artikli 2 tähenduses konkreetsed.

3.2. **Osaline koostööst keeldumine ja kättesaadavate faktide kasutamine**

3.2.1. *Alusmääruse artikli 28 lõike 1 sätete kohaldamine sooduslaenude ja ekspordikrediidikindlustuse suhtes*

(182) Haldusliku lihtsustamise huvides palus komisjon Hiina valitsusel edastada eriküsimustikud kahele konkreetsele kaebuses nimetatud riigi omanduses olevale pangale ja Sinosurele, samuti teistele finantsasutustele, mis andsid valimisse kuuluvatele äriühingutele laene või ekspordikrediiti.

3.2.1.1. Sooduslaenud

(183) Hiina valitsus edastas pankadele eriküsimustikud. 15 pangafiliaali kinnitasid, et olid andnud valimisse kuuluvatele äriühingutele laene, mis olid uurimisperioodi ajal tagasi maksmata, kuid ei vastanud küsimustikule kui sellisele. Küsimustiku küsimustele vastasid ainult ühe eksportiva tootja (CNBM Finance) asutusesisene pank ja üks riigi omanduses olev pank (Hiina ekspordi-impordipank). Lisaks ei vastanud Hiina arengupank küsimustikule, kuid oli kontrollkäigu ajal küsimuste esitamiseks kättesaadav.

(184) Hiina valitsuse väitel puuduvad tal volitused nõuda teavet riigi omandis olevatelt pankadelt, kes ei vastanud küsimustikule, sest need tegutsevad Hiina valitsusest sõltumatult.

([56]) Jiujiangi linna majandusliku ja sotsiaalse arengu 13. viisaastakukava.

(185) Komisjon ei olnud selle seisukohaga nõus. Esiteks leiab komisjon, et riigi omanduses olevatelt üksustelt (olgu need kas äriühingud või avalik-õiguslikud või finantsasutused) taotletav teave on Hiina valitsusele kättesaadav kõikide üksuste kohta, kus Hiina valitsus on peamine või suurosanik. Seejuures Hiina Rahvavabariigi seaduse kohaselt, mis käsitleb ettevõtete riigile kuuluvaid varasid, ([57]) täidavad riigi investeeringutega ettevõtetes kapitaliosalust omavate isikute ülesandeid riigi eest riigivarade järelevalve- ja haldusametid, mille on asutanud riiginõukogu riigivarade järelevalve- ja halduskomisjon ning kohalikud omavalitsused. Sellistel ametitel on seega õigus saada varadelt tulu, osaleda oluliste otsuste tegemisel ja valida riigi investeeringutega ettevõtete juhtkonna liikmeid. Peale selle aktsepteerivad riigile kuuluvate varade seaduse artikli 17 kohaselt riigi investeeringutega ettevõtted seda, et neid haldavad ja nende üle teevad järelevalvet valitsus ja valitsuse asjaomased ministeeriumid ja ametid, samuti riiklikku järelevalvet ning nad vastutavad kapitaliosalust omavate isikute ees.

(186) Lisaks on Hiina valitsusel vajalikud volitused, et suhelda finantsasutustega, isegi kui need ei ole riigi osalusega, sest need kõik kuuluvad Hiina pangandusjärelevalveameti pädevusse. Näiteks kooskõlas pangandusjärelevalve seaduse ([58]) artiklitega 33 ja 36 on Hiina panganduse ja kindlustuse reguleerimise komisjon (CBIRC) volitatud nõudma kõikidelt HRVs asutatud finantsasutustelt teavet, näiteks finantsaruandeid, statistilisi aruandeid ning äritegevust ja juhtimist käsitlevat teavet. CBIRC saab lasta finantsasutustel ka üldsusele teavet avaldada.

(187) Pealegi, ehkki ainus koostööd tegev riigi omanduses olev pank andis mõningaid üldiseid selgitusi oma laenude heakskiitmise ja riskijuhtimise süsteemide toimimise kohta, ei andnud ta täpsemat teavet valimisse kaasatud äriühingutele antud laenude kohta. Ta väitis, et peab järgima valimisse kaasatud äriühinguid puudutava teabe konfidentsiaalsust reguleerivaid kohustuslikke ja seadusandlikke nõudeid ning lepingulisi sätteid.

(188) Seetõttu palus komisjon valimisse kaasatud eksportivate tootjate kontsernidel anda luba juurdepääsuks äriühingute kohta käivale teabele, mis on olemas kõigil, nii riigi- kui ka eraomandis pankadel, kellelt äriühingud on laene saanud. Ehkki valimisse kuuluvad äriühingud andsid oma nõusoleku tagada juurdepääs neid käsitlevatele panga-andmetele, keeldus koostööd tegev pank nõutud üksikasjalikku teavet andmast.

(189) Lõpuks sai komisjon teavet üksnes organisatsioonilise struktuuri ja omanike kohta koostööd tegevalt riigi omanduses olevalt pangalt, kuid mitte üheltki muult finantsasutuselt, mis olid andnud laene valimisse kaasatud äriühingutele. Peale selle ei andnud ükski neist finantsasutustest täpsemat teavet valimisse kaasatud eksportivate tootjate kontsernidele antud laenude riskihindamise kohta.

(190) Kuna komisjonil ei olnud teavet seoses enamiku riigi omanduses olevate pankadega, mis andsid laene valimisse kaasatud äriühingutele, ega mingit äriühingupõhist teavet koostööd tegevate pankade antud laenude kohta, leidis ta, et ta ei ole saanud tähtsat teavet, mis on uurimise selle aspekti puhul asjakohane.

(191) Seega teatas komisjon HRV valitsusele, et ta sai kasutada kättesaadavaid fakte vastavalt alusmääruse artikli 28 lõikele 1, et analüüsida sooduslaenude kaudu aset leidnud väidetava subsideerimise olemasolu ja ulatust.

(192) Komisjoni kirjale saadetud vastuses ei olnud Hiina valitsus alusmääruse artikli 28 lõike 1 kohaldamisega nõus. Ta väitis üldiselt, et nõutud konkreetne teave ei olnud õigupoolest vajalik, sest menetlus põhines kaebusel, mis ei täitnud piisavalt tasakaalustusmeetmete lepingu ja alusmääruse tõendamiskohustuse nõudeid. Komisjon leidis, et kaebuse tõendite piisavust käsitleti juba punktis 1.1.1 ning jäi oma seisukohale, et kaebuses oli esitatud piisavalt tõendeid, mis viitasid väidetavale subsideerimisele Hiina valitsuse poolt.

([57]) Hiina Rahvavabariigi seadus, mis käsitleb ettevõtete riigile kuuluvaid varasid, Hiina Rahvavabariigi presidendi 28. oktoobri 2008. aasta dekreet nr 5, artiklid 11 ja 12.

([58]) Hiina Rahvavabariigi seadus, mis käsitleb panganduse reguleerimist ja järelevalvet, Hiina Rahvavabariigi presidendi 31. oktoobri 2006. aasta korraldus nr 58.

(193) Lisaks esitas Hiina valitsus konkreetsema vastuväite alusmääruse artikli 28 lõike 1 sätete kohaldamise suhtes seoses sooduslaenudega. Hiina valitsus kordas, et tal ei ole volitusi pankade üle. Hiina valitsus märkis ka seda, et ta oli teinud koostööd oma parimate võimete kohaselt, et komisjon oli tekitanud talle ebamõistliku lisakoormuse ning et puuduv teave ei olnud alusmääruse artikli 28 tähenduses „vajalik“, sest see oli küsimustike vastuste kaudu juba kättesaadav. Hiina valitsus kordas neid väiteid pärast lõplike järelduste teatavakstegemist.

(194) Põhjendustes 185 ja 186 selgitatud põhjustel jäi komisjon oma seisukohale, et Hiina valitsusel on volitused küsida pankadelt teavet. Ta kinnitas, et Hiina valitsus edastas asjaomased küsimustikud pankadele ning et ta sai ühelt riigi omanduses olevalt pangalt sisulise vastuse. Komisjon kasutas sel viisil esitatud teavet ning täiendas seda kättesaadavate faktidega üksnes puuduvate osade puhul.

(195) Puuduv teave on seotud peamiselt kahe aspektiga. Esiteks vajas komisjon teavet koostööd mittetegevate pankade omanike ja juhtimisstruktuuri kohta, et teha kindlaks, kas need pangad on avalik-õiguslikud asutused või mitte. Teiseks äriühingupõhine teave koostööd tegevalt pangalt, nt pangasisene laenude heakskiitmise protsess ja panga krediidikõlblikkuse hindamine valimisse kuuluvatele äriühingutele antud laenude puhul oli vajalik alusmääruse artikli 28 tähenduses, et teha kindlaks, kas valimisse kuuluvatele äriühingutele anti soodusintressimääraga laene. Peale selle saavad selliseid sisedokumente esitada üksnes pangad ja seega ei saanud valimisse kuuluvad äriühingud küsimustikele antud vastuste kaudu neid esitada.

(196) Lisaks väitis Hiina valitsus, et äriühingupõhist teavet ei saa esitada õiguslikel põhjustel. Hiina valitsus jäi oma seisukoha juurde, et isegi kui komisjonil oleks olnud üldine kirjalik nõusolek valimisse kaasatud äriühingutelt, kes loobusid oma konfidentsiaalsusõigustest, oleksid asjakohased pangad või finantsasutused kohustatud küsima pooltelt nende selgesõnalist nõusolekut seoses iga konkreetse laenutehinguga ning et need nõusolekud peaksid kinnitama asjakohased finantsasutused.

(197) Komisjon märkis aga, et iga konkreetse panga laenutehingu jaoks küsiti iga äriühingu käest eraldi nõusolek. Komisjon leidis, et selline konkreetne nõusolek peaks olema piisav, et anda juurdepääs valimisse kaasatud äriühingutega seotud andmetele. Lisaks esitasid mõned pangad ülevaate äriühingute tagasimaksmata laenudest, näidates sellega, et neile ei ole konkreetsete tehingute kohta käiva teabe kui sellise esitamise suhtes kehtestatud mingeid piiranguid. Ükski nendest pankadest ei esitanud aga teavet seoses nende endi sisehinnanguga tehtud tehingute kohta.

(198) Viimasena ei leidnud komisjon, et ta on tekitanud Hiina valitsusele ebamõistliku koormuse. Komisjon piirdus algusest saadik oma uurimisel nende finantsasutustega, mis olid andnud laene valimisse kuuluvatele äriühingutele. Komisjon ei tekitanud Hiina valitsusele koormust ka nende finantsasutuste tuvastamisega, sest loetelu pankade nimede ja aadressidega, samuti küsimustike edastamise taotlus esitati Hiina valitsusele kohe uurimise alguses ehk 2019. aasta juunis. See jättis Hiina valitsusele väga palju aega komisjoni taotlusele vastamiseks. Seega leidis komisjon, et ta on andnud endast parima, et hõlbustada Hiina valitsuselt palutud ülesannete täitmist.

(199) Komisjon jäi seega kindlaks väitele, et ta pidi sooduslaenude kaudu antud väidetavate subsiidiumide olemasolu ja ulatuse uurimisel osaliselt tuginema kättesaadavatele faktidele.

3.2.1.2. Ekspordikrediidikindlustus

(200) Sinosure vastas osaliselt eriküsimustikule, mis puudutas valimisse kaasatud äriühingutele antud ekspordikrediidikindlustust. Ennekõike ei esitanud Sinosure ka konkreetset teavet klaaskiust kanga tööstusele antud ekspordikrediidikindlustuse ja selle kindlustusmaksete taseme kohta ega üksikasjalikke näitajaid, mis on seotud tema ekspordikrediidikindlustuse valdkonna kasumlikkusega.

(201) Pealegi ei esitanud Sinosure täiendavaid dokumente, mida nõuti tema üldjuhtimise kohta, näiteks põhikirja, väites, et see on konfidentsiaalne teave.

(202) Kuna seda teavet ei olnud, leidis komisjon, et talle oli uurimise selle tahu kohta jäetud esitamata väga oluline teave.

(203) Komisjon on arvamusel, et riigi omanduses olevatelt üksustelt (olgu need kas äriühingud või avalik-õiguslikud või finantsasutused) nõutud teave on Hiina valitsusele kättesaadav kõikide üksuste kohta, kus Hiina valitsus on peamine või suurosanik. See on nii ka Sinosure puhul, mis kuulub täies ulatuses riigile. Seega teatas komisjon HRV valitsusele, et ta sai kasutada kättesaadavaid fakte vastavalt alusmääruse artikli 28 lõikele 1, et analüüsida ekspordikrediidikindlustuse kaudu aset leidnud väidetava subsideerimise olemasolu ja ulatust.

(204) Vastuses komisjoni kirjale esitas Hiina valitsus alusmääruse artikli 28 lõike 1 kohaldamisele ekspordikrediidikindlustuse suhtes vastuväite, osutades asjaolule, et Sinosure oli esitanud küsimustiku vastuse ja vastanud komisjoni küsimustele kohapealse kontrolli ajal.

(205) Sinosure esitas tõepoolest küsimustiku vastuse ja Sinosure esindajad viibisid Hiina valitsuse ruumides toimunud kontrollimise juures. Nagu aga põhjendustes 200 ja 201 märgitud, oli esitatud teave puudulik. Näiteks esitas Sinosure üleilmsed näitajad oma kasumlikkuse kohta, kuid mitte oma lühiajalise ekspordikrediidikindlustustegevuse kui sellise kasumlikkuse kohta. Seega ei võimaldanud esitatud teave komisjonil teha järeldusi uurimise oluliste osade kohta seoses ekspordikrediidikindlustusega, see tähendab seoses sellega, kas Sinosure on avalik-õiguslik asutus ja kas valimisse kuuluvatele äriühingutele määratud kindlustusmaksed vastavad turuolukorrale.

(206) Komisjon tegi seega järelduse, et ta pidi osaliselt tuginema kättesaadavatele faktidele, et teha järeldusi ekspordikrediidikindlustuse kohta.

3.2.2. *Alusmääruse artikli 28 lõike 1 sätete kohaldamine China National Building Materials Groupi suhtes*

(207) Eksportivatele tootjatele saadetud subsiidiumiküsimustiku kohaselt peavad finantsvaldusettevõtjad vastama küsimustiku osadele A ja E. China National Building Materials Co. Ltd. (edaspidi „CNBM“), eksportivate tootjate Jushi, Hengshi ja Taishani tegelik omanik, sellist vastust aga ei esitanud.

(208) CNBM väitis, et ta ei osale klaaskiust kangaste äris ega tee eksportivate tootjatega mingeid otsetehinguid. Komisjon tuvastas aga seoses ühe eksportiva tootjaga märkimisväärsed kapitali suurendamised, mida rahastas CNBM. Lisaks leidis komisjon tõendeid, et mõnele kontserni üksusele antud toetused olid edastatud CNBMi pangakontode kaudu ning et mõned toetused olid jaotatud kapitalireservide kontode kaudu läbi mitmesuguste kontserni üksuste.

(209) Komisjon leiab, et kuna emaettevõtja CNBM ei ole küsimustikule vastanud, on CNBMi kontserni saadud subsiidiumide täielikku ulatust võimatu kindlaks teha. Selles olukorras leidis komisjon, et talle oli jäetud esitamata väga oluline teave uurimise selle tahu kohta.

(210) Seega teatas komisjon CNBMi kontsernile, et ta sai kasutada kättesaadavaid fakte vastavalt alusmääruse artikli 28 lõikele 1, et analüüsida CNBMi, CNBMi kontserni emaettevõtte sooduslaenude kaudu aset leidnud väidetava subsideerimise olemasolu ja ulatust.

(211) Komisjoni kirjale saadetud vastuses ei olnud Jushi alusmääruse artikli 28 lõike 1 kohaldamisega CNBMi suhtes nõus. Jushi rõhutas taas, et CNBM mängib China Jushi tegeliku kontrollija asemel aktsiainvestori rolli, et ta ei olnud seotud klaaskiust kanga äriga ning et ta ei teinud eksportivate tootjatega mingeid otsetehinguid. Lisaks, kuigi CNBM on China Jushi suurim aktsionär, on tema osalus ainult 26,97 %.

(212) Mis puutub kapitali suurendamisesse, väitis Jushi, et CNBMi osaluse määr China Jushis vähenes 1998. aasta 60,25 %-lt 26,97 %-ni uurimisperioodi lõpus. Viimase kolme aasta jooksul on China Jushi registreeritud kapital suurenenud ainult tänu selle enda kapitalireservidele ning seega on CNBMi osalus jäänud stabiilselt 26,97 % juurde.

(213) Esiteks leidis komisjon kõigis olukordades, et valdusettevõtjad peaksid vastama küsimustikule, et teha kindlaks, kas emaettevõtja tasandil on antud subsiidiume, mis võivad olla seotud eksportiva tootjaga. Ilma küsimustiku vastusteta on võimatu määrata kindlaks eksportivate tootjatega seotud subsiidiumide täielikku ulatust.

(214) Teiseks, mis puutub väidetesse seoses CNBMi tegeliku kontrolliga Jushi üle, viitas komisjon põhjendustes 93–96 esitatud selgitustele Jushi ja Taishani vahelise suhte kohta. Sellest tulenevalt lükati need väited tagasi.

(215) Kolmandaks, mis puutub kapitali suurendamisse, siis on tõsi, et CNBMi osalus on aja jooksul suhtelises arvestuses vähenenud, kuid see on tegelikult perioodil 2010–2018 absoluutses arvestuses suurenenud.

(216) Viimasena, põhjenduses 208 mainitud punktid ei ole seotud mitte ainult Jushi ja Hengshiga, vaid ka Taishaniga. Sellest tulenevalt ei muudaks see komisjoni järeldusi CNBMi kontserni kui sellise kohta isegi siis, kui komisjon kiidaks Jushi märkused heaks.

(217) Komisjon tegi seega järelduse, et ta pidi osaliselt tuginema CNBMi, CNBMi kontserni emaettevõtte, kohta tehtud järelduste kohta kättesaadavatele faktidele

3.2.3. *Alusmääruse artikli 28 lõike 1 sätete kohaldamine ühe eksportiva tootja suhtes seoses soodusrahastamisega*

(218) Yunnan Yuntianhua Group Co., Ltd. ei esitanud õigel ajal täielikku teavet vahendite kohta, mida ettevõtja teatud aktsionärid said muude kapitaliinstrumentide kaudu.

(219) Vaatamata komisjoni korduvatele nõudmistele kohapealse kontrolli ajal ja pärast seda, ei esitanud ettevõtja nõutud teavet. Seetõttu teavitas komisjon kõnealust äriühingut, et ta toetub oma järelduste tegemisel osaliselt kättesaadavatele faktidele kooskõlas alusmääruse artikli 28 lõikega 1 (st ulatuses, milles teave oli seotud nende lepingutega). Ettevõtja märkis vastuses komisjonile, et ta ei saanud komisjoni teabepäringule ette nähtud tähtajaks vastata Hiina ametliku sulgemise tõttu jaanuari viimasel ja veebruari esimesel nädalal.

(220) Kuna põhjenduses 218 mainitud muude kapitaliinstrumentide kaudu saadud vahendite kohta pole praeguses etapis lisateavet, tugines komisjon järelduste tegemisel jätkuvalt osaliselt faktidele, mis olid kättesaadavad vahendite kohta, mida ettevõtja teatud aktsionärid said muude kapitaliinstrumentide kaudu, nagu on täpsustatud punktis 3.4.3.4.

3.3. **Subsiidiumid ja subsiidiumikavad, mis on kõnealuse uurimisega hõlmatud**

(221) Kaebuses, algatamisteatises ja komisjoni küsimustikele saadud vastuses sisalduva teabe põhjal uuriti järgmisi Hiina valitsuse subsiidiume:

i) soodusrahastamine (nt strateegilised laenud, krediidiliinid, pangaaktseptid, ekspordirahastus);

ii) soodustingimustel ekspordikrediidikindlustus;

iii) riiklikud kaubatarned ja teenused tegelikust maksumusest väiksema tasu eest

— maa ja maakasutusõiguse saamine valitsuselt tegelikust maksumusest väiksema tasu eest;

— riiklikud tooraine tarned tegelikust maksumusest väiksema tasu eest;

iv) soodushinnaga elektri pakkumise ning maksuvabastus- ja maksuvähenduskavade kaudu saamata jäänud tulu

— soodushinnaga elekter;

— ettevõtte tulumaksu vähendamise soodustused kõrgtehnoloogilistele ja uue tehnoloogia ettevõtetele;

— ettevõtte tulumaksu tasaarvestused teadus- ja arendustegevuse puhul;

— dividendide maksuvabastus nõuetele vastavate residendist ettevõtete puhul;

— kinnisvara- ja maakasutusmaksudest vabastamine või nendest loobumine;

— kõrgtehnoloogiliste ettevõtete kasutatavate seadmete kiirendatud amortisatsioon;

v) toetuskavad

— toetused seoses tehnoloogilise ajakohastamise või ümberkujundamisega, näiteks teadus- ja arendustegevuse edendamine teaduse ja tehnika toetuskavade raames, tähtsate tööstusharude kohandamise edendamine, elavdamine ja tehniline renoveerimine, tööstuse ümberkujundamine ja tegevuskava „Made in China 2025“ rahaliste vahendite uuendamine, aruka tootmisega seotud toetused;

— keskkonnakaitse toetused, nagu energiasäästliku tehnoloogia reformi erifond, puhta tootmistehnoloogia fond, keskkonnakaitse ja ressursside säilitamise stiimulid;

— ettevõtte arendamise toetused;

— tuntud kaubamärkide kavad;

— ühekordsed toetused munitsipaal-/provintsivalitsustelt.

3.4. **Soodusrahastamine**

3.4.1. *Soodusrahastamist pakkuvad finantsasutused*

(222) Kahe valimisse kaasatud eksportivate tootjate kontserni esitatud teabe kohaselt oli 36 HRVs asuvat finantsasutust neid rahastanud. Neist 36 finantsasutusest 29 olid riigi osalusega pangad ([59]). Ülejäänud finantsasutused olid kas eraomandis (neli asutust) või ei suutnud komisjon kindlaks teha, kas nad on riigi omanduses või eraomandis (kolm asutust). Ent üksnes üks riigi omanduses olev pank täitis eriküsimustiku, hoolimata Hiina valitsusele esitatud taotlusest, mis hõlmas kõiki finantsasutusi, mis andsid valimisse kaasatud äriühingutele laene.

(223) Hiina ekspordi-impordipank annab soodustingimustel ekspordist sõltuvaid laene Hiina ettevõtjatele, mis toodavad uuel tehnoloogial põhinevaid ja kõrgtehnoloogilisi tooteid, omamaiste intellektuaalomandi õigustega tooteid, isiklikke kaubamärke, suure lisandväärtusega tooteid ja tarkvaratooteid, mis on registreeritud tööstus- ja kaubandusametiasutuste juures ([60]). Komisjonile saadaoleva teabe järgi kvalifitseeruvad Hiina klaaskiust kanga tootjad ekspordile suunatud laenude saajatena kui uuel tehnoloogial põhinevate ja kõrgtehnoloogiliste toodete ja/või isiklike tootemarkide tootjana, kui arvestada, et mitu tootjat on tunnustatud kui riiklikud kõrgtehnoloogiaettevõtted või nendele on antud tuntud kaubamärgi, tippkaubamärgi jne staatus.

(224) Lisaks abistab Hiina ekspordi-impordipank eksportijaid eksporttoodete ostjatele võimaldatava krediidi kaudu. Eksporttoodete ostjatele võimaldatavat krediiti antakse välismaistele äriühingutele, et rahastada nende Hiina toodete, tehnoloogia ja teenuste importi ([61]).

3.4.1.1. Riigi omanduses olevad pangad kui avalik-õiguslikud asutused

(225) Komisjon tegi kindlaks, kas riigi omanduses olevad pangad on alusmääruse artikli 3 ja artikli 2 punkti b tähenduses riigiorganid [avalik-õiguslikud asutused]. Seda, kas riigi omanduses olev äriühing on avalik-õiguslik asutus, kontrollitakse järgmisel viisil: ([62]) *„Oluline on see, kas ettevõttele on antud volitused täita valitsusasutuse ülesandeid, ning mitte see, kuidas see saavutatakse. On palju eri viise, kuidas valitsus kitsamas tähenduses saab anda ettevõtetele volitusi. Seega võivad eri liiki tõendid olla asjakohased, kui soovitakse näidata, kas asjaomasele ettevõttele on antud sellised volitused. Tõendid, et ettevõte täidab tegelikult valitsusasutuse ülesandeid, võivad tõendada seda, et tal on või talle on antud valitsusasutuse volitused, eelkõige kui need tõendid viitavad pidevale ja süstemaatilisele tegevusele. Seega võivad meie arvates tõendid, et valitsus*

([59]) Vt punkt 3.4.1.2 koostööd tegevate riigi osalusega pankade kohta ning punkt 3.4.1.4 koostööst keeldunud riigi osalusega pankade nimede ja andmete kohta.
([60]) Hiina ekspordi-impordipanga 2017. aasta aruanne, lk 5.
([61]) Hiina ekspordi-impordipank, lk 33
([62]) WT/DS379/AB/R (USA – dumpinguvastased ja tasakaalustavad tollimaksud teatavatele Hiina toodetele), 11. märtsi 2011. aasta apellatsioonikogu ettekanne, DS 379, punkt 318. Vt ka WT/DS436/AB/R (USA – süsinikteras (India)), apellatsioonikogu 8. detsembri 2014. aasta ettekanne, punktid 4.9–4.10, 4.17–4.20, ja WT/DS437/AB/R (USA – tasakaalustavate tollimeetmete kohta teatavatele Hiina toodetele), apellatsioonikogu 18. detsembri 2014. aasta aruanne, punkt 4.92.

kontrollib ettevõtet ja selle toimimist sisuliselt, tõendada teatavatel asjaoludel seda, et asjaomasel ettevõttel on täidesaatev võim ja ta teostab seda võimu valitsusasutuse ülesandeid täites. Samas rõhutame, et kui õigusaktiga selge volituste üleandmine välja arvata, siis üksnes formaalsete seoste olemasolust ettevõtte ja valitsuse vahel kitsamas tähenduses tõenäoliselt ei piisa, et teha kindlaks vajalik valitsusasutuse volituste omamine. Seega näiteks lihtsalt fakt, et valitsus on ettevõtte enamusaktsionär, ei näita, et valitsusel on sisuline kontroll selle ettevõtte tegevuse üle, veel vähem seda, et valitsus on andnud talle valitsusasutuse volitused. Samas mõnel juhul, kui tõenditest ilmneb, et formaalseid kaudseid märke valitsuse kontrolli kohta on palju, ja kui on ka tõendeid, et selline sisuline kontroll on olemas, võib nende alusel teha järelduse, et asjaomane ettevõte kasutab valitsusasutuse volitusi.“

(226) Komisjon taotles teavet riigiomandis olemise kohta, samuti formaalsete kaudsete märkide kohta valitsuse kontrollist riigi osalusega pankade üle. Samuti analüüsis komisjon, kas kontrolli teostati sisuliselt. Sel eesmärgil pidi komisjon osaliselt tuginema kättesaadavatele faktidele tingituna sellest, et Hiina valitsus ja riigi osalusega pangad keeldusid esitamast tõendeid otsustusprotsessi kohta, mis oli sooduslaenud kaasa toonud.

(227) Analüüsi läbiviimiseks kontrollis komisjon esmalt riigi omanduses olevate pankade andmeid, kes olid eriküsimustiku täitnud ja kontrollimist lubanud.

3.4.1.2. Koostööd tegevad riigi omanduses olevad pangad

(228) Ainult üks riigi omanduses olev pank, nimelt EXIM, esitas küsimustikule vastuse, mida kontrolliti kohapeal.

a) Hiina valitsuse omandisuhe ja formaalsed kaudsed kontrolli märgid

(229) Küsimustiku vastuses ja kontrollkäigu ajal saadud teabe põhjal tegi komisjon kindlaks, et Hiina valitsus omas selles finantsasutuses otseselt või kaudselt üle 50 % aktsiaid.

(230) Seoses formaalsete kaudsete märkidega valitsuse kontrollist koostööd tegevas riigi omanduses olevas pangas kvalifitseeris komisjon selle „oluliseks riigi omanduses olevaks finantsasutuseks“. Täpsemalt märgiti teatises „Peamiste riigi omanduses olevate finantsasutuste järelevalvenõukogu reguleerivad ajutised eeskirjad“ järgmist: *„Käesolevas eeskirjas nimetatud peamised riigi omanduses olevad finantsasutused tähendavad riigi omandis olevaid arengupanku, kommertspanku, finantsvarade fondivalitsejaid, väärtpaberituru ettevõtteid, kindlustusseltse jne (edaspidi „riigi omanduses olevad finantsasutused“), kuhu riiginõukogu saadab järelevalvenõukogud“.*

(231) Peamiste riigi omanduses olevate finantsasutuste järelevalvenõukogu määratakse vastavalt „Oluliste riigi omanduses olevate finantsasutuste järelevalvenõukogu reguleerivatele ajutistele eeskirjadele“ (riiginõukogu dekreet nr 282). Nende ajutiste eeskirjade artiklitele 3 ja 5 tuginedes tegi komisjon kindlaks, et nõukogu liikmed vabastab ametist riiginõukogu ja nad on aruandekohustuslikud riiginõukogu ees, mis annab tunnistust riigi poolsest institutsioonilisest kontrollist koostööd tegeva riigi omanduses oleva panga äritegevuse üle. Lisaks neile üldistele kaudsetele märkidele leidis komisjon järgmised tõendid seoses EXIMiga.

(232) EXIM on moodustatud ja tegutseb vastavalt riiginõukogu „Teatisele, millega asutatakse Hiina ekspordi-impordipank“ ja EXIMi põhikirjale. Tema põhikirja kohaselt nimetab riik otse EXIMi juhatuse. Järelevalvenõukogu nimetatakse riiginõukogu poolt kooskõlas peamiste riigi omanduses olevate finantsasutuste järelevalvenõukogu reguleerivate ajutiste eeskirjadega ning muude seaduste ja määrustega ning ta allub riiginõukogule.

(233) Põhikirjas märgitakse ka, et EXIMi parteikomiteel on juhtiv ja poliitiliselt keskne roll eesmärgiga tagada, et EXIM rakendab partei ja riigi poliitikat ja peamisi eesmärke. Partei juhtroll on lõimitud kõikidesse äriühingu üldjuhtimise tahkudesse.

(234) Põhikirjas märgitakse lisaks, et EXIM soovib toetada väliskaubanduse arengut ja majanduslikku koostööd, piiriüleseid investeeringuid, algatust „One Belt, One Road“ ning koostööd rahvusvahelise suutlikkuse ja seadmete tootmise vallas. Tema äritegevus hõlmab lühiajalisi, keskmise tähtajaga ja pikaajalisi laene, mis kiidetakse heaks ja mis vastavad riigi väliskaubanduse ja -tegevuse poliitikale, nagu ekspordikrediit, impordikrediit, lepingulised finantskorralduse välislaenud, välisinvesteeringute laenud, Hiina valitsuse välisabi laenud ja eksporttoodete ostjatele antavad laenud.

(235) Komisjon leidis ka, et riigi omanduses olevad finantsasutused on muutnud 2017. aastal oma põhikirja, et suurendada Hiina Kommunistliku Partei kui pankade kõrgeima otsustustasandi rolli.

(236) Uutes põhikirjades sätestatakse, et:

— juhatuse esimees on sama isik, kes on parteikomitee sekretär;

— Hiina Kommunistliku Partei ülesanne on tagada Hiina Kommunistliku Partei ja riigi poliitika ja suuniste rakendamine ja teha selle üle järelevalvet; samuti omada juhtivat ja järelevalverolli töötajate (sealhulgas tipp-juhtkonna) ametisse nimetamisel; ning

— juhatus kuulab kõikide oluliste otsuste tegemisel parteikomitee arvamusi.

(237) Need tõendid näitavad, et valitsus teostas sisulist kontrolli selle asutuse tegevuse üle.

(238) Edasi taotles komisjon teavet, kas Hiina valitsus sisuliselt kontrollis koostööd tegevat riigi omanduses olevat panka seoses tema laenupoliitika teostamise ja riskihindamisega klaaskiust kanga tootmisharule laenude andmisel. Selles osas on arvesse võetud järgmised reguleerivad dokumendid:

— Hiina RV kommertspankade seaduse (edaspidi „pangandusseaduse“) artikkel 34;

— laenude üldeeskirja (mida rakendab Hiina Rahvavabariigi Pank) artikkel 15;

— otsus nr 40;

— Hiina panganduse reguleerimise komisjoni (CRIBC) rakendusmeetmed Hiina rahastatud kommertspankade halduslikes tegevusloa andmise küsimustes (CBIRC korraldus nr 1, [2017])

— CBIRC rakendusmeetmed välisrahastusega pankade halduslikes tegevusloa andmise küsimustes (CBIRC korraldus [2015] nr 4);

— pangandussektoris finantsasutuste juhatuse liikmete ja kõrgema tasandi ametnike kvalifitseerimise haldusmeetmed (CBIRC [2013] nr 3).

(239) Vaadates läbi need reguleerivad dokumendid, leidis komisjon, et HRV finantsasutused tegutsevad üldises õiguslikus keskkonnas, mis suunab neid oma rahaliste otsuste tegemisel joonduma Hiina valitsuse tööstuspoliitika eesmärkide järgi järgmistel põhjustel.

(240) EXIMi avaliku korra volitused kehtestatakse Hiina impordi-ekspordipanga asutamise teatises ja tema põhikirjas.

(241) Kõigi Hiinas tegutsevate pankade suhtes kohaldatava pangandusseaduse artiklis 34 on märgitud, et „*kommertspangad tegutsevad laene andes vastavalt rahvamajanduse ja sotsiaalse arengu vajadustele ning lähtuvalt riigi tööstuspoliitika suunistest*“. Ehkki pangandusseaduse artiklis 4 märgitakse, et „*kommertspangad tegutsevad seadusjärgselt ilma mis tahes üksuse või isiku sekkumiseta. Kommertspangad võtavad sõltumatult tsiviilvastutuse kogu oma juriidilise isiku varaga*“, näitas uurimine, et pangandusseaduse artiklit 4 kohaldatakse vastavalt pangandusseaduse artiklile 34, st kui riik kehtestab riikliku poliitika, siis pangad rakendavad seda ja järgivad riigi suuniseid.

(242) Lisaks sätestatakse laenude üldeeskirja artiklis 15, et: „*Kooskõlas riigi poliitikaga võivad asjaomased ministeeriumid subsideerida laenuintresse eesmärgiga edendada teatavate tootmisharude kasvu ja majanduse arengut teatavates piirkondades*."

(243) Samuti juhendab otsus nr 40 kõiki finantsasutusi andma krediiditoetust konkreetselt „soodustatud" projektidele. Nagu on selgitatud punktis 3.1 ning täpsemalt põhjenduses 166, kuuluvad klaaskiust kanga tööstuse projektid „soodustatute" kategooriasse. Seega kinnitab otsus nr 40 varasemat järeldust pangandusseaduse kohta, et pankadel on sooduslaenude andmise näol tegemist valitsusasutuste volitustega. Komisjon leidis ka, et CBIRC on ulatuslike volitustega kinnitav asutus, mis hõlmab kõikide HRVs asutatud finantsasutuste (sealhulgas eraomandisse kuuluvad ja välisosalusega finantsasutused) juhtimist, näiteks: ([63])

— finantsasutuste kõikide juhtide ametisse nimetamise heakskiitmist nii peakontori kui ka kõikide kohalike filiaalide tasandil. CBIRC heakskiit on nõutav igal tasandil juhtide palkamiseks alates kõige kõrgema tasandi ametikohtadest kuni filiaalide juhatajateni ning hõlmab isegi välisriigi filiaalides juhatajaks nimetatud isikuid, samuti tugifunktsioonide eest vastutavaid juhatajaid (nt IT juhid); ning

— väga pikka loetelu halduslikest heakskiitudest, sealhulgas heakskiidud filiaalide asutamiseks, uute tegevusvaldkondadega alustamiseks või uute toodete müügiks, panga põhikirja muutmiseks, rohkem kui 5 % osaluse müügiks, kapitali suurendamiseks, asukoha muutmiseks, organisatsioonilise vormi muudatusteks jne.

(244) Pangandusseadus on õiguslikult siduv. Viisaastakukavade ja otsuse nr 40 kohustuslikkus on tõestatud punktis 3.1. CBIRC reguleerivate dokumentide kohustuslik laad tuleneb tema kui pangandusjärelevalveameti volitustest. Muude dokumentide kohustuslikkust tõendavad järelevalve ja hindamise eritingimused, mida need sisaldavad.

(245) Pärast lõplike järelduste teatavakstegemist väitis Hiina valitsus, et ükski regulatiivne dokument, millele komisjon tugines, ei olnud piisav näitamaks, et Hiina valitsus oli tegelikult EXIMi suhtes kohaldanud sisulist kontrolli. Täpsemalt väitis Hiina valitsus, et Hiina kommertspanganduse seaduse artikkel 34 on vaid lihtsalt üldine avaldus, millel ei ole praktilist mõju. Hiina valitsus lisas, et artiklit 34 ei tohiks tõlgendada üksi, vaid koostoimes pangandusseaduse artiklitega 4, 5, ja 41, mis on väidetavalt seotud panga autonoomiaga ning üksuste, üksikisikute või valitsuste sekkumise puudumisega. Hiina valitsus palus ka eirata laenude üldeeskirja artiklit 15, sest see ei ole kohustuslik. Viimasena väitis Hiina valitsus, et riiginõukogu otsus nr 40 ei ole siduv ning viitas selle otsuse artiklile 17, mille kohaselt peavad kõik finantsasutused tegema laenuotsuseid turupõhimõtete põhjal.

(246) Komisjon tuletas kõigepealt meelde, et nagu eespool põhjenduses mainitud, leidis ta, et pangandusseadus ja otsus nr 40 ei ole kohustuslikud. Lisaks, uurimise järeldused (samuti komisjoni järeldused, mis olid tehtud sama subsiidiumikava käsitlevatel varasematel uurimistel) ([64]) ei toetanud väidet, et pangad ei järgi valitsuse poliitikat ja kavasid. Pigem näitas uurimine, et laenude üldeeskirja artiklit 15 kohaldati tegelikult praktikas ning et pangandusseaduse artikleid 4, 5 ja 41 on kohaldatud pangandusseaduse artikli 34 kohaselt, see tähendab, et riik kehtestab panga poliitika ning pangad rakendavad ja järgivad riigi juhiseid. Uurimise järeldused ei toetanud väidet, et pangad ei järgi valitsuse poliitikat ja kavasid laenuotsuste tegemisel. Näiteks leidis komisjon, et eksportivad tootjad saavad soodustingimustel laenuandmise kaudu kasu samasugustest madalatest intressimääradest.

([63]) Vastavalt CBIRC rakendusmeetmetele Hiina rahastatud kommertspankade halduslikes tegevusloa andmise küsimustes (CBIRC korraldus [2017] nr 1), CBIRC rakendusmeetmetele välisrahastusega pankade halduslikes tegevusloa andmise küsimustes (CBIRC korraldus [2015] nr 4) ning pangandussektoris finantsasutuste juhatuse liikmete ja kõrgema tasandi ametnike kvalifitseerimise haldusmeetmetele (CBIRC [2013] nr 3)

([64]) Vt näiteks kuumvaltsitud lehtterastoodete, rehvide ja elektrijalgrataste juhtumid, osutatud allmärkuses 7 vastavalt osades 3.4.1.1.b, 3.4.1.1.b ja 3.5.1.1.

(247) Lisaks märkis komisjon, et riiginõukogu otsusega nr 40 antakse kõikidele finantsasutustele juhis anda krediiditoetust ainult soodustatud projektidele ning lubatakse rakendada „muud sooduspoliitikat soodustatud projektidele“. Eespool esitatust järeldub, et pangad peavad andma krediiditoetust klaaskiust kanga tööstusele. Sama otsuse artikli 17 kohaselt peavad pangad järgima krediidipõhimõtteid, kuid komisjon ei leidnud uurimise käigus, et seda oleks praktikas tehtud. Seega kinnitab otsus nr 40 varasemat järeldust pangandusseaduse kohta, et pankadel on sooduslaenude andmise näol tegemist valitsusasutuste volitustega.

(248) Seetõttu järeldas komisjon, et Hiina valitsus on loonud normatiivse raamistiku, mida Hiina valitsuse poolt ametisse määratud ja Hiina valitsuse ees vastutavad juhid ja järelevalvajad peavad järgima. Seega teostas Hiina valitsus klaaskiust kanga tootjatele laenu andva koostööd tegeva riigi omanduses oleva panga üle sisulist kontrolli normatiivse raamistiku abil.

(249) Komisjon taotles ka konkreetseid tõendeid sisulise kontrolli kohta konkreetsete laenude alusel. Kontrollkäigu ajal väitis koostööd tegev riigi omanduses olev pank, et tegelikkuses pidi ta kõnealuste laenude andmisel kasutama keerukaid laenude riski hindamise eeskirju ja mudeleid. Samas, nagu juba põhjendustes 187–190 märgitud, ei esitatud ühtegi konkreetset näidet seoses valimisse kuuluvate äriühingutega. Koostööd tegev riigi omanduses olev pank keeldus esitamast teavet, sealhulgas oma konkreetseid krediidiriski hinnanguid seoses valimisse kaasatud äriühingutega seaduses sätestatud ja lepingulistel põhjustel, ehkki komisjonil oli kirjalik nõusolek valimisse kaasatud äriühingutelt, kes loobusid oma konfidentsiaalsusõigustest.

(250) Kuna puuduvad konkreetsed tõendid krediidivõimelisuse hindamise kohta, uuris komisjon üldist õiguslikku keskkonda, nagu see on põhjendustes 238–245 toodud, koos koostööd tegeva riigi omanduses oleva panga käitumisega seoses valimisse kuuluvatele äriühingutele laenude andmisega. See käitumine erines tema ametlikust seisukohast kontrollkäigu ajal, sest tegelikkuses ta ei tegutsenud põhjalike turupõhiste riskihinnangute alusel.

(251) Kontrollkäigud näitasid, et välja arvatud teatavad välisvaluutas laenud, anti laene kahele valimisse kaasatud eksportivate tootjate kontsernile intressimääradega, mis on Hiina Rahvavabariigi Panga (edaspidi „PBOC“) võrdlusintressimääradest väiksemad või nendega sarnased, olenemata äriühingute rahalisest olukorrast ja krediidiriskist. Seega anti laene turuhinnast odavamalt, kui võtta arvesse valimisse kaasatud eksportivate tootjate riskiprofiili. Lisaks olid valimisse kuuluvad äriühingud saanud vaba tagasimaksega laene, mis võimaldasid neil viivitamata asendada laenude tagasimakse tähtajal tehtud tagasimaksetele kulunud kapital uue kapitaliga uutest laenudest.

(252) Ka leidis komisjon, et laene, mida pangad oleksid pidanud esitama ebatavaliste laenudena, ei näidatud alati koostööd teinud riigi omanduses oleva panga poolt sellistena riiklikus laenude keskregistris. Ebatavalisena näitamise kohustus kehtib eelkõige siis, kui laenud on restruktureeritud, kui võlgnik on oma makseid tasumata jätnud või kui on antud vaba tagasimaksega laene. Selliseid juhtumeid leiti kahe valimisse kuuluva eksportiva tootja puhul. CBIRC „Riskipõhise laenude klassifikatsiooni suuniste“ kohaselt oleksid kõik need juhtumid pidanud olema laenude keskregistrisse kantud. Selline finantsasutuste poolne teatamata jätmine loob laenude keskregistris moonutatud pildi ettevõtte krediidiseisundist, sest register ei kajasta enam ettevõtte tegelikku krediidivõimet. Seega, isegi kui finantsasutus rakendaks turutingimustel riskianalüüsi, teeks ta seda ebatäpse teabe põhjal.

(253) Seega tegi komisjon järelduse, et Hiina valitsus on sisuliselt kontrollinud koostööd tegevat riigi omanduses olevat panka seoses selle laenupoliitika teostamise ja riskihindamisega klaaskiust kanga tootmisharu puhul.

3.4.1.3. Kokkuvõttev järeldus koostööd tegevate finantsasutuste kohta

(254) Komisjon selgitas välja, et koostööd tegev riigi omanduses olev finantsasutus järgis klaaskiust kanga tootmise sektoris valitsuse ülesannete täitmisel eespool nimetatud õigusraamistikku. Seetõttu tegutses ta alusmääruse artikli 2 punkti b mõistes (koostoimes alusmääruse artikli 3 lõike 1 punkti a alapunktiga i) ning vastavalt WTO asjakohasele kohtupraktikale riigiorganitena [avalik-õiguslike asutustena].

3.4.1.4. Koostööst keeldunud riigi osalusega pangad

(255) Nagu märgitud punktis 3.2, ei vastanud ükski muu valimisse kuuluvatele äriühingutele laenu andnud riigi omanduses olev pank eriküsimustikule. Hiina arengupank (CDB) ei vastanud küsimustikule, kuid oli MOFCOMi ruumide kohapealse kontrollkäigu ajal küsimuste esitamiseks kättesaadav. Selle käigu ajal väitis CDB, et tema eelmise ELi subsiidiumivastase uurimise ajal 2012. aastal esitatud väited kehtivad ikka veel ning et sellest ajast saati pole tehtud ühtki suurt muudatust. CDB ei esitanud üksikasjalikku lisateavet oma juhtimisstruktuuri, riskihindamise ega näiteid klaaskiust kanga tootmisharule antud konkreetsete laenude kohta.

(256) Seetõttu otsustas komisjon kooskõlas põhjendustes 182–199 toodud järeldustega kasutada kättesaadavaid fakte määratlemaks, kas need riigi osalusega pangad kvalifitseeruvad avaliku sektori asutusteks.

(257) Varasemate subsiidiumivastaste uurimiste käigus ([65]) tegi komisjon kindlaks, et järgmised pangad, mis olid andnud laene valimisse kaasatud eksportivate tootjate kontsernidele asjaomastel uurimistel, olid osaliselt või täielikult riigile endale või riigiosalusega juriidilistele isikutele kuuluvad: Hiina arengupank, Hiina ehituspank, Hiina tööstus- ja kommertspank, sidepank, Hiina Everbrighti pank, postiteenuste säästupank, Hiina kaupmeeste pank, Shanghai Pudongi arengupank, Hiina tööstuspank, Shenyangi maaelu kommertspank, Shanghai pank, Ningbo pank, Hiina CITICi pank, Hiina Guangfa pank, Hiina Bohai pank, Huaxia pank, Hankou pank, Hubei pank, Huishangi pank, Dongyingi pank, Tianjini pank, Kunluni pank, Shanghai maaelu kommertspank, China Industrial International Trust Limited, Daye Trust Co. ja Ltd., Sinotruk Finance Co., Ltd. Kuna vastupidist teavet ei ole esitatud, jõudis komisjon käesoleval uurimisel samale järeldusele.

(258) Kasutades avalikult kättesaadavat teavet, nagu panga koduleheküIg, aastaaruanded, kättesaadav teave pangandusregistrites või internetis, tuvastas komisjon lisaks, et järgmised pangad, mis olid andnud laenu või kapitalirenti kahele kategooriale valimisse kuuluvatele eksportivate tootjate kontsernile, kuulusid osaliselt või täielikult riigile endale või olid riigiosalusega juriidilised isikud:

Panga nimi	Teave omanike struktuuri kohta
Hangzhou pank	Hangzhou Finance Bureau on panga tegelik kontrollija
Zheshangi pank	vähemalt 37 % aktsiatest kuulub kohalikele omavalitsustele ja riigi omanduses olevatele üksustele
Qilu pank	vähemalt 36 % aktsiatest kuulub kohalikele omavalitsustele ja riigi omanduses olevatele üksustele
Fudiani pank	peamiselt riigi omanduses olev ning aktsiad on jaotunud mitme riigi omanduses oleva üksuse ja Kunmingi kohaliku omavalitsusega seotud üksuste vahel
Suzhou pank	peamiselt riigi omanduses olev ning aktsiad on jaotunud mitme riigi omanduses oleva üksuse ja Suzhou kohaliku omavalitsusega seotud üksuste vahel
Jiangsu pank	vähemalt 32 % aktsiatest kuulub riigi omanduses olevatele üksustele
China Merchants Bank Financial Leasing Co., Ltd.	China Merchants Banki tütarettevõtja, mis tuvastati kuumvaltsitud lehtterastoodete sektori subsiidiumivastasel uurimisel kui riigi omanduses olev ettevõte ([1])

([65]) Vt kuumvaltsitud lehtterastoodete juhtum ja rehvide juhtum, tsiteeritud allmärkuses 7, põhjendused 132 ja 211.

Panga nimi	Teave omanike struktuuri kohta
Chongqingi maaelu kommertspank	vähemalt 23 % aktsiatest kuulub riigi omanduses olevatele üksustele
China Technology Financial Leasing Co., Ltd.	asutatud kaubandusministeeriumi ning juhitud Chongqingi teadus- ja tehnoloogiauuringute instituudi poolt
Chongqing Yinhai Leasing Co., Ltd.	Chongqing SASAC omanduses

([1]) Vt kuumvaltsitud lehtterastoodete juhtum ja rehvide juhtum, tsiteeritud allmärkuses 7, põhjendus 132.

(259) Edasi järeldas komisjon, kuna finantsasutustelt ei saadud konkreetset teavet, mis tõendanuks vastupidist, et Hiina valitsuse omamine ja kontroll põhineb ametlikel näitajatel ning seda samadel põhjustel nagu on punktis 3.4.1.2 sätestatud. Täpsemalt eeldatakse olemasolevate faktide põhjal, et nende riigi omanduses olevate koostööst keeldunud pankade juhid ja järelevalvetöötajad määrab Hiina valitsus ja nad vastutavad Hiina valitsuse ees samal moel nagu koostööd tegevas riigi omanduses olevas pangas.

(260) Mis puutub sisulise kontrolli teostamisse, leidis komisjon, et koostööd tegevat finantsasutust puudutavad järeldused võivad esindada ka koostööst keeldunud riigi omanduses olevaid finantsasutusi. Punktis 3.4.1.2 analüüsitud normatiivset raamistikku kohaldatakse samal viisil ka nende suhtes. Kuna vastupidise kohta andmed ei ole, võib teadaolevate tõsiasjade põhjal järeldada, et konkreetseid tõendeid krediidivõimelisuse hindamise kohta ei ole, nagu neid ei ole ka koostööd teinud riigi omanduses oleva panga puhul, nii et punktis 3.4.1.2 esitatud analüüs normatiivse raamistiku konkreetse rakendamise kohta on kohaldatav samal viisil ka nende suhtes.

(261) Lisaks täheldas komisjon, et enamik laenulepinguid, mis komisjon valimisse kaasatud ettevõtetelt sai, sisaldavad samu tingimusi ja laenude kokkulepitud intressimäärad on sarnased ja kattuvad osaliselt koostööd tegeva riigi omanduses oleva panga esitatud määradega.

(262) Komisjon leidis seepärast, et koostööd teinud riigi omanduses oleva panga kohta tehtud järeldused on alusmääruse artikli 28 mõistes kättesaadavad faktid, mille põhjal hinnata teisi riigi omanduses olevaid pankasid, sest neil on sarnased laenutingimused ja laenuintressimäärad.

(263) Selle põhjal tegi komisjon järelduse, et ülejäänud riigi omanduses olevad pangad, mis annavad laenu valimisse kuuluvatele äriühingutele, on riigiorganid alusmääruse artikli 2 punkti b mõistes, mida tõlgendatakse koostoimes artikli 3 lõike 1 punkti a alapunktiga i.

(264) Pärast lõplike järelduste teatavakstegemist väitis Hiina valitsus, et komisjon tugines ainult varasematele uurimistele ning formaalsetele kaudsetele märkidele kontrollist, et teha kindlaks, et koostööst keeldunud riigi omanduses olevad pangad tegutsesid avalik-õiguslike asutustena. Iga panka ei analüüsitud eraldi. Lisaks, kuna EXIM on poliitikapank, ei saa selle olukorda samastada kommertspankade omaga.

(265) Sellega seoses tuletas komisjon meelde, et kuna teised riigi omanduses pangad keeldusid koostööst, pidi komisjon tuginema kättesaadavatele faktidele. Komisjon jõudis järeldusele, et eelmiste uurimiste teave koos ametlike kaudsete tõendite ja uuringu enda tulemustega seoses EXIMiga ning pankade tegeliku käitumisega eksportivate tootjate suhtes olid parimad kättesaadavad faktid selle juhtumi kohta. Igal juhul ei suutnud Hiina valitsus esitada ühtegi tõendit ega väidet, mis lükkaks ümber komisjoni järeldused seoses asjaoluga, et ülejäänud riigi omanduses olevad pangad, mis andsid laenu valimisse kuuluvatele äriühingutele, on riigiorganid alusmääruse artikli 2 punkti b mõistes, mida tõlgendatakse koostoimes artikli 3 lõike 1 punkti a alapunktiga i. Komisjon jäi seega oma seisukohale.

3.4.1.5. Kokkuvõttev järeldus riigile kuuluvate finantsasutuste kohta

(266) Ülaltoodud kaalutluste valguses leidis komisjon, et kõik riigile kuuluvad Hiina finantsasutused, mis andsid laenu kahele valimisse kaasatud koostööd tegevale eksportivate tootjate kontsernile, on riigiorganid alusmääruse artikli 2 punkti b mõistes, mida tõlgendatakse koostoimes artikli 3 lõike 1 punkti a alapunktiga i.

(267) Pealegi tegi komisjon kindlaks, et isegi kui riigi omanduses olevaid panku ei saaks käsitada riigiorganitena, käsitataks neid alusmääruse artikli 3 lõike 1 punkti a alapunkti iv mõistes siiski pankadena, keda Hiina valitsus on volitanud või suunanud täitma tavaliselt valitsuse täidetavaid ülesandeid, ning seda samadel põhjustel, nagu mainitud põhjendustes 269–272. Seega tuleks nende tegevust igal juhul samastada Hiina valitsuse omaga.

3.4.1.6. Eraõiguslikele rahandusasutuste volitamine või suunamine

(268) Komisjon pöördus seejärel ülejäänud finantsasutuste poole. Järgmisi finantsasutusi käsitati eraomandis olevate asutustena, tuginedes varasemate subsiidiumivastaste uurimiste tulemustele ([66]) ja lisaks avalikult kättesaadavale teabele: China Minsheng Bank, Sumitomo Mitsui Banking (China) Co., Ltd, Standard Chartered Bank, Ping Ani pank. Koostöö ja piisava avalikult kättesaadava teabe puudumisel ei saanud järgmised finantsasutused kinnitada, kas nad kuulusid riigile või olid eraomandis: Chongqing Runyin Financial Leasing Co., Ltd., Wuxi International Platinum Co., Ltd., Liangjiang Financial Leasing Co., Ltd. ja Taiani pank, Taian Daiyue Rural Commercial Bank Co., Ltd. Komisjon analüüsis konservatiivset lähenemisviisi järgides neid samamoodi nagu eraomandis finantsasutusi ning neile viidatakse edaspidi kui „eraomandis finantsasutustele". Komisjon analüüsis, kas Hiina valitsus on teinud neile finantsasutustele alusmääruse artikli 3 lõike 1 punkti a alapunkti iv tähenduses ülesandeks anda klaaskiust kanga sektorile subsiidiume ehk volitanud või suunanud neid seda tegema.

(269) WTO apellatsioonikogu arvamuse kohaselt tähendab „volitamine", et valitsus paneb vastutuse eraõiguslikule asutusele, ning „suunamine" tähendab olukorda, kus valitsus teostab oma võimu eraõigusliku asutuse üle ([67]). Mõlemal juhul kasutab valitsus eraõiguslikku asutust vahendajana rahalise toetuse andmiseks, ning *„enamikul juhtudel on eeldatav, et eraõigusliku asutuse volitamine või suunamine hõlmab mõnel määral ka ähvardust või stiimuleid"* ([68]). Samal ajal ei lubata alapunktiga iv liikmesriikidel kehtestada toodetele tasakaalustusmeetmeid *„kui valitsus rakendab oma üldiseid õigusaktides sätestatud regulatiivseid volitusi"* ([69]) või kui valitsuse sekkumine *„võib või ei pruugi omada erilist tagajärge lihtsalt konkreetsetel faktilistel asjaoludel ning turuosaliste vabal valikul põhinevalt"* ([70]). Pigem osutavad volitamine või suunamine *„valitsuse aktiivsemale rollile kui lihtsalt stimuleerimine"* ([71]).

(270) Komisjon märkis, et tootmisharu puudutav ja põhjendustes 238–245 nimetatud normatiivne raamistik kehtib HRV kõikide, sealhulgas eraomandis olevate finantsasutuste suhtes. Seda kinnitab asjaolu, et pangandusseadus ja mitmed CBIRC tellimused hõlmavad kõiki Hiina rahastatud ja välisinvesteeringutega pankasid, mida CBIRC juhib.

(271) Lisaks näitasid valimisse kaasatud äriühingutesse tehtud kontrollkäigud, et enamik laenulepinguid, mille komisjon oli valimisse kaasatud äriühingutelt saanud, sisaldasid sarnaseid tingimusi, ning et eraõiguslike finantsasutuste laenuintressimäärad sarnanevad riigi omanduses oleva finantsasutuste laenuintressimääradega ja kattuvad nendega osaliselt.

(272) Kuna eraõiguslikud finantsasutused ei esitanud teistsugust teavet, tegi komisjon järelduse klaaskiust kanga tööstuse kohta, et riik on alusmääruse artikli 3 lõike 1 punkti a alapunkti iv esimese taande tähenduses teinud kõigile Hiinas panganduse ja kindlustuse reguleerimise komisjoni järelevalve all tegutsevatele finantsasutustele (sh eraõiguslikud finantsasutused) ülesandeks järgida valitsuse poliitikat ning anda klaaskiust kanga tööstusele soodustingimustel laenu.

([66]) Vt kuumvaltsitud lehtterastoodete juhtum ja rehvide juhtum, tsiteeritud allmärkuses 7
([67]) WT/DS/296 (DS296 USA – tasakaalustavate tollimaksude uurimine Koreast pärit dünaamiliste muutmälude (DRAMS) puhul), apellatsioonikogu 21. veebruari 2005. aasta aruanne, punkt 116.
([68]) Apellatsioonikogu aruanne DS 296, punkt 116.
([69]) Apellatsioonikogu aruanne DS 296, punkt 115.
([70]) Apellatsioonikogu aruanne DS 296, punkt 114, milles nõustutakse vaekogu aruande DS 194 punktiga 8.31 selles küsimuses.
([71]) Apellatsioonikogu aruanne DS 296, punkt 115.

(273) Pärast lõplike järelduste teatavakstegemist väitis üks pooltest, et asjaolu, et iga valimisse kuuluv äriühingute rühm sai uurimisperioodi ajal kasu eri tüüpi laenudest või kapitalirendist, millel olid eri lõpptähtajad, tagatised, garantiid ja muud seotud tingimused, nagu on märgitud põhjenduses 281, viitas, et riik ei volita ega suuna neid. Lisaks väitis see pool, et erapankade ja riigi omanduses olevate pankade määrade kattuvusest nähtus, et riigi omanduses olevad pangad andsid laenu turutingimustel, mitte vastupidi. Lisaks püüdis komisjon tõendamiskohustust üle kanda, väites, et tema järeldused kehtisid, „*kuna eraõiguslikud finantsasutused ei esitanud teistsugust teavet*“. Komisjon oleks aga pidanud tegema kindlaks tõendite usutavuse esmapilgul.

(274) Komisjon tuletas vastuseks nendele väidetele meelde, et kuna pangad keeldusid koostööst, pidi komisjon tuginema erasektori pankade kohta kättesaadavatele faktidele. Sellest tulenevalt ei kandnud ta tõendamiskohustust üle. Lisaks, kuna koostööd tegi vaid üks riigi omanduses olev pank, kasutas komisjon teavet, mida ta sai koostööd tegevalt poolelt, mida loeti riigiorganiks, et võrrelda seda tingimustega, mida pakuti koostööd keeldunud erasektori pankadele. Asjaolu, et määrad kattusid, näitab, et erasektori pangad andsid samuti laenu turutingimustest soodsamalt, mitte vastupidi. Poole arutluskäigu järgimine tähendaks, et kättesaadav faktidel põhinev teade on usaldusväärsem kui kontrollitud teabel põhinevad järeldused. Asjaolu, et äriühingud said uurimisperioodil kasu eri tüüpi laenudest, millel olid erinevad tingimused, ei muuda seda. Igal juhul ei suutnud pool esitada ühtegi tõendit ega väidet, mis lükkaks ümber komisjoni järeldused. Seepärast lükati need väited tagasi.

(275) Lisaks on Hiinas kõikide pankade suhtes kehtiv normatiivne raamistik palju laiem kui vaid kaks määrust, mis reguleerivad CBIRCd, nagu on kirjeldatud põhjenduses 238, ning kogu õigusaktide kogumik on õiguslikult siduv, nagu on selgitatud põhjenduses 244 – seega hõlmavad need enamat kui vaid kaht soovitavat õigusakti. Peale selle ei avastatud valimisse kuuluvatesse äriühingutesse tehtud kontrollkäikude ajal eraõiguslike finantsasutuste ja riigi omanduses olevate finantsasutuste pakutud laenutingimuste või intressimäärade vahel märkimisväärseid erinevusi.

(276) Pärast teatavakstegemist väitis Hiina valitsus, et komisjoni viidatud õigusaktidel on ainult suunav roll ning valitsuse pelgalt suunavast rollist ei piisa järelduse tegemiseks volitamise või suunamise kohta. Seoses sellega juhtis Hiina valitsus tähelepanu, et pangandusseaduse artikkel 34 oli vaid üldine avaldus, millel ei ole praktilist mõju.

(277) Laenude üldeeskirja artikkel 15 ei ole samuti kohustuslik, vaid võimaldab lihtsalt finantsasutustel arvestada riigi poliitikaga. Otsus nr 40 ei ole samuti siduv dokument ning sellega antakse finantsasutustele selgesõnaline volitus anda rahalist toetust „kooskõlas krediidipõhimõtetega“.

(278) Komisjon ei olnud selle seisukohaga nõus, kuna kõikide Hiina pankade suhtes kehtiv normatiivne raamistik on õiguslikult siduv, nagu selgitatud põhjenduses 244, mistõttu on need enamat kui lihtsalt valitsuse soovitavad või suunavad õigusaktid. Seoses otsusega nr 40 tegi komisjon juba põhjenduses 247 kindlaks, et otsusega nr 40 antakse kõikidele finantsasutustele juhis pakkuda krediiditoetust ainult soodustatud projektidele, kuigi sama otsuse artikliga 17 palutakse pangal järgida krediidipõhimõtteid. Komisjon jäi seega oma seisukohale.

3.4.1.7. Krediidireitingud

(279) Eelmiste subsiidiumivastaste uurimiste käigus tegi komisjon juba kindlaks, et Hiina äriühingutele määratud riigisisesed krediidireitingud ei ole usaldusväärsed, tuginedes uuringule, mille avaldas Rahvusvaheline Valuutafond ([72]) ja mis näitab rahvusvaheliste ja Hiina krediidireitingute erinevusi, ning valimisse kaasatud äriühinguid puudutava uurimise järeldustele. IMFi andmetel on kohalikud reitinguagentuurid määranud tõepoolest üle 90 % neist Hiina võlakirjadest AA- kuni AAA-reitingu. See ei ole võrreldav teiste turgudega, nagu EL või USA. Näiteks USA turul on

([72]) IMFi töödokument „Resolving China's Corporate Debt Problem“, Wojciech Maliszewski, Serkan Arslanalp, John Caparusso, José Garrido, Si Guo, Joong Shik Kang, W. Raphael Lam, T. Daniel Law, Wei Liao, Nadia Rendak, Philippe Wingender, Jiangyan, oktoober 2016, WP/16/203.

vähem kui 2 % äriühingutest nii kõrge reiting. Hiina reitinguagentuurid on seega suurel määral kallutatud reitinguskaala kõrgeima otsa poole. Neil on väga laiad reitinguskaalad ning nad kalduvad koondama väga erineva makseviivituse riskiga võlakirju ühte laia reitingukategooriasse ([73]).

(280) Lisaks tõstavad välisriikide reitinguagentuurid, nagu Standard and Poor's ja Moody's välisriigis emiteeritud Hiina võlakirjade hindamisel tavaliselt emitendi põhikrediidireitingut, tuginedes hinnangule ettevõtte strateegilise tähtsuse kohta Hiina valitsuse jaoks ja mis tahes kaudsele garantiile ([74]). Näiteks Fitch märgib selgelt, kui see on asjakohane, et sellised garantiid on peamine tegur, millel tema Hiina äriühingute krediidireitingud põhinevad ([75]).

(281) Lisaks leidis komisjon selle analüüsi täiendamiseks lisateavet. Esiteks tegi komisjon kindlaks, et riik saab avaldada teatavat mõju krediidireitinguturule. Kahe uuringu kohaselt, mis avaldati 2016. aastal, tegutses Hiina turul ligikaudu 12 reitinguagentuuri, millest enamik olid riigi omanduses. Kokku oli 60 % kõikidest reitinguga äriühingu võlakirjadest Hiinas hinnatud riigi osalusega reitinguagentuuri ([76]) poolt.

(282) Hiina valitsus kinnitas, et uurimisperioodil tegutses Hiina võlakirjaturul 15 reitinguagentuuri, kelle seas oli 12 riigisisest reitinguagentuuri, sealhulgas Shanghai Brilliance Credit Rating & Investors Service Co., Ltd, Dagong Global Credit Rating Co., Ltd, Golden Credit Rating International Co., Ltd, China Bond Rating Co., Ltd, CSCI Pengyuan Credit Rating Co., Ltd, Fareast Credit Rating Co., Ltd, China Chengxin Securities Rating Co., Ltd, United Credit Ratings Co., Ltd, Shanghai Credit Information Services Co., Ltd, China Securities Index Co., Ltd, Beijing North Joint Credit Evaluation Co., Ltd ning Sichuan Dapu Credit Rating Limited Company. Enamik riigisiseseid reitinguagentuuridest olid riigi omanduses. Samuti tegutses kolm Hiina ja välisriigi ühisettevõttest reitinguagentuuri, mis olid China Lianhe Credit Rating Co. Ltd, S&P Global China Rating ja China Chengxin International Credit Rating Co., Ltd.

(283) Teiseks puudub vaba juurdepääs Hiina krediidireitinguturule. See on sisuliselt suletud turg, sest enne kui nad saavad tegevust alustada, peab Hiina väärtpaberite reguleerimisasutus (CSRC) või PBOC reitinguagentuurid heaks kiitma ([77]). PBOC teatas 2017. aasta keskpaigas, et välismaistel reitinguagentuuridel lubatakse anda krediidireitinguid riigisisesel võlakirjaturul teatavatel tingimustel. Uurimisperioodi ajal ei olnud veel kaasatud aga ühtki välismaist reitinguagentuuri ([78]). Samas moodustasid välismaised agentuurid vahepeal ühisettevõtteid kohalike reitinguagentuuridega, mis määravad krediidireitinguid riigisisesteks võlakirjade emissioonideks. Samas järgivad need reitingud Hiina reitinguskaalasid ning ei ole seega rahvusvaheliste reitingutega täpselt võrreldavad, nagu eespool selgitatud.

([73]) Livingston, M. Poon, W.P.H. ja Zhou, L. (2017). *Are Chinese Credit Ratings Relevant? A Study of the Chinese Bond Market and Credit Rating Industry*, Journal of Banking & Finance, lk 24.

([74]) Price, A. H., Brightbill T. C., DeFrancesco R. E., Claeys, S. J., Teslik, A. ja Neelakantan, U. (2017). *China's broken promises: why it is not a market-economy*, Wiley Rein LLP, lk 68.

([75]) Konkreetse näite on avaldanud Reuters. (2016). *Fitch Rates Shougang's USD Senior Notes Final „A-"*, https://www.reuters.com/article/idUSFit982112 (vaadatud 21. oktoobril 2017).

([76]) Lin, L.W. ja Milhaupt, C.J. (2016). *Bonded to the State: A Network Perspective on China's Corporate Debt Market*. Columbia Law and Economics Working Paper, nr 543, lk 20; Livingstone, M., Poon, W. P. H. ja Zhou, L. (2017), *Are Chinese Credit Ratings Relevant? A Study of the Chinese Bond Market and Credit Rating Industry*, Journal of Banking & Finance, lk 9.

([77]) Vt Hiina väärtpaberite reguleerimisasutuse kehtestatud ajutised meetmed krediidireitingualase tegevuse haldamiseks seoses väärtpaberituruga, Hiina väärtpaberite reguleerimisasutuse korraldus [2007] nr 50, 24. august 2007; Hiina Rahvapanga teatis China Cheng Xin Securities Rating Co., Ltd. ja teiste äriühingu võlakirjade krediidireitingute valdkonnas tegutsevate asutuste kohta, Yinfa [1997] nr 547, 16. detsember 1997, ning Hiina Rahvapanga ja Hiina väärtpaberite reguleerimisasutuse teatis nr 14 [2018], mis käsitleb võlakirjade reitingu teenuste osutamist reitinguagentuuride poolt pankadevahelisel võlakirjaturul ja börsivõlakirjade turul.

([78]) Vt Hiina Rahvapanga teatis, mis käsitleb reitinguagentuuride krediidireitingualast tegevust pankadevahelisel võlakirjaturul, jõustus 1. juulil 2017.

(284) Viimasena kinnitab komisjoni järeldusi Hiina Rahvapanga enda hiljutine uuring, mille järeldustes sedastatakse, et *„kui välisvõlakirjade investeerimisjärgu krediidireiting on rahvusvaheline reiting BBB või suurem, võib omamaiste võlakirjade investeerimisjärgu krediidireiting olla AA-tasemel ja suurem, arvestades keskmise riigisisese reitingu ja rahvusvahelise 6-pügalalise või suurema erinevusega*“ ([79]).

(285) Pidades silmas põhjendustes 279–284 kirjeldatud olukorda, tegi komisjon järelduse, et Hiina krediidireitingud ei taganud alusvara krediidiriski usaldusväärset hinnangut. Selle alusel tegi komisjon järelduse, et isegi kui Hiina reitinguagentuur andis mõnele valimisse kaasatud äriühingule hea krediidireitingu, ei ole see reiting usaldusväärne. Neid reitinguid moonutasid ka peamiste strateegiliste tootmisharude, nagu näiteks klaaskiust kanga tööstuse, toetamiseks mõeldud poliitikaeesmärgid.

3.4.2. *Soodusrahastamine: laenud*

3.4.2.1. Vaba tagasimaksega laenud

(286) Kuumvaltsitud lehtterastoodete ja rehvide uurimiste järelduste kohaselt ([80]) on vaba tagasimaksega laenud, mis võimaldavad äriühingul asendada laenude tagasimakse tähtajal tehtud tagasimaksetele kulunud kapital uue kapitaliga uutest laenudest. Vaba tagasimaksega laenud on tavaliselt märk laenuvõtja lühiajaliste likviidsusprobleemide kohta ning hõlmavad suuremat riskipositsiooni neid andvate pankade jaoks. Kõnealuse äriühingu vaba tagasimaksega laene peeti seega selle tunnuseks, et äriühing on halvemas olukorras kui finantsaruannetest esmapilgul paistis, ning et esineb lühiajaliste likviidsusprobleemidega seotud lisarisk.

(287) Pärast lõplike järelduste teatavakstegemist väitis Hiina valitsus, et vaba tagasimaksega laenud ei ole tingimata märk likviidsusprobleemidest. See nähtub Euroopa suurimate pankade veebisaitidest. Näiteks on vaba tagasimaksega krediidiliinid ja laenud pankade, nagu näiteks ING ([81]) ja BNP Paribasi, ([82]) tavaäri osa ning neid ei seostata suuremate intressimääradega.

(288) Komisjon ei nõustu Hiina valitsuse hinnanguga. Hiina ametiasutused ise pidasid vaba tagasimaksega laene krediidiriski lisateguriks. Nagu on märgitud Hiina panganduse reguleerimise komisjoni dokumendis „Suunised riskil põhinevate laenude klassifitseerimise kohta“ tuleks vaba tagasimaksega laenud märkida „murettegevateks“ laenudeks ([83]). Sellesse kategooriasse kuuluv laen tähendab, et isegi kui laenuvõtja saab hetkel laenu põhisumma ja intressi tagasi maksta, on siiski tegureid, mis võivad häirida tagasimaksete tegemist.

(289) Vaba tagasimaksega krediidilimiidid on Euroopas tõepoolest olemas, kuid nende tingimused on väga erinevad Hiina vaba tagasimaksega laenude tingimustest. Vaba tagasimaksega krediidilimiidid liidus on põhimõtteliselt eelnevalt kindlaks määratud maksimaalse summaga krediidilimiidid, mida saab välja võtta ja tagasi maksta mitmel korral eelnevalt kindlaksmääratud ajavahemiku jooksul. Lisaks ei kaasne selliste krediidilimiitidega lisatasusid, olgu see siis lepinguline marginaal lisaks tavapärastele lühiajalistele turu intressimääradele ([84]) või eelnevalt kindlaks määratud haldustasu. Pealegi oli Hiina valitsuse toodud näites BNP Paribase kohta ette nähtud ka tasu kogu kasutamata kapitali eest kogu krediidilimiidi kestuse ajal.

(290) Teisest küljest, vaba tagasimaksega laenudel, mis leiti kontrollkäigu ajal valimisse kuulunud Hiina äriühingute puhul, ei olnud muudest lühiajalistest laenudest erinevad tingimused. Need ei olnud liigitatud krediidiliiniks või vaba tagasimaksega krediidilimiidiks ning nende puhul ei kasutatud lisatasusid ega marginaale. Esmapilgul näisid need olevat tavapärased lühiajalised laenud. Vahel aga oli laenu eesmärgiks märgitud „laenude tagasimaksmine“. Lisaks, kui selliste laenude tagasimakseid kontrollkäigu ajal kontrolliti, siis selgus, et laenu põhisumma maksti

([79]) Hiina Rahvapanga töödokument nr 2017/5, 25. mai 2017, lk 28.
([80]) Vt allmärkuses 7 (põhjendustes 152–242) osutatud kuumvaltsitud lehtterastoodete juhtum ning samas allmärkuses (põhjendustes 243–294) osutatud rehvide juhtum.
([81]) https://www.ing.com.tr/en/for-your-business/loans/other-cash-loans/revolving-loan
([82]) https://companies.bnpparibasfortis.be/en/solution?n=revolving-credit
([83]) Hiina panganduse reguleerimise komisjoni dokumendis „Suunised riskil põhinevate laenude klassifitseerimise kohta“, punkt II, artikkel X.
([84]) Samuti toetab seda arvamust Hiina valitsuse toodud näide BNP Paribase kohta.

tegelikult tagasi samalt pangalt saadud uue laenuga, mis oli sama suur kui tagasimakstav laenu põhisumma ning see anti nädala jooksul enne või pärast esialgse laenu tagasimakse tähtaega. Komisjon laiendas oma analüüsi teistele laenudele laenutabelis ja leidis enamusel juhtudel muid sarnaste omadustega juhtumeid. Kõigi nende põhjuste tõttu jäi komisjon oma arvamuse juurde vaba tagasimaksega laenude kohta.

3.4.2.2. Rahastamine pikaajalise võla restruktureerimise eesmärgil

(291) Uurimise käigus leidis komisjon, et teatud valimisse kuuluvad äriühingud väljastasid võlakirju konkreetselt võlgade, nimelt laenude, tagasimaksmise eesmärgil. Komisjon leidis, et selle instrumendi abil võla restruktureerimisega sai mõni äriühing oma kohustused ümber korraldada ja edasi lükata ning saada vahendeid, milleta nad ei suudaks oma tagasimaksekohustusi täita, mis on iseloomulik probleemidele vahendite hankimisega.

(292) Võlakirjade kasutamine sellisel eesmärgil tekitab muret vastava äriühingu võlgade tagasimaksmise võime üle, mis seab kahtluse alla mitte ainult tema lühiajalise likviidsuse, vaid ka pikaajalise maksevõime. Kõnealuse äriühingu laenude tagasimaksmiseks väljastatud võlakirjade olemasolu peeti seega selle tunnuseks, et äriühing on halvemas olukorras kui finantsaruannetest esmapilgul paistis, ning et esineb lühi- ja pikaajaliste rahastamisega seotud lisarisk.

3.4.2.3. Konkreetsus

(293) Nagu on märgitud põhjendustes 238–245, suunatakse mitmetes õigusdokumentides, mis on suunatud konkreetselt selle sektori ettevõtetele, finantsasutusi andma klaaskiust kanga tööstuse äriühingutele soodustingimustel laene. Nendest dokumentidest nähtub, et finantsasutused annavad sooduslaene vaid piiratud arvule tootmisharudele/äriühingutele, mis järgivad Hiina valitsuse poliitikat.

(294) Pärast lõplike järelduste teatavakstegemist vaidlustas Hiina valitsus soodustingimustel laenamise kohta tehtud järelduse konkreetsuse. Hiina valitsuse sõnul kehtestatakse pangandusseaduse artiklitega 4 ja 34 vaid üldised suunised seoses kommertspankade käitumisega ning nendes ei mainita, millistele äriühingutele või tootmisharudele tuleks laenu anda. Lisaks ei piirata laenude üldeeskirja artikliga 15 selgelt ja ühemõtteliselt selle konkreetse subsiidiumi kättesaadavust klaaskiust kanga sektori äriühingutele. Otsus nr 40 ei kehti konkreetse ettevõtte või tootmisharu suhtes, vaid teatud soodustatavate projektide suhtes, mis ei ole samatähenduslik. Lisaks ei ole otsus nr 40 kohustuslik ning kuna otsusega nr 40 on hõlmatud erakordselt lai valik majandussektoreid ja tootmisharusid, ei saa järeldada, et see dokument piirab selgesõnaliselt teatud ettevõtete juurdepääsu väidetavale subsiidiumile.

(295) Sellega seoses märkis komisjon, et kuigi pangandusseaduses ja laenude üldeeskirjades ei ole klaaskiust kangast kui sellist mainitud, viidatakse nendes riigi tööstuspõhimõtetele, mis on sätestatud punktis 3.1 loetletud dokumentides. Seega viitas komisjon taas loetletud dokumentidele ja punktis 3.1 jõutud järeldustele. Lisaks leidis komisjon, et viited klaaskiust kanga tööstusele on piisavalt selged, sest tööstusharu on määratletud kas nimetusega või viitega tootele, mida tööstusharu toodab, või tööstusharu rühmale, kuhu see kuulub. Asjaolu, et Hiina valitsus toetab piiratud arvu tööstusharusid, sealhulgas klaaskiust kanga tööstust, muudabki toetuse konkreetseks. Komisjon jäi seega oma järelduste juurde.

(296) Komisjon tegi seega järelduse, et subsiidiumid sooduslaenude kujul ei ole üldiselt kõigile kättesaadavad ning on alusmääruse artikli 4 lõike 2 punkti a tähenduses konkreetsed. Samuti ei esitanud ükski huvitatud isik tõendeid, mis kinnitaksid, et sooduslaenude andmisel lähtutakse alusmääruse artikli 4 lõike 2 punkti b mõistes objektiivsetest kriteeriumidest või tingimustest.

3.4.2.4. Kasu ja subsiidiumisumma arvutamine

(297) Komisjon arvutas seejärel tasakaalustatava subsiidiumi summa. Selleks hindas ta, kui palju kasu selle saajad uurimisperioodil said. Alusmääruse artikli 6 punkti b kohaselt on subsiidiumi saaja kasu järgmise kahe summa vahe: intressid, mille laenu saav äriühing maksab sooduslaenu eest, ning intressid, mis tal tuleks maksta samasuguse kommertslaenu eest, mida ta võiks turult saada.

(298) Sellega seoses täheldas komisjon Hiina klaaskiust kanga turul mitut eripära. Nagu selgitatud punktides 3.4.1.1–3.4.1.7, on Hiina finantsasutuste antavate laenude puhul tegemist valitsuse olulise sekkumisega ja need laenud ei kajasta intressimäärasid, mis oleksid toimivale turule tavaolukorras omased.

(299) Valimisse kaasatud äriühingute kontsernid erinesid üldise finantsolukorra poolest. Igaüks neist sai uurimisperioodi ajal kasu eri tüüpi laenudest või kapitalirendist, millel olid erinevad lõpptähtajad, tagatised, garantiid ja muud seotud tingimused. Nimetatud kahel põhjusel olid igal äriühingul erinevad keskmised intressimäärad, mis põhinesid saadud laenude kogumitel.

(300) Komisjon hindas individuaalselt iga valimisse kaasatud eksportivate tootjate kontserni finantsolukorda, et neid iseärasusi kajastada. Seoses sellega järgis komisjon sooduslaenude arvutamise metoodikat, mis tehti kindlaks HRVst pärit kuumvaltsitud lehtterastoodete subsiidiumivastasel uurimisel ja HRVst ([85]) pärit rehvide subsiidiumivastasel uurimisel ning selgitas seda järgmistes põhjendustes. Selle tulemusena arvutas komisjon sooduslaenude kasutamisest saadava kasu iga valimisse kaasatud eksportivate tootjate kontserni jaoks individuaalselt ning jaotas selle kasu asjaomasele tootele.

a) CNBMi kontsern

(301) Nagu põhjendustes 250–252 märgitud, ei esitanud laene andvad Hiina finantsasutused ühtegi krediidivõimelisuse hinnangut. Seega, et kasu kindlaks teha, pidi komisjon hindama, kas CNBMi kontsernile võimaldatud laenu intressimäärad vastasid turutingimustele.

(302) CNBMi kontserni eksportivad tootjad väitsid, et nad on üldiselt kasumlikus finantsolukorras, nagu näitasid kontserni raamatupidamisaruanded. Ühel eksportival tootjal ei olnud ühtegi laenu. Komisjon märkis aga, et ta rahastas 65 % oma ostudest mingisuguse soodustingimustel lühiajalise finantsinstrumendiga (pangaaktseptidega). Nagu punktis 3.4.3.2 selgitatud, on pangaaktseptid üks võlainstrumendi liik; sellepärast viitab nende ulatuslik kasutamine lühiajalistele likviidsusprobleemidele. Teine eksportiv tootja teenis vahemikus 2016–2018 pidevalt kasumit ning tema finantsnäitajad, näiteks võlakordaja, olid pealtnäha head. Paistis, et tal olid aga lühiajalised likviidsusprobleemid järgmistel põhjustel: ettevõtte maksmata lühiajaline võlg moodustas ligi 100 % tema käibest; ta väljastas võlakirja, et pangalaene tagasi maksta; ta kasutas suurel hulgal pangaaktsepte, et rahastada oma oste ning vaba tagasimaksega laene, mis on märk, et äriühing võib olla hapramas finantsolukorras, kui finantsaruanded esmapilgul näitavad. Kolmanda eksportiva tootja olukord oli sarnane, sealjuures oli tema olukord kasumlik, kuid ta kasutas ulatuslikult pangaaktsepte ja võlakirjaemissioone, et pangalaene tagasi maksta.

(303) Esimene vahepealne emaettevõtja China Jushi oli perioodil 2016–2017 ja uurimisperioodil kasumlik, kuid kasutas ulatuslikult pangaaktsepte, et oma oste rahastada. Lisaks leidis komisjon, et osa China Jushi tasandil antud laenudest olid vaba tagasimaksega ning China Jushi oli väljastanud kaks võlakirja, et maksta tagasi pangalaene. Vaba tagasimaksega laene leiti ka teisest vahepealsest emaettevõtjast Sinoma Technologyst.

(304) Nagu põhjendustes 207–217 märgitud, ei teinud emaettevõtja CNBM koostööd. Kui vaadata aga tema saadaolevat 2018. aasta majandusaasta aruannet, ilmneb samasugune pilt: äriühingul on suur finantsvõimendus, sealjuures on netovõla kordaja 130 % ning võlakordaja 68 %. Uurimisperioodil sõlmis äriühing riigi omanduses olevate pankadega võla aktsiateks konverteerimise tehingu, et parandada oma võlastruktuuri. Sellise lepinguga saab äriühing konverteerida osa riigi omanduses olevatele pankadele võlgnetavast võlast aktsiateks ning vähendada seega bilansis kohustusi.

([85]) Vt kuumvaltsitud lehtterastoodete juhtum, osutatud allmärkuses 7 (põhjendused 152–244) ning rehvide juhtum, osutatud samuti allmärkuses 7 (põhjendus 236).

(305) Komisjon märkis, et Hiina krediidireitingu agentuur andis CNBMi kontserni eri äriühingutele reitinguid vahemikus AA- ja AA+. Võttes arvesse põhjendustes 279–285 nimetatud Hiina krediidireitingute üldist moonutatust, tegi komisjon järelduse, et see reiting ei ole usaldusväärne.

(306) Komisjon oli seisukohal, et kontserni üldine finantsolukord vastab BB-reitingule, mis on kõrgeim reiting, mis ei kvalifitseeru enam „investeerimisjärgu reitinguks“. „Investeerimisjärgu reiting“ tähendab, et reitinguagentuuri hinnangul täidavad äriühingu emiteeritud võlakirjad tõenäoliselt maksekohustused ja pankadel on lubatud neisse investeerida.

(307) Pärast lõplike järelduste teatavakstegemist väitis CNBMi kontsern, et komisjon andis tervele CNBMi kontsernile ühise krediidireitingu, mis põhines peamiselt CNBMi krediidireitingul, kuigi CNBMi võlakoormus ei oleks avaldanud negatiivset mõju China Jushile, milles tal on ainult 27 % osalus. Peale selle ei saanud CNBM kanda oma võlakohustusi üle China Jushile, sest kontserni kuuluvad äriühingud on eraldi juriidilised üksused, millel on piiratud vastutus, mis tähendab, et aktsionäride või tütarettevõtjate võlgu ei saa üle kanda. Lisaks, kuna CNBMi kontsern leiab, et pangaaktseptid ei ole samaväärsed lühiajaliste laenudega, ei tuleks nendega ka äriühingute krediidireitingu hindamisel arvestada.

(308) Komisjon ei nõustunud nende väidetega. Nagu põhjendustes 301–304 märgitud, on komisjon igat nendesse kontsernidesse kuuluvat äriühingut eraldi hinnanud. CNBMi kontserni puhul oli CNBMi tasandil kirjeldatud olukorrast olenemata enamiku hinnatud äriühingute pilt sama, sealhulgas seoses vaba tagasimaksega laenude, pangaaktseptide ulatusliku kasutamise ja laenude tagasimaksmiseks võetud võlakirjadega. Lisaks, vastupidiselt äriühingu väitele, anti võlg äriühingutevaheliste laenude kaudu tegelikult üle kontserni eri äriühingutele. Sellepärast otsustas komisjon anda kontsernile ühtse krediidihinnangu. Viimasena, nagu punktis 3.4.3.2 mainitud, käsitles komisjon pangaaktsepte muu lühiajalise laenuga samaväärse finantsinstrumendina, mida võib seega kasutada krediidireitingute kindlaksmääramiseks. Seega lükati äriühingu väited tagasi.

(309) Selle reitinguga (BB) ettevõtete väljastatud võlakirjadelt eeldatavaid riskipreemiaid kohaldati seejärel Hiina rahvapanga tavapärase laenuintressimäära suhtes, et teha kindlaks turuintressimäär.

(310) Riskimarginaali määramiseks arvutati USA AA-reitinguga äriühingute võlakirjade ja USA BB-reitinguga äriühingute võlakirjade indeksite vaheline suhteline hinnaerinevus Bloombergi tööstussegmentide andmete alusel. Arvutatud suhteline hinnaerinevus lisati seejärel viitintressimäärale, mille Hiina rahvapank avaldas laenu andmise kuupäeval, ([86]) asjaomase laenuga samaks ajaperioodiks. Seda tehti eraldi iga äriühingule antud laenu puhul.

(311) Pärast lõplike järelduste teatavakstegemist väitsid mitu poolt, et suhtelise hinnaerinevuse kasutamine oli puudulik. Nad kõik väitsid, et komisjon oleks pidanud kasutama mitte USA AA-reitinguga äriühingute võlakirjade ja USA BB-reitinguga äriühingute võlakirjade indeksite vahelist suhtelist, vaid absoluutset hinnaerinevust. Esitati järgmised põhjused:

(1) Suhtelise hinnaerinevuse tase kõigub USAs koos baasintressimäära tasemega: mida madalam on intressimäära tase, seda suurem on tulenev juurdehindlus.

(2) Saadud võrdlusaluse tase kõigub vastavalt PBOC võrdlusintressimäära tasemele, mille suhtes seda kohaldatakse. Mida kõrgem on PBOC võrdlusintressimäär, seda kõrgem on saadud võrdlusalus.

(3) Absoluutne riskimarginaal jääb üldjoontes ajas muutumatuks, samal ajal kui suhteline riskimarginaal teeb suuri hüppeid.

([86]) Fikseeritud intressimääraga laenude puhul. Muutuva intressimääraga laenude puhul kasutati uurimisperioodil kehtinud Hiina Rahvapanga võrdlusintressimäära.

(312) Need küsimused tõstatati juba eelmise uurimise ajal ([87]). Nagu kirjeldatud kuumvaltsitud lehtterastoodete juhtumi põhjendustes 175–187 ja rehvide juhtumi põhjenduses 256, lükkas komisjon need argumendid tagasi järgmistel põhjustel.

(313) Esiteks, ehkki komisjon tunnistas, et kommertspangad kasutavad tavaliselt absoluutse näitajana väljendatud juurdehindlust, täheldas ta, et selline tava põhineb tegelikkuses peamiselt praktilistel põhjustel, sest intressimäär on lõppkokkuvõttes absoluutarv. Saadud absoluutarv on aga riskihinnangu ümberarvestus, mis põhineb suhtelisel hinnangul. BB-reitinguga äriühingu makseviivituse risk realiseerub X % tõenäolisemalt kui valitsuse või riskivaba äriühingu makseviivituse risk. See on suhteline hinnang.

(314) Teiseks kajastavad intressimäärad lisaks äriühingu riskiprofiilile ka riigiriski ja valuutaga seotud riske. Suhteline riskimarginaal kajastab seega põhilisi turutingimusi, mida absoluutse riskimarginaali loogika järgimisel ei väljendata. Tihti, nagu ka käesoleva juhtumi puhul, muutuvad riigi- ja valuutapõhised riskid aja jooksul ning need muutused on eri riikides erinevad. Selle tagajärjel muutuvad riskivabad intressimäärad aja jooksul oluliselt ja mõnikord on need madalamad USAs, ja mõnikord Hiinas. Need erinevused on seotud selliste teguritega nagu täheldatud ja oodatav SKP kasv, majanduskliima ja inflatsiooni tase. Kuna riskivaba intressimäär aja jooksul muutub, võib sama nominaalne absoluutne riskimarginaal tähistada väga erinevaid riskihinnanguid. Näiteks, kui pank hindab konkreetse äriühingu makseviivituse riski 10 % kõrgemaks kui on riskivaba intressimäär (suhteline hinnang), siis võib sellest tulenev absoluutne riskimarginaal olla 0,1 % (1 % riskivaba määra juures) kuni 1 % (10 % riskivaba määra juures). Investori seisukohast on suhteline riskimarginaal seega parem mõõt, kuna see kajastab paremini võlakirjade tootluse vahet ja seda, kuidas baasintressimäära tase seda mõjutab.

(315) Kolmandaks on suhteline riskimarginaal ka riigist sõltumatu. Näiteks, kui riskivaba määr on USAs madalam kui Hiinas, on selle meetodi tulemuseks kõrgemad absoluutsed juurdehindlused. Teisest küljest, kui riskivaba määr on Hiinas madalam kui USAs, on selle meetodi tulemuseks madalamad absoluutsed juurdehindlused.

(316) Seoses kolmanda punktiga analüüsiti ajaloolisi andmeid absoluutse ja suhtelise riskimarginaali arengu kohta ajas juba rehvide juhtumi käigus. Komisjoni analüüsist nähtus, et absoluutne riskimarginaal ei ole nii stabiilne kui väidetud, vaid muutub aja jooksul 1 %st 4,5 %-ni. Lisaks on suhteline riskimarginaal järginud viimase 23 aasta jooksul sama suundumust kui absoluutne riskimarginaal, st et kui suhteline riskimarginaal tõuseb, siis teeb seda ka absoluutne, ja vastupidi. Mis puutub suhtelise riskimarginaali väidetavasse muutlikusse, siis oli muutuste ulatus sarnane – erinevus suurimate ja väikseimate arvude vahel oli suhtelise riskimarginaali puhul 530 % ja absoluutse riskimarginaali puhul 450 % ([88]).

(317) Lisaks vaidlustas Hiina valitsus välise võrdlusaluse kui sellise kasutamise. Sellega seoses märkis Hiina valitsus, et komisjon oleks esiteks pidanud otsima võrreldavaid kommertslaene, mida eksportivad tootjad oleksid tegelikult turult saanud. Muul juhul peaks võrdlusalus põhinema positiivsetel tõenditel ja põhjendatud selgitustel, et valitsuse sekkumine moonutas kõiki asjaomaseid turul saadaolevad laene, nii et omamaisel turul ei olnud ühtki võrreldavat laenu.

([87]) Komisjoni 8. juuni 2017. aasta rakendusmäärus (EL) 2017/969, millega kehtestatakse Hiina Rahvavabariigist pärinevate teatavate rauast või legeerimata terasest või muust legeerterasest kuumvaltsitud lehttoodete impordi suhtes lõplik tasakaalustav tollimaks ja muudetakse komisjoni rakendusmäärust (EL) 2017/649, millega kehtestatakse Hiina Rahvavabariigist pärinevate teatavate rauast või legeerimata terasest või muust legeerterasest kuumvaltsitud lehttoodete impordi suhtes lõplik dumpinguvastane tollimaks (ELT L 146, 9.6.2017, lk 17) (edaspidi „kuumvaltsitud lehtterastoodete juhtum“), komisjoni 9. novembri 2018. aasta rakendusmäärus (EL) 2018/1690, millega kehtestatakse lõplik tasakaalustav tollimaks teatavate Hiina Rahvavabariigist pärit uute või protekteeritud kummist õhkrehvide (mida kasutatakse bussidel või veoautodel ning mille koormusindeks on üle 121) impordi suhtes ja muudetakse komisjoni rakendusmäärust (EL) 2018/1579, millega kehtestatakse teatavate Hiina Rahvavabariigist pärit uute või protekteeritud kummist õhkrehvide (mida kasutatakse bussidel või veoautodel ning mille koormusindeks on üle 121) impordi suhtes lõplik dumpinguvastane tollimaks ja nõutakse lõplikult sisse kõnealuse impordi suhtes kehtestatud ajutine tollimaks ning millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EL) 2018/163 (ELT L 283, 12.11.2018, lk 1) (edaspidi „rehvide juhtum“).

([88]) Eelmises allmärkuses osutatud rehvide juhtum, põhjendus 256.

(318) Sellega seoses, nagu on selgitatud punktis 3.4.1.7, tegi komisjon kindlaks, et Hiina äriühingutele antud kodumaised krediidireitingud kui sellised ei olnud usaldusväärsed ning need olid poliitikaeesmärkide poolt moonutatud, et soodustada peamisi strateegilisi tööstusharusid, nagu näiteks klaaskiust kanga tööstust. Selle tulemusena ei taganud Hiina krediidireitingud alusvara krediidiriski usaldusväärset hinnangut ning komisjonil tuli leida moonutamata krediidireitingutel põhinev võrdlusalus. Lisaks märkis komisjon, et saadud intressimäär– umbes 9 % BB reitinguga äriühingute jaoks – on mõistlik, arvestades asjaolu, et BB reitinguga ettevõtete võlakirjade tootlikkus Hiina siseturul oli uurimisperioodi lõpus 21 % ([89]). Seetõttu lükati need väited tagasi.

(319) Lisaks väitis Hiina valitsus, et välise võrdlusaluse kasutamine oli kohatu, kuna võrdlusalusega ei tehtud vajalike korrigeerimisi, et kajastada Hiina finantsturul kehtivaid tingimusi, ning et komisjon ei arvestanud muu hulgas laenude suuruse, tagasimaksetingimuste ja laenutingimuste erinevustega ning sellega, kas laenud olid tagatud.

(320) Komisjon ei nõustunud selle seisukohaga, kuna arvutamise lähtekohana kasutatakse Hiina rahvapanga võrdlusalust. Lisaks kajastab suhteline riskimarginaal riigi turutingimuste muutusi, mida ei väljendata, kui järgitakse absoluutse riskimarginaali loogikat, nagu on selgitatud eespool toodud põhjenduses. Lisaks leidis komisjon, et kõiki panga individuaalse riskihindamise tegureid ei ole võimalik näitajas arvesse võtta. Komisjoni arvutusmeetod võtab aga arvesse üksikute laenude näitajaid, näiteks alguskuupäeva ja laenu kestust, aga ka intressimäära varieeruvust. Hiina valitsuse väited lükati seega tagasi.

(321) Mis puutub välisvaluutas nomineeritud laenudesse HRVs, siis turumoonutuste ja nõuetekohaste krediidireitingute osas valitseb sama olukord, sest need laenud on andnud samad Hiina finantsasutused. Seepärast, nagu eespool märgitud, kasutati asjaomaste nimiväärtustega BB-reitinguga äriühingu võlakirju, mis olid emiteeritud uurimisperioodil, asjakohase võrdlusaluse kindlaksmääramiseks.

(322) Lisaks, nagu punktis 3.4.2.1 selgitatud, peeti kõnealuse äriühingu vaba tagasimaksega laene tunnuseks, et äriühing on halvemas olukorras kui finantsaruannetest esmapilgul paistis, ning et esineb lühiajaliste likviidsusprobleemidega seotud lisarisk. Tõepoolest, vaba tagasimaksega laene antakse tavaliselt lühikeseks ajaks. On äärmiselt ebatõenäoline, et mõni vaba tagasimaksega laen oleks antud pikemaks tähtajaks kui kaks aastat, ja valimisse kaasatud äriühingutes kontrollitud laene kajastavad tõendid toetasid seda järeldust.

(323) Et võtta äriühingutele vaba tagasimaksega laenude abil lühiajalise rahastuse andmisel arvesse pankade suuremat riskipositsiooni, vähendas komisjon hinnangut riskihindamisskaala ühe pügala võrra ning kohandas asjakohaste äriühingute kogu lühiajalise rahastamise suhtelise hinnaerinevuse arvutust. Komisjon võrdles seega sama kestusega USA AA-reitinguga ettevõtete võlakirju ning USA B-reitinguga (BB-reitingu asemel) ettevõtete võlakirju. Standard & Poor'si krediidireitingute määratluste kohaselt on B-reitinguga võlgnik haavatavam kui BB-reitinguga võlgnikud, aga praegu on võlgnikul endiselt võime oma finantskohustusi täita. Sellegipoolest võivad võlgniku finantskohustuste täitmise võimet või -valmidust mõjutada ebasoodsad äri-, finants- või majandustingimused. Seda võrdlusalust käsitletakse seega asjakohasena, et kajastada lisariski, mis tuleneb vaba tagasimaksega laenude kasutamisest lühiajaliseks rahastamiseks.

(324) Seega kasutas komisjon seda asjakohase võrdlusalusena kõikide lühiajaliste võlgade, sealhulgas kuni kaheaastase maksetähtajaga laenude puhul, mida anti vaba tagasimaksega laene kasutavatele äriühingutele.

(325) Ülejäänud laenude puhul, mille maksetähtaeg on pikem kui kaks aastat, ning äriühingute puhul, millel ei olnud vaba tagasimaksega laene, tugines komisjon üldisele võrdlusalusele, mille kohaselt määratakse kõrgeim mitteinvesteerimisjärgu võlakirjade investeeringuklass, nagu selgitatud põhjenduses 306.

([89]) Daily Report of China Onshore RMB Bond Market, 20. juuli 2018, Bond Information Department, China Central Depository & Clearing Co. Ltd., lk 4.

(326) Komisjon leidis, et teatavad kontserni äriühingud emiteerisid võlakirju võla restruktureerimise eesmärgil. Nagu selgitatud punktis 3.4.2.2, leidis komisjon neil juhtudel, et asjaomased äriühingud on halvemas finantsseisundis kui finantsaruannetest esmapilgul paistis ning et esineb lühi-ja pikaajalise rahastamisega seotud lisarisk. Selleks et võtta arvesse suuremat riskipositsiooni, vähendas komisjon hinnangut riskihindamisskaala ühe pügala võrra ning kohandas nende pikaajalise rahastamise, sealhulgas laenudega seoses suhtelise hinnaerinevuse arvutust, võrreldes USA AA-reitinguga ja B-reitinguga äriühingu võlakirju.

(327) Viimasena, kuna emaettevõtja CNBM ei teinud koostööd, kohaldati CNBMi tasandil sooduslaenude andmisest saadud kasu kindlakstegemiseks selles punktis selgitatud meetodeid äriühingu 2018. aasta aruandes esitatud sellise avalikult kättesaadava teabe suhtes, nagu täitmata kohustused, kapitali keskmine hind ja laenude keskmine kestus.

b) Yuntianhua kontsern

(328) Nagu põhjendustes 250–252 märgitud, ei esitanud laene andvad Hiina finantsasutused ühtegi krediidivõimelisuse hinnangut. Seega, et kasu kindlaks teha, pidi komisjon hindama, kas Yuntianhua kontsernile võimaldatud laenu intressimäärad vastavad turutingimustele.

(329) Yuntianhua kontserni eksportivad tootjad väitsid, et nad on üldiselt kasumlikus finantsolukorras, nagu näitasid kontserni raamatupidamisaruanded.

(330) Lühiajalise likviidsuse analüüs tekitab aga muret kahe eksportiva äriühingu pärast, sest uurimisperioodi lühiajalised laenud moodustavad 90–100 % äriühingute käibest ning see on võrreldes eelmise aastaga kasvamas. Lühiajalise võla kasutamine on märkimisväärne mõlemas äriühingus. Kuigi ühel eksportival tootjal ei olnud uurimisperioodil laene, rahastas ta enamiku oma ostudest ning osa muudest kuludest, mis ei olnud tegevuskulud, pangaaktseptide kaudu ehk instrumendi kaudu, mille tähtaeg on üldiselt lühem kui üks aasta.

(331) CPIC, esimene otsest osalust omav isik ja eksportivate tootjate põhitarnija, oli uurimisperioodi ajal kasumlik. Sellegipoolest vähenes tema omakapitali investeeringute tulusus võrreldes eelmise aastaga. Lisaks on äriühingul likviidsusprobleeme, kuna selle lühiajalised võlad moodustavad koguvõlast 80–90 %. Äriühingu käibevara võrdlemine lühiajaliste kohustistega annab tulemuseks väikese, 1-st väiksema lühiajalise võlgnevuse kattekordaja, ([90]) mis tekitab muret tema lühiajaliste võlgade tagasimaksmise võime üle. Samamoodi tegi komisjon kindlaks, et ta kasutas oma ostude rahastamiseks ulatuslikult pangaaktsepte.

(332) Yuntianhua kontserni emaettevõte Yunnan Yuntianhua Group Co., Ltd., mis osales uuritava toote tarneahelas, teenis uurimisperioodil kahjumit. Äriühingu käibevara võrdlemine lühiajaliste kohustistega 1-st väiksema lühiajalise võlgnevuse kattekordaja abil tekitab suurt muret seoses tema likviidsuse ja võimega maksta tagasi lühiajalisi laene. Lisaks nähtus uurimisest, et äriühing emiteeris võlakirju selgel eesmärgil võlg tagasi maksta. Samamoodi määrati kindlaks ka vaba tagasimaksega laenude kasutamine.

(333) Komisjon märkis, et Yuntianhua kontsernile andis Hiina krediidireitingu agentuur reitingu AA. Võttes arvesse põhjendustes 279–285 nimetatud Hiina krediidireitingute üldist moonutatust, tegi komisjon järelduse, et see reiting ei ole usaldusväärne.

(334) Komisjon oli seisukohal, et kontserni üldine finantsolukord vastab BB-reitingule, mis on kõrgeim reiting, mis ei kvalifitseeru enam „investeerimisjärgu reitinguks“. „Investeerimisjärgu reiting“ tähendab, et reitinguagentuuri hinnangul täidavad äriühingu emiteeritud võlakirjad tõenäoliselt maksekohustused ja pankadel on lubatud neisse investeerida.

([90]) Lühiajalise võlgnevuse kattekordaja on likviidsuse suhtarv, mis mõõdab äriühingu võimet maksta tagasi lühiajalisi kohustusi, mille tähtaeg on ühe aasta jooksul. Lühiajalise võlgnevuse kattekordajat väljendatakse äriühingu käibevara ja lühiajaliste kohustiste võrdlusena.

(335) Selle reitinguga (BB) ettevõtete väljastatud võlakirjadelt eeldatavaid riskipreemiaid kohaldati seejärel Hiina rahvapanga tavapärase laenuintressimäära suhtes, et teha kindlaks turuintressimäär.

(336) Riskimarginaali määramiseks arvutati USA AA-reitinguga äriühingute võlakirjade ja USA BB-reitinguga äriühingute võlakirjade indeksite vaheline suhteline hinnaerinevus Bloombergi tööstussegmentide andmete alusel. Arvutatud suhteline hinnaerinevus lisati seejärel viitintressimäärale, mille Hiina rahvapank avaldas laenu andmise kuupäeval, ([91]) asjaomase laenuga samaks ajaperioodiks. Seda tehti eraldi iga äriühingule antud laenu ja kapitalirendi puhul.

(337) Mis puutub välisvaluutas nomineeritud laenudesse HRVs, siis turumoonutuste ja nõuetekohaste krediidireitingute osas valitseb sama olukord, sest need laenud on andnud samad Hiina finantsasutused. Seepärast, nagu eespool märgitud, kasutati asjaomaste nimiväärtustega BB-reitinguga äriühingu võlakirju, mis olid emiteeritud uurimisperioodil, asjakohase võrdlusaluse kindlaksmääramiseks.

(338) Lisaks, nagu punktis 3.4.2.1 selgitatud, peeti kõnealuse äriühingu vaba tagasimaksega laene tunnuseks, et äriühing on halvemas olukorras kui finantsaruannetest esmapilgul paistis, ning et esineb lühiajaliste likviidsusprobleemidega seotud lisarisk. Tõepoolest, vaba tagasimaksega laene antakse tavaliselt lühikeseks ajaks. On äärmiselt ebatõenäoline, et mõni vaba tagasimaksega laen oleks antud pikemaks tähtajaks kui kaks aastat, ja valimisse kaasatud äriühingutes kontrollitud laene kajastavad tõendid toetasid seda järeldust.

(339) Et võtta äriühingutele vaba tagasimaksega laenude abil lühiajalise rahastuse andmisel arvesse pankade suuremat riskipositsiooni, vähendas komisjon hinnangut riskihindamisskaala ühe pügala võrra ning kohandas asjakohaste äriühingute kogu lühiajalise rahastamise suhtelise hinnaerinevuse arvutust. Komisjon võrdles seega sama kestusega USA AA-reitinguga ettevõtete võlakirju ning USA B-reitinguga (BB-reitingu asemel) ettevõtete võlakirju. Standard & Poor'si krediidireitingute määratluste kohaselt on B-reitinguga võlgnik haavatavam kui BB-reitinguga võlgnikud, aga praegu on võlgnikul endiselt võime oma finantskohustusi täita. Sellegipoolest võivad võlgniku finantskohustuste täitmise võimet või -valmidust mõjutada ebasoodsad äri-, finants- või majandustingimused. Seda võrdlusalust peetakse seega asjakohaseks, et kajastada lisariski, mis tuleneb vaba tagasimaksega laenude kasutamisest lühiajaliseks rahastamiseks.

(340) Seega kasutas komisjon seda asjakohase võrdlusalusena kõikide lühiajaliste võlgade, sealhulgas kuni kaheaastase maksetähtajaga laenude puhul, mida anti vaba tagasimaksega laene kasutavatele äriühingutele.

(341) Ülejäänud laenude puhul, mille maksetähtaeg on pikem kui kaks aastat, ning äriühingute puhul, millel ei olnud vaba tagasimaksega laene, tugines komisjon üldisele võrdlusalusele, mille kohaselt määratakse kõrgeim mitteinvesteerimisjärgu võlakirjade investeeringuklass, nagu selgitatud põhjenduses 306.

(342) Komisjon leidis, et teatavad kontserni äriühingud emiteerisid võlakirju võla restruktureerimise eesmärgil. Nagu selgitatud punktis 3.4.2.2, leidis komisjon neil juhtudel, et asjaomased äriühingud on halvemas finantsseisundis kui finantsaruannetest esmapilgul paistis ning et esineb lühi-ja pikaajalise rahastamisega seotud lisarisk. Selleks et võtta arvesse suuremat riskipositsiooni, vähendas komisjon hinnangut riskihindamisskaala ühe pügala võrra ning kohandas nende pikaajalise rahastamise, sealhulgas laenudega seoses suhtelise hinnaerinevuse arvutust, võrreldes USA AA-reitinguga ja B-reitinguga äriühingu võlakirju.

3.4.2.5. Järeldus soodusrahastamise kohta: laenud

(343) Uurimine näitas, et kõik valimisse kaasatud eksportivate tootjate kontsernid said uurimisperioodil sooduslaene. Komisjon leidis, et seda soodusrahastamist tuleks käsitada tasakaalustatava subsiidiumina, sest esinevad nii rahaline toetus, eksportivate tootjate kasu kui ka konkreetsus.

([91]) Fikseeritud intressimääraga laenude puhul. Muutuva intressimääraga laenude puhul kasutati uurimisperioodil kehtinud Hiina Rahvapanga võrdlusintressimäära.

(344) Valimisse kaasatud äriühingute kontsernide puhul on sooduslaenudega seoses määratud subsiidiumisumma uurimisperioodil järgmine.

Soodusrahastamine: laenuandmine

Äriühing/kontsern	Üldine subsiidiumisumma
Yuntianhua kontsern	2,53 %
CNBMi kontsern	7,39 %

3.4.3. *Soodusrahastamine: muud rahastamisliigid*

3.4.3.1. Krediidiliinid

(345) Uurimine näitas, et Hiina finantsasutused andsid soodustingimustel krediidiliine ka seoses iga valimisse kuuluva äriühingu rahastamisega. Need seisnesid raamlepingutes, mille alusel võimaldas pank valimisse kuuluvatel äriühingutel kasutada teatud maksimumsumma piires mitmesuguseid võlainstrumente, näiteks käibekapitalilaene, pangaaktsepte, käskvekseleid ja muid kaubanduse rahastamise vorme.

(346) Krediidiliini eesmärk on kehtestada laenulimiit, mida äriühing võib igal ajal kasutada, et rahastada oma käimasolevaid operatsioone, muutes nii käibekapitali rahastamise paindlikuks ning vajaduse korral kohe kättesaadavaks. Uurimisest nähtus, et kaks valimisse kaasatud eksportivat tootjat olid sõlminud krediidiliini lepingud eri pankadega, mis hõlmasid mitmesuguseid lühiajalisi rahastamisvahendeid, et rahastada tegevuskulusid. Sellest tulenevalt leidis komisjon, et põhimõtteliselt peaks valimisse kaasatud äriühingute kogu lühiajaline rahastamine olema hõlmatud mõne krediidiliini vahendiga, sealhulgas pangaaktseptidega, mida emiteeritakse regulaarselt, et rahastada praegust tegevust.

(347) Seega võrdles komisjon koostööd tegevatele äriühingutele investeerimisperioodil saadaolevate krediidiliinide summat samal perioodil nende äriühingute kasutatud lühiajalise rahastamise summaga, et määrata kindlaks, kas kogu lühiajaline rahastamine oli hõlmatud krediidiliiniga. Kui lühiajalise rahastamise summa oli suurem kui krediidiliini piirmäär, suurendas komisjon olemasoleva krediidiliini summat eksportivate tootjate tegelikult kasutatud summa võrra, mis ületas seda krediidilimiiti.

(348) Tavapärastel turutingimustel kohaldataks krediidiliinide suhtes nii-öelda vahendus- või menetlustasu, et hüvitada panga kulud ja riskid krediidiliini avamise eest, samuti pikendustasu, mida võetakse aastas krediidiliinide kehtivuse uuendamise eest. Samas leidis komisjon, et kõik valimisse kuuluvad äriühingud said tasuta antud krediidiliinidest kasu.

(349) Pärast lõplike järelduste teatavakstegemist väitis Hiina valitsus, et komisjoni väide, et tavapäraste turutingimuste korral kohalduvad krediidiliinide suhtes menetlustasud, oli komisjoni enda õhusõidukite juhtumites tehtud järelduste valguses alusetu. Hiina valitsuse sõnul kehtivad menetlustasud ainult siis, kui krediidiliin on varem võimaldatud krediidiliin. Komisjon ei teinud aga kindlaks, kas kõnealused krediidiliinid on varem võimaldatud krediidiliinid. Hiina valitsus tuletas meelde, et aruandes „EÜ – õhusõidukid“ rõhutas EL ise, et asjaolu, et EIP ei võtnud menetlustasu, oli õigustatud, sest „*i) avatud intressimääradega lepingute (st lepingute, kus määrad ei ole eelnevalt kindlaks määratud) korral ei saa vahendite kättesaadavuse aja suhtes kindel olla ning EIP ei määra täpset intressimäära*“.

(350) Vastusena sellele väitele märkis komisjon, et vaekogu ei järginud lõplikes järeldustes ELi väidet menetlustasude kohta menetluses „EÜ – õhusõidukid“. Täpsemalt tegi vaekogu kindlaks, et EIP keeldumine menetlustasude võtmisest, et kompenseerida EIP pühendumust teha rahastamine kättesaadavaks, oli soodsam kui võrreldav laen kommertspangalt, ning selle kaudu saadi tasu ([92]). Seetõttu lükati see väide tagasi.

([92]) „Report of the Panel, European Communities and Certain Member States — Measures Affecting Trade in Large Civil Aircraft“, WT/DS316/R (30. juuni 2010), punktid 7.739 ja 7.801.

(351) Seepärast käsitas komisjon kooskõlas alusmääruse artikli 6 punkti d alapunktiga ii saaja kasuna järgmise kahe summa vahet: summa, mille äriühing on maksnud Hiina finantsasutuste võimaldatud krediidiliini avamise või pikendamise eest, ning summa, mis tuleks äriühingul maksta võrreldava kommertskrediidiliini eest, mida äriühing võiks turul saada.

(352) Pärast lõplike järelduste teatavakstegemist väitsid mitu osalist, et komisjon ei teinud krediidiliinide konkreetsuse analüüsi. Lisaks kordas Hiina valitsus punktis 3.1 tehtud märkuseid, et klaaskiust kanga tööstus ei ole soodustatud tootmisharu ning ühestki dokumendist, millele komisjon sellega seoses viitas, ei nähtu, et klaaskiust kanga tööstusele antud krediidiliinid on subsiidiumide ja tasakaalustusmeetmete lepingu artikli 2 mõistes konkreetsed.

(353) Komisjon ei teinud eraldi konkreetsusanalüüsi, sest krediidiliinid on olemuslikult seotud muu soodustingimustel laenamisega, näiteks laenudega, ning järgivad seega punktis 3.4.2.3 välja töötatud laenude jaoks mõeldud konkreetsusanalüüsi. Selle tulemusena lükati need väited tagasi.

(354) Vahendustasu asjaomane võrdlusalus kehtestati tasemel 1,5 %, viidates avalikult kättesaadavatele andmetele ([93]) sarnaste krediidiliinide avamiseks sarnastes (kuid moonutamata) olukordades. Haldustasu makstakse igal aastal ühekordse maksena krediidiliini avamise ajal. Sellepärast kohaldas komisjon võrdlusalust uurimisperioodi ajal avatud krediidiliinide hulga suhtes.

(355) Enne uurimisperioodi algust olemasolevate ja uurimisperioodi jooksul pikendatud krediidiliinide puhul kasutati sama allika kohaselt võrdlusalusena pikendustasu 1,25 %. Pikendustasu makstakse igal aastal ühekordse maksena krediidiliini pikendamise ajal. Sellepärast kohaldas komisjon võrdlusalust uurimisperioodi ajal pikendatud krediidiliinide hulga suhtes.

(356) Pärast lõplike järelduste teatavakstegemist märkisid pooled, et pangad loobuvad tavaliselt vahendus- ja pikendustasudega seotud kuludest, et saada suuri kommertskliente. Äriühing tõi ka näite Ameerika Ühendriikide panga kohta, mis ei võtnud 100 001 kuni 3 000 000 USA dollari suuruse eraldatud krediidiliini eest vahendustasu, vaid ainult 0,25 % aastast pikendustasu ([94]). Lisaks, arvestades sellega, et Ameerika Ühendriikide turg on palju suurem kui Ühendkuningriigi oma ning et komisjon tugines krediidikõlblikkuse kindlaksmääramisel Ameerika Ühendriikidest pärinevatele võlakirjareitingutele, peeti seda võrdlusalust palju sobivamaks kui komisjoni kasutatavat Ühendkuningriigi võrdlusalust väikeettevõtete jaoks.

(357) Komisjon märkis, et väidet, et pangad loobuvad tavaliselt vahendus- ja pikendustasudega seotud kuludest, et saada suuri kommertskliente, ei kinnitanud ükski tõend. Lisaks vaatas komisjon äriühingu pakutud võrdlusaluse üle ja leidis, et see võrdlusalus oli konkreetselt seotud väikeste ettevõtete krediidiliinidega maksimumsummas 3 miljonit USA dollarit ning täpsemalt lühiajaliste käibekapitalivajadustega. Vastupidi, komisjoni kasutatud võrdlusalusel oli 25 000 Briti naela suurune alampiir, kuid sellel puudusid ülempiir ja antud kapitali kasutamise või kestuse piirangud ning see oli eraldiseisev teisest samas dokumendis mainitud finantstootest, kuid mõeldud konkreetselt väikestele ettevõtetele. Komisjoni enda võrdlusalus oli seega sobivam suurte klientide jaoks. Lisaks tegutses hageja valitud näites toodud krediidiliine pakkuv USA pank ainult USA turul, samas kui HSBC (komisjoni kasutatud võrdlusalus) on üleilmne pank, mis tegutseb ka Hiina turul. Komisjonil ei ole mingeid tõendeid, et HSBC loobub tasude võtmisest lähtuvalt kliendi suurusest. Ka selle poolest tundus komisjoni võrdlusalus asjakohasem. Seega lükati äriühingu väited tagasi.

([93]) HSBC UK kehtestatud tasud: https://www.business.hsbc.co.uk/…/pdfs/en/bus_bnkg_price_list.pdf.
([94]) https://www.pnc.com/en/small-business/borrowing/business-lines-of-credit/secured-businessline-of-credit.html.

3.4.3.2. Pangaaktseptid

a) Üldist

(358) Pangaaktseptid on finantstoode, mille eesmärk on töötada välja aktiivsem siseriiklik rahaturg, laiendades krediidiliine. See on lühiajalise rahastamise vorm, mis võib selle saaja „*rahastamiskulusid vähendada ja kapitalitõhusust suurendada*“ ([95]).

(359) Pangaaktsepte saab kasutada üksnes tegelike kaubandustehingute arveldamiseks ning aktsepti saaja peab esitama tehingu kohta piisavad tõendid, nt ostu-/müügilepingu, arve ja tarnekorralduse jne. Pangaaktseptid võidakse märkida ostulepingutes standardse maksevahendina koos muude vahenditega nagu rahaülekanne või maksekorraldus.

(360) Pangaaktsepti koostab taotleja (aktsepti saaja, kes on ühtlasi asjaomases kaubandustehingus ostja) ja selle kiidab heaks pank. Aktsepti heakskiitmisega nõustub pank tegema makse saajale/aktsepti omanikule kindlaksmääratud kuupäeval (lõpptähtaeg) aktseptis täpsustatud summas tingimusteta makse.

(361) Üldjuhul sisaldavad pangaaktsepti lepingud nimekirja tehingutest, mida aktsepti summa katab, ning märgitud on tarnijaga kokku lepitud maksetähtaeg ja pangaaktsepti lõpptähtaeg.

(362) Komisjon leidis, et üldiselt väljastatakse pangaaktsepte pangaaktseptide lepingu raames, milles täpsustatakse panga, tarnijate ja ostja andmed, panga ja ostja kohustused ning märgitakse väärtus tarnija kohta, tarnijaga kokku lepitud maksetähtaeg ja pangaaktsepti lõpptähtaeg.

(363) Samuti leidis komisjon, et krediidiliini lepingutes on pangaaktseptid üldjuhul märgitud laenulimiidi kasutamise võimaliku viisina muude lühiajaliste finantsinstrumentide (nagu käibekapitalilaenud) kõrval.

(364) Olenevalt panga kehtestatud tingimustest võidakse aktsepti saajalt nõuda kindlaksmääratud kontole sissemakse tegemist, tagatise andmist või aktseptitasu maksmist. Igal juhul on aktsepti saaja kohustatud kandma pangaaktseptis märgitud kogusumma kindlaksmääratud kontole hiljemalt pangaaktsepti lõpptähtajal.

(365) Kui pank on aktsepti heaks kiitnud, kinnitab aktsepti saaja pangaaktsepti ja edastab selle arve tasumiseks makse saajale, kes on ühtlasi asjaomases kaubandustehingus tarnija. Selle tulemusel tühistatakse ostja (aktsepti saaja) maksekohustus tarnija (makse saaja) ees. Ostjal tekib aktsepti andnud panga ees uus samas summas maksekohustus (aktsepti saaja on kohustatud tegema pangale sularahamakse enne pangaaktsepti lõpptähtaega). Seega asendatakse pangaaktsepti väljastamisega aktsepti saaja kohustus tarnija ees tema kohustusega panga ees.

(366) Pangaaktseptide tähtaeg erineb olenevalt panga kehtestatud tingimustest ja võib olla kuni üks aasta.

(367) Pangaaktsepti kohasel makse saajal (ehk aktsepti omanikul) on enne aktsepti lõpptähtaega kolm võimalust:

— oodata lõpptähtajani, et aktsepti andnud pank makstaks talle sularahamaksega aktseptis märgitud kogusumma nimiväärtuse;

— anda pangaaktsept edasi, st kasutada seda vahendina oma kohustuste täitmiseks teiste isikute ees, või

— lasta pangaaktsept selle andnud pangal või muul pangal diskonteerida ja saada diskonteeritud summa tasumise kaudu tulu.

([95]) Vt Hiina Rahvavabariigi Panga veebisait: https://www.boc.cn/en/cbservice/cncb6/cb61/200811/t20081112_1324239.html.

(368) Pangaaktsepti väljastamise kuupäev vastab üldjuhul tarnijaga kokku lepitud maksetähtajale, aga see võib olla ka sellele maksetähtajale eelnev või järgnev kuupäev. Uurimise käigus leiti, valimisse kaasatud äriühingute puhul oli väljastamise kuupäev tavaliselt tarnijaga kokku lepitud maksetähtajaga samal kuupäeval või enne seda kuupäeva ja mõnel juhul isegi pärast maksetähtaega. Komisjon leidis, et valimisse kaasatud äriühingute pangaaktseptide lõpptähtaeg oli enamikul juhtudel 6–12 kuud pärast arve maksetähtaega.

(369) Aktseptide saajate, st valimisse kaasatud eksportivate tootjate raamatupidamises käsitatakse pangaaktsepte kohustustena panga ees.

(370) Hiina Rahvavabariigi Panga krediidiinfokeskus (edaspidi „CRCP“) käsitab pangaktsepte pankade ees olevate kohustustena, mis on samal tasemel nagu laenud, akreditiivid või kaubanduse rahastamine. Samuti tuleks märkida, et CRCP tugineb finantsasutustele, kes annavad erinevat liiki laene, ning et sellised finantsasutused on seega tunnistanud pangaaktsepti nende ees seisvateks kohustusteks. Peale selle nähakse uurimisperioodi jooksul kogutud pangaaktseptide lepingutes ette, et kui ostja ei tee täielikku makset pangaaktseptide tähtaja saabumisel, käsitab pank tasumata summat nagu tähtaja ületanud pangalaenu.

(371) Pärast lõplike järelduste teatavakstegemist väitis üks CNBMi kontserni eksportiv tootja, et CRCP ei tunnista pangaaktsepte krediidiaruannetes panga ees võetud kohustusena. See huvitatud isik viitas CRCP krediidiaruande kohustuste märkusele, milles sätestatakse, et *„Võlajääk hõlmab arveldamata ettemakseid, laene, klassilaene, kaubanduse rahastamist, faktooringut, arvete diskonteerimist, garantiisid ja kolmandate isikute kompenseeritud võlgu ning võlgu, millega tegeles statistika kogumise ajal varahaldusettevõtja“*. Ta lisas, et ühe kontserni kuuluva äriühingu krediidiaruande kokkuvõtliku teabe osas viidatakse „praegusele kohustuste jäägile“, mis ei hõlmanud pangaaktseptide summasid, vaid ainult laenude summat.

(372) Sellega seoses märgib komisjon, et krediidiaruannetes on pangaaktseptid esitatud arveldamata krediidi teabe kokkuvõttes samaväärsena laenude, akreditiivide, diskonteeritud arvete, faktooringu või kaubanduse rahastamisega. Asjaolu, et pangaaktsepte ei arvestatud aruande avaldamise ajal võlajäägi ega praeguse kohustuste jäägi hulka, ei mõjuta nende liigitamist krediidina, mida CRCP tunnustab selgelt krediidiaruannetes.

(373) Nagu juba mainitud põhjenduses 358, on pangaaktseptid lühiajalise rahastamise vorm. Samuti on Hiina Rahvavabariigi Pank märkinud oma veebisaidil, et *„pangaaktseptiga saab tagada ostja ja müüja vahelise lepingu sõlmimise ja täitmise ning parandada Hiina Rahvavabariigi Panga krediidi kaasamise abil käivet“* ([96]). DBS Bank kirjeldab oma veebisaidil pangaaktsepte vahendina *„käibekapitali suurendamiseks maksete edasilükkamise kaudu“* ([97]).

(374) Komisjon leidis, et pangaaktsepte kasutatakse enamasti maksevahendina, mis asendab kaubandustehingutes maksekorraldusi ning suurendab seeläbi aktsepti saaja käivet ja käibekapitali. Rahalisest seisukohast annab see finantsinstrument saajale *de facto* edasi lükatud, kuue kuu või ühe aasta pikkuse maksetähtaja, sest tehingusumma tegelik maksmine toimub pangaaktsepti lõpptähtajal ja mitte siis, kui aktsepti saaja pidi oma tarnijale maksma. Sellise finantsinstrumendi puudumise korral kasutaks ostja oma tarnijatele maksmiseks oma käibekapitali, millega kaasnevad kulud, või sõlmiks pangaga lühiajalise käibekapitalilaenu lepingu, millega kaasnevad samuti kulud. Õigupoolest kasutab aktsepti saaja pangaaktseptiga maksmise korral tarnitud kaupu või osutatud teenuseid kuus kuud kuni ühe aasta ilma makseid tegemata ja kulusid kandmata. Näitlikustamaks pangaaktseptide kasutamist lühiajaliste laenude asemel, märkis komisjon, et ühel valimisse kaasatud eksportivatest tootjatest polnud ühtegi laenu. Pangaaktseptid, mille see eksportiv tootja uurimisperioodil väljastas, moodustasid aga 70 % tema tegevuskuludest. Samuti moodustasid pangaaktseptid uurimisperioodi lõpus enam kui 53 % kõigist tema kohustustest.

([96]) Vt allmärkus 71.
([97]) Vt DBS Banki veebisait: https://www.dbs.com.cn/corporate/financing/working-capital/bank-acceptance-draft-bad-issuance.

(375) Tavapärastel turutingimustel kaasneks pangaaktseptide kui finantsinstrumentidega nende saajatele rahastamiskulud. Uurimine näitas, et kõik valimisse kaasatud äriühingud, kes kasutasid uurimisperioodil pangaaktsepte, maksid üksnes panga osutatava aktseptiteenuse tasu, mis moodustas 0,05–0,1 % aktsepti nimiväärtusest. Ükski valimisse kuuluv äriühing ei kandnud aga kulusid, mis kaasnevad pangaaktsepti kaudu rahastamisega, lükates edasi kaupade tarne ja teenuste osutamise eest tasumist. Seega leidis komisjon, et uuritud äriühingud said kasu pangaaktseptide kaudu rahastamisest, millega seoses nad ei kandnud ühtegi kulu.

(376) Eeltoodut arvesse võttes järeldas komisjon, et HRVs kehtestatud pangaaktseptide süsteemiga tagati kõigile eksportivatele tootjatele nende tegevuse tasuta rahastamine, mille kaudu nad said alusmääruse artikli 3 lõike 1 punkti a alapunkti i ja artikli 3 lõike 2 kohast tasakaalustatavat kasu, nagu kirjeldatud põhjendustes 395–399.

(377) Pärast lõplike järelduste teatavakstegemist märkisid mõlemad koostööd tegevad eksportivad tootjad, et pangaaktsepte ei saa lugeda laenuks ega mis tahes muuks rahalise abi vormiks ning et komisjon eeldas ekslikult, et pangaaktseptide kasutamisel on sama mõju mis lühiajalisel laenul. Nad väitsid, et pikendatud maksetähtaeg, mida pangaaktsepti kasutamine eeldab, ei ole panga antud intressivaba lühiajaline laen, vaid pigem maksetähtaja pikendus, mida müüja otsustab anda. Yuntianhua kontsern väitis, et komisjon ei demonstreerinud pangaaktseptide puhul rahalise panuse olemasolu. Mõlemad koostööd tegevad eksportivad tootjad rõhutasid, et pangaaktseptid ei hõlma mingisugust rahastamist, sest pank ei ole ühelegi isikule raha kandnud.

(378) Üks CNBMi kontserni kuuluv äriühing väitis, et pangaktsept on mõeldud vaid soodustamaks tehinguid poolte vahel, kes ei ole tuttavad, nii, et pank annab lisagarantii, et makse tehakse maksetähtajal. Lisaks ei muudeta pangaaktseptiga müügilepingus esialgselt kindlaksmääratud maksetähtaega ja seega ei anna pank aktsepti heaks kiites lühiajalist laenu. Ta väitis lisaks, et see, kuidas pangaaktseptid registreeritakse äriühingu sisestes arvestusraamatutes ei muuda järeldust, et pangaaktseptid ei ole lühiajalise rahastamise liik. Lisaks väitis isik, et kuna müügilepingu kohaselt saab müüja makse alles kuue kuu või ühe aasta pärast, ei pea ostja kasutama oma käibekapitali ega sõlmima lühiajalise laenu lepingu, et kohe maksta, sest müüja on juba nõustunud, et maksmine lükatakse edasi.

(379) Sellega seoses märkis komisjon, et ta ei väitnud, et pangaaktseptid on laenud. Komisjon jõudis aga järeldusele, et neil on lühiajalise rahastamisega sarnane majanduslik mõju.

(380) Nagu põhjenduses 374 märgitud, tegi komisjon kindlaks, et pangaaktsepte kasutatakse enamasti maksevahendina, mis asendab kaubandustehingutes maksekorraldusi ning suurendab seeläbi aktsepti saaja käivet ja käibekapitali. Lisaks leidis komisjon, et raha seisukohast lükatakse selle instrumendiga rahamakse tegemine pangaaktsepti lõpptähtajal edasi. Nimelt makstakse tarnijale lepingus kokkulepitud maksetähtajal sularaha asemel pangaaktseptiga. Lõpptähtajal tehtav sularahamakse on makse, mille aktsepti saaja teeb pangale aktsepti saaja ja panga vahelise pangaaktsepti raames loodud lepingulise suhte alusel. Tarnijad võivad ka pangaaktsepte edasi anda, et maksta teistele isikutele (sularaha asemel). Seega, nagu põhjenduses 374 märgitud, võimaldab pangaaktsepti kasutamine aktsepti saajal kasutada tarnitud kaupu või osutatud teenuseid kuus kuud kuni ühe aasta ilma makseid tegemata ja kulusid kandmata. Lisaks kordas komisjon, et Hiina Rahvavabariigi Pank esitleb pangaaktsepte kui instrumenti, mis võib *„vähendada aktsepti saaja rahastamiskulusid ja suurendada kapitali tõhusust“* *ja parandada Hiina Rahvavabariigi Panga krediidi kaasamise abil käivet* ([98]) ning DBS Bank kirjeldab pangaaktsepte vahendina *„käibekapitali suurendamiseks maksete edasilükkamise kaudu“* ([99]). Peale selle ei ole Hiina valitsus vaidlustanud komisjoni järeldust, et pangaaktseptid on rahastamise vorm. Lisaks avaldas CBIRC hiljuti teatise, milles märgib, et pangandusvaldkonna finantsasutused võivad kesksete ettevõtete tootmisahelas tagapool asetsevate ettevõtete krediiditoetuse suurendamiseks anda tootmisahelas tagapool asetsevatele ettevõtetele krediiditoetust kaupade hankimiseks ja nende eest maksmiseks pangaaktseptide, omamaiste akreditiivide, ettemaksete jne ([100]) abil. See on järjekordne tõend selle kohta, et Hiina valitsus peab pangaaktsepte krediiditoetuse vormiks.

([98]) Vt allmärkus 73.
([99]) Vt allmärkus 75.
([100]) http://www.cbirc.gov.cn/cn/view/pages/ItemDetail.html?docId=895429&itemId=928.

(381) Asjaolu, et pank ei ole ühelegi isikule pangaaktsepti väljastamise hetkel raha kandnud, ei muuda eespool toodud arutluskäiku ega järeldusi. Nagu juba selgitatud on pangaaktseptid, nagu Hiina RV on kindlaks määranud, maksevahend kaubandustehingute tegemiseks, mis annab aktsepti saajale eelise, suurendades nende rahalist käivet ja käibekapitali. Majanduslikust ja finantsseisukohast võimaldab selle vahendi kasutamine aktsepti saajal täita oma kohustusi äriühingu rahalisi vahendeid kasutamata ning on seega selle majandustegevuse rahastamise vorm. Vastupidiselt koostööd tegevate eksportivate tootjate väitele ei anna seda rahastust mitte tarnija, vaid pank. Nagu põhjenduses 365 selgitatud, on ostja (aktsepti saaja) maksekohustus tarnija (makse saaja) ees tühistatud alates hetkest, mil pank pangaaktsepti heaks kiidab ja sellega makse saajale (st tarnijale) maksab. Tõepoolest, makse saajale (tarnijale) makstakse pangaaktseptiga müügilepingus kokku lepitud hetkel (st maksetähtajal). Seda kinnitas ka Hiina valitsus kontrollkäigu ajal, nimelt kui äriühing maksab tarnijale pangaaktseptiga, ei ole tal enam kohustust tarnija, vaid panga ees, sest isik, kes palus väljastada pangaaktsepti, peab pangale lõpptähtajal summa täielikult tasuma. Lisaks saab tarnija kasutada pangaaktsepti kui maksevahendit oma kohustuste täitmiseks teiste isikute ees. Seega ei anna tarnija maksetähtaja pikendust. Vastupidi, pank pikendab pangaaktseptiga hõlmatud tehingu tegelikku rahalise makse tegemise tähtaega kuue kuu kuni ühe aasta võrra ning võimaldab seega aktsepti saajal vältida rahastamiskulusid.

(382) Komisjon ei nõustunud märkusega, et kuna müügilepingu kohaselt saab müüja makse alles kuue kuu või ühe aasta pärast, ei pea ostja kasutama oma käibekapitali ega sõlmima lühiajalise laenu lepingut, et kohe maksta. Lisaks ei nõustunud komisjon väitega, et see, kuidas valimisse kuuluvad eksportivad tootjad registreerivad pangaaktsepte oma ettevõttesisestesse arvestusraamatutes, ei puutu asjasse. Nimelt, nagu juba eespool mainitud, on pangaaktsept maksevahend, mida aktsepti saaja kasutab, et täita oma kohustusi makse saaja ees. Väide, et „*müüja saab makse alles kuue kuu või ühe aasta pärast*“ on tegelikult faktiliselt vale, sest müüja saab makse pangaaktseptiga lepingus kokkulepitud maksetähtajal. Nagu juba põhjenduses 374 mainitud, kasutatakse pangaaktsepte maksevahendina, mis asendab kaubanduslikes tehingutes sularahamakseid, ning selle lepivad kokku nii müüja kui ka ostja. Sularahamakse kaupade ja teenuste eest lükatakse aga pangaaktsepti lõpptähtajaks edasi ja selle edasilükkamise teeb pank. Nagu juba põhjenduses 365 selgitatud, pärast müüjale pangaaktseptiga maksmist tühistatakse aktsepti saaja kohustus müüja ees ja tekib kaks uut kohustust: aktsepti saaja kohustus aktsepti heaks kiitnud panga ees ja aktsepti heaks kiitnud panga kohustus müüja (makse saaja) ehk pangaaktsepti omaniku ees. Vastupidiselt väidetule on see, kuidas valimisse kuuluvad eksportivad tootjad registreerivad pangaaktsepte oma ettevõttesisestes arvestusraamatutes on oluline element, mis näitab ühelt poolt, et kohustus müüja ees on pangaaktsepti abil tehtud maksega tühistatud ning teisalt, et aktsepti saajale tekib uus kohustus panga ees. See on lisatõend selle kohta, et pangaaktseptide maksevahendina kasutamise korral aktsepti heaks kiitnud panga loal ei pea aktsepti saaja tegema tarnijale (makse saajale) rahalist makset lepingus kokkulepitud maksetähtajal. Pigem on makse saaja kohustatud tegema pangale sularahamakse pangaaktsepti lõpptähtajal ehk kuue kuu või ühe aasta pärast. Seda kinnitas ka Hiina valitsus kontrollkäigu ajal, kuna ta väitis, et pangaaktseptid on „*huvitav viis äriühingu rahavoo koormuse leevendamiseks*“.

(383) Komisjon ei nõustunud ka märkusega, et pangaaktsepti heaks kiites annab pank lihtsalt oma garantii, et makse tehakse lõpptähtaja saabumisel. Esiteks, nagu eespool mainitud, on pangaaktsept maksevahend, mille abil aktsepti saaja täidab oma kohustust makse saaja (tarnija) ees. Seega maksab aktsepti saaja tarnijale pangaaktsepti edasiandmisel, samas kui lõpptähtajal täidab aktsepti saaja oma maksekohustuse panga ees. Teiseks, pangaaktsepti ei saa liigitada lihtsalt tulevase makse lisagarantiiks, sest pangaaktsept on müügilepingutes tunnustatud maksevahend ning aktsepti saaja maksekohustus tarnija ees tühistatakse pangaaktseptiga maksmisel. Rahaline makse, mis tuleb pangale lõpptähtajal teha, ei ole tarnija antud maksetähtaja pikendus, vaid kohustus panga ees. Lisaks kinnitas seda Hiina valitsus kontrollkäigu ajal, kui väits, et õiguslikust seisukohast erineb panga garantii pangaaktseptist selle poolest, et „*garantii korral on äriühing A see, kes vastutab esiliinina makse eest, samas kui pangaaktsepti korral teeb seda väljastav pank*“.

(384) Seda arvesse võttes kordas komisjon oma järeldust, et mõju poolest on pangaaktseptid lühiajalise rahastamise vorm, sest need võimaldavad eksportivatel tootjatel rahastada oma oste. Koostööd tegevatele eksportivatele tootjatele antud eelis on kokkuhoid rahastamiskuludelt tänu asjaolule, et pangaaktseptide kaudu rahastamise kasutamist ei hüvitatud.

(385) Arvestades sellega, et pangaaktseptidel on tegelikult sama eesmärk ja mõju, mis lühiajalistel käibekapitalilaenudel, ning et koostööd tegevad eksportivad tootjad on neid kasutanud laialdaselt lühiajaliste käibekapitalilaenude asemel oma praeguse tegevuse rahastamiseks, peaks nendega kaasnema lühiajaliste laenude kuludega võrdväärsed kulud. Seda järeldust kinnitas ka Hiina valitsus kontrollkäigu ajal, kui väitis, et äriühing otsustab, kas kasutada pangaaktsepti või lühiajalist laenu, kuid *„need on loomult sarnased“*.

(386) Eespool toodud kaalutluste valguses lükkas komisjon tagasi väited, et pangaaktseptid ei ole lühiajalise rahastamise vorm.

b) Konkreetsus

(387) Nagu mainitud põhjenduses 165, peavad finantsasutused andma soodustatud tootmisharudele kooskõlas otsusega nr 40 krediiditoetust.

(388) Komisjon leidis, et pangaaktseptid on veel üks soodustingimustel finantstoetuse liik, mida finantsasutused annavad soodustatud tootmisharudele nagu klaaskiust kanga sektor. Nagu märgitud punktis 3.1, on klaaskiust kanga sektor üks soodustatud tootmisharudest, millel on seega õigus saada kõikvõimalikku finantstoetust. Ühtegi tõendit ei esitatud selle kohta, et kõik HRV ettevõtjad (peale soodustatud tootmisharudes tegutsevate) saavad pangaaktseptidest samasugustel soodustingimustel kasu.

(389) Pärast lõplike järelduste teatavakstegemist väitis CNBMi kontsern, et pangaaktseptide kasutamine on Hiina RVs levinud kaubanduslik tava, mis on kättesaadav kõikidele tootmisharudele, ning et ainuke seadusjärgne piirang pangaaktsepti kasutajale on sätestatud Hiina Rahvavabariigi vabalt kaubeldavate maksevahendite seaduse artiklis 6, st *„kui isik, kelle võime allkirjastada tsiviilakte puudub või on piiratud, allkirjastab kaubeldava maksevahendi, on see allkiri kehtetu“*. Lisaks väitis ta, et eksportivad tootjad ei ole kohustatud lükkama ümber eelduse, et väidetav subsiidiumikava on konkreetne ning et komisjon vastutab selle konkreetsuse kindlaksmääramise tõendamise eest positiivse tõendusmaterjali alusel, ennekõike võrreldes valimisse kuuluvate äriühingutele pakutavaid tingimusi teistele Hiina äriühingutele pakutavate tingimustega. Viimasena, üks CNBMi kontserni äriühing palus komisjonil selgitada, miks sarnast Kanada süsteemi, millele komisjon viitas elektrijalgrataste juhtumis, ei käsitleta konkreetse subsiidiumikavana, samas kui Hiina RV süsteemi käsitletakse konkreetse subsiidiumina.

(390) Sellega seoses viitas komisjon põhjendusele 165, kus ta esitas tõendid, et lähtuvalt otsusest nr 40 on finantsasutused kohustatud andma krediiditoetust soodustatud tootmisharudele. Pangaaktseptid on rahastamise vormina osa finantsasutuste soodustingimustel finantstoetusest, mida antakse soodustatud tootmisharudele nagu klaaskiust kanga sektor.

(391) Komisjon märkis, et tema subsideerimiskava konkreetsuse hinnang põhines kättesaadavatel soodustatud tootmisharudega seotud valitsuse dokumentidel, nagu näiteks kavad ja eeskirjad. Sellega seoses märkis komisjon, et Hiina valitsus on selgelt määratlenud, milliseid tootmisharusid soodustatakse, andes ainult neile konkreetseid soodustingimustel rahastamiseeliseid. Seega, isegi kui mitmed teised konkreetselt soodustatuna määratletud tootmisharud saavad kasu samadest või sarnastest soodustingimustest nagu klaaskiust kanga tööstus, ei tee see soodustingimustel rahastamist, ennekõike pangaaktsepte, kõikidele tootmisharudele üldiselt kättesaadavaks.

(392) Lisaks, isegi kui mõni rahastamise vorm oleks põhimõtteliselt kättesaadav kõikide tootmisharude äriühingutele, võivad kindlad tingimused, mille alusel sellist rahastamist teatud tootmisharu äriühingutele pakutakse, näiteks rahastamise hüvitamine ja rahastamise maht, muuta selle konkreetseks. Tegelikult, nagu eespool mainitud, tegi komisjon kootööd tegevate eksportivate tootjatega seoses kindlaks, et nad kõik said kasu pangaaktseptide kaudu lühiajalisest rahastamisest kulusid kandmata ning mõned neist said võrreldes muu lühiajalise rahastamisega, nagu näiteks lühiajaliste laenudega, kasu märkimisväärsest hulgast pangaaktseptidest. Ükski huvitatud isik ei esitanud tõendeid, mis kinnitaksid, et klaaskiust kanga tööstuse äriühingute pangaaktseptide abil soodustingimustel rahastamisel lähtutakse objektiivsetest kriteeriumidest või tingimustest alusmääruse artikli 4 lõike 2 punkti b tähenduses.

(393) Seoses märkusega Kanada pangaaktseptide süsteemi kohta märkis komisjon, et alusmääruse artikli 4 lõike 2 kohaselt hinnatakse subsiidiumikava konkreetsust ainult seoses uurimisaluste subsiidiumidega. Seega ei ole komisjon kohustatud tõendama, et teiste riikide sarnased süsteemid on samuti konkreetsed.

(394) Eespool toodud väiteid arvesse võttes lükati koostööd tegevate eksportivate tootjate väited seoses pangaaktseptide konkreetsusega tagasi.

c) Kasu arvutamine

(395) Tasakaalustatava subsiidiumi summa arvutamiseks hindas komisjon uurimisperioodil toetusesaajatele tagatud kasu.

(396) Nagu juba mainitud põhjendustes 358 ja 373, on pangaaktseptid lühiajalise rahastamise vorm, millega suurendatakse aktsepti saaja kapitalitõhusust ja käibekapitali ning hõlbustatakse tema rahavajaduste katmist, sest neid kasutatakse suurel määral kaubandustehingutes maksevahendina, selle asemel et kasutada raha. Komisjon leidis, et valimisse kuuluvad eksportivad tootjad kasutasid pangaaktsepte katmaks oma vajadust lühiajalise rahastamise järele, ilma et nad oleks selle eest tasu maksnud. Nagu märgitud põhjenduses 346, leidis komisjon ühtlasi, et valimisse kuuluvate äriühingute kogu lühiajaline rahastamine, sealhulgas pangaaktseptid, peaksid olema hõlmatud krediidiliiniga. Krediidiliinidega seotud kasu tehti kindlaks punktis 3.4.3.1.

(397) Seetõttu asus komisjon seisukohale, et pangaaktseptide saajad peaksid maksma rahastamisperioodi eest tasu. Arvutuste tegemiseks luges komisjon rahastamisperioodi alguseks kas tarnijaga kokkulepitud maksetähtaja olukordades, kus pangaaktsept väljastati enne maksetähtaega, või pangaaktsepti väljastamise päeva olukordades, kus pangaaktsept väljastati maksetähtajal või pärast seda. Rahastamisperioodi lõpuks loeti pangaaktsepti lõpptähtaeg.

(398) Alusmääruse artikli 6 punkti b kohaselt leidis komisjon, et seeläbi antud kasu leidmiseks tuleb lahutada summast, mille äriühing tegelikult pangaaktsepti kaudu rahastamise eest maksis, summa, mida ta peaks maksma, kui kohaldataks lühiajalise rahastamise intressimäära.

(399) Komisjon tegi kinglaks lühiajalise rahastamise kulude tasumata jätmisest tuleneva kasu. Nagu mainitud põhjenduses 358, on pangaaktseptid lühiajalise rahastamise vorm. Neil on tegelikult samasugune eesmärk nagu lühiajalistel käibekapitalilaenudel. Seega leidis komisjon, et pangaaktseptidega peaks kaasnema lühiajaliste laenude kuludega võrdväärsed kulud. Seepärast kohaldas komisjon samasugust metoodikat nagu jüaanides nomineeritud lühiajaliste laenude puhul, mida on kirjeldatud punktis 3.4.2.4.

(400) Pärast lõplike järelduste teatavakstegemist märkis üks CNBMi kontserni kuuluvatest äriühingutest, et kuna pangaaktsept on krediit, mida müüja annab ostjale, peaks komisjon arvutama välja kasu seoses subsiidiumikavaga „kaubatarned ja teenused tegelikust maksumusest väiksema tasu eest“ ning tegema kõigepealt kindlaks, kas tarnijaid saab käsitada riigiorganitena alusmääruse artikli 2 punkti b tähenduses.

(401) Nagu juba selgitatud põhjendustes 379–383, ei nõustunud komisjon, et pangaaktsept on müüja antud krediit, ja järeldas, et pangaaktseptid kujutavad endast soodusrahastamist, mille pank tagab aktsepti saajale. Seepärast lükati ülaltoodud märkus tagasi.

(402) Veel üks CNBMi kontserni äriühing väitis, et komisjon oleks pidanud tegeliku maksetähtaja eeldatavast pangapoolse rahastamise perioodist maha arvama.

(403) Nagu selgitatud põhjenduses 397, oli komisjon võtnud rahastamisperioodi arvutamisel arvesse tarnijaga kokku lepitud maksetähtpäeva. Selle väite esitanud CNBMi kontserni äriühingu puhul näitas uurimine, et tegelikult olid asjaomaste arvete maksetähtpäevad vastavate pangaaktseptide väljastamise ajal juba möödunud või et esitatud arvete ja pangaaktseptide vahel puudusid seosed. Seetõttu lükati kõnealune väide tagasi.

(404) Üks CNBMi kontserni kuuluv äriühing väitis, et komisjon peaks arvama väidetavast kasust maha tasud, mida valimisse kaasatud tootjad tegelikult maksid. Peale selle väitis Yuntianhua kontsern, et alusmääruse artikli 7 lõike 1 punkt a kohaselt peab komisjon arvama maha taotluse lõivu või muud vältimatud kulud, et vastata subsiidiumi saamise tingimustele või saada subsiidiumi.

(405) Komisjon märkis juba põhjenduses 375, et koostööd tegevad eksportivad tootjad on maksnud panga osutatud aktseptiteenuse tasu, mis moodustas 0,05–0,1 % pangaaktsepti nimiväärtusest. Nimetatud tasu, mida maksti pangale pangaaktsepti töötlemise eest, on eraldi panga antud rahalistest vahenditest, millega seoses koostööd tegevad eksportivad tootjad kulusid ei kandnud. Seda tasu makstakse, et katta panga halduskulusid, mis kaasnevad pangaaktseptide töötlemisega. Komisjon tasakaalustas üksnes selle pangaaktseptide osa, mis puudutas rahastamist (nimelt osa, mis on samaväärne lühiajalise rahastamisega); komisjon ei analüüsinud, kas ka aktseptitasu hõlmas tasakaalustatavat subsiidiumi. Igal juhul muudab tasu subsiidiumisummat olenevalt eksportivast tootjast 0,01–0,04 % ja mõju ei ole seega oluline. Seepärast ei pidanud komisjon vajalikuks selle väite põhjendatust analüüsida ega nimetatud kasu tasakaalustatavust hinnata.

(406) Üks CNBMi kontserni kuuluv äriühing väitis, et kasu arvutamise alust tuleks vähendada hoiuste summa võrra, mida ta andis pangaaktseptide tagatisena.

(407) Nagu komisjon järeldas varasemate uurimiste puhul, ([101]) tuleks sellega seoses kõigepealt märkida, et pankadel on kombeks nõuda oma klientidelt rahaliste vahendite andmisel garantiisid ja tagatisi. Samuti tuleks märkida, et selliseid tagatisi kasutatakse tagamaks, et eksportiv tootja kannab oma finantsvastutust panga ees ja mitte tarnija ees. Peale selle näitas uurimine, et Hiina pangad ei nõua selliseid tagatisi süsteemselt ja need pole alati seotud konkreetsete pangaaktseptidega. Selles kontekstis ei kujuta väidetavad hoiused endast ettemakset, mille aktsepti saaja teeb pankadele, vaid üksnes lisatagatist, mida pangad mõnikord nõuavad ja millel ei ole mõju panga otsusele selliste pangaaktseptide väljastamise kohta, millega ei kaasne aktsepti saajale täiendavat laenuintressi. Tagatised võivad ühtlasi olla eri kujul, sealhulgas tähtajaliste hoiustena ja pantidena. Hoiustelt laekub aktsepti saajale intress ning seega ei kaasne nendega pangaaktsepti saajale kulusid. Sellest tulenevalt lükati see väide tagasi.

(408) Üks CNBMi kontserni kuuluv äriühing väitis, et komisjon peaks jätma oma arvutustest välja pangaaktseptid, mis on väljastatud seotud osapooltele, sest seotud osapoole maksetähtaja pikendamine pangaaktsepti kaudu ei anna makse saajale mingit kasu suurema likviidsuse kujul, kuna see vähendab seotud osapoole likviidsust proportsionaalselt.

(409) Sellega seoses meenutab komisjon, et nagu eespool märgitud, on pangaaktsept maksevahend ning seega pole sellega võimalik tarnijaga kokku lepitud maksetähtaega pikendada, vaid sellega on võimalik lükata edasi makse tegemist. Makse saaja (tarnija) saab kasutada pangaaktsepti kui maksevahendit oma kohustuste täitmiseks teiste isikute ees. Seega ei vähene pangaaktsepti saajatest seotud osapoolte likviidsus proportsionaalselt. Seetõttu lükati kõnealune väide tagasi.

([101]) Vt elektrijalgrataste juhtum, osutatud allmärkuses 7, põhjendus 316.

(410) Yuntianhua kontsern väitis, et mõne seotud äriühingu pangaaktseptidega seotud arvutustes ei kasutanud komisjon küsimustiku vastuses esitatud andmeid.

(411) Komisjon märkis, et arvutused põhinesid äriühingute viimati esitatud andmetel, mida kontrolliti kohapealse kontrolli käigus. Seepärast lükati see väide tagasi.

(412) Üks CNBMi kontserni kuuluv äriühing esitas konkreetse väite seoses seotud äriühingu väljastatud pangaaktseptidega, et vältida topeltarvestust. Komisjon lükkas väite tagasi. Kuna aga selle väite üksikasjad on konfidentsiaalsed, käsitles komisjon seda väidet konkreetselt asjaomasele äriühingule esitatud teabes.

3.4.3.3. Diskonteeritud instrumendid

(413) Uurimine näitas, et Hiina finantsasutused diskonteerisid tasu eest teatavate valimisse kuuluvate äriühingute nõudeid.

(414) Selle toimingu tulemusel andsid finantsvahendajad äriühingutele nõuete summad enne nende maksetähtaega. Äriühingud said rahalised vahendid varakult kätte, kandes tulevased nõudeõigused pärast tasude mahaarvamist ja diskontomäärade kohaldamist üle finantsasutustele.

(415) Kohaldatav diskontomäär peaks korvama kohustuste täitmata jätmise riski, mida mõjutab oluliselt viimase maksekohustuse täitmise eest vastutava üksuse krediidireiting.

(416) Uurimise käigus puututi kokku erinevate diskonteeritud nõuete vormidega, nagu arved, võlakirjad, faktooring, pangaaktseptid ja kommertsaktseptid. Iga vormi kasutatakse eri tingimustel ja ka nende riskitase on erinev. Pangaaktseptide puhul on viimane vastutav üksus pangaaktsepti väljastaja ehk pank. Muude nõuete puhul (nt arved, akreditiivid) oleks viimane vastutav üksus tavaliselt aga äriühing.

(417) Tavapärastel turutingimustel peaks kohaldatav diskontomäär korvama panga kulud ja riskid. Komisjon leidis aga, et teatavate valimisse kaasatud äriühingute puhul võidi rakendada soodusmäärasid, millega kaasneks tasakaalustatav kasu.

(418) Saadud kasu suurus oleks Hiina finantsasutuste kohaldatava kontomäära ja turul võrreldava toimingu suhtes (näiteks lühiajalised laenud) kohaldatava diskontomäära vahe.

(419) Toimikus sisalduv teave ei võimalda aga erinevaid kohaldatavaid diskontomäärasid eristada. Samuti ei olnud sellise subsideerimisviisiga antud kasu komisjoni hinnangul praeguses uurimises oluline. Seega otsustas komisjon seda mitte tasakaalustada.

3.4.3.4. Omakapitalikavad

3.4.3.4.1. *Võla vahetamine omakapitali vastu*

a) Üldist

(420) Komisjon tegi avalikult kättesaadava teabe põhjal kindlaks, et CNBM oli viinud uurimisperioodil koos Hiina põllumajanduspangaga (edaspidi „ABC“) ja sidepangaga (edaspidi „COMM“) ellu 4 miljardi jüaani suuruse võla vahetamise omakapitali vastu. Nagu märgitud põhjendustes 208–217, ei vastanud CNBM küsimustikule ega teinud uurimises koostööd. Seetõttu pidi komisjon kõnealuse tehingu hindamisel tuginema kättesaadavatele faktidele.

(421) Nii ABC kui ka COMM on riigi omandis olevad pangad, mida käsitatakse avalik-õiguslike asutustena ja/või valitsuse volitatud või suunatud asutustena kooskõlas punktiga 3.4.1.4. Ka varasemate subsiidiumivastaste uurimiste käigus leiti, et ABC ja COMM on avalik-õiguslikud asutused või volitatud ja suunatud täitma tavapäraselt valitsuse täidetavaid ülesandeid ([102]). Praeguse uurimise toimikus ei ole tõendeid, mis selliste varasemate järeldustega vastuolus oleksid.

([102]) Vt kuumvaltsitud lehtterastoodete juhtum ja rehvide juhtum, osutatud allmärkuses 7, põhjendused 96–140 ja 178–218.

(422) Komisjon leidis, et pank ei vahetaks tavapärastel turutingimustel võlga omakapitali vastu ilma lisahüvitiseta. Omakapital on palju riskantsem instrument kui võlg, sest pole mingit garantiid, et pank oma kapitaliinvesteeringu tagasi saab. Erinevalt laenu intressimäärast ei taga omakapital ka tingimata investeeringutasuvust. Suuremat riski, mille pangad võtavad võla vahetamisega omakapitali vastu, kinnitavad äriühingu 2018. aasta aruandes sisalduvad tõendid äriühingu kehva finantsseisundi kohta: äriühingul on väga suur netovõla kordaja (120–145 %), ühe aasta jooksul maksmisele kuuluvad lühiajalised laenud on kaks korda suuremad kui äriühingu aastane brutokasum ning kohustuste kogusumma moodustab 2/3 aastakäibest. Ühtlasi märgiti CNBMi veebisaidil esitatud pressiteates konkreetselt, et vahetustehingu põhjuseks olid tööstuspoliitika eesmärgid ning CNBMi ja kahe panga vahelise strateegilise koostöö suur tähtsus. Eelkõige oli pressiteates öeldud, et vahetustehing aitab CNBMil saavutada „pakkumise poole struktuurireformi“ kui tööstuseesmärgi.

(423) Eeltoodut silmas pidades leidis komisjon, et võla vahetamine omakapitali vastu andis CNBMile uurimisperioodil kasu, kuna avalik-õiguslikud asutused või muud valitsuse volitatud või suunatud üksused tagasid selle soodustingimustel, et täita tööstuspoliitika eesmärke.

b) Konkreetsus

(424) Komisjon leidis, et soodustingimustel rahastamine võla vahetamisega omakapitali vastu on alusmääruse artikli 4 lõike 2 punkti a tähenduses konkreetne, sest investorid on üksused, kes tegutsevad vastavalt riigi poliitikale, milles käsitatakse klaaskiust kanga sektorit soodustatud tootmisharuna. Igal juhul osutab kättesaadav teave sellele, et kõnealust sihtotstarbelist subsiidiumi anti äriühingule CNBM, mis tähendab, et subsiidiumi anti ettevõttele konkreetselt.

c) Kasu arvutamine

(425) Kuna koostööst keeldumise tõttu ei saadud lisatõendeid, polnud komisjonil juurdepääsu CNBMi ja pankade vahelistele lepingutele. Seega ei saanud komisjon hinnata, kas pankade võetavad märkimisväärsed riskid on kuidagi hüvitatud. Kõik põhjenduses 422 selgitatud asjaolud viitavad aga CNBMi keerulisele finantsseisundile ja selle tehinguga taotletavatele tööstuseesmärkidele; see toetab järeldust, et tehing ei tuginenud turuloogikale, mis kajastab olulisi tegelikke riske. Seetõttu käsitas komisjon tehingut võla kustutamisega võrdväärsena ja uurimisperioodil antud toetusena. Kuna toetust saadi üksnes uurimisperioodil, arvutati see kogu kontserni kogukäibe põhjal. Selle tulemusena arvutati subsiidiumi määraks 1,83 %.

3.4.3.4.2. *Muud omakapitalisüstide vormid*

a) Üldist

(426) Uurimisperioodil sai valimisse kaasatud äriühing (Yunnan Yuntianhua Group Co., Ltd) kasu rahalistest vahenditest, mida riigi kontrolli all olevad üksused andsid omakapitalisüstide erivormide kaudu.

(427) Neid rahalisi vahendeid anti omakapitali suurendamise vormis, millega ei kaasnenud aga investoritele automaatselt täielikke aktsionäride õigusi. Selles mõttes kanti rahalised vahendid üle määramata kuupäeval kehtima hakkava tulevase osaluse eest äriühingus.

(428) Uurimise käigus tehti kindlaks, et kui äriühing sai rahalised vahendid, kajastati neid raamatupidamisarvestuses muude omandiväärtpaberitena, ilma et omandiõiguse protsent äriühingus oleks muutunud, nagu oleks võinud eeldada. Kuigi investorid kandsid üle rahalisi vahendeid, ei saanud nad selle eest täielikku juurdepääsu aktsionäride õigustele ega intressimakseid. Üksnes pärast määramata ajavahemikku, mis oli tavaliselt pikem kui aasta, ning pärast riigivarade järelevalve- ja halduskomisjoni heakskiitu hakati osa rahalisi vahendeid käsitama sissemakstud kapitalina. Alles siis said investorid täielikud aktsionäride õigused.

(429) Samuti tegi komisjon kindlaks, et kapitalisüsti ja aktsionäride õiguste ülekandmise vaheline ajavahemik võib olla pikem kui üks aasta. Seda kinnitab asjaolu, et komisjon tuvastas märkimisväärseid omakapitalisüstide summasid, millega ei kaasnenud kogu uurimisperioodi jooksul aktsionäride õigusi.

(430) Praktikas tähendab see, et kuni aktsionäride õigusi pole tunnistatud sel ajavahemikul, mis võib kesta üle aasta, on äriühingu käsutuses rahalised vahendid, mille ta sai omandiõiguse tulevase ülemineku eest, aga ta ei kanna sellega seoses mingeid kulusid.

(431) Tavapärastel turutingimustel kannaks äriühing rahaliste vahendite kasutamise eest üle osa äriühingu omandiõigustest kohe pärast rahaliste vahendite kättesaamist või registreeriks rahalised vahendid võlana. Käesoleva juhtumi konkreetseid asjaolusid arvestades on kõnealune rahastamise hübriidvorm tegelikult sarnasem klassikalise pikaajalise intressivaba aktsionärilaenuga, mitte kapitaliinstrumendiga.

(432) Eeltoodut arvesse võttes leidis komisjon, et Yuntianhua kontserni kuuluv äriühing Yunnan Yuntianhua Group Co., Ltd. sai uurimisperioodil pikka aega kasu juurdepääsust märkimisväärsetele rahastamissummadele, millega seoses ta ei kandnud mingeid kulusid. Kuna selle omakapitalisüstide erivormiga ei kaasnenud investoritele automaatselt aktsionäride õigusi, leidis komisjon, et neil kapitalisüstidel oli intressivaba laenuga sarnane mõju.

b) Riigi kontrolli all olevad investeerivad äriühingud kui avalik-õiguslikud asutused

(433) Et teha kindlaks, kas investoreid saaks käsitada avalik-õiguslike asutustena või Hiina valitsuse volitatud või suunatud asutustena, nõudis komisjon, et Yuntianhua kontsern esitaks konkreetset teavet aktsionäride kohta, kes muude omandiväärtpaberite kaudu rahalisi vahendeid andsid. Investorid olid Kunming Heze Investment Center; Yunnan Jinrun Zhonghao Investment Center ja Yunnan State-owned Enterprise Reform No. 2 Equity Investment Fund Partnership (riigi omanduses olevate ettevõtete reformi fond).

(434) Komisjoni nõutud teave hõlmas äriühingu andmeid, nagu peamiste aktsionäride nimed ning iga investori juhatuse koosseis ja kodukord. Peale selle nõudis komisjon teavet nimetatud investorite investeerimispoliitika kohta ja lisateavet muude omandiväärtpaberite kaudu antud konkreetsete rahaliste vahendite kohta.

(435) Samuti võttis komisjon ühendust Hiina valitsusega ja taotles sama teavet, mida on kirjeldatud põhjenduses 434. Hiina valitsus vastas, et tal ei ole teavet konkreetsete äriühingute ega kõigi Hiina ettevõtete kohta, milles tal võib osalus olla. Seega keeldus valitsus otseselt vastamast ja jättis vastamise asjaomase valimisse kuuluva äriühingu hooleks.

(436) Täieliku vastuse puudumise tõttu otsustas komisjon kooskõlas põhjendustega 218–220 kasutada kättesaadavaid fakte tuvastamaks, kas kõnealused investorid kvalifitseeruvad avalik-õiguslikeks asutusteks.

(437) Kasutades avalikult kättesaadavat teavet, nagu aastaaruanded, ärikataloogidest või investorite veebisaitidelt kättesaadav teave või avalikult kättesaadavad andmebaasid, leidis komisjon, et investorid, kes olid andnud Yuntianhua kontsernile rahalisi vahendeid muude omandiväärtpaberite kaudu, olid osaliselt või täielikult riigi omaduses.

(438) Seoses äriühinguga Kunming Heze Investment Center leidis komisjon, et enam kui 98 % aktsiatest kuulus kohalikule omavalitsusele ja riigi omanduses olevatele ettevõtetele ([103]). Täpsemalt leidis komisjon seoses äriühingu aktsionäridega, et enam kui 24 % aktsiatest kuulub riigi omanduses olevale ettevõttele Yunnan State Owned Capital Operations Ltd (Yunnan guoyou ziben yunying youxian gongsi). Peale selle leidis komisjon, et üle 74 % äriühingu Kunming Heze Investment Center aktsiatest kuulus äriühingule China Fortune International (Huaxin International Trust), mis on riigi omanduses olevasse kontserni China Huadian Group Co., Ltd. kuuluv finantsettevõtja. Äriühingut Kunming Heze Investment Center haldab investeerimisfond, mis on pühendatud provintsi avalik-õiguslikesse ettevõtetesse investeerimisele. Samuti tuvastas komisjon äriühingus ja selle aktsionäride hulgas esindajad ja juhatuse liikmed, kes olid varem olnud Yunnani riigivarade järelevalve- ja halduskomisjonis juhtivatel ametikohtadel; ühtlasi leidus Hiina Kommunistliku Partei liikmeid ([104]).

([103]) Vt: www.cfitc.com/; www.qixin.com/; http://hdcw.chd.com.cn/; www.chd.com.cn; www.gsxt.gov.cn/index.html
([104]) www.qixin.com/; www.yngyzb.com/ynzb/index.do?url=display&id=935

(439) Seoses äriühinguga Yunnan Jinrun Zhonghao Investment Center ([105]) leidis komisjon, et vähemalt 46 % aktsiatest kuulus kohalikule omavalitsusele ja riigi omanduses olevatele ettevõtetele. Täpsemalt tuvastas komisjon omandistruktuuri uurides äriühingu China Construction Bank Trust ja Yunnani provintsis asuva Jinruni omakapitaliinvesteeringute fondi valitseja, kes teeb tehinguid riigi kapitaliga.

(440) Samuti tuvastas komisjon äriühingu Yunnan State-owned Enterprise Reform No. 2 Equity Investment Fund Partnership (riigi omanduses olevate ettevõtete reformi fond), mis kuulub riigi omanduses olevale ettevõttele Yunnan Energy Investment Group.

(441) Samuti tegi komisjon kindlaks ametlike kaudsete tõendite olemasolu riigi kontrolli kohta nende investorite üle. Konkreetsete vastupidiste andmete puudumisel leidis komisjon punktides 3.4.1.5 ja 3.4.1.6 esitatud järeldustele tuginedes eelkõige, et nende riigile kuuluvate ettevõtete juhid ja järelevalvajad, kellele kõnealused üksused kuuluvad, on oletatavasti riigi määratud ning selle ees aruandekohustuslased.

(442) Nagu selgitatud põhjenduses 431, tegi komisjon kindlaks, et nende tegevus ei põhinenud üksnes turuloogikal ega kajastanud uuritavate tehingutega kaasnevaid tegelikke tururiske. Järgides valitsuse poliitikat, mille eesmärk on soodustada konkreetseid tootmisharusid, nagu on kirjeldatud punktis 3.1, tegutsesid need investorid eksportivat tootjat rahaliselt toetades hoopis ebaratsionaalselt.

(443) Eeltoodud kaalutluste valguses tegi komisjon kindlaks, et riigi kontrolli all olevad üksused, kes andsid Yuntianhua kontsernile muude omandiväärtpaberite kaudu rahalisi vahendeid, on riigiorganid alusmääruse artikli 2 punkti b tähenduses koostoimes artikli 3 lõike 1 punkti a alapunktiga i.

(444) Peale selle tegi komisjon kindlaks, et isegi kui riigi omanduses olevaid üksusi ei saaks käsitada riigiorganitena, käsitataks neid alusmääruse artikli 3 lõike 1 punkti a alapunkti iv mõistes siiski asutustena, kellele Hiina valitsus on teinud ülesandeks täita tavaliselt valitsuse täidetavaid ülesandeid, ning seda samadel põhjustel, nagu mainitud põhjenduses 269. Seega tuleks nende tegevust igal juhul samastada Hiina valitsuse omaga.

c) Konkreetsus

(445) Komisjon leidis, et soodustingimustel rahastamine omakapitalisüstide kaudu on alusmääruse artikli 4 lõike 2 punkti a tähenduses konkreetne, sest investorid on üksused, kes tegutsevad vastavalt riigi poliitikale, milles käsitatakse klaaskiust kanga sektorit soodustatud tootmisharuna. Igal juhul osutab kättesaadav teave sellele, et kõnealust sihtotstarbelist subsiidiumi anti äriühingule Yunnan Yuntianhua Group Co., Ltd., mis tähendab, et subsiidiumi anti ettevõttele konkreetselt.

d) Kasu arvutamine

(446) Nagu selgitatud põhjenduses 432, leidis komisjon, et Yunnan Yuntianhua Group Co., Ltd. sai omakapitalisüstide kaudu kasu märkimisväärsest rahastamisest, millel oli intressivabade laenudega sarnane mõju. Seepärast otsustas komisjon kasutada laenude arvutusmeetodit, mida on kirjeldatud punktis 3.4.2. See tähendab, et sama kestusega USA AA-reitinguga äriühingu võlakirjade ja USA BB- või B-reitinguga äriühingu võlakirjade suhtelist hinnaerinevust kohaldatakse võrdlusintressimäärade suhtes, mille PBOC on avaldanud, et teha kindlaks laenude turupõhine intressimäär, mida võrreldakse seejärel kasu kindlaksmääramiseks tegeliku intressimääraga, mida äriühing maksab. Selle tulemusena arvutati subsiidiumi määraks 0,3 %.

3.4.3.5. Võlakirjad

(447) Kõik valimisse kaasatud äriühingud said kasu võlakirjade kujul soodusrahastamisest.

a) Riigi omandis asutused kui avalik-õiguslikud asutused

(448) Hiinas on võlakirjaturu osalised põhimõtteliselt samad üksused mis laenuturul tegutsevad üksused. Äriühingud, kes soovivad emiteerida võlakirju, peavad kasutama väärtpaberite emissiooni tagajana tegutseva finantsasutuse teenuseid. Väärtpaberite emissiooni tagajad korraldavad võlakirjade emiteerimist ja pakuvad välja intressimäärad, millega võlakirju investoritele pakutakse. Need väärtpaberite emissiooni tagajad on samad riigi omanduses olevad pangad, kes pakuvad ka sooduslaene, mida on käsitletud punktis 3.4.2. Peale selle on võlakirju ostvad investorid samuti peamiselt Hiina (riigi osalusega) pangad, sest rohkem kui 95 % võlakirjade kogu kauplemismahust esineb pankadevahelisel turul ([106]).

([105]) www.xin.baidu.com/; www.qichacha.com/.

([106]) Goldman Sachs Asset Management, Global Liquidity Management. (2015). „*FAQ: China's Bond Market, first half 2015*". Vt ka http://www.kwm.com/en/knowledge/insights/chinas-onshore-bond-market-open-for-business-20151216#ref-id-here (vaadatud 16. novembril 2016).

(449) Nagu punktis 3.4.1.1 kirjeldatud, iseloomustab neid finantsasutusi kindel esindatus riigis ning Hiina valitsusel on võimalus omada nende üle sisulist mõju.

(450) Üldine õigusraamistik, milles need finantsasutused tegutsevad ja mida juba kirjeldati punktis 3.4.1, kehtib ka võlakirjade puhul. Lisaks kohaldatakse konkreetselt võlakirjade suhtes järgmisi reguleerivaid dokumente:

(1) Hiina Rahvavabariigi väärtpaberiseadus, muudetud ja vastu võetud Hiina Rahvavabariigi kümnenda rahvakongressi alalise komitee 18. istungil 27. oktoobril 2005 ja kehtiv alates 1. jaanuarist 2006 (kehtiv versioon avaldatud 31. augustil 2014) (edaspidi „väärtpaberiseadus“);

(2) äriühingu võlakirjade emiteerimise ja nendega kauplemise haldusmeetmed, Hiina väärtpaberite reguleerimisasutuse korraldus nr 113, 15. jaanuar 2015;

(3) mittefinantsettevõtete laenupõhise rahastamise instrumentide haldamise meetmed pankadevahelisel võlakirjaturul, välja andnud Hiina Rahvavabariigi Pank, Hiina Rahvavabariigi Panga korraldus [2008] nr 12, 9. aprill 2008;

(4) äriühingu võlakirjade haldamise eeskirjad, välja andnud riiginõukogu 18. jaanuaril 2011.

(451) Kooskõlas reguleeriva raamistikuga ei saa Hiinas võlakirju vabalt emiteerida ega nendega vabalt kaubelda. Iga võlakirja emiteerimise peavad heaks kiitma mitmesugused valitsusasutused, nagu PBOC, NDRC või CSRC olenevalt võlakirja ja emitendi liigist. Lisaks on äriühingu võlakirjade haldamist käsitlevate eeskirjade kohaselt kehtestatud igaaastased kvoodid äriühingu võlakirjade emiteerimiseks.

(452) Peale selle peaks võlakirjade avalik emissioon vastama väärtpaberiseaduse artikli 16 kohaselt järgmistele nõuetele: *„kogutud rahaliste vahendite investeerimine vastab riigi tööstuspoliitikale [—]“ ja „[—] kogutud rahalisi vahendeid kasutatakse kontrollitud eesmärgil“*. Äriühingu võlakirjade haldamise eeskirjade artiklis 12 on rõhutatud, et kogutud rahaliste vahendite eesmärk peab olema vastavuses riigi tööstuspoliitikaga.

(453) Äriühingu võlakirjade emiteerimise ja nendega kauplemise haldusmeetmete kohaselt võib avalikuks emiteerimiseks pakkuda üksnes teatavaid võlakirju, mis vastavad rangetele kvaliteedikriteeriumidele, nagu AAA-krediidireiting. Enamik võlakirju emiteeritakse seega eraviisiliselt nii-öelda kvalifitseeritud investoritele, kelle CSRC on heaks kiitnud ja kes on sisuliselt Hiina institutsionaalsed investorid.

(454) Lisaks ei määrata äriühingu võlakirjade intressimäärasid vabalt, sest äriühingu võlakirjade haldamise eeskirjade artiklis 18 on märgitud, et *„äriühingu võlakirjade eest pakutav intressimäär ei või olla kõrgem kui 40 % kehtivast intressimäärast, mida pangad maksavad üksikisikutele sama tähtajaga tähtajaliste hoiuste eest“*.

(455) Komisjon taotles ka konkreetseid tõendeid sisulise kontrolli kohta konkreetsete võlakirjaemissioonide alusel. Seega uuris ta üldist õiguslikku keskkonda, nagu see on toodud põhjendustes 450–454, koos uurimise konkreetsete järeldustega.

(456) Kontrollkäigud näitasid, et kaks valimisse kaasatud eksportivate tootjate kontserni emiteerisid võlakirju tavaliselt intressimääradega, mis on Hiina Rahvavabariigi Panga (edaspidi „PBOC“) võrdlusintressimääradega sarnased, olenemata äriühingute rahalisest olukorrast ja krediidiriskist.

(457) Praktikas mõjutab võlakirjade intressimäärasid sarnaselt laenudega krediidireiting. Nagu aga põhjendustes 279–285 kirjeldatud, on kohalik krediidireitinguturg moonutatud ja krediidireitingud ei ole usaldusväärsed. Seda fakti illustreerib asjaolu, et võlakirjaprospektid ja valimisse kuuluvate äriühingute väljastatud võlakirjade krediidireitingute raportid ei vastanud äriühingute tegelikule olukorrale.

(458) Näiteks ühel juhul oli võlakirjaprospektis hoiatatud, et äriühingu kasumlikkus oli vähenenud, et märkimisväärne osa netovarast oli sisemise rahastamise tagamiseks panditud, et esines suur surve seoses lühiajaliste laenude tagasimaksmisega ja et äriühing kavatses ellu viia mõned ulatuslikud kapitalimahukad projektid, kuigi tema võlakordaja oli juba suur. Sellegipoolest anti aruandes lõppkokkuvõttes võlakirjade pakkumisele AA+ krediidireiting.

(459) Ülaltoodud kaalutluste valguses leidis komisjon, et Hiina finantsasutused, mis korraldavad võlakirjade emissioone valimisse kaasatud äriühingutele, on alusmääruse artikli 3 ja artikli 2 punkti b mõistes riigiorganid või valitsuse volitatud või suunatud asutused, nagu selgitatud punktides 3.4.1.5 ja 3.4.1.6. Peale selle tagati valimisse kuuluvatele eksportivatele tootjatele kasu, sest võlakirju emiteeriti intressimääradega, mis jäid allapoole turul kehtivaid intressimäärasid, mis vastasid nende tegelikule riskiprofiilile.

b) Konkreetsus

(460) Komisjon leidis, et võlakirjade kaudu soodusrahastamine on alusmääruse artikli 4 lõike 2 punkti a tähenduses konkreetne, sest võlakirju ei saa emiteerida ilma valitsusasutuste heakskiiduta ning HRV väärtpaberiseaduses sätestatakse, et võlakirjade emiteerimine peab vastama riigi tööstuspoliitikale. Nagu juba mainitud põhjendustes 140–177, peetakse klaaskiust kanga tootmisharu peamiseks/strateegiliseks tootmisharuks.

c) Kasu arvutamine

(461) Kuna võlakirjad on sarnaselt laenudega sisuliselt vaid üks võlainstrumentide liik ja kuna laenude arvutusmeetod juba põhineb võlakirjakorvil, otsustas komisjon kasutada punktis 3.4.2 kirjeldatud laenude arvutusmeetodit. See tähendab, et sama kestusega USA AA-reitinguga äriühingu võlakirjade ja USA BB-reitinguga äriühingu võlakirjade suhtelist hinnaerinevust kohaldatakse võrdlusintressimäärade suhtes, mille PBOC on avaldanud, et teha kindlaks võlakirjade turupõhine intressimäär, mida võrreldakse seejärel kasu kindlaksmääramiseks tegeliku intressimääraga, mida äriühing maksab.

(462) Nagu selgitatud põhjenduses 291, leidis komisjon, et teatavad äriühingud emiteerisid võlakirju võla restruktureerimise eesmärgil. Nagu selgitatud punktis 3.4.2.2, leidis komisjon neil juhtudel, et asjaomased äriühingud on halvemas finantsseisundis kui finantsaruannetest esmapilgul paistis ning et esineb lühi-ja pikaajalise rahastamisega seotud lisarisk. Selleks et võtta arvesse suuremat riskipositsiooni, vähendas komisjon hinnangut riskihindamisskaala ühe pügala võrra ning kohandas nende rahastamise, sealhulgas võlakirjadega seoses suhtelise hinnaerinevuse arvutust, võrreldes USA AA-reitinguga ja B-reitinguga äriühingu võlakirju.

3.4.3.6. Järeldus soodusrahastamise kohta: muud rahastamisliigid

(463) Uurimine näitas, et kõik valimisse kaasatud eksportivate tootjate kontsernid said uurimisperioodil kasu soodusrahastamisest pangaaktseptide ja võlakirjade vormis ning et kaks valimisse kaasatud äriühingut said kasu soodusrahastamisest omakapitalisüstide vormis. Komisjon leidis, et seda soodusrahastamist tuleks käsitada tasakaalustatava subsiidiumina, sest esinevad nii rahaline toetus, eksportivate tootjate kasu kui ka konkreetsus.

(464) Kuna CNBM ei teinud koostööd, tehti CNBMi tasandil kindlaks muudest soodusrahastamise liikidest saadud kasu, kohaldades varasemates punktides selgitatud meetodeid äriühingu 2018. aasta aruandes esitatud avalikult kättesaadava teabe suhtes, nagu emiteeritud võlakirjad ja tasumata vekslite summad.

(465) Valimisse kaasatud äriühingute kontsernide puhul on eelkirjeldatud soodusrahastamisega seoses kindlaks tehtud subsiidiumisumma uurimisperioodil järgmine.

Soodusrahastamine: muud rahastamisliigid

Äriühing/kontsern	Üldine subsiidiumisumma
Yuntianhua kontsern	6,92 %
CNBMi kontsern	10,61 %

3.5. **Sooduskindlustus: ekspordikrediidikindlustus**

(466) Kaebuses väideti, et Sinosure pakub muu hulgas lühiajalist, keskmise tähtajaga ja pikaajalist ekspordikrediidikindlustust, investeerimiskindlustust ja võlakirjade tagatisi soodustatud tootmisharudele soodustingimustel. Majanduskoostöö ja Arengu Organisatsiooni (OECD) hiljutise uuringu kohaselt moodustas Hiina kõrgtehnoloogiatööstusele (kuhu klaaskiust kanga tootmisharu kuulub) antud ekspordikrediidikindlustus 21 % kogu Sinosure antud ekspordikrediidikindlustusest ([107]). Peale selle on Sinosure hakanud aktiivselt tegutsema algatuse „Made in China 2025" raames, suunates ettevõtteid kasutama riiklikke krediidiressursse, tegeledes teadusliku ja tehnoloogilise innovatsiooniga, ajakohastades tehnoloogiat ning aidates riigist väljapoole laienevatel ettevõtetel ülemaailmsel turul konkurentsivõimelisemaks saada ([108]).

a) Õiguslik alus

(1) Kaubandusministeeriumi ja Sinosure ühiselt välja antud teatis, mis käsitleb teaduse ja tehnoloogia abil ekspordikrediidikindlustuse kaudu kaubanduse edendamise strateegia rakendamist (Shang Ji Fa [2004] nr 368);

(2) kava 840, mis on sätestatud riiginõukogu 27. mai 2009. aasta teatises;

(3) Riiginõukogu teatis strateegiliste kujunemisjärgus tootmisharude arengu kiirendamise kohta (Guo Fa [2010] nr 32, 18. oktoober 2010) ja selle rakendussuunised (Guo Fa [2011], nr 310, 21. oktoober 2011);

(4) teatis, mis käsitleb Hiina kõrgtehnoloogiliste toodete 2006. aasta ekspordikataloogi, Guo Ke Fa Ji Zi [2006] nr 16;

(5) teatis, mis käsitleb teadus- ja tehnoloogiaministeeriumi kataloogi koostamist Hiina kõrgtehnoloogiliste toodete kohta, G.K.B.J [2009] nr 61, 9. oktoober 2009.

b) Uurimise tulemused

(467) Kahel valimisse kuuluval äriühingute kontsernil olid uurimisperioodil ulatuslikud ekspordikrediidikindlustuse lepinguid Sinosurega.

(468) Nagu on märgitud põhjenduses 201, ei esitanud Sinosure lisadokumente, mida nõuti tema üldjuhtimise kohta, näiteks oma põhikirja.

(469) Nagu märgitud põhjenduses 200, ei esitanud Sinosure ühtlasi konkreetsemat teavet klaaskiust kanga tootmisharule pakutava ekspordikrediidikindlustuse ja selle kindlustusmaksete taseme kohta ega üksikasjalikke näitajaid, mis on seotud tema ekspordikrediidikindlustuse valdkonna kasumlikkusega.

(470) Seepärast pidi komisjon täiendama esitatud teavet kättesaadavate faktidega.

(471) Kooskõlas varasemate subsiidiumivastaste uurimiste käigus esitatud teabega ([109]) on Sinosure riigi omandis olev poliitiline kindlustusselts, mille on asutanud riik ja mida toetab riik, et toetada HRV välismajanduse ja kaubanduse arendamist ja koostööd. Äriühing kuulub 100 % riigile. Tal on juhatus ja nõukogu. Valitsusel on õigus nimetada ametisse ja vabastada ametist äriühingu kõrgema tasandi juhte. Selle teabe põhjal tegi komisjon järelduse, et Sinosure puhul esineb formaalseid kaudseid märke valitsuse kontrolli kohta.

(472) Edasi taotles komisjon teavet, kas Hiina valitsus tegi sisulist kontrolli Sinosure üle seoses klaaskiust kanga tööstusega. Sellega seoses märkis komisjon, et Hiina kõrgtehnoloogiliste ja uute tehnoloogiatoodete ekspordikataloogis on klaaskiust tooted, sealhulgas klaaskiust kangad, nimetatud toodetena, mille eksporti soodustatakse ([110]).

([107]) OECD uuring Hiina ekspordikrediidi poliitika ja programmide kohta, lk 7, punkt 32.
([108]) Vt Sinosure veebisait, ettevõtte profiil, programmi „Made in China" toetamine.
([109]) Vt rehvide juhtum, osutatud allmärkuses 7, põhjendus 429.
([110]) Kõrgtehnoloogiliste ja uute tehnoloogiatoodete ekspordikataloog, nr-d 531–545.

(473) Teatise kohaselt, mis käsitleb kaubanduse edendamise strateegia rakendamist teaduse ja tehnoloogia kaudu, kasutades ekspordikrediidikindlustust, peaks Sinosure suurendama oma toetust peamistele sektoritele ja toodetele, tugevdades oma kogutoetust kõrgtehnoloogiliste ja uute tehnoloogiatoodete ekspordile. Ta peaks käsitlema tootmisharusid nagu „uued materjalid“ ning Hiina kõrgtehnoloogiliste ja uute tehnoloogiatoodete ekspordikataloogis loetletud muid kõrgtehnoloogilisi ja uuel tehnoloogial põhinevaid tootmisharusid oma tegevuse keskmes olevana ning pakkuma põhjalikku toetust seoses riskihindamisega, limiitide piires heakskiitmisega, kahjunõuete töötlemise kiirusega ja tariifide paindlikkusega. Mis puutub tariifide paindlikkusse, peaks ta pakkuma toodetele maksimaalset kindlustusmakse allahindlust ujuvas vahemikus, mille kehtestab krediidikindlustusselts. Nagu mainitud põhjendustes 148 ja 162, kuulub klaaskiust kanga tootmisharu üldisemasse „uute materjalide“ kategooriasse. Ühtlasi on Sinosure 2017. aasta aruandes märgitud, et Sinosure on aktiivselt kindlustanud tehinguid strateegilistes kujunemisjärgus tootmisharudes nagu uute materjalide tootmisharu ([111]).

(474) Seetõttu järeldas komisjon, et Hiina valitsus on loonud normatiivse raamistiku, mida Hiina valitsuse poolt ametisse määratud ja Hiina valitsuse ees vastutavad juhid ja järelevalvajad peavad järgima. Seega tugines Hiina valitsus normatiivsele raamistikule, et teostada sisulist kontrolli Sinosure üle.

(475) Komisjon taotles ka konkreetseid tõendeid sisulise kontrolli teostamise kohta konkreetsete kindlustuslepingute alusel. Kontrollkäigu ajal väitis Sinosure, et praktikas olid tema kindlustusmaksed turupõhised ja põhinesid riskihindamise põhimõtetel. Samas ei esitatud konkreetseid näiteid seoses klaaskiust kanga tootmisharuga ega valimisse kuuluvate äriühingutega.

(476) Kuna puuduvad konkreetsed tõendid, uuris komisjon Sinosure konkreetset käitumist, võttes arvesse valimisse kuuluvatele äriühingutele pakutud kindlustust. See käitumine erines nende ametlikust seisukohast, sest nad ei tegutsenud turupõhimõtete alusel.

(477) Olles Sinosure 2017. aasta aruandele ([112]) tuginedes võrrelnud kõiki makstud kahjunõudeid kindlustussummade kogusummaga, tegi komisjon järelduse, et Sinosure peaks saama keskmiselt 0,26 % kindlustussummast kindlustusmaksena, et katta kahjunõuete kulu (isegi üldkulusid arvesse võtmata). Praktikas olid valimisse kuuluvate äriühingute makstud kindlustusmaksed aga palju madalamad kui miinimumtasu, mida oli vaja tegevuskulude katmiseks.

(478) Lisaks leidis komisjon, et mõni eksportiv tootja sai kasu osalisest või täielikust Sinosurele makstud ekspordikrediidikindlustuse maksete tagastamisest.

(479) Seega tegi komisjon järelduse, et Sinosure järgib eespool nimetatud õigusraamistikku klaaskiust kanga sektoris valitsuse ülesannete täitmisel. Sinosure tegutses alusmääruse artikli 2 punkti b mõistes (koostoimes alusmääruse artikli 3 lõike 1 punkti a alapunktiga i) ning vastavalt WTO asjakohasele kohtupraktikale riigiorganina. Peale selle said valimisse kaasatud eksportivad tootjad kasu, sest kindlustusmakse oli alla miinimumi, mida Sinosurel oli vaja oma tegevuskulude katmiseks.

(480) Samuti tegi komisjon kindlaks, et ekspordikrediidikindlustuse kava alusel pakutud toetused on konkreetsed, sest neid ei saa omandada ilma eksportimata ning need sõltuvad seega ekspordist alusmääruse artikli 4 lõike 4 punkti a tähenduses.

c) Subsiidiumisumma arvutamine

(481) Kontrollkäigu ajal märkis Sinosure, et turul on viis osalist ja et tal pole teavet oma turuosa suuruse kohta. Varasema subsiidiumivastase uurimise (uurimisperiood 1. juuli 2016 kuni 30. juuni 2017) ([113]) käigus esitatud teabe kohaselt esindas Sinosure aga tol ajal ligikaudu 90 % ekspordikrediidi siseturust HRVs ja seega oli tal turul juhtiv positsioon. Komisjon ei saanud turupõhist siseturu kindlustusmakset välja arvutada. Kooskõlas varasemate subsiidiumivastaste uurimistega kasutas komisjon kõige seega sobivamat välist võrdlusalust, mille kohta oli teave lihtsalt kättesaadav – kindlustusmakseid, mida USA ekspordi-impordipank (edaspidi „Ex-Im Bank“) kohaldas OECD riikidesse eksportivate mittefinantsettevõtete suhtes.

([111]) Sinosure 2017. aasta aruanne, lk 6.
([112]) Sinosure 2017. aasta aruanne, lk 20.
([113]) Vt rehvide juhtum, osutatud allmärkuses 7, põhjendus 427.

(482) Uurimisperioodil tagatud ekspordikrediidikindlustuse tagasimakseid käsitleti toetusena. Kuna puudusid tõendid lisakulude kohta, mida need äriühingud kandsid ja mille korrigeerimist oleks olnud vaja, arvutati kasu kui uurimisperioodil saadud tagasimakse täissumma.

(483) Valimisse kaasatud eksportivate tootjate puhul oli selle kavaga seoses kindlaks tehtud subsiidiumimäär uurimisperioodil järgmine.

Soodusrahastamine ja -kindlustus: ekspordikrediidikindlustus

Äriühing/kontsern	Subsiidiumimäär
Yuntianhua kontsern	0,43 %
CNBMi kontsern	0,23 %

3.6. **Riiklikud kaubatarned piisavast väiksema tasu eest**

3.6.1. *Toorained piisavast väiksema tasu eest*

(484) Kuna uuritud kontsernid olid vertikaalselt integreeritud, on komisjon kaasanud uurimisse peamised toorainete tarnijad ning iga subsiidiumikava puhul on arvutustes arvesse võetud nimetatud tarnijate tasandil saadud subsiidiume.

(485) Komisjon ei leidnud aga piisavaid tõendeid, mis kinnitaksid väidet, et sõltumatud tarnijad tarnisid klaaskiust kanga tootjatele kaupu piisavast väiksema tasu eest.

3.6.2. *Maakasutusõigused*

(486) Enne seda, kui maa omandi- või kasutusõigus patenditakse või antakse äriühingule või eraisikust omanikule, on kogu HRV maa kas riigi või ühisomandis ning koosneb valdadest või haldusüksustest. Kõik linnapiirkondade maatükid kuuluvad riigile ja kõik maapiirkondade maatükid kuuluvad asjaomastele valdadele või haldusüksustele.

(487) HRV põhiseaduse ja maaseaduse kohaselt on eraisikutel ja äriühingutel õigus osta maakasutusõigus. Tööstusmaa puhul on rendiperiood tavaliselt 50 aastat, mida võib seejärel pikendada veel 50 aastaks.

(488) Hiina valitsuse sõnul on Hiina Rahvavabariigi asjaõigusseaduse artiklis 137 sätestatud, et „*tööstuse, ettevõtluse, meelelahutuse või kaubanduslike eluasemete jms jaoks kasutatav maa, samuti maa, millel on kaks või rohkem kavandatud kasutajat, võõrandatakse enampakkumise, pakkumiskutse esitamise või muu avaliku pakkumise kaudu*“. Hiina valitsus viitab ühtlasi Hiina Rahvavabariigi ajutiste eeskirjade, mis käsitlevad linnapiirkondades asuva riigimaa kasutusõiguse andmist ja üleandmist, artiklile 3. Selles artiklis on sätestatud, et „*iga äriühing, ettevõte, muu organisatsioon ja isik Hiina Rahvavabariigis või sellest väljaspool võib juhul, kui seaduses pole sätestatud teisiti, saada maakasutusõiguse ning tegeleda maa arendamise, kasutamise ja haldamisega kooskõlas käesolevate eeskirjade sätetega*“.

(489) Hiina valitsuse hinnangul on HRVs vaba maaturg ning hind, mida tööstusettevõte maa rentimise eest maksab, on kooskõlas turuhinnaga.

a) Õiguslik alus

(490) Hiinas reguleerib maakasutusõigusi Hiina Rahvavabariigi maahaldusseadus. Peale selle on ka järgmised dokumendid õigusliku aluse osa:

(1) Hiina Rahvavabariigi asjaõigusseadus (Hiina Rahvavabariigi presidendi korraldus nr 62);

(2) Hiina Rahvavabariigi maahaldusseadus (Hiina Rahvavabariigi presidendi korraldus nr 28);

(3) Hiina Rahvavabariigi seadus, mis käsitleb linna kinnisvara haldamist (Hiina Rahvavabariigi presidendi korraldus nr 18);

(4) Hiina Rahvavabariigi ajutised eeskirjad, mis käsitlevad linnapiirkondades asuva riigimaa kasutusõiguse andmist ja üleandmist (Hiina Rahvavabariigi riiginõukogu dekreet nr 55);

(5) Hiina Rahvavabariigi maahaldusseaduse rakendamise määrus (Hiina Rahvavabariigi riiginõukogu määrus [2014] nr 653);

(6) riigile kuuluva ehitusmaa kasutusõiguse pakkumiskutse, enampakkumise ja hinnapakkumise kaudu andmist käsitlev säte (CSRC teatis nr 39);

(7) riiginõukogu teatis maakontrolli tugevdamist käsitlevate asjakohaste küsimuste kohta (Guo Fa [2006] nr 31).

b) Uurimise tulemused

(491) Riigile kuuluva ehitusmaa kasutusõiguse pakkumiskutse, enampakkumise ja hinnapakkumise kaudu andmist käsitleva sätte artikli 10 kohaselt kehtestavad kohalikud ametiasutused maahinnad vastavalt linnamaa hindamissüsteemile, mida uuendatakse vaid iga kolme aasta järel, ja valitsuse tööstuspoliitika alusel.

(492) Kontrollkäigu ajal märkis Hiina valitsus, et rahandusministeerium andis 2019. aasta mais välja suunised tööstusmaa kasutamise kohta, et anda turuosalistele paremat teavet maakasutusõiguste kohta ning tagada pakkumine, mis on kooskõlas turu vajadustega. Neis suunistes on märgitud, et luuakse võrdsed tingimused ja kõigil turuosalistel on tööstusmaale juurdepääs samadel tingimustel. Need suunised aga ei kehtinud uurimisperioodil ega sel ajal, kui valimisse kaasatud eksportivad tootjad maakasutusõiguse omandasid.

(493) Varasemate uurimiste käigus tegi komisjon kindlaks, et HRVs maakasutusõiguse eest makstavad hinnad ei vastanud turuhinnale, mille määravad pakkumine ja nõudlus vabal turul, sest enampakkumisel müümise süsteem leiti olevat ebaselge, läbipaistmatu ja tegelikkuses mittetoimiv ning hinnad määratakse sageli ametiasutuste äranägemisel. Nagu eelmises põhjenduses märgitud, määravad ametiasutused hinnad kooskõlas linnamaa hindamissüsteemiga, mis lisaks muudele kriteeriumidele nõuab tööstusmaa hinna määramisel tööstuspoliitika eesmärkide arvessevõtmist.

(494) Praegune uurimine ei näidanud selles osas mingeid märkimisväärseid muutusi. Näiteks leidis komisjon, et üksnes mõni valimisse kaasatud eksportiv tootja osales maakasutusõiguse saamiseks enampakkumises või sarnases avaliku pakkumise menetluses, ka hiljuti saadud maakasutusõiguste puhul. Enamik valimisse kuuluvaid äriühinguid sai maakasutusõigused kohalikelt ametiasutustelt kokkulepitud hindadega.

(495) Komisjon märkis, et kehtestatud on ka dünaamiline maa jälgimise süsteem lisaks linnamaa jälgimissüsteemile. Hiina Rahvavabariigist pärit päikesepaneelidega seotud aegumise läbivaatamisel ([114]) leidis komisjon, et kõnealused hinnad on kõrgemad kui linnamaa hindamissüsteemis kehtestatud ja kohalike omavalitsuste poolt kasutatavad hinna alammäärad; põhjuseks oli asjaolu, et viimati nimetatud hindu ajakohastati üksnes iga kolme aasta järel, samas kui dünaamilise jälgimissüsteemi hindu ajakohastati kord kvartalis. Samas ei esinenud mingeid märke selle kohta, et maahinnad põhinevad dünaamilise jälgimissüsteemi hindadel. Hiina valitsus kinnitas päikesepaneele käsitleva uurimise käigus, et linnamaa hindade dünaamiline jälgimissüsteem jälgib maa hinna tasemete kõikumisi teatavates piirkondades (st 105 linnas) HRVs ning selle eesmärk on hinnata maahindade kujunemist. Samas põhinesid pakkumiste ja oksjonite alghinnad maa hindamise süsteemis kehtestatud võrdlusalustel. See olukord kehtis ka uurimisperioodil. Lisaks sai enamik valimisse kaasatud äriühingute kontserne asjaomasel juhul oma maad eraldamise kaudu.

([114]) Komisjoni rakendusmäärus (EL) 2017/366 (ELT L 56, 3.3.2017, lk 1) (päikesepaneelid), põhjendused 421 ja 425.

(496) Pakkumiste kaudu saadud maa puhul leidis komisjon, et igal juhul oli pakkujaid ainult üks ning makstud hind vastas pakkumisprotsessi alghinnale. Täiendava üksikasjaliku teabe puudumisel seoses tegeliku enampakkumisprotsessiga ei olnud kindel, et alghind kehtestati sõltumatult ja vastas maakasutusõiguse turuväärtusele.

(497) Pärast lõplike järelduste teatavakstegemist väitis Hiina valitsus, et pakkumismehhanismi kaudu saavutatud lõplik hind ei kajasta üksnes hinda, millega müüja on valmis müüma, ega alghinda, vaid ka hinda, mida ostjad on valmis maksma, ning et sellise mehhanismi kaudu saavutatud lõplik hind kajastab seega nii nõudlust kui ka pakkumist. Kui pärast pakkumise lõppemist *„vastab lõplik hind pakkumisprotsessi alghinnale“*, siis see tähendab lihtsalt, et see hind kajastab nõudlust ja pakkumist sel ajahetkel. Komisjon oli Hiina valitsusega nõus kirjeldatud pakkumismehhanismide aluspõhimõtete osas, aga märkis, et selline mehhanism toimiks üksnes juhul, kui ühe maatüki puhul on pakkujaid mitu. Komisjon ei tuvastanud kõnealuse uurimise ega varasemate uurimiste käigus aga ühtki olukorda, kus pakkujaid oleks olnud mitu ja kus oleks võinud seega täheldada nõudluse ja pakkumise suhet. Seetõttu lükati kõnealune väide tagasi.

(498) Komisjon leidis ka, et kohalikud ametiasutused maksid mõnele äriühingule raha tagasi, et hüvitada hindasid, mida need äriühingud maksid maakasutusõiguste eest. Lisaks võisid CNBMi kontserni äriühingud tasuda mõne saadud maakasutusõiguse eest mitu aastat pärast seda, kui maa oli kasutusse võetud.

(499) Eelnimetatud tõendid on vastuolus Hiina valitsuse väidetega, et HRVs maakasutusõiguse eest makstavad hinnad vastavad turuhinnale, mille määravad pakkumine ja nõudlus vabal turul.

c) Järeldus

(500) Selle uurimise järeldused kinnitavad, et maakasutusõiguste omandamine HRVs on ebaselge ja läbipaistmatu ning hinnad määratakse sageli ametiasutuste äranägemisel.

(501) Järelikult tuleks Hiina valitsuse poolt maakasutusõiguste andmist käsitada subsiidiumina alusmääruse artikli 3 lõike 1 punkti a alapunkti iii ja artikli 3 lõike 2 tähenduses kaupade tarnimise vormis, millest saavad kasu toetust saavad äriühingud. Nagu põhjendustes 491–499 selgitatud, puudub HRVs toimiv maamüügiturg ja välise võrdlusaluse kasutamine (vt põhjendused 506–515) näitab, et hind, mida valimisse kaasatud eksportivad tootjad maakasutusõiguse eest maksid, oli turuhinnast tunduvalt madalam.

(502) Seoses sellega, et eelisjuurdepääs tööstusmaale on antud ainult teatavate tootmisharude äriühingutele, märkis komisjon, et kohalike ametiasutuste kehtestatud hinnas tuleb arvesse võtta valitsuse tööstuspoliitikat, nagu märgitud põhjenduses 493. Selle tööstuspoliitika kohaselt käsitatakse klaaskiust kanga tööstust soodustatud tootmisharuna ([115]). Lisaks nähakse riiginõukogu otsuses nr 40 ette, et avalik-õiguslikud asutused tagavad maa andmise soodustatud tootmisharudele. Otsuse nr 40 artiklis 18 on selgitatud, et nn piiratud tootmisharudele ei ole maakasutusõigused kättesaadavad. Sellest järeldub, et subsiidium on konkreetne alusmääruse artikli 4 lõike 2 punktide a ja c tähenduses, sest eelisjuurdepääs maale anti ainult teatavate tootmisharude, käesoleval juhul klaaskiust kanga sektori äriühingutele, ja valitsuse tegevus kõnealuses valdkonnas ei ole selge ega läbipaistev.

(503) Pärast lõplike järelduste teatavakstegemist kordas Hiina valitsus punktis 3.1 esitatud märkusi ka seoses maakasutusõigustega, märkides, et ühelgi komisjoni osutatud dokumendil pole otsest seost klaaskiust kangastega ja et ühegagi neist pole väidetavaid soodustingimustel maakasutusõigusi tagatud üksnes teatavatele ettevõtetele. Samuti pole riiginõukogu otsuses nr 40 mainitud, et avalik-õiguslikud asutused peaksid tagama maa andmise soodustatud tootmisharudele.

([115]) Vt punkt 3.1.

(504) Oma vastuses osutas komisjon punktis 3.1 esitatud argumentidele, rõhutades, et klaaskiust kanga sektor on tõepoolest soodustatud tootmisharu. Peale selle on riiginõukogu otsuse nr 40 XII artiklis mainitud, et „*tööstuse struktuurimuudatuste suuniskataloog*“ on oluline lähtepunkt investeeringute suunamiseks, investeerimisprojektide haldamiseks valitsuses ning maksu-, krediidi-, *maa*- (*rõhuasetus lisatud*) ning impordi- ja ekspordipoliitika väljatöötamiseks ja rakendamiseks. Samuti on otsuse nr 40 sissejuhatuses märgitud, et „*kõik asjaomased osakonnad peavad kiirendama meetmete võtmist asjakohase maksu-, krediidi-, maa- (rõhuasetus lisatud) ning impordi- ja ekspordipoliitika jne väljatöötamiseks ja muutmiseks ning tugevdama kooskõlastamist tööstuspoliitikaga, et täiustada veel enam tööstuse struktuurimuudatuste edendamise poliitikasüsteemi*“. Seevastu otsuse nr 40 XVIII artiklis on märgitud, et piiratud kategooriasse kuuluvate tootmisharude puhul „ei tegele investeeringuid reguleerivad osakonnad uurimisega, heakskiitmisega ega registreerimisega, ükski finantsasutus ei tohi anda laenu, *mitte ükski* muu *osakond, mis reguleerib maa majandamist*, linnaplaneerimist ja ehitamist, keskkonnakaitset, kvaliteedikontrolli, tuletõrjet, tolli, tööstust ja kaubandust jne, *ei tohi asjaomaseid menetlusi ellu viia*“ (rõhuasetus lisatud). Seega on olemas selge seos soodustatud tootmisharude tööstuspoliitika ja maa eraldamise poliitika vahel. Seepärast lükati Hiina valitsuse väited tagasi.

(505) Seega käsitas komisjon subsiidiumi tasakaalustatavana.

d) Subsiidiumisumma arvutamine

(506) Nii nagu eelnevate uurimiste ([116]) puhul ja kooskõlas alusmääruse artikli 6 punkti d alapunktiga ii, kasutati välise võrdlusalusena ([117]) Taiwani, Penghu, Kinmeni ja Matsu omaette tolliterritooriumi („Hiina Taipei“) maahindasid. Subsiidiumi saajate saadud kasu arvutamisel lähtutakse iga valimisse kaasatud eksportiva tootja poolt maakasutusõiguse eest makstud summa (st lepingus sätestatud tegelikult makstud hind või, kui see on asjakohane, siis lepingus sätestatud hind, millest on maha arvatud kohaliku omavalitsuse tehtud tagasimakse/toetuste summa) ja selle summa vahest, mis oleks tavapäraselt makstud Hiina Taipei võrdlushinna alusel.

(507) Komisjon peab Hiina Taipeid sobivaks väliseks võrdlusaluseks järgmistel põhjustel:

— majanduse areng ja struktuur ning SKP Hiina Taipeis ja enamikus HRV provintsides ja linnades, kus valimisse kaasatud eksportivad tootjad asuvad, on võrreldaval tasemel;

— HRV ja Hiina Taipei asuvad füüsiliselt teineteise lähedal;

— nii Hiina Taipeis kui ka paljudes HRV provintsides on tööstustaristu kõrgel tasemel;

— Hiina Taipei ja HRV vahel on tugevad majandussidemed ja piiriülene kaubandus;

— paljudes HRV provintsides ja Hiina Taipeis on suur asustustihedus;

— võrdlusaluse väljatöötamiseks kasutatud Hiina Taipei ja HRV maatüübid ja tehingud on sarnased ning

— Hiina Taipeis ja HRVs on ühesugused demograafilised, keelelised ja kultuurilised tingimused.

(508) Järgides eelnevates uurimistes kohaldatud metoodikat, ([118]) kasutas komisjon arvutuste tegemisel Hiina Taipei puhul kindlaks tehtud keskmist maa ruutmeetri hinda, mida korrigeeriti vastavalt inflatsioonile ja SKP kasvule alates asjaomaste maakasutusõiguse lepingute alguskuupäevadest. Tööstusmaa hinda käsitlev teave alates 2015. aastast saadi Taiwani majandusministeeriumi tööstusosakonna veebisaidilt ([119]). Eelmiste aastate hindade korrigeerimisel võeti aluseks Taiwani inflatsioonimäärad ja SKP muutumine elaniku kohta jooksevhindades (USA dollarites), mille Rahvusvaheline Valuutafond on 2015. aasta kohta avaldanud.

([116]) Vt muu hulgas nõukogu rakendusmäärus (EL) nr 452/2011 (ELT L 128, 14.5.2011, lk 18) (*kaetud kvaliteetpaber*), nõukogu rakendusmäärus (EL) nr 215/2013 (ELT L 73, 15.3.2013, lk 16) (*orgaanilise kattega terastooted*), komisjoni rakendusmäärus (EL) 2017/366 (ELT L 56, 3.3.2017, lk 1) (*päikesepaneelid*), komisjoni rakendusmäärus (EL) nr 1379/2014 (ELT L 367, 23.12.2014, lk 22). (*klaasfilamentkiud*), komisjoni rakendusotsus 2014/918 (ELT L 360, 17.12.2014, lk 65) (*polüesterstaapelkiud*).

([117]) Nagu möönis Üldkohus kohtuasjas T-444/11: Gold East Paper ja Gold Huacheng Paper *vs.* nõukogu, Üldkohtu 11. septembri 2014. aasta otsus ECLI:EU:T:2014:773.

([118]) Vt põhjendus 499.

([119]) http://lvr.land.moi.gov.tw/login.action.

(509) Pärast lõplike järelduste teatavakstegemist väitsid mitu huvitatud isikut, et Hiina Taipei ei ole sobiv väline võrdlusalus. Üks isik soovitas kasutada Hiina Taipei asemel Indiat järgmistel põhjustel:

— tööstusmaa hinnad on kogutud paljudest erinevatest tööstuspiirkondadest Bihari, Maharashtra ja Tamil Nadu osariigis;

— need kolm osariiki on väga industrialiseeritud ja majandusarengu kõrge tasemega ning neis on Hiinaga sarnane tööstustaristu;

— need kolm osariiki asuvad üksteise ja Hiina läheduses;

— seal on tugevad majandussidemed ja piiriülene kaubandus India teiste osade ja Hiinaga;

— neis 22 linnas on sarnane rahvastikutihedus Hiina tööstuslinnadega;

— nii Hiinas kui ka Indias on tulevaseks kasutamiseks olemas palju vaba maad, mitte nagu Taiwanis, mis piirdub isoleeritud saarega;

— tööstusmaa hindadega seotud andmed on Indias avalikult kättesaadavad.

(510) Kõnealuse huvitatud isiku väitest jäi aga välja üks oluline asjaolu, nimelt nende osariikide majandusarengu tase. Avalike allikate kohaselt on neis India osariikides SKP elaniku kohta palju väiksem kui neis linnades/provintsides, kus eksportivad tootjad asuvad. Näiteks Maharastras oli SKP elaniku kohta, ([120]) kus see on kolmest nimetatud osariigist kõige suurem, ajavahemikul 2018–2019 ainult 3 000 USA dollarit, samas kui Zhejiangi provintsi SKP (mida hageja kasutas võrdluseks) oli 2018. aastal 14 907 USA dollarit ([121]). Võttes arvesse eeltoodut ja põhjenduses 507 esitatud tegureid, tuli see väide tagasi lükata.

(511) Peale selle väitis Hiina valitsus, et kõnealusel juhul tuleks kasutada riigisiseseid hindu, sest Hiinas tegelevad allrendile andmise või maakasutusõiguste ülekandmisega ka eraettevõtted ning Hiina valitsus pole seega sel turul ainus tegutseja. Et seda väidet uurida, peaks komisjon tegema kõigepealt kindlaks erasektori osalejate maaturu laadi ja suuruse võrreldes valitsuse juhitava turuga ning ka keskvalitsuse ja kohalike omavalitsuste võimaliku sekkumise sellel väidetavalt eraõiguslikul maaturul. Samuti oleks vaja põhjalikke ja ajakohaseid andmeid tehingute hindade kohta. Hiina valitsus ei esitanud aga statistikat ega andmeid, mis oleks võimaldanud komisjon ettepanekut uurida, ning komisjon ei leidnud sel teemal ka avalikult kättesaadavaid andmeid. Isegi kui see teave saadaks, puudutaks see üksnes ülekandmise teisest turgu, sest esmasturul on ainult üks osaline (st kõigepealt annab maakasutusõiguse alati Hiina valitsus). Esmasturul antakse algne maakasutusõigus 50 aastaks ning see erineb rendist järelturul, kus antakse maakasutusõigus tavaliselt palju lühemaks perioodiks või kus kehtivad vähemalt eri tingimused ümberhindamise, lepingu lõpetamise jne kohta. Seega tugines komisjon siiski esmasturgu käsitlevale kättesaadavale teabele, sest see on praegusel juhul uurimisalune turg.

(512) Hiina valitsus väitis ühtlasi, et kui komisjon otsustaks jätkata valitud välise võrdlusalusega, tuleks teha kohandus vastavalt rahvastikutihedusele, mis mõjutab nõudlust ja seega ka hindu. 2015.–2018. aastal oli rahvastikutihedus Hiina Taipeis 4,4 korda suurem kui Hiinas. Täpsemalt oli rahvastikutihedus Hiinas 2015.–2018. aastal umbes 147 inimest ruutkilomeetri kohta, samas kui Hiina Taipei rahvastikutihedus oli samal ajavahemikul umbes 650 inimest ruutkilomeetri kohta. Maa kasutamise olukord ja hinnad pole neis kahes riigis seega võrreldavad.

([120]) https://en.wikipedia.org/wiki/Economy_of_Maharashtra
([121]) https://en.wikipedia.org/wiki/Zhejiang

(513) Komisjon märkis aga, et Hiina valitsus võrdles rahvastikutihedust käsitlevaid arvnäitajaid kogu riigi tasandil. Kui vaadata rahvastikutihedust eksportivate tootjate tegelikes asukohtades, selgub, et rahvastikutihedust käsitlevad arvnäitajad on tegelikult üsna sarnased. Näiteks Zhejiangi rahvastikutihedus oli 2018. aastal 560 inimest ruutkilomeetri kohta ning Shandongi rahvastikutihedus oli 640 inimest ruutkilomeetri kohta ([122]). Seepärast leidis komisjon, et kohandamine polnud õigustatud.

(514) Peale selle palus Hiina valitsus, et komisjon esitaks lisateavet asjaomase võrdlusaluse väljatöötamiseks kasutatud maatüüpide ja tehingute sarnasuse kohta, mida on mainitud põhjenduses 507. Komisjon juhtis sellega seoses tähelepanu asjaolule, et mõlemal juhul puudutavad tehingud teatava suurusega tööstusmaad tööstuspiirkondades.

(515) Kooskõlas alusmääruse artikli 7 lõikega 3 on subsiidiumisumma jaotatud uurimisperioodile, kasutades maakasutusõiguse tavapärast kasutusaega tööstusmaa puhul, st 50 aastat. See summa on seejärel jagatud asjaomaste äriühingute kogu müügikäibele uurimisperioodi vältel, sest subsiidium ei sõltu eksporditegevusest ja selle andmisel ei võetud arvesse valmistatud, toodetud, eksporditud või veetud koguseid.

(516) Pärast lõplike järelduste teatavakstegemist väitis Yuntianhua kontsern, et konkreetses maakasutusõiguse lepingus kasutatud väärtuse puhul oli tehtud kirjaviga. Komisjon nõustus selle väitega ja parandas selle põhjal väärtust.

(517) Pärast lõplike järelduste teatavakstegemist väitis CNBMi kontsern, et üht maakasutusõiguse lepingut ei tohiks arvesse võtta, kuna see sõlmiti pärast uurimisperioodi lõppu. Samuti tuleks 2018. aastal ostetud maakasutusõigustest uurimisperioodil saadud kasu arvutada proportsionaalselt. Viimaseks märkis CNBMi kontsern, et ühe muu maatüki puhul, mille seotud äriühing oli ostnud 1998. aastal ja millesse eksportiv tootja investeeris 2004. aastal, oleks komisjon pidama kasutama kasu arvutamiseks 2004. aasta tehingu andmeid. Komisjon lükkas esimese väite tagasi, sest asjaomase maakasutusõiguse ostuleping oli sõlmitud juba 2018. aastal ja omandiõigus oli seega äriühingule üle antud uurimisperioodil. Komisjon nõustus teise väitega proportsionaalse arvutamise kohta ja kohandas sellest lähtuvalt kasu arvutamist kõigi äriühingute puhul, kes olid 2018. aastal maakasutusõigusi ostnud. Viimane väide lükati tagasi, sest 2004. aasta tehing puudutas kontsernisisest ülekandmist ja ei kajastanud seega tegelikku väärtust, millega kontsern maa algselt omandas.

(518) Pärast täiendavat lõplike järelduste teatavakstegemist väitis CNBMi kontsern, et komisjon oleks pidanud kasutama kasu arvutamise lähtekuupäevana kuupäeva, mil maatükid saadi. Nagu aga mainitud eelmises põhjenduses, oli maa omandiõigus koos asjaomaste õiguste ja kohustustega äriühingule antud juba ostulepingu sõlmimise kuupäeval. Ka maa hind, millel kasu arvutamine põhineb, tehti kindlaks ostulepingu alusel. Seega lükati äriühingu väited tagasi.

(519) Valimisse kaasatud eksportivate tootjate puhul oli selle subsiidiumiga seoses kindlaks tehtud subsiidiumimäär uurimisperioodil järgmine.

Maakasutusõiguse andmine tegelikust maksumusest väiksema tasu eest

Äriühing/kontsern	Subsiidiumimäär
Yuntianhua kontsern	4,08 %
CNBMi kontsern	3,63 %

3.7. **Valitsuse saamata või kogumata jäänud tulu**

3.7.1. *Soodushinnaga elekter*

(520) Kõik valimisse kaasatud äriühingud ostsid elektrit.

([122]) https://en.wikipedia.org/wiki/Zhejiang.

(521) Nende äriühingute puhul vastasid elektri ostuhinnad ametlikult kehtestatud hinnatasemetele, mis kehtisid provintsi tasandil suurtele tööstusklientidele. Nagu ka eelnevatel uurimistel ([123]) leiti, ei andnud see tase asjaomastele suurtele tööstusklientidele erisoodustust. Samas tegi komisjon kindlaks, et uuritud äriühingud kahes valimisse kuuluvas kontsernis said kasu oma elektrikulude vähendamisest või neist osa tagasimaksmisest toetuste vormis.

a) Õiguslik alus

— riikliku arengu- ja reformikomisjoni ning riikliku energiaameti ringkiri, mis käsitleb turupõhiste energiatehingute aktiivset edendamist ja kauplemismehhanismi edasist täiustamist, Fa Gua Yun Xing [2018] nr 1027, välja antud 16. juulil 2018;

— Hiina Kommunistliku Partei Keskkomitee ning riiginõukogu mitu arvamust energiasüsteemi reformi edasise tugevdamise kohta (Zhong Fa [2015] nr 9);

— Shandongi majandus- ja infotehnoloogiakomitee teatis energiaturu rajamiseks 2017. aastal tehtavate jõupingutuste kohta, LJXDL [2017] nr 93;

— riikliku energiaameti Shandongi järelevalveasutuse teatis 2017. aasta otsese elektrikaubanduse eeskirjade muutmise kohta, LJNSC [2017] nr 36.

b) Uurimise tulemused

(522) Komisjon leidis, et mõnel olulisel suurel tööstuslikul elektrikasutajal on võrgust ostmise asemel lubatud osta elektrit otse elektritootjatelt, kas sõlmides otsesed ostulepingud või vastates *turupõhises elektriga kauplemise süsteemis* osalemise tingimustele. Mõnel valimisse kaasatud äriühingul olid uurimisperioodil sellised otsesed elektriostulepingud või õigus osaleda turupõhises elektriga kauplemise süsteemis. Enamiku uuritud äriühingute puhul olid selliste lepingute/kauplemissüsteemi kaudu saadud hinnad madalamad kui provintsi tasandil suurtele tööstusklientidele fikseeritud hinnad.

(523) Võimalus sõlmida selliseid otselepinguid või osaleda *turupõhises elektriga kauplemise süsteemis* ei ole praegu kõikidele suurtele tööstuslikele tarbijatele kättesaadav. Riigi tasandil on Hiina Kommunistliku Partei Keskkomitee ja riiginõukogu arvamustes energiasüsteemi reformi edasise tugevdamise kohta märgitud näiteks seda, et *„ettevõtted, mis ei vasta riigi tööstuspoliitikale ning mille tooted ja protsessid on välja jäetud, ei peaks otsetehingutes osalema“* ([124]).

(524) Praktikas tegelevad otsese elektrikaubandusega provintsid. Äriühingud peavad taotlema provintside ametiasutustelt heakskiitu, et osaleda otseses elektri katsekavas, ning nad peavad täitma teatavad kriteeriumid.

(525) Näiteks Shandongi provintsis on riikliku energiaameti Shandongi järelevalveasutuse teatises 2017. aasta otsese elektrikaubanduse eeskirjade muutmise kohta sätestatud, et *„kasutajad, kes osalevad otseses elektrikaubanduses, kinnitatakse vastavalt 2017. aasta juurdepääsutingimustele, mille on heaks kiitnud Shandongi majandus- ja infotehnoloogiakomitee. Et osaleda otseses elektrikaubanduses, peavad elektri müügiga tegelevad ettevõtted esitama Shandongi elektrienergiaga kauplemise keskusele registreerimistaotluse ning nad saavad otseses elektrikaubanduses osaleda pärast seda, kui keskus on taotluse läbi vaadanud ja avaldanud“*. Sellega seoses koostatakse nende ettevõtete nimekiri, kellel on õigus osaleda turupõhises elektriga kauplemise süsteemis, ning nimekiri esitatakse Shandongi majandus- ja infotehnoloogiakomisjoni teatises ([125]).

([123]) Nõukogu 11. märtsi 2013. aasta rakendusmäärus (EL) nr 215/2013, millega kehtestatakse tasakaalustavad tollimaksud Hiina Rahvavabariigist pärit teatavate orgaanilise kattega terastoodete impordi suhtes (ELT L 73, 15.3.2013, lk 16), põhjendus 182.
Nõukogu 6. mai 2011. aasta rakendusmäärus (EL) nr 451/2011, millega kehtestatakse Hiina Rahvavabariigist pärit kaetud kvaliteetpaberi impordi suhtes lõplik dumpinguvastane tollimaks ning nõutakse lõplikult sisse selle suhtes kehtestatud ajutine tollimaks (ELT L 128, 14.5.2011, lk 1).

([124]) Hiina Kommunistliku Partei Keskkomitee ning riiginõukogu mitu arvamust energiasüsteemi reformi edasise tugevdamise kohta (Zhong Fa [2015] nr 9).

([125]) Näiteks Shandongi majandus- ja infotehnoloogiakomisjoni teatis otseste energiatehingute katsekavas osalevate kasutajate 2015. aasta nimekirja kohta, L.J.X.D.L [2015] nr 9, ning Shandongi majandus- ja infotehnoloogiakomisjoni teatis otseste energiatehingute katsekavas osalevate kasutajate 2017. aasta nimekirja kohta, L.J.X.D.L. [2017] nr 117.

(526) Teatavate äriühingute puhul puudub tegelik turupõhine läbirääkimis- või pakkumisprotsess, sest otselepingute alusel ostetud kogused ei põhine tegelikul pakkumisel ja nõudlusel. Elektritootjad ja -tarbijad ei saa tõepoolest vabalt otsustada, kas nad ostavad või müüvad kogu oma elektri otse. Neid piiravad kvantitatiivsed kvoodid, mille on määranud neile kohalik omavalitsus.

(527) Ehkki hinnad peaksid olema elektritootjate ja -tarbijate vahel otse või vahendavate teenuseosutajate kaudu läbi räägitud, väljastab äriühingutele esitatavaid arveid tegelikult riigi võrguettevõtja. Näiteks riikliku energiaameti Shadongi järelevalveasutuse teatises, millega muudetakse 2017. aasta otsese elektrikaubanduse eeskirju, on märgitud, et „*riigi võrguettevõtjast Shandong Electric Power Company võtab otsese elektrikauplemise tasu*“ ja et „*riigi võrguettevõtjast Shandong Electric Power Company esitab kasutajatele ja elektritootmisettevõtetele käibemaksuga arved*“.

(528) Lisaks tuleb kõik allkirjastatud otseostulepingud esitada kohalikule omavalitsusele läbivaatamiseks.

(529) 2018. aastal andis Hiina valitsus välja riikliku arengu- ja reformikomisjoni ning riikliku energiaameti ringkirja, mis käsitleb turupõhiste energiatehingute aktiivset edendamist ja kauplemismehhanismi edasist täiustamist (Fa Gua Yun Xing [2018] nr 1027). Komisjon märgib aga, et ringkiri anti välja uurimisperioodil ja seda pole veel rakendatud. Kuigi ringkirja eesmärk on suurendada elektriturul otseste tehingute hulka, on selles konkreetselt mainitud teatud tootmisharusid, sealhulgas ehitusmaterjalide tootmisharu ja kõrgtehnoloogilisi tootmisharusid, mida elektrituru liberaliseerimine toetab ja mis sellest kasu saavad. Täpsemalt on ringkirjas sätestatud, et „*kasutajaid, kelle aastane elektritarbimine on enam kui 5 miljonit kWh, toetatakse otseste elektritehingute tegemisel elektritootmisettevõtetega. 2018. aastal liberaliseeritakse kivisöe, raua ja terase, mitteraudmetallide ja ehitusmaterjalide sektorite ning veel nelja tootmisharu elektritootmiskavad*“. Peale selle on ringkirjas juhitud tähelepanu asjaolule, et „*lisaväärtusega kujunemisjärgus tootmisharusid, nagu kõrgtehnoloogia, internet, suurandmed ja kõrgtasemel tootmine, ning selgete eeliste ja omadustega ning kõrgtehnoloogilisi ettevõtteid toetatakse tehingutes osalemisel ning nende suhtes ei kohaldata pinge- ega elektritarbimispiiranguid*“.

(530) Seega on õigusnormides sätestatud elektriturul tehtavate otsetehingute valikuline võimaldamine teatavatele tootmisharudele, nagu ehitusmaterjalide ja kõrgtehnoloogilised tootmisharud. See valikulisus tähendas, et riik kohaldas nimetatud tootmisharude äriühingute suhtes odavamaid elektrihindu.

c) Järeldus

(531) Komisjon pidas kõnealust alandatud elektrihinda subsiidiumiks alusmääruse artikli 3 lõike 1 punkti a alapunkti ii ja artikli 3 lõike 2 tähenduses, sest tegemist on rahalise toetusega Hiina valitsuse (st võrguettevõtja) saamata jäänud tulu vormis, millest saavad kasu asjaomased äriühingud. Saajate jaoks võrdub kasu elektrihinna säästuga, sest elektrit pakuti hindadega, mis olid alla tavapärase võrguhinna, mida maksid muud suured tööstuslikul eesmärgil kasutajad, kes ei saanud kasu otsesest elektrienergiaga varustamisest. See subsiidium on konkreetne alusmääruse artikli 4 lõike 2 punkti a tähenduses, sest õigusnormid ise lubavad seda kava kohaldada üksnes ettevõtete suhtes, mis vastavad teatavatele tööstuspoliitika eesmärkidele, mille riik on kindlaks määranud, ning mille tooteid või teenuseid ei ole välistatud kui mitteabikõlblikke.

(532) Seega tegi komisjon järelduse, et uurimisperioodil kehtis subsiidiumikava ning et see on alusmääruse artikli 4 lõike 2 punkti a ja artikli 4 lõike 3 tähenduses konkreetne.

(533) Pärast teatavakstegemist väitis Hiina valitsus, et komisjon polnud tõendanud, et üksused, kes pakuvad elektrit väidetava soodushinnaga, st elektritootjad ja riigi võrguettevõtjad, on avalik-õiguslikud asutused või valitsuse volitatud või suunatud asutused.

(534) Komisjon sellega seoses, et nagu selgitatud põhjendustes 523–528, on otsese elektrikaubanduse süsteem ja tingimused, mille alusel äriühingutel osaleda võimaldatakse, riigi kehtestatud ja neid rakendavad provintsid. Äriühingud peavad saama otsese elektrikaubanduse katsekavas osalemiseks provintsi ametiasutuste heakskiidu. Nagu märgitud põhjenduses 527, peaksid hinnad küll olema elektritootjate ja -tarbijate vahel otse või vahendavate teenuseosutajate kaudu läbi räägitud, aga äriühingutele esitatavaid arveid väljastab riigi võrguettevõtja. Pidades silmas, et otsese elektrikaubanduse süsteemi töötas välja riik ja et seda kontrollib riik, kuna süsteemi rakendavad provintside ametiasutused, ning et arveid väljastab riigi võrguettevõtja, järeldas komisjon, et kokkulepitud soodushindu pakuvad avalik-õiguslikud asutused. Seetõttu lükati Hiina valitsuse väide tagasi.

(535) Hiina valitsus leidis ühtlasi, et komisjon ei tõendanud, kuidas väidetavalt soodushindadega toimuv elektripakkumine on WTO subsiidiumide ja tasakaalustusmeetmete lepingu artikli 2 tähenduses eripärane. Hiina valitsus väitis, et Hiina Kommunistliku Partei Keskkomitee ning riiginõukogu arvamustega energiasüsteemi reformi edasise tugevdamise kohta, millele komisjon osutas, ei ole antud juurdepääsu väidetavale subsiidiumile üksnes teatavatele ettevõtetele, sest arvamused pole kohustuslikud, vaid üksnes suunavad. Peale selle leidis Hiina valitsus, et komisjoni väide konkreetsuse kohta on vastuoluline, sest ühest küljest väitis komisjon, et klaaskiust kanga sektor on soodustatud tootmisharu, ning teisest küljest väitis komisjon, et üksnes mõnel valimisse kuuluval äriühingul oli õigus osaleda otsese elektrikaubanduse süsteemis.

(536) Nagu märgitud põhjenduses 523, ei ole võimalus sõlmida selliseid otselepinguid või osaleda *turupõhises elektriga kauplemise süsteemis* praegu kõikidele suurtele tööstuslikele tarbijatele kättesaadav. Äriühingud peavad taotlema provintside ametiasutustelt heakskiitu, et osaleda otsese elektrikaubanduse katsekavas, ning nad peavad täitma teatavad kriteeriumid, näiteks *„vastama riigi tööstuspoliitikale“*. Asjaolu, et Hiina Kommunistliku Partei Keskkomitee ning riiginõukogu arvamused energiasüsteemi reformi edasise tugevdamise kohta ei pruugi olla *de jure* kohustuslikud, pole asjakohane, sest uurimine näitas, et üksnes teatavad äriühingud on saanud heakskiidu otsese elektrikaubanduse süsteemis osalemiseks ja saanud seega kasu alandatud elektrihindadest. Ka asjaolu, et äriühingud peavad alandatud hinnaga elektri ostmiseks konkreetse heakskiidu saama, osutab kava konkreetsusele. Seepärast lükati need väited tagasi.

(537) Pärast lõplike järelduste teatavakstegemist vaidlustas üks CNBMi kontserni äriühingutest komisjoni järelduse, et asjaolu, et teatavatel äriühingutel on õigus osaleda „turupõhises elektriga kauplemise süsteemis“, ostes elektrit otse elektritootjatelt, mitte riigi võrguettevõtja kaudu, kujutab endast Hiina valitsuse „saamata jäänud tulu“. See huvitatud isik juhtis tähelepanu asjaolule, et alusmääruse artiklis 3 on subsiidiumi olemasolu määratletud kui olukord, kus *„valitsus loobub tavaliselt laekuvatest tuludest või jätab need sisse nõudmata“*, ja et kuna Hiina valitsus ei müünud elektrit eksportivatele tootjatele otseselt edasi riigi võrguettevõtja kaudu, ei saanud Hiina valitsus riigi võrguettevõtja kasutamisest tulu.

(538) Komisjon ei olnud selle väitega nõus. Nagu juba mainitud põhjenduses 527, peaksid hinnad küll olema elektritootjate ja -tarbijate vahel otse või vahendavate teenuseosutajate kaudu läbi räägitud, aga äriühingutele esitatavaid arveid väljastab alati riigi võrguettevõtja. Seega järeldas komisjon põhjenduses 534, et kuna otsese elektrikaubanduse süsteemi töötas välja riik ja kuna seda kontrollib riik süsteemi rakendavate provintside ametiasutuste kaudu ning kuna arveid väljastab riigi võrguettevõtja, pakuvad kokkulepitud alandatud elektrihindu avalik-õiguslikud asutused. Kuna teatavate tööstuslikul eesmärgil kasutajate suhtes kohaldati valikuliselt alandatud elektrihindu, samas kui üldjuhul kõigi tööstuslikul eesmärgil kasutajate suhtes kohaldatavad ametlikud hinnad on kõrgemad, ei saanud riik riigi võrguettevõtjast vahendaja kaudu elektrimüügist sama suurt tulu nagu ametlikult kehtestatud hindade puhul. See tähendab, et *„valitsus loobub tavaliselt laekuvatest tuludest või jätab need sisse nõudmata“* alusmääruse artikli 3 tähenduses. Seetõttu lükati kõnealune väide tagasi.

d) Subsiidiumisumma arvutamine

(539) Tasakaalustatava subsiidiumi summa arvutamisel lähtuti kasust, mida subsiidiumi saajad uurimisperioodil said. Arvutatud kasu on tavalise võrgutasu alusel makstav elektrihinna kogusumma, millest on maha arvatud vähendatud võrgutasu alusel makstava elektrihinna kogusumma.

(540) Valimisse kaasatud eksportivate tootjate puhul oli selle kavaga seoses kindlaks tehtud subsiidiumimäär uurimisperioodil järgmine.

Soodushinnaga elekter

Äriühing/kontsern	Subsiidiumimäär
Yuntianhua kontsern	0,05 %
CNBMi kontsern	0,28 %

3.7.2. *Maksuvabastus- ja maksuvähenduskavad*

3.7.2.1. Ettevõtte tulumaksu soodustused kõrgtehnoloogilistele ja uutele tehnoloogiaettevõtetele

(541) Tuginedes Hiina Rahvavabariigi seadusele, mis käsitleb ettevõtete tulumaksu (edaspidi „ettevõtte tulumaksu seadus“) ([126]) võimaldatakse kõrgtehnoloogilistele ja uutele tehnoloogiaettevõtetele, kellele riik peab andma olulist toetust, väiksemat ettevõtte tulumaksu määra 15 % standardse maksumäära 25 % asemel.

a) Õiguslik alus

(542) Kõnealuse kava õiguslik alus on ettevõtte tulumaksu seaduse artikkel 28 ning HRV ettevõtte tulumaksu seaduse rakenduseeskirjade ([127]) artikkel 93; samuti:

— teadus- ja tehnoloogiaministeeriumi, rahandusministeeriumi ja riigi maksuameti ringkiri, mis käsitles järgmise dokumendi läbivaatamist ja väljastamist: „Haldusmeetmed kõrgtehnoloogiliste ettevõtete tunnustamiseks“, GKFH [2016] nr 32;

— teadus- ja tehnoloogiaministeeriumi, rahandusministeeriumi ja riigi maksuameti teatis, mis käsitleb kõrgtehnoloogiliste ja uute tehnoloogiaettevõtete tuvastamise juhtimise suuniste läbivaatamist, trükkimist ja väljaandmist, GKFH [2016] nr 195;

— riigi maksuameti teatis [2017] nr 24 tulumaksusoodustuste kohaldamise kohta kõrgtehnoloogiliste ettevõtete suhtes ning

— suunised kõrgtehnoloogiliste tööstusharude kõige hiljutisemate esmatähtsa arenduse prioriteetsete valdkondade kohta (2011), välja andnud NDRC, teadus- ja tehnoloogiaministeerium, kaubandusministeerium ja riiklik intellektuaalomandi amet.

b) Uurimise tulemused

(543) Äriühingud, mis saavad maksuvähendusest kasu, on osa riigi toetatavatest kõrgtehnoloogilistest ja uutest tehnoloogiavaldkondadest ning jooksvatest prioriteetidest riigi toetatavate kõrgtehnoloogiliste valdkondade puhul, nagu on loetletud suunistes kõrgtehnoloogiliste tööstusharude kõige hiljutisemate esmatähtsa arenduse prioriteetsete valdkondade kohta. Nendes suunistes nimetatakse selgelt klaasi, sealhulgas klaaskiust kanga tootmistehnoloogiat ja peamisi tooraineid prioriteetse valdkonnana.

([126]) Hiina Rahvavabariigi presidendi korraldus nr 23.

([127]) määrus Hiina Rahvavabariigi ettevõtte tulumaksu seaduse rakendamise kohta (välja antud Hiina Rahvavabariigi riiginõukogu 6. detsembri 2007. aasta korraldusega nr 512, muudetud vastavalt riiginõukogu otsusele, mis käsitleb teatavate halduseeskirjade muutmist riiginõukogu 23. aprilli 2019. aasta korraldusega nr 714);

(544) Soodustuse saamiseks peavad äriühingud vastama järgmistele kriteeriumidele:

— neil peab olema teatav teadus- ja arendustegevuse kulude osakaal võrreldes nende müügituluga;

— neil peab olema teatav kõrgtehnoloogiliste tehnoloogiate/toodete/teenuste osakaal ettevõtte kogutulus ning

— neil peab olema teatav tehniliste töötajate osakaal ettevõtte kõikide töötajate hulgas.

(545) Sellest meetmest kasu saavad äriühingud peavad esitama tuludeklaratsiooni ja selle asjaomased lisad. Kasu tegelik summa kajastub maksudeklaratsioonis.

(546) Komisjon peab kõnealust maksude tasaarvestust subsiidiumiks alusmääruse artikli 3 lõike 1 punkti a alapunkti ii ja artikli 3 lõike 2 tähenduses, sest tegemist on rahalise toetusega Hiina valitsuse saamata jäänud tulu vormis, millest saavad kasu asjaomased äriühingud.

(547) Toetusesaajate kasu võrdub maksusäästu summaga. See subsiidium on konkreetne alusmääruse artikli 4 lõike 2 punkti a tähenduses, sest õigusnormid ise lubavad seda kava kohaldada üksnes ettevõtete suhtes, kes tegutsevad teatavates riigi määratud kõrgtehnoloogilistes prioriteetsetes valdkondades, näiteks klaaskiust kangaste sektori teatavate põhitehnoloogiate valdkonnas.

(548) Pärast lõplike järelduste teatavakstegemist väitis Hiina valitsus, et kõrgtehnoloogilistele ja uutele tehnoloogiaettevõtetele antud ettevõtte tulumaksu soodustused pole konkreetsed, kuna õigusaktides, mille alusel asjaomast kava kohaldatakse, on selgelt sätestatud objektiivsed abikõlblikkuse kriteeriumid ([128]) ning neid kriteeriume kohaldatakse automaatselt, st abikõlblikkuse kriteeriumide täitmise korral pole asjaomastel ametiasutustel selle konkreetse maksumäära määramisel mingit kaalutlusõigust. Hiina valitsus osutab WTO subsiidiumide ja tasakaalustusmeetmete lepingu allmärkusele 2, mille kohaselt käsitatakse abikõlblikkuse kriteeriume objektiivsetena, kui need on neutraalsed, ei anna teatavatele ettevõtetele teiste ees eeliseid ning on laadilt majanduslikud ja rakenduselt horisontaalsed. Hiina valitsus leidis, et see kehtib kõnealuse soodusmaksumäära suhtes kehtestatud abikõlblikkuse kriteeriumide puhul, sest kõigil ettevõtetel on juurdepääs sellele madalamale määrale ja ühelegi ettevõttele ei anta teiste ees eelist, kuna kõrg- ja uue tehnoloogia tunnistuse võivad saada kõigi majandussektorite ettevõtted. Peale selle viitas Hiina valitsus Üldkohtu otsusele kohtuasjas T-586/14: Xinyi PV products *vs.* komisjon, ([129]) sest selles on selgitatud, et: *„[—] neid soodustusi ei anna pädevad ametiasutused oma kaalutlusõigust kasutades, vaid ainult siis, kui on täidetud selleks nõutavad objektiivsed tingimused – nimelt äriühingu kuulumine kõrgtehnoloogia sektorisse [—]. Igal juhul nähtub seaduse Corporate income tax law of the Peoples's Republic of China (Hiina Rahvavabariigi seadus ettevõtte tulumaksu kohta) artiklist 28 ja selle seaduse rakenduseeskirja artiklist 93, et kõrgtehnoloogia sektorisse kuuluvale äriühingule – mida hageja on ja millist asjaolu komisjon ei vaidlusta – antakse maksusoodustusi ainult siis, kui on täidetud teatavad objektiivsed tingimused: nimelt peab asjaomane äriühing tegutsema uue kõrgelt arenenud tehnoloogia sektoris, talle peavad kuuluma intellektuaalomandi õigused, tema tooted ja teenused peavad kuuluma riigi poolt konkreetselt toetatava kõrgtehnoloogia valdkonda, tema teadus- ja arendustegevuse kulud peavad moodustama teatava protsendi kogukuludest, neist toodetest või teenustest saadav tulu peab moodustama teatava protsendi äriühingu kogutulust ning tehniliste töötajate arv peab moodustama teatava protsendi äriühingu töötajate koguarvust.“*

(549) Komisjon ei nõustunud Hiina valitsuse seisukohaga allpool esitatud põhjustel. Ettevõtte tulumaksu seaduse IV peatükk sisaldab sätteid maksusoodustuste kohta. Ettevõtte tulumaksu seaduse artiklis 25, mis on IV peatüki sissejuhatav lõik, on sätestatud, et *„riik pakub tulumaksusoodustusi ettevõtetele, kes tegutsevad sellistes tootmisharudes või tegelevad selliste projektidega, mille arendamist riik konkreetselt toetab ja soodustab“*. Seaduse artiklis 28, mis on samuti sama peatüki osa, on sätestatud, et *„riigi erituge vajavate kõrgtehnoloogiliste ja uute tehnoloogiaettevõtete tulumaksumäära vähendatakse 15 %-ni“*. Ettevõtte tulumaksu seaduse rakenduseeskirjade artiklis 93 on selgitatud:

([128]) Haldusmeetmed kõrgtehnoloogiliste ja uute tehnoloogiaettevõtete tuvastamiseks.

([129]) Kohtuotsus, Üldkohus (neljas koda), 16. märts 2016, Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd *vs.* Euroopa Komisjon, T-586/14, punktid 70–71.

„Olulised kõrgtehnoloogilised ja uued tehnoloogiaettevõtted, keda riik toetab", nagu osutatud ettevõtte tulumaksu seaduse artikli 28 punktis 2, on ettevõtted, kellele kuuluvad põhilised intellektuaalomandiõigused ja kes vastavad järgmistele tingimustele:

1. *Kooskõla peamiste riigi toetatavate kõrgtehnoloogiliste ja uute tehnoloogiavaldkondade ulatusega.*

2. *Teadus- ja arendustegevuse kulude osakaal müügitulus pole ettenähtud osakaalust väiksem.*

3. *Kõrgtehnoloogilisest tehnoloogiast/tootest/teenusest saadud tulu osakaal ettevõtte kogutulus pole ettenähtud osakaalust väiksem.*

4. *Tehniliste töötajate osakaal ettevõtte kõigi töötajate hulgas pole ettenähtud osakaalust väiksem.*

5. *Muud tingimused, mis on ette nähtud meetmetega kõrgtehnoloogiliste ettevõtete tuvastamise haldamiseks."*

(550) Eelmainitud sätetes on selgelt kehtestatud, et vähendatud ettevõtte tulumaksu määrad on ette nähtud üksnes *„olulistele kõrgtehnoloogilistele ja uutele tehnoloogiaettevõtetele, keda riik toetab"* ja kellel on intellektuaalomandiõigused ning kes vastavad teatavatele tingimustele, nagu *„kooskõla peamiste riigi toetatavate kõrgtehnoloogiliste ja uute tehnoloogiavaldkondade ulatusega"*.

(551) Nagu märgitud põhjenduses 543, on riigi toetatud kõrgtehnoloogiavaldkonnad loetletud suunistes kõrgtehnoloogiliste tööstusharude kõige hiljutisemate esmatähtsa arenduse prioriteetsete valdkondade kohta ning nendes suunistes nimetatakse selgelt klaasi, sealhulgas klaaskiust kanga tootmistehnoloogiat ja peamisi tooraineid prioriteetse valdkonnana.

(552) Pidades silmas, et vähendatud ettevõtte tulumaksu määrad on ette nähtud üksnes „olulistele kõrgtehnoloogilistele ja uutele tehnoloogiaettevõtetele, keda riik toetab" ja kes vastavad peamiste riigi toetatavate kõrgtehnoloogiliste ja uute tehnoloogiavaldkondade ulatusele, järeldas komisjon, et seda meedet ei kohaldata objektiivsete kriteeriumide alusel ega sellistel tingimustel, millega ei anta teatavatele ettevõtetele teiste ees eelist. Seda järeldust kinnitab ka asjaolu, et „kõrgtehnoloogiliste tööstusharude esmatähtsa arenduse prioriteetsed valdkonnad" on kõrgtehnoloogiliste tööstusharude valdkonnad, mis on teataval ajahetkel prioriteetsed ja mida tõenäoliselt aja jooksul muudetakse. Vastupidi Hiina valitsuse väitele ei ole vähendatud ettevõtte tulumaksu määra suhtes kohaldatavates õigusaktides seega kehtestatud objektiivseid abikõlblikkuse kriteeriume.

(553) Seoses kohtuasjas T-586/14 tehtud järeldustega märkis komisjon, et Euroopa Kohus tühistas asjaomase kohtuotsuse kohtuasjas C-301/16 P tehtud otsusega ([130]). Samuti tegi Üldkohus oma järelduse dumpinguvastase alusmääruse artikli 2 lõike 7 kontekstis ja seega teistsuguses kontekstis.

(554) Eeltoodud kaalutlustel kinnitas komisjon meetme konkreetsust ja lükkas Hiina valitsuse väited tagasi.

c) Subsiidiumisumma arvutamine

(555) Tasakaalustatava subsiidiumi summa arvutamisel lähtuti kasust, mida subsiidiumi saajad uurimisperioodil said. Arvutatud kasu on tavalise maksumäära alusel makstav maksu kogusumma, millest on maha arvatud maksu kogusumma vähendatud maksumäära alusel.

(556) Selle kavaga seoses kindlaks tehtud subsiidiumisumma oli Yuntianhua kontserni puhul 0,88 % ja CNBMi kontserni puhul 2,98 %.

3.7.2.2. Ettevõtte tulumaksu tasaarvestused seoses teadus- ja arendustegevuse kuludega

(557) Maksude tasaarvestamine seoses teadus- ja arendustegevuse kuludega annab äriühingutele õiguse saada teadus- ja arendustegevuse eest maksusoodustusi teatud kõrgtehnoloogilistes riigi poolt määratud soodustatud valdkondades, kui täidetakse konkreetseid teadus- ja arendustegevuse kulude lävendeid.

([130]) Kohtuotsus, Euroopa Kohus (teine koda), 28. veebruar 2018, Euroopa Komisjon *vs.* Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd, C-301/16 P.

(558) Täpsemalt on teadus- ja arendustegevuse kulude suhtes, mis tekivad uute tehnoloogiate, toodete ja oskuste arendamise käigus, mille tulemusel ei teki immateriaalset vara ning mis arvestatakse jooksva kasumi ja kahjumi hulka, lubatud kohaldada täiendavat 50 % soodustust pärast täies mahus mahaarvamist, arvestades tegelikku olukorda. Kui nimetatud teadus- ja arendustegevuse kulud moodustavad immateriaalse vara, tuleb need amortiseerida, võttes aluseks 150 % immateriaalse vara kuludest.

a) Õiguslik alus

(559) Kõnealuse kava õiguslik alus on ettevõtte tulumaksu seaduse artikli 30 lõige 1 ning HRV ettevõtte tulumaksu seaduse rakenduseeskirjad; samuti järgmised teatised:

— rahandusministeeriumi, riigi maksuameti ning teadus- ja tehnoloogiaministeeriumi teatis teadus- ja arendustegevuse kulude maksueelse mahaarvamise korra täiustamise kohta (Cai Shui [2015] nr 119);

— riigi maksuameti 2015. aasta teatis nr 97, mis käsitleb teadus- ja arendustegevuse kulude täiendava maksueelse mahaarvamise põhimõtetega seotud asjakohaseid küsimusi,

— riigi maksuameti 2017. aasta teatis nr 40, mis käsitleb teadus- ja arendustegevuse kulude täiendava maksueelse mahaarvamise lubatud ulatusega seotud küsimusi, ning

— suunised kõrgtehnoloogiliste tööstusharude kõige hiljutisemate esmatähtsa arenduse prioriteetsete valdkondade kohta (2011), välja andnud NDRC, teadus- ja tehnoloogiaministeerium, kaubandusministeerium ja riiklik intellektuaalomandi amet.

b) Uurimise tulemused

(560) Varasemate uurimiste ([131]) käigus tegi komisjon kindlaks, et *„uued tehnoloogiad, uued tooted ja uued oskused“*, mis saavad maksuvähendusest kasu, on osa riigi toetatavatest kõrgtehnoloogiavaldkondadest ning jooksvatest prioriteetidest riigi toetatavate kõrgtehnoloogiavaldkondade puhul, nagu on loetletud suunistes kõrgtehnoloogiliste tööstusharude kõige hiljutisemate esmatähtsa arenduse prioriteetsete valdkondade kohta.

(561) Komisjon peab kõnealust maksude tasaarvestust subsiidiumiks alusmääruse artikli 3 lõike 1 punkti a alapunkti ii ja artikli 3 lõike 2 tähenduses, sest tegemist on rahalise toetusega Hiina valitsuse saamata jäänud tulu vormis, millest saavad kasu asjaomased äriühingud. Toetusesaajate kasu võrdub maksusäästu summaga. See subsiidium on konkreetne alusmääruse artikli 4 lõike 2 punkti a tähenduses, sest õigusaktid ise lubavad seda meedet kohaldada üksnes ettevõtete suhtes, kellel on kulutusi teadus- ja arendustegevusele riigi määratud teatud kõrgtehnoloogilistes prioriteetsetes valdkondades, näiteks klaaskiust kanga sektoris.

(562) Pärast lõplike järelduste teatavakstegemist väitis Hiina valitsus, et teadus- ja arendustegevuse kulude täiendava mahaarvamise programm pole konkreetne. Hiina valitsus viitas WTO subsiidiumide ja tasakaalustusmeetmete lepingu artikli 2.1 punktile b, milles on sätestatud, et subsiidium ei ole eripärane, kui toetust andev võimuorgan või õigusaktid, mida järgides toetust andev võimuorgan toimib, kehtestavad subsiidiumi saamise õiguse ja selle suuruse kohta objektiivsed kriteeriumid või tingimused, eeldusel et i) subsiidiumi saamise õigus on automaatne, ii) nendest kriteeriumidest või tingimustest peetakse rangelt kinni ning iii) need on seadustes, määrustes või muudes ametlikes dokumentides selgelt määratletud, et neid saaks kontrollida. Hiina valitsuse seisukoht on, et õigusaktides, mille alusel programm toimib, on selgelt sätestatud objektiivsed abikõlblikkuse kriteeriumid ja et neid kriteeriume kohaldatakse automaatselt. Teisisõnu ei ole asjaomastel ametiasutustel kaalutlusõigust selle konkreetse maksumäära kehtestamisel, kui abikõlblikkuse kriteeriumid on täidetud.

(563) Komisjon viitas ettevõtte tulumaksu seaduse IV peatükile, mis sisaldab sätteid maksusoodustuste kohta. Ettevõtte tulumaksu seaduse artiklis 25, mis on IV peatüki sissejuhatav lõik, on sätestatud, et *„riik pakub tulumaksusoodustusi ettevõtetele, kes tegutsevad sellistes tootmisharudes või tegelevad selliste projektidega, mille arendamist riik konkreetselt toetab ja soodustab“*. Artikli 30 lõikes 1, mis on samuti sama peatüki osa, on sätestatud, et maksustatava tulu arvutamisel võidakse maha arvata ka *„teadus- ja arendustegevuse kulud, mis on ettevõtetel tekkinud uute tehnoloogiate, uute toodete ja uute oskuste arendamisel“*. Ettevõtte tulumaksu seaduse rakenduseeskirjade artiklis 95 on selgitatud, mida tähendavad ettevõtte tulumaksu seaduse artikli 30 lõikes 1 sätestatud *„teadus- ja arendustegevuse kulud, mis on ettevõtetel tekkinud uute tehnoloogiate, uute toodete ja uute oskuste arendamisel“*.

([131]) Vt kuumvaltsitud lehtterastoodete juhtum ja rehvide juhtum, osutatud allmärkuses 7, põhjendused 330–521.

(564) Eelmainitud sätetes on selgelt täpsustatud, et teadus- ja arendustegevuse kulude täiendav mahaarvamine on ette nähtud üksnes ettevõtetele, kes tegelevad „*uute tehnoloogiate, uute toodete ja uute oskuste arendamisega*“ ning „*kes tegutsevad sellistes tootmisharudes või tegelevad selliste projektidega, mille arendamist riik konkreetselt toetab ja soodustab*“.

(565) Nagu märgitud põhjenduses 560, on riigi toetatavad kõrgtehnoloogiavaldkonnad ning jooksvad prioriteedid riigi toetatavate kõrgtehnoloogiavaldkondade puhul loetletud suunistes kõrgtehnoloogiliste tööstusharude kõige hiljutisemate esmatähtsa arenduse prioriteetsete valdkondade kohta. Nagu täpsustatud põhjenduses 543, nimetatakse nendes suunistes selgelt klaasi, sealhulgas klaaskiust kanga tootmistehnoloogiat ja peamisi tooraineid prioriteetse valdkonnana.

(566) Pidades silmas, et teadus- ja arendustegevuse kulude täiendav mahaarvamine on ette nähtud üksnes ettevõtetele, kes tegutsevad tootmisharudes, mida riik konkreetselt toetab ja soodustab, nagu loetletud suunistes kõrgtehnoloogiliste tööstusharude kõige hiljutisemate esmatähtsa arenduse prioriteetsete valdkondade kohta, järeldas komisjon, et seda meedet ei kohaldata objektiivsete kriteeriumide alusel ega sellistel tingimustel, millega ei anta teatavatele ettevõtetele teiste ees eelist (seda ei anta isegi mitte kõigile kõrgtehnoloogilistele ja uutele tehnoloogiaettevõtetele). Seda järeldust kinnitab ka asjaolu, et „kõrgtehnoloogiliste tööstusharude esmatähtsa arenduse prioriteetsed valdkonnad“ on kõrgtehnoloogiliste tööstusharude valdkonnad, mis on teataval ajahetkel prioriteetsed ja mis tõenäoliselt aja jooksul muutuvad. Vastupidi Hiina valitsuse väitele ei ole teadus- ja arendustegevuse kulude täiendava mahaarvamise suhtes kohaldatavates õigusaktides kehtestatud objektiivseid abikõlblikkuse kriteeriume ega tingimusi. Seetõttu kinnitas komisjon meetme konkreetsust ja lükkas Hiina valitsuse väited tagasi.

c) Subsiidiumisumma arvutamine

(567) Tasakaalustatava subsiidiumi summa arvutamisel lähtuti kasust, mida subsiidiumi saajad uurimisperioodil said. Arvutatud kasu on tavalise maksumäära alusel makstav maksu kogusumma, millest on maha arvatud maksu kogusumma pärast täiendava 50 % mahaarvamist teadus- ja arendustegevuse tegelikest kuludest.

(568) Selle kavaga seoses kindlaks tehtud subsiidiumisumma oli Yuntianhua kontserni puhul 1,06 % ja CNBMi kontserni puhul 0,17 %.

3.7.2.3. Dividendide maksuvabastus nõuetele vastavate residendist ettevõtete puhul

(569) Ettevõtte tulumaksu seaduses on sätestatud tulumaksusoodustused ettevõtetele, kes tegutsevad sellistes tootmisharudes või tegelevad selliste projektidega, mille arendamist riik konkreetselt toetab ja soodustab; eelkõige on sätestatud nõuetele vastavate residendist ettevõtete vahelistest omakapitaliinvesteeringutest saadud tulu (näiteks dividendid ja boonused) maksuvabastus.

a) Õiguslik alus

(570) Kõnealuse kava õiguslik alus on ettevõtte tulumaksu seaduse artikli 26 lõige 2 ning HRV ettevõtte tulumaksu seaduse rakenduseeskirjad.

b) Uurimise tulemused

(571) Komisjon leidis, et mõni valimisse kaasatud kontsernidesse kuuluv äriühing sai dividendide tulumaksuvabastuse kui nõuetele vastav residendist ettevõte.

(572) Oma vastuses küsimustikule väitis Hiina valitsus, et see kava ei kujuta endast subsiidiumi, kuna see on seotud maksujärgse kasumiga ja vabastuse eesmärk on vältida topeltmaksustamist, mistõttu sellega ei kaasne kasu. Peale selle väitis Hiina valitsus, et kava pole konkreetne, kuna seda kohaldatakse üldiselt ja vahet tegemata objektiivsete kriteeriumide alusel, kuna kõigil HRV residendist ettevõtetel on õigus investeerida muudesse residendist ettevõtetesse ja saada maksuvabastus.

(573) Sellega seoses osutatakse ettevõtte tulumaksu seaduse artiklile 25, mis asub samas peatükis kui artikli 26 lõige 2 (st „IV peatükk – maksusoodustuste poliitika“) ning on peatüki sissejuhatav lõik. Artiklis 25 on sätestatud, et *„riik pakub tulumaksusoodustusi ettevõtetele, kes tegutsevad sellistes tootmisharudes või tegelevad selliste projektidega, mille arendamist riik konkreetselt toetab ja soodustab*“. Samuti on artikli 26 lõikes 2 sätestatud, et maksuvabastust kohaldatakse *„nõuetele vastavate residendist ettevõtete*“ vahelistest omakapitaliinvesteeringutest saadud tulu suhtes, ning seega paistab, et kohaldamisalasse kuuluvad üksnes teatavad residendist ettevõtted.

(574) Eeltoodu põhjal ja kooskõlas varasemate subsiidiumivastaste uurimiste järeldustega ([132]) leitakse, et selline maksusoodustuste poliitika piirdub üksnes teatavate tootmisharude ja projektidega, st tootmisharudega, mida riik konkreetselt toetab ja soodustab (nagu klaaskiust kanga tootmisharu), ning on seega konkreetne. Toimikus olevad tõendid kinnitasid samuti, et kõnealusest kavast kasu saanud äriühingutel oli kõrg- ja uue tehnoloogia tunnistus. Ülaltoodule tuginedes lükati Hiina valitsuse väited tagasi.

(575) Komisjon peab seda subsiidiumiks alusmääruse artikli 3 lõike 1 punkti a alapunkti ii ja artikli 3 lõike 2 tähenduses, sest tegemist on rahalise toetusega valitsuse saamata jäänud tulu vormis, millest saavad kasu asjaomased äriühingud. Toetusesaajate kasu võrdub maksusäästu summaga. See subsiidium on konkreetne alusmääruse artikli 4 lõike 2 punkti a tähenduses, sest õigusnormid ise lubavad seda vabastust kohaldada üksnes residentidest ettevõtete suhtes, keda riik olulisel määral toetab ja kelle arengut ta soodustab.

c) Subsiidiumisumma arvutamine

(576) Komisjon arvutas subsiidiumisumma, kohaldades maksustatavast tulust maha arvatud dividenditulu suhtes tavalist maksumäära.

(577) Selle kavaga seoses kindlaks tehtud subsiidiumisumma oli Yuntianhua kontserni puhul 0,02 % ja CNBMi kontserni puhul 2,10 %.

3.7.2.4. Kõrgtehnoloogiliste ettevõtete kasutatavate seadmete kiirendatud amortisatsioon

(578) Ettevõtte tulumaksu seaduse artiklis 32 on sätestatud, et *„kui ettevõtte põhivara kiirendatud amortisatsioon on tõepoolest vajalik tehnoloogia arengu tõttu või muudel põhjustel, siis võidakse amortisatsooniperioodi aastate arvu vähendada või kasutada kiirendatud amortisatsiooni meetodit“*.

a) Õiguslik alus

(579) Kõnealuse kava õiguslik alus on ettevõtte tulumaksu seaduse artikkel 32 ning HRV ettevõtte tulumaksu seaduse rakenduseeskirjad; samuti järgmised teatised:

— rahandusministeeriumi ja riigi maksuameti teatis, mis käsitleb seadmete ja seadeldistega seotud mahaarvamise põhimõtteid ettevõtte tulumaksu arvestamisel (Cai Shui [2018] nr 54);

— rahandusministeeriumi ja riikliku maksuameti teatis põhivara kiirendatud amortisatsiooni suhtes kohaldatava ettevõtte tulumaksu poliitika täiustamise kohta (Cai Shui [2014] nr 75), ning

— rahandusministeeriumi ja riikliku maksuameti teatis põhivara kiirendatud amortisatsiooni suhtes kohaldatava ettevõtte tulumaksu poliitika täiendava täiustamise kohta (Cai Shui [2015] nr 106).

b) Uurimise tulemused

(580) Teatises, mis käsitleb seadmete ja seadeldistega seotud mahaarvamise põhimõtteid ettevõtte tulumaksu arvestamisel (Cai Shui [2018] nr 54), on märgitud, et *„kui sellise seadme või seadeldise ühiku väärtus, mille ettevõte ostis uuena ajavahemikul 1. jaanuarist 2018 kuni 31. detsembrini 2020, ei ületa viit miljonit jüaani, võib ettevõte lisada selle väärtuse jooksva perioodi kulude ja tulude hulka ühekordse summana, mis tema maksustatava tulu arvutamisel maha arvatakse, ning ettevõte ei pea enam iga aasta amortisatsiooni arvutama*“. See õigusakt ei ole tootmisharupõhine.

([132]) Vt komisjoni 17. jaanuari 2019. aasta rakendusmäärus (EL) 2019/72, millega kehtestatakse lõplik tasakaalustav tollimaks Hiina Rahvavabariigist pärit elektrijalgrataste impordi suhtes (ELT L 16, 18.1.2019, lk 5).

(581) Varade suhtes, mille ühiku väärtus on üle 5 miljoni jüaani, kohaldatakse endiselt teatist põhivara kiirendatud amortisatsiooni suhtes kohaldatava ettevõtte tulumaksu poliitika täiustamise kohta (Cai Shui [2014] nr 75) ja teatist põhivara kiirendatud amortisatsiooni suhtes kohaldatava ettevõtte tulumaksu poliitika täiendava täiustamise kohta (Cai Shui [2015] nr 106). Nende teatiste kohaselt võib kümne põhilise tootmisharu äriühingute ostetud põhivara suhtes kohaldada kiirendatud amortisatsiooni meetodit.

(582) Komisjon tegi kindlaks, et uurimisperioodil pole valimisse kaasatud äriühingud kohaldanud kiirendatud amortisatsiooni varade puhul, mille ühiku väärtus ületab 5 miljonit jüaani. Kuna need varad ei kuulunud teatise Cai Shui [2014] nr 75 ja teatise Cai Shui [2015] nr 106 kohaldamisalasse, leidis komisjon seega, et eksportivad tootjad ei saanud kasu tasakaalustatavatest subsiidiumidest.

c) Järeldus

(583) Komisjon järeldas, et eksportivad tootjad ei saanud selle kava puhul kasu tasakaalustatavatest subsiidiumidest.

3.7.2.5. Maakasutuse maksuvabastus

(584) Organisatsioon või eraisik, kes kasutab maad linnades, maakonna ja haldusüksuste linnades ning tööstus- ja kaevanduspiirkondades, peab tavaliselt maksma linnamaa kasutamise maksu. Maakasutusmaksu kogub selle maa kasutamiskoha kohalik maksuhaldur. Samas teatud kategooria maad, näiteks merelt võetud maismaa, valitsusasutuste, kodanike ühenduste ja sõjaväeüksuste käsutuses olev maa, rahandusministeeriumi vahenditest rahastatavate asutuste maa, usutemplite all olev maa, avalikud pargid ning ajaloolised paigad ja vaatamisväärsused, tänavad, maanteed, avalikud väljakud, haljasalad ja muud linnas asuvad avalikud maad, on maakasutusmaksust vabastatud.

a) Õiguslik alus

(585) Selle kava õiguslikud alused on:

— Hiina Rahvavabariigi ajutised eeskirjad kinnisvaramaksu kohta (Guo Fa [1986] nr 90, muudetud 2011. aastal) ning

— Hiina Rahvavabariigi linnamaa kasutamise maksu käsitlevad ajutised eeskirjad (Hiina Rahvavabariigi riiginõukogu korraldus [2013] nr 645).

b) Uurimise tulemused

(586) Üks valimisse kuuluvatest kontsernidest sai kasu kohalikule maakasutusbüroole makstud maakasutusmaksu tagastamisest, ehkki ta ei täitnud ühegi erandikategooria nõudeid, nagu on sätestatud eespool nimetatud riiklikes õigusaktides.

c) Järeldus

(587) Komisjon peab kõnealust maksuvabastust subsiidiumiks alusmääruse artikli 3 lõike 1 punkti a alapunkti i või artikli 3 lõike 1 punkti a alapunkti ii ning artikli 3 lõike 2 tähenduses, sest tegemist on rahalise toetusega kas raha otsese ülekandmise (tasutud maksu tagastamine) või Hiina valitsuse saamata jäänud tulu vormis (tasumata maks), millest asjaomased äriühingud kasu saavad. Toetusesaajate saadud kasu on samaväärne tagastatud summaga/maksusäästuga. See subsiidium on konkreetne alusmääruse artikli 4 lõike 2 punkti a tähenduses, sest äriühingud said maksusoodustust, ehkki nad ei vastanud ühelegi põhjenduses 584 nimetatud objektiivsele kriteeriumile.

(588) Pärast lõplike järelduste teatavakstegemist väitis Hiina valitsus, et komisjon polnud tõendanud, et vabastus maakasutusmaksust on konkreetne, sest äriühingud said maksusoodustust, kuigi nad ei vastanud ühelegi põhjenduses 584 mainitud objektiivsele kriteeriumile, st „*seadusega kehtestatud kriteeriumidele, mis peavad olema maksuvabastuse saamiseks täidetud*“.

(589) Sellega seoses märkis komisjon, et nagu selgitatud põhjenduses 584, on õigusaktides kehtestatud reegel, et organisatsioon või eraisik, kes kasutab maad linnades, maakonna ja haldusüksuste linnades ning tööstus- ja kaevanduspiirkondades, peab tavaliselt maksma linnamaa kasutamise maksu. Erand sellest reeglist on, et teatavate kategooriate maa ([133]) on maakasutusmaksust vabastatud. Uurimine näitas, et maa, mida kasutasid koostööd tegevad eksportivad tootjad, kes olid maakasutusmaksust vabastatud, ei kuulunud ühtegi kategooriasse, mis on maakasutusmaksust õigusaktide alusel vabastatud. Seega pole võimalik järeldada, et need eksportivad tootjad vastasid maakasutusmaksu käsitlevates eeskirjades kehtestatud objektiivsetele kriteeriumidele. Meede, millega need eksportivad tootjad maakasutusmaksust vabastati, on seega alusmääruse artikli 4 lõike 2 punkti a mõistes konkreetne. Seetõttu lükati kõnealune väide tagasi.

d) Subsiidiumisumma arvutamine

(590) Tasakaalustatava subsiidiumi summa arvutamisel lähtuti kasust, mida subsiidiumi saajad uurimisperioodil said. Leiti, et kasu suurus võrdub uurimisperioodil tagastatud summaga.

(591) Selle kavaga seoses kindlaks tehtud subsiidiumisumma oli CNBMi kontserni puhul 0,17 %.

3.7.2.6. Kõikide maksuvabastus- ja maksuvähenduskavade summa

(592) Valimisse kaasatud eksportivate tootjate puhul oli kõikide maksukavadega seoses kindlaks tehtud kogu subsiidiumisumma uurimisperioodil järgmine.

Maksuvabastus ja maksuvähendus

Äriühing/kontsern	Subsiidiumisumma
Yuntianhua kontsern	1,91 %
CNBMi kontsern	5,42 %

3.8. **Toetuskavad**

3.8.1. *Toetused seoses tehnoloogilise ajakohastamise, renoveerimise või ümberkujundamisega*

(593) Valimisse kaasatud äriühingud said kasu erinevatest toetustest seoses teadus- ja arendustegevuse, tehnoloogilise ajakohastamise ja innovatsiooniga, nagu teadus- ja arendustegevuse projektide edendamine teaduse ja tehnoloogia toetuskavade raames, investeeringute edendamine oluliste tööstusharude kohandamiseks, elavdamiseks ja tehnoloogia renoveerimiseks jne.

a) Õiguslik alus

— Tehnoloogilise innovatsiooni 13. viisaastakukava;

— suunavad arvamused ettevõtete tehnoloogia renoveerimise edendamise kohta, riiginõukogu, Guo Fa [2012] 44;

— tööstuse elavdamise ja tehnoloogia renoveerimise töökava, välja andnud NDRC ja MIIT, 2015;

— NDRC teatis, mis käsitleb 2015. aasta kava tööstustehnoloogiaga seotud teadus- ja arendustegevuse fondi vahendite eraldamiseks kõrgtehnoloogilistele tootmisharudele;

— riiginõukogu 2006. aastal kehtestatud tehnoloogilise ja teadusarengu keskpikk ja pikk kava (2006–2020);

— 2011. aastal läbivaadatud riikliku teaduse ja tehnoloogia toetuskava haldusmeetmed;

— 2011. aastal läbivaadatud riikliku kõrgtehnoloogilise teadus- ja arenduskava (kava 863) haldusmeetmed;

([133]) Näiteks merelt võetud maismaa, valitsusasutuste, kodanike ühenduste ja sõjaväeüksuste käsutuses olev maa, rahandusministeeriumi vahenditest rahastatavate asutuste maa, usutemplite all olev maa, avalikud pargid ning ajaloolised paigad ja vaatamisväärsused, tänavad, maanteed, avalikud väljakud, haljasalad ja muud linnas asuvad avalikud maad.

— Shandongi provintsi konkreetsete innovatsioonisaavutuste kujundamiseks mõeldud erifondide haldamise meetmed;

— ajutised meetmed tööstusliku ümberkujundamise ja ajakohastamise haldamiseks (Cai Jian [2012] 567];

— ajutised meetmed tööstusliku ajakohastamise ja tõhususe parandamise erifondi haldamiseks (Lu Cai Qi [2014] nr 24);

— haldusmeetmed tööstuslikuks ümberkujundamiseks ja algatuse „Made in China 2025“ fondide/aruka tootmise ajakohastamiseks;

— riiginõukogu teatis algatuse „Made in China 2025“ esitamise kohta (nr 28 [2015]);

— aruka tootmise katse- ja näidisprojekt ning

— kohalikul/provintsi tasandil: teatised järgmiste erifondide kasutamise kohta: tehnilise renoveerimise erifondid, tööstuse elavdamise erifondid, tehnilise ümberkujundamise erifondid ja tööstuse arengu erifondid.

b) Järeldus

(594) Kooskõlas suunavate arvamustega ettevõtete tehnoloogia renoveerimise edendamise kohta (punkt 3.2) kutsuti keskvalitsust ja kohalikke omavalitsusi üles veelgi suurendama finantstoetuse summat ja investeeringuid, keskendudes tööstuse ümberkujundamisele ja ajakohastamisele peamistes valdkondades ning tehnoloogia renoveerimise kriitilistele teemadele. Peale selle peaksid ametiasutused pidevalt uuendama ja täiustama fondijuhtimise meetodeid, andma paindlikult mitut liiki toetust ja suurendama eelarvefondide kasutamise tõhusust.

(595) Tööstuse elavdamise ja tehnoloogia renoveerimise töökavaga rakendatakse ülalnimetatud suunavaid arvamusi, luues erifonde tehnoloogiliste edusammude edendamiseks ja tehnoloogilise ümberkujundamise projektideks. Need fondid hõlmavad investeerimistoetusi ja laenude allahindlusi. Fondide kasutamine peab olema kooskõlas riigi makromajandusliku poliitikaga, tööstuspoliitikaga ja piirkondliku arengupoliitikaga.

(596) Selle kava kohaste toetustega nähakse ette subsiidiumid alusmääruse artikli 3 lõike 1 punkti a alapunkti i ja artikli 3 lõike 2 tähenduses, st Hiina valitsuse vahendite ülekandmine vaatlusaluse toote tootjatele antavate toetustena.

(597) Samuti leidis komisjon, et need subsiidiumid on alusmääruse artikli 4 lõike 2 punkti a tähenduses konkreetsed, kuna neile on õigus ainult äriühingutel, mis tegutsevad korrapäraselt avaldatavates juhistes, haldusmeetmetes ja kataloogides loetletud olulise tähtsusega tehnoloogiate valdkonnas, ning kuna klaaskiust kanga sektor kuulub nõuetele vastavate sektorite hulka. Igal juhul leitakse, et toetused on äriühingupõhised.

c) Subsiidiumisumma arvutamine

(598) Kasu arvutati uurimisperioodil saadud või sellele perioodile eraldatud summana, kusjuures summa amortiseeriti toetusega seotud põhivara kasuliku eluea jooksul. Komisjon arutas, kas kohaldada täiendavat iga-aastast turuintressimäära kooskõlas subsiidiumi summa arvutamist käsitlevate komisjoni suuniste ([134]) F jao punktiga a. Samas oleks see lähenemisviis hõlmanud mitmesuguseid keerukaid hüpoteetilisi tegureid, mille jaoks ei olnud täpset teavet saadaval. Seetõttu pidas komisjon kohasemaks eraldada summad uurimisperioodile, lähtudes kooskõlas varasematel juhtumitel kasutatud arvutusmetoodikaga seotud põhivara amortisatsioonimääradest ([135]).

([134]) EÜT C 394, 17.12.1998, lk 6.

([135]) Näiteks nõukogu rakendusmäärus (EL) nr 452/2011 (ELT L 128, 14.5.2011, lk 18) (*kaetud kvaliteetpaber*), nõukogu rakendusmäärus (EL) nr 2013/215 (ELT L 73, 11.3.2013, lk 16) (*orgaanilise kattega terastooted*), komisjoni rakendusmäärus (EL) 2017/366 (ELT L 56, 3.3.2017, lk 1) (*päikesepaneelid*), komisjoni rakendusmäärus (EL) nr 1379/2014 (ELT L 367, 23.12.2014, lk 22) (*klaasfilamentkiud*), komisjoni rakendusotsus 2014/918/EL (ELT L 360, 16.12.2014, lk 65) (*polüesterstaapelkiud*).

3.8.2. *Keskkonnakaitsetoetused – energia säästmine, looduskaitse ja heitkoguste toetused*

(599) Kaks valimisse kaasatud kontserni said kasu erinevatest keskkonnakaitse ja heitkoguste vähendamisega seotud toetustest, nagu keskkonnakaitse ja ressursisäästmise soodustamine, sünergilise ressursikasutuse edendamine, energiasäästule suunatud projektide toetusfond, energiajuhtimise demonstratsioonkeskuste edendamine, toetused seoses õhusaaste vähendamise projektidega, ringmajanduse projektide stiimulid.

a) Õiguslik alus

— Hiina Rahvavabariigi keskkonnakaitseseadus, 28. oktoobril 2007 läbivaadatud ja vastuvõetud versioon ning 2. juulil 2016. aastal muudetud versioon;

— Hiina Rahvavabariigi puhtama tootmise edendamise seadus, Hiina Rahvavabariigi presidendi korraldus nr 54, muudetud 29. veebruaril 2012;

— puhta tootmise kontrolli meetmed, NDRC ja keskkonnakaitseministeeriumi dekreet nr 38, avaldatud 1. juulil 2016;

— teatis, mis käsitleb energia säästmise ja heitkoguste vähendamise subsiidiumide haldamiseks ette nähtud ajutiste meetmete trükkimist ja levitamist, rahandusministeerium [2015] nr 161;

— energia säästmise põhipunktid ja ulatuslik tootmisharus rakendamine 2015. aastal, välja andnud tööstus- ja infotehnoloogia ministeerium (MIIT) 3. aprillil 2015;

b) Järeldus

(600) Energia säästmise, looduskaitse ja heitkoguste kavas on ette nähtud subsiidiumid alusmääruse artikli 3 lõike 1 punkti a alapunkti i ja artikli 3 lõike 2 tähenduses, st Hiina valitsuse vahendite ülekandmine vaatlusaluse toote tootjatele antavate toetustena.

(601) Samuti leidis komisjon, et see subsiidiumikava on alusmääruse artikli 4 lõike 2 punkti a tähenduses konkreetne, kuna sellele on õigus ainult äriühingutel, mis tegutsevad korrapäraselt avaldatavates juhistes ja kataloogides loetletud olulise tähtsusega tehnoloogiate või oluliste toodete tootmise valdkondades. MIITi 2015. aasta dokumendis mainitakse konkreetselt ehitusmaterjalide tootmisharu (mis hõlmab klaaskiust kangaid) kui tootmisharu, millesse tuleb suunata konkreetsed energia säästmisega seotud stiimulid.

c) Subsiidiumisumma arvutamine

(602) Kasu arvutati vastavalt põhjenduses 598 kirjeldatud metoodikale.

3.8.3. *Kohalike/piirkondlike asutuste sihtotstarbelised toetused*

(603) Kaebuse esitaja esitas kaebuses tõendid, mis näitasid, et HRV klaaskiust kanga tootmisharu võib saada erinevaid ühekordseid või korduvaid toetusi eri tasandi valitsusasutustelt, nt kohalikud, piirkondlikud ja riiklikud asutused.

(604) Uurimisel leiti, et kaks valimisse kaasatud äriühingute kontserni said eri tasandi valitsusasutustelt märkimisväärseid ühekordseid või korduvaid toetusi, mille tulemusena saadi uurimisperioodi ajal kasu. Valimisse kaasatud äriühingud olid mõnest toetusest oma vastustes küsimustikule juba teatanud, samas kui muud toetused ilmnesid kontrollkäikude ajal. Hiina valitsus ei nimetanud oma vastustes küsimustikule ühtegi neist toetustest.

a) Õiguslik alus

(605) Äriühingutele andsid kõnealuseid toetusi riigi, provintsi, linna, maakonna või piirkonna valitsusasutused ja need kõik paistsid olevat valimisse kaasatud äriühingute suhtes või asukoha või tootmisharu liigi poolest konkreetsed. Üksikasju konkreetse seaduse kohta, mille alusel neid toetusi jagati – kui neil üldse õiguslikku alust oli –, kõik valimisse kuuluvad äriühingud ei avalikustanud. Komisjonile esitati siiski mõnel puhul koopia valitsusasutuse väljastatud dokumendist (millele on viidatud kui teatisele), mis toetuse andmisega kaasnes.

b) Uurimise tulemused

(606) Arvestades suurt hulka kaebuses sisalduvaid ja/või valimisse kaasatud äriühingute raamatupidamisest avastatud 'toetusi, esitatakse käesolevas määruses üksnes kokkuvõte peamistest järeldustest. Tõendeid arvukate toetuste olemasolu ja asjaolu kohta, et neid on antud Hiina valitsuse eri tasanditel, esitas esialgu kaks valimisse kaasatud äriühingut. Üksikasjalikud järeldused nende toetuste kohta on igale äriühingule esitatud eraldi tema konkreetses avalikustamisdokumendis.

(607) Näited selliste toetuste kohta on patendifondid, teaduse ja tehnoloogia fondid ja toetused, äriarengufondid, ekspordi edendamise fondid, tööstusharu kvaliteedi ja tõhususe parandamise fondid, omavalitsuste kaubandusfondid, välismajanduse ja -kaubanduse arengu fond, tootmise ohutuse toetused, toetusfondid, mida pakutakse piirkonna või provintsi tasandil, intressisoodustused imporditud seadmete ostuks võetud laenudelt.

c) Järeldus

(608) Nende toetuste puhul on tegemist subsiidiumidega alusmääruse artikli 3 lõike 1 punkti a alapunkti i ja artikli 3 lõike 2 tähenduses, st Hiina valitsuse vahendite ülekandmisega vaatlusaluse toote tootjatele antavate toetustena, ning seega kaasnes nendega kasu.

(609) Need toetused on konkreetsed alusmääruse artikli 4 lõike 2 punkti a ja artikli 4 lõike 3 tähenduses, sest koostööd tegevate eksportivate tootjate esitatud asjakohaste dokumentide kohaselt on need kättesaadavad ainult teatavatele äriühingutele või konkreetsetele projektidele konkreetsetes piirkondades ja/või klaaskiust kanga tootmisharus. Lisaks sõltub osa toetusi eksporditegevusest alusmääruse artikli 4 lõike 4 punkti a tähenduses. Kõnealused toetused ei vasta alusmääruse artikli 4 lõike 2 punktis b sätestatud mittekonkreetsuse tingimustele, sest rahastamiskõlblikkuse tingimused ja ettevõtete valimise tegelikud kriteeriumid ei ole läbipaistvad, objektiivsed ega kehti automaatselt.

(610) Äriühingud esitasid kõikidel juhtudel teavet selle kohta, kui suur on toetus ja kellelt see saadi. Asjaomased äriühingud paigutasid selle sissetuleku oma raamatupidamisarvestuses subsiidiumitulu rubriiki ja lasksid nendele aruannetele teha sõltumatu auditi. Seda on peetud otseseks tõendiks subsiidiumi kohta, mille kaudu saadi kasu.

(611) Seetõttu otsustas komisjon, et kontrollitud tulemused on sel puhul mõistlik näitaja subsideerimise taseme kohta. Kuna toetustel olid ühised tunnused, neid andsid avalik-õiguslikud asutused ja need ei olnud osa eraldi subsiidiumikavast, vaid tegu oli üksikute toetustega soodustatud tootmisharule, hindas komisjon neid koos.

d) Subsiidiumisumma arvutamine

(612) Kasu arvutati vastavalt põhjenduses 598 kirjeldatud metoodikale.

3.8.4. *Muud toetused*

(613) Uurimisperioodil ei saanud valimisse kaasatud eksportivad tootjad rahalisi toetusi ühegi muu punkti 3.3 alapunktis v nimetatud toetuskava alusel.

3.8.5. *Märkused toetuste kohta*

(614) Pärast lõplike järelduste teatavakstegemist väitis Hiina valitsus, et komisjon polnud tõendanud, et mitmesugused tehnoloogilise ajakohastamise, renoveerimise või ümberkujundamisega ja keskkonnakaitsega seotud toetused ning kohalike/piirkondlike asutuste antud sihtotstarbelised toetused, mida valimisse kaasatud äriühingud väidetavalt said, on konkreetsed. Hiina valitsus leidis, et komisjon ei juhtinud tähelepanu ühelegi konkreetsele sättele, millega on sõnaselgelt lubatud anda toetust klaaskiust kanga tootmisharule, ning seega ei täitnud komisjon vaekogu kehtestatud nõuet aruandes „EÜ – õhusõidukid“, mille kohaselt eeldab järeldus konkreetsuse kohta, et väidetava subsiidiumi kohaldamine piirdub sõnaselgelt üksnes „*teatavate ettevõtetega*“, mistõttu „*subsiidium pole terves majanduses piisavalt laialdaselt kättesaadav*“, ning et piirangu puhul peab olema „*kõike selgelt väljendatud, ilma et millelegi oleks üksnes viidatud või vihjatud*“.

(615) Hiina valitsus märkis ühtlasi, et kohalike/piirkondlike asutuste antud sihtotstarbeliste toetuste puhul ei esitanud komisjon ühtegi argumenti ega tõendit nende toetuste konkreetsuse kohta, vaid märkis lihtsalt, et need „*[—] paistsid olevat valimisse kaasatud äriühingute suhtes või asukoha või tootmisharu liigi poolest konkreetsed*“. Hiina valitsuse sõnul ei saa konkreetsuse näiline olemasolu olla piisav tõend selle kohta, et meede tõepoolest on konkreetne.

(616) Sellega seoses meenutas Hiina valitsus, et nagu apellatsioonikogu leidis aruandes „USA – DRAMS“ (tasakaalustav tollimaks), peab komisjon „*esitama oma järelduste kohta põhjendatud ja piisava selgituse*“ ning tagama, et „*nende järelduste aluseks olev mõttekäik on esitatud uurimisasutuse otsuses*“. Hiina valitsus rõhutas, et komisjoni osutatud asjaolu, et vaatlusalused äriühingud paigutasid selle sissetuleku oma raamatupidamisarvestuses enamasti subsiidiumitulu rubriiki, ei ole põhjendatud ja piisav selgitus.

(617) Peale selle märkis Hiina valitsus, et ainuüksi asjaolu, et subsiidiumi annab piirkondlik asutus, ei muuda seda konkreetseks, ning viitas aruandes „USA – tasakaalustav tollimaks (Hiina)“ esitatud apellatsioonikogu järeldusele, et piirkonna kõigile ettevõtetele kättesaadav subsiidium ei ole konkreetne, kui toetust andev asutus selles piirkonnas on piirkondlik valitsus.

(618) Komisjon on juba tõendanud toetuste konkreetsust põhjendustes 597, 601 ja 609. Subsiidiumidele on tegelikult õigus ainult äriühingutel, mis tegutsevad juhistes, haldusmeetmetes ja kataloogides loetletud olulise tähtsusega tehnoloogiate valdkonnas. Ühtlasi esitasid koostööd tegevad eksportivad tootjad toetustega seotud dokumendid, näiteks õigusdokumendid ja teated toetuste kohta, mis näitasid, et toetusi on antud äriühingutele, kes kuuluvad teatavatesse konkreetsetesse tootmisharudesse või sektoritesse ja/või kes osalevad konkreetsetes tööstusprojektides, mida riik soodustab. Seepärast kordas komisjon oma järeldust, et need toetused on kättesaadavad üksnes „*teatavatele ettevõtetele*“ ning ei ole „*terves majanduses laialdaselt kättesaadavad*“. Peale selle näitas uurimine, et nende toetuste saamise tingimused polnud selged ja objektiivsed ning et neid ei kohaldatud automaatselt; seega ei vastanud need alusmääruse artikli 4 lõike 2 punktis b sätestatud mittekonkreetsuse tingimustele.

(619) Seoses sihtotstarbeliste toetustega ei esitanud Hiina valitsus lisatõendeid, mis oleks toetanud tema väidet mittekonkreetsuse kohta. Seetõttu kordas komisjon, et talle kättesaadavate tõendite põhjal tegi ta järelduse, et need toetused ei vasta alusmääruse artikli 4 lõike 2 punktis b sätestatud mittekonkreetsuse tingimustele.

(620) Eeltoodut arvesse võttes lükkas komisjon Hiina valitsuse väited tagasi.

3.8.6. *Kõik toetused kokku*

(621) Kuna emaettevõtja CNBM ei teinud koostööd, kohaldati CNBMi tasandil antud toetustest saadud kasu kindlakstegemiseks punktides 3.8.1 ja 3.8.3 selgitatud meetodeid äriühingu 2018. aasta aruandes esitatud sellise avalikult kättesaadava teabe suhtes nagu valitsuse subsiidiumidena, valitsuse rahaliste vahenditena ja muu tuluna registreeritud summad.

(622) Valimisse kaasatud eksportivate tootjate puhul oli kõikide toetustega seoses kindlaks tehtud kogu subsiidiumisumma uurimisperioodil järgmine.

Toetused

Äriühing/kontsern	Subsiidiumisumma
Yuntianhua kontsern	1,09 %
CNBMi kontsern	3,15 %

3.9. **Järeldus subsideerimise kohta**

(623) Uurimise selles etapis kättesaadava teabe põhjal arvutas komisjon tasakaalustatavate subsiidiumide summad valimisse kaasatud äriühingute kohta kooskõlas alusmääruse sätetega, analüüsides igat subsiidiumi või subsiidiumikava, ning komisjon liitis kõnealused summad, et arvutada iga eksportiva tootja subsiidiumide kogusumma uurimisperioodil. Subsiidiumide kogusumma arvutamiseks arvutas komisjon kõigepealt subsideerimise osakaalu, milleks oli

subsiidiumisumma protsendimäär äriühingu kogukäibest. Seejärel kasutati seda protsendimäära vaatlusaluse toote uurimisperioodi jooksul liitu eksportimiseks eraldatud subsiidiumi arvutamiseks. Pärast seda arvutati subsiidiumisumma uurimisperioodi jooksul liitu eksporditud vaatlusaluse toote tonni kohta ning alljärgnevad marginaalid arvutati protsendimäärana sama ekspordi CIF-väärtusest tonni kohta.

(624) Pärast lõplike järelduste teatavakstegemist ja täiendavaid lõplike järelduste teatavakstegemisi väitis CNBMi kontsern, et arvutades kogukasu protsentides mõlema eksportiva tootja subsiidiumisummade põhjal ning kohaldades seda protsentides väljendatud kogukasu mõlema eksportiva tootja poolt ELi eksporditud klaaskiust kanga väärtuse suhtes, jaotas komisjon ekslikult ühe eksportiva tootja (Jushi Group) saadud väidetavad subsiidiumid mõlema eksportiva tootja kui terviku (Jushi Group ja Hengshi) käibele. See suurendas kontserni subsiidiumimäära. CNBMi kontsern leiab, et komisjon oleks kõigepealt pidanud arvutama subsiidiumisumma ELi eksporditud ühiku kohta äriühingute kaupa. Alles pärast seda tuleks kummagi äriühingu subsiidiumisumma liita, et arvutada ühine subsiidiumimäär.

(625) Nagu mainitud põhjenduses 97, meenutas komisjon, et tagamaks, et meetmeid saab tõhusalt jõustada ja eelkõige hoida ära ekspordi suunamist madalaima tollimaksuga seotud äriühingu kaudu, on komisjonil tavaks teha kindlaks eksportivate tootjate vaheline seos, lähtudes liidu tolliseadustiku rakendusakti artiklis 127 sätestatud kriteeriumidest. Tasakaalustatavate subsiidiumide summa arvutamine liitu eksporditud vaatlusaluse toote alusel viitab sellele, et kuna raha on asendatav, võivad omavahel seotud äriühingud kasutada vaatlusaluse toote puhul saadavat kasu kaudselt ning seega olenemata sellest, kes on eksportiv tootja konkreetsel juhul. Kuna praegusel juhul toodavad ja ekspordivad vaatlusalust toodet nii Henghsi kui ka Jushi Group ning kuna Jushi Group toodab ka peamist toorainet, mida kasutatakse Henghsi eksporditavas tootes, tuleks neile määratud tasakaalustatavate subsiidiumide summa puhul arvesse võtta asjaolu, et tänu omavahelisele suhtele suudavad nad saadava kasu suunata liitu eksporditud vaatlusalusele tootele nii, nagu nad vajalikuks peavad. Seega peaks nendele eksportivatele tootjatele antud kasu seoses vaatlusaluse tootega moodustama ühe konkreetse summa kogu kontserni jaoks.

(626) CNBMi pakutud metoodikas pole seda asjaolu arvesse võetud ja seega kaasneks sellega valed tulemused. Näitena võib käsitleda kahe seotud klaaskiust kanga tootja (äriühingud A ja B) juhtumit, mille puhul kõik subsiidiumid antakse äriühingule A ja mitte ühtegi äriühingule B. Eeldatakse, et äriühing A müüs kogu oma klaaskiust kanga toodangu siseturul äriühingule B ning B reeksportis kõik äriühingu A tooted lisaks kõigile enda toodetele. CNBMi kontserni pakutud arvutusmetoodika kohaselt kaasneks selle stsenaariumiga subsiidiumimäär 0 %, sest äriühingu A puhul oleks subsiidiumisumma ELi eksporditud ühiku kohta null ning kuna äriühingule A antud subsiidiumid ei saaks olla eraldatud äriühingu B eksporditud toodete jaoks. Seetõttu lükkas komisjon CNBMi kontserni väite tagasi.

(627) CNBMi kontsern märkis ühtlasi, et komisjon tegi mitmesuguseid vigu, kui ta tegi kindlaks subsiidiumide edasiandmise seotud äriühingute vahel. Esiteks liitis komisjon ekslikult kokku eri nimetajaid sisaldavad protsendilised väärtused, sest äriühingu Jushi Group käibele jaotatud subsiidiumisummad liideti Jushi ja Hengshi kogukäibele jaotatud subsiidiumisummadele.

(628) Teiseks tegi komisjon kindlaks, et äriühingute China Jushi ja Zhengshi Holding Group saadud subsiidiumid anti edasi eksportivatele tootjatele „tütarettevõtjatesse investeerimise“ kaudu. Sellel ei ole aga alust, et olemasoleva osalusega kaasneb *ipso facto* väidetava kasu edasiandmine äriühingule Jushi Group. Teiseks poleks komisjon pidanud võtma arvesse üksnes äriühingu China Jushi pikaajalisi omakapitaliinvesteeringuid tema tütarettevõtjatesse, vaid ka tema „sidus- ja ühisettevõtetesse“. Kolmandaks, kui komisjon soovis teha edasiandmise analüüsi, oleks ta igal juhul pidanud äriühingu China Jushi saadud väidetavad subsiidiumid jaotama äriühingu China Jushi kogukäibele. Neljandaks, kui eeldatakse, et emaettevõtja annab kõik saadud subsiidiumid edasi oma tütarettevõtjatele, oleks Jushi Group pidanud andma kõik oma subsiidiumid edasi oma tütarettevõtjatele. Seega peaks komisjon saama äriühingu Jushi Group subsiidiumimääraks 0 %.

(629) Kolmandaks märkis CNBMi kontsern pärast täiendavat lõplike järelduste teatavakstegemist, et komisjon ei näidanud, kuidas äriühingu Zhengshi Holding saadud väidetavad subsiidiumid andsid kasu seoses klaaskiust kanga ekspordiga liitu. Kuna puudus seos valitsuse antud väidetavate subsiidiumide ning vaatlusaluse toote tootmise ja ekspordi vahel, polnud võimalik näidata, et eksporditud toote puhul nendest subsiidiumidest kasu saadi. Sellega seoses märkis CNBMi kontsern, et nagu Zhengshi Holding selgitas oma vastuses küsimustikule, seisneb tema peamine äritegevus tooraine ostmises seotud äriühingu jaoks, kes on roostevaba terase tootja. Samuti oli äriühingul Zhengshi Holding märkimisväärne käive, millele oleksid pidanud tuginema jaotamispõhimõtted.

(630) Neljandaks põhines äriühingule Jushi Group väidetavalt edasi antud kasu äriühingu Jushi Group osalusel äriühingus Hubei Hongija, kuigi Hubei Hongija pakub sisendmaterjale klaaskiust kanga tootjatele.

(631) Viiendaks põhinesid jaotamispõhimõtted äriühingu Jushi Hongkong puhul käibel ja eeldati, et kogu müük toimus äriühingule Jushi Group.

(632) Kuuendaks ei esitanud komisjon selgitusi selle kohta, kuidas väidetav CNBMi saadud kasu äriühingutele Jushi Group ja Hengshi edasi anti. Komisjon oleks pidanud toimima samamoodi nagu äriühinguga Jushi Group seotud äriühingute puhul ning viima ellu müügil põhineva edasiandmise analüüsi. Kui komisjon väidab, et seotud üksuste vahelise edasiandmise analüüs oleks ebavajalik (*quod non*), siis oleks saadud subsiidiumid tulnud jaotada väidetava kontserni kõigi äriühingute kogukasumile.

(633) Et neile märkustele vastata, selgitas komisjon kõigepealt, kuidas CNBMi kontserniga seotud mitmesuguste äriühingute subsiidiumid liideti. Iga seotud äriühingu puhul tegi komisjon kõigepealt kindlaks saadud subsiidiumide summa. Seejärel tugines komisjon jaotamispõhimõtetele, et teha kindlaks, milline osa subsiidiumidest oli seotud eksportivate tootjatega. Näiteks tootmisprotsessis kasutatud materjalide, sisendite või varade pakkujate puhul põhinesid jaotamispõhimõtted nende teenuseosutajate käibel, mis oli teenitud seoses eksportivate tootjatega. Jaotamispõhimõtteid kohaldati seejärel saadud subsiidiumisumma suhtes. Saadud „jaotatud“ subsiidiumisumma lisati eksportivate tootjate subsiidiumisummale. Lõpuks jagati eksportiva tootja kogu subsiidiumisumma (sealhulgas seotud äriühingute puhul jaotatud subsiidiumisummad) eksportiva tootja käibega, et arvutada subsiidiumimäär.

(634) Seoses CNBMi kontserni esimese väitega ei toimunud seega eri nimetajaid sisaldavate protsendiliste väärtuste liitmist: toimus üksnes subsiidiumisummade jaotamine ja seejärel liitmine. Kokkuvõttes kasutati subsiidiumimäära arvutamiseks üksnes üht nimetajat.

(635) Seoses eespool teises punktis mainitud valdusettevõtjatega China Jushi ja Zhengshi Holding Group põhinesid jaotamispõhimõtted tõepoolest eksportiva tootja osal valdusettevõtja tehtud investeeringutest. Valdusettevõtjate puhul pole käibel põhinevatel jaotamispõhimõtetel sageli mõtet, sest selliste äriühingute põhitegevus ei seisne kaupade müügis ega sisendi pakkumises, vaid investeerimises.

(636) China Jushi juhtum on selles suhtes unikaalne, sest äriühingul on mitu funktsiooni. Ühest küljest on tegemist keskse ostjaga suurema osa tooraine puhul, mida kontserni kuuluvad eksportivad tootjad kasutavad. Teisest küljest müüb äriühing edasi eksportivate tootjate valmistoodangut siseturul. Peale selle täidab China Jushi emaettevõtjana peakontori ülesandeid, nagu eksportivate tootjate keskne rahastamine või haldushoone tagamine äriühingu Jushi Group juhtimisülesannete täitmiseks. Seega pole käibeandmete kasutamine jaotamispõhimõtete alusena võimalik, kuna sellega kaasneks n-ö suletud ring. Nimelt tuleks teatav protsent subsiidiumidest jaotada eksportivatele tootjatele, tuginedes materjalide müügile tootjatele, aga seejärel tuleks ka teatav osa tootjate subsiidiumidest jaotada uuesti äriühingule China Jushi, tuginedes valmistoodangu müügile äriühingule China Jushi.

(637) Kuna China Jushi oli samal ajal äriühingu Jushi Group peamine investor ja täitis ka mõnda ülesannet, mis on omased valdus-/emaettevõtjatele, leidis komisjon, et investeeringutel põhinev jaotamine kajastaks paremini tegelikke seoseid China Jushi ja eksportiva tootja vahel. Komisjon tunnistas aga, et investeeringuid seotud äriühingutesse ja ühisettevõtetesse oleks samuti tulnud arvesse võtta, ning kohandas sellest lähtuvalt jaotamispõhimõtteid.

(638) Pärast täiendavat lõplike järelduste teatavakstegemist lisas CNBMi kontsern, et tuginedes China Jushi tegelikule äritegevusele, tema auditeeritud raamatupidamisarvestusele ja tema suurele tulule kaubandustegevusest, on China Jushi põhitegevus kaubandus. N-ö suletud ring ei tohiks olla probleem, sest see esineb ka kontsernisiseste tehingute puhul eksportiva tootja ja teiste seotud äriühingute vahel. Peale selle ei tõendanud komisjon äriühingu China Jushi märkimisväärset investeerimistegevust ega konkreetseid peakontori tegevusi, rahastamistegevust ega rahaülekandeid, mis viitaksid sellele, et China Jushi andis oma subsiidiume edasi oma tütarettevõtjatele. Seevastu maksis eksportiv tootja äriühingule China Jushi uurimisperioodil dividende. Samuti ei tõendanud komisjon seost China Jushi saadud subsiidiumide ning vaatlusaluse toote tootmise ja ekspordi vahel. Kuna China Jushi on emaettevõtja ka muudele Jushi äriühingutele, keda ta kontrollib oma 100 % osaluse kaudu äriühingus Jushi Group, tuleb eeldada, et subsiidiumide ei antud edasi üksnes äriühingule Jushi Group, vaid ka tema paljudele tütarettevõtjatele.

(639) Komisjon ei nõustunud CNBMi kontserni analüüsiga. Äriühingul China Jushi oli tõepoolest suur käive kaubandustegevusest, nagu juba kirjeldatud põhjenduses 636. China Jushi viis aga ellu ka märkimisväärset investeerimistegevust, nagu näitas tema varade, tulude ja rahavoogude arvestus. Õigupoolest tulenes 94 % tema tegevuskasumist investeerimistulust. Nagu juba mainitud, täitis China Jushi ühtlasi mõnda valdus-/emaettevõtjatele omast ülesannet, nagu keskne rahastamistegevus. Näiteks märkis komisjon, et ühe China Jushi emiteeritud võlakirja eesmärk oli „*maksta tagasi emitendi ja tema tütarettevõtja Jushi Group pangalaenud*“. Peale selle näitas uurimine, et laene võeti „*China Jushi ja tema tütarettevõtjate nimel*“ ning ühel juhul pidi äriühingule China Jushi antud laenukapitali tagasi maksma tütarettevõtja Jushi Group. Seetõttu ei muutnud komisjon oma seisukohta seoses investeeringute kasutamisega jaotamispõhimõtete alusena. Samal ajal näitasid need tehingud ühtlasi, et China Jushi saadud subsiidiumide ning vaatlusaluse toote tootmise ja ekspordi vahel on selge seos. Asjaolu, et äriühingul Jushi Group on mõni tütarettevõtja, ei ole asjakohane, sest eksportiva tootja tasandil ei kasutatud investeeringuid jaotamispõhimõtete alusena. Seega lükati äriühingu väited tagasi.

(640) Seoses äriühinguga Zhengshi Holding nõustus komisjon asjaoluga, et äriühingu Zhengshi Holding käibe moodustab eelkõige ostetud tooraine edasimüük seotud terasetootjale, kes ei ole kuidagi seotud klaaskiust kangaga ega kõnealuse uurimisega. Komisjon leidis aga ka, et äriühingul Zhengshi Holding on maakasutusõigused maatüki puhul, mida kasutab üks uurimisega hõlmatud seotud äriühing. Sellest tulenevalt on äriühingu Zhengshi Holding saadud subsiidiumide ning vaatlusaluse toote tootmise ja ekspordi vahel selge seos. Kuna äriühingu Zhengshi Holding müügil ole mingit seost klaaskiust kanga tootmisega ja kuna Zhengshi Holding on samal ajal ka märkimisväärse investeerimistegevusega valdusettevõtja, nagu näitab tema varade, tulude ja rahavoogude arvestus, leidis komisjon, et äriühingu investeeringutel põhinev jaotamine kajastaks paremini tegelikke seoseid äriühingu Zhengshi Holding ja klaaskiust kanga tootja vahel. Vaadates läbi äriühingu Zhengshi Holding soodustingimustel rahastamisega seotud subsiidiume, märkas komisjon aga, et ta oli teinud oma hinnangus vea, sest kõik antud rahalised vahendid olid selgelt ette nähtud roostevaba terase tootmiseks. Seetõttu kohandati kasu arvutust vastavalt.

(641) Hubei Hongjia puhul oleks jaotamispõhimõtted tõepoolest pidanud tuginema Hubei Hongjia toodetud materjalide müügile. Seepärast muudeti jaotamispõhimõtteid vastavalt. Seoses äriühinguga Jushi Hongkong nõustus komisjon samuti äriühingu märkustega ning muutis jaotamispõhimõtted täpsemaks, nimelt muudeti äriühingu Jushi Hongkong müüdud selliste kaupade osakaalu, mis olid ostetud äriühingult Jushi Group.

(642) Pärast täiendavat lõplike järelduste teatavakstegemist väitis CNBMi kontsern, et kuna müüki äriühingult Jushi Hongkong äriühingule Jushi Group ei toimunud, oleks Jushi Hongkong pidanud arvestusest välja jääma. Komisjon meenutab, et Jushi Hongkong on eksportiva tootjaga Jushi Group seotud kaubandusettevõtja, kes ekspordib äriühingu Jushi Group toodetud klaaskiust kangast. Kuna olemas on otsene seos äriühingu Jushi Hongkong saadud subsiidiumide ning vaatlusaluse toote ekspordi vahel, on mõttekas kasutada jaotamispõhimõtete alusena äriühingust Jushi Group pärineva ekspordi osakaalu (võrreldes muudest allikatest pärit toodete ekspordiga). Seetõttu ei võtnud komisjon seda väidet arvesse.

(643) Seoses CNBMi subsiidiumisummade üleandmisega meenutab komisjon, et CNBM ei teinud uurimises koostööd ja et subsiidiumisummad tuli teha kindlaks kättesaadavate faktide põhjal. Neil asjaoludel otsustas komisjon, et kõige mõistlikum lähenemisviis oleks arvutada CNBMi saadud subsiidiumid proportsionaalselt kontserni konsolideeritud kogukäibega. Õigupoolest kasutas komisjon CNBMi kontserni pakutud arvutusmetoodikat. See väide lükati seepärast tagasi.

(644) Vastavalt alusmääruse artikli 15 lõikele 3 arvutati valimist välja jäänud koostööd tegevate äriühingute subsiidiumide kogusumma valimis sisalduvate koostööd tegevate eksportivate tootjate tasakaalustavate subsiidiumide kaalutud keskmisena, jättes arvesse võtmata tähtsusetud summad ning subsiidiumid, mille suhtes kohaldatakse alusmääruse artikli 28 lõike 1 sätteid. Komisjon arvestas summade kindlaksmääramisel siiski järeldusi, mis põhinevad osaliselt kättesaadavatel faktidel. Tõepoolest – komisjon leidis, et kättesaadavad faktid, mida nende juhtumite puhul kasutati, ei mõjutanud oluliselt teavet, mis oli vajalik saadud subsiidiumide summa õiglaseks arvutamiseks, ning seega ei kahjusta selle käsitlusviisi rakendamine eksportijaid, kellel uurimise käigus koostööd teha ei palutud ([136]).

(645) Arvestades Hiina eksportivate tootjate suurt koostöövalmidust ja valimi esindavust ka abikõlblikkuse seisukohast, kehtestas komisjon kõigi muude äriühingute puhul summa valimisse kaasatud äriühingute puhul kindlaks tehtud suurima summa tasemele. Kõigi muude äriühingute puhul kehtivat summat kohaldati ka nende äriühingute suhtes, kes ei teinud uurimises koostööd.

Äriühingu nimi	Tasakaalustatavate subsiidiumide summa
Yuntianhua kontsern	17,02 %
CNBMi kontsern	30,73 %
Muud koostööd tegevad äriühingud	24,85 %
Kõik muud äriühingud	30,73 %

4. SUBSIDEERIMINE: EGIPTUS

4.1. Subsiidiumid ja subsiidiumikavad, mis on kõnealuse uurimisega hõlmatud

(646) Kaebuses, algatamisteatises ja komisjoni küsimustikule saadud vastuses sisalduva teabe põhjal uuriti järgmisi Egiptuse valitsuse subsiidiume:

i) strateegilised sooduslaenud, krediidilimiidid, muu rahastamine, kindlustus ja garantiid;

ii) otseste maksuvabastus- ja maksuvähenduskavade kaudu saamata jäänud tulu

— tulumaksusoodustused erimajandustsoonis asuvatele ettevõtetele;

iii) kaudsete maksude ja imporditollimaksude kavade kaudu saamata jäänud tulu

— käibemaksuvabastus ja imporditollimaksude vähendamine imporditud seadmete kasutamise eest;

— käibemaksuvabastus ja imporditollimaksudest loobumine imporditud sisendmaterjalide puhul, mida kasutatakse eksporditud valmistoodetes;

iv) riiklikud kaubatarned ja teenused tegelikust maksumusest väiksema tasu eest

— riiklik elektriga varustamine tegelikust maksumusest väiksema tasu eest;

— riiklik maa eraldamine tegelikust maksumusest väiksema tasu eest.

([136]) Vt *mutatis mutandis* ka WT/DS294/AB/RW (USA – Zeroing) (artikkel 21.5 DSU), apellatsioonikogu 14. mai 2009. aasta aruanne, punkt 453.

4.2. **Suessi majandus- ja kaubanduskoostöötsoon (edaspidi „SETC-tsoon“)**

4.2.1. *Sissejuhatus ja faktiline raamistik*

(647) Väidetav subsideerimine Egiptuses puudutab kahte omavahel seotud äriühingut Hiina-Egiptuse Suessi majandus- ja kaubanduskoostöötsoonis (edaspidi „SETC-tsoon“). Tsooni pindala on 7,34 km^2, mis koosneb esialgsest 1,34 km^2 suurusest alast ja 6 km^2 suurusest laiendusest.

(648) Erimajandustsooni moodustasid Hiina ja Egiptus ühiselt ning see sai alguse 1990. aastatel. Sel ajal külastas toonane Egiptuse president Hiina erimajandustsoone ja väljendas soovi võtta eeskuju Hiina kogemustest selliste tsoonide alal, et rajada Egiptuses midagi samalaadset. Selle tulemusena allkirjastasid Hiina ja Egiptuse peaministrid 1997. aastal vastastikuse mõistmise memorandumi, milles need kaks riiki „*lepivad kokku koostöös Suessi lahe põhjakaldal asuva vabamajandustsooni arendamises, jagades Hiina kogemusi vabamajandustsoonide loomisel, osaledes tsooniga seotud uuringute ajakohastamises ning julgustades asjaomast Hiina ärisektorit panustama tsoonis kavandatavatesse projektidesse*“ ([137]).

(649) Selle kokkuleppe sõlmimise järel määras Hiina projekti Hiina-poolseks täitjaks Tianjini linnavalitsuse alluvuses tegutseva riigi omandis oleva ettevõtte Tianjin Teda Investment Holding Co., Ltd. (edaspidi „Tianjin TEDA“). Tianjin TEDA ühendas seejärel jõud Egiptuse Suessi kanali ameti, National Bank of Egypti ja veel nelja Egiptuse riigi omandis oleva ettevõttega ning koos asutati Egiptuse ja Hiina ühisettevõte Egypt China Joint Venture Company (edaspidi „ECJV“) eesmärgiga luua ja välja ehitada uus majandustsoon. Hiina poole omandis oli 10 % ECJV aktsiatest, Egiptuse poole omandis 90 %. 1998. aastal andis Suessi kubermanguvalitsus vastava maatüki Golfi lahe loodeosas üle ECJV-le. Pärast seda jäi projekt aga mitmeks aastaks soiku ([138]).

(650) 2002. aastal määratles Egiptuse valitsus suurema, 20 km^2 suuruse ala, milles SETC-tsoon asus, ametlikult erimajandustsoonina ([139]). Seega hakati ka SETC-tsoonile kohaldama Egiptuse seaduse nr 83/2002 eriliste majanduspiirkondade kohta (edaspidi „seadus 83/2002“) sätteid.

(651) Projekt sai uue hoo sisse 2006. aastal, kui Hiina otsustas ergutada välisturule laienemise poliitikat, millega nähti ette Hiina äriühingute investeeringuid välismaale. Selles kontekstis tegi Hiina kaubandusministeerium ettepaneku luua nn *ülemeremaised kaubandus- ja koostöötsoonid* ning üks esimesest 18st ametlikult heakskiidetud tsoonist oli SETC-tsoon ([140]). Hiina ja Aafrika koostööfoorumi 2006. aasta Pekingi tippkohtumisel teatas Hiina president Hu Jintao, et „*järgmise kolme aasta jooksul asutatakse Aafrika riikides kolm kuni viis ülemeremaist majandus- ja kaubanduskoostöötsooni*“ ([141]).

(652) 2007. aastal korraldas Hiina kaubandusministeerium hanke, et määrata arendajad teise ametlikult heakskiidetud ülemeremaiste kaubandus- ja majanduskoostöö tsoonide laine jaoks. SETC-tsooni hanke võitis Tianjin TEDA. 2008. aasta oktoobris asutas Tianjin TEDA koos Hiina-Aafrika arengufondiga ühisettevõtte eesmärgiga luua äriühing China-Africa TEDA Investment Co., Ltd. (edaspidi „China-Africa TEDA“) ehk peamine koostöötsoonis tegutsev Hiina investeerimisettevõte. China-Africa TEDA asutas koostöös ECJVga uue äriühingu Egypt TEDA Investment Co. (edaspidi „Egypt TEDA“) eesmärgiga hoogustada Egiptuses asuva SETC-tsooni arengut. Seekord oli Hiina poole omandis 80 % aktsiatest, Egiptuse poole (mida esindas ECJV) omandis 20 %. Pärast äriühingu ametlikku asutamist 2008. aastal sai töö tsoonis kiiresti hoo sisse. 7. novembril 2009 avasid nende riikide toonased peaministrid pidulikult esialgse ala ning märkisid, et SETC-tsoon on nende kahe riigi oluline majandus- ja kaubanduskoostöö projekt ([142]). 2011. aasta lõpuks sai valmis kogu esialgse ala taristu ([143]).

([137]) Egiptuse Araabia Vabariigi ja Hiina Rahvavabariigi vaheline vastastikuse mõistmise memorandum, 18. aprill 1997.
([138]) Riiginõukogu arengu- ja uurimiskeskuse aruanne „The sustainable development experience in the China-Egypt Suez Economic and Trade Cooperation Zone“, 6. august 2019 (edaspidi „riiginõukogu aruanne“).
([139]) Vt Egiptuse Araabia Vabariigi presidendi 15. veebruari 2003. aasta dekreet nr 35.
([140]) TEDA kümne aasta kokkuvõttev aruanne (2008–2018), lk 4.
([141]) Riiginõukogu aruanne, vt ka allmärkus 104.
([142]) TEDA kümne aasta kokkuvõttev aruanne (2008–2018), lk 11.
([143]) Riiginõukogu aruanne, vt allmärkus 104.

(653) 2012. aastal tegi Egiptuse president Morsi pärast riigis toimunud rahvarahutusi Hiinasse riigivisiidi, mille käigus nimetas seda tsooni kahe riigi kahepoolse koostöö kõige olulisemaks projektiks ning avaldas lootust, et tsooni ja edasiste projektide kaudu hakkavad järjest arvukamad Hiina ettevõtted Egiptusse investeerima ning osalevad seeläbi Egiptuse taastamisprogrammis ([144]).

(654) 2013. aastal sõlmisid Egypt TEDA ja Egiptuse võimud lepingu, mille kohaselt ala laiendati 6 km^2 võrra. Alates 2013. aastast on ülemeremaiseid kaubandus- ja majanduskoostöötsoone, sealhulgas SETC-tsooni, edasi arendatud ka majandusvööndi ja maanteede algatuse egiidi all. Seega on ülemeremaised tööstuspargid muutunud Hiina äriühingute välisturule laienemise poliitika alusel tehtud investeeringute oluliseks platvormiks. Selle tulemusena on SETC-tsooni mainitud peaaegu kõigis olulistes nende kahe riigi vahelist koostööd käsitlevates tekstides, eriti alates 2013. aastast ([145]).

(655) 2014. aastal algatas Egiptus Suessi kanali piirkonna arengukava. Selle arengukava kontekstis liideti erimajandustsoon 2015. aastal ametlikult suurema Suessi kanali majandustsooniga (edaspidi „SK-tsoon“), mis hõlmab kogu Suessi kanali ümber olevat 461 km^2 suurust ala. Kooskõlas seaduse nr 83/2002 ja selle muudatustega käsitatakse kogu piirkonda nüüd „erilise majanduspiirkonnana“ ([146]).

(656) 2015. aasta detsembris külastas Hiinat president Sisi, kes kuulutas, et Egiptus võtab vastu president Xi Jinpingi pakkumise teha koostööd algatuses „One Belt, One Road“ ning arendada Egiptuses projekte edasi. 21. jaanuaril 2016 kuulutasid need kaks presidenti SETC-tsooni 6 km^2 suuruse laiendusala laiendamisprojekti pidulikult alustatuks. Xi Jinpingi riigivisiidi ajal Egiptusse sõlmisid need riigid ka Hiina Rahvavabariigi kaubandusministeeriumi ja Egiptuse Araabia Vabariigi Suessi kanali majandustsooni üldameti 21. jaanuari 2016. aasta lepingu Suessi majandus- ja kaubanduskoostöötsooni kohta (edaspidi „koostööleping“). Koostöölepingus täpsustati SETC-tsooni tähtsust ja õiguslikku seisundit veelgi ([147]).

(657) Egiptuse valitsusse tehtud kontrollkäigu ajal kinnitas valitsus, et selle koostöölepinguga kodifitseeriti tsoonis alates 2006. aastast kasutusel olnud praktika. Seega oli koostöölepingu peamine eesmärk luua koostööle selge kirjalik raamistik ning formaliseerida see algatuse „One Belt, One Road“ raames, võttes arvesse ka Hiina valitsuse toetust välismaal tegutsevatele äriühingutele. Siiski ei antud koostöölepingu ettevalmistustööde kohta lisaandmeid hoolimata sellest, et komisjon neid sõnaselgelt palus.

(658) Koostöölepingu kohaselt arendavad valitsused SETC-tsooni ühiselt. Nad teevad seda kooskõlas kummagi riigi riikliku strateegiaga (Hiina puhul majandusvööndi ja maanteede algatusega ning Egiptuse puhul Suessi kanali piirkonna arengukavaga). Egiptuse valitsuse panus sellesse on maa, tööjõud ja teatavad maksusoodustused, tsoonis tegutsevad Hiina äriühingud aga käitavad tootmisrajatisi, kasutades selleks oma vahendeid ja juhte. Egiptuse rahapuuduse kompenseerimiseks toetab Hiina valitsus seda projekti vajalike rahaliste vahendite andmisega Egypt TEDA ja SETC-tsoonis tegutsevate Hiina äriühingute käsutusse.

(659) SETC-tsoonis tegutsevad klaaskiust kanga tootjad Jushi Egypt ja Hengshi Egypt on asutatud Egiptuse õiguse alusel ning nende asutajad on Hiina emaettevõtjad (Jushi China ja Hengshi China). Nende klaaskiust kanga tootjate emaettevõtjad on omavahel seotud ning nende põhiemaettevõtja omanik on riiginõukogu riigivarade järelevalve ja halduse komisjon (SASAC). Nad on saanud asjaomastelt Hiina valitsusasutustelt ([148]) heakskiidu Egiptuses tütarettevõtja asutamiseks. Tütarettevõtjaid finantseeritakse Hiinast pärit vahenditest, nad kasutavad Hiinast imporditud sisendmaterjale ja seadmeid, neid juhivad Hiinast pärit juhid ning neis kasutatakse Hiina oskusteavet. Nad toodavad Egiptuses klaaskiust kangast, mida eksporditakse SETC-tsoonist Euroopa Liitu.

([144]) TEDA kümne aasta kokkuvõttev aruanne (2008–2018), lk 53.
([145]) Riiginõukogu aruanne, vt allmärkus 104.
([146]) Egiptuse Araabia Vabariigi presidendi 2015. aasta dekreet nr 330 Suessi kanali majandustsooni loomise kohta, 19. august 2015.
([147]) Riiginõukogu arengu- ja uurimiskeskuse aruanne „The sustainable development experience in the China-Egypt Suez Economic and Trade Cooperation Zone“, 6. august 2019.
([148]) Hiina riiklik arengu- ja reformikomisjon (NDRC) ning kaubandusministeerium (MOFCOM).

(660) Eelnimetatud koostöölepingu sujuvaks rakendamiseks kehtestasid need kaks riiki ka kolmetasandilise konsulteerimismehhanismi. Selle taustal sõlmisid Egiptuse Araabia Vabariigi Suessi kanali majandustsooni üldamet ja Hiina Rahvavabariigi Tianjini linna kaubanduskomisjon valitsustevahelise esmatasandi konsulteerimise eesmärgil koostöölepingu Hiina-Egiptuse Suessi majandus- ja kaubanduskoostöötsooni halduskomisjoni loomiseks. Teisel tasandil loodi Suessi majandus- ja kaubanduskoostöö korralduskomitee eesmärgiga tagada tehnilise taseme arutelud Hiina Tianjini linnavalitsuse pädevate haldusosakondade ja Egiptuse Suessi kanali majanduspiirkonna haldusasutuse asjaomaste pädevate osakondade vahel. Need komisjonid on regulaarselt koos käinud alates 2017. aastast. Kolmandal tasandil teavitavad Egypt TEDA ja nende Egiptuse kolleegid tekkivatest probleemidest ja raskustest kõrgemalasuvat riiklikku tasandit.

4.2.2. *Osaline koostööst keeldumine ja SETC-tsooni kohta kasutada olevate faktide kasutamine*

4.2.2.1. Alusmääruse artikli 28 lõike 1 kohaldamine Egiptuse valitsusele

(661) Komisjon küsis puudustele viitava kirjaga kaasapandud küsimustikus ja kontrollkäigu ajal Egiptuse valitsuselt Egiptuse Suessi majandus- ja kaubanduskoostöötsooni kohta teatavat teavet. Teabenõuded sisaldasid muu hulgas küsimusi õigus- ja institutsioonilise raamistiku ning Hiina ja Egiptuse valitsustevaheliste lepingute olemasolu kohta.

(662) Sellega seoses esitas Egiptuse valitsus HRV kaubandusministeeriumi ja Egiptuse Araabia Vabariigi Suessi kanali majandustsooni üldameti vahel 2016. aastal sõlmitud lepingu Suessi majandus- ja kaubanduskoostöötsooni kohta. Ent komisjonil ei ole ikka veel teavet võimalike varasemate kokkulepete, vastastikuse mõistmise memorandumite ega muude dokumentide kohta, mille Hiina ja Egiptuse valitsus võivad olla SETC-tsooni kohta allkirjastanud. Näiteks leidis komisjon avalikke viiteid Hiina Rahvavabariigi valitsuse (keda esindas peaminister Li Peng) ja Egiptuse valitsuse (keda esindas peaminister Kamal alGanzouri) vahel 1997. aastal sõlmitud vastastikuse mõistmise memorandumile, milles käsitleti vabakaubandustsooni loomist Egiptuses.

(663) Samuti ei ole komisjonil dokumente 2016. aasta lepingu täitmise ning Egiptuse ja Hiina valitsuse kehtestatud konsultatsioonikorra kohta. Näiteks leidis komisjon avalikke viiteid koostöölepingule, millega loodi Hiina ja Egiptuse Suessi majandus- ja kaubanduskoostöötsooni halduskomisjon ning mille allkirjastasid Suessi kanali majandustsooni üldamet ja HRV Tianjini kaubanduskomisjon. Peale selle loodi 2017. aasta aprillis ametlikult Hiina ja Egiptuse TEDA majandus- ja kaubanduskoostöötsooni ühine halduskomitee. 2017. aasta juulis asutati valitsustevaheline koordineerimiskomitee, mis pidas siis ka oma esimese ühiskoosoleku. Komisjon ei saanud kirjalikke dokumente nende eri konsultatsioonikordade alusel toimunud koosolekute kohta (v.a üks halduskomisjoni koosolek).

(664) Kuna seda teavet ei olnud, leidis komisjon, et talle oli uurimise selle tahu kohta jäetud esitamata väga oluline teave.

4.2.2.2. Alusmääruse artikli 28 lõike 1 kohaldamine Hiina valitsuse suhtes

(665) Samuti küsis komisjon puudustele viitava kirjaga kaasapandud küsimustikus ja kontrollkäigu ajal Hiina valitsuselt üldteavet välisinvesteeringute ning ülemeremaistesse majandus- ja kaubanduskoostöötsoonidesse tehtud investeeringute kohta ning konkreetsemat teavet Egiptuse SETC-tsooni investeerimise kohta. Teabenõuded sisaldasid muu hulgas küsimusi Hiina kaubandusministeeriumi heakskiiduga ülemeremaiste majandus- ja kaubanduskoostöötsoonide õigusliku ja institutsioonilise raamistiku kohta, Hiina ja Egiptuse valitsustevaheliste kokkulepete olemasolu kohta ning erinevate Hiina riigi omandis olevate üksuste rolli ja toimimise kohta SETC-tsoonis.

(666) Hiina valitsus andis korduvalt teada, et tema arvates on komisjoni taotlused vastuolus muu hulgas WTO subsiidiumide ja tasakaalustusmeetmete lepingu artiklitega 1, 2 ja 4 ning artikli 11 lõigetega 2 ja 3, samuti määruse (EL) 2016/1037 (edaspidi „alusmäärus“) artiklitega 2, 3 ja 4 ning artikli 10 lõigetega 2 ja 3, jättes seega kõigile komisjoni esitatud küsimustele vastamata. Komisjon ei olnud sellega nõus. Arvestades Hiina valitsuse seotust SETC-tsooniga ning lepinguid Egiptuse valitsusega, leidis komisjon, et Hiina valitsus oleks suurema selguse huvides pidanud osalema ka selles uurimise osas.

(667) Kuna sellekohane teave puudus, leidis komisjon, et talle oli uurimise selle tahu kohta jäetud esitamata väga oluline teave.

(668) Seepärast teatas komisjon Egiptuse ja Hiina valitsusele, et ta võib olla sunnitud kasutama SETC-tsoonis asuvate äriühingute väidetava subsideerimise olemasolu ja ulatuse väljaselgitamiseks kasutada olevaid fakte (vt alusmääruse artikli 28 lõige 1). Egiptuse ja Hiina valitsus esitasid vastuväite ning rõhutasid, et olid komisjoniga täielikku koostööd teinud. Siiski leidis komisjon, et juhtumi õiguslikus analüüsis on äärmiselt oluline saada teavet selle kohta, milline oli kahe valitsuse koostöö täpne olemus SETC-tsooni loomisel ja haldamisel, nagu on selgitatud punktis 4.2.3. Kahjuks oli komisjon pärast kontrollimist saanud vaid kaks asjakohast dokumenti, mis tähendas, et ta ei saanud kontrollida nende ehtsust. Peale selle ei saanud komisjon jätkata Egiptuse valitsusega arutelu seoses oluliste üksikasjadega, mis oleksid võinud anda aimu kahe valitsuse vahelise tsoonis toimuva koostöö ulatusest ja tasemest.

(669) Sellepärast kohaldas komisjon alusmääruse artiklit 28 ja tugines kõnealuste küsimuste puhul kasutada olevatele faktidele.

4.2.3. *Õiguslik hinnang*

(670) SETC-tsoonis toimuva tegevuse puhul on tegemist Egiptuse ja Hiina valitsuse vahelise tiheda koostööga eksportiva riigi territooriumil. Egiptuse ja Hiina valitsus on ühendanud ressursid eesmärgiga pakkuda SETC-tsoonis tootmisega tegelevatele äriühingutele soodsaid tingimusi, mis neile kasu tooksid. Selline tihedas koostöös ressursside ühendamine teenib ühtset eesmärki ja toob kasu ühisele tulusaajale (Jushi Egypt ja Hengshi Egypt).

(671) Oma 7. augusti 2019. aasta märkustes märkis Hiina valitsus, et komisjonil ei ole seaduslikku õigust uurida selle tiheda koostöö Hiina osa, st Hiina pankade väidetavaid rahalisi toetusi Egiptuses tegutsevatele äriühingutele. WTO subsiidiumide ja tasakaalustusmeetmete lepingu artikli 1 lõike 1 punkti a kohaselt on subsiidiumiga tegemist üksnes juhul, kui WTO liikme territooriumil asuv valitsus – või mis tahes riigiorgan – annab rahalist toetust. Seega ei saa väidetavat otsest rahaülekannet Hiinas tegutsevalt finantsasutuselt kolmandates riikides asuvatele klaaskiust kanga tootjatele/eksportijatele Hiina valitsuse sõnul mingil juhul „*omistada Hiinale ega käsitada Hiina valitsuse antud rahalise toetusena*“ ([149]). Hiina valitsuse hinnangul oli komisjon kuumvaltsitud lehtterastoodete juhtumis ise toetanud „*subsideerimise territoriaalset piirangut*“, kui väitis, et alusmääruse põhjenduse 5 kohaselt „*peab valitsus või riigiorgan olema andnud rahalist toetust subsideeritud riigi territooriumil*“ ([150]). Peale selle tuleneb WTO subsiidiumide ja tasakaalustusmeetmete lepingu artikli 1 lõike 1 punkti a alapunkti 1 kontekstist, näiteks üldise tolli- ja kaubanduskokkuleppe artiklis XVI, subsiidiumide ja tasakaalustusmeetmete lepingu eripära käsitleva artikli 2 lõigetes 1 ja 2, subsiidiumide ja tasakaalustusmeetmete lepingu kasu arvutamist käsitlevas artiklis 14 ning subsiidiumide ja tasakaalustusmeetmete lepingu teavitusnõudeid käsitleva artikli 25 lõikes 2 sisalduvatest viidetest, et toetusesaaja peaks asuma subsideerivate WTO liikmete territooriumil; samuti on Hiina WTOga ühinemise protokolli 10. jaos sätestatud nõue, et riik peab teatama igasugusest subsiidiumist, mis on „*määratud või mille maksmist jätkatakse tema territooriumil*“ ([151]). Viimaks näitavad lepinguga seotud läbirääkimised – Hiina valitsuse hinnangul –, et leping ei käsitle makseid, mille valitsus on teinud väljapoole riigi territooriumi.

(672) Komisjon märkis, et kõik need märkused käsitlevad küsimust, kas Hiina valitsus vastutab WTO subsiidiumide ja tasakaalustusmeetmete lepingu alusel selliste välismaal toodetud kaupade subsideerimise eest, mida eksporditakse kolmandatesse WTO liikmesriikidesse. Samas ei puuduta need eraldiseisvat küsimust selle kohta, kas eksportiva riigi valitsus vastutab WTO subsiidiumide ja tasakaalustusmeetmete lepingu alusel teatavatel juhtudel selle eest, et on aktiivselt püüdnud oma territooriumil toodetavate toodete kasuks selliseid subsiidiume saada, neid tunnistanud ja need vastu võtnud.

(673) Seega oli komisjonil õigus kontrollida, kas Jushi ja Hengshi Egyptile antud vahendid kvalifitseeruvad Egiptuse valitsuse antud tasakaalustavateks subsiidiumideks alusmääruse artiklite 2, 3 ja 4 tähenduses.

4.2.3.1. Valitsuse või avalik-õigusliku asutuse rahaline toetus

(674) Alusmääruse artikli 3 lõike 1 punkti a kohaselt loetakse subsiidium olemasolevaks, kui päritolu- või ekspordiriigi valitsus on andnud rahalist toetust. Samamoodi on WTO subsiidiumide ja tasakaalustusmeetmete lepingu artikli 1 lõike 1 punkti a alapunktis 1 sätestatud, et subsiidiumiga on tegemist üksnes juhul, kui „*valitsus või mis tahes riigiorgan annab rahalist toetust*“.

([149]) Hiina valitsuse 7. augusti 2019. aasta märkused, punkt 72.
([150]) Vt kuumvaltsitud lehtterastoodete juhtum, osutatud allmärkuses 7, põhjendus 396.
([151]) Hiina valitsuse 7. augusti 2019. aasta märkused, punktid 74–84.

(675) Egiptuse valitsus on andnud kahele äriühingule maad ja pakkunud neile mitmesuguseid maksusoodustusi. Seega rakendab ja annab neid subsiidiume Egiptuse valitsus.

(676) Siiski on Egiptuse valitsus alates 1997. aasta vastastikuse mõistmise memorandumi sõlmimisest otsinud aktiivselt võimalusi tsooni toetamiseks mitte üksnes otseselt, maa eraldamise ja maksusoodustuste võimaldamise kaudu, vaid ka kaudselt, Hiina valitsuselt kokkuleppe alusel saadava toetuse kaudu Egiptuse territooriumil asuva SETC-tsooni arendamiseks. Tõepoolest julgustas Egiptuse valitsus vastastikuse mõistmise memorandumi tingimuste kohaselt sõnaselgelt „*asjaomast Hiina ärisektorit andma oma panust tsoonis loodavatesse projektidesse*“. Pärast president Morsi visiiti Hiinasse 2012. aasta augustis sai SETC-tsoon „*Egiptuse valitsuselt enneolematult palju tähelepanu ja toetust*“ ([152]). 2016. aasta koostöölepingu artikli 1 kohaselt nõustusid mõlemad pooled arendama tsooni „*kooskõlas [—] kummagi riigi kehtivate õigusaktidega*“. Koostöölepingu rakendusseaduse artiklis 1 on täpsustatud, et „*juhtkomitee* [mis vastutab koostöötsooni igapäevatöö koordineerimise ja toimimise eest] *moodustatakse kooskõlas mitme- ja kahepoolsete lepingute ning kehtivate õigusaktidega, mille on sõlminud või milles osalevad Hiina Rahvavabariik ja Egiptuse Araabia Vabariik*“. Koostöölepingu artikli 4 kohaselt lubavad mõlemad pooled „*koostöötsooni ehitamist, selles ettevõtluse hõlbustamist ja selle käitamist toetada ja sellele kaasa aidata*“. Sel eesmärgil on Egiptus nõustunud, et Hiina määrab selle piirkonna „*ülemeremaiseks kaubandus- ja koostöötsooniks*“. Koostöölepingu artikli 4 lõikes 1 kinnitas Hiina, et kõnealusel tsoonil „*on õigus Hiina valitsuselt ülemeremaistele majandus- ja kaubanduskoostöötsoonidele antavale poliitilisele toetusele ja abile*“. Samuti võttis Hiina valitsus koostöölepingu artiklis 5 sõnaselge kohustuse „*toetada*“ tsooni muu hulgas seeläbi, et „*julgustab asjaomaseid finantsasutusi pakkuma finantsvahendeid*“ tsoonis tegutsevatele äriühingutele ja tehtavateks investeeringuteks. Viimaks võtsid nii Egiptuse kui ka Hiina valitsus sama lepingu artikli 7 alusel kohustuse, mille kohaselt on kõik kehtivad või tulevased õigusaktid, mis võimaldavad koostöölepinguga võrreldes soodsamat kohtlemist, koostöölepingu suhtes ülimuslikud. Soodusrahastamine, mida Hiina valitsus kahele tsoonis asuvale klaaskiust kanga tootjale pakub, on nende kohustuste tulemus ja seda tuleks selles kontekstis ka vaadelda.

(677) Egiptuse ja Hiina valitsuse jõudude ühendamisel oli mitu eesmärki.

(678) Egiptuse poole eesmärk, nagu väljendati kõrgeimal poliitilisel tasandil, ([153]) oli meelitada ligi Hiina investeeringuid, oskusteavet ja kapitali, et soodustada Suessi kanali piirkonna majanduslikku arengut ja luua töökohti. Egiptuse planeerimisameti 2013. aasta novembris avaldatud Egiptuse 2022. aasta pikaajalise kava kohaselt on SETC-tsoonil tähtis roll Egiptuse tööstuse ajakohastamises, kuna see toob ekspordi abil riiki välisvaluutat, suurendab maksutulu ja lahendab tööhõiveprobleeme ([154]).

(679) Hiina poole motivatsioon oli teistsugune. Äriühingute endi vaatenurgast on Egiptusel teatavaid eeliseid: madalamad tööjõukulud ning lühem tarneaeg peamistele turgudele, näiteks Euroopa Liitu. Samuti on Jushi China oma 2014. aasta võlakirjade prospektis märkinud järgmist: „*kaitsvad kaubandustõkked on varjatult suurendanud Hiina klaaskiuekspordi hinda, mis mõjutab Jushi kontserni klaaskiueksporti negatiivselt. […] pärast Jushi Egyptian Glass Fiber Co., Ltd. asutamist 2013. aastal rahuldab Jushi Egypt täielikult nõudluse nende toodete järele kolmes eelnimetatud piirkonnas. Kolm eelnimetatud piirkonda ei kohalda Jushi Egypti toodetele dumpinguvastaseid tollimakse ning dumpinguvastaste meetmete mõju Jushi kontsernile väheneb märkimisväärselt. Jushi Egypti klaaskiust toodete hinnakujunduse esialgne põhimõte eelnimetatud kolme piirkonna klientide puhul on jagada tollimaksuvabastuselt kokkuhoitud summa klientidega ning kanda dumpinguvastaste tollimaksude vabastusest ja väiksematest transpordikuludest saadav kasu täielikult emitendi tuludesse*“. Tõepoolest on liidus Hiinast pärit klaaskiudheide (klaaskiust kanga peamine tootmissisend, mis moodustab selle tootmiskuludest umbes 70 %) impordile alates 2011. aastast ([155]) ja 2014. aasta lõpust ([156]) kohaldatud dumpinguvastaseid ja tasakaalustavaid tollimakse ning EL on üks „kolmest piirkonnast“, millele võlakirjade prospektis viidatakse.

([152]) TEDA kümne aasta kokkuvõttev aruanne, lk 41.

([153]) President Morsi märkused Hiina visiidi ajal 2012. aasta augustis, TEDA kümne aasta kokkuvõttev aruanne, lk 47 ja 53; President Sisi märkused Hiina visiidi ajal 2016. aasta detsembris, TEDA kümne aasta kokkuvõttev aruanne (2008–2018), lk 94.

([154]) TEDA kümne aasta kokkuvõttev aruanne (2008–2018), lk 59.

([155]) Nõukogu 9. märtsi 2011. aasta rakendusmäärus (EL) nr 248/2011, millega kehtestatakse lõplik dumpinguvastane tollimaks teatavate Hiina Rahvavabariigist pärit klaasfilamentkiust toodete impordi suhtes ja nõutakse lõplikult sisse sellise impordi suhtes kehtestatud ajutine tollimaks (ELT L 67, 15.3.2011, lk 1).

([156]) Komisjoni 16. detsembri 2014. aasta rakendusmäärus (EL) nr 1379/2014, millega kehtestatakse teatavate Hiina Rahvavabariigist pärit klaasfilamentkiust toodete impordi suhtes lõplik tasakaalustav tollimaks ja muudetakse nõukogu rakendusmäärust (EL) nr 248/2011, millega kehtestatakse lõplik dumpinguvastane tollimaks teatavate Hiina Rahvavabariigist pärit klaasfilamentkiust toodete impordi suhtes (ELT L 367, 23.12.2014, lk 22).

(680) Hiina kaubandusministeeriumi koostatud väliskaubanduse arengu 13. viisaastakukava kohaselt on Hiina valitsuse jaoks selle kava üks peamisi ülesandeid tugevdada kaubanduskoostööd algatusega „One Belt, One Road" hõlmatud riikidega, et edendada ja suurendada muu hulgas kõrgtehnoloogiliste toodete, näiteks klaaskiust kanga eksporti. Kõnealune kava sisaldab järgmist väidet: „*Stabiliseerida tulusate toodete, näiteks tööjõumahukate toodete eksporti eelnimetatud riikidesse, kasutada ära võimalusi ehitada sellistes riikides taristut ning hoogustada suuremõõduliste komplektsete seadmete, tehnoloogia, standardite ja teenuste eksporti. Kohaneda nende riikide tööstusharude muutumise ja ajakohastamisega ning kiirendada elektromehaaniliste ja kõrgtehnoloogiliste toodete ekspordi kasvu. [—] Tõhustada arenevate turgude laienemist ning pärast majandusliku haarde, kasvukiiruse, maavarade halduse arendamise, riskiastme ja muude tegurite põhjalikku kaalumist valida välja mitu arenevat turgu, kuhu esmajoones laieneda. Laiendada tipptehnoloogiliste seadmete eksporti ning edendada kvaliteetsete, kõrgetasemeliste ja suhteliselt tulusate tööstusharude ja toodete eksporti*". Nende ülesannete täitmiseks kavandatavate meetmete hulgas on „*riigi tasandil majandus- ja tehnikaarengupiirkondade ning mitmesuguste parkide arendamine*".

(681) Ühes artiklis on väljendatud: „*Algatuse „One Belt, One Road" raames antud valitsusasutuste suuniste kohaselt ja kooskõlas vastuvõtva riigi tipptasandi strateegiaga on ülemeremaistest koostöötsoonidest saanud vahend algatuse „One Belt, One Road" elluviimiseks ja tootmisvõimsuse valdkonnas rahvusvahelise koostöö tegemiseks*" ([157]).

(682) Seega teenivad ülemerepiirkonnad mitut Hiina strateegilist eesmärki. Esiteks võivad need aidata suurendada nõudlust Hiina päritolu masinate ja seadmete järele. Teiseks saaksid Hiina äriühingud välismaal tootes ja Euroopasse või Põhja-Ameerikasse eksportides vältida kaubandustülisid ning Hiinast eksporditavatele toodetele seatavaid kaubandustõkkeid. Kolmandaks võivad need aidata kaasa Hiina pingutustele hoogustada sisemajanduse ümberkorraldamist ja väärtusahelas ülespoole liikumist ([158]).

(683) Eeltoodust võib järeldada, et Egiptuse valitsus ootas ja tervitas Hiina rahastust SETC-tsoonis toimuvasse tihedasse koostöösse, et hoogustada oma riigi ühe vaeseima piirkonna arengut. Hiina valitsus lootis, et Hiina äriühingud saavad tegutseda väljaspool Hiina territooriumi ja laiendada algatuse „One Belt, One Road" alusel ekspordihaaret (arvatavasti selleks, et mitte kanda kahju kaubanduse kaitsemeetmete tõttu).

(684) Neil asjaoludel leidis komisjon, et termin „valitsus" alusmääruse artikli 3 lõike 1 punktis a ei tohiks hõlmata mitte üksnes vahetult Egiptuse valitsuselt lähtuvaid meetmeid, vaid ka selliseid Hiina valitsuse meetmeid, mida on kättesaadavate tõendite alusel võimalik omistada Egiptuse valitsusele.

(685) Nagu apellatsioonikogu on juhtumis USA – bensiin ([159]) leidnud, ei saa WTO õigust tõlgendada eraldiseisvana üldisest rahvusvahelisest avalikust õigusest. Eelkõige tähendab see seda, et üldise rahvusvahelise avaliku õiguse põhimõtted moodustavad osa WTO õiguskorrast, mis ei ole omaetteseisev süsteem ([160]). Kooskõlas vaidluste lahendamist reguleerivate eeskirjade ja protseduuride käsitusleppe artikli 3 lõikega 2 ja rahvusvaheliste lepingute õiguse Viini konventsiooni artikli 31 lõike 3 punktiga c tuleb rahvusvaheliste lepingute sätete konteksti hindamisel arvesse võtta „*rahvusvahelise õiguse asjaomaseid norme, mida kohaldatakse osalisriikide suhetes*".

(686) Nende „normide" hulgas on rahvusvaheline tavaõigus, ([161]) mis on olemuslikult siduv kõigile WTO liikmetele, sealhulgas Egiptusele, Hiinale ja Euroopa Liidule. Üks oluline rahvusvahelise tavaõiguse haru on riigi vastutust reguleerivad rahvusvahelised normid, mille on kodifitseerinud rahvusvahelise õiguse komisjon (rahvusvahelise õiguse komisjoni artiklid, mis käsitlevad riigi vastutust rahvusvahelise õiguse rikkumisel) ([162]) kooskõlas ÜRO põhikirja artikli 13 lõike 1 punktis a talle antud mandaadiga.

([157]) Aafrika arengu aastaaruanne nr 19 (2016–2017), Yellow Books of Africa, lk 13.

([158]) D. Brautigam ja Xiaoyang Tang, „Going Global in Groups: Structural transformation and China's Special Economic Zones overseas", World Development, kd 63, 2014, lk 78–91.

([159]) WT/DS2/AB/R „*USA – reformuleeritud bensiin*", apellatsioonikogu aruanne, vastu võetud 20. mail 1996, lk 17.

([160]) Vt täpsemalt J. Pauwelyn, „The Role of Public International Law in the WTO – How far can we go?", *American Journal of International Law* (2001), lk 535 jj; Graham Cook, *Digest of WTO Jurisprudence on Public International Law Concepts and Principles* (CUP 2015).

([161]) WT/DS379 „USA — teatavate Hiina toodete suhtes kehtestatud lõplikud dumpinguvastased ja tasakaalustavad tollimaksud", apellatsioonikogu aruanne, vastu võetud 11. märtsil 2011, punkt 308; M. E. Villiger, Commentary on the 1969 Vienna Convention on the Law of Treaties (Martinus Nijhoff, 2009), lk 433.

([162]) Rahvusvahelise õiguse komisjon, rahvusvaheliselt õigusvastastes tegudes riigi vastutust käsitlevate artiklite teksti projekt, november 2001, lisa nr 10 (A/56/10), peatükk IV.E.1.

(687) Rahvusvahelise õiguse komisjoni artiklid on „asjakohased“ ka rahvusvaheliste lepingute õiguse Viini konventsiooni artikli 31 lõike 3 punkti c tähenduses, kuna neis antakse suuniseid omistatavuse mõiste tõlgendamiseks, st millal saab teatavaid tegusid või tegevusetust mõnele riigile omistada isegi juhul, kui need teod või tegevusetus ei lähtu otse sellest riigist. Selles suhtes muutub omistamise mõiste asjakohaseks WTO subsiidiumide ja tasakaalustusmeetmete lepingu artikli 1 lõike 1 punkti a alapunkti 1 sissejuhatavas lõigus sisalduva termini „valitsus“ tõlgendamisel ja eelkõige selle hindamisel, kuidas omistada käitumist õigesti olukorras, kus kaks riiki teevad subsiidiumide valdkonnas koostööd, nagu sellega on tegemist käesoleval juhul ([163]).

(688) Seega võib rahvusvahelise õiguse komisjoni artiklite alusel tõlgendada WTO subsiidiumide ja tasakaalustusmeetmete lepingu artikli 1 lõike 1 punkti a alapunkti 1 sissejuhatavas lõigus sisalduvat terminit „valitsus“ nii, et käitumine (subsiidiumi andmine) omistatakse Egiptuse valitsusele isegi juhtudel, kus rahaline toetus ei ole tulnud otse Egiptuse valitsuselt.

(689) Selles suhtes märkis komisjon, et rahvusvahelise õiguse komisjoni artiklite teksti projekti artiklis 11 on eelkõige sätestatud, et *„käitumist, mida ei saa riigile omistada eelnevate artiklite alusel, loetakse sellest hoolimata selle riigi tegevuseks rahvusvahelise avaliku õiguse alusel, juhul kui ja sellisel määral, mil riik kõnealust käitumist teadvustab ja selle omaks võtab“*. Rahvusvahelise õiguse komisjoni kommentaaris artiklile 11 selgitatakse, et *„[käitumise teadvustamise ja omaksvõtu alusel riigile omistamise] põhimõtte rakendamist on ette tulnud kohtuotsustes ja riikide praktikas“* ([164]). Nagu on meenutatud sama kommentaari põhjenduses 6, on nõutav, et riik *„tuvastaks kõnealuse käitumise ja võtaks selle omaks“*.

(690) Alates projekti algusest 1997. aastal käsitles Egiptuse valitsus Hiina eelnimetatud rahaeraldisi Jushi Egyptile ja Hengshi Egyptile osana omaenda poliitikast selles tsoonis. Oma visiidil Hiinasse 2012. aasta augustis kiitis president Morsi avalikult heaks Hiina investeeringud ja kapitali ning 2013. aasta novembris tunnistas Egiptuse planeerimisamet, et Hiina rahastatud SETC-tsoon mängib Egiptuse tööstuse ajakohastamises suurt rolli. 2014. aasta detsembris toimunud järjekordsel visiidil Hiinasse väljendas president Sisi, et *„president Xi Jinpingi ettepanek luua ühine algatus „One Belt, One Road“ andis Egiptusele taastumiseks suurepärase võimaluse ning Egiptuse pool on valmis selles aktiivselt osalema ja seda toetama. Egiptuse pool soovib teha Hiinaga koostööd muu hulgas Suessi kanali koridori ning Suessi majandus- ja kaubanduskoostöötsooni arendamisel ning meelitada Hiina ettevõtteid Egiptusse investeerima“* ([165]).

(691) Hiina algatuse „One Belt, One Road“ olemus on avalikult teada. Riiginõukogu 13. mai 2015. aasta suunavate arvamuste (rahvusvahelise tootmisvõimsuse ja seadmete tootmise alase koostöö edendamise kohta) artiklites 30–36 on loetletud kõik poliitilised toetused, mida välisriiki laienevad äriühingud võivad saada. Nende hulgas on maksu- ja maksutoetuspoliitika, kontsessioonilaenud, finantstoetus sündikaatlaenude kaudu, ekspordikrediit, projektide rahastamine, omakapitaliinvesteeringud ja ekspordikrediidikindlustus. Suunavate arvamuste artiklis 31 viidatakse „kontsessioonilaenudele“, mille ülesanne on *„toetada ettevõtteid mahukate seadmekomplektide ekspordis, lepingute sõlmimises ja mahukate investeerimisprojektide juures“*. Praktikas on see poliitika toonud kaasa arvukad pankade antud soodusrahastuse juhtumid või suunavate arvamuste artikli 35 alusel spetsiaalse Siiditee fondi loomise, nagu komisjon ühes teises juhtumis ([166]) hiljuti välja selgitas.

(692) Kuna Egiptuse presidendid olid kahtlemata teadlikud sellest, et Hiina algatus „One Belt, One Road“ hõlmab suurt riigipoolset rahastamist soodusrahastamise ja muude finantsinstrumentide kujul, tähendas Hiinaga ühiselt SETC-tsooni loomine sellise Hiina rahalise toe selget tunnistamist ja vastuvõtmist kõrgeimal poliitilisel tasandil.

([163]) WT/DS379/AB/R, punktid 304–322.

([164]) Rahvusvahelise õiguse komisjon, rahvusvaheliselt õigusvastastes tegudes riigi vastutust käsitlevate artiklite teksti projekt, kommentaaridega, november 2001, lisa nr 10 (A/56/10), lk 52, põhjendus 3 kuni artikkel 11.

([165]) TEDA kümne aasta kokkuvõttev aruanne (2008–2018), lk 94.

([166]) Komisjoni 9. novembri 2018. aasta rakendusmäärus (EL) 2018/1690, millega kehtestatakse lõplik tasakaalustav tollimaks teatavate Hiina Rahvavabariigist pärit uute või protekteeritud kummist õhkrehvide (mida kasutatakse bussidel või veoautodel ning mille koormusindeks on üle 121) impordi suhtes ja muudetakse komisjoni rakendusmäärust (EL) 2018/1579, millega kehtestatakse teatavate Hiina Rahvavabariigist pärit uute või protekteeritud kummist õhkrehvide (mida kasutatakse bussidel või veoautodel ning mille koormusindeks on üle 121) impordi suhtes lõplik dumpinguvastane tollimaks ja nõutakse lõplikult sisse kõnealuse impordi suhtes kehtestatud ajutine tollimaks ning millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EL) 2018/163 (ELT L 283, 12.11.2018, lk 1), põhjendused 409–412.

(693) Seda, et Egiptus Hiina soodusrahastamist tunnistas ja selle vastu võttis, kinnitab ka 2016. aasta koostöölepingu tekst. Nagu on sätestatud koostöölepingu artiklis 1, oli Egiptus sõnaselgelt nõus sellega, et Hiinal on õigus kohaldada SETC-tsoonis tegutsevatele ettevõtjatele või SETC-tsoonis toimuvale tegevusele enda õigust. Sel eesmärgil oli Egiptuse valitsus nõus ka sellega, et Hiina määratles SETC-tsooni enda õiguse alusel tegutsevaks „ülemeremaiseks investeerimispiirkonnaks“. Kuna ülemeremaised investeerimispiirkonnad on üks algatuse „One Belt, One Road“ vahend, nagu on märgitud põhjenduses 681, ja kuna see algatus kasutab ühe meetmena soodusrahastamist, nagu on kirjeldatud põhjenduses 691, toob selline määratlemine koostöölepingu artiklis 4, kus Hiina ühtlasi kinnitas, et kõnealusel tsoonil *„on õigus saada asjakohast poliitilist toetust ja abi, mida Hiina valitsus ülemeremaistele majandus- ja kaubanduskoostöötsoonidele pakub*“, endaga kaasa selle, et Jushi Egyptil ja Hengshi Egyptil tekkis õigus taotleda Hiina arengupankadelt sooduslaene ja soodustingimusi ekspordikindlustuse saamiseks. Samuti kiitis Egiptus heaks artikli 5, mille kohaselt toetab Hiina valitsus koostöötsooni ka *„julgustades asjaomaseid finantsasutusi andma finantsvahendeid [—] koostöötsoonis asuvatele investeerimisprojektidele, mis vastavad laenu saamise ja kasutamise nõuetele*“. Nagu ühes varasemas uurimises juba leiti, ei rakendata Hiina soodusrahastamise puhul selgelt määratletud rahastamisprogramme rangete kõlblikkuskriteeriumidega, vaid määratakse kõrgeimal poliitilisel tasandil kindlaks mitu soodustatud tootmisharu ([167]). Egiptuses asuva SETC-tsooni ametlik määratlemine Hiina äriühingute ülemeremaise investeerimispiirkonnana pärast kahe presidendi vahel sõlmitud kokkulepet ja artiklis 5 nimetatud „julgustamine“ sobib suurepäraselt kokku Hiina tavapärase tegutsemismustriga ehk soodusrahastamise võimaldamisega arengupankade kaudu.

(694) Seega Egiptus „tuvastas“ ja „tegi enda omaks“ Hiina soodusmeetmed Egiptuses asutatud Hiina äriühingute kasuks.

(695) Peale selle osalesid Egiptuse ametnikud põhjenduses 660 mainitud kolmetasandilise rakendusmehhanismi kõigil tasanditel. Rakenduskokkuleppe artikli 2 lõike V kohaselt on rakendusmehhanismi ülesanne *„kooskõlastada ja toetada asjaomaste finantseerimisasutuste (muu hulgas koostöötsoonis asuvatele ja residentettevõtetele krediiditoetust andvate pankade, kindlustuste ja eri fondide) tegevust ning aidata koostöötsoonis asuvatel ja residentettevõtetel otsida teisi rahastusvõimalusi*“. Sama dokumendi artikli 2 lõige 4 volitab ametnikke *„tegema kõik endast oleneva, et rakendada sujuvalt kõiki Hiina ja Egiptuse õigusnormides sätestatud stimuleerivaid meetmeid*“. See kajastab Egiptuse ja Hiina ühist arusaama, et Hiina pool mitte ei paku turuhinnaga raha, mida Jushi Egypt ja Hengshi Egypt oleksid võinud saada rahvusvahelisel turul tegutsevatelt investoritelt, vaid pakub proaktiivselt riiklikke stimuleerivaid meetmeid, teisisõnu kasu ehk soodustusi.

(696) Selle sätte rakendamisega on Egiptus väljendanud ka täielikku heakskiitu soodusrahastusele, mida Hiina tsoonis tegutsevatele klaaskiust kanga tootjatele pakub. Arvestades kummagi valitsuse osalist koostöösoovimatust (vt punkt 4.2.2) selles üliolulises uurimise aspektis, ei olnud komisjonil selles asjas võimalik rohkem üksikasju tuvastada, kuid kättesaadavad tõendid viitavad asjaolule, et need kaks valitsust tegid eelkirjeldatud viisil koostööd tsoonis tegutsevate eksportivate klaaskiust kanga tootjate kasuks.

(697) Tõenditest järeldub, et Hiina avalik-õiguslike asutuste rahalist toetust Jushi ja Hengshi Egyptisse soodusrahastamise näol saab omistada Egiptuse valitsusele kui alusmääruse artikli 3 lõike 1 punktis a sätestatud päritolu- või ekspordiriigi valitsusele. Tõenditest nähtus, et Egiptuse valitsus toetas seda, et Hiina valitsus annab tsoonis asuvatele klaaskiust kanga tootjatele soodustingimustel rahalist toetust kooskõlas kokkuleppe kohaselt võetud kohustustega arendada ja toetada tsoonis toimuvat majandustegevust.

(698) Selles kontekstis märkis komisjon, et valitsuste võimalusega panustada rahaliselt kaudsel viisil eraõiguslike organisatsioonide kaudu on arvestatud nii alusmääruses kui ka WTO subsiidiumide ja tasakaalustusmeetmete lepingus ([168]). Tõepoolest peab olukorras, kus valitsused volitavad või suunavad eraõiguslikke asutusi teataval viisil käituma [teevad neile ülesandeks teatava käitumise], eeskätt esinema nii-öelda „tõendatav seos“ valitsuse tegevuse ja eraõigusliku organisatsiooni käitumise vahel ([169]). Samamoodi on praegusel juhul selge ja otsene seos Hiina toetavate meetmete, mille eesmärk on pakkuda klaaskiust kangast eksportivatele tootjatele kokkulepitud rahalist toetust, ning Egiptuse valitsuse vahel.

([167]) Komisjoni rakendusmäärus (EL) 2018/1690, põhjendus 377.

([168]) Vt alusmääruse artikli 3 lõike 1 punkti a alapunkt iv ning WTO subsiidiumide ja tasakaalustusmeetmete lepingu artikli 1 lõike 1 punkti a alapunkti 1 alapunkt iv.

([169]) Apellatsioonikogu aruanne *„USA – Koreast pärinevate DRAMide tasakaalustav tollimaks*“ (WT/DS296/A/R), punkt 112.

(699) Seetõttu leidis komisjon, et Hiina pakutud soodusrahastus tsoonis tegutsevatele eksportivatele klaaskiust kanga tootjatele kujutab endast Egiptuse valitsuse rahalist toetust alusmääruse artikli 3 lõike 1 punkti a alapunkti i mõistes ([170]).

4.2.3.2. Kasu

(700) Seejärel kaalus komisjon, kas Egiptuse valitsusele omistatav rahaline toetus tooks alusmääruse artikli 3 lõike 2 alusel Jushi ja Hengshi Egyptile kasu. Komisjon meenutas, et kõnealused kaks äriühingut tegutsevad Egiptuses ja on asutatud Egiptuse õiguse alusel. Seega oli põhimõtteliselt asjakohane uurida, kas rahastatavad said paremaid tingimusi kui need, mille nad oleksid Egiptuse finantsturul saanud. Komisjon kontrollis seda punkti ning veendus, et see vastas tõepoolest ilmselgelt tõele.

(701) Siiski võttis komisjon arvesse ka selle juhtumi erandlikke asjaolusid. Nagu on märgitud põhjenduses 659, on eksportivad tootjad seotud oma Hiina emaettevõtjatega, kelle lõplik omanik on SASAC. Hiina avalik-õiguslikud asutused andsid pärast Hiinas läbirääkimiste pidamist ja asjakohaste dokumentide allakirjutamist soodusrahastust ning saajad said selle kätte otse või kaudselt oma Hiinas asuva emaettevõtja kaudu (ettevõtetevaheliste laenudena). Peale selle, nagu on sätestatud koostöölepingu artiklis 1, oli Egiptuse valitsus nõus sellega, et need äriühingud saavad soodustingimustel toetust, sealhulgas odavaid laene kooskõlas Hiina õigusega, st Hiina kehtestatud tingimustel. Hiina avalik-õiguslikud asutused andsid sellist rahastust kooskõlas koostöölepingu artikliga 5 Hiinas kehtestatud soodusrahastamispõhimõtete alusel, nagu on üksikasjalikult kirjeldatud punktis 3.4. Nagu selgitatud põhjenduses 657, kodifitseeriti selle koostöölepinguga juba varem kasutusel olnud praktika.

(702) Seetõttu järeldas komisjon, et Egiptuse valitsuse otsuses Hiina avalik-õiguslike asutuste rahaline toetus Jushi ja Hengshi Egyptisse vastu võtta ja seda tunnustada mängis rolli ka kasu element. Seega määras komisjon kindlaks soodusrahastamise turumäärad ja arvutas selle põhjal saadud kasu (vt punkt 4.3). Komisjon märkis, et selle mõistliku lähenemisega arvutatud subsiidiumisummad olid väiksemad kui need, mis saadi Egiptuse hüpoteetilise võrdlusaluse kasutamisel.

4.2.3.3. Konkreetsus

(703) Seoses kolmanda, konkreetsust käsitleva punktiga uuris komisjon, kas need subsiidiumid olid konkreetsed, nagu on nõutud alusmääruse artikli 4 lõigetes 2 kuni 4.

(704) Tunnustamise ja omaksvõtmisega muutus Egiptuse valitsus soodusrahastamise puhul toetust andvaks asutuseks. Konkreetsemalt on Egiptuse valitsus tunnustanud Hiina otsust määrata SETC-tsoon ülemeremaiseks investeerimisalaks koostöölepingu artikli 4 alusel ja on selle otsuse omaks võtnud ning on toetanud selle igakülgset rakendamist muu hulgas Hiina valitsuse pakutava soodusrahastuse kaudu.

(705) Need subsiidiumid olid kättesaadavad ainult äriühingutele, kes tegutsesid Suessi kanali piirkonnas (kus asub ka SETC-tsoon). Seetõttu tegi komisjon järelduse, et tegemist on piirkondlike subsiidiumidega alusmääruse artikli 4 lõike 3 tähenduses ning need kuuluvad toetust andva võimuorgani jurisdiktsiooni alla kooskõlas alusmääruse artikli 4 lõigetega 2 kuni 4.

4.2.3.4. Järeldus

(706) Kokkuvõttes leidis komisjon, et nii subsiidiumid, mida Egiptus andis SETC-tsoonis tegutsevatele äriühingutele otse (maa eraldamine ja maksusoodustused), kui ka subsiidiumid, mida anti kaudselt Hiina soodusrahastuse kaudu, on alusmääruse artiklite 2–4 kohaselt tasakaalustatavad. Viimased on Egiptusele omistatavad seeläbi, et ta on tunnustanud Hiina valitsuse meetmeid ja need omaks võtnud, näiteks koostöölepingu, tiheda koostöö ja mitmel tasandil koostöömehhanismide kujul. Ka rahaline toetus oli kasulik ja konkreetne. Komisjon uuris kõiki asjakohaseid subsiidiume üksikasjalikumalt ning need on kirjeldatud allpool.

([170]) Ühtlasi võib juhtumi asjaolusid käsitleda ka rahvusvahelise õiguse komisjoni artiklite teksti projekti artikli 16 vaatenurgast. Tihe koostöö Egiptuse ja Hiina valitsuse vahel ei toonud kaasa mitte üksnes Hiina õigusaktide tunnustamist ja järgimist Egiptuse valitsuse poolt, vaid ühtlasi võimaldas teoreetiliselt kõrvale hoida tegelikest ja võimalikest tollimaksudest, mida EL on Hiinast pärit ja Egiptuses toodetud vaatlusalusele tootele kehtestanud.

(707) Järelduste teatavakstegemise järel vaidlustas Egiptuse valitsus need järeldused viies punktis. Esiteks on rahvusvahelise avaliku õiguse kohaselt võimatu omistada Hiina valitsuse suveräänseid tegusid Egiptuse valitsusele. Teiseks jättis komisjon arvesse võtmata omaenda kehtestatud alusmääruse, mille kohaselt toetust andev asutus peab asuma selle riigi territooriumil. Kolmandaks rikkus Hiina tegude omistamine Egiptusele ka WTO õigusakte, mida ei tohtinud tõlgendada riigi vastutust käsitlevate rahvusvahelise õiguse komisjoni artiklite teksti projekti artikli 11 valguses. Neljandaks ei olnud rahvusvahelise õiguse komisjoni artiklite teksti projekti artikkel 11 praeguse juhtumi asjaoludele üldse kohaldatav. Viiendaks ei vastanud Jushi ja Hengshi Chinale tehtud maksed alusmääruse artiklis 3 sätestatud konkreetsuse nõuetele.

(708) Samuti vaidlustas Hiina valitsus selle, et komisjon on käsitlenud Hiina finantsasutustelt SETC-tsoonis asuvatele Egiptuse äriühingutele antud laene ning Egiptuses asuvate äriühingute ja nende emaettevõtjate vahel antud kontsernisiseseid laene tasakaalustatavate subsiidiumidena. Esiteks väitis ta, et subsiidiumi ei ole võimalik „luua“ Hiina jaoks ja seejärel „edasi anda“ Egiptusele, kuna sellega tasakaalustataks õiguspärased välisinvesteeringud. Seejärel leidis Hiina valitsus, et WTO subsiidiumide ja tasakaalustusmeetmete lepingu tekst, kontekst, ese ja eesmärk ei võimalda laiendada „valitsuse või riigiorgani“ kohaldamisala kolmandale riigile. Kolmandaks väitis Hiina valitsus, et riigi vastutust käsitlevate rahvusvahelise õiguse komisjoni artiklite teksti projekti artiklit 11 ei saa käsitleda asjakohase kontekstina, kuna see ei ole seotud sama reguleerimisesemega nagu WTO subsiidiumide ja tasakaalustusmeetmete lepingu artikli 1 lõike 1 punkti a alapunkt 1. Isegi kui rahvusvahelise õiguse komisjoni artiklite teksti projekti artikkel 11 oleks asjakohane, oleks see selgelt vastuolus WTO subsiidiumide ja tasakaalustusmeetmete lepingu artikli 1 lõike 1 punkti a alapunktiga 1. Sellisel juhul, nagu Hiina valitsus neljandaks väidab, oleks viimane esimese suhtes eriõigusaktina (*lex specialis*) ülimuslik.

(709) Kõigepealt märkis komisjon, et ei Hiina ega Egiptuse valitsus ole kommenteerinud nende kahe valitsuse vahelist, punktis 4.2.1 kirjeldatud koostööd puudutavate asjaolude tõele vastavust.

(710) Komisjon märkis, et Egiptuse ja Hiina valitsuse vastuväited on kohati kattuvad, kohati aga sisaldavad eri väiteid. Komisjon analüüsis kattuvaid aspekte ühiselt ning käsitles kummagi valitsuse ülejäänud väiteid ükshaaval eraldi.

(711) Hiina valitsus väidab kõigepealt, et komisjon ei ole suutnud tõestada Hiina rahalise toetuse olemasolu Egiptuses tegutsevate äriühingute kontekstis. Seega „tekitas“ komisjon Hiina valitsuse antud subsiidiumi, mille sai hiljem Egiptusele „edasi anda“, ning püüdis seda meetodit „legaliseerida“, kohaldades rahvusvahelise õiguse komisjoni artiklite teksti projekti artiklit 11 eksitavalt olukorrale, kus tegelikult polnud Hiinast pärit tasakaalustatavat subsiidiumi olemas. Selle lubamatu konstruktsiooniga hakkaks liit võitlema „õiguspäraste välisinvesteeringutega“.

(712) Komisjon märkis, et see poliitiline väide põhineb kahel küsitava väärtusega õiguslikul alusel. Esiteks peab Hiina tegevus vastama kõigile WTO subsiidiumide ja tasakaalustusmeetmete lepingus sätestatud subsiidiumi kriteeriumitele, et tekiks kohustus. Teiseks: kui nii ei ole, ei võimalda WTO subsiidiumide ja tasakaalustusmeetmete leping liidul tasakaalustada mitte mingit toetust, mida Egiptuses tegutsevad äriühingud on saanud. Selles väites on segunenud faktiline ja normatiivne mõõde. Nagu eespool selgitatud, ootas Egiptuse valitsus Hiina finantsasutuste sooduslaene Egiptuses asuvatele äriühingutele, kiitis need heaks ning tunnistas selliseid sooduslaene ja võttis need omaks. See, kas sellised sooduslaenud tekitasid (normatiivsest aspektist) Hiinale WTO subsiidiumide ja tasakaalustusmeetmete lepingu rikkumise eest ka rahvusvahelise vastutuse, ei puutu asjasse. Teisisõnu omistas komisjon Egiptuse valitsusele Hiina „käitumise“ (nimelt sooduslaenude andmise), mitte „õigusrikkumise“. Seega lükkas komisjon tagasi Hiina valitsuse esimese väite, nagu oleks komisjon pidanud esmalt näitama, et Hiina valitsus on andnud subsiidiumi WTO subsiidiumide ja tasakaalustusmeetmete lepingu tähenduses, ning suutmatus seda teha oli ekslikult „tekitanud“ Hiina valitsuse subsiidiumi vaatlusalust toodet eksportivate tootjate kasuks.

(713) Oma esimeses punktis rõhutas Egiptuse valitsus riikide suveräänsuse põhimõtet rahvusvahelises avalikus õiguses. Selle kohaselt saab tegevust omistada mõnele riigile üksnes siis, kui riik on andnud selleks tegevuseks volituse. Seepärast on Hiina riigile omistatav üksnes selliste üksuste tegevus, kellel on Hiina riigi volitus seda teha. 18. märtsil 2020 toimunud ärakuulamisel täpsustas Egiptuse valitsus oma põhjendusi, tuues näiteks ühe riigi relvajõud, mis asuvad teise riigi nõusolekul viimase territooriumil. Egiptuse valitsuse hinnangul saab kutsutud relvajõudude mis tahes tegevust omistada üksnes kutsutavale riigile, kuid see ei tekitaks vastutust vastuvõtvale riigile.

(714) Komisjon lükkas selle väite tagasi. Rahvusvahelises õiguses kehtiv riikide täieliku võrdsuse põhimõte, mis on sätestatud ÜRO põhikirja artikli 2 lõikes 1, keelab ühel riigil teostada oma võimu teise riigi territooriumil viimase tahte vastaselt. Samas on riikidel õigus anda teisele riigile luba oma territooriumil tegutseda. Seejärel võib kutsutava riigi tegevus vastuvõtva riigi territooriumil muutuda omistatavaks vastuvõtvale riigile. Egiptuse valitsuse ärakuulamisel mainitud näites tuleneb see reegel otseselt ÜRO Peaassamblee 1974. aasta resolutsioonist 3314 (XXIX) agressiooni määratluse kohta, mida peetakse laialdaselt rahvusvahelise tavaõiguse kodifikatsiooniks. Selle resolutsiooni artikli 3 punkti f kohaselt määratletakse ühe riigi agressiooni teise riigi vastu mitte üksnes otseste rünnakutena oma organite vahendusel, vaid ka „*riigi tegevusena, millega ta võimaldab oma territooriumi, mille ta on andnud teise riigi kasutusse, sellel teisel riigil kasutada agressiooniakti toimepanekuks kolmanda riigi vastu*“. Kui Kuuba oleks lubanud Nõukogude Liidul 1962. aastal rünnata Ameerika Ühendriike Kuuba territooriumilt Vene rakettidega, oleks see ilmselgelt tekitanud Kuubale rahvusvahelise vastutuse agressiooniaktide eest Ameerika Ühendriikide vastu. Samamoodi tunnistatakse rahvusvahelises avalikus õiguses võimalust omistada kutsutava riigi tegevus vastuvõtvale riigile ning nähakse vastuvõtvale riigile selle eest lausa sanktsioon ette, juhul kui kutsutava riigi tegevus kahjustab mõnda kolmandat riiki.

(715) Teiseks väitsid Egiptuse ja Hiina valitsus, et liidu alusmäärus ei võimalda Hiina valitsuse käitumist Egiptusele omistada. Alusmääruse artikli 2 punktis b sätestatud „valitsuse“ määratlus oli sõnaselgelt seotud toetust andva asutuse territooriumiga. Selle sätte sõnad „territooriumil asuv“ olid suunatud õiguskindluse tagamisele ning neid ei saa tõlgendada WTO või rahvusvahelise avaliku õiguse valguses.

(716) Alusmääruse artikli 2 punktis b on sätestatud: „„*valitsus*“ – *päritolu- või ekspordiriigi territooriumil asuv valitsus või muu riigiorgan*.“ Komisjon nõustus Egiptuse valitsusega, et nimetatud säte hõlmab selle valitsuse tegevust, kelle territooriumilt subsideeritud tooteid Euroopa Liitu eksporditakse. Praegu on tegemist just sellise juhtumiga. Vaatlusalust toodet toodetakse Egiptuses ja eksporditakse Egiptusest Euroopa Liitu. Egiptuse valitsus asub Egiptuse territooriumil. Samas ei käsitle alusmääruse artikli 2 punkt b eraldiseisvat küsimust selle kohta, millist tegevust võib valitsus oma territooriumil lubada ja enda omaks tunnistada. Nagu „riigiorgani“ mõiste, on ka „valitsuse“ mõiste tõlgendatav, võttes arvesse konteksti, eset ja eesmärki. Seega ei pruugi päritoluriigi valitsusele omistatav olla üksnes sellest valitsusest vahetult lähtuv tegevus, vaid ka tegevus, mis on selle valitsusega põhjuslikult seostatav. Seda kinnitab ka alusmääruse artikli 3 lõike 1 punktis a olev tingimus, milles öeldakse, et „valitsus on andnud rahalist toetust“. Samadel põhjustel on asjatud Egiptuse valitsuse väited, milles viidatakse mitmele WTO subsiidiumide ja tasakaalustusmeetmete lepingu sättele (nt artikli 1 lõike 1 punkti a alapunktile 1, artiklile 13, artikli 18 lõike 1 punktile a ja allmärkusele 63). Olgugi et tõepoolest tuleb alusmäärust „*tõlgendada võimalikult suurel määral STM lepingu vastavatest sätetest lähtudes*“, ([171]) ei ole need sätted vastuolus väitega, et rahalist toetust võib olla andnud ka mõni teine riik, kui kõnealuse territooriumi valitsus seda tunnustab ja selle omaks võtab.

(717) Seetõttu lükati tagasi Egiptuse ja Hiina valitsuse teine väide, mis tulenes alusmääruse artikli 2 punktis b ja WTO subsiidiumide ja tasakaalustusmeetmete lepingu artikli 1 lõike 1 punkti a alapunktis 1 sätestatud väidetavast range territoriaalsuse mõistest.

(718) Egiptuse valitsuse kolmas vastuväide oli seotud riigi vastutust käsitlevate rahvusvahelise õiguse komisjoni artiklite tähtsusega selles asjas. Egiptuse valitsuse hinnangul ei ole õigust tugineda rahvusvahelise õiguse komisjoni artiklile 11, kuna apellatsioonikogu oli menetluses „USA – dumpinguvastased ja tasakaalustavad tollimaksud (Hiina)“ ([172]) viidanud üksnes artiklitele 4, 5 ja 8. Samamoodi väitis Hiina valitsus, et rahvusvahelise õiguse komisjoni artiklite teksti projekti artikkel 11 ja WTO subsiidiumide ja tasakaalustusmeetmete lepingu artikli 1 lõike 1 punkti a alapunkt 1 ei käsitle üht ja sama eset, kuigi rahvusvaheliste lepingute õiguse Viini konventsiooni artikli 31 lõike 3 punkt c seda nõuab. Isegi juhul, kui rahvusvahelise õiguse komisjoni artiklite teksti projekti artikkel 11 on asjakohane, oleks WTO subsiidiumide ja tasakaalustusmeetmete lepingu artikli 1 lõike 1 punkti a alapunkt 1 eriõigusnorm *lex specialis* ja seega ülimuslik.

([171]) Kohtuotsus, Üldkohus (esimene koda laiendatud koosseisus), 10. aprill 2019, T-300/16, Jindal Saw Ltd ja Jindal Saw Italia SpA *vs*. Euroopa Komisjon, ECLI:EU:T:2019:235, punkt 101; samuti T 67/14, Viraj Profiles *vs*. nõukogu, kohtuotsus, 11. juuli 2017, avaldamata, EU:T:2017:481, punkt 88.

([172]) WT/DS379/AB/R, apellatsioonikogu aruanne „USA – dumpinguvastased ja tasakaalustavad tollimaksud (Hiina)“, punkt 309.

(719) Komisjon lükkas selle väite tagasi. Pole alust väita, et WTO eeskirjade tõlgendamisel on asjakohased üksnes mõningad rahvusvahelise tavaõiguse põhimõtted, mis on sätestatud seotud riigi vastutust käsitlevate rahvusvahelise õiguse komisjoni artiklite teksti projekti artiklites 4, 5 või 8, aga muud põhimõtted mitte. WTO apellatsioonikogu on alati kohaldanud üldise tavaõiguse mõisteid, mis on juhtumi asjaolude hindamisel asjakohased. Näiteks kuulub peale süüks panemise reeglite WTO õiguskorra alla ka *estoppeli* ja hea usu põhimõte. Praeguses juhtumis ei ole Egiptuse valitsus vaidlustanud faktilisi asjaolusid, mille kohaselt ta on kutsunud Hiinat andma Egiptuses tegutsevatele äriühingutele soodusrahastust, seda tunnustanud ja selle andmist lihtsustanud. Nende asjaolude puhul võib tõlgendussuuniseid leida rahvusvahelise õiguse komisjoni artiklite teksti projekti artiklist 11, millele on viidatud ka rahvusvahelises investeerimisalases kohtupraktikas ([173]). Rahvusvahelise õiguse komisjoni artiklite teksti projekti artikkel 11 on seega WTO subsiidiumide ja tasakaalustusmeetmete lepingu termini „valitsus“ tõlgendamisel asjakohane rahvusvahelise avaliku õiguse säte rahvusvaheliste lepingute õiguse Viini konventsiooni artikli 31 lõike 3 punkti c mõistes. Sellest tuleneb ühtlasi, et seda ei saa käsitleda eriõigusnormina. See tähendab kollisiooninormi, mille puhul kaks rahvusvahelise avaliku õiguse normi sisaldavad teineteisega vastuolus olevaid normatiivseid lahendusi samade asjaolude kohta. Siin ei ole aga sellega tegu, kuna rahvusvahelise õiguse komisjoni artiklite teksti projekti artikkel 11 ei ole WTO subsiidiumide ja tasakaalustusmeetmete lepingu artikli 1 lõike 1 punkti a alapunktiga 1 mitte otseselt vastuolus, vaid aitab piiritleda käitumise omistamist ühelt valitsuselt teisele, kes seda käitumist tunnustab ja selle omaks võtab.

(720) Egiptuse valitsuse neljanda vastuväite kohaselt ei ole rahvusvahelise õiguse komisjoni artiklite teksti projekti artikkel 11 praeguse juhtumi asjaoludele kohaldatav. Selle artikli alusel võib riik võtta käitumise eest vastutuse üle õigusjärglasena maa omandamise järel. Samuti võib valitsus enda omaks tunnistada ka oma riigi kodanike eraviisilise käitumise. Siiski ei nähta selles artiklis ette võimalust, et riik võtaks omaks suveräänse välisriigi tegevuse.

(721) Komisjon lükkas ümber ka selle vastuväite. Rahvusvahelise õiguse komisjoni artiklite teksti projekti artikli 11 pealkiri on „Käitumine, mida riik on tunnustanud ja mille omaks võtnud“ ning selles ei ole määratletud algse tegevuse tegijat. Peale ÜRO Peaassamblee kinnitusele 1974. aasta resolutsioonis 3314 (XXIX) (vt põhjendus 714) on ka Rahvusvaheline Kohus kinnitanud, et riikidel on vabadus võtta omaks välisriikide tegevus ([174]). Seega ei toeta rahvusvaheline praktika Egiptuse seisukohta, et rahvusvahelise õiguse komisjoni artiklite teksti projekti artikli 11 alusel piirdub omistamine üksnes territoriaalse õigusjärglusega või olukorraga, kus valitsus tunnustab ja võtab omaks isikute õigusrikkumisi riigi enda territooriumil.

(722) Viiendas vastuväites leidis Egiptuse valitsus, et Hiina valitsuselt Egiptuses asuvatele äriühingutele antud rahaline toetus ei olnud konkreetne. Egiptuse valitsus tsiteeris alusmäärust, mille kohaselt peab rahalise toetuse saaja kuuluma „*toetust andva asutuse jurisdiktsiooni alla*“. Valitsuse hinnangul ei tähenda fraas „toetust andev asutus“ sama mis „tunnustav ja omaksvõttev asutus“. Lisaks on varasemates uurimistes Hiina äriühingutele toetust andev asutus olnud alati Hiina valitsus. Egiptuse valitsus järeldas, et Hiina valitsuse rahaline toetus ei saa olla konkreetne, „*sest Egiptuses asuvad äriühingud ei kuulu Hiina jurisdiktsiooni alla*“. Samamoodi väitis Hiina valitsus oma teises vastuväites, et WTO subsiidiumide ja tasakaalustusmeetmete lepingu artikli 2 lõikes 2 kasutatud terminit „jurisdiktsioon“ tuleks hinnata riigi territoriaalse jurisdiktsiooni kontekstis.

(723) Komisjon rõhutas, et peab Egiptuse valitsust toetust andvaks asutuseks seeläbi, et Egiptuse valitsus on Hiina sooduslaene tunnustanud ja need omaks võtnud. Kuna Jushi Egypt ja Hengshi Egypt tegutsevad erimajandustsoonis, kuuluvad nad ühtlasi Egiptuse valitsuse jurisdiktsiooni alla. Ühtlasi piirdus rahalise toetuse vastuvõtmine konkreetselt selles tsoonis tegutsevate äriühingutega, seetõttu oli see konkreetne.

([173]) Vahekohtu otsus „Mondev International Ltd. *vs.* Ameerika Ühendriigid“ (ICSIDi lisavõimaluste eeskirjade alusel lahendatud juhtum nr ARB(AF)/99/2), 11. oktoober 2002, punkt 115 ja märkus 47.

([174]) Rahvusvaheline Kohus, genotsiidi vältimise ja karistamise konventsiooni kohaldamine (Bosnia ja Hertsegoviina *vs.* Serbia ja Montenegro, kohtuotsus, 27. veebruar 2007, punkt 414.) Selles kohtuasjas lähtus Rahvusvaheline Kohus eeldusest, et Serbia ja Montenegro liitriigil oli õiguslikult võimalik teadvustada ja omaks võtta genotsiidiakte, mille panid toime Serblaste Vabariigi (Republika Srpska) ehk Bosnia ja Hertsegoviina territooriumil asuva *de facto* Serbia riigi organiseeritud relvajõud sellel maal aastatel 1991–1995 toimunud kodusõja ajal. Siiski leidis kohus, et praktikas ei ole sellist tunnustamist ja omaksvõttu toimunud.

(724) Tulemus ei oleks teistsugune isegi juhul, kui oleks olnud oluline näidata, et Hiina valitsus on teostanud oma võimu nende äriühingute üle, enne kui Egiptuse valitsus võis Hiina käitumise omaks võtta, mis aga nii ei ole. Koostöölepingu artikli 1 ja artikli 4 lõike 1 allkirjastamisega oli Egiptuse valitsus nõustunud sellega, et tsoonis tegutsevatel äriühingutel „*on õigus Hiina valitsuselt ülemeremaistele majandus- ja kaubanduskoostöötsoonidele antavale poliitilisele toetusele ja abile*“ ning et tsooni arendatakse kooskõlas „mõlema riigi“ õigusega. Lisaks oma territoriaalse jurisdiktsiooni teostamisele võimaldas Egiptus ühtlasi Hiinal anda eritoetust äriühingutele, mis asusid üksnes „*ülemeremaistes majandus- ja kaubanduskoostöötsoonides*“. Seetõttu lükatakse kõnealune väide tagasi.

(725) Kokkuvõtteks kinnitas komisjon oma järeldust, et Egiptuse valitsus on tunnustanud kapitaliinvesteeringute toetust, Jushi Egyptile laenude andmist ja TEDA Egypti nimel maa eraldamist ning need tegevused omaks võtnud, millega Egiptuse valitsus on andnud konkreetseid subsiidiume alusmääruse artiklite 2–4 tähenduses.

4.3. **Soodusrahastamine**

4.3.1. *Arengupankade laenud Jushi Egyptile*

4.3.1.1. Riigi omanduses olevad pangad kui avalik-õiguslikud asutused

(726) CDB ja EXIM andsid vastavalt aastatel 2012 ja 2016 Jushi Egyptile kaks laenu kogusummas 200 miljonit USA dollarit. Esimese laenuga käivitati tehas ja teisega ehitati juurde üks tootmisliin.

(727) Kõigepealt selgitas komisjon välja, kas need pangad olid alusmääruse artikli 3 ja artikli 2 punkti b mõistes riigiorganid [avalik-õiguslikud asutused]. Seega otsis komisjon teavet riigi omandis olemise kohta ning ametlikke kaudseid tõendeid valitsuse kontrolli kohta riigi omandis olevate pankade üle. Komisjon otsis teavet ka selle kohta, kas Hiina valitsus teostas sisulist kontrolli riigi omandis olevate pankade laenupoliitika ja riskihindamise üle. Nagu on märgitud punktides 3.4.1.1 ja 3.4.1.4, on nii EXIM kui ka CDB Hiina riigi omandis olevad pangad ning on olemas ametlikud kaudsed tõendid Hiina valitsuse kontrolli kohta nende pankade üle. Lisaks tegi komisjon punktides 3.4.1.3 ja 3.4.1.5 järelduse, et Hiina valitsus on loonud normatiivse raamistiku, mida tema määratud ning tema ees vastutavad juhid ja järelevalvajad peavad järgima. Seega teostas Hiina valitsus klaaskiust kanga tootjatele laenu andvate riigi omandis pankade üle sisulist kontrolli normatiivse raamistiku abil.

(728) Peale punktis 3.4.1.1 nimetatud üldise õigusraamistiku kohaldati EXIMilt ja CDB-lt Jushi Egyptile antud laenudele järgmisi nõudeid.

(729) China-Africa TEDA ning EXIM allkirjastasid 6. novembril 2009 strateegilise koostöö alase vastastikuse mõistmise memorandumi, milles esitati kuni 6 miljardi jüaani suuruse kogusummaga pakettkava üldiseks strateegiliseks koostööks ülemeremaistes kaubandus- ja majanduskoostöö tsoonides.

(730) Kuus Aafrika majandus- ja kaubanduskoostöötsooni (sh SETC-tsoon) allkirjastasid 7. novembril 2009 Hiina (Aafrika) ülemeremaiste majandus- ja kaubanduskoostöötsoonide ning CDB tütarettevõtja Hiina-Aafrika arengufondi (edaspidi „CADF“) vahelise ühiskohtumise pakti.

(731) Lisaks avaldas kaubandusministeerium 2013. aastal teatise CDB kaudu ülemeremaiste majandus- ja kaubanduskoostöötsoonide loomiseks ja arendamiseks antava toetusega seotu kohta. Teatise kohaselt annavad ministeerium ja CDB „*ettevõtetele ja abikõlblikesse koostöötsoonidesse sisenevatele ettevõtetele investeeringuteks ja rahastamiseks poliitilist toetust*“. CDB „*täpsustab koostöötsooni soodusrahastamise põhitingimusi kaubandusministeeriumi ja rahandusministeeriumi nõuete alusel*“ ning „*toetab valikuliselt käimasolevaid projekte ja koostööprojekte, millele kaubandusministeerium on koos koostöötsooni asukohariigi valitsusega pööranud palju tähelepanu*“.

(732) Hiina ja Egiptuse vahelise 2016. aasta koostöölepingu artiklis 4 on sätestatud, et „*Hiina valitsus käsitleb koostöötsooni Hiina ülemeremaise majandus- ja kaubanduskoostöötsoonina. Koostöötsoonil [—] on õigus saada Hiina valitsuselt ülemeremaistele majandus- ja kaubanduskoostöötsoonidele antavat poliitilist toetust ja abi*“. Peale selle toetab Hiina valitsus artikli 5 kohaselt koostöötsooni sellega, et „*julgustab asjaomaseid finantsasutusi andma rahastust [—] koostöötsoonis asuvatele investeerimisprojektidele, mis vastavad laenu saamise ja kasutamise nõuetele*“.

(733) Eespool nimetatud lepingut rakendava Hiina ja Egiptuse Suessi majandus- ja kaubanduskoostöötsooni korralduskomitee loomist käsitleva koostöölepingu artikli 2 lõikes IV on sätestatud, et Tianjini rahvavalitsuse asjaomaste ametkondade ja Suessi kanali majandustsooni üldameti vahel loodud korralduskomitee *„teeb kõik endast oleneva, et rakendada ladusalt kõiki Hiina ja Egiptuse õigusnormides sätestatud stimuleerivaid meetmeid“*, ning sama artikli lõikes V on lisatud, et *„komitee kooskõlastab ja toetab asjaomaste finantseerimisasutuste (muu hulgas koostöötsoonis asuvatele ja residentettevõtetele krediiditoetust andvate pankade, kindlustuste ja eri fondide) tegevust ning aitab koostöötsoonil ja residentettevõtetel otsida teisi rahastusvõimalusi“*.

(734) Komisjon selgitas välja, et kõik riigi omandis olevad Hiina finantsasutused (sh EXIM ja CDB) järgisid klaaskiust kanga tootmise sektoris valitsuse ülesannete täitmisel eespool nimetatud õigusraamistikku. Seetõttu olid nad alusmääruse artikli 2 punkti b mõistes (koostoimes alusmääruse artikli 3 lõike 1 punkti a alapunktiga i) ning vastavalt WTO asjakohasele kohtupraktikale riigiorganid [avalik-õiguslikud asutused].

(735) Lisaks tegi komisjon kindlaks, et isegi kui riigi omandis olevaid panku ei saaks käsitada avalik-õiguslike asutustena, käsitataks neid alusmääruse artikli 3 lõike 1 punkti a alapunkti iv mõistes siiski asutustena, kellele Hiina valitsus on teinud ülesandeks täita tavaliselt valitsuse täidetavaid ülesandeid, ning seda samadel põhjustel, nagu mainitud punktis 3.4.1.6.

4.3.1.2. Kasu ja subsiidiumisumma arvutamine

(736) Nagu on märgitud põhjenduses 700, leidis komisjon, et Egiptuses asuvate kasusaajate puhul oleks põhimõtteliselt asjakohane uurida, kas need laenusaajad said paremaid tingimusi kui need, mille nad oleksid Egiptuse finantsturul saanud. Komisjon kontrollis seda punkti ja kinnitas, et võrreldavate Egiptuses kehtivate laenuintresside (18,3 %) kasutamise korral oleks subsiidiumisumma suurem) ([175]). Siiski võttis komisjon põhjenduses 701 mainitud erandlikke asjaolusid silmas pidades tasakaalustatava subsiidiumi summa arvutamisel arvesse asjaolu, et saajad said soodusrahastust Hiinast. Selleks hindas komisjon, kui suurt kasu selle saajad uurimisperioodil said. Alusmääruse artikli 6 punkti b kohaselt on subsiidiumi saaja kasu järgmise kahe summa vahe: intressid, mille laenu saav äriühing maksab sooduslaenu eest, ning intressid, mis tal tuleks maksta samasuguse kommertslaenu eest, mida ta võiks turult saada.

(737) Nagu on märgitud punktis 3.4.2.4, otsustas komisjon vastavalt alusmääruse artikli 6 punktile b välja selgitada EXIMi ja CDB sooduslaenude intressimäärad võrrelduna hüpoteetiliste laenuintressidega Hiina turuinvestorite jaoks. Hiina valitsusse tehtud kontrollkäigul leidis komisjon, et üks pank, mis pakkus Jushi Egyptile rahastust, võttis rahastamishinna määramisel konkreetselt arvesse Egiptuse investeeringuga seotud riigiriski. Koostöö puudumise tõttu see pank rohkem andmeid ei esitanud. Seepärast otsustas komisjon kasutada sama arvutusmeetodit nagu muude välisvaluutas laenude puhul, mille on välja andnud HRVs asuvad finantsasutused, ning lisas Egiptusesse investeerimisega seotud riskipreemia, nagu on kirjeldatud allpool.

(738) Vastavalt punktis 3.4.2.4 kirjeldatud arvutusmeetodile selgitas komisjon kõigepealt välja Jushi Egypti finantsseisundit kirjeldava krediidireitingu. Nagu märgitud põhjenduses 306, leidis komisjon, et Jushi kontserni üldine finantsseisund vastab BB-reitingule, mis on kõrgeim reiting, mis ei kvalifitseeru enam investeerimisjärgu reitinguks. Neid märkusi käsitletakse põhjendustes 749 ja 750. Arvestades vaba tagasimaksega krediidi olemasolu ja võlgade kustutamist, leidis komisjon, et turupõhise võrdlusaluse kindlaksmääramisel oleks sobivam kasutada USA B-reitinguga äriühingu võlakirju (BB-reitingu asemel).

([175]) Egiptuse keskpanga statistika: Egiptuse naeltes antud laenude 2018. aasta keskmised kuude kaupa arvutatud intressimäärad kaalutud keskmiste intressimäärade põhjal valitud pankade puhul, kelle hoiused moodustavad kõigist pangasüsteemi hoiustest umbes 80 %: https://www.cbe.org.eg/en/EconomicResearch/Statistics/Pages/MonthlyInterestRatesHistorical.aspx

(739) Nagu HRV finantsasutuste teistegi välisvaluutas laenude puhul, kasutati seega sobiva võrdlusalusena uurimisperioodil USA dollarites emiteeritud B-reitinguga äriühingute võlakirju.

(740) Kõik muud Hiina finantsasutuste antud laenud anti Hiina siseturul asuvatele Hiina äriühingutele. Jushi Egypt asub aga riigis, kus toimusid laenude andmise ajal tsiviil- ja poliitrahutused ning mitmed terrorirünnakud, mistõttu on sel Hiina äriühingutest erinev krediidirisk, mis tuleneb riigis valitsevatest tingimustest. Sellepärast lisas komisjon valimisse kaasatud Hiina äriühingutele kohaldatavale võrdlusmäärale riigi riskipreemia, et arvestada turumääras ka riigiriski.

(741) Riigi riskipreemia selgitati välja OECD ekspordikrediidi riigiriski liigituse ja vastava riskipreemia alammäära alusel ([176]). Määrati kindlaks, et EXIM-panga antud laenude riigirisk on 2,37 % ja CDB antud laenude riigirisk on 2,44 %.

(742) Lõplike järelduste teatavakstegemise järel väitis Jushi Egypt, et komisjon oleks pidanud laenust saadava kasu arvutamisel kasutama võrdlusalusena kahte pakkumust, mille üks Egiptuse pank 2013. ja 2016. aastal äriühingule tegi. Komisjon vaatas need pakkumused üle, kuid otsustas, et need ei ole representatiivsed võrreldava kommertslaenu suhtes, mida äriühing turult tegelikult võis saada.

(743) Komisjon leidis, et need pakkumused ei sisalda äriühingule tegelikult pakutava finantstoote kirjeldust, vaid viitavad üldise „laenuvõimaluse“ puhul pakutavale intressimäärale. Sellisel kujul on komisjonil võimatu hinnata, kas pakkumuses on mõeldud tõepoolest laenu kui sellist või hoopis muid finantstooteid, näiteks krediidiliini avamist või kaubanduse rahastamist (akreditiiv, käskveksel, faktooring vms). Isegi kui pakkumust käsitletaks laenuga seotuna, puudub muu oluline teave, näiteks panga väidetavalt pakutava laenu periood ning pakutava laenu suurus (st maksimaalne laenusumma, mida pank on valmis äriühingule andma). Sellega seoses märkis komisjon, et CDB ja EXIMi antud laenud olid pikaajalised laenud suurte põhivaraprojektide jaoks ning need ulatusid mitmesaja miljoni USA dollarini. Seetõttu leidis komisjon, et ei saa Jushi Egypti pakutud näitajat kasutada.

(744) Lõpuks märkis komisjon, et isegi kui ta võtaks arvesse äriühingu pakutud võrdlusaluse, ei muudaks see kasu arvutamist märkimisväärselt, kuna Egiptuse panga pakutud intressimäär oli kooskõlas komisjoni võrdlusalusena väljaselgitatud baasintressimääraga ja see vastas USA dollarites nomineeritud laenule, mille üks Hiina pank oli kodumaisele (Hiinas asuvale) BB-reitinguga kliendile andnud. Kui need laenud seega üldse midagi kinnitasid, siis üksnes seda, et Jushi Egypt sai turu võrdlusalustega võrreldes madalamatest intressimääradest tõepoolest kasu. Seepärast lükati äriühingu väide tagasi.

4.3.2. *Arengupankadelt Jushi Egyptile selle Hiinas asuva emaettevõtja Jushi kaudu antud laenud*

(745) Ajavahemikul 2014–2018 andis Jushi (China) Jushi Egyptile mitu äriühingutevahelist laenu kogusummas 260 miljonit USA dollarit.

(746) Komisjon leidis siiski, et Jushi (China) oli ise rahastanud neid äriühingutevahelisi laene välise, Hiina finantsasutustelt saadud laenuga. Teiste sõnadega ei saanud Jushi Egypt mitte otselaene Hiina pankadelt, vaid Jushi (China) sai soodusrahastust ja andis neist laenudest saadud kasu edasi oma tootmistegevusele Egiptuses (Jushi Egyptile). Seda kinnitab Jushi China tulumaksuaruanne, kus ülemeretulu rubriigis olev Jushi Egypti laenu intressitulu tasaarvestatakse Jushi (China) makstud laenuintressiga. Peale selle näitavad Egiptuse käivitus- ja laienemisprojektidega seotud ametlikud dokumendid (nt riikliku arengu- ja reformikomisjoni ning kaubandusministeeriumi heakskiidud) ning mitmesugused teostatavusuuringud, et kahte kolmandikku Egiptuse projektist rahastatakse välisrahastusest (mitte äriühingu enda loodud tulust). Punktis 4.3.1.1 nimetatud EXIMilt ja CDB-lt otse saadud laenud ei ole SETC-tsooni tootmistegevuse arendamiseks vajalikuks rahastuseks piisavad. Seega oli vaja täiendavat kaudset rahastust

([176]) Lähemalt vt riiklikult toetatavate ekspordikrediitide kokkulepe, jaanuar 2019, TAD/PG(2019)1, ja riiklikult toetatavate ekspordikrediitide kokkuleppe osaliste kehtiv riigi laenuriskide liigitus.

äriühingutevaheliste laenude kujul. Komisjon ei suutnud leida konkreetset pangalaenu, mis oleks Egiptuse projektiga otseselt seotud. Ent Jushi (China) emiteeris 2014. aastal oma võlastruktuuri parandamiseks võlakirja, millega asendas oma pangalaenud. See võlakiri, millega seoses viidatakse korduvalt Egiptuse projekti kapitalivajadustele, kinnitab, et Jushi (China) vajas Egiptuses toimuva tootmistegevuse toetamiseks välist rahalist abi. Seepärast leidis komisjon, et asjaomased Jushi (China) kaudu suunatud sooduslaenud on samuti omistatavad Egiptuse valitsusele samamoodi, nagu Hiina finantsasutustelt Jushi Egyptile antud otselaenud.

(747) Kuna kõiki neid laene saab sisuliselt samastada laenudega, mida Hiina valitsus andis Hiina äriühingule, kes seejärel suunas saadud kasu edasi oma mujal toimuvale tootmistegevusele, otsustas komisjon käsitada neid nagu mis tahes muid Hiina omamaiseid laene mõnele klaaskiust kanga tootjale. Sellega seoses, nagu märgitud ka põhjenduses 266, leidis komisjon, et kõik riigi omandis olevad Hiina finantsasutused, kes andsid Jushi Chinale ja Jushi Egyptile laenu, olid alusmääruse artikli 2 punkti b mõistes (koostoimes alusmääruse artikli 3 lõike 1 punkti a alapunktiga i) ja WTO asjakohasele kohtupraktikale vastavalt riigiorganid [avalik-õiguslikud asutused].

(748) Komisjon arvutas seejärel tasakaalustatava subsiidiumi summa. Sellega seoses märkis komisjon, et nominaalne intressimäär, mida Jushi (China) Jushi Egyptilt nõudis, oli 7,5 %. Ent ühelgi Jushi Chinale antud laenul nii kõrget intressi ei olnud. Tegelikult oli Jushi (China) makstav keskmine intressimäär uurimisperioodil 4,4 %. Seda kinnitab ka Jushi (China) tulumaksuaruanne, milles maksustatavast tulust maha arvatud rahastamiskulu vastas intressimäärale 4,3 %. Niisiis võrdles komisjon punktis 3.4.2.4 kirjeldatud arvutusmeetodi kohaselt keskmist intressimäära, mida Jushi (China) maksis uurimisperioodil äriühingutevahelise laenu jäägilt, intressimääraga, mida ta peaks tasuma turult saadava võrreldava kommertslaenu eest.

(749) Edasi leidis komisjon, et Jushi Egypt ei maksnud uurimisperioodil oma võlga emaettevõtjale tagasimaksegraafiku alusel tagasi. Need 91 miljonit USA dollarit, mis oleks tulnud Jushi Chinale 2018. aastal tagasi maksta, olid uurimisperioodi lõpuks endiselt tasumata. Peale selle leidis komisjon mitu olukorda, kus Jushi (China) kaudu saadud vahendeid kasutati EXIMilt ja CDB-lt saadud laenude tagasimaksmiseks.

(750) Et võtta arvesse pankade suurenenud riskipositsiooni, mida näitavad vaba tagasimaksega laenud ja võlgade kustutamine, otsustas komisjon kooskõlas põhjendusega 339 kasutada riskiastmete skaala ühe võrra madalamat astet ehk kasutada turupõhise võrdlusalusena USA B-reitinguga äriühingu võlakirju (BB asemel).

(751) Kõik rahastamise selles punktis kirjeldatud aspektid näitavad selgelt, et Jushi (China) kandis Hiina finantsasutuste antud sooduslaenudest saadud kasu üle Jushi Egyptile. Samuti ei muutnud Jushi (China) pärast seda, kui Jushi Egypt jättis täitmata võla tagasimaksegraafikust tulenevad kohustused Jushi (China) ees, ka intressimäära ega võtnud mingeid meetmeid, mis kajastanuksid aastate jooksul järjest kasvanud äriühingutevahelise laenu tegelikku riski. Kõigil neil põhjustel omistati selliselt arvutatud kasu Jushi Egyptile ([177]).

(752) Pärast lõplike järelduste teatavakstegemist väitis Jushi Egypt, et vastupidiselt eelmise põhjenduse allmärkuses öeldule tasakaalustas komisjon Jushi Egyptile omistatud laenud nii Jushi (China) kui ka Jushi Egypti puhul. See ei ole faktiliselt õige, sest Egiptuse äriühingule omistatud äriühingutevahelise laenu kohta arvutatud kasu lahutati Jushi (China) saadud laenude kohta arvutatud kasust, nagu võib näha Hiina äriühingule teatavaks tehtud konkreetsete järelduste lisast 2.3. Seepärast lükati see väide tagasi.

(753) Samuti väitis Jushi Egypt, et komisjon ei oleks tohtinud langetada Jushi Egypti krediidireitingut AA pealt B-le ei põhjusel, et Jushi Egypt jättis täitmata võla tagasimaksegraafikust tulenevad kohustused emaettevõtja ees, ega põhjusel, et Jushi Egypti emaettevõtja maksis mõnel juhul laenud ise tagasi. Asjaolu, et Jushi Egypti kontsern leidis, et teise üksuse rahavoogude säilitamiseks on parem lasta kulud kanda mõnel muul kontserni üksusel, ei näita, et nimetatud teine üksus oleks jätnud oma kohustuse täitmata, kui see kohustus oleks olnud mõne panga ees. Samuti väitis Jushi Egypt, et komisjon vähendas Jushi Egypti reitingut nelja pügala võrra ehk AA pealt B peale, olgugi et põhjenduses 750 on märgitud, et Jushi Egypt liigub reitinguskaalal üksnes ühe pügala võrra allapoole.

([177]) Selguse mõttes kinnitas komisjon, et Jushi (China) saadud laene, millest saadud kasu omistati lõpuks Jushi Egyptile, ei võetud arvesse Jushi (China) kohta välja selgitatud subsiidiumisummas.

(754) Esiteks märkis komisjon, et ei leidnud, et mõni kontserniväline isik oleks Jushi Egyptile krediidireitingu andnud, ja Jushi Egypt ei ole selle kohta ka mingeid tõendeid esitanud. Seega ei olnud Jushi Egyptil AA-krediidireitingut kunagi olnudki. Seetõttu pidi komisjon Jushi Egypti krediidireitingu välja selgitama kasutada olevate faktide põhjal. Arvestades emaettevõtjalt saadud äriühingutevaheliste laenude märkimisväärset suurust ning asjaolu, et Jushi kontsern oli taganud CDB-lt ja EXIMilt saadud laene, otsustas komisjon, et Jushi Egypti krediidireiting oli tihedalt seotud selle emaettevõtja reitinguga, milleks oli BB, nagu oli mainitud põhjenduses 306. Seega lähtus komisjon BB-krediidireitingust.

(755) Teiseks, nagu on selgitatud põhjenduses 750, otsustas komisjon langetada krediidireitingut ühe pügala võrra ehk BB-lt B-le, arvestades aastatepikkust tagasimaksekohustuste täitmatajätmist. Tõepoolest märkis komisjon, et ehkki CDB-le ja EXIMile tagastati laenud tagasimaksegraafiku järgi, muutus äriühingu kohustuste maht aastate jooksul tegelikult suuremaks. Seega asendas Jushi Egypt välisvõla kontsernisisese võlaga, kuid jättis oma kohustused pankade ees tegelikult täitmata. Vastupidiselt Jushi Egypti väidetele on olemas tõendeid selle kohta, et äriühing ei oleks suutnud oma kohustusi täita, kui kõik võlausaldajad oleksid olnud kontsernivälised pangad. Näiteks maksis äriühing aastatel 2015 ja 2016 CDB-le tagasi suures summas laenu põhiosa, kokku 54 miljonit USA dollarit (umbes 546 Egiptuse naela) hoolimata sellest, et äriühing oli neil aastatel kahjumis ja 2016. aastal oli selle omakapital negatiivne. Seega ei oleks äriühingul ilma emaettevõtja rahalise toetuseta olnud võimalik kontserniväliseid tagasimaksekohustusi täita.

(756) Eespool esitatud kaalutlusi arvesse võttes lükkas komisjon need väited tagasi.

(757) Seega kinnitati Jushi Egyptile laekunud subsiidiumisummad, mis saadi Hiina arengupankadelt laenude kujul makstud soodusrahastusena kas otse või emaettevõtja Jushi (China) kaudu, ning arvutatud subsiidiumimarginaal oli 4,87 %.

4.3.3. *Kapitaliinvesteeringute toetus*

(758) Peale otselaenude ja äriühingutevaheliste laenude vajas Jushi Egypt rahaliste vajaduste rahuldamiseks ka omakapitali suurendamist.

(759) Varasemates uurimistes leiti, et Hiina kontsernide emaettevõtjate tasandil saadi toetuste, soodusrahastamise ja kapitalisüstide kujul märkimisväärseid subsiidiume, mis toetasid välisinvesteeringuid majandusvööndi ja maanteede algatuse raames. Eriti märgatav oli see hiljuti lõpetatud rehvideteemalises subsiidiumivastases uurimises (edaspidi „rehvide juhtum“) ([178]).

a) Õiguslik alus

(1) Väliskaubanduse arengu 13. viisaastakukava, mille on välja andnud kaubandusministeerium (edaspidi „MOFCOM“), 26. detsember 2016;

(2) riiginõukogu suunavad arvamused rahvusvahelise tootmisvõimsuse ja seadmete tootmise alase koostöö edendamise kohta, välja antud 2015. aastal (edaspidi „suunavad arvamused“);

(3) ehitusmaterjalide tööstusharu arengukava 2016–2020, tööstus- ja teabeministeerium, GXBG [2016] nr 315;

(4) kiud- ja komposiitmaterjalide tööstuse 13. viisaastakukava;

(5) tegevuskava „Made in China 2025“, riiginõukogu, 7. juuli 2015.

b) Uurimise tulemused

(760) Uurimisperioodil sai Jushi Egypt kasu riigi kontrolli alt olevalt äriühingult CNBM saadud toetustest kapitalisüstide, eeskätt sissemakstud kapitali kujul.

(761) 2012. aastal tegid Jushi Egypti aktsionärid äriühingu asutamisel märkimisväärse sissemakse 42,6 miljoni USA dollari suuruses summas. Seejärel kasvas Jushi Egypti kapital märkimisväärselt ning jõudis uurimisperioodil 162 miljoni USA dollarini. Uurimisperioodi lõpuks oli Jushi Egypti kapital umbes neli korda suurem kui 2012. aastal.

([178]) Vt rehvide juhtum, tsiteeritud allmärkuses 7, punkt 3.7.

(762) Jushi Egypti ainuomanik on Jushi kontsern, mille ainuomanik on China Jushi. China Jushi peamine aktsionär on CNBMi valdusühing, mille käes oli alates 2010. aastast pidevalt üle 25 % selle aktsiatest.

(763) Paralleelselt Jushi Egypti kapitali suurenemisega on sama suurusjärgu võrra kasvanud CNBMi osalus China Jushi kapitalistruktuuris. Konkreetsemalt suurenes CNBMi China Jushisse sissemakstud kapital aastast 2010 kuni 2018. aasta lõpuni (st uurimisperioodil) kuus korda ehk 154 miljonilt jüaanilt (23,3 miljonit USA dollarit) 2010. aastal 944 miljoni jüaanini (142,8 miljonit USA dollarit) 2018. aastal.

(764) Jushi Egypti ja China Jushi kapitali suurenemise ühesuguste suundumuste ja suurusjärkude põhjal võib suure veendumusega oletada, et CNBM hankis kuni uurimisperioodini rahalisi vahendeid eesmärgiga suurendada China Jushi vahendusel Jushi Egypti kapitali.

(765) Lisaks sissemakstud kapitali suurenemisele on CNBM kandnud China Jushile ja Jushi kontsernile suurel hulgal raha ka teiste kapitalikontode kaudu.

(766) Komisjon püüdis saada juurdepääsu CNBMist pärit asjakohasele teabele, et hinnata, milline oli nende ülekannete olemus ja millistel asjaoludel kapitaliosalus vaatlusalustes äriühingutes muutus. Nagu aga selgitatud punktis 3.2.2, ei teinud CNBM uurimises koostööd. Seoses CNBM vastamatajätmisega ja pärast alusmääruse artikli 28 sätete kohaldamist tuli komisjonil CNBMi puudutavate järelduste tegemiseks osaliselt tugineda kasutada olevatele faktidele. Eeskätt pidi komisjon lähtuma kasutada olevatest faktidest selle tuvastamisel, millisest allikast CNBM Jushi Egypti rahastas, muu hulgas China Jushi kaudu.

(767) Selle järelduseni jõudmiseks tegi komisjon kindlaks, et CNBM võttis selge kohustuse investeerida soodustatud tootmisharudesse välismaal. Selles suhtes reklaamib CNBM ennast oma majandusaasta aruandes, veebisaidil ja tehastes kohapeal *„majandusvööndi ja maanteede algatuse aktiivse elluviijana“*. Näiteks oli kontsernil *„312 tsemendiprojekti 75 riigis ja piirkonnas üle kogu maailma, üle 60 klaaskiuprojekti, 33 investeerimisprojekti, 5 ehitusjärgus ülemeremaist laohoonet, 14 ülemeremaist ehitusmaterjale müüvat kauplusketti ning üle 30 tehase üle kogu maailma“* ([179]).

(768) Konkreetsemalt klaaskiust kanga kontekstis asutas CNBM 2012. aastal Jushi Egypti, kes on vertikaalselt integreeritud, tegutseb Egiptuses, toodab klaaskiust kangast ja on Hiina eksportiva tootja Jushi tütarettevõtja. Järgnevatel aastatel võeti ette mitu olulist investeerimisprojekti eesmärgiga suurendada Jushi Egypti tootmisvõimsust. Peale selle asutas CNBM 2015. aastal Hengshi Egypti, kes on Hiina eksportiva tootja Hengshi tütarettevõtja. See Egiptuses tegutsev klaaskiust kanga tootja ei ole vertikaalselt integreeritud ning ostab peamist toorainet sisse sidusettevõtjalt Jushi Egyptilt. Lisaks sellele on avalikult kättesaadava teabe kohaselt sõlmitud lepingud eesmärgiga asutada Egiptuses lähitulevikus uus äriühing, mis on seotud Taishaniga (veel üks CNBMi kontserni kuuluv eksportiv tootja).

(769) Peale selle on Jushi China asutanud mitu ülemeremaist tootmise ja kauplemisega tegelevat tütarettevõtjat Lõuna-Aafrikas, Lõuna-Koreas, Itaalias, Hispaanias, Prantsusmaal, Kanadas, Indias, Singapuris, Jaapanis, Ameerika Ühendriikides ja Hongkongis. 2016. aastal võttis CNBMi kontsern üle 5 miljardi jüaani (747,38 miljonit USA dollarit) laenu, et rahastada 13. viisaastakuplaanis (2016–2020) talle ette nähtud globaliseerimisstrateegiat, mis hõlmas eelnimetatud Egiptuse projekte ning 300 miljoni USA dollari suurust investeeringut USAs asuvasse tehasesse, kus plaaniti tootmist alustada 2018. aastal ([180]). Indias kavatsetakse 2020. aasta keskpaigaks ehitada tehas, mille võimsus on 100 000 tonni. Samuti olid uurimisperioodil kaugeleulatuvad plaanid ehitada klaaskiust kanga tehas Türgis.

(770) Kõik need ülemeremaised projektid sobituvad Hiina välisriikidesse laienemise poliitika laiemasse konteksti. Sellega seoses teatas CNBMi juhatuse esimees Song Zhiping näiteks järgmist: *„Jushi USA projekti allkirjastamine on China Jushi strateegilise üleilmastumise oluline verstapost ja ühtlasi tähtis edusamm suuremate eesmärkide poole püüdlemises. Samuti on sellel keskne roll CNBMi ja lausa kogu Hiina ehitusmaterjalide tööstusharu üleilmastumisel“*.

([179]) Jushi Egypti tehase sissepääsu juures olev infotahvel.

([180]) China Jushi Online News Center ning artikkel „Jushi plans to establish a factory in India“, JEC Composites News, 4. august 2016, http://www.jeccomposites.com/knowledge/international-composites-news/jushi-plans-establish-factory-india (viimati vaadatud 3. veebruaril 2020).

(771) Peale selle, nagu on märgitud põhjenduses 148, on tegevuskavas „Made in China 2025“ ([181]) loetletud kümme strateegilist sektorit, sealhulgas klaaskiust kangas. Nende peamiste tööstusharude puhul on tegevuskava „Made in China 2025“ peatükis 3.9 sõnaselgelt märgitud, et Hiina:

a) *„toetab ettevõtteid ülemeremaistes ühinemistes, omakapitaliinvesteeringutes ja riskikapitaliinvesteeringutes;*

b) *osaleb aktiivselt rahvusvahelises tööstuskoostöös, edendab seda ning viib ellu peamisi strateegilisi tegevuskavasid, näiteks siiditee majandusvööndi ja 21. sajandi meresiiditee tegevuskava, et kiirendada ümberkaudsetes riikides ühendatud taristu rajamist ja tiheda tööstuskoostöö kujunemist;*

c) *kasutab ära piiride avanemist ja ehitab sobivatesse riikidesse mitu ülemeremaist tootmisparki;*

d) *julgustab keeruliste seadmete, kõrgtasemel tehnoloogia ja tugeva tööstuse üleviimist välismaale*“.

(772) Ühes teises intervjuus mainis Song Zhiping, et ettevõtte seisukohast pöörab CNBM erilist tähelepanu riiklikele majandusvööndi ja maanteede algatusega seotud tegevuskavadele ning et majandusvööndi ja maanteede algatus „*on Hiina ehitusmaterjalide kontsernile tõepoolest harukordne võimalus, mida tuleb ette vaid kord elus*“. Samuti tõi ta välja, et välisriikidesse laienemine on seotud finantskoostööga ja see toimib üksnes siis, kui „*ühendame finantsid, koostöö riiklike fondide vahel, ostjakrediidi ja kapitalirendi ning teeme muudel viisidel koostööd välisriikidesse laienemiseks*“. Samal teemal teatas Song Zhiping lisaks: „*Rahvusvahelise võimekuse koostöö programm tuleb liita riikliku majandusvööndi ja maanteede algatusega, eriti riigi finantspoliitikaga. Varem tegime lihtsaid investeeringuid, laenasime raha sisse ja välja, kuid see ei anna suuri tulemusi. Soovin võtta kasutusele samasuguse mudeli nagu on Hiina kontsernil Guoxin Holdings, kus äriühingute panus on 10 % ja riigi välisvaluutareservide panus on 90 %. Meil tuleb liikuda varasemalt laenudele tuginemiselt edasi ning otsida uusi ärilisi ja organisatsioonilisi rahastamismudeleid. Usun, et meil tuleks täies mahus ära kasutada riigi praegusi tugevaid rahalisi eeliseid, luua rohkem ehitusmaterjalidega tegelevaid investeerimisfonde, kaasata investeerimisse rohkem kapitali ja toetada ehitusmaterjalide valdkonna ettevõtteid välisriikidesse laienemisel*“.

(773) Seda arusaama toetab ka Hiina valitsus, nagu võib näha riiginõukogu SASACi juhi Xiao Yaqingi kõnest, mille ta pidas CNBMi korraldatud konverentsil: „*tsentraliseeritud ettevõtted on riigi majanduse tugisammas ning need peavad olema tihedalt seotud riikliku strateegilise majandusvööndi ja maanteede algatusega; sealjuures tuleb kasutada ära soodsat tootmisvõimsust, tõsta esile peamisi valdkondi ning edendada tootmisvõimsuse ja seadmetega seoses rahvusvahelist koostööd. Neil lasub juhtroll meie riigi välismaale laienemiseks uue visiitkaardi loomisel“. [—] Viimastel aastatel on China National Building Materials ja China Materials Group laienenud välismaale senisest kiiremini, neil on olnud suurepärased tulemused ning väga tähtis oli ka kontserni restruktureerimine, mille tulemusena see asus juhtima Hiina ehitusmaterjalide tööstusharu rahvusvahelistamist. [—] Pärast ümberkorraldamist on uue äriühingu esialgu kavandatud investeerimisprojektide maht majandusvööndi ja maanteede algatusega seotud riikides enam kui 90 miljardit jüaani*“ ([182]).

(774) Nagu on selgitatud põhjenduses 93, näitas uurimine, et CNBM Building on Hiina riigi omandis olev ettevõte, mille otsene ja kaudne omanik on CNBM Parent, mille ainuomanik omakorda on SASAC. SASAC on peamine vahend, mille kaudu Hiina valitsus mitmel moel kontrollib riigi omandis olevaid ettevõtteid, et need rakendaksid riiklikku poliitikat ja kavasid, selle asemel et järgida oma äritegevuses turuloogikat ([183]). Ilma et see lükkaks ümber järeldust, et CNBM on olemuselt riigiorgan alusmääruse artikli 3 tähenduses, võib kõigi eelnevate tõendite alusel järeldada, et CNBMi ja Jushi kontserni laiem siht on täita vaatlusaluse toote tootmise ja ekspordiga tööstus- ja riiklike poliitikate eesmärke, sealhulgas seoses majandusvööndi ja maanteede algatuse ning välismaale laienemise poliitikatega.

([181]) https://www.cae.cn/cae/html/files/2015-10/29/20151029105822561730637.pdf.

([182]) „Xiao Yaqing: to build a „going out“ national new business card after the reorganization of the enterprise“, *allikas:* Sina Finance, autor: Sina Finance, avaldatud: 29.8.2016.

([183]) Vt muu hulgas komisjoni talituste töödokument „Significant Distortions in the Economy of the People's Republic of China for the purposes of Trade Defence Investigations“ („Kaubanduse kaitsemeetmete uurimise käigus tuvastatud olulised moonutused Hiina Rahvavabariigi majanduses“), 20. detsember 2017, SWD(2017) 483 final/2, kättesaadav aadressil: https://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2017/december/tradoc_156474.pdf.

(775) Just selles kontekstis sai CNBM valitsuselt raha nende poliitikate rakendamiseks, sealhulgas investeerimiseks Egiptusse eesmärgiga toota vaatlusalust toodet. Kuna CNBM ja Hiina valitsus ei teinud selles küsimuses komisjoniga mitte mingit koostööd, ei olnud komisjonil võimalik tuvastada raha tegelikku allikat ega üksikasjalikult tõendada, kas raha oli andnud SASAC või Siiditee fond (edaspidi „SRF“) majandusvööndi ja maanteede algatuse rakendamiseks. Siiski tegi komisjon kasutada olevate faktide alusel alusmääruse artikli 28 kohaselt järelduse, et nii SASAC ([184]) kui ka SRF ([185]) on CNBMi rahastamisel alusmääruse artikli 3 ja artikli 2 punkti b alusel käsitatavad riigiorganitena [avalik-õiguslike asutustena]. Isegi kui nad ei kujutaks endast avalik-õiguslikke asutusi, käsitataks nii SASACi kui ka SRFi igal juhul nii, nagu valitsus oleks neile teinud ülesandeks täita valitsuse ülesandeid kooskõlas alusmääruse artikli 3 lõike 1 alapunktiga iv ([186]).

(776) Samamoodi tegi komisjon koostöö puudumise tõttu järelduse (võttes aluseks eeltoodud tõendid väljaspool Hiinat, sealhulgas Egiptuses toimuvate projektide rahastamise kohta majandusvööndi ja maanteede algatuse alusel ning rehvide juhtumis tehtud järeldused), et CNBM sai raha toetustena, mida seejärel kasutati kapitalieraldistena eesmärgiga suurendada Jushi Egypti Egiptuses toimuvaks tegevuseks kasutatavat kapitali.

(777) Kuna CNBM rohkem tõendeid ei esitanud, võttis komisjon aluseks avalikult kättesaadavad tõendid ja otsustas tasakaalustada Jushi Egypti järjestikused kapitalisuurendused riiklikult toetatud kapitalisüstidena, mille eesmärk oli rajada ja laiendada CNBMi tehaseid Egiptuses. Selline toetus kuuluks samavõrd Hiina ja Egiptuse vahel sõlmitud koostöölepingus SETC-tsooni loomist käsitlevate punktide alla ning seda saaks Egiptusele omistada samadel põhjustel, nagu on selgitatud põhjenduses 706, ning seetõttu siduda Egiptusest eksporditavate toodetega.

c) Kasu

(778) Seejärel analüüsis komisjon, kas SASACi ja/või SRFi kaudu antud Hiina valitsuse rahaline toetus tõi Jushi Egyptile kasu. Taas pidi komisjon CNBMi koostööst keeldumise tõttu lähtuma järelduste tegemisel kasutada olevatest faktidest kooskõlas alusmääruse artikliga 28.

(779) Alapunktis b esitatud tõendite kogum on näidanud, et nii SASACi kui ka SRFi kohustus ja eesmärk on valitsuse poliitikate ja kavade elluviimine muu hulgas soodustatud tööstusharudele (sealhulgas klaaskiust kanga tööstusharule) rahalise toetuse andmisega, et viia ellu välisriikidesse laienemise strateegiat. SASAC ja SRF ei järgi rahastamisel mitte turupõhimõtteid ja -tavasid, vaid nende eesmärk on ellu viia asjaomased valitsuse poliitikad. Märkimisväärne näide selle kohta, et nende tegevus ei ole turupõhimõtetega seotud, oli rehvide juhtumis, kus SRF andis kontserni emaettevõtjale toetust tütarettevõtja omandamiseks liidus. Peale selle tegi komisjon rehvide juhtumis kindlaks, et sellised projektid vastasid ühetaolisele skeemile ([187]). Seega on mõistlik oletada, et CNBM kui suur riigi omandis olev ettevõte järgib sama skeemi ja saaks samalaadsetest tütarettevõtjatest kasu.

(780) Samuti märkis komisjon, et Jushi Egypti China Jushi kaudu saadud järjestikuste paralleelsete kapitalisuurenduste summa vastas ligikaudu Egiptuse investeerimisprojekti rahastamispuudujäägi summale pärast punktis 4.3 kirjeldatud soodusrahastamist. Nagu on selgitatud põhjendustes 763–766, peegeldas CNBMi Jushi kontserni ja China Jushisse tehtud järjestikuste kapitalisüstide suurusjärk ja ulatus märkimisväärselt Jushi Egyptisse tehtud kapitalisüste ning vastas rahastamispuudujäägi likvideerimiseks vajalikule summale. See oli täielikus vastavuses SASACi ja SRFi tegevuse ja rahastuse eesmärgiga, nagu on sõnaselgelt väljendanud ka CNBMi esindajad ning SASACi ja SRFi ametiisikud.

([184]) Tõendeid, mis kinnitavad järeldust, et SASAC on olemuselt avalik-õiguslik asutus, võib muu hulgas leida komisjoni talituste töödokumendi SWD (2017) 483 punktist 5, vt eelmine allmärkus.

([185]) Tõendeid, mis kinnitavad järeldust, et SRF on olemuselt avalik-õiguslik asutus, võib muu hulgas leida rehvide juhtumist, mida on tsiteeritud allmärkuses 7, eeskätt selle määruse punktis 3.7 esitatud põhjendustest 341–360.

([186]) Vt samuti rehvide määruse põhjendus 358.

([187]) Vt rehvide juhtum, tsiteeritud allmärkuses 7.

(781) Toimikus olevate andmete põhjal ja kooskõlas alusmääruse artikliga 28 tegi komisjon järelduse, et SASACilt ja/või SRFilt saadud rahaline toetus andis kasu alusmääruse artikli 3 lõike 2 tähenduses.

d) Subsiidiumisumma arvutamine

(782) Nagu on selgitatud põhjendustes 207–217, jättis CNBMi emaettevõtja küsimustikule vastamata. Seega oli võimatu kontrollida saadud subsiidiume emaettevõtja tasandil võrreldes kontserni vaatlusaluse tootega seotud välisinvesteeringutega ning teha kindlaks saadud kasu täpne summa.

(783) Seetõttu kohaldas komisjon alusmääruse artiklit 28 ja lähtus SASACi või SRFi toetustena antud subsiidiumisumma kindlaks määramisel kasutada olevatest faktidest. Nagu on selgitatud eespool, leidis komisjon, et mitmes kontserni Hiina äriühingus suurendati paralleelselt ühesuguses suurusjärgus ja sama perioodi jooksul kapitali, mis suunati lõpuks Jushi Egyptisse. Kuna CNBM sai raha SASACilt ja/või SRFilt sihtotstarbelisena investeerimiseks Egiptusse majandusvööndi ja maanteede algatuse ning välismaale laienemise poliitika raames, suunati see lihtsalt Jushi Egyptisse edasi ilma endale mingit kasu jätmata, kuna see oleks olnud sihtotstarbega vastuolus. Seda kinnitab ka asjaolu, et Jushi Egypti Egiptuse investeeringu rahastamispuudujääk vastas suurel määral summale, mille võrra kapitali suurendati.

(784) Et teha kindlaks, kui suure summa CNBM Jushi Egyptisse kapitalisüstidena suunas, analüüsis ja jälgis komisjon asjaomaste äriühingute, nimelt Jushi Egypti, Jushi kontserni ja China Jushi (mille peamine aktsionär CNBM on) kapitali järkjärgulist suurenemist.

(785) Raha liikumise jälitamisel uuris komisjon peale sissemakstud kapitali suurenemise ka muude kapitaliinstrumentide suurenemist. Konkreetsemalt avastati suuri summasid China Jushi ja Jushi kontserni vaheäriühingu kapitaliülejäägikide kujul. Nende konkreetsete vaheäriühingutega seoses märkas komisjon, et teatavate omakapitali suurenemiste puhul olid neile äriühingutele ülekantud summad suuremad kui need, mille äriühing hiljem sissemakstud kapitalina registreeris. Seetõttu oli äriühingul sellele rahale ligipääs ilma ootuspärase muutuseta äriühingu omandisuhetes. Võttes arvesse kapitali sissemaksetena toimunud kapitalisüste ja muudel kapitalikontodel olevaid summasid, näiteks kapitali ülejääki, sai komisjon kindlaks teha, et üle 87 % Jushi Egypti omakapitalist võib olla omistatav CNBMile. Selle meetodiga oleks saaja kasu kogusumma seega 142,8 miljonit USA dollarit.

(786) Kuna aga komisjoni juurdepääs üksikasjalikumale teabele oli piiratud, ei saanud ta kindlaks määrata kogu raha täpset päritolu ega saanud seega piisava tõenäosusega kindlaks teha, et kõik Jushi Egypti muudel kapitalikontodel olevad summad suunas neile ja kandis üle just CNBM.

(787) Seega kasutas komisjon ettevaatlikumat lähenemisviisi ning keskendus üksnes muutustele sellistes kapitali sissemaksetes, mis olid piisava tõenäosusega pärit CNBMilt. Konkreetsemalt võttis komisjon arvesse lihtsalt CNBMi China Jushisse sissemakstud kapitali suurenemist alates 2010. aastast ja paralleelset kapitali suurenemist Jushi Egyptis alates 2012. aastast. Selle tulemusena leidis komisjon, et 51 % (ehk 82,7 miljonit USA dollarit) Jushi Egypti kapitalist oli saadud CNBMilt ja pärit SASACilt või SRFilt.

(788) Kui toetuste kogusumma oli kindlaks tehtud, arvutas komisjon alusmääruse artiklite 6 ja 7 kohaselt Jushi Egypti uurimisperioodil saadud kasu. Kapitali suurendamisena antud toetustest saadav kasu tuleks jaotada uurimisperioodile, arvestades amortisatsiooniperioodi sellise kapitali puhul, mis ei ole põhivara ja seega kuuluks alusmääruse artikli 7 lõikes 4 nimetatud jaotussätetele.

(789) Kuna CNBM koostööd ei teinud, puudus komisjonil lisateave selle kohta, et SASACi või SRFiga oleks sõlmitud konkreetseid lepinguid omakapitaliinvesteeringutega seotud toetuste kasutamise üle. Rehvide juhtumis amortiseeris komisjon toetuse summa seitsmeaastase perioodi jooksul, sest see oli kooskõlas SRFi investeeringute keskmise investeeringu kestusega ning sama tehingu jaoks võetud teise kaasneva laenuga ([188]). Praeguses juhtumis aga otsustas komisjon koostöö ja konkreetse aktsionäride lepingu puudumise tõttu kohaldada konservatiivset lähenemisviisi ning võtta aluseks Jushi Egypti varade keskmise kasuliku tööea, eeldades et rahastamist kasutati investeerimisprojektiga seotud puudujäägi täitmiseks kooskõlas alusmääruse artikli 7 lõikega 3 koostoimes artikli 7 lõikega 4, milles on sätestatud, et teistsugust amortisatsiooniperioodi võib kasutada, kui seda õigustavad erilised asjaolud. Sellest lähtuvalt kasutas komisjon kaheteistkümne aasta pikkust amortisatsiooniperioodi. Selle tulemusena arvutati subsiidiumi määraks 1,65 %.

e) Märkused kapitaliinvesteeringute toetuse kohta

(790) Pärast lõplike järelduste teatavakstegemist väitis CNBMi kontsern, et komisjon ei suutnud näidata, et sissemakstud omakapital on omistatav CNBMile, täpsemalt seda, et see ei ole pärit China Jushi ega Jushi kontserni kasumist. Samal teemal väitis äriühing ka seda, et komisjon ei selgitanud, miks andis CNBM China Jushile raha igal aastal alates 2010. aastast, kuid samal perioodil kanti raha Jushi kontsernile ja Jushi Egyptile edasi vaid mõnel aastal. Samamoodi väitis äriühing, et komisjon ei suutnud tõestada, et kapitaliinvesteeringute toetus on omistatav mõnele avalik-õiguslikule asutusele, seega ei saa see endast kujutada subsiidiumi. Viimaks esitas CNBMi kontsern taotluse, et juhul kui komisjon jääb oma lähenemisele kindlaks, tuleb tal avalikustada, miks ta leiab, et CNBMilt China Jushile makstud kapitalitoetus ning Jushi kontserni ja Jushi Egypti vahel makstud kapitalitoetus vastavad ühesugusele skeemile.

(791) Esiteks märkis komisjon seoses raha päritoluga, et äriühing ei esitanud oma väite põhistamiseks lisatõendeid. Sellest hoolimata on komisjon asjaomaste äriühingute raamatupidamist lähemalt uurinud, et teha kindlaks, kas omakapitali suurendati kasumi arvelt. Komisjon märkis, et mitte ühelgi korral ei suurendatud omakapitali kasumi või jaotamata kasumi arvelt. Siiski on komisjon tuvastanud, et teatavad China Jushi omakapitali suurendamise episoodid aastatel 2012 ja 2016 on võimalik omistada kapitalireservidele. Samas ei ole äriühing esitanud teavet kapitalireservi kontodel oleva raha päritolu kohta. Peale selle selgus uurimises, et üks CNBMi kontserni kuuluv äriühing oli saanud riiklikke subsiidiume ning kajastanud neid raamatupidamises kapitalireservi kontol. Seega tegi komisjon järelduse, et alates 2012. aastast Jushi Egypti omakapitali suurendamiseks kasutatud raha ei ole pärit jaotamata kasumist.

(792) Teiseks märkis komisjon seoses raha Jushi kontsernile ja Jushi Egyptile ülekandmise ajaga, et CNBMi kontsern ei ole esitanud lisatõendeid omakapitali suurendamise graafiku põhjendamiseks või selgitamiseks. Samuti märkis komisjon, et lisaks äriühingutevahelistes kapitalimaksetes olevatele ajanihetele vastavad omakapitali suurendamise episoodid analüüsitud perioodi jooksul mitmesugustele Jushi Egypti investeeringutega seotud kapitalivajadustele.

(793) Kolmandaks märkis komisjon põhjenduses 775 seoses sellega, kas kapitalisuurendamise toetuseks makstud raha päritolu saab omistada mõnele avalik-õiguslikule asutusele, et isegi kui SASAC ja SRF ei kujutaks endast avalik-õiguslikke asutusi, käsitataks neid mõlemaid igal juhul nii, nagu valitsus oleks neile teinud ülesandeks täita valitsuse ülesandeid kooskõlas alusmääruse artikli 3 lõike 1 punkti a alapunktiga iv.

(794) Viimaks märkis komisjon seoses nõudega avalikustada teave selle kohta, kuidas tuvastati, et CNBMilt China Jushile makstud kapitalitoetus ning Jushi kontserni ja Jushi Egypti vahel makstud kapitalitoetus vastavad ühesugusele skeemile, et see teave on esitatud. Põhjendustes 758–789 on üksikasjalikult selgitatud järeldusi ja metoodikat, mille alusel subsiidiumisumma arvutati. Samamoodi esitati äriühingule tema konkreetses avalikustamisdokumendis täielik teave komisjoni valduses olevate tõendite ja komisjoni analüüsi kohta seoses CNBMilt China Jushile makstud kapitalitoetuse ning Jushi kontsernilt Jushi Egyptile makstud kapitalitoetusega.

(795) Kõigi eeltoodud argumentide järel lükkas komisjon need väited tagasi.

([188]) Vt rehvide määruse põhjendus 418.

(796) Samuti väitis CNBMi kontsern, et komisjon ei suutnud kasu summat kindlaks teha ning peab iga omakapitali sissemakse kohta näitama, miks see ei ole kooskõlas tavapärase investeerimispraktikaga.

(797) Komisjon meenutas, et uurimise käigus püüdis juhtumiga tegelev töörühm saada CNBMis juurdepääsu sellekohasele teabele. Nagu aga selgitatud punktis 3.2.2, ei teinud CNBM uurimises koostööd ning komisjon pidi CNBM-i puudutavates järeldustes tuginema kasutada olevatele faktidele. Peale selle on põhjendustes 778–781 kirjeldatud, kuidas kasu kindlaks tehti. Sisuliselt selgitatakse seal, et SASAC ja SRF ei järginud rahastamisel mitte turupõhimõtteid, vaid nende eesmärk oli ellu viia asjaomased valitsuse poliitikad. Seepärast lükkas komisjon selle väite tagasi.

(798) Seejärel väitis CNBMi kontsern, et ei tohi asuda seisukohale, et kogu CNBMilt saadud raha oli pärit avalik-õiguslikelt asutustelt. Selle tulemusena ei tohi komisjon järeldada, et kogu väidetav CNBMilt China Jushile makstud kapitalitoetus kujutab endast subsiidiumi. Seetõttu väitis äriühing, et kasu ei saa olla suurem kui CNBMi kohta Hiinas tuvastatud subsiidiumimäära ja kapitalitoetuse summa korrutis. Samuti väitis CNBMi kontsern, et komisjon ei suutnud kasu arvutada, kuna jättis arvesse võtmata, et CNBM maksis kapitaliinvesteeringute toetuse aktsiate vahetamise ja seega dividendide kujul.

(799) Esiteks märkis komisjon, et äriühing ei esitanud oma väite põhistamiseks lisatõendeid. Samuti meenutab komisjon, et CNBM ei teinud uurimises koostööd ning komisjon pidi CNBMi puudutavates järeldustes tuginema kasutada olevatele faktidele. Sellega seoses meenutas komisjon, et punktides 3.4 ja 3.8 CNBMi puhul tuvastatud subsiidiumimäär põhines laenudel ja toetustel, mis on näidatud CNBMi üldsusele kättesaadavas auditiaruandes, ning seega piirdus oma järeldustes väga rangelt üksnes konkreetsete subsiidiumikavade teatavate subsiidiumidega, mida oli võimalik lihtsasti tuvastada ja mis ei ole seotud praeguse juhtumi subsiidiumikavaga. Seega oli komisjon pigem liigagi ettevaatlik.

(800) Viimaks märkis komisjon, et uurimises ei käsitleta seda, kas CNBMilt kanti raha üle aktsiate vahetamise vormis. Vastupidi – uurimises tuvastati, et CNBM sai valitsuselt rahalist toetust oma poliitikate elluviimiseks ning et see rahaline toetus saadi toetusena, mida seejärel kasutati kapitali sissemakseteks, et rahastada Jushi Egypti tegevust.

(801) Kõigi eeltoodud argumentide järel lükkas komisjon selle väite tagasi.

(802) Seejärel väitis CNBMi kontsern, et komisjon jättis arvesse võtmata Egiptuse naela väärtuse kapitaliinvesteeringute toetuse maksmise ajal. Kuna Egiptuse naela väärtus vähenes 2016. aasta lõpus märkimisväärselt, suurendas see kunstlikult Jushi Egypti selle kava alusel saadud kasu. Komisjon tunnistas, et Egiptuse naela väärtus vähenes 2016. aasta lõpus märkimisväärselt. Samuti märkis komisjon, et tõepoolest kajastati järjestikused kapitalisuurendused uurimisperioodil Jushi Egypti finantsaruannetes varasema vahetuskursiga. Seetõttu muutis komisjon kapitalipaigutuse vahetuskurssi, võttes aluseks Jushi Egypti finantsaruannetes kasutatud metoodika.

(803) Viimaks väitis CNBMi kontsern, et kapitaliinvesteeringute toetusest saadavat kasu ei tohiks jaotada pikema aja peale. Äriühing väitis, et puuduvad tõendid, mis seoksid Jushi saadud kapitaliinvesteeringud põhivara soetamisega.

(804) Komisjon märkis, et selle väite toetuseks ei ole esitatud mingeid lisatõendeid. Peale selle meenutas komisjon, et uue tehase rajamine hõlmab põhivara soetamist. Samuti kogunes uurimise käigus olulisi tõendeid selle kohta, et alates Jushi Egypti asutamisest on äriühing tegelenud põhivara soetamise ja loomisega. Seepärast lükkas komisjon selle väite tagasi.

4.4. **Ekspordikrediidikindlustus**

(805) Jushi Egypt oli uurimisperioodil saanud kasu Jushi China ja Sinosure vahelise lepingu raames sõlmitud ekspordikrediidikindlustusest, mis hõlmas ka Jushi Egypti eksporti. Egiptusest pärit ekspordi eest makstav kindlustusmakse ei erinenud HRVst pärit ekspordi eest küsitud kindlustusmaksest.

(806) Nagu märgitud punktis 3.5, on Sinosure omanik Hiina valitsus, kes teostab sisulist kontrolli ja on seega avalik-õiguslik asutus. Igal juhul on Hiina valitsus teda volitanud või suunanud ülesandeid täitma. Pealegi on punktis 3.5 juba kindlaks tehtud, et Hiina klaaskiust kanga tootjad maksid kindlustusmakseid soodustingimustel. See, et Egiptusest pärit ekspordi eest küsitav kindlustusmakse ei erine Hiinast pärit ekspordi omast, näitab selgelt, et Sinosure ei võtnud ekspordikrediidikindlustuse hinnas arvesse riigi riski ning et Jushi China ekspordi kohta tehtud järeldused kehtivad ka Jushi Egypti puhul.

(807) Sellest tulenevalt tegi komisjon järelduse, et Sinosure oli alusmääruse artikli 2 punkti b mõistes (koostoimes alusmääruse artikli 3 lõike 1 punkti a alapunktiga i) ning WTO asjakohasele kohtupraktikale vastavalt riigiorgan [avalik-õiguslik asutus] või Hiina valitsus oli teda volitanud või suunanud ülesandeid täitma. Peale selle sai Jushi Egypt kasu sellest, et kindlustusmakse oli väiksem kui miinimumsumma, mida Sinosurel oli vaja oma tegevuskulude katmiseks.

(808) Samuti tegi komisjon kindlaks, et ekspordikrediidikindlustuse kava alusel pakutud toetused on konkreetsed, sest neid ei saa omandada ilma eksportimata ning need sõltuvad seega ekspordist alusmääruse artikli 4 lõike 4 punkti a tähenduses.

(809) Siiski otsustas komisjon seda kava põhjalikumalt mitte hinnata, ilma et see piiraks järelduse tegemist selle kava tasakaalustatavuse kohta, arvestades et võimalik väljaselgitatav tasakaalustatav kasu ei oleks oluline.

4.5. **Kaupadega varustamine tegelikust maksumusest väiksema tasu eest**

4.5.1. *Energiaga varustamine tegelikust maksumusest väiksema tasu eest*

(810) Energiaga varustamist tegelikust maksumusest väiksema tasu eest ei leitud, sest Egiptuses on elektrihinnad kehtestatud riiklikul tasandil ja eksportivad tootjad maksavad teatavas pingevahemikus tööstustarbijate tavatasu.

(811) Samuti ei leitud gaasiga varustamist tegelikust maksumusest väiksema tasu eest. Teatavatele tööstussektoritele on kehtestatud gaasi erihinnad, aga eksportivad tootjad kuuluvad tööstustarbijate kategooriasse „ülejäänud“, kellele madalaimat hinda ei pakuta. Seega puudub konkreetsus ja kasu.

4.5.2. *Maa eraldamine tegelikust maksumusest väiksema tasu eest*

4.5.2.1. Jushi Egypti maaost Egiptuses

a) Õiguslik alus

(812) Kava õiguslikud alused on:

— seadus nr 83/2002 erimajandustsoonide kohta (edaspidi „seadus nr 83/2002“);

— Egiptuse Araabia Vabariigi presidendi dekreet seaduse nr 27/2015 kohta, millega muudetakse teatavaid seadusega nr 83/2002 välja antud erimajandustsoonide seaduse sätteid (edaspidi „seadus nr 27/2015“);

— 1997. aasta seadus nr 8 investeerimisgarantiide ja stiimulite kohta (edaspidi „seadus nr 8/1997“);

— 2017. aasta investeerimisseadus, seadus nr 72;

— peaministri 2017. aasta resolutsiooni nr [2310] eelnõu 2017. aasta investeerimisseaduse (nr 72) rakendusee-skirjade kohta.

b) Uurimise tulemused

(813) 2015. aastal muudetud seaduse nr 83/2002 artikli 5 kohaselt kuulub „*Suessi kanali majandustsooni (SK-tsoon) maa [—] tsooni ametile*“. 2015. aastast alates ei saa enam üldametilt osta maa täielikku omandiõigust. Praegu annab üldamet ainult maa kasutusvaldust Egiptuse arendusettevõtjale Main Development Company (edaspidi „MDC“). MDC paneb maa kasutusvalduse allarendajate (nt TEDA) jaoks oksjonile. Allarendajad rendivad seejärel maa piirkonnas asuvatele äriühingutele.

(814) Kui Jushi Egypt aga oma tehase rajamist 2011. aastal alustas, sai ta veel kogu maa omandiõiguse Egiptuse ametivõimudelt välja osta. Toona ostis Jushi Egypt maatüki TEDA-lt. TEDA oli ostnud selle 1998. aastal oma eelkäija, Egiptuse ja Hiina ühisettevõtte kaudu Suessi kubermangult äärmiselt madala hinnaga (alla 1 USA dollari ruutmeetri kohta) ja võistupakkumiseta. Pärast esmaostu 1998. aastal investeeris TEDA põhitaristusse, et muuta välja arendamata kõrbemaa tööstusprojektidele sobivaks.

(815) Kõigepealt selgitas komisjon välja, kas ECJV ja TEDA olid alusmääruse artikli 3 ja artikli 2 punkti b mõistes riigiorganid. Seega otsis komisjon teavet riigi omandis olemise kohta ning ametlikke kaudseid tõendeid selle kohta, et need üksused on valitsuse kontrolli all. Samuti analüüsis komisjon, kas kontrolli teostati sisuliselt.

(816) Esiteks leidis komisjon, et ECJV ja TEDA on seotud üksused ja et mõlemad on täielikult riigi omandis. Tõepoolest, nagu on mainitud põhjenduses 649, on Tianjin TEDA Tianjini linnavalitsuse all tegutsev riigi omandis olev ettevõte, mis ühendas jõud Egiptuse Suessi kanali juhtkonna, National Bank of Egypti ja veel nelja Egiptuse riigi omandis oleva ettevõttega ning koos asutati ECJV eesmärgiga luua ja välja ehitada uus majandustsoon. Hiina poole omandis oli 10 % ECJV aktsiatest, Egiptuse poole omandis 90 % ([189]). Peale selle, nagu on mainitud põhjenduses 651, asutas Tianjin TEDA 2008. aasta oktoobris koos CDB tütarettevõtja Hiina-Aafrika arengufondiga ühisettevõtte eesmärgiga luua äriühing China-Africa TEDA Investment Co., Ltd. (edaspidi „China-Africa TEDA“), mis on peamine koostöötsoonis tegutsev Hiina investeerimisettevõte. China-Africa TEDA asutas koostöös ECJVga uue äriühingu TEDA eesmärgiga hoogustada Egiptuses asuva SETC-tsooni arengut. Seekord oli Hiina poole omandis 80 % aktsiatest, Egiptuse poole (mida esindas ECJV) omandis 20 %.

(817) Samuti tegi komisjon kindlaks ametlike kaudsete tõendite olemasolu riigi kontrolli kohta nende investorite üle. Kuna mõlemad äriühingud on täielikult riigi omandis, on Hiina ja Egiptuse valitsusel nende üle ametlikult täielik kontroll. Konkreetsete vastupidiste andmete puudumisel leidis komisjon eelkõige, et kõnealuste üksuste juhid ja järelevalvajad on oletatavasti riigi määratud ning selle ees aruandekohustuslased, nagu see on nendes riikides riigi omandis olevate äriühingute puhul.

(818) Seega hõlmas maa algne andmine ECJV-le ostuhinnaga, mis oli kooskõlas kohaldatava õigusraamistikuga väiksem kui 1 USA dollar ruutmeetri kohta, kindlasti Egiptuse valitsuse rahalist toetust ([190]). Hilisem maa üleandmine ECJV-lt TEDA-le oli tegelikult tehing seotud äriühingute vahel, mis põhines siirdehinnal ja mille mõlemal poolel olid samad isikud.

(819) Viimaks märkis komisjon seoses maa müügiga TEDA-lt Jushi Egyptile, et TEDA enamusaktsionär, kelle omandis oli 75 % aktsiatest, on China Africa TEDA Investment Company, mille käes on ka häälteenamus TEDA juhatuses. China Africa TEDA Investment Company üle on valitsev mõju CDB-l, mis on põhjenduses 257 juba avalik-õigusliku asutusena määratletud. Peale selle koosneb China Africa TEDA Investment Company äritegevus TEDA küsimustikule antud vastuste põhjal „*investeeringutest mitmesugustesse projektidesse riigis* [st Hiinas] *ja sellest väljaspool [—] Sellised projektid vajavad seaduse kohaselt heakskiitu ning võivad alustada äritegevust pärast asjaomastelt ametitelt heakskiidu saamist*“. Selle sõnastusega viidatakse heakskiitudele, mis on Hiina kaubandusministeeriumilt ja riiklikult arengu- ja reformikomisjonilt vaja saada kõigi Hiina-väliste investeeringute puhul, ning näitab, et China Africa TEDA Investment Company viib ellu Hiina valitsuse tööstuspoliitikat, investeerides Hiina valitsuse heakskiidetud ja soositud tööstusprojektidesse. TEDA ise kirjeldab oma visiooni ja eesmärki järgmiselt: „*Visioon: saada oluliseks investoriks ja tegutsejaks rahvusvahelises Hiinat toetavas tööstuspargis, mis saab alguse Egiptusest ning liigub edasi Aafrikasse ja lausa kogu maailma. Eesmärk: toetada välismaale laienevaid Hiina ettevõtteid ning seejärel toetada Hiina ettevõtete rahvusvahelistumist*“ ([191]). Samuti viitab TEDA oma väljaannetes sageli Hiina kaubandusministeeriumi ja Tianjini linnavalitsuse tähelepanule, motiveerimisele ja toetusele TEDA tegevuse juures.

([189]) Riiginõukogu arengu- ja uurimiskeskuse aruanne „The sustainable development experience in the China-Egypt Suez Economic and Trade Cooperation Zone“, 6. august 2019 (edaspidi „riiginõukogu aruanne“).
([190]) Seaduse 83/2002 artikkel 38 (bis A) 2015. aastal muudetud versioonis; seaduse 8/1997 artikkel 20 (bis) ja artikkel 28.
([191]) TEDA kümne aasta kokkuvõttev aruanne (2008–2018), lk 4.

(820) Eeltoodud kaalutluste valguses tegi komisjon kindlaks, et Jushi Egyptile maad andnud riigi kontrolli all olevad üksused on riigiorganid alusmääruse artikli 2 punkti b tähenduses koostoimes artikli 3 lõike 1 punkti a alapunktiga i. Tõepoolest saab TEDA tegevust Hiina valitsuse otsese kontrolli all ning Egiptuse ja Hiina valitsuse tiheda koostöö kontekstis omistada Egiptuse valitsusele, käsitades seda Egiptuses asuvatele klaaskiust kanga tootjatele soodustingimusel toetuse andmise osana, nagu on selgitatud punktis 4.2.3.1.

(821) Pealegi tegi komisjon kindlaks, et isegi kui riigi kontrolli all olevaid üksusi ei saaks põhjendustes 815–820 esitatud tõendite ning Hiina ja Egiptuse valitsuse tihedat koostööd puudutavate tõendite alusel käsitada riigiorganitena, käsitataks neid alusmääruse artikli 3 lõike 1 punkti a alapunkti iv mõistes siiski asutustena, kellele Hiina ja Egiptuse valitsus on teinud ülesandeks täita tavaliselt valitsuse täidetavaid ülesandeid. Seega saaks nende tegevuse igal juhul omistada Egiptuse valitsusele.

(822) Pärast lõplike järelduste teatavakstegemist teatasid nii Egiptuse valitsus kui ka eksportivad tootjad, et komisjon ei saa asuda seisukohale, et Hiina avalik-õiguslike asutuste või selliste eraõiguslike isikute tegevus, keda Hiina valitsus on volitanud või suunanud, kujutab endast alusmääruse alusel subsiidiume, sest selline tegevus ei ole omistatav päritolu- ega ekspordiriigi valitsusele.

(823) Nagu aga põhjendustes 816–820 juba mainitud, leidis komisjon, et TEDA ei ole mitte lihtsalt Hiina avalik-õiguslik asutus, vaid selline avalik-õiguslik asutus, kes on Hiina ja Egiptuse valitsuse ühise kontrolli all, et ning Hiina valitsuse otsese kontrolli all läbi viidud tegevust saab omistada ka Egiptuse valitsusele, arvestades Hiina ja Egiptuse valitsuse tihedat koostööd. Sellega seoses märkis komisjon, et TEDA aktsionäride hulgas on ka riigi omandis olevad Egiptuse avalik-õiguslikud asutused, näiteks Egiptuse Suessi kanali juhtkond ja National Bank of Egypt, kes on TEDA juhatuses esindatud. See näitab, et Egiptuse valitsusel oli võimalik TEDA tegevust tunnustada ja see omaks võtta. Viimaks, nagu on mainitud põhjenduses 821, leidis komisjon, et isegi kui TEDA ei oleks avalik-õiguslik asutus, oleks ta Hiina ja Egiptuse valitsuse volitatud või suunatud asutus.

(824) Lisaks 2011. aastal eraldatud maale ostis Jushi Egypt Egiptuse arendusettevõttelt 2016. aastal kõrvaloleva maatüki. Too arendaja oli omakorda ostnud selle samast maatükist, mis anti 1998. aastal Egiptuse ja Hiina ühisettevõttele. Komisjon analüüsis, kas Egiptuse valitsus on teinud sellele Egiptuse arendajale ülesandeks anda maa soodustingimustel Jushi Egyptile alusmääruse artikli 3 lõike 1 punkti a alapunkti iv tähenduses.

(825) Sellega seoses märkis komisjon, et SK-tsooni juhtkond oli maa Jushi Egyptile müümisega selgelt seotud. Õigupoolest pidi Egiptuse arendaja oma maatüki ära müüma sellepärast, et tal ei olnud selle Egiptuse valitsusega sõlmitud esialgse ostulepingu tööstusarendussätete kohaseks arendamiseks piisavalt vahendeid. Jushi Egypti sisekirjavahetusest nähtub, et maatüki müügi üle peeti läbirääkimisi SK-tsooni üldametiga, kes selle tehingu lõpuks ka heaks kiitis. Samuti leidis Jushi Egypti juhtkond selles kirjavahetuses, et Egiptuse arendaja oleks ilmselt saanud maa eest paremat hinda, kui tal oleks olnud võimalik seda turul vabalt pakkuda. See on eriti asjakohane, arvestades et Egiptuse arendaja omandis olnud maatükk asus juba Jushi Egypti omandis oleva maatüki kõrval ning oleks Jushi Egyptil seega võimaldanud laiendada oma tootmistegevust samas asukohas. Sellega seoses on ostulepingu artiklis 3 kirjas, et *„kui Suessi kanali erimajandustsooni üldamet ei kiida lepingut kuue kuu jooksul heaks, on poolel B (Jushi Egypt) õigus käsitada seda poole A (arendaja) rikkumisena ning leping tühistatakse automaatselt*“. Peale selle on artiklis 7 sätestatud, et *„pool B esitab Suessi kanali erimajandustsooni üldametile kirjaliku taotluse algatada poole A nimel tööstusprojekt ja küsida kooskõlastusi [—] Suessi kanali erimajandustsooni üldamet nõustub registreerima maa poole B nimele, vaatama läbi lõpliku maamüügilepingu ja selle heaks kiitma ning taotlema poole B nimele notariaalset maaomanditunnistust*“.

(826) Ka pakkus Jushi Egypt, et tasub SK-tsooni üldametile Egiptuse arendaja maksmata jäänud trahvid. Ent üldamet maksis selle summa hiljem Jushi Egyptile tagasi.

(827) Seega kasutas Egiptuse valitsus eraõiguslikku isikut vahendina rahalise toetuse andmiseks, kusjuures eraõiguslikul isikul ei olnud muud valikuvõimalust kui müüa maa Jushi Egyptile ning teha seda Egiptuse valitsuse kehtestatud hinnaga ja muudel tingimustel. Seepärast tegi komisjon järelduse, et riik oli alusmääruse artikli 3 lõike 1 punkti a alapunkti iv esimese taande tähenduses teinud Egiptuse arendajale ülesandeks viia ellu valitsuse poliitikat, mis oli ühtlasi sätestatud koostöölepingus, ja anda Jushi Egyptile maad soodushinnaga.

(828) Komisjon palus Egiptuse valitsusel esitada statistika SK-tsooni maahindade ja arendajate ostutehingutega seotud hankemenetluste kohta. Ent Egiptuse valitsusel ei olnud seda vaadeldava perioodi kohta anda. Egiptuse valitsus sai anda teavet ainult ühe teise maatüki kasutusvaldusse andmise hankemenetluse kohta, mis toimus 2016. aastal ja mille võitja oli TEDA.

(829) Pärast lõplike järelduste teatavakstegemist väitsid Egiptuse valitsus ja eksportivad tootjad, et komisjon tugines ebaõigetele asjaoludele, kui otsustas, et Egiptuse valitsus oli Wadi Deglat volitanud või suunanud. Konkreetsemalt väitsid nad järgmist:

— Wadi Degla ei ole arendaja, vaid polüetüleentorude ja -liitmike tootja;

— Wadi Degla ei ostnud kõnealust maad mitte Egiptuse valitsuselt, vaid Egiptuse-Hiina äriühingult;

— Suessi kanali majandustsooni üldamet ei osalenud Jushi Egypti ja Wadi Degla vahelistes läbirääkimistes, vaid lihtsalt kiitis maamüügitehingu heaks ja kinnitas selle oma templiga;

— see, miks Wadi Degla tahtis maa nii kiiresti maha müüa, selgus üksnes Jushi Egypti personali omavahelistest vestlustest. Wadi Degla tahtis maa kiiresti maha müüa ja oli valmis leppima odava hinnaga, kuna ei olnud maad arendanud kooskõlas seadusest tulenevate kohustustega. Selle tulemusena määras Egiptuse valitsus Wadi Deglale kohustuste täitmata jätmise eest trahvi. Egiptuse valitsus maksis Jushi Egyptile viimase makstud trahvi tagasi, kuna Jushi Egypt arendas maad. Kuna Jushi Egypt järgis seadusest tulenevat kohustust maad arendada, ei olnud põhjust talle trahvi määrata. Seetõttu kujutas Wadi Degla maamüük endast pelgalt Egiptuse valitsuse määratud trahvi kõrvalmõju, mis ei tähenda volitamist ega suunamist.

(830) Mis puudutab esimest punkti, siis on Wadi Degla komisjonile äriühingu veebisaidil ([192]) kättesaadava teabe kohaselt kinnisvaraarendaja, kellel on projektid eri paigus, sealhulgas Ain Sokhnas, mitte aga torude ja toruliitmike tootja.

(831) Mis puudutab teist punkti, siis ei vaidlusta komisjon asjaolu, et Wadi Degla ostis kõnealuse maa Egiptuse-Hiina äriühingult. Siiski on praegu kõne all teine tehing, nimelt maa müük Wadi Deglalt Jushi Egyptile. Peale selle tuleb juhul, kui arvesse võetakse kõigi tehingute ajalugu, lisada, et kõigepealt ostis Egyptian Chinese Company selle maa Egiptuse valitsuselt.

(832) Mis puudutab kolmandat ja neljandat punkti, siis võttis komisjon teadmiseks, et Wadi Degla tahtis maa maha müüa muu hulgas seetõttu, et ei olnud maad arendanud kooskõlas seadusest tulenevate kohustustega. Nagu aga on märgitud põhjenduses 825, oleks äriühing võinud maa maha müüa ka vabaturul ja saada selle eest paremat hinda. Jushi juhtkonna sisekirjavahetus ei selgita mitte üksnes seda, miks Wadi Degla maad müüa tahtis, vaid näitab ka selgelt, et SK-tsooni üldamet võttis müügitehingute läbirääkimistest osa. Konkreetsemalt nähtub neist e-kirjadest muu hulgas seda, et Jushi Egypt „*jõudis konsensusele*“ Wadi Degla ja SK-tsooni peaõigusnõunikuga, et leping „*on juba SK-tsooni juhatuse esimehe heakskiidu saanud*“ ja et SK-tsoon „*esitab peaministri büroole spetsiaalse taotluse*“ trahvi tagasimakse kohta. Seetõttu lükati need väited tagasi.

([192]) http://www.wadidegla.com/Wadi-Degla-Holding/en/spage/page/223 (viimati vaadatud 2. aprillil 2020).

4.5.2.2. Hengshi Egypti hoonerent

(833) Samuti leidis komisjon, et Hengshi Egypt rendib TEDA-lt hooneid. Nagu eespool mainitud, ostis TEDA nende hoonete aluse maa esmalt ühelt sidusettevõtjalt, kes oli selle omakorda ostnud Egiptuse ametivõimudelt soodushinnaga. Uurimine näitas, et kuigi TEDA teenib oma rendilepingutelt kasumit, on rendihinnad Suessi kanali majandusvööndis konkurentide küsitud keskmisest ikkagi üle poole soodsamad. Seega, nagu on järeldatud põhjendustes 820 ja 821, leidis komisjon, et TEDA hoonete rentimine Hengshi Egyptile tegelikust maksumusest väiksema tasu eest on omistatav Egiptuse valitsusele.

(834) Pärast lõplike järelduste teatavakstegemist väitis Hengshi Egypt, et komisjon tasakaalustas hoonete rendi äriühingult Nile Group Plastic Industry Hengshi Egyptile (lisa 2.3 lehe „Hengshi Egypt" SN4 ja 6), kuid ei tõendanud, et Nile Group Plastic Industry on avalik-õiguslik asutus või eraõiguslik isik, keda eksportiva riigi valitsus volitab või suunab. Lisaks oli Nile Group Plastic Industry küsitud hind järjepidevalt TEDA hindadest odavam.

(835) Tegelikult on äriühingu viidatud tehingud seotud hoonetega, mis on TEDA omandis ja mille TEDA on rentinud äriühingule Nile Group Plastic Industry. Need hooned oli Nile Group Plastic Industry andnud ajutiselt (kaheks kuuks) lühiajalisele allrendile Hengshi Egyptile nende kahe äriühingu vahel sõlmitud sõbraliku lepingu kohaselt. Tõepoolest võttis Hengshi Egypt üle TEDA-lt nende hoonete rentimise, mida alguses kasutas Nile Group Plastic Industry, kuid kolis sellele pinnale veidi enne Nile Group Plastic Industry ja TEDA vahel sõlmitud rendilepingu lõppu. Pärast lühikest üleminekuperioodi jätkas Hengshi Egypt samade hoonete rentimist otse TEDA-lt. Pealegi vastas Nile Group Plastic Industry ja Hensghi Egypti vahel kokku lepitud rendihind hinnakirjale, mille TEDA oli samalaadsete hoonete rentimiseks 2017. aastal kehtestanud. Kuna tehing puudutas ajutist asjakorraldust, mille kohaselt TEDA jäi rendihoonete omanikuks, ja kuna rendihinnad jäid TEDA kehtestatud rendihindade vahemikku, ei nõustunud komisjon äriühingu selle väitega.

4.5.2.3. Järeldus

(836) Käesoleva uurimise tulemused näitavad, et SK-tsoonis maa andmise ja omandamise hinnad määravad Egiptuse ametivõimud ning need ei ole läbipaistvad. Maa andsid või rentisid soodustingimustel avalik-õiguslikud asutused või eraõiguslikud isikud, keda riik oli selleks volitanud või suunanud.

(837) Järelikult tuleks asjaolu, et Egiptuse valitsuse on maad eraldanud tegelikust maksumusest väiksema tasu eest, käsitada alusmääruse artikli 3 lõike 1 punkti a alapunkti iii ja artikli 3 lõike 2 mõistes subsiidiumina, mida antakse kaupadena, millest neid saavad äriühingud kasu saavad.

(838) Kava on alusmääruse artikli 4 lõike 2 punkti a mõistes konkreetne sellepärast, et maad anti tegelikust maksumusest väiksema tasu eest vaid teatavatele konkreetses piirkonnas asuvatele äriühingutele.

4.5.2.4. Subsiidiumisumma arvutamine

(839) Tasakaalustatava subsiidiumi summa arvutamisel lähtutakse subsiidiumi saajate kasust, mille olemasolu uurimisperioodil kindlaks tehti. Subsiidiumi saajate kasu arvutamisel selgitatakse välja eksportiva tootja tegelikult makstud maahinna ja tavapärase turupõhise hinna vahe. Kasu, mille Jushi Egypt sai maa ostmisest, arvutati järgmiselt.

(840) Nagu mainitud põhjenduses 828, ei suutnud Egiptuse valitsus maa ostuhindade kohta teavet ega statistikat esitada. Egiptuse valitsus esitas ainult maa kasutusvaldusega seotud tehingute teabe. 2016. aastal korraldas ekspertkomisjon tõepoolest kinnisvara hindamise, et koostada SK-tsooni maa kasutusvalduse hinnakiri. Hindamise alusel määrati kindlaks Suessi kanali laiema majandustsooni maa kasutusvalduse aasta keskmine hind. Ent 2016. aastal sõlmis TEDA MDCga maa kasutusvalduse lepingu, et laiendada olemasolevat SETC-tsooni 6 km^2 võrra. Komisjon korrutas SK-tsooni maa kasutusvalduse aastase keskmise hinna TEDAga 6 km^2 kohta sõlmitud kasutusvalduse lepingu kestusega. Komisjoni arvates kujutas see endast arendamata maa ostu koguväärtust arendaja jaoks.

(841) Et võtta arvesse ka arendaja kulusid maa arendamisel, arvutati avaliku teabe alusel TEDA investeerimiskulud ruutmeetri kohta. Selle teabe ([193]) kohaselt oli 6 km^2 suuruse lisamaatüki jaoks kavandatud 230 miljoni USA dollari suurune investeering. Lisati ka arendaja kasum.

(842) Saadud arendatud maa ruutmeetri hinna alusel arvutati Jushi Egypti ostetud maa hind ja võrreldi seda ostuhinnaga, mille Jushi Egypt selle eest tegelikult maksis. 2011. aastal ostetud maatüki 2016. aasta ostuhinda korrigeeriti inflatsiooni ja SKP muutumise alusel. Viimase arvutamisel võeti aluseks Egiptuse inflatsioonimäärad ja SKP muutumine elaniku kohta jooksevhindades (USA dollarites), mille Rahvusvaheline Valuutafond on 2016. aasta kohta avaldanud. 2016. aastal ostetud maatüki puhul lisati marginaal, mis võtaks arvesse asjaolu, et maatükk asus ostja jaoks sobivas kohas (Jushi Egypti olemasolevate rajatiste kõrval).

(843) Vastavalt alusmääruse artikli 7 lõikele 3, milles käsitletakse subsiidiumisummade jaotamist amortiseerimata varadele, jaotati subsiidiumisumma uurimisperioodile nii, et intressivabale laenule kohaldati Maailmapanga avaldatud ([194]) avalikult kättesaadavat ja sobivat Egiptuse laenuintressimäära uurimisperioodil.

(844) Pärast lõplike ja täiendavate lõplike järelduste teatavakstegemist väitis Jushi Egypt, et komisjon on maa müügi võrdlusaluse määramisel teinud mitu viga, nimelt järgmised.

(1) Äriühingusisene kirjavahetus seoses maatüki ostuga Wadi Deglalt näitab, et Jushi Egypti hinnangul oli maa hind 1 000–1 200 Egiptuse naela ruutmeetri kohta. See hind oleks algusest peale tulnud võtta võrdlusaluseks.

(2) Maa kasutusvalduse hind kasutusvalduse ajal ei ole võrreldav maa omamisega, kuna kasutusvaldus on olemuselt omamisest täiesti erinev.

(3) Maa oletuslik hindamisakt, mille tellis Suessi kanali majandustsooni üldamet, ei ole sobiv võrdlusalus, kuna tegemist on oletusliku hinnaga, millega Suessi kanali majandustsooni üldamet ei ole ühtegi maatükki suutnud müüa.

(4) Maatüki kasutusvalduse koguväärtus ei ole mitte kasutusvalduse aastahind korrutatuna kasutusvalduse kestusega, vaid kasutusvalduse aastahind jagatud keskmise investeeringutasuvusega. See on nii seetõttu, et kasutusvalduse aastatasu väärtus väheneb inflatsiooni tõttu iga aastaga. Selle tulemusena peab komisjon jagama USA dollarites nomineeritud aastatasu ruutmeetri kohta keskmise kasumiga, mida TEDA võiks maa eest saada.

(5) TEDA Egypti teatatud 230 miljoni USA dollari suurune investeeringukulu koosneb maa kasutusvalduse tasust ning investeeringutest elamupiirkondade, teenindusala ja tehaste ehitusse. Jushi Egypti ostetud maatükkidel neid ei olnud, kuna Jushi Egypt ostis tühja maa.

(6) Komisjon peab kasutama võrdlusaluse USA dollaritest Egiptuse naeltesse konverteerimiseks müügihetkel kehtinud vahetuskurssi.

(845) Mis puudutab esimest punkti, siis ei olnud komisjonil võimalik kasutada CNBMi kontserni väljapakutud hinda, kuna see oli seotud kõnealuse eksportiva tootja subjektiivse äriühingusisese hinnanguga, mida turuparameetritel põhinevad tõendid ei toetanud, ning seega ei saanud seda pidada maatüki väärtuse usaldusväärseks näitajaks.

(846) Mis puudutab teist punkti, siis tunnistab komisjon, et ainuomand on kasutusvaldusest erinev, kuid kuna Egiptuse valitsus ei suutnud esitada maa ostuhindade kohta mingit teavet ega statistikat, leidis komisjon, et see oli võrdlusaluse kindlaksmääramiseks parim kasutada olev teave.

([193]) Guangdongi provintsi kaubanduskomisjoni avalik teenus Go-Global, http://go.gdcom.gov.cn/article.php?typeid=31&contentId=13961 (viimati vaadatud 2. jaanuaril 2020), ja ettekanne „China-Egypt TEDA Suez Economic and Trade Cooperation Zone“ http://www.bern-cci.ch/export/fr1/marche.html (viimati vaadatud 2. jaanuaril 2020).

([194]) Maailmapanga aruanne „Doing Business 2020“, Egiptuse Araabia Vabariik, vt ka https://data.worldbank.org/indicator/FR.INR.LEND?locations=EG.

(847) Mis puudutab kolmandat punkti, siis meenutas komisjon, et kõnealusel väärtuse arvestamisel kasutati Egiptuse valitsuse tellitud sõltumatut uuringut, millest tulenes maa sisemine väärtus, teisisõnu hind, millega maad tuleks tavaliselt müüa. Asjaolu, et Egiptuse valitsus maatükke tegelikult selle hinnaga ei müünud, ei mõjuta selle sisemist väärtust.

(848) Mis puudutab neljandat punkti, siis leidis komisjon, et kasutusvalduse väärtust arvestatakse tavaliselt protsendina alusvara turuväärtusest (st omandi väärtusest) olenevalt kasutusvalduse kestusest, st mida pikem on kasutusvaldus, seda lähedasem on selle väärtus omandi väärtusele. Kuna maa omandiõigus kestab oma olemuselt igavesti, korrutas komisjon aastase kasutusvalduse määra 50 aastaga, millest saadud võrdlusalus oleks igal juhul väiksem kui ainuomandi tegelik väärtus. Peale selle märkis komisjon, et konkreetses TEDA 2016. aastal sõlmitud kasutusvalduse lepingu näites tuli kasutusvalduse tasu tervenisti tasuda kasutusõiguse alguskuupäeval. Kuna praktikas aastaseid rendimakseid ei olnud, muutub see väide tühiseks.

(849) Mis puudutab neljandat punkti, siis märkis komisjon, et Jushi Egypt ostis tõepoolest maa, millel ehitisi ei olnud. Samas oli krundil olemas juurdepääs kõigile vajalikele kommunaalteenustele, teedele, kanalisatsioonile, üldvalgustusele, turvateenustele ja muudele TEDA osutatavatele teenustele. Heade ühendustega ja väljaarendatud piirkonnas asuva krundi hind ei ole võrreldav kõrbes asuva tühja krundi hinnaga. Peale selle saavad kinnisvaraarendajad, näiteks TEDA, tulu tavaliselt maa müügist ning tsoonis asuvate hoonete ja taristu rendist. Kui arenduskulu maa turuhinnas ei kajastuks, ei oleks arendajatel mingit stiimulit üldse investeerida.

(850) Mis puudutab viimast punkti, siis märkis komisjon, et ta kohandas 2016. aasta hinda, võttes aluseks Egiptuse naela kursi muutumise alates 2011. aastast. See tähendab, et Egiptuse naela USA dollari suhtes devalveerimisest tulenev inflatsioon oli SKP kohandusse juba sisse arvestatud. Vahetuskursi täiendav kohandamine tooks seega endaga kaasa topeltarvestuse.

(851) Ülaltoodud argumentidele tuginedes lükati äriühingu väited tagasi. Äriühingu väidete läbivaatamisel märkis komisjon siiski, et on teinud kasu arvutamisel kasutatava intressimäära kindlaksmääramisel arvutusvea. Viga parandati.

(852) Kasu, mille Hengshi Egypt sai maa rentimisest, arvutati nii, et võrreldi Suessi kanali majandustsoonis tegutsevate konkurentide küsitud keskmist rendihinda (TEDA 2018. aastal tellitud turu-uuringu andmetel) Hengshi Egypti 2018. aastal tegelikult makstud rendihinnaga.

(853) Pärast lõplike ja täiendavate lõplike järelduste teatavakstegemist väitsid Egiptuse valitsus ja Hengshi Egypt, et komisjon ei suutnud tõendada, et hoonete rent Hengshi Egyptile tõi kasu, kuna i) komisjon ei võrrelnud TEDA Hengshi Egyptilt küsitavaid rendihindu hindadega, mida küsis Suessi kanali majandustsoonis asuv konkurent, kuna ta kasutas 6. oktoobril kehtinud IDG hindu, see aga ei asu mitte Suessi kanali majandustsoonis, vaid Lääne-Kairo vabatsoonis, ii) komisjon tugines sisemisele soovituslikule uuringule ja iii) komisjon ei suutnud tõendada, et TEDA Egypti hinnad on soodsamad kui sama geograafilise piirkonna turuhinnad, kuna muud läheduses, ent väljaspool TEDA tsooni asuvad äriühingud otsustasid TEDA-lt mitte rentida isegi madalate hindade korral.

(854) Mis puudutab esimest punkti, siis märgib komisjon, et äriühing on ekslikult arvanud, et komisjon võttis rendihinna võrdlusaluseks 6. oktoobril kehtinud IDG hinna. Nagu on mainitud põhjenduses 845, kasutas komisjon tegelikult keskmist rendihinda ehk 88 Egiptuse naela ruutmeetri kohta, mida küsis 2019. aastal mitu Suessi kanali majandustsoonis asuvat konkurenti, nagu näitas TEDA tellitud turu-uuring. Seda hinda kohandati seejärel samas uuringus nimetatud hinnatõusuga 10 % aastas, et viia hind uurimisperioodiga samale tasemele. Saadud võrdlusalus 80 Egiptuse naela ruutmeetri kohta on juhtumisi sama mis 6. oktoobril kehtinud IDG hind, kuid ei põhine otseselt IDG küsitud hinnal.

(855) Mis puudutab uuringus kasutatud konkurentide võrreldavust asukoha poolest, siis märkis komisjon, et oma veebisaidi kohaselt on IDG-l mitu projekti eri piirkondades, millest üks asub tõesti Lääne-Kairo piirkonnas. Samas on IDG-l ka üks projekt Port Saidis, mis asub Suessi kanali majandustsoonis. Teisalt asub üks teine uuringus mainitud konkurent, SIDC, täielikult Suessi kanali majandustsoonis ([195]). Viimaks leidis komisjon, et kõik hinnad kõigi uuringusse kaasatud asukohtade kohta olid võrreldavad, kuna TEDA ise otsustas võrrelda oma renditingimusi nende äriühingute/projektidega. Sellega seoses ei nõustunud komisjon Hengshi Egypti teise punktiga, nimelt sellega, et võrdlushinna määramiseks ei oleks tohtinud kasutada äriühingusisest uuringut, mille alusel otsustati rendihindade iga-aastase muutmise üle. Komisjon märkis, et hinnavõrdlus asus peatükis pealkirjaga „Turu-uuring". Seega oli TEDA seisukohast tegemist selle turu uurimisega, kus TEDA tegutseb. Peale selle olid tabelis ka TEDA enda rendiandmed, mida komisjon kasutas ja mis seega näitasid, et TEDA võrdles ennast teiste arendajatega. Viimaks märkis TEDA oma kokkuvõttes, et üks positiivseid eesmärke 2019. aasta hindade tõstmisel oli „kohandamine turuhindadega". Nende tõendite alusel tegi komisjon järelduse, et äriühingusisene uuring näitas turul kehtivaid võrreldavaid hindu TEDA vaatenurgast usaldusväärselt ning seega tuleb väide tagasi lükata.

(856) Mis puudutab kolmandat Egiptuse valitsuse ja Hengshi Egypti tõstatatud punkti, siis leidis komisjon, et asjaolu, et teised läheduses asuvad äriühingud otsustasid TEDA-lt maad mitte rentida, ei ole usaldusväärne näitaja TEDA rendihindade konkurentsivõime kohta. Tõepoolest ei esitatud rohkem tõendeid nende äriühingute kasutuses oleva maa omandisuhete kohta (kas see on ostetud, kasutusvalduses või renditud) ega selle kohta, mis põhjustel nad olid otsustanud hakata tegutsema väljaspool TEDA tsooni. Näiteks Saint Gobain on suurel pinnal asuv äriühing, mis tegeleb tootmisega ja mis oleks tõenäoliselt vajanud rohkem ruumi ja spetsiifilisi võimalusi, mida TEDA standardsed renditehased ei saanud pakkuda. Sellega seoses soovib komisjon esile tõsta ka seda, et kõik TEDA hallatavas tsoonis tegutsevad tootmisüksused on kas täielikult või osaliselt Hiina juriidiliste või füüsiliste isikute omandis ning et TEDA missioon on toetada välismaale laienevaid Hiina ettevõtteid, nagu on mainitud põhjenduses 819. Komisjonile teadaolevalt ei ole ükski läheduses asuv äriühing, mida Hengshi Egypt mainis, Hiina omandis.

(857) Viimaks vaidlustas Hengshi Egypt asjaolu, et komisjon oli kasutanud sama rendihinda tehaste ja laohoonete puhul ning lepingute puhul, mis olid sõlmitud enne uurimisperioodi. Komisjon meenutab, et TEDA tehtud turu-uuringus oli hind antud „tehaste ja laohoonete" kohta tervikuna. Seega ei saanud ka komisjon tehaste ja laohoonete hindu eristada. Peale selle märkis komisjon, et kasutas hindu, mida TEDA 2018. aastal tegelikult küsis. Asjaolu, et TEDA ei olnud mõne lepingu puhul oma 2018. aasta rendihindu kohandanud, ei puutu siinkohal asjasse. Seepärast lükati need väited tagasi.

(858) Selle tulemusena leiti, et lõplik subsiidiumimarginaal tulenevalt maa eraldamisest tegelikust maksumusest väiksema tasu eest oli 1,93 %.

4.6. **Saamata jäänud tulu**

4.6.1. *Ettevõtte tulumaksu soodustused*

a) Õiguslik alus

— 2005. aasta tulumaksuseadus, seadus nr 91 ning

— Investeeringute ministri 2017. aasta käskkiri nr 16, millega lisati Egiptuse raamatupidamisstandardile nr 13 lisa A pealkirjaga „Valuutakursside muutuste mõju".

b) Uurimise tulemused

(859) Jushi ja Hengshi Egyptile kohaldatakse tavalist Egiptuse tulumaksu suurusega 22,5 %.

(860) 2016. aastal otsustas Egiptuse valitsus Rahvusvahelise Valuutafondi soovitusel muuta Egiptuse naela fikseeritud vahetuskursi ujuvaks vahetuskursiks. Selle tulemusena kaotas Egiptuse nael ühe kuu jooksul umbes poole oma väärtusest teiste peamiste valuutade, näiteks USA dollari ja euro suhtes. Ootamatu valuutakursi kõikumisega toimetulekuks kehtestas Egiptuse valitsus spetsiaalse raamatupidamisstandardi ning spetsiaalse maksueeskirja valuutakursi vahede käsitlemiseks. Selle tulemusena lubati äriühingutel Egiptuse naela devalveerimisest tulenevad valuutakursi vahed maksustatavast tulust senisest ulatuslikumalt maha arvata.

([195]) Täpsemalt vt https://www.idg-egypt.com/ IDG puhul ja https://sidc.com.eg/ SIDC puhul (viimati vaadatud 1. aprillil 2020).

(861) Olgugi et need õigusaktid olid üldiselt kohaldatavad kõigile Egiptuse äriühingutele ja nende eesmärk oli tasakaalustada Egiptuse valuuta devalveerimise negatiivseid mõjusid, tõid need *de facto* endaga kaasa märkimisväärse kasu piiratud hulgale Egiptuse äriühingutele, st sellistele, kes on orienteeritud ekspordile ja kelle äritegevus toimub peaaegu täielikult välisvaluutas, näiteks USA dollarites või eurodes. Sellesse konkreetsesse rühma kuuluvad äriühingud ei saanud Egiptuse naela devalveerimise tagajärjel tegelikku kahju, kuid samas said kasu Egiptuse valitsuse maksustamise eesmärgil kehtestatud spetsiaalsest raamatupidamisstandardist. Selle tagajärjel on välisvaluutas toimuva äritegevusega äriühingud maksuõiguslikus mõttes pealtnäha kahjumis, ehkki nende finantsseisund paistab tugevalt kasumlik. Sellele vastukaaluks kandsid Egiptuse äriühingud, kelle äritegevus toimub Egiptuse naeltes, tegelikku kahju, mis mõjutas reaalselt nende äritegevust; selle probleemi lahendamiseks kehtestas Egiptuse valitsus spetsiaalse maksueeskirja.

(862) Jushi ja Hengshi Egypt said sellest meetmest kasu, kuna uurimine näitas, et nende äritegevus toimus peaaegu eranditult USA dollarites või eurodes ning Egiptuse naeltes ei tehtud peaaegu ühtegi tehingut. Nad on peaaegu eranditult ekspordile orienteeritud, impordivad peaaegu kõik seadmed ning nende laenud ja suur osa materjaliostudest on nomineeritud välisvaluutas. Jushi ja Hengshi Egypti Egiptuse naela devalveerimise tõttu kajastatud kahjum ei ole tegelik, eriti oluliste välisvaluutas võetud laenude tõttu, ning seda kasutatakse üksnes maksuõiguslikult maksustatava sissetuleku vähendamiseks.

(863) Lisaks sellele pidi maksuvähendus olema ajutine meede ja kohalduma üksnes tehingutele, mis olid devalveerimise hetkel mõjutatud. Sellest hoolimata lahutasid Jushi ja Hengshi Egypt uurimisperioodil realiseeritud ja realiseerimata valuutakursi vahe arvelt maksustatavast tulust märkimisväärseid summasid. Selle tulemusena olid nad tulumaksuaruannete kohaselt vähem kasumlikud või lausa kahjumis, olgugi et finantsaruannetes oli näidatud korralik ja jätkusuutlik kasum.

c) Järeldus

(864) Eeltoodud kaalutluste valguses järeldas komisjon, et need maksusoodustused kujutavad endast Egiptuse valitsuse saamatajäänud tulu alusmääruse artikli 3 lõike 1 punkti a alapunkti ii mõistes ning andsid alusmääruse artikli 3 lõike 2 kohaselt kasu.

(865) Lisaks sellele on need *de facto* antud konkreetselt eksportivatele tootjatele Jushi ja Hengshi Egyptile kooskõlas alusmääruse artikli 4 lõike 2 punktiga c, kuna neid kasutas valdavalt piiratud äriühingute ring, kes arveldas peaaegu eranditult välisvaluutas.

(866) Pärast lõplike järelduste teatavakstegemist märkisid Egiptuse valitsus ja eksportivad tootjad, et 2016. aasta spetsiaalset maksueeskirja valuutakursi vahede käsitlemiseks maksukahjumina ei saa lugeda subsiidiumiks, kuna see ei ole kasulik ega konkreetne. Esiteks ei ole see kasulik seetõttu, et maksueeskiri kehtestati valitsuse põhjustatud kahjumi korvamiseks. Teiseks ei saa seda kava käsitleda konkreetsena, kuna sellele maksustamislahendusele saavad tugineda kõik äriühingud, keda see valitsuse põhjustatud kahjum mõjutab.

(867) Komisjon tunnistas põhjenduses 861, et see õigusakt oli üldiselt kohaldatav kõigile Egiptuse äriühingutele ja et selle eesmärk oli tasakaalustada Egiptuse valuuta devalveerimise negatiivseid mõjusid. Siiski märkis komisjon ühtlasi, et sellest õigusaktist said ebaproportsionaalselt suurt kasu sellised äriühingud, kes on peamiselt ekspordile orienteeritud ja kelle äritegevus toimub peaaegu täielikult välisvaluutas, näiteks USA dollarites või eurodes. Tõepoolest ei kandnud need äriühingud Egiptuse naela devalveerimise tõttu märkimisväärset tegelikku kahju, kuna vahetuskursist tingitud kahju seoses USA dollarites kajastatud ostude/kohustustega oli võimalik tasakaalustada vahetuskursist tingitud kasuga seoses USA dollaritest kajastatud müügiga. Selle tulemusena ei tasakaalustanud õigusakt mitte valitsuse põhjustatud kahjumit, vaid tekitas tegelikkuses maksusoodustuse, mida said konkreetselt seda liiki äriühingud. Seepärast lükati see väide tagasi.

d) Subsiidiumisumma arvutamine

(868) Eksportivate tootjate saadud kasu suurus tehti kindlaks 2018. aasta tuludeklaratsioonis olevate andmete põhjal. Esiteks tehti kindlaks summa, mis oli eelnimetatud sätte alusel maksustatavast tulust maha arvatud. Teiseks kohaldati maha arvatud summale üldiselt kohaldatavat tulumaksumäära 22,5 %. Viimaks väljendati seda summat protsendina eksportivate tootjate kogukäibest uurimisperioodil.

(869) Selle maksukava puhul tuvastatud subsiidiumimäär on 1,43 %.

4.6.2. *Imporditud seadmetega seotud käibemaksuvabastused ja tollimaksu vähendamine*

(870) Selle kava kohaselt on SK-tsoonis asuvate äriühingute tootmiseseadmete import käibe- ja tollimaksust vabastatud.

a) Õiguslik alus

(871) Kava õiguslikud alused on:

— seadus nr 83/2002 erimajandustsoonide kohta (edaspidi „seadus nr 83/2002“);

— Egiptuse Araabia Vabariigi presidendi dekreet seaduse nr 27/2015 kohta, millega muudetakse teatavaid seadusega nr 83/2002 välja antud erimajandustsoonide seaduse sätteid (edaspidi „seadus nr 27/2015“);

— 2017. aasta investeerimisseadus, seadus nr 72;

— peaministri 2017. aasta resolutsiooni nr [2310] eelnõu 2017. aasta investeerimisseaduse (nr 72) rakenduseeskirjade kohta;

— 2016. aasta käibemaksuseadus, seadus nr 67;

— rahandusministeeriumi dekreet nr 66/2017 käibemaksuseaduse rakenduseeskirjade kohta.

b) Uurimise tulemused

(872) Seaduse nr 83/2002 (muudetud seadusega nr 27/2015) artikli 22 kohaselt kuulub SK-tsoon rahandusministri käskkirja alusel eraldiseisvasse tollipiirkonda. See eraldiseisev tollipiirkond tegutseb tsooni üldameti nõukogu esimehe asutatud kõrgeima tollikomitee järelevalve all.

(873) Lisaks on seaduse nr 83/2002 artikli 42 kohaselt vabastatud maksudest ja lõivudest ka imporditud seadmed, tööriistad ja aparaadid, kui neid kasutatakse SK-tsoonis litsentsitud tegevuseks vajalike toodete või teenuste pakkumiseks. Ent kuna SK-tsoon ei ole üksnes eksportiv tsoon, tuleb kõikide SK-tsoonivälisele siseturule lastavate toodete eest tasuda kõik maksud.

(874) Viimaks tasuvad SK-tsoonist väljaspool asuvad äriühingud kehtiva õiguse kohaselt impordikäibemaksu ette ja see tasaarvestatakse omamaise müügi käibemaksuga või, kui see on asjakohane, on neil võimalik taotleda selle tagastamist valmistoodete eksportimisel. SK-tsoonis asuvate äriühingute puhul peetakse käibemaks kinni ning rahandusministeeriumi ja SK-tsooni üldameti vahel selles küsimuses sõlmitud vastastikuse mõistmise memorandumi kohaselt seda esialgu sisse ei nõuta.

(875) Komisjon leidis, et koostööd tegevad äriühingud olid tõepoolest alates 2017. aastast ja kogu uurimisperioodi jooksul imporditud seadmete käibemaksust ja imporditollimaksust vabastatud. Enne 2017. aastat maksid äriühingud imporditud seadmete pealt impordimakse ja käibemaksu/üldist müügimaksu, kuna SK-tsoonis kehtestatud korda neile veel ei kohaldatud. Vaatamata sellele said eksportivad tootjad 2017. aastal SK-tsooni maksu- ja halduskorra alla minnes kasu tsoonis kehtivatest maksusoodustustest, sealhulgas käibe- ja tollimaksuvabastustest.

(876) Egiptuseks on tavaks, et ettevõtjad, kes ostavad masinaid, mille suhtes kohaldatakse 5 % käibemaksumäära, peaksid kasutama neid summasid tulevaste maksete katteks ([196]). Kui aga kreeditsaldot säilitatakse kauem kui kuus järjestikust maksustamisperioodi (kuud), nagu on olukord suure ekspordimahuga äriühingute puhul, kes ei saa sisendkäibemaksu tulevaste maksetega tasaarveldada, peab registreeritud isik esitama kirjaliku taotluse, milles märgib kreeditsaldo summa. Egiptuse maksuamet peaks kontrollima saldo õigsust ja hüvitama selle 45 päeva jooksul alates taotluse esitamise kuupäevast.

([196]) 2016. aasta seaduse nr 67 artikkel 22.

(877) Uurimise käigus selgus siiski, et tegelikkuses Egiptuse valitsus ettemakstud käibemaksu ei tagasta, seega kujutab maks endast selliste äriühingute jaoks tegelikku kulu. Tõepoolest näitas Jushi Egypti 2016.–2018. aastate aastaaruannetes esitatud üldise müügimaksu/käibemaksu ettemaksete analüüs, et Egiptuse valitsus ei olnud Jushi Egyptile võlgnetavaid summasid veel ka mitu aastat hiljem tasunud, ([197]) ning Jushi Egypt kinnitas, et ta ei looda neid summasid tagasi saada ([198]). Hengshi Egypt taotles käibemaksu/üldise müügimaksu tagastamist seadmete ja materjalide pealt. Viimaks sai ta tagasimakse kuni kolm aastat varem ostetud seadmete pealt, kuid tagastatav summa ei katnud taotletud summat ning ei esitatud mingeid tõendeid põhjendamiseks, miks mõne artikli puhul tagasimakse tehakse ja teiste puhul mitte. See näitab, et Egiptuse valitsuselt saab käibemaksu tagasi parimal juhul märkimisväärse viivitusega ning igal juhul on see meelevaldne ja läbipaistmatu.

(878) Samuti tuleb arvesse võtta, et kuna toodete, sealhulgas uurimisaluse toote tootmiseks kasutatavaid seadmeid kasutatakse suure tõenäosusega kogu nende kasuliku tööea jooksul Egiptuse territooriumil, ilma et neid reeksporditaks või müüdaks riigisiseselt, ei ole nende ostmisel tollimaksust ja käibemaksust vabastamine põhjendatud muu põhjusega kui kasu andmine SK-tsoonis asuvatele äriühingutele. Seega on tegemist saamata jäänud tuluga põhjendamatult maksmata jäänud tollimaksude ja käibemaksu näol, kuna neid seadmeid kasutatakse uurimisaluse toote tootmiseks kohapeal, mille puhul väljaspool SK-tsooni asuvatel tootjatel tuleb tavaliselt tasuda tollimaks ja käibemaks.

(879) Kuna eksportivate tootjate suhtes hakati 2017. aastal kohaldama SK-tsooni õigusliku korra raames soodusrežiimi, vabastati nad seega masinate impordi puhul *de facto* käibemaksust. See maksuvabastus kujutab endast saamata jäänud tulu, sest kuigi käibemaks tuleks hiljem tagastada, nagu eelnevates punktides märgiti, puuduvad tegelikult tõendid selle kohta, et Egiptuse valitsus oleks varem Jushi Egyptile masinate pealt tasutud käibemaksu tagastanud. Olemasolevad tõendid näitasid tõepoolest, et väljaspool tsooni asudes Jushi Egyptile tagasimakseid ei tehtud.

(880) SK-tsoonis tegutsevad äriühingud, kes ei pea käibemaksu ette maksma, saavad *de facto* käibemaksuvabastuse, mis võimaldab neil lisaks käibemaksu tagastamise või käibemaksu ettemaksu tasaarvelduse taotlemisega seotud halduskoormuse vähenemisele vältida ka tegelikke kulusid. Sama järeldus kehtib veelgi ilmsemalt imporditud seadmete pealt imporditollimaksude maksmisest vabastamise kohta.

(881) Pärast lõplike järelduste teatavakstegemist tõstatasid Egiptuse valitsus ja eksportivad tootjad mitu probleemi. Esiteks ei ole asjaolu, et Jushi Egyptil ja Hengshi Egyptil on saamata jäänud tulu seoses neile Suessi kanali majandustsoonis kohalduva maksustamislahendusega, tingitud sellest, et Egiptuse valitsus jättis neile varem (kui nad Suessi kanali majandustsoonis veel ei asunud) käibemaksu täielikult ja õigeaegselt tagastamata.

(882) Teiseks võrdles komisjon vaidlustatud maksustamislahendust oletusliku maksustamislahendusega, mis on tuletatud Jushi Egypti ja Hengshi Egypti olukorrast enne Suessi kanali majandustsooni asumist, mitte aga ei võrrelnud vaidlustatud maksustamislahendust seadmete ja tooraine importi käsitlevate Egiptuse käibemaksueeskirjadega.

(883) Kolmandaks ei esitanud komisjon Egiptuse valitsusele kontrollkäigu ajal ühtegi küsimust Egiptuse käibemaksu kohta ega arutanud temaga seda teemat.

(884) Neljandaks meenutas Egiptuse valitsus, et WTO subsiidiumide ja tasakaalustusmeetmete lepingu artiklis 27 kutsutakse üles kohaldama WTO arengumaaliikmetele eri- ja diferentseeritud režiimi. Seega ei tohiks komisjon karistada Egiptuse valitsust selle eest, et viimasel ei olnud alati ressursse maksta käibemaksu ettemakset õigel ajal ja õiges summas tagasi.

(885) Viiendaks tunnistas komisjon ise, et Jushi Egypt ja Hengshi Egypt said lõpuks Egiptuse valitsuselt osa tasutud käibemaksust tagasi enne Suessi kanali majandustsooniga liitumist. Seega ei saanud kasu hulka arvestada kogu tavaliselt tasumisele kuuluvat käibemaksu. Peale selle oleks tavaliselt tasumisele kuuluva käibemaksu summa osaliselt tasaarvestatud saadaoleva käibemaksuga, mida Jushi Egypt viimasel ajal rohkem saab ja mille tõttu on Jushi Egypti ettemakstud käibemaksu saldo vähenemas. Viimaks tasaarvestas Egiptuse valitsus 2020. aasta alguses Jushi Egypti 2017.–2018. aasta impordilt tasumisele kuuluva käibemaksu Jushi Egypti ettemakstud käibemaksuga. Selle tulemusena kasu enam ei ole.

([197]) Suurem osa saadaoleva(te)st käibemaksust/muudest kaudsetest maksudest, mis kajastati 2016.–2018. aastate aastaaruannetes, on tõepoolest seotud välisostudega, millele kohaldati kuni 2016. aasta juulini kehtinud 10 % suurust üldist müügimaksu.

([198]) Maailmapanga aruandes „Doing Business in Egypt 2020“ paigutatakse Egiptus maksuküsimustes 190 riigi seas 156. kohale.

(886) Kuuendaks puudutas eksportivate tootjate käibemaksu ettemaks seadmete, mitte toorainega seotud käibemaksu. Kuna alginvesteering põhivarasse oli suur, ei saanud Egiptuse valitsus seadmetega seoses makstud käibemaksu õigel ajal täielikult hüvitada. Tooraine puhul oli olukord aga teine, seega ei kujutanud toorainega seotud käibemaksuvabastused endast subsiidiumi.

(887) Viimaks leidis komisjon õigesti, et eksporditud toodete sisendite eest ei oleks pidanud impordimakse maksma, ja oleks seetõttu pidanud kohaldama sama arutluskäiku ka eksporditud toodete sisenditega seotud käibemaksule. Sellest tulenevalt peab komisjon kasu suuruse kindlaksmääramiseks jaotama uurimisperioodil tasumisele kuuluva käibemaksu üksnes siseturul müüdud kaupade tootmiseks kasutatud materjalide kogustele.

(888) Vastuseks nendele väidetele soovib komisjon täpsustada, et tema eesmärk ei ole karistada Egiptuse valitsust ressursside puudumise eest ega kritiseerida Egiptuse käibemaksusüsteemi tervikuna. Samal ajal märkis komisjon, et WTO subsiidiumide ja tasakaalustusmeetmete lepingu artikkel 27 ei mängi Egiptuse valitsuse väites praeguses kontekstis mingit rolli. Kõige asjakohasem säte tasakaalustava tollimaksu menetluses on artikli 27 lõige 10, mis käsitleb üksnes teatavaid miinimumtasemeid, samas kui muud artikli 27 sätted käsitlevad peamiselt arengumaaliikmete ekspordisubsiidiume. Praegusel juhul tugineb Egiptuse valitsus artiklile 27 selleks, et õigustada ettemakstud käibemaksu maksumaksjatele mittetagastamist, mille puhul see säte ei ole aga asjakohane.

(889) Mis puudutab väidet seoses käibemaksusüsteemi kohta teabe küsimisega, siis küsis komisjon teavet Egiptuse käibemaksusüsteemi toimimise kohta alates uurimise algusest nii küsimustikus kui ka puuduste kõrvaldamise käigus. Peale selle esitati kontrollkäigul üldisi küsimusi eksportivatelt tootjatelt kogutavate maksude summa kohta. Seega leidis komisjon, et on saanud uurimise käigus üldise käibemaksuraamistiku kohta piisavat teavet.

(890) Siiski märkis komisjon, et SK-tsoonis asuvatele äriühingutele kohaldatav käibemaksurežiim on teistsugune. Nimelt ei pea SK-tsoonis asuvad äriühingud maksma käibemaksu ette (1. stsenaarium). Sarnases olukorras maksumaksjad, nimelt väljaspool SK-tsooni asuvad äriühingud aga peavad käibemaksu ette maksma (2. stsenaarium). See, kas käibemaks tuleb kokkuvõttes tasuda või tagastada, ei puutu sellel hetkel asjasse. Oluline on see, et 1. stsenaariumi puhul ei kogu Egiptuse valitsus alguses tulu, 2. stsenaariumi puhul aga igal juhul kogub.

(891) Asjakohase Egiptuse õigusraamistiku kohaselt peavad 1. stsenaariumi alla kuuluvad äriühingud maksma arvelduspäevaks lõpliku summa, samas kui 2. stsenaariumi alla kuuluvad äriühingud saaksid arvelduspäeval tagasi osa Egiptuse valitsuse kogutud summast (juhul kui käibemaks kuulub tagastamisele). Kui arvelduprotsess on kiire ja usaldusväärne, oleks 1. stsenaariumi kohaselt ettemaksu tegemise kohustuse puudumisega kaasnev kasu võrdne rahavoo eelisega kogu aja eest, mis oleks tagasimaksmisele kulunud. Komisjon märkis sellega seoses, et nagu juba mainitud põhjenduses 876, on sellise arvelduse seadusejärgne tähtaeg kuus kuud alates ettemakse tegemist kuupäevast.

(892) Komisjon leidis siiski, et praktikas toimus arveldus ja 2. stsenaariumi kohaselt toimivate äriühingute vastav tagasimakse heal juhul väga oluliste viivitustega ning et tagasimakse saamise kriteeriumid olid ebaselged. Komisjon märkis seoses sellega, et Egiptuse valitsus ei vaidlustanud seda asjaolu kui sellist. Rahavoo eelis SK-tsooni äriühingutele tuleneb seega asjaolust, et Egiptuse valitsus ei kogu väljaspool SK-tsooni asuvatelt äriühingutelt üldse käibemaksutulu kuni lõpparuandeni, mille kuupäev ei ole teada (1. stsenaarium), erinevalt SK-tsoonis mitteasuvatest äriühingutest, kelle tulu kogutakse kohe ja tagasimakse tehakse palju hiljem teadmata kuupäeval (2. stsenaarium). Selle tulemusena saavad SK-tsooni äriühingud võrreldes väljaspool SK-tsooni asuvate äriühingutega osa käibemaksu sooduskohtlemisest. Summa, mida Egiptuse valitsuse pole SK-tsooni äriühingute puhul kogunud, tähendab saamata jäänud või kogumata jäänud tulu alusmääruse artikli 3 lõike 1 punkti a alapunkti ii tähenduses.

(893) Selle näitlikustamiseks vaatles komisjon lisaks asjakohasele Egiptuse käibemaksuraamistikule eksportivate tootjate olukorda enne ja pärast SK-tsooniga liitumist. Tõepoolest, enne SK-tsooniga liitumist oli nende olukord uurimisperioodil võrreldav väljaspool SK-tsooni asuvate äriühingutega vastavalt 2. stsenaariumile. Sellega seoses ei vaidlustanud Egiptuse valitsus asjaolu, et Jushi Egyptile oli enne SK-tsooniga liitumist kogunenud väga suur käibemaksu ettemaks ja et Egiptuse valitsus ei saanud seda ettemaksu tagastada. Jushi Egypti käibemaksu ettemaksu olukord, mis oli loodud enne, kui ta SK-tsooniga liitus, näitab seega, et eelmises põhjenduses kirjeldatud olukord uurimisperioodil vastab reaalsusele väljaspool SK-tsooni asuvate äriühingute puhul.

(894) Seoses Egiptuse valitsuse ja eksportivate tootjate tõstatatud viienda küsimusega ei muuda nende kaupade lõppsihtkoht, mille suhtes käibemaksu kohaldatakse, ja asjaolu, et Jushi Egypt võiks aja jooksul tasaarveldada tasumisele kuuluvat käibemaksu oma algsest käibemaksu ettemaksest, komisjoni järeldusi, kuna see ei mõjuta tsooni kuuluvate ja mittekuuluvate äriühingute esialgset erinevat kohtlemist ning igal juhul ei ole need tasaarveldused seotud Egiptuse valitsuse ennetava tagasimaksega, vaid käibemaksukohustusega, mis neil äriühingutel oli juba tekkinud.

(895) Samal ajal tunnistas komisjon ka, et üks kahest eksportivast tootjast sai ühel korral maksutagastuse seoses mõne oma seadme ostuga, ehkki väljaspool uurimisperioodi ja pärast mitmeaastast viivitust. Peale selle võttis komisjon teadmiseks, et Egiptuse uus käibemaksuseadus võeti vastu vahetult enne uurimisperioodi ja et uurimisperioodil polnud rakendusaktid veel täielikult kehtivad. Seda üleminekuetappi silmas pidades mõistis komisjon Egiptuse valitsuse väidet, et käibemaksu tagastamise arvelduspериood võib märkimisväärselt viibida, sest Egiptus on arengumaa, kelle uue süsteemiga tegeleb optimaalsest väiksem arv haldustöötajaid ja kellel on võimalikke eelarvepuudujääke, mis muudavad keeruliseks käibemaksu tagastamise nõutud aja jooksul. Võttes arvesse neid erakorralisi ja loodetavasti ajutisi asjaolusid Egiptuses, otsustas komisjon võtta käibemaksuvabastuste kasu arvutamisel arvesse ainult rahavoogudega seotud eelist eksportivatele tootjatele. Kasu arvutamise metoodikat, nagu kirjeldatud põhjenduses 899, kohandati vastavalt.

(896) Kuuenda punkti kohta märkis komisjon, et kuigi Hengshi Egyptile tagastati ükskord masinate eest ette makstud käibemaks, ei saanud ta mitte kunagi käibemaksutagastust toorainelt, isegi kui äriühing seda taotles. Seega kehtivad seadmetega seoses makstavat käibemaksu käsitlevad järeldused veel enam tooraine puhul. See väide lükati seepärast tagasi.

c) Järeldus

(897) Eeltoodu valguses tegi komisjon järelduse, et kõnealuse kava raames antakse artikli 3 lõike 1 punkti a alapunkti ii mõistes rahalist toetust Egiptuse valitsuse saamata jäänud tuluna, sest ettevõtted vabastatakse muidu tasumisele kuuluvast käibemaksust ja/või muudest maksudest. Sellest saavad toetust saavad äriühingud kasu ka alusmääruse artikli 3 lõike 2 mõistes, kuna nad on paremas finantsolukorras kui siis, kui neile kava ei kohaldataks. Õigupoolest oleksid nad kava puudumise korral tasunud seadmete importimisel käibemaksu ja imporditollimaksu.

(898) Kava on algmääruse artikli 4 lõike 2 punkti a tähenduses konkreetne, kuna see ei ole Egiptuses üldiselt kohaldatav ja seda kohaldatakse üksnes erimajandustsoonides, nagu näiteks SK-tsoonis tegutsevate äriühingute suhtes Õigusaktid, mille alusel toetust andev asutus tegutseb, piiravad toetuste kohaldamisala SK-tsoonis asuvate ettevõtetega.

d) Subsiidiumisumma arvutamine

(899) Tasakaalustatava subsiidiumi summa arvutamisel lähtutakse subsiidiumi saajate kasust, mille olemasolu uurimisperioodil kindlaks tehti. Subsiidiumisaajate kasuks loetakse alljärgnev:

(1) imporditud seadmete tollimaks, mida ei tulnud tasuda. Tagamaks, et tasakaalustatav summa hõlmab ainult uurimisperioodi, amortiseeriti saadud kasu äriühingu tavapärast raamatupidamisarvestust kasutades vastavalt seadmete kasulikule elueale, välja arvatud ühe varakategooria puhul, kus amortisatsiooniperioodi kohandati nii, et see kajastaks paremini tegelikku kasulikku tööiga, nagu selgus komisjoni talituste kontrollist.

(2) *De facto* käibemaksuvabastuse vormis saamata jäänud tulu puhul võeti kasu arvutamisel algul aluseks tavaliselt tasumisele kuuluva käibemaksu kogusumma, mida uurimisperioodil imporditud seadmete ostudelt ei makstud. Ent nagu märgitud põhjenduses 895, otsustas komisjon pärast lõplike järelduste kohta märkuste saamist võtta käibemaksuvabastuste kasu arvutamisel arvesse ainult rahavoogudega seotud eelist eksportivatele tootjatele. Kasu arvutamise metoodikat korrigeeriti vastavalt. Selle tulemusena loeti sissenõudmata käibemaksust saadud rahavookasu samaväärseks Egiptuse hoiuste keskmise intressimääraga uurimisperioodil (12,32 %), mida kohaldati käibemaksusummadele, mida ei olnud 2017. aastast alates ostetud kaupadelt vaja tasuda.

(900) Pärast lõplike järelduste teatavakstegemist väitis Jushi Egypt, et komisjon kohaldas 2018. aastal pukside impordile 5 % tollimaksu, ehkki nende puhul oli 2018. aastal kohaldatav tollimaks 2 %. Samuti väitis äriühing, et alusmääruse artikli 7 lõike 3 kohaselt oleks komisjon pidanud kohaldama uurimisperioodil masinate impordile käibemaksu amortisatsiooni alusel. Komisjon nõustus väidetega ja kohandas vastavalt subsiidiumisumma arvutamist.

(901) Eksportivate tootjate puhul oli seda tüüpi subsiidiumide summa uurimisperioodil arvutuste kohaselt 0,13 %.

4.6.3. *Imporditud toorainega seotud käibemaksuvabastused ja imporditollimaksu vähendamine*

(902) Seaduse nr 83/2002 kohaselt võivad erimajandustsoonis tegutsevad üksused importida toorainet tollimakse, müügimakse ja muid muidu tasumisele kuuluvaid makse ja lõive tasumata, kui need imporditud tooted taas eksporditakse kas muutmata kujul või töödelduna järgmise etapi tooteks.

a) Õiguslik alus

(903) Kava õiguslikud alused on:

— seadus nr 83/2002 erimajandustsoonide kohta (edaspidi „seadus nr 83/2002“);

— peaministri 2002. aasta käskkiri nr 1625, millega kehtestatakse erimajandustsoonide seaduse rakenduseeskirjad;

— Egiptuse Araabia Vabariigi presidendi dekreet seaduse nr 27/2015 kohta, millega muudetakse teatavaid seadusega nr 83/2002 välja antud erimajandustsoonide seaduse sätteid (edaspidi „seadus nr 27/2015“);

— 2017. aasta investeerimisseadus, seadus nr 72;

— peaministri 2017. aasta resolutsiooni nr [2310] eelnõu 2017. aasta investeerimisseaduse (nr 72) rakenduseeskirjade kohta.

— 2016. aasta käibemaksuseadus, seadus nr 67;

— rahandusministeeriumi dekreet nr 66/2017 käibemaksuseaduse rakenduseeskirjade kohta.

b) Uurimise tulemused

(904) Nagu märgitud põhjenduses 872, on SK-tsoon eraldiseisva tollipiirkonna osa. Seaduse nr 83/2002 artikli 42 kohaselt on ülemeremaadest imporditud tooraine, tarned, varuosad ja teised materjalid või komponendid maksuvabad, kui neid kasutatakse SK-tsoonis litsentsitud tegevusena toodetud kaupade või osutatud teenuste jaoks. Samas tuleb kõikide SK-tsoonivälisele siseturule lastavate toodete eest tasuda kõik maksud.

(905) Uurimise käigus leidis komisjon, et kooskõlas seaduse nr 83/2002 eespool nimetatud artikliga olid mõlemad eksportivad tootjad vabastatud eksporditud valmistoodete (ja eeskätt vaatlusaluse toote) tootmiseks kasutatud sisendmaterjalide impordiga seotud käibemaksust ja tollimaksust.

(906) Imporditollimaksust vabastamise puhul vastab selline töökorraldus alusmääruse I lisa punktis i kirjeldatud tollimaksude tagastamise süsteemile. Vastavalt I lisa punktile i võivad asendamise puhul kasutatavad tagastamissüsteemid kujutada endast ekspordisubsiidiumi määral, mil nende tulemusena tagastatakse suurem summa kui impordimaks, mis algselt võeti imporditud sisenditelt, mille suhtes nõutakse tagastamist.

(907) Et teha kindlaks, kas tagastati rohkem, palus komisjon alusmääruse III lisa II punkti alusel, et Egiptuse valitsus esitaks lisateavet tagastamissüsteemi kohta üldiselt ning täpsemalt sellega seotud järelevalve- ja kontrollraamistiku olemasolu ja reaalse kohaldamise kohta.

(908) Algselt saadud teabe põhjal tundus, et Egiptuse valitsus oli kehtestanud tollimaksu tagastussüsteemi, sealhulgas tasutud imporditollimaksude tagasimaksmise järelevalve õigusraamistiku. Ent eksportivate tootjate juurde tehtud kontrollkäikude ajal selgus, et seda raamistikku reaalselt ei kohaldata. Ükski eksportiv tootja ei maksnud uurimisperioodil üheltki oma materjaliostult mingeid imporditollimakse ega käibemaksu, olenemata sellest, kas ostetut kasutati kaupade omamaiseks või eksportmüügiks. Tavaliselt tuleb tolliameti kinnisele kontole maksta tagatis, millest saab tollimakse korrapäraselt tasuda. Uurimisperioodil aga tagatist ei makstud ja ametiasutused ei kogunud ühtegi tollimaksu.

(909) Pärast uurimisperioodi lõppu tegi Jushi Egypt Egiptuse ametiasutustele väikeses summas makse, millega kaeti väidetavalt omamaise müügiga seotud ülemäärased tagasimaksed. Samas ei esitatud tõendeid selle kohta, et kõnealune makse tehti tõepoolest omamaise müügiga seotud ülemääraste tagasimaksete eest või et see oli seotud uurimisperioodil toimunud omamaise müügiga. Siiski oli tõendeid ka selle kohta, et Jushi Egyptile tehti tagasimakseid eelmistel perioodidel tasutud imporditollimaksude eest, mil ta ei olnud veel tollimaksudest vabastatud.

(910) Pärast veel mõningast arutelu Egiptuse valitsusega sai komisjon lisateavet, mille kohaselt oli SK-tsooni tollimaksude kogumise järelevalve- ja kontrollraamistik uurimisperioodil alles rajamisel. Näiteks imporditollimaksusaldode korrigeerimise komitee moodustati tolliameti juhataja käskkirja nr 158 alusel alles 2019. aastal, tollikontrolli komitee moodustamine oli 2019. aastal veel pooleli ja täitmiskord oli kehtestamata. Komisjon tegi seega järelduse, et tõhus ja nõuetekohane tollimaksude tagastussüsteem puudub.

(911) Lisaks sellele peetakse SC-tsoonis asuvate äriühingute puhul imporditud toodetelt käibemaks kinni, mitte ei maksta ette, nagu on märgitud põhjenduses 876. Maksuhaldurid säilitavad üksnes käibemaksu tagantjärele sissenõudmise õiguse.

(912) Uurimine näitas ka, et teatavate sisendite eest, mida Jushi Egypt kasutas tootmisprotsessis ja mis pärinesid Egiptuses asuvatelt tarnijatelt, võeti käibemaksu tavamäära alusel vaatamata asjaolule, et äriühing tegutses erimajandustsoonis, kus käibemaksu tavaliselt tasuma ei pea. Nende tehingute tulemusena tekkis Jushi Egyptile käibemaksu ettemakse. Samas ei kuulunud sisendite müük erimajandustsoonis asuvate äriühingute vahel siseriikliku käibemaksuga maksustamisele olenemata sellest, kas selliste sisenditega toodetud kaupu eksporditakse või müüakse siseturul.

(913) Kõik need asjaolud näitavad, et kõnealune erimajandustsoon ei ole klassikaline ekspordi töötlemise tsoon ning erineb ka teistest Egiptuses asuvatest erimajandustsoonidest, olles ainulaadne hübriidtsoon, millel on mitu eripära, mis seda teistest tsoonidest eristavad. Tundub, et kohaldatavaid õigus- ja haldusnorme kõnealuses tsoonis praktikas ei kohaldata, seega tugines komisjon järelduste tegemisel enda arusaamale sellest, kuidas tsoon praktikas toimis.

(914) Lisaks sellele on märkimisväärne, et erimajandustsoonis kohaldatava spetsiaalse maksusüsteemi ja sellega seotud maksukohustuste haldamise, järelevalve ja jõustamise eest vastutavate haldusasutuste puudumine teeb sellest tsoonist ainulaadse ala, kus seal asutatud äriühingud võivad täiesti vabalt järgida või jätta täitmata maksueeskirju, ilma et sel oleks mingeidki tagajärgi. Seepärast, võttes arvesse kõnealuse tsooni eripära ja tuginedes olemasolevale teabele, otsustas komisjon esialgu käsitada imporditud sisendite käibemaksuvabastust *de facto* vabastusena sellise käibemaksu tasumisest olenemata sellest, kas sisendid lisatakse hiljem eksporditavale või siseturul müüdavale lõpptootele.

c) Järeldus

(915) Eeltoodust tulenevalt tegi komisjon järelduse, et Egiptuse valitsuse tollimaksu tagastamise järelevalvesüsteemi tegelikkuses ei kohaldatud ning seda ei saa liigitada järelevalvesüsteemiks eelmises punktis toodud ja põhjenduses 913 kokkuvõtlikult esitatud põhjustel. Tegelikult näitas uurimine, nagu põhjendustes 908–914 märgitud, et Egiptuse valitsus ei olnud isegi loonud tsoonis asuvate üksuste maksukohustuste, sealhulgas tollimaksude ja imporditud materjalilt tasutava käibemaksu haldamise ja jõustamise eest vastutavat asutust.

(916) Peale selle tegi komisjon kindlaks, et eksporditud lõpptoodetes kasutatud sisendite väidetav tollimaksu tagastussüsteem tõi kaasa saamata jäänud tulu, mis kujutab endast tasakaalustatavat subsiidiumit alusmääruse artikli 3 lõike 1 punkti a alapunkti ii tähenduses, sest selle tulemusena tagastatakse suurem summa kui impordimaks, mis algselt võeti imporditud sisenditelt, mille suhtes nõutakse tagastamist. Samuti ei võimaldanud Egiptuse valitsus kõnealuseid tehinguid täiendavalt kontrollida.

(917) Need ülemäärased tagastused on konkreetsed ka algmääruse artikli 4 lõike 2 punkti a mõistes, kuna need ei ole Egiptuses üldiselt kohaldatavad ja neid kohaldatakse üksnes SK-tsoonis tegutsevate äriühingute suhtes

(918) Pealegi käsitatakse imporditud materjalide *de facto* käibemaksuvabastust Egiptuse valitsuse saamata jäänud tulu vormis rahalise toetusena alusmääruse artikli 3 lõike 1 punkti a alapunkti ii mõistes, sest seda saavad ettevõtted vabastatakse muidu tasumisele kuuluva käibemaksu tasumise kohustusest. Sellest tekib toetust saavatele äriühingutele kasu ka alusmääruse artikli 3 lõike 2 tähenduses. Kava on alusmääruse artikli 4 lõike 2 punkti a mõistes konkreetne, kuna õigusaktidega antakse käibemaksuvabastust üksnes SK-tsoonis tegutsevatele ettevõtetele.

(919) Pärast lõplike järelduste teatavakstegemist väitsid Egiptuse valitsus ja eksportivad tootjad, et Jushi Egypt maksis tollimaksu tagatise 2019. aasta alguses. Lisaks esitasid nad täiendavaid tõendeid, mille kohaselt on 2017. ja 2018. aasta tollimaksud nüüdseks tasutud. Peale selle väitsid nad, et isegi kui tollimaksude summad ei oleks 2020. aastal tasutud, ei saaks komisjon nõuda täiuslikku maksuhaldust arengumaalt nagu Egiptus. Sellega seoses näitas Egiptuse valitsus üles erilist hoolsust, kehtestades Jushi Egypti jaoks tollimaksude tagastamissüsteemi, kuna mõned kuud pärast Jushi Egypti sisenemist Suessi kanali majandustsooni oli Egiptuse valitsus juba koostanud tarbimisaruanded ja tegi nende üle järelevalvet. Kolm aastat hiljem nõudis Egiptuse valitsus sisse kõik Jushi Egypti ja Hengshi Egypti tasumisele kuuluvad tolli- ja käibemaksud. Selle tulemusena väitis Egiptuse valitsus, et tal on olemas nõuetekohane tollimaksude tagastamissüsteem, nii et ülemääraseid tagasimakseid ei tehtud.

(920) Peale selle leiab Egiptuse valitsus, et tal on Egiptuse tsiviilseadustiku artikli 377 ja rahanduskohtu määruse nr 915/43 kohaselt imporditollimaksude sissenõudmiseks aega viis aastat. Seetõttu ei saa Egiptuse valitsusel kuni selle perioodi lõpuni olla saamata jäänud tulu, kuna Egiptuse valitsusel oli endiselt õigus saada tollimakse ja ta nõudis need sisse õigel ajal.

(921) Lõpuks väitis Jushi Egypt, et müüki Hengshi Egyptile käsitletakse Egiptuse õiguse alusel samamoodi nagu eksportmüüki, mis puudutab tooraine imporditollimakse, kuna Hengshi Egypt asub Suessi kanali majandustsoonis. Lisaks puudus Hengshi Egyptil täielikult omamaine müük, kuna ta eksportis kogu oma toodangu. Kui Jushi Egypt poleks olnud tooraine imporditollimaksudest vabastatud, ei oleks tal seega ikkagi tekkinud kohustust tasuda tooraine imporditollimaksu seoses omamaise müügiga Hengshi Egyptile. Jushi Egypt kordas seda väidet pärast täiendavat lõplike järelduste teatavakstegemist.

(922) Komisjon vaatas üle tollimaksude tasumise kohta esitatud tõendid ja leidis, et Egiptuse valitsus oli tingituna komisjoni uurimisest algatanud 2019. aasta lõpus eksportiva tootja äriühingu valdustes kontrolli. Kontrolli tulemusena nõudis Egiptuse valitsus äriühingult sisse teataval määral tollimakse imporditud materjalilt seoses aastatega 2017, 2018 ja 2019. Tuginedes esitatud tõenditele ja võttes arvesse COVID-19ga seotud reisipiirangutest tingitud võimetust seda uut tõendit kohapeal kontrollida, nõustus komisjon selle väitega ja arvas kooskõlas alusmääruse artikli 15 lõikega 1 maha uurimisperioodil imporditud materjalilt makstud tollimaksud.

(923) Sellest hoolimata ei leidnud komisjon, et nende kokkulepetega vaidlustataks subsiidiumikavaga seotud järeldusi kui selliseid. Sellega seoses märkis komisjon, et tollimaksude sissenõudmine toimus komisjoni uurimistegevuse tõttu, mitte Egiptuse valitsuse oma tollimaksude kogumise järelevalve- ja kontrolliraamistiku tõttu. Egiptuse valitsus ei vaidlustanud asjaolu, et uurimisperioodil selline raamistik puudus. Mis puudutab järelevalve ja kontrolli puudumise ajutisust, märkis komisjon, et kuigi Jushi Egypt ühines SK-tsooniga alles 2017. aastal, tehti viimased õigusaktide

muudatused tollimaksude kogumise raames juba 2015. aastal, mil tollimaksude kogumise vastutus anti üle SK-tsooni üldametile. Peale selle nähtus tolliasutuse üksikasjalikust aruandest, mille Egiptuse valitsus esitas lõplike järelduste kohta esitatud märkuste I lisana, et üldised õigusaktid tollimaksude kogumise kohta olid kehtinud juba alates 2006. aastast. Seega oli Egiptuse valitsusel olnud väga palju aega tõhusa tollimaksude kogumise süsteemi rakendamiseks.

(924) Seoses müügiga Jushi Egyptilt Hengshi Egyptile on komisjon põhjendustes 912–913 juba märkinud, et sisendite müük erimajandustsoonis asuvate äriühingute vahel ei ole kunagi kuulunud siseriikliku käibemaksuga maksustamisele, näidates seega, et SK-tsoon on erimajandustsoon, millel on mitu eripära, mis seda teistest tsoonidest eristavad. Asjaolu, et Hengshi Egyptil on vaid eksportmüük, ei puutu siinkohal asjasse ega muuda komisjoni järeldusi. Seega lükati tagasi Egiptuse valitsuse ja eksportivate tootjate väited komisjoni järelduste üldise kehtivuse kohta ja konkreetsemalt müügi kohta Hengshi Egyptile.

d) Subsiidiumisumma arvutamine

(925) Imporditollimaksuga seoses peetakse subsiidiumi saaja kasuks uurimisperioodil tasumisele kuuluva imporditollimaksu ja uurimisperioodil tegelikult tasutud imporditollimaksu vahet.

(926) Tasumisele kuuluva imporditollimaksu kindlaksmääramiseks lähtus komisjon eeldusest, et kõigi valmistoote liikide keskmine tarbimismäär on sama, kuna need kuuluvad kõik samasse üldisesse tootekategooriasse. Komisjon võttis tarbimismäära aluseks eksportivate tootjate andmed. Seejärel selgitas komisjon kõigepealt välja uurimisperioodi jooksul imporditud materjali koguse. Teiseks arvutas ta eksportivate tootjate omamaise müügi mahu võrreldes müügi kogumahuga. Kolmandaks võrdles komisjon omamaise müügi osakaalu imporditud materjalide kogumahuga ning selgitas välja imporditud materjalide koguse, millelt tuleb tasuda imporditollimaks.

(927) Lõpuks arvutas komisjon kasu suuruse kindlaksmääramiseks imporditollimaksu summa, mida oleks tulnud maksta siseturul müüdud kaupade tootmiseks kasutatud materjalide kogustelt.

(928) *De facto* käibemaksuvabastuse vormis saamata jäänud tulu puhul võeti kasu arvutamisel esialgu aluseks tavaliselt tasumisele kuuluva käibemaksu kogusumma, mida uurimisperioodil imporditud sisendite ostudelt ei makstud.

(929) Pärast lõplike järelduste teatavakstegemist kohandas komisjon *de facto* käibemaksuvabastuse kasu arvutamise metoodikat, nagu märgitud põhjenduses 895. Selle tulemusena loeti sissenõudmata käibemaksust saadud rahavookasu samaväärseks Egiptuse hoiuste keskmise intressimääraga uurimisperioodil (12,32 %), mida kohaldati käibemaksusummadele, mida ei olnud 2017. aastast alates ostetud materjalilt vaja tasuda, ja arvutati proportsionaalsed käibemaksusummad, mida kohaldati uurimisperioodil. Kuna enne uurimisperioodi ostetud materjali kogus ei olnud teada, arvestas komisjon, et see on sama suur kui uurimisperioodil tuvastatud kogus, kohandatuna neil kahel perioodil müüdud kaupade hinnavahe võrra.

(930) Eksportivate tootjate puhul oli seda tüüpi subsiidiumide summa uurimisperioodil arvutuste kohaselt 0,95 %.

4.7. **Järeldus subsideerimise kohta**

(931) Uurimise selles etapis kättesaadava teabe põhjal arvutas komisjon kooskõlas alusmääruse sätetega esialgsed tasakaalustatavate subsiidiumide summad eksportivate tootjate kohta, analüüsides igat subsiidiumi või subsiidiumikava, ning liitis kõnealused summad, et arvutada iga eksportiva tootja subsiidiumide kogusumma uurimisperioodil. Subsiidiumide kogusumma arvutamiseks arvutas komisjon kõigepealt subsideerimise osakaalu, milleks oli subsiidiumisumma protsendimäär äriühingu kogukäibest. Seejärel kasutati seda protsendimäära vaatlusaluse toote uurimisperioodi jooksul liitu eksportimiseks eraldatud subsiidiumi arvutamiseks. Pärast seda arvutati subsiidiumisumma uurimisperioodi jooksul liitu eksporditud vaatlusaluse toote tonni kohta ning alljärgnevad marginaalid arvutati protsendimäärana sama ekspordi CIF-väärtusest tonni kohta.

(932) Arvestades et Jushi ja Hengshi Egypt on omavahel seotud äriühingud, määrati nende eksportivate tootjate kohta ühtne subsiidiumisumma. Pärast lõplike ja täiendavate lõplike järelduste teatavakstegemist esitas CNBMi kontsern samad argumendid, mille esitasid kontserni Hiina äriühingud põhjendustes 624–626 seotud äriühingute ühtsete subsiidiumisummade määramise arvutusmetoodika kohta. See väide lükati tagasi kooskõlas kontserni Hiina osale esitatud väidetega.

(933) Samuti palus CNBMi kontsern komisjonil eraldi esile tõsta, millistes arvutuse lahtrites on näidatud, et kõnealuse kahe eksportiva tootja individuaalsete subsiidiumisummade kaalutud keskmine on arvutatud. Selles osas viitas komisjon lõplike ja täiendavate lõplike järelduste teatavakstegemisel antud teabele. Komisjon ei saanud selle väitega nõustuda, kuna leidis, et esitatud Exceli tabelid sisaldavad kogu vajalikku teavet, sh iga lahtri arvutamise valemeid, ja võimaldavad seega äriühingul kasutatud arvutusmetoodikat jälgida.

(934) Arvestades et koostööd tegevad Egiptuse eksportivad tootjad on ainsad klaaskiust kanga tootjad Egiptuses, kehtestas komisjon kõigi muude äriühingute puhul summa valimisse kaasatud eksportivate tootjate kohta määratud suurima summa tasemele.

Äriühingu nimi	Tasakaalustatavate subsiidiumide summa
CNBMi kontsern Egiptuses	10,9 %
Kõik muud äriühingud	10,9 %

5. **KAHJU**

5.1. **Liidu tootmisharu määratlus**

(935) Uurimisperioodil valmistas liidus samasugust toodet 16 tootjat. Nad moodustavad liidu tootmisharu alusmääruse artikli 9 lõike 1 tähenduses.

(936) Tehti kindlaks, et uurimisperioodil oli klaaskiust kanga kogutoodang liidus ligi 115 000 tonni. Komisjon tegi selle näitaja kindlaks kaebuse esitajalt küsimustikule saadud kontrollitud vastuste põhjal, mida võrreldi ja vajaduse korral ajakohastati valimisse kaasatud liidu tootjate küsimustiku kontrollitud vastustega. Nagu on märgitud põhjenduses 83, koosneb valim neljast liidu tootjast, kelle toodang moodustab üle 40 % samasuguse toote kogutoodangust liidus.

5.2. **Liidu tarbimine**

(937) Komisjon tugines liidu tarbimise ja impordimahtude väljaselgitamisel Eurostati kohandatud andmetele, kasutades kaebuse esitaja väljapakutud metoodikat. Kümnekohaliste TARICi koodide tasandi andmete põhjal jäeti kasutatavast impordistatistikast välja väike hulk sisendeid. Komisjon kontrollis HRV ja Egiptuse koostööd tegevatelt eksportivatelt tootjatelt saadud teabe põhjal kaebuse esitaja hinnanguid sellele, milline on vaatlusaluse toote algatamisteates ([199]) märgitud CN-koodide ([200]) all imporditava koguse osakaal, ning kinnitas need.

(938) Muudest kolmandatest riikidest pärit impordi mahud ja väärtus tehti kindlaks uurimise käigus, tuginedes muudes kolmandates riikides klaaskiust kangast tootvate ja liitu importivate äriühingute otsestele teadmistele. Kaebuse esitaja esitas lisaks kaebuses märgitud andmetele kõigi kolmandate riikide ajakohastatud turuteabe uurimisperioodi kohta.

(939) Komisjon selgitas liidu tarbimise välja liidu tootmisharu liidu turu müügimahtude põhjal, millele oli liidetud Eurostati Comexti andmebaasi kantud import kõikidest kolmandatest riikidest, mida kohandati nii, nagu on kirjeldatud põhjendustes 937 ja 938.

([199]) CN-koodid 7019 39 00, 7019 40 00, 7019 59 00 ja 7019 90 00.
([200]) Kombineeritud nomenklatuuri koodid.

(940) Liidu tarbimine muutus järgmiselt.

Tabel 2

Liidu tarbimine (tonnides)

	2015	2016	2017	Uurimisperiood
Liidu kogutarbimine	153 287	175 827	181 464	168 270
Indeks	*100*	*115*	*118*	*110*

Allikas: Comext, kaebus.

(941) Liidu tarbimine suurenes vaatlusalusel perioodil ligikaudu 153 000 tonnilt 2015. aastal ligikaudu 168 000 tonnini uurimisperioodil (9,8 %).

(942) Oma märkustes lõplike järelduste kohta palus üks CNBMi kontserni (Hiina) eksportivatest tootjatest täiendavaid järeldusi, milles selgitataks aluseks võetud impordi- ja tarbimisandmeid ning nende väljaselgitamiseks kasutatud üksikasjalikku metoodikat. Nende väitel oli see vajalik seetõttu, et kaebuses kasutatud arvnäitajad erinesid järeldustes teatavaks tehtud arvnäitajatest.

(943) Väide, et asjakohased arvnäitajad on jäetud teatavaks tegemata, on vale. Klaaskiust kanga liidu tarbimise väljaselgitamiseks kasutatud arvnäitajad tehti kõigile huvitatud isikutele teatavaks 27. veebruari 2020. aasta lõplikes järeldustes. Kaebuses kasutatud arvnäitajate erinevus ei tulene metoodika muutusest, vaid ühest küljest kaebuse ja uurimise eri perioodidest, nagu on selgitatud eespool, ja teisest küljest uurimise käigus kogutud üksikasjalikumate andmete kättesaadavusest. Kui kaebuse esitaja pidi asjaomaste CN-koodidega impordi hulgast muu kui klaaskiust kanga väljaarvamiseks tuginema turuteabele, siis komisjonil on ligipääs TARICi koodide tasandi impordiandmetele. Nagu on mainitud põhjenduses 937, kasutas komisjon neid andmeid selleks, et arvata välja sellised tooted, mida imporditi teistele toodetele määratud TARICi koodidega. Lisaks perioodide erinevusele oli komisjonil ligipääs valimisse kaasatud liidu tootjate tegelikele andmetele, mille kontrollimine tõi mõnel juhul kaasa kajastatud andmete korrigeerimise.

(944) Oma märkustes lõplikele järeldustele kordas Hiina valitsus, et kaebuse esitajate impordiandmete kohandused viisid tõenäoliselt selleni, et Venemaa impordimahte alahinnati suuresti, samal ajal kui HRV suhtes kohaldatud meetod oli erinev ja HRV-le ebasoodus.

(945) Nagu on kirjeldatud põhjenduses 18, põhinesid Venemaa impordiandmed Eurostati andmetel, mida võrreldi Venemaa kahe tuntud klaaskiust kanga tootja andmetega. Koostööd tegevate Hiina eksportivate tootjate esitatud ekspordimahu andmed uurimise ajal moodustasid kogu impordi, mis kajastub Eurostatis asjaomaste TARICi koodide all, seega käsitati kogu eksporti vaatlusaluse toote ekspordina.

(946) Seepärast lükati tagasi väide, et impordimahtude määramiseks kasutatud meetodid viisid kallutatud tulemusteni.

5.3. **Import asjaomastest riikidest**

5.3.1. *Asjaomastest riikidest pärit impordi mõju kumulatiivne hindamine*

(947) Komisjon uuris, kas vastavalt alusmääruse artikli 8 lõikele 3 on asjaomastest riikidest pärit klaaskiust kanga importi vaja hinnata kumulatiivselt.

(948) Nimetatud säte näeb ette, et rohkem kui ühest riigist pärit importi hinnatakse kumulatiivselt ainult sel juhul, kui on kindlaks tehtud, et:

a) tasakaalustatava subsiidiumi summa, mis selgitatakse välja igalt maalt pärit impordi puhul eraldi, on suurem kui alusmääruse artikli 14 lõikes 5 määratletud miinimumkünnis ja neist riikidest pärit impordi maht ei ole tühine ning

b) impordi mõju kumulatiivne hindamine on importtoodete vahelise konkurentsi tingimusi ning importtoodete ja samasuguste liidu toodete vahelise konkurentsi tingimusi arvestades vajalik.

(949) HRVst ja Egiptusest pärit impordi puhul välja selgitatud tasakaalustatavate subsiidiumide summa ületas alusmääruse artikli 14 lõikes 5 sätestatud miinimumkünnist. Impordimaht ei olnud alusmääruse artikli 10 lõike 9 mõistes tähtsusetu. Vastupidi – uurimisperioodil oli HRVst pärit impordi turuosa 22,3 % (37 558 tonni) ja Egiptusest pärit impordi turuosa 9,1 % (15 334 tonni).

(950) Konkurentsitingimused HRVst ja Egiptusest subsideeritud impordi vahel ning impordi ja samasuguste toodete müügi vahel liidus olid sarnased. Täpsemalt öeldes konkureerisid importtooted üksteisega ja liidus toodetud klaaskiust kangaga, sest neid müüakse samade müügikanalite kaudu ja samadele kliendikategooriatele. Impordihindade kohta nähtub tabelist 4, et kuigi üldine hinnatase oli iga asjaomase riigi puhul erinev, olid suundumused üldjoontes samad: nimelt toimus vaatlusalusel perioodil üldine langus ning 2017. aastal ja uurimisperioodil hinnad stabiliseerusid, lüües mõlemal puhul liidu tootmisharu liidusisesed müügihinnad märkimisväärselt alla.

(951) Oma märkustes lõplike järelduste teatavakstegemise kohta kordas Hiina valitsus, et asjaomastest riikidest pärit subsideeritud impordi mõju kumulatiivse hindamise nõudeid ei ole täidetud, kuna see oleks vastuolus komisjoni tavaga nõuda asjaomastest riikidest pärit impordi kogumahu, turuosa ja hinna sarnasust, mis Hiina valitsuse sõnul HRV ja Egiptuse importide vahel praeguse juhtumi puhul puudub. Selle väite kinnituseks osutas Hiina valitsus varasematele dumpinguvastastele uurimistele ([201]) ja Maailma Kaubandusorganisatsiooni (WTO) vaekogu toruliitmike juhtumile ([202]). Peale selle väitis Hiina valitsus, et impordid ise ei põhjustanud kahju, kuna need arenesid sarnaselt liidu tootmisharu müügimahuga.

(952) Oma märkustes lõplike järelduste kohta väitis Hiina valitsus ka seda, et käesolevas uurimises puudus Egiptuse import kuni 2017. aastani ja seega ei konkureerinud see suurema osa uurimisperioodist Hiina impordiga. Peale selle väitis Hiina valitsus, et 2015.–2018. aastal olid Egiptuse ja Hiina impordimahtude ja turuosade suundumused vastupidised. Viimasena väitis Hiina valitsus, et Egiptuse impordihinnad olid Hiina impordihindadest järjepidevalt madalamad. Seega järeldas Hiina valitsus, et konkurentsitingimused ühelt poolt Hiinast pärit impordi ja teiselt poolt Egiptusest pärit impordi vahel ei olnud sarnased ja seetõttu ei tohiks neid kumuleerida.

(953) Komisjon tuletab meelde, et asjaolude analüüs selle kohta, kas kumulatiivse hindamise tingimused on kindla juhtumi puhul täidetud, tehakse igal üksikjuhul eraldi, võttes arvesse iga juhtumi eripära ja asjaolusid.

(954) Vastupidi sellele, mida väitis Hiina valitsus, ei ole alusmääruse artikli 8 lõikes 3 sätestatud impordi sarnasuse nõuet seoses kogumahu, turuosa ja hinnaga, vaid sätestatud, et impordi mõju kumulatiivne hindamine on importtoodete vahelise konkurentsi tingimusi ning importtoodete ja samasuguste liidu toodete vahelise konkurentsi tingimusi arvestades vajalik. Kõnealune analüüs võib hõlmata elemente nagu impordimaht, turuosa ja impordihind, mis ei tähenda aga, et need elemendid peavad olema sarnased absoluutarvudes.

(955) Käesoleval juhul ja nagu põhjenduses 33 juba märgitud, näitas nii Hiinast kui ka Egiptusest pärit import 2015.–2017. aastal tõususuunda, kuigi see tõus oli tuntavam Egiptusest pärit impordi puhul, eelkõige aastatel 2016–2017. Ent see ei lükka ümber järeldust, et kummagi riigi import konkureeris teise riigi impordiga ja liidu tootmisharu müügiga liidu turul. Asjaolu, et Egiptuse import asendas osaliselt Hiina impordi, tõendas ühtlasi, et konkurentsitingimused olid sarnased. Hoolimata Hiinast pärit impordimahu vähenemisest uurimisperioodil olid üldised imporditasemed vaatlusalusel perioodil märkimisväärsed ja näitasid üldist kasvusuunda kogu perioodil.

([201]) Teatavad rauast, legeerimata terasest või muust legeerterasest kuumvaltsitud lehttooted (Brasiilia, Iraan, Venemaa, Ukraina), ELT 2017 (L 258) lk 24, põhjendused 234–240, WTO vaekogu aruanne, *Euroopa Komisjon – Toruliitmikud*, punktid 7.245–7.267.
([202]) WTO vaekogu aruanne, *Mehhiko – Terastorud*, punkt 7.56.

(956) Seoses impordihindadega, nagu põhjenduses 950 juba märgitud, ja erinevalt sellest, mida on väitnud Hiina valitsus, olid nii Hiina kui ka Egiptuse üldsuundumused vaatamata Egiptusest pärit impordi keskmiselt madalamatele hindadele sarnased, st need vähenesid vaatlusalusel perioodil ja lõid liidu tootmisharu müügihinnad liidu turul pidevalt alla.

(957) Seetõttu lükkas komisjon tagasi Hiina valitsuse vastuväited HRVst ja Egiptusest pärit subsideeritud impordi mõju kumulatiivse hindamise kohta. Seega ei ole asjakohane Hiina valitsuse väide, et Hiinast pärit import ise poleks kahju põhjustanud.

(958) Eeltoodut arvesse võttes järeldati, et alusmääruse artikli 8 lõikes 3 sätestatud kriteeriumid olid täidetud ning HRVst ja Egiptusest pärit importi uuriti kahju väljaselgitamiseks kumulatiivselt.

5.3.2. *Asjaomastest riikidest pärit impordi maht ja turuosa*

(959) Nagu on selgitatud põhjendustes 937 ja 938, määras komisjon impordimahud ja -hinnad kindlaks korrigeeritud Eurostati andmete alusel. Impordi turuosa väljaselgitamiseks võrreldi impordimahtu liidu tarbimisega. Oma märkustes lõplike järelduste kohta ja nagu põhjenduses 944 märgitud, väitis Hiina valitsus, et Hiinast pärit impordi mahtude määramise meetodid olid kallutatud. Põhjenduses 945 nimetatud põhjustel lükati selle kohta esitatud väited tagasi.

(960) Import HRVst ja Egiptusest liitu muutus järgmiselt.

Tabel 3

Impordimaht ja turuosa

	2015	2016	2017	Uurimisperiood
Import HRVst tonnides	34 470	42 507	44 278	37 558
Indeks	*100*	*123*	*129*	*109*
Import Egiptusest tonnides	108	417	6 092	15 334
Indeks	*100*	*386*	*5 641*	*14 198*
Import asjaomastest riikidest tonnides	34 578	42 924	50 370	52 892
Indeks	*100*	*124*	*145*	*153*
HRV turuosa	22,5 %	24,2 %	24,4 %	22,3 %
Indeks	*100*	*108*	*109*	*99*
Egiptuse turuosa	0,1 %	0,2 %	3,4 %	9,1 %
Indeks	*100*	*337*	*4 765*	*12 934*
Asjaomaste riikide turuosa	22,6 %	24,4 %	27,8 %	31,4 %
Indeks	*100*	*108*	*123*	*139*

Allikas: Comext, asjaomaste riikide eksportivate tootjate vastused väljavõttelise uuringu vormile.

(961) Import asjaomastest riikidest suurenes vaatlusalusel perioodil 53 %: peaaegu 35 000 tonnilt 2015. aastal peaaegu 53 000 tonnini uurimisperioodil. Asjaomaste riikide turuosa suurenes seega 22,6 %-lt 2015. aastal 31,4 %-le uurimisperioodil – peaaegu 9 protsendipunkti võrra. Kasv oli kogu vaatlusalusel perioodil pidev nii absoluutarvudes kui ka suhteliselt.

5.3.3. *Asjaomastest riikidest pärit impordi hinnad ja hinna allalöömine*

(962) Nagu on selgitatud põhjenduses 937, tegi komisjon impordihindade suundumused kindlaks Eurostati andmete põhjal.

(963) Selle alusel muutus asjaomastest riikidest pärineva liidu impordi keskmine hind järgmiselt.

Tabel 4

Impordihinnad (eurot/kg)

	2015	2016	2017	Uurimisperiood
HRVst pärit impordi hind	1,78	1,75	1,69	1,63
Indeks	*100*	*99*	*95*	*91*
Egiptusest pärit impordi hind	1,36	1,40	1,32	1,32
Indeks	*100*	*103*	*98*	*97*
Asjaomastest riikidest pärit impordi hind	1,78	1,75	1,64	1,54
Indeks	*100*	*99*	*92*	*86*

Allikas: Comext.

(964) Nagu on näha tabelist 8, olid asjaomastest riikidest pärit impordi hinnad alati madalamad kui valimisse kaasatud liidu tootjate keskmine müügihind. Asjaomastest riikidest pärit impordi keskmised hinnad langesid vaatlusalusel perioodil 1,78 eurolt kilogrammi kohta 1,54 eurole kilogrammi kohta (st peaaegu 14 %).

(965) Et selgitada välja hinna allalöömine ka uurimisperioodil, võrdles komisjon:

— valimisse kaasatud koostööd tegevatelt Hiina ja Egiptuse tootjatelt pärineva impordi kaalutud keskmisi hindu tooteliigi kohta esimese sõltumatu liidusisese kliendi jaoks ([203]) (need tehti kindlaks CIF-hinna alusel (kulud, kindlustus, vedu), tehes asjakohased kohandused, et võtta arvesse üksnes HRV-le kohaldatavaid tollimakse ja mõlema riigi impordijärgseid kulusid), ning

— vastavaid valimisse kaasatud liidusiseste tootjate tehasehindade tasemele kohandatud kaalutud keskmisi müügihindu tooteliigi kohta liidusiseste sõltumatute klientide jaoks.

(966) Hindu võrreldi tooteliikide kaupa, tehes vajaduse korral nõuetekohaseid kohandusi ning arvates maha tagasimaksed ja hinnaalandused. Komisjon pidas põhjendatuks jätta komplektid hinna allalöömise kvantifitseerimisel arvestusest välja. Arvestades komplektide unikaalset kombinatsiooni, tähendaks nende võrdlemine tõenäoliselt erinevate komplektide võrdlemist. Võrdluse tulemust väljendati protsendina oletuslikust käibest uurimisperioodil. Selle saamiseks korrutatakse keskmine liidu tootmisharu müügihind iga tooteliigi kohta liitu imporditud võrreldava tooteliigi kogusega. See näitas liidu tootjate hindade märkimisväärset allalöömist – vahemikus 15,4 % kuni 55,8 % Hiina puhul ja 30,5 % kuni 54,9 % Egiptuse puhul –, mille tulemusena oli valimisse kaasatud koostööd tegevate HRV ja Egiptuse eksportivate tootjate kaalutud keskmine marginaal vastavalt 32,3 % ja 31,5 %.

([203]) Klaaskiust kangast toodetakse enamasti eritellimusel vastavalt kliendi juhistele; seega moodustas müügist väga suure osa otsemüük sõltumatutele lõppklientidele. Müük hulgimüüjatele moodustas asjaomaste riikide kogumüügist [1–5 %] (ülejäänud osa müüdi lõppkasutajatele). [95–99 %] Hiina ja Egiptuse eksportivate tootjate müügist toimus otse liitu (ülejäänu seotud importijate kaudu). Samuti müüvad valimisse kuuluvad liidu tootjad valdavalt otse sama liiki lõppklientidele, kellele müüdu osakaal moodustab nende müügist [90–95 %], ning üksnes [5–10 %] müügist toimub hulgimüüjatele.

(967) Oma märkustes lõplike järelduste kohta viitas üks CNBMi kontserni (Hiina) eksportivatest tootjatest üldiselt oma märkustele hinna allalöömise ja kahjumarginaalide arvutuste kohta, mis lisati lõplikele järeldustele eraldiseisvas dumpinguvastases uurimises. Nad kordasid samu märkuseid käesoleva subsiidiumivastase uurimise käigus. Kõnealused märkused olid aga kohandatud vastavalt dumpinguvastase uurimise konkreetsetele aspektidele ja viitasid konkreetsetele artiklitele Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EL) 2016/1036 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Liidu liikmed, ([204]) ning CNBMi kontsern (Hiina) ei täpsustanud täiendavalt, millised märkused täpselt oleksid käesoleva subsiidiumivastase uurimise käigus kohaldatavad. Komisjon käsitles kõiki sellega seoses esitatud märkusi komisjoni rakendusmääruses (EL) 2020/492, millega kehtestatakse lõplik dumpinguvastane tollimaks Hiina Rahvavabariigist ja Egiptusest pärit teatavate kootud ja/või nõeltöödeldud klaaskiust kangaste impordi suhtes ([205]) (edaspidi „määrus (EL) 2020/492“). Seetõttu käsitletakse selles määruses üksnes neid märkusi, mis olid otseselt seotud hindade allalöömise marginaalide arvutamisega.

(968) Rääkides hinna (eelkõige ekspordihinna) allalöömise arvutamisel kasutatavatest elementidest, peab komisjon välja selgitama liidu turul liidu tootmisharu konkureerimise tegeliku või võimaliku alguspunkti. Alguspunkt on tegelikult esimese sõltumatu importija ostuhind, kuna sellel äriühingul on põhimõtteliselt valik osta kas liidu tootmisharult või kolmandate riikide klientidelt. Seevastu seotud importijate edasimüügihindade analüüs ei näita punkti, milles toimub tegelik konkureerimine. Tegu on vaid punktiga, milles eksportija väljakujunenud müügistruktuur üritab leida kliente, kuid see leiab aset alles pärast punkti, milles importimise otsus on juba tehtud. Tõepoolest, kui eksportival tootjal on liidus välja kujunenud sidusettevõtjate süsteem, on nad juba otsustanud, et nende kaubaallikad asuvad kolmandates riikides. Seega peaks võrdluspunkt asuma vahetult pärast seda, kui kaup ületab liidu piiri, mitte jaotusahela hilisemas etapis, nt kauba müümisel lõppkasutajale.

(969) Selline lähenemisviis tagab järjepidevuse ka juhtudel, kui eksportiv tootja müüb tooteid otse sõltumatule kliendile (importijale või lõppkasutajale), sest sellisel juhul ei kasutataks edasimüügihindu juba nende määratlusest lähtudes. Teistsuguse lähenemisviisi puhul diskrimineeritaks eksportivaid tootjaid üksnes nende poolt kasutatava müügikanali alusel.

(970) Sellisel juhul ei saa impordihinda võtta nimiväärtusena, kuna eksportiv tootja ja importija on seotud. Seega tuleb usaldusväärse turutingimustele vastava impordihinna kindlaksmääramiseks kasutada sellise hinna ümberarvutamisel alguspunktina seotud importija edasimüügihinda.

(971) Samuti märgib komisjon, et praeguses juhtumis toimub enamik müügist nii liidu tootmisharu puhul kui ka eksportivate tootjate puhul otse (st ilma kauplejate ega importijateta). Selline otsemüük moodustab liidu tootmisharu müügist [üle 95 %] ning eksportivate tootjate müügist [üle 95 %].

(972) Olgugi et komisjon jääb eelkirjeldatud arutluskäigule kindlaks, tehti terviklikkuse huvides hinna allalöömise kohta täiendavad arvutused.

(973) Komisjon võttis arvesse üksnes liidu tootmisharu ja eksportivate tootjate tehtud otsemüüki, mis, nagu eespool märgitud, moodustab kummagi poole müügist ülekaalukalt suure osa. Nende arvutuste põhjal leiti, et CNBMi kontsern (Hiina), CNBMi kontsern (Egiptus) ja Yuntianhua kontsern lõid liidu tootmisharu hinnad alla vastavalt 45,4 %, 30,8 % ja 14,7 %.

(974) Kokkuvõtteks ei ole hinna allalöömise marginaalid eri arvutuskäikude puhul oluliselt erinevad. Seetõttu lükati kõik väited selles küsimuses tagasi.

(975) Peale lõplike järelduste teatavakstegemist taotles Yuntianhua kontsern täiendavate järelduste teatavakstegemist seoses hinna allalöömisega tooteliikide kaupa, viidates oma märkustele, mis esitati eraldiseisvas dumpinguvastases uurimises vastusena nimetatud uurimises esitatud täiendavate lõplike järelduste teatavakstegemisele, mida on mainitud põhjenduses 121. Yuntianhua kontsern nõudis oma märkuses, et talle tuleks teatavaks teha kõigi liidu

([204]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2016. aasta määrus (EL) 2016/1036 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Liidu liikmed (ELT L 176, 30.6.2016, lk 21) (edaspidi „dumpinguvastane alusmäärus“).

([205]) ELT L 108, 6.4.2020, lk 1. Põhjendused 387–400.

tootmisharu müüdud tooteliikide müügikogused ja -hinnad olenemata sellest, mitu valimisse kaasatud liidu tootjat konkreetset tooteliiki müüs. Ta lükkas tagasi komisjoni seisukoha, et kui mingi konkreetse tooteliigiga seotud müügiandmed puudutasid vaid kahte või vähemat liidu tootjat, oleks kolmandal isikul võimalik nende alusel tuvastada üksiku liidu tootja andmed. Kuna Yuntianhua kontsernil ei ole enda väitel selleks vajalikku turuteavet, ei ole mingit põhjust selliseid andmeid konfidentsiaalsena hoida. Teise võimalusena väitis Yuntianhua kontsern, et komisjon peaks koostama vähemalt sisuka mittekonfidentsiaalse kokkuvõtte arvutuste kohta, esitades nende tooteliikide puhul, mida tootsid kaks või vähem liidu tootjat, müügiandmete vahemiku.

(976) Konfidentsiaalsuse huvides ei saa üksnes ühte või kahte liidu tootjat puudutavaid andmeid avalikustada. Samamoodi koheldakse eksportivaid tootjaid, kelle individuaalset teavet ei tehta kättesaadavaks isegi anonüümselt. Uurimine on näidanud, et klaaskiust kanga turg on suhteliselt läbipaistev: suurte koguste kasutajad ostavad kaupa piiratud hulgalt serditud tootjatelt liidus ja Hiinas. Seega on mõistlik eeldada, et liidus ja asjaomastes riikides tegutsevad klaaskiust kanga tootjad sageli teavad, kes konkreetset tooteliiki pakub. Seega tooks andmevahemiku avalikustamine kaasa suure riski, et avalikustatakse konfidentsiaalsed äriandmed, mida komisjon püüab kaitsta. Igal juhul avalikustas komisjon üksikasjalikumad arvutused kõigi tooteliikide kohta, mida tootis kolm või rohkem liidu tootjat ning mis moodustasid Yuntianhua kontserni liitu müüdud mahust umbes 70 % ja samaväärsetest liidu tootmisharu müüdud tooteliikidest üle 70 %. Nende arvutustega seoses Yuntianhua kontsernil küsimusi ei tekkinud. Seepärast lükati see väide tagasi.

(977) Oma märkustes lõplike järelduste kohta väitis Yuntianhua kontsern, et hinna allalöömise arvutused ei oleks põhinenud hindade võrdlusel samal kaubandustasandil, viidates üldiselt oma märkustele, mille ta tegi eraldiseisva dumpinguvastase uurimise käigus lõplike järelduste teatavakstegemise ja täiendavate lõplike järelduste teatavakstegemise järel, ilma et ta oleks samas täpsustanud, millistele konkreetsetele väidetele ta viitas. Sarnase väite tegi ka Hiina valitsus peale lõplike järelduste teatavakstegemist.

(978) Nagu on mainitud põhjenduses 971, moodustab otsemüük [rohkem kui 95 %] liidu tootmisharu müügist. Peale selle, nagu on märgitud põhjenduses 973, näitavad hinna allalöömise marginaalide arvutused nii lõppkasutajatele tehtud müügi kui ka otsemüügi põhjal, et hindu on alla löönud kõik eksportivad tootjad, sealhulgas Yuntianhua kontsern. Seepärast lükati see märkus tagasi.

(979) Oma märkustes lõplike järelduste kohta kordas Yuntianhua kontsern ka oma väidet, et teha oleks tulnud segmendipõhine kahju analüüs. Väite põhjendamiseks viitas Yuntianhua kontsern, nagu eespool, üksnes väga üldiselt märkustele, mis esitati eraldiseisva dumpinguvastase uurimise käigus lõplike järelduste teatavakstegemise ja täiendavate lõplike järelduste teatavakstegemise järel, ilma et ta oleks samas täpsustanud, millistele konkreetsetele väidetele või argumentidele ta viitas. Yuntianhua kontsern väitis eelkõige, et valimisse kaasatud liidu tootjad olid spetsialiseerunud ja tootsid klaaskiust kanga liike spetsiaalselt konkreetse kasutaja jaoks. Ta väitis, et tegemist oli algseadmete valmistaja kliendipõhiste toodetega, mille puhul hinna allalöömist ei arvutata. Nende toodete suhtes ei tohiks kehtestada meetmeid.

(980) Eksportiva tootja oletus ei ole faktiliselt õige. Uurimine on näidanud, et klaaskiust kangast ei toodetud algseadmete valmistajana. Komisjon leidis, et enamiku kasutusvaldkondade puhul toodetakse klaaskiust kangast tellimuse alusel vastavalt klientide juhistele ning seetõttu toimub valdav enamik müügist (nii liidu tootjate kui ka eksportivate tootjate puhul) otse sõltumatutele lõppklientidele. Seega on klientide juhistele vastav müük klaaskiust kanga turu iseloomulik omadus ega viita kuidagi eraldiseisva algseadmete valmistajate segmendi olemasolule. Seda võib näha ka Yuntianhua kontserni avalikustatud andmetest. Kolm või neli valimisse kaasatud liidu tootjat tootsid umbes 70 % Yuntianhua kontserni liitu eksporditud tooteliikidest. Samuti märgib komisjon, et uurimisperioodil kattusid liidu tootmisharu müük ja Yuntianhua kontserni müük 92 % ulatuses. See lükkab ümber ka väite, et turul toimub spetsialiseerumine ja liidu tootjad toodavad ühte või mitut liiki tooteid mõnele konkreetsele kasutajale. Peale selle ei

ole õige ka väide, et nende tooteliikide müügihinnad, mida tootsid vaid üks või kaks liidu tootjat, ei löönud liidu tootmisharu müügihindu alla. Komisjon tuvastas hinna allalöömise nelja tooteliigi puhul seitsmest, mille kohta ei olnud konfidentsiaalsuse huvides võimalik üksikasjalikke arvutusi avalikustada. See tähendab, et 18 kattuvast tooteliigist üksnes nelja puhul (mis moodustasid Yuntianhua kontserni ekspordimahust väikese osa) tuvastati, et need ei löö liidu tootmisharu müügihindu alla. Ütlematagi on selge, et tooteliigi tasandil hinna allalöömise kindlakstegemine on üksnes ettevalmistav vaheetapp hindade võrdlemises, mida nõutakse alusmääruse artikli 8 lõikes 2, teisisõnu hinna allalöömise kindlaksmääramises seoses vaatlusaluse tootega tervikuna. Eeltoodu põhjal lükati tagasi väide, et oleks tulnud teha eraldi analüüs eri segmentide põhjal.

(981) Oma märkustes lõplike järelduste kohta väitis Yuntianhua kontsern, et komisjon on kaasanud kahju käsitlevatesse järeldustesse sellised tooted, mis ei kuulu vaatlusaluse toote alla, ning leidis, et üks tema tooteliikidest imporditi sellise CN-koodi alusel, mis selle uurimise alla ei kuulu.

(982) Nagu teatas komisjon selle menetluse algatamise teates, on „CN- ja TARICi koodid [—] esitatud üksnes teavitamise eesmärgil“. Need ei kujuta endast uurimisaluse toote kirjeldust. Tõepoolest oli selle konkreetse juhtumi puhul komisjoni 20. jaanuari 2020. aasta rakendusmääruses (EL) 2020/44, millega kehtestatakse registreerimisnõue teatavate Hiina Rahvavabariigist ja Egiptusest pärit kootud ja/või nõeltöödeldud klaaskiust kangaste impordi suhtes, ([206]) juba märgitud, et uurimisaluse toote importi deklareeriti isegi pärast menetluse algatamist laialdaselt valesti.

(983) Peale selle paluti valimisse kaasatud eksportivatel tootjatel uurimise käigus esitada andmed menetluse algatamise teates märgitud kirjeldusele vastava toote ekspordi kohta liitu. Selles kontekstis esitas Yuntianhua kontsern vaatlusaluse tootena andmed kõnealuse tooteliigi kohta. Igal juhul kontrolliti ja kinnitati kohapealse kontrolli käigus, et kõik küsimustiku vastustes esitatud tooteliigid kuulusid uurimise alla. Seepärast lükati see väide tagasi.

5.4. **Liidu tootmisharu majanduslik olukord**

5.4.1. *Üldised märkused*

(984) Uurides alusmääruse artikli 8 lõike 5 kohaselt subsideeritud impordi mõju liidu tootmisharule, hinnati kõiki vaatlusalusel perioodil liidu tootmisharu seisundit mõjutanud majanduslikke näitajaid.

(985) Nagu on märgitud põhjenduses 83, kasutati liidu tootmisharule põhjustatud võimaliku kahju kindlakstegemiseks väljavõttelist uuringut.

(986) Makromajanduslikud näitajad on: toodang, tootmisvõimsus, tootmisvõimsuse rakendamine, müügimaht, turuosa, kasv, tööhõive, tootlikkus ja tasakaalustatavate subsiidiumide suurus ning varasemast subsideerimisest taastumine.

(987) Mikromajanduslikud näitajad on: keskmine ühikuhind, ühikukulu, keskmised tööjõukulud, kasumlikkus, rahavoog, investeeringud, investeeringutasuvus ja kapitali kaasamise võime.

5.4.2. *Makromajanduslikud näitajad*

5.4.2.1. Toodang, tootmisvõimsus ja tootmisvõimsuse rakendamine

(988) Liidu kogutoodang, tootmisvõimsus ja tootmisvõimsuse rakendamine muutusid vaatlusalusel perioodil järgmiselt.

Tabel 5

Toodang, tootmisvõimsus ja tootmisvõimsuse rakendamine

	2015	2016	2017	Uurimisperiood
Tootmismaht (kg)	124 892 518	134 134 913	130 312 563	114 509 129
Indeks	*100*	*107*	*104*	*92*

([206]) ELT L 16, 21.1.2020, lk 1.

	2015	2016	2017	Uurimisperiood
Tootmisvõimsus (kg)	196 926 458	200 135 505	199 124 465	193 699 831
Indeks	*100*	*102*	*101*	*98*
Tootmisvõimsuse rakendamine	63 %	67 %	65 %	59 %
Indeks	*100*	*106*	*103*	*93*

Allikas: kaebus ja valimisse kaasatud liidu tootjatelt küsimustikule saadud kontrollitud vastused.

(989) Liidu tootmisharu kogutoodang kõikus, ent vähenes vaatlusalusel perioodil 8 %. Kuna tootmisvõimsus püsis kogu vaatlusalusel perioodil peaaegu samal tasemel, vähenes tootmisvõimsuse rakendamine 63 %-lt 59 %-le.

(990) Oma märkustes lõplike järelduste kohta väitis Hiina valitsus, et tootmise ja tootmisvõimsuse vähenemine leidis aset üksnes vaatlusaluse perioodi viimasel aastal ja et seda ei saa pidada üldsuundumuseks. Negatiivne suundumus oleks seega nähtav vaid uurimisperioodil ja selle põhjal ei saa järeldada, et liidu tootmisharu on kandnud olulist kahju. Komisjoni analüüs kahjustaks seega kahjusuundumuste analüüsi kolmeaastase perioodi valimise eesmärki.

(991) Vastupidi sellele, mida väitis Hiina valitsus, on tootmine, tootmisvõimsus ja tootmisvõimsuse rakendamine alates 2016. aastast kuni uurimisperioodini pidevalt vähenenud, seega ei täheldatud vähenemist üksnes uurimisperioodi viimasel aastal. Komisjon leidis, et asjaolu, et tootmismaht ja tootmisvõimsus on aastatel 2015–2016 suurenenud, ei sea kahtluse alla kõnealust üldist langust. Igal juhul kasutatakse uurimisperioodile eelnenud perioode uurimisperioodi võrdlusalusena, et hinnata, kas liidu tootmisharu on praegu saanud olulist kahju või mitte. Ei ole ühtki nõuet, et püsiv vähenemine peab hõlmama kogu vaatlusalust perioodi. Õigupoolest on tavaline, et negatiivsed tegurid on uurimisperioodil teravamad ja kontsentreeritumad, näidates seetõttu olulist kahju.

(992) Seepärast lükati see väide tagasi.

5.4.2.2. Müügimaht ja turuosa

(993) Liidu tootmisharu müügimaht ja turuosa muutusid vaatlusalusel perioodil järgmiselt.

Tabel 6

Müügimaht ja turuosa

	2015	2016	2017	Uurimisperiood
Müügi kogumaht liidu turul (tonnides)	112 925	125 056	123 108	106 723
Indeks	*100*	*111*	*109*	*95*
Turuosa	73,7 %	71,1 %	67,8 %	63,4 %
Indeks	*100*	*97*	*92*	*86*

Allikas: kaebus ja valimisse kaasatud liidu tootjatelt küsimustikule saadud kontrollitud vastused.

(994) Liidu tootmisharu müügimaht vähenes vaatlusalusel perioodil 5 %, samal ajal kui import HRVst ja Egiptusest kokku suurenes 53 %. Arvestades tarbimise suurenemist tõi see endaga kaasa turuosa vähenemise 73,7 %-lt 2015. aastal 63,4 %-le uurimisperioodil, mis tähendas liidu tootmisharu jaoks üle 10 protsendipunkti suurust vähenemist, samal ajal kui HRV ja Egiptuse turuosa kasvas 22,6 %-lt 2015. aastal 31,4 %-le uurimisperioodil, mis tähendas ligi 9 protsendipunkti suurust kasvu.

(995) Oma märkustes lõplike järelduste kohta väitis Hiina valitsus, et liidu tootmisharu müügimahud liidu turul ei näidanud selget vähenemist, kuna need suurenesid 2015.–2017. aastal 9 % ja vähenesid üksnes 2017.–2018. aastal. Peale selle väitis Hiina valitsus, et liidu tootmisharu müügimahud vähenesid 2015.–2018. aastal vaid 5 % ja see vähenemine toimus peamiselt 2018. aastal, mis ei näita seega selget langust vaatlusalusel perioodil.

(996) Vastupidi Hiina valitsuse väitele vähenesid liidu tootmisharu mahud alates 2016. aastast kuni uurimisperioodini pidevalt, täpsemalt kolmel järjestikusel aastal. See on selge vähenemine vaatamata algsele tõusule 2015.–2016. aastal. Lisaks peaks see suundumus olema nähtav üldise tarbimise suurenemise kontekstis vaatlusalusel perioodil, nagu on näidatud põhjenduses 940, mis väljendub veelgi suuremas liidu tootmisharu turuosa kaotuses vaatlusalusel perioodil.

(997) Seepärast lükati see väide tagasi.

(998) Oma märkustes lõplike järelduste kohta väitis Hiina valitsus, et liidu tootmisharu klaaskiust kanga import seotud äriühingutest Indias ja Venemaal tuleks lisada liidu tootmisharu müügile ja turuosale, kuna see import kajastaks liidu tootmisharu teadlikku otsust viia tootmine liidust välja.

(999) Liidu tootmisharu müügimaht liidu turul hõlmab üksnes tooteid, mille on tootnud liidu tootjad liidu turul müümiseks. Liidu tootmisharu turuosa aluseks on liidu tootmisharu enda toodetud samasuguse toote müük liidu turul. Seepärast ei tohiks liidu tootmisharust pärit importi, isegi kui see on pärit liidu tootjatega seotud äriühingutest, pidada liidu tootmisharu müügiks, vaid muudest kolmandatest riikidest pärit impordiks. Muudest kolmandatest riikidest pärit importi käsitletakse põhjuslike seoste analüüsis, täpsemalt põhjendustes 1044–1050.

(1000) Seepärast lükati see väide tagasi.

5.4.2.3. Kasv

(1001) Eespool esitatud andmed tootmise, müügi, mahu ja turuosa kohta näitavad, et liidu tootmisharu ei suutnud vaatlusalusel perioodil kasvaval turul kasvada ei absoluutarvudes ega tarbimisega võrreldes.

5.4.2.4. Tööhõive ja tootlikkus

(1002) Tööhõive ja tootlikkus muutusid vaatlusalusel perioodil järgmiselt.

Tabel 7

Tööhõive ja tootlikkus

	2015	2016	2017	Uurimisperiood
Töötajate arv	1 184	1 221	1 207	1 197
Indeks	*100*	*103*	*102*	*101*
Tootlikkus (kg töötaja kohta)	105 504	109 839	108 001	95 665
Indeks	*100*	*104*	*102*	*91*

Allikas: kaebus ja valimisse kaasatud liidu tootjatelt küsimustikule saadud kontrollitud vastused.

(1003) Vaatlusalusel perioodil oli liidu tööhõive suhteliselt stabiilne, suurenedes vaid 1 %. Tarbimise kasv ei olnud tõepoolest vastavuses tööhõive kasvuga, sest müügi- ja tootmismaht vähenesid. Kuna tootmine vähenes 8 %, kahanes liidu tootmisharu tootlikkus vaatlusalusel perioodil 9 %.

(1004) Oma märkustes lõplike järelduste kohta väitis Hiina valitsus, et stabiilne tööhõive näitab, et liidu tootmisharu tunneb end kindlalt, et tootmise ja müügimahu vähenemine alates 2018. aastast kuni uurimisperioodini on vaid ajutine ning seetõttu ei tulnud tööjõudu vähendada. Hiina valitsus järeldas, et see näitab, et liidu tootmisharu ei kandnud olulist kahju.

(1005) Selle Hiina valitsuse väite kinnituseks ei esitatud tõendeid. Seega peeti liidu tootmisharu väidetavat strateegiat seoses tööhõivenäitajatega puhtspekulatiivseks. Peale selle ei toetanud uurimise faktid sellist eeldust, kuna liidu tootmisharu kandis olulist kahju, nagu on selgitatud käesolevas jaos. Seepärast lükati see väide tagasi.

5.4.2.5. Tasakaalustatavate subsiidiumisummade suurus ja taastumine varasemast subsideerimisest

(1006) Tuvastatud subsiidiumisummad olid miinimumkünnisest oluliselt suuremad. HRVst ja Egiptusest pärit impordi mahtu ja hindu arvestades oli tegelike subsiidiumisummade suurusjärgu mõju liidu tootmisharule suur.

5.4.3. *Mikromajanduslikud näitajad*

5.4.3.1. Hinnad ja neid mõjutavad tegurid

(1007) Valimisse kaasatud liidu tootjate kaalutud keskmised ühiku müügihinnad liidus asuvatele klientidele muutusid vaatlusalusel perioodil järgmiselt.

Tabel 8

Keskmine müügihind liidus (eurodes kilogrammi kohta)

	2015	2016	2017	Uurimisperiood
Ühe kilogrammi keskmine tehase müügihind liidus asuvatele sõltumatutele klientidele	2,20	2,11	2,10	2,05
Indeks	*100*	*96*	*96*	*93*
Tootmiskulu kilogrammi kohta	2,18	2,15	2,15	2,25
Indeks	*100*	*99*	*99*	*103*

Allikas: valimisse kaasatud liidu tootjatelt küsimustikule saadud kontrollitud vastused.

(1008) Olgugi et liidu tootjate tootmiskulud suurenesid vaatlusalusel perioodil 3 %, peamiselt tuuleturbiinitootjate suuremahuliste lepingute kaotamise tõttu, vähenes liidu tootjate keskmine ühiku müügihind liidus asuvatele sõltumatutele klientidele uurimisperioodil 7 %. See näitab tõsist hinna allasurumist, mille on põhjustanud vaatlusaluse toote märgatavalt kasvav impordimaht. Nagu selgitatud põhjendustes 1016 ja 1030, mõjutas see liidu tootmisharu finantsolukorda märkimisväärselt, sest tootmine muutus uurimisperioodil kahjumlikuks.

(1009) Oma märkustes lõplike järelduste kohta väitis Hiina valitsus, et asjaomastest riikidest pärit impordi ja tootmiskulu suurenemise vahel puudub seos, kuna need kajastaksid üksnes tööjõukulude suurenemist.

(1010) Kuigi tööjõukulude suurenemine andis tõuke tootmiskulude suurenemisele, oli tootmiskulude suurenemine suuresti tingitud liidu tootmisharu tootmis- ja müügimahu vähenemisest, mis tulenes subsideeritud madala hinnaga impordist. Tootmismahu vähenemine viis ühiku tootmiskulu suurenemiseni, kuna püsikulud jaotati väiksema tootmismahu vahel. Peale selle on väiksemad tellimused masinate seadistuselt töömahukamad ja nõuavad rohkem inimtöötunde ning see mõjutas tööjõu ühikukulu.

(1011) Seepärast lükati see väide tagasi.

5.4.3.2. Tööjõukulud

(1012) Valimisse kaasatud liidu tootjate keskmised tööjõukulud muutusid vaatlusalusel perioodil järgmiselt.

Tabel 9

Keskmised tööjõukulud töötaja kohta (eurodes)

	2015	2016	2017	Uurimisperiood
Keskmised tööjõukulud töötaja kohta	50 005	51 591	52 483	53 092
Indeks	*100*	*103*	*105*	*106*

Allikas: valimisse kaasatud liidu tootjate vastused küsimustikule.

(1013) Ajavahemikus 2015. aastast kuni uurimisperioodini kasvas valimisse kaasatud liidu tootjate keskmine tööjõukulu töötaja kohta 6 %.

5.4.3.3. Laovarud

(1014) Liidu tootjate laovarud muutusid vaatlusalusel perioodil järgmiselt.

Tabel 10

Laovarud

	2015	2016	2017	Uurimisperiood
Lao lõppseis (kg)	5 426 656	6 841 685	6 941 733	6 822 739
Indeks	*100*	*126*	*128*	*126*
Lao lõppseis protsendina toodangust	4,3 %	5,1 %	5,3 %	6,0 %
Indeks	*100*	*117*	*122*	*137*

Allikas: valimisse kaasatud liidu tootjatelt küsimustikule saadud kontrollitud vastused.

(1015) Hoolimata asjaolust, et tavapärastes turutingimustes toodetakse klaaskiust kangaid enamasti tellimuse alusel, mitte lattu, suurenes laovaru vaatlusalusel perioodil järsult – 26 %. See on seletatav asjaoluga, et liidu tootmisharu oli sunnitud tulema toime suuremahuliste tellimuste kaotamisega konkurentidele asjaomastest riikidest. Püüdes hoida keskmist ühikuhinda madalamal tasemel, hoidis liidu tootmisharu masinate seisakud siiski võimalikult lühiajalised, tootes klaaskiust kangast, mida ei olnud võimalik kohe klientidele müüa.

5.4.3.4. Kasumlikkus, rahavoog, investeeringud, investeeringutasuvus ja kapitali kaasamise võime

(1016) Valimisse kaasatud liidu tootjate kasumlikkus, rahavoog, investeeringute maht ja investeeringutasuvus muutusid vaatlusalusel perioodil järgmiselt.

Tabel 11

Kasumlikkus, rahavoog, investeeringud ja investeeringutasuvus

	2015	2016	2017	Uurimisperiood
Sõltumatutele liidu klientidele suunatud müügi kasumlikkus (protsent müügikäibest)	2,5 %	2,2 %	2,0 %	– 3,4 %
Indeks	*100*	*88*	*80*	*– 139*
Rahavoog (eurodes)	8 928 397	5 507 539	8 100 306	1 257 171
Indeks	*100*	*62*	*91*	*14*
Investeeringud (eurodes)	4 572 837	5 164 214	3 963 173	5 050 438
Indeks	*100*	*113*	*87*	*110*
Investeeringutasuvus	15 %	14 %	13 %	– 17 %
Indeks	*100*	*93*	*89*	*– 118*

Allikas: valimisse kaasatud liidu tootjatelt küsimustikule saadud kontrollitud vastused.

(1017) Et selgitada välja valimisse kaasatud liidu tootjate kasumlikkus, tegi komisjon kindlaks sõltumatutele liidu klientidele müüdud samasuguse toote eest saadud maksueelse puhaskasumi protsendina selle müügi käibest. Vaatlusalusel perioodil kasumlikkus vähenes ja muutus uurimisperioodil negatiivseks.

(1018) Netorahavoog näitab liidu tootjate suutlikkust oma tegevust ise rahastada. Vaatlusalusel perioodil netorahavoog vähenes. See vähenes pidevalt, eriti uurimisperioodi lõpus.

(1019) Investeeringud suurenesid vaatlusalusel perioodil mõnevõrra ehk 10 %, kuid ei liikunud sel ajal pidevalt ühes suunas. Suurem osa investeeringutest oli seotud tootmisliinide hooldamisega. Uude klaaskiust kangaga seotud tootmisvõimsusesse ei investeeritud, mis peegeldab turuosa kahanemist.

(1020) Investeeringutasuvus on kasum väljendatuna protsendina investeeringute bilansilisest netoväärtusest. Vaatlusalusel perioodil see vähenes, jõudes uurimisperioodil miinusesse.

(1021) Oma märkustes lõplike järelduste kohta palus CNBMi kontsern (Hiina) komisjonil selgitada vastuolu kaebuses ja lõplikes järeldustes esitatud liidu tootmisharu kasumlikkuse ja müügihindade vahel.

(1022) Pooltele teatavaks tehtud komisjoni järeldused põhinevad valimisse kaasatud liidu tootjate täpsetel mikromajanduslikel andmetel, mida komisjon kohapeal kontrollis. Kaebus aga *„ei hõlma kogu [uurimisperioodi] ning sellele ei kohaldata samal tasemel tõendite esitamise ja avalikustamise kohustust“, nagu märkis eksportiv tootja märkustes lõplike järelduste kohta*. Teised elemendid, mis tõenäoliselt erinevuse põhjustavad, on müügiandmete muutmine pärast kontrollkäike ning liidu tootjate valimisse sellise äriühingu kaasamine, kes kaebuse koostamisel ei osalenud.

(1023) Oma märkustes lõplike järelduste kohta märkis Hiina valitsus, et kuigi kasumlikkus, rahavoog ja investeeringutasuvus on 2015.–2018. aastal vähenenud, tuleneb see peamiselt 2018. aasta vähenemisest.

(1024) Nagu on selgitatud põhjenduses 1017, näitas kasumlikkus vaatlusalusel perioodil selgelt kahanevat suundumust. Suundumus oli eriti märgatav alates 2018. aastast kuni uurimisperioodini. Hiina valitsuse tähelepanekutes seda analüüsi kahtluse alla ei seata. Sama kehtib investeeringutasuvuse kohta. Hiina valitsuse tähelepanekutes ei seata kahtluse alla komisjoni põhjenduses 1020 esitatud analüüsi.

(1025) Rahavooga seotud Hiina valitsuse väide on aga faktiliselt vale. Rahavoog näitas olulist vähenemist juba 2015.–2016. aastal ja mitte ainult 2018. aastast kuni uurimisperioodini. Seepärast lükati see väide tagasi.

(1026) Viimasena väitis Hiina valitsus, et investeeringud suurenesid 2018. aastast kuni uurimisperioodini, samal ajal kui kasumlikkus, rahavoog ja investeeringutasuvus vähenesid. Hiina valitsus väitis, et võttes arvesse sama perioodi stabiilset tööhõivet, osutab see sellele, et liidu tootmisharu ei ole kandnud olulist kahju ja tunneb end tulevikus kindlana.

(1027) Nagu põhjendustes 1004 ja 1005, ei esitatud selle väite kinnituseks tõendeid ning seega peeti seda puhtspekulatiivseks. Nagu põhjenduses 1019 märgitud, oli suurem osa investeeringutest seotud tootmisliinide hooldamisega ja uude klaaskiust kangaga seotud tootmisvõimsusesse ei investeeritud, mis peegeldab turuosa kahanemist.

(1028) Seepärast lükati eeltoodu alusel kõik kasumlikkuse, rahavoo, investeeringute ja investeeringutasuvusega seotud väited tagasi.

5.5. **Järeldus kahju kohta**

(1029) Kõik peamised kahjunäitajad liikusid vaatlusalusel perioodil halvemuse poole. Tootmis- ja müügimaht vähenesid vastavalt umbes 8 % ja 5 %. Võttes arvesse tarbimise kasvu, tähendas müügimahu vähenemine turuosa vähenemist – 73,7 %-lt 2015. aastal 63,4 %-le uurimisperioodil ehk üle 10 protsendipunkti.

(1030) Ka peamised finantsnäitajad kahanesid, mis näitab olulist hinnasurvet liidu turul (vt tabel 8). Niisiis langesid ühiku müügihinnad vaatlusalusel perioodil 7 %, samas kui liidu tootmisharu jaoks suurenes ühiku tootmiskulu 3 %. Keskmise ühikuhinna tõus oli tingitud tootmismahu vähenemisest, kuna tuuleturbiinitootjate eriti suuremahulised ostud kaotati Hiina ja Egiptuse tootjatele. Selle tulemusena muutus liidu tootmisharu kasumlikkus 2,5 % suuruselt kasumilt 2015. aastal 3,4 % suuruseks kahjumiks uurimisperioodil. Sarnast kahjulikku mõju on näha ka rahavoogudes ja investeeringutasuvuses.

(1031) Pärast lõplike järelduste teatavakstegemist väitis Hiina valitsus, et valimisse kaasatud liidu tootja, nimelt Ahlstrom-Munksjö klaaskiu tugevdamise äri (st klaaskiust kanga tootmine) omandamise tõttu Vitrulani kontserni poolt 2019. aasta novembris on tarvis kõnealuse liidu tootja uurimisperioodil tehtud seisukohad ümber hinnata. Hiina valitsus väitis, et uue omaniku ilmsed kavatsused on kasutada klaaskiust kanga tootmist üksnes sisekasutuseks ja et need tooted ei konkureeri enam liidu ülejäänud tootjate toodanguga liidu turul. Samuti väitis Hiina valitsus, et uus omanik on teatanud, et eeldab omandamisest tõusvat kontsernile märkimisväärset kasvu, ja see oleks vastuolus komisjoni järeldustega, et liidu tootmisharu on kandnud olulist kahju.

(1032) Kõnealuse valimisse kaasatud liidu tootja klaaskiust kanga äri omandamine leidis aset pärast uurimisperioodi ja seega ei mõjutanud see sellisena selle liidu tootja esitatud (ja komisjoni kontrollitud) andmeid uurimisperioodi ja vaatlusalust kohta. Kuna kõnealuse uurimise ulatus hõlmab liidu tootmisharu olukorra arengusuuna analüüsi üksnes vaatlusalusel perioodil, ei saa arvesse võtta uurimisperioodi järgseid arengusuundi ning see väide lükati tagasi.

(1033) Ostja avaldus, et ta ootab omandamisest suurt kasvu oma äriühingule, mida täiendavate tõenditega ei põhjendatud, ei saa seada kahtluse alla komisjoni üksikasjalikku analüüsi kogu liidu tootmisharu kõigi kahjunäitajate kohta vaatlusalusel perioodil. Analüüsis näidati selgelt, et liidu tootmisharu on kandnud olulist kahju ja seda järeldust ei saa seada kahtluse alla sellise põhjendamatu väitega. Seepärast lükati see väide tagasi.

(1034) Oma märkustes lõplike järelduste kohta väitis Hiina valitsus, et komisjoni järeldused kahju kohta põhinesid peamiselt vaatlusaluse perioodi viimasel aastal (st suundumused alates 2018. aastast kuni uurimisperioodini), eirates vaatlusalusele perioodile eelnevaid aastaid, mis näitasid kas positiivseid või stabiilseid suundumusi ja mõnel juhul väiksemaid negatiivseid suundumusi. Selle põhjal väitis Hiina valitsus, et komisjon eksis, järeldades, et liidu tootmisharu kandis olulist kahju.

(1035) Neid märkusi käsitleti põhjendustes 991, 996 ja 1023–1028. Nagu neis põhjendustes märgitud, oli see väide põhjendamatu ja lükati seega tagasi.

(1036) Viimasena väitis Hiina valitsus oma märkustes lõplike järelduste kohta, et ei ole tõenäoline, et liidu tootmisharu kannab tulevikus olulist kahju.

(1037) Alusmääruse artikli 8 lõikes 4 nimetatud kahjunäitajate suundumused määrati kindlaks praeguse uurimise vaatlusalusel perioodil. Liidu tootmisharu andmed koguti ja kontrolliti selle ajavahemiku kohta ning olulist kahju näitavad selged suundumused määrati kindlaks selle alusel. Puudub nõue pikendada uurimist üle kõnealuse kindlaks määratud ajavahemiku. Õigupoolest on alusmääruse artikli 11 lõikes 1 (viimane lõik) sätestatud, et reeglina ei tohiks teavet uurimisperioodile järgneva perioodi kohta arvesse võtta. Hiina valitsus ei esitanud teavet ega muid tõendeid, mis seaksid kahtluse alla komisjoni järeldused või põhjendaks kõrvalekaldumist artikli 11 lõike 1 üldreeglist. Seepärast hinnati see väide spekulatiivseks ja lükati tagasi.

(1038) Selle põhjal tegi komisjon järelduse, et liidu tootmisharu kandis ilmselgelt olulist kahju.

6. **PÕHJUSLIK SEOS**

(1039) Kooskõlas alusmääruse artikli 8 lõikega 5 uuris komisjon, kas HRVst ja Egiptusest pärit subsideeritud import põhjustas liidu tootmisharule olulist kahju. Alusmääruse artikli 8 lõike 6 kohaselt uuris komisjon ka seda, kas liidu tootmisharu võisid samal ajal kahjustada muud teadaolevad tegurid. Komisjon jälgis, et HRVst ja Egiptusest pärit subsideeritud impordile ei omistataks võimalikku muudest teguritest tingitud kahju. Need tegurid olid muudest kolmandatest riikidest pärinev import, klaaskiust kanga nõudluse vähenemine ajavahemikul 2017–2018, toorainekulude kasv, pakkumise paindlikkuse puudumisest tingitud enda tekitatud kahju ning tuuleturbiinide paigaldamise vähenemine aastatel 2017–2018.

6.1. **Subsideeritud impordi mõju**

(1040) HRVst ja Egiptusest pärit impordi maht ja kumulatiivne turuosa suurenesid vaatlusalusel perioodil vastavalt 53 % ja 39 %. See kasv ületab oluliselt samal ajal toimunud tarbimise kasvu, mis oli peaaegu 9 %. Samal ajal kaotas liidu tootmisharu üle 5 % müügimahust ja üle 10 protsendipunkti turuosast. Peale selle langesid HRVst ja Egiptusest pärit impordi hinnad vaatlusalusel perioodil keskmiselt peaaegu 14 % ning lõid liidu tootmisharu hinnad uurimisperioodil alla 15,4–55,8 % ja keskmiselt 32,3 %. Need HRVst ja Egiptusest pärit impordi madalad hinnad avaldasid uurimisperioodil märkimisväärset hinnasurvet, mis ei võimaldanud liidu tootmisharul tõsta oma hindu keskmistest tootmiskuludest suuremaks. Vastupidi, liidu tootmisharu hinnad langesid vaatlusalusel perioodil peaaegu 7 %. Sellest tulenevalt vähenes liidu tootmisharu kasumlikkus pidevalt ja jõudis uurimisperioodil 3,4 %-lise kahjumini.

(1041) Põhjendustes 935–1038 esitatud kahjunäitajate analüüs näitab, et liidu tootmisharu majanduslik olukord muutus vaatlusalusel perioodil halvemaks ning see langes kokku HRVst ja Egiptusest pärit subsideeritud impordi kasvuga, kusjuures selgus, et uurimisperioodil lõid dumpinguhinnad liidu tootmisharu hinnad oluliselt alla.

(1042) Üks kasutaja väitis, et liidu tootmisharu kantud olulise kahju ja asjaomastest riikidest pärit impordi suurenemise vahel ei ole ajalist kokkulangevust. See kasutaja väitis, et samal ajal kui liidu tootmisharu olukord 2017. aastast uurimisperioodini halvenes, oli asjaomastest riikidest pärit impordi maht ja turuosa tegelikult vähenenud.

(1043) Ent nagu on näidatud põhjenduses 960 esitatud tabelis 3, suurenes asjaomastest riikidest pärit import 2017. aastast kuni uurimisperioodini 50 370 tonnist 52 892 tonnini ja nende turuosa 27,8 %st 31,4 %-ni. Seepärast lükati see väide tagasi.

6.2. **Muude tegurite mõju**

6.2.1. *Muudest kolmandatest riikidest pärit import*

(1044) Muudest kolmandatest riikidest pärit impordi maht muutus vaatlusalusel perioodil järgmiselt.

Tabel 12

Import kolmandatest riikidest

Riik		2015	2016	2017	Uurimisperiood
India	Impordi maht tonnides	1 057	2 495	3 290	3 095
	Indeks	*100*	*236*	*311*	*293*
	Turuosa	0,7 %	1,4 %	1,8 %	1,8 %
	Indeks	*100*	*206*	*263*	*267*
	Impordihind (eurot/kg)	1,45	1,46	1,42	1,34
	Indeks	*100*	*101*	*98*	*93*
Venemaa	Impordi maht tonnides	2 071	2 013	2 047	2 352
	Indeks	*100*	*97*	*99*	*114*
	Turuosa	1,4 %	1,1 %	1,1 %	1,4 %
	Indeks	*100*	*85*	*84*	*103*
	Impordihind (eurot/kg)	1,47	1,41	1,39	1,31
	Indeks	*100*	*96*	*94*	*89*
Muud kolmandad riigid (v.a India ja Venemaa)	Impordi maht tonnides	2 657	3 339	2 649	3 208
	Indeks	*100*	*126*	*100*	*121*
	Turuosa	1,7 %	1,9 %	1,5 %	1,9 %
	Indeks	*100*	*110*	*84*	*110*
	Impordihind (eurot/kg)	2,39	2,20	2,16	2,12
	Indeks	*100*	*92*	*90*	*89*

Allikas: Comext, kaebuse esitaja korraldatud turu-uuringus liidu tootjatelt saadud vastused.

(1045) Muudest kolmandatest riikidest pärit import tuli peamiselt kahest riigist: Indiast ja Venemaalt. Kummagi turuosa oli uurimisperioodil üle 1 %, samas kui ülejäänud kolmandatel riikidel jäi see eraldi alla 1 % ja oli kokku 1,9 %.

(1046) India eksportijad on liidu tööstusharuga seotud. Indiast pärit impordi turuosa suurenes vaatlusalusel perioodil järkjärgult 0,7 %-lt 1,8 %-le, kuid selline ettevõttesisene müük ei avaldanud liidu hindadele mingit survet, sest see toimus siirdehinna tasemel. Kõnealused imporditavad tooted on lõpptoote tootmisel kasutatavad pooltooted, mis põhinevad ühe konkreetse Euroopa tootja tehnoloogial ja mida avatud turul ei müüda. Seepärast tegi komisjon järelduse, et mainitud import ei ole liidu tootmisharu kantud kahju suurendanud.

(1047) Venemaalt pärit impordi turuosa püsis vaatlusalusel perioodil stabiilsena ja aastatel 2015–2017 isegi vähenes, jõudes uurimisperioodil samale tasemele kui 2015. aastal. Kuigi ka Venemaalt pärit impordi hinnad lõid liidu tootjate hinnad keskmiselt alla, ei ole üldist turuosa ja suundumust arvestades siiski tõenäoline, et need kantud kahjule mingit mõju avaldasid. Pigem tulenesid hinnad HRV ja Egiptuse hinnasurvest. Seetõttu ei mänginud Venemaalt pärit import kogu vaatlusalusel perioodil liidu tootmisharu turuosa vähenemises mingit rolli. Peale selle leiti uurimise käigus, et Venemaa eksportijad on liidu tootmisharuga seotud äriühingud ja seetõttu ei avaldanud kõnealune import liidu hindadele mingit survet, sest tegemist oli siirdehindade tasemel toimunud kontsernisisese müügiga.

(1048) Sellepärast tegi komisjon järelduse, et muudest kolmandatest riikidest pärit import ei olnud põhjendustes 984–1038 kirjeldatud kahju põhjus.

(1049) Oma märkustes lõplike järelduste kohta väitis Hiina valitsus, et tootmise tellimisega Venemaalt ja Indiast tekitab liidu tootmisharu endale ise kahju. Hiina valitsus ei käsitlenud komisjoni analüüsi kõnealuse määruse põhjendustes 1046 ja 1047, milles selgelt järeldati, et Indiast ja Venemaalt pärit import ei olnud liidu tootmisharule tekkinud kahju põhjus.

(1050) Komisjon tuvastas, et, Indiast imporditi tegelikult pooltooteid, mida liidu tootja kasutas samasuguse toote tootmiseks. Samamoodi on ka Venemaalt pärit import, olgugi et liidu tootmisharu tootest keskmiselt odavam, olnud vaatlusalusel perioodil stabiilne ja pole leitud, et see oleks liidu tootmisharu olulise kahju põhjuseks. Selle tulemusena ei saa neist kahest riigist pärit importi pidada enda tekitatud kahjuks. Seetõttu lükati see väide tagasi.

6.2.2. *Klaaskiust kanga nõudluse kahanemine liidus 2017. aastast uurimisperioodini*

(1051) Üks kasutaja väitis, et liidu tootmisharule tekitatud kahju oli tingitud tarbimise vähenemisest 2017. aastast uurimisperioodini, ning teine kasutaja väitis, et see oli põhjustatud tuuleturbiinide paigaldamise vähenemisest nimetatud perioodil. Tarbimise 7,3 %-line vähenemine aastatel 2017–2018 ei selgita liidu tootjate müügimahu vähenemist 13,3 % võrra samal perioodil, eriti kuna asjaomastest riikidest pärit import suurenes 5 % (50 370 tonnist 52 892 tonnini) ja nende turuosa 2017. aastast uurimisperioodini 27,8 %st 31,4 %-ni.

(1052) See, et kahju ei põhjustanud tarbimise vähenemine 2018. aastal, muutub veelgi ilmsemaks, kui vaadata kogu vaatlusalust perioodi, mitte ainult viimase kahe aasta võrdlust. Vaatlusalusel perioodil liidu tarbimine suurenes, samas kui liidu tööstusharu turuosa vähenes ja asjaomaste riikide turuosa kasvas pidevalt. Liidu tootmisharu üldisest tarbimise kasvust kasu ei saanud, kuna asjaomastest riikidest pärit import oli subsideeritud ning lõi liidu tootmisharu müügihinnad pidevalt ja oluliselt alla. Kuigi liidu tootmisharu langes kahjumisse alles uurimisperioodil, oli juba aastatel 2015–2017 näha kasumi pidevat vähenemist (vt põhjendus 1016).

(1053) Seepärast lükati need väited tagasi.

(1054) Oma märkustes lõplike järelduste kohta väitis Hiina valitsus, et liidu tootmisharu olukord sõltub liidu tarbimise muutumisest, mitte kolmandatest riikidest pärit impordist. Hiina valitsus väitis, et sellele osutab asjaolu, et tarbimise suurenemise ajal 2015.–2016. aastal sai liidu tootmisharu enim kasu, suurendades oma müügimahtu ligikaudu 12 000 tonni. Peale selle väitis Hiina valitsus, et komisjon jättis tähelepanuta liidu tootmisharu müügimahu vähenemise ja liidu nõudluse vähenemise vahelise korrelatsiooni, järeldades, et liidu tootmisharu müügimahu vähenemine ületas liidu tarbimise vähenemise aastatel 2017–2018.

(1055) Kuigi tarbimise vähenemisel oleks pidanud olema ühetaoline mõju liidu tootmisharule ja asjaomastest riikidest pärit impordile, näitas uurimine, et vaatamata tarbimise vähenemisele 2018. aastast kuni uurimisperioodini suurendas asjaomastest riikidest pärit import nende riikide impordimahtu 8 % ja turuosa 3,6 protsendipunkti võrra 27,8 %-lt 31,4 %-ni, samal ajal kui liidu tootmisharu kaotas müügimahtu ja turuosa. Tuleb meenutada, et uurimisel leiti, et asjaomastest riikidest pärit import oli subsideeritud ning sisenes liidu turule hindadega, mis lõid liidu tootmisharu müügihinnad oluliselt alla. Samamoodi, tarbimise suurenedes aastatel 2015–2016 suurenes import asjaomastest riikidest 24 % ja turuosa 1,8 protsendipunkti, samal ajal kui liidu tootmisharu müügimaht suurenes sellega võrreldes vaid 11 % ja turuosa isegi vähenes 2,6 protsendipunkti võrra. Väide, nagu oleks liidu tootmisharu sellisest tarbimise suurenemisest enim kasu saanud, ei ole seega õige.

(1056) Oma märkustes lõplike järelduste kohta väitis Hiina valitsus ka, et 2019. aastal on tuuleturbiinide paigaldamine oluliselt suurenenud ja et selline tõus jätkub tõenäoliselt tulevikus. Kuna tuuleenergiatööstus on klaaskiust kanga tarbimise peamine mõjutaja, on sellel positiivne mõju liidu tootmisharule. Oma väite toetuseks viitas Hiina valitsus Wind Europe'i väljaandele, milles sisaldub statistika tuuleturbiinide paigaldamise arengusuundade kohta kuni 2019. aastani, sh mõned tuuleturbiinide paigaldamise arengusuundade prognoosid.

(1057) Nagu eespool mainitud, ei ole liidu klaaskiust kanga tarbimise positiivsel arengul tingimata positiivset mõju liidu tootmisharu olukorrale. Nagu näidatud põhjenduses 1055, tõi tarbimise suurenemine 2015.–2016. aastal kaasa asjaomastest riikidest pärit impordi mahu ja turuosa suurenemise, samal ajal kui liidu tööstusharul ei olnud võimalik sellest tõusust täiel määral kasu saada ja ta kaotas sel perioodil isegi turuosa. Kuigi Wind Europe näitas tõepoolest tuuleturbiinide paigaldamise positiivset suundumust 2019. aastal, ilmnes samuti, et 2019. aastal oli paigaldamisi ikkagi vähem kui 2017. aastal. 2017. aastal näitas tarbimine juba vähenemissuundumust ja liidu tööstusharu olukord halvenes. Kokkuvõttes ei saa ainuüksi asjaolu põhjal, et tuuleturbiinide paigaldamine 2019. aastal suurenes, teha mingeid järeldusi asjaomaste riikide impordimahu arengusuundade ega liidu tootmisharu olukorra kohta kõnealusel aastal.

(1058) Kõik eespool esitatud väited tuli seega tagasi lükata.

6.2.3. *Toorainehindade kasv*

(1059) Mõlemad koostööd tegevad kasutajad väitsid, et kahju põhjustasid HRVst imporditud põhitooraine (klaaskiudheide) maksumuse suurenemine seoses sellele lõplike tasakaalustavate tollimaksude kehtestamisega ja energiahinna kasv. Liidu tootmisharu keskmine ühikuhind suurenes vaatlusalusel perioodil vaid 3 %, aga asjaomastest riikidest pärit impordi hinnad langesid peaaegu 14 % ja lõid liidu hinnad alla 32,3 %. Seetõttu ei saa kantud kahju omistada kulude suurenemisele, vaid subsideeritud impordi survele, mis ei võimaldanud liidu tootmisharul kulude suurenemise tõttu hindu tõsta.

(1060) Seepärast lükati need väited tagasi.

6.2.4. *Liidu tootmisharu paindlikkuse puudumine*

(1061) Kasutajad väitsid, et liidu tootmisharu ei ole piisavalt paindlik ja pakub üksnes suuri koguseid pikaajaliste lepingute alusel, millega aga kaasnevad kasutajatele (tuuleenergiatööstus) märkimisväärsed finantsriskid, mistõttu valitakse teisi tarnijaid. Uurimise käigus leiti siiski, et tuuleenergiatööstusel on tarnete mitmekesistamise põhimõte, mille kohaselt kaasatakse tarneahelasse alati ka liidus tegutsevad klaaskiust kanga tootjad. Uurimine näitas ka, et tuuleenergia tootjal on võimalik kasutada mitut tarnijat hõlmavat strateegiat ja piirduda sealjuures ainult liidus tegutsevate klaaskiust kanga tootjatega. See näitab, et leidub liidus tegutsevaid klaaskiust kanga tootjaid, kes pakuvad tuuleparkide omanikele vajaduse korral kvaliteetset toodet (vt põhjendus 1081).

(1062) Seetõttu lükati need väited tagasi.

(1063) Oma märkustes lõplike järelduste kohta väitis Hiina valitsus, et Hiina tootjate konkurentsieelis tervikliku komplekteerimisteenuse osutamisel on seaduslik, arvestades et liidu tootmisharu ei suutnud piisavalt muuta oma äristrateegiat, et seda nõudlust rahuldada.

(1064) Nagu näidatud põhjenduses 1107, on liidu tootmisharul spetsialiseerunud äriühingud, mis seda funktsiooni täidavad. Seega on kasutajatel võimalik saada liidu tarnijatelt sama tüüpi komplekte nagu Hiina tootjatelt. Kuigi Hiina tootjatel võib olla logistiline eelis, kuna klaaskiust kanga tootmise ja komplekteerimise vahel on üks vedu vähem, ei ole Hiina valitsus näidanud, kuidas sellel võiks olla suur mõju hinnakonkurentsi ja toote kvaliteedi juhitavale turule.

(1065) Seepärast lükati see väide tagasi.

(1066) Oma märkustes lõplike järelduste kohta väitis Hiina valitsus, et liidu tootmisharu ei suuda piisavalt muuta oma müügihinna langetamise äristrateegiat, vähendades tööhõive taset, ja et liidu tootmisharu suurendab isegi investeeringuid.

(1067) Komisjon märkis, et töötajate koondamine võib lühikeses perspektiivis kaasa tuua suuremad kulud ja asjaolu, et liidu tööstusharu peab keskenduma väiksematele tellimustele, mis on sagedaste masinaseadistamiste tõttu tööjõumahukamad. Nagu märgitud põhjenduses 1019, on kontrollid seoses investeeringutega näidanud, et investeeringud olid peamiselt seotud vajaliku hoolduse ja väljavahetamisega ning mitte tootmisvõimsuse suurendamisega.

(1068) Seepärast lükatakse see väide tagasi.

6.3. **Järeldus põhjusliku seose kohta**

(1069) Komisjon tegi järelduse, et asjaomastest riikidest pärit impordi olulise kasvu ja liidu tootjate olukorra halvenemise vahel on selge ajaline kokkulangevus.

(1070) Komisjon on uurinud ka muid kahju asjaolusid ega ole menetluse praeguses etapis leidnud muid asjaolusid, mis oleksid mänginud rolli liidu tootmisharu kantud olulise kahju tekkimises. Tegelikult ei seadnud ükski muudest vaadeldud asjaoludest kahtluse alla seda, et HRVst ja Egiptusest pärit dumpinguhinnaga impordi ja liidu tootmisharu kantud olulise kahju vahel on tegelik ja oluline seos.

(1071) Oma märkustes lõplike järelduste kohta väitis Hiina valitsus, et komisjon ei ole võtnud arvesse muid tegureid, näiteks tarbimise vähenemise panust olulise kahju tekkimisse. Selles kontekstis viitas Hiina valitsus *WTO apellatsioonikogu otsusele asjas USA – kuumvaltsitud teras*, väites, et komisjon oleks pidanud eraldama teistest teguritest tuleneva kahjuliku mõju subsideeritud impordi kahjulikust mõjust. Nagu põhjendustes 1044–1068 märgitud ja võttes arvesse põhjenduses 1070 esitatud järeldust, et ükski teine tegur ei suurendanud liidu tootmisharu kantud kahju, lükati see väide tagasi.

7. **LIIDU HUVID**

(1072) Kooskõlas alusmääruse artikliga 31 uuris komisjon, kas ta saaks teha selge järelduse, et hoolimata kahjuliku subsideerimise kindlakstegemisest ei ole tasakaalustatavate subsiidiumide kogusummale vastavate tasakaalustusmeetmete võtmine praegusel juhul liidu huvides. Liidu huvide väljaselgitamine põhines kõigi asjaomaste huvide (sealhulgas liidu tootmisharu, importijate, kasutajate, tarnijate ja abitööstuse, st lõikajate/komplekteerijate huvide) hindamisel.

7.1. **Liidu tootmisharu huvid**

(1073) Uurimine on näidanud, et liidu tootmisharu kannab olulist kahju subsideeritud impordi tõttu, mille hinnad lõid liidu tootjate hinnad oluliselt alla ja avaldasid hinnasurvet, põhjustades uurimisperioodil märkimisväärset turuosa kaotust ja kahju (vt põhjendused 984–1069).

(1074) Liidu tootmisharule oleksid kasulikud sellised meetmed, mis tõenäoliselt hoiaksid ära HRVst ja Egiptusest pärit väga madalate hindadega impordi edasise kasvu. Meetmeteta jätkaksid Hiina ja Egiptuse tootjad klaaskiust kanga subsideeritud eksporti liidu turule ning avaldaksid veel rohkem hinnasurvet, mis ei võimaldaks liidu tootmisharul klaaskiust kangast piisava kasumiga müüa ja tekitaksid sellele seega veel suuremat kahju.

7.2. **Kasutajate huvid**

(1075) Klaaskiust kanga suurimad kasutajad on tuuleturbiinitootjad, kelle arvele langeb liidus ligikaudu 60–70 % klaaskiust kanga nõudlusest. Teised kasutajad on paatide (umbes 11 %), veoautode (umbes 8 %) ja spordivahendite (umbes 2 %) tootjad ning toruremondisüsteemide pakkujad (umbes 8 %).

(1076) Uurimise alguses võeti ühendust 25 teadaoleva kasutajaga liidus ja kutsuti neid üles koostööd tegema. Kaks tuuleturbiinitootjat andsid teada, et nad on klaaskiust kanga suhtes võimalike meetmete võtmise vastu. Kolm tuuleturbiinitootjat andsid endast teada, kuid ei avaldanud oma seisukohti hoolimata sellest, et neid kutsuti selleks üles uurimise algatamise teates ja kasutajate küsimustikes, millele nad vastasid. Kahte meetmete vastu olevat tuuleturbiinitootjat toetas Euroopa tuuleenergiatootjaid esindav ühendus. Üks selle liikmetest – Prantsusmaa tuuleenergia ühendus – andis aga sõnaselgelt teada, et jääb võimalike tollimaksude suhtes neutraalseks. Küsimustikule vastasid viis tuuleturbiinitootjat, sealhulgas Vestas ja SGRE. Üks tuuleturbiinitootja teatas, et hangib klaaskiust kangast üksnes mitmesugustelt liidu tootjatelt. Võimalike meetmete toetuseks võtsid sõna mitu suusavarustuse tootjat ja erinevad komplekteerimisettevõtted.

7.2.1. *Tuuleturbiinitootjad*

(1077) Kaks peamist tuuleturbiini tüüpi on i) avameretuulikud, mis on üldiselt suuremad ja mõeldud kasutamiseks rannikuvetest kaugemal, ning ii) maismaatuulikud, mis on mõeldud kasutamiseks maismaal.

(1078) Liidus ei vii tuuleparkide projekte tavaliselt ellu mitte tuuleturbiinitootjad ise, vaid projektiarendajad, kes on kas energiaettevõtted või investorid. Kui algselt tagasid liikmesriigid tuuleparkidest toodetud energiale soodushinna, siis alates 2014. aastast on toetus läinud üle hankepõhistele projektidele, milles konkureerivad erinevad projektiarendajad, viimati energianeutraalsel alusel (tuuleenergia võib konkureerida päikeseenergiaga).

(1079) Vestas ja SGRE kuuluvad liidu suurimate tuuleturbiinitootjate hulka ja tarbivad kokku üle 20 % kogu liidu klaaskiust kanga nõudlusest. Nende arvele läheb kokku üle 30 % asjaomastest riikidest pärit impordist. Mõlemad äriühingud esitasid mitu vastuväidet: i) tarnestabiilsuse kadumine; ii) tuuleenergiatööstuse konkurentsivõime vähenemine; iii) tootmise osalise ümberpaigutamise oht ja iv) liidu taastuvenergia eesmärkide mittetäitmine meetmete kehtestamise korral.

i) Tarnestabiilsus

(1080) Vestas ja SGRE väitsid, et turbiinide labades kasutatav klaaskiust kangas läbib keeruka sertimise, mis hõlmab pikki intensiivse katsetamise etappe. Veel väitsid nad, et lühikese etteteatamisajaga suuri ühtlase kvaliteediga koguseid saavad vertikaalse integratsiooni tõttu tarnida ainult Hiina klaaskiust kanga tootjad. Samuti väitsid nad, et liidu tootjate tootmismahud ei ole piisavad, sest need on kokku väiksemad kui liidu kogutarbimine. Kasutajate sõnul ei saa tuuleturbiinide tööstusharu nendel põhjustel tarnijat kiiresti vahetada ja isegi kui see oleks võimalik, ei toodeta liidus klaaskiust kangast piisavalt.

(1081) Kuigi enamik liidu tootjaid ei ole vertikaalselt integreeritud, näitas uurimine, et tarneraskuste vältimiseks on tuuleturbiinitootjatel tavaliselt mitut tarnijat hõlmav strateegia, mille kohaselt ostetakse samasugust klaaskiust kangast kordamööda mõnelt liidu ja Hiina või Egiptuse tootjalt. Komisjon sai andmeid ka kolmandalt tuuleturbiinide tootjalt, kes hangib vaid mitmelt liidusiseselt tootjalt. See, et konkreetsete klaaskiust kangaste mitmelt tarnijalt hankimine hõlmab sageli nii vertikaalselt integreeritud kui ka integreerimata liidu tootjaid, näitab, et ka integreerimata tootjad suudavad pakkuda tuuleturbiinide tootmiseks vajalikku klaaskiust kangast.

(1082) Kui vaadata liidu tootmisvõimsust (vt tabel 5), võib näha, et kuigi liidu tootmine on praegu tarbimisest väiksem (vt tabel 2), on liidu kogu tootmisvõimsus tarbimisest suurem. Uurimine on näidanud, et praegu on olemas suur kasutamata tootmisvõimsus (üle 40 %) tingituna HRVst ja Egiptusest pärit subsideeritud ja madala hinnaga impordi suurenemisest, mis on võtnud üle liidu tootmisharu turuosa. See vaba tootmisvõimsus jaguneb 16 liidu tootja vahel, mis tähendab, et liit on konkurentsiturg, kus on erinevad sisemised tarneallikad. Peale selle on võimsust lihtne veelgi suurendada, sest see nõuab vaid väikeseid investeeringuid. Liidu tootmisharu juba varustabki tuuleturbiinitööstust ja on serditud tarnija, mistõttu saab õiglastel turutingimustel hõlpsalt oma tarneid suurendada.

(1083) Peale selle saaksid tuuleturbiinitootjad keskpikas ja pikas plaanis sertida uusi klaaskiust kanga tootjaid, kes tegutsevad kas liidus või mujal, kus subsideerimist ei esine. Nagu on märgitud põhjenduses 1076, töötas üks tuuleturbiinitootja välja mitmel liidu tootjal põhineva hankestrateegia. Samuti on liidus piisavalt vaba tootmisvõimsust, et toota suurte tuuleturbiinitootjate jaoks vajalikus mahus.

(1084) Seepärast lükati need väited tagasi.

ii) Tuuleenergiasektori konkurentsivõime

(1085) Koostööd tegevad tuuleturbiinitootjad väitsid, et igasugune klaaskiust kanga hinnatõus mõjutaks tõsiselt nende konkurentsivõimet. Nad väitsid, et klaaskiust kangaga seotud kulude osakaalu tuleb hinnata labatootmise, mitte terve tuulepargi tasandil. Peale selle väitsid nad, et võimalikest tollimaksudest tulenevat kulude suurenemist ei saa tuulepargi arendajatele üle kanda, kuna tuulepargiprojekti pakkumise tegemise ja selle tegeliku elluviimise vahele jääb pikk ajavahemik. Tuuleturbiinitootjate sõnul mõjutab tollimaksudest tulenev kulude kasv kogu liidu tuuleenergiatööstuse pikaajalist tehnoloogilist püsimajäämist, sest kõige tõhusama tehnoloogia kasutamiseks tuleb vältimatult teha olulisi investeeringuid teadus- ja arendustegevusse.

(1086) Uurimine on näidanud, et turbiinide labasid ei müüda eraldi, vaid tuuleturbiini osana. Pealegi ostavad tuuleparkide arendajad tuuleturbiinitootjatelt regulaarselt lisataristut. Seepärast tuleks tuuleturbiinitootjate konkurentsivõimet silmas pidades selgitada klaaskiust kangale tehtavad kulud välja kas kogu tuuleturbiini või tuuleturbiinitootjate müüdava tuulepargitehnika täieliku maksumuse alusel, mitte üksnes labade tootmise tasandil, nagu on väidetud, sest see ei kajastaks turu tegelikku olukorda.

(1087) Kaks peamist tuuleturbiinilabade komponenti on klaaskiust kangas ja epoksüvaik. Seega moodustab klaaskiust kangas laba toorainekuludest [10–35 %] olenevalt klaaskiust kanga ja muude vajaminevate materjalide omavahelisest osakaalust. Uurimine näitas siiski ka seda, et labade tootmine on töömahukas ja seetõttu on klaaskiust kanga osakaal laba tootmise kogukuludest märkimisväärselt väiksem – vaid [4–14 %]. Tuuleturbiini ja terve tuulepargi ehitamise kogumaksumuses väheneb see osakaal [0,1–2 %]-ni.

(1088) Kuna klaaskiust kangas moodustab tuulepargi maksumusest vaid väikese osa ([0,1–2 %]), peetakse klaaskiust kangale kehtestatud lõplike tollimaksude mõju tuulepargi kogumaksumusele tühiseks, eriti kuna suur osa klaaskiust kangast ostetakse liidust. Uurimine on näidanud, et liidu tuuleturbiinitootjatel on ka märkimisväärne tingimisjõud, et kanda lisakulud üle tuuleparkide arendajatele, sest nad on üheskoos liidu turu peamised tuuleturbiinide tarnijad. Kuna klaaskiust kanga maksumus moodustab tuulepargi kogumaksumusest väikese osa, peaks kasumlikkus jääma sellisele tasemele, mis võimaldab säilitada kõige tõhusama tehnoloogia arvestuses juhtpositsioonile jäämiseks hädavajaliku teadus- ja arendustegevusse tehtavate investeeringute taseme.

(1089) Kuigi ei saa välistada, et hankemenetluses kaudselt osalemise konkurentsitihedus võib sellise kulude ülekandmise raskeks teha, tuleb arvesse võtta, et erinevalt klaaskiust kanga tootjatest on koostööd tegevate tuuleturbiinitootjate finantsolukord hea ja neil on sellised kasumimarginaalid, mille puhul oleks tollimaksude väike mõju hõlpsasti talutav. Pealegi müüvad mõlemad koostööd tegevad tuuleturbiinitootjad tuuleparkide arendajatele mitte ainult tuuleturbiine, vaid ka nendega seotud järelhooldusteenuseid. Need lepingud on väga tulusad. Hooldusteenuste valdkonna kasumlikkust kajastab ka asjaolu, et üks koostööd teinud kasutajatest omandas hiljuti maksejõuetu konkurendi ([207]) teenindusosakonna.

(1090) Seepärast jõudis komisjon järeldusele, et tasakaalustavatest tollimaksudest tingitud kulude suurenemise, mida tuuleparkide arendajatele edasi anda ei saa, võivad tuuleturbiinitootjad kergesti enda kanda võtta. Pealegi, nagu on märgitud põhjenduses 1083, peaks tuuleturbiinitootjatel olema võimalik vahetada oma tarnijad välja mõne sellise liidus või mujal asuva klaaskiust kanga müüja vastu, keda subsideerimine ei mõjuta.

([207]) Siemens Gamesa omandas 2019. aasta oktoobris osa Senvioni varadest.

(1091) Eespool toodut arvesse võttes lükati tagasi kõik tuuleturbiinitootjate konkurentsivõimet puudutavad väited.

iii) Labatootmise ümberpaigutamine

(1092) Koostööd tegevad kasutajad väitsid ka, et labade tootmiskulude igasugune suurenemine tooks kaasa selle tootmisetapi liidust väljaviimise, millega kaasneks tuhandete töökohtade kadumine liidus.

(1093) Maismaaturbiinide labade tootmise kohta on uurimine näidanud, et ümberpaigutamine toimub ilma klaaskiust kangale meetmeid kohaldamata juba niigi. Selle põhjuseks on väljaspool liitu asuvate tuulepargiprojektide turu kasv ja uute tuuleparkide projektide arendamise vähenemine liidus (nt Saksamaal on see viimase 20 aasta madalaimal tasemel). Teine põhjus on labade tootmisega kaasnevad suured tööjõukulud. Uurimine on näidanud, et labade tootmine on töömahukas ja tööjõukulud on klaaskiust kanga kuludest [300–700 %] suuremad. Üks suur labade tootmise ümberpaigutamise ajend on seega madalamad tööjõukulud kolmandates riikides. Tollimaksude kehtestamine klaaskiust kangale ei avaldaks kuigi suurt mõju (kui üldse).

(1094) Samuti näitas uurimine, et avameretuulikute puhul on labade transpordikulud olulisemad kui kulutused toorainele, näiteks klaaskiust kangale. Avameretuulikute labad on maismaatuulikute labadest pikemad ja raskemad ning see teeb transpordi keerukamaks ja kallimaks. Seepärast ei ole tõenäoline, et avameretuulikute labade tootmise ümberpaigutamise põhjuseks oleksid asjaomasele tootele kehtestatud tasakaalustavad tollimaksud.

(1095) Seetõttu lükati labade tootmise kolmandatesse riikidesse ümberpaigutamist puudutavad väited tagasi.

iv) Taastuvenergiapoliitika

(1096) Üks kasutaja väitis, et meetmete kehtestamine oleks vastuolus liidu taastuvenergiapoliitika eesmärkidega, kuna suurendaks märkimisväärselt tuuleturbiinide tootmiskulusid. Selles viidati komisjoni Euroopa tuuleenergiaalasele tööstusalgatusele, mis sisaldab eesmärki vähendada 2020. aastaks tuuleturbiinide ja nende komponentide tootmiskulusid 20 % võrra.

(1097) Nagu on näha põhjendustes 1085–1090, ei leidnud see väide kinnitust, sest uurimisel leiti, et mis tahes tasakaalustusmeetmetel oleks tuuleturbiinitootjate kuludele üksnes tühine mõju. Lisaks ei suutnud see kasutaja tõendada, kuidas takistaksid klaaskiust kangale kohaldatavad tasakaalustusmeetmed (mis moodustavad tuulepargitehnika maksumusest vaid väikese osa) tuuleenergia osakaalu pidevat kasvu Euroopas või 2020. aasta eesmärgi saavutamist. Seepärast lükati see väide tagasi.

7.2.2. *Suusatootjad ja teised kasutajad*

(1098) Mitmed suusatootjatest kasutajad väitsid, et klaaskiust kanga tootjate olemasolu liidus on oluline nende tarnestabiilsuse tagamiseks, kuna nad vajasid kohalikku partnerit, kes pakuks tihedat koostööd ja toodaks klaaskiust kangast eritellimusel väiksemas mahus, mida praegu väljastpoolt liitu ei saa. Lisaks rõhutasid nad, et liidu klaaskiust kanga tööstusharu on nende jaoks toodete täiustamisel ja uute lahenduste väljatöötamisel oluline partner. Klaaskiust kanga tootjatega viimastel aastatel tehtud teadus- ja arenduskoostöö tulemusena on mitmeti suurenenud tõhusus, paranenud toodete omadused ning töötatud välja uusi ja keskkonnahoidlikumaid tooteid. Need kasutajad väitsid, et liidu suusatootjad ei saa teha samal tasemel koostööd Hiina või Egiptuse klaaskiust kanga tarnijatega, kuna kaotaksid võimaluse püsida (keskkonnahoidlike ja säästlike) uuenduste esirinnas ning ebaõiglaselt konkureeriv import ohustaks neid siis rohkem.

(1099) Komisjon leidis, et esitatud väited on veenvad, eriti mis puudutab teadus- ja arendustegevust sellel tuginevas tööstuses. Eksportivatelt tootjatelt tõstatatud küsimustele vastuväiteid ei saadud. Komisjon märkis siiski ka, et suusatootjad kasutavad klaaskiust kangast väiksemates kogustes kui tuuleturbiinitootjad.

(1100) Teised liidu kasutajad uurimise käigus sõna ei võtnud.

(1101) Seepärast tegi komisjon järelduse, et kasutajatel ei olnud kaalukaid argumente tasakaalustusmeetmete vastu, kuid mitme kasutajarühma jaoks on oluline hoopis see, et liidu klaaskiust kanga tootjad ei kaoks.

7.3. **Tarnijad**

(1102) Kaks liidu klaaskiust kanga peamise tooraine (GFRi) tootjat ning üks liidu GFRi tootjaid esindav ühendus pooldasid tasakaalustusmeetmete kehtestamist. Nende sõnul oleks liidu GFRi tootjatele peamiste klientide kaotamine ohtlik ja seaks kahtluse alla nende endi püsimajäämise.

(1103) Seepärast tegi komisjon järelduse, et meetmete kehtestamine on selgelt liidu GFRi tootjate (teisisõnu klaaskiust kanga tootjate jaoks tarnijate) huvides.

7.4. **Importijad**

(1104) Nagu on märgitud põhjenduses 85, andis endast teada vaid üks sõltumatu importija, kes importis HRVst ainult tühiseid koguseid (alla 25 tonni) klaaskiust kangast. Kuna enamik neist, kes kasutavad klaaskiust kangast suurtes kogustes, vajavad spetsiaalset eritellimusel valmistatud klaaskiust kangast, ei ole tegemist tootega, mida sõltumatud kauplejad regulaarselt suurtes kogustes impordivad.

(1105) Seepärast tegi komisjon järelduse, et puuduvad mõjuvad põhjused, miks sõltumatud importijad peaksid meetmete vastu olema, sest nad impordivad klaaskiust kangast ainult tühises koguses.

7.5. **Lõikamis- ja komplekteerimisteenuste osutajad**

(1106) Kasutajad (eriti tuuleturbiinitootjad) tarbivad üha enam klaaskiust kangast komplektidena, mille puhul lõigatakse kangast kindla kujuga tükid ja õmmeldakse mitmekihiliselt kokku – nii on järgmine tootmisetapp kiirem. Viimastel aastatel on see loonud liidus turu teenuseosutajatele. Üks lõikamisteenust osutav äriühing andis teada, et pooldab tasakaalustusmeetmete kehtestamist. Kuna erinevalt liidu tööstusharust osutavad Hiina ja Egiptuse eksportivad tootjad üha enam neid lisateenuseid oma teenuste osana, kaotaksid teenuseosutajad liidu tootjate turult kadumise korral olulise osa oma ärist. Lõikajate hinnangutel annab liidu lõikamisteenuste sektor tööd enam kui 2 000 inimesele.

(1107) Seepärast tegi komisjon järelduse, et meetmete kehtestamine on selgelt liidu klaaskiust kanga tootjatele komplekteerimis- ja lõikamisteenuste osutajate huvides.

7.6. **Muud nõuded**

(1108) Oma märkustes lõplike järelduste kohta tuletas Hiina valitsus meelde, et Euroopa Liit on aidanud assotsieerimislepingu ja naabruspoliitika alusel edendada Egiptuse arengut, ning et need meetmed on selle poliitikaga vastuolus. Komisjon märkis, et kooskõlas alusmääruse artikliga 31 ei saa seda elementi käsitleda liidu huvide analüüsis. Igal juhul ei seadnud uurimine kahtluse alla Egiptuse püüdlusi arendada, moderniseerida ja toetada sissetulekute kasvu ja tööhõive taset.

7.7. **Järeldus liidu huvide kohta**

(1109) Komisjon leidis, et meetmete kehtestamine on selgelt kasulik liidusisestele klaaskiust kanga tootjatele, kelle püsimajäämist selle toote subsideeritud import ohustab. Liidusiseste klaaskiust kanga tootjate püsimajäämine on oluline nende liidus asuvate klientide tarnestabiilsuse tagamiseks, eelkõige selliste kasutajate puhul, kes vajavad hädasti tihedat kohalikku koostööd ja väiksemas koguses spetsiaalseid klaaskiust kangaid, mida HRVst ega Egiptusest osta ei saa. Mõne kasutaja jaoks on vältimatult vaja ka seda, et liidus säiliks uute klaaskiust kangaste väljatöötamine, et ta ise ei satuks väljastpoolt liitu pärit impordiga konkureerides ebasoodsasse olukorda. Peale selle on liidu klaaskiust kanga tootjate püsimajäämine oluline ka neile klaaskiudheiet tarnivate ning lõikamis- ja komplekteerimisteenuseid osutavate liidus tegutsevate ettevõtete püsimajäämiseks.

(1110) Ent nagu on näha põhjendustest 1077–1097, ei oleks meetmetel tuuleturbiinitootjatele märkimisväärset kahjulikku mõju.

(1111) Selle põhjal tegi komisjon järelduse, et puuduvad kaalukad argumendid selle kohta, et HRVst ja Egiptusest pärit klaaskiust kanga impordi suhtes lõplike tasakaalustusmeetmete kehtestamine ei ole liidu huvides.

8. **LÕPLIKUD TASAKAALUSTUSMEETMED**

(1112) Subsideerimise, kahju, põhjusliku seose ja liidu huvide kohta tehtud järeldusi silmas pidades ning kooskõlas alusmääruse artikliga 15 tuleks kehtestada lõplik tasakaalustav tollimaks.

8.1. **Lõplike tasakaalustusmeetmete suurus**

(1113) Artikli 15 lõike 1 kolmandas lõigus sätestatakse, et tasakaalustava tollimaksu summa ei tohi ületada tuvastatud tasakaalustatavate subsiidiumide summat.

(1114) Artikli 15 lõike 1 neljandas lõigus sätestatakse, et *„kui komisjon saab kogu esitatud teabe alusel selgelt järeldada, et liidu huvides ei ole kehtestada nimetatud meetme summat kooskõlas kolmanda lõiguga, määratakse väiksem tasakaalustava tollimaksu summa, tingimusel et sellest piisab liidu tootmisharule tekkiva kahju kõrvaldamiseks“*.

(1115) Komisjonile ei ole sellist teavet esitatud ja sellepärast seatakse tasakaalustavate meetmete tase artikli 15 lõike 1 kolmanda lõigu alusel.

(1116) Eelneva põhjal peaksid lõpliku tasakaalustava tollimaksu määrad, väljendatuna protsendimäärana CIF-hinnast liidu piiril ilma tollimakse tasumata, olema järgmised.

Asjaomane riik	Äriühing	Tasakaalustava tollimaksu määr
HRV	CNBMi kontsern	30,7 %
	Yuntianhua kontsern	17,0 %
	Muud koostööd tegevad äriühingud	24,8 %
	Kõik muud äriühingud	30,7 %
Egiptus	CNBMi kontsern	10,9 %
	Kõik muud äriühingud	10,9 %

(1117) Subsiidiumivastane uurimine tehti paralleelselt eraldiseisva dumpinguvastase uurimisega, mis puudutas HRVst ja Egiptusest pärit sama asjaomast toodet ja milles komisjon kehtestas dumpinguvastased meetmed, mis piirdusid kahju kõrvaldamist võimaldava tasemega. Komisjon kandis hoolt selle eest, et kumuleeritud tollimaksu kehtestamine, mis kajastab subsideerimise taset, ning dumpingu kogutase ei tooks kaasa subsideerimise mõju kahekordset tasaarvestamist (edaspidi „topeltarvestus“) kooskõlas alusmääruse artikli 24 lõikega 1 ja artikli 15 lõikega 2 ning asjaomase kehtiva kohtupraktikaga.

(1118) HRV puhul arvutati normaalväärtus kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2016. aasta määruse (EL) 2016/1036 (kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Liidu liikmed) artikli 2 lõikega 6a, ([208]) lähtudes moonutamata kuludest ja kasumist sobivas välises võrdlusriigis. Seega kehtestas komisjon kooskõlas alusmääruse artikli 15 lõikega 2 ning topeltarvestuse vältimiseks esmalt lõpliku tasakaalustava tollimaksu kindlakstehtud lõplike subsiidiumide kogusumma tasemel ja seejärel ülejäänud lõpliku dumpinguvastase tollimaksu, mis vastab asjakohasele dumpingumarginaalile, millest on arvatud maha tasakaalustava tollimaksu summa, asjaomasel kahju kõrvaldamist võimaldaval tasemel, mis on kehtestatud eraldiseisva dumpinguvastase uurimisega. Kuna komisjon lahutas kindlakstehtud dumpingumarginaalist HRVs kehtestatud subsiidiumide kogusumma, siis alusmääruse artikli 24 lõige 1 tähenduses topeltarvestuse probleeme ei esinenud.

(1119) Egiptuse puhul arutas komisjon, kas mõned subsiidiumikavad on ekspordist sõltuvad subsiidiumid, millel on mõju vähendada ekspordihindu ja seega suurendada sellele vastavalt dumpingumarginaale, et otsustada, kas on vaja lahutada dumpingumarginaalist subsiidiumisummad, mis on ekspordist sõltuvate subsiidiumitega seoses tuvastatud kooskõlas alusmääruse artikli 24 lõikega 1. Seega, kuna komisjon ei tasakaalustanud ekspordist sõltuvaid subsiidiumikavasid, kehtestas ta lisaks määrusega (EL) 2020/492 kehtestatud dumpinguvastasele tollimaksule lõpliku tasakaalustava tollimaksu kindlaks tehtud lõplike subsiidiumide kogusumma tasemel.

([208]) Meetod kehtestati Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2017. aasta määrusega (EL) 2017/2321, millega muudetakse määrust (EL) 2016/1036 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Liidu liikmed, ja määrust (EL) 2016/1037 kaitse kohta subsideeritud impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Liidu liikmed (ELT L 338, 19.12.2017, lk 1).

(1120) Arvestades Hiina ja Egiptuse eksportivate tootjate suurt koostöövalmidust, leidis komisjon, et valimisse kaasatud äriühingutele määratud kõrgeima tollimaksu tase võiks olla tüüpiline kõigi muude äriühingute puhul. Kõigi muude äriühingute puhul kehtivat tollimaksu kohaldatakse ka nende äriühingute suhtes, kes ei teinud selles uurimises koostööd.

(1121) Vastavalt alusmääruse artikli 15 lõikele 3 arvutati valimist välja jäänud koostööd tegevate eksportivate tootjate subsiidiumide kogusumma valimisse kaasatud koostööd tegevate eksportivate tootjate tasakaalustavate subsiidiumide kaalutud keskmisena, välja arvatud tähtsusetud summad ning subsiidiumid, millele kohaldatakse alusmääruse artikli 28 lõike 1 sätteid. Komisjon arvestas summade kindlaksmääramisel siiski järeldusi, mis osaliselt põhinevad kättesaadavatel faktidel. Tõepoolest – komisjon leidis, et kättesaadavad faktid, mida nende juhtumite puhul kasutati, ei mõjutanud oluliselt teavet, mis oli vajalik sooduslaenude kaudu saadud subsiidiumide summa õiglaseks arvutamiseks ning seega ei kahjusta selle käsitlusviisi rakendamine eksportijaid, kellel uurimise käigus koostööd teha ei palutud.

(1122) Eespool kirjeldatu põhjal on kõnealuste kehtestatavate tollimaksude määrad järgmised.

Asjaomane riik	Äriühing	Dumpingu-marginaal (*)	Subsideerimise ulatus	Kahju kõrvaldamist võimaldav tase	Tasakaalustava tollimaksu määr	Dumpinguvastase tollimaksu määr
HRV	CNBMi kontsern	99,7 %	30,7 %	108,9 %	30,7 %	69,0 %
	Yuntianhua kontsern	64,7 %	17,0 %	37,6 %	17,00 %	37,6 %
	Muud I lisas loetletud äriühingud, kes tegid koostööd nii subsiidiumivastases kui ka dumpinguvastases uurimises	64,7 %	24,8 %	37,6 %	24,8 %	37,6 %
	Muud II lisas loetletud äriühingud, kes tegid koostööd dumpinguvastases uurimises, kuid mitte subsiidiumivastases uurimises	64,7 %	30,7 %	37,6 %	30,7 %	34,0 %
	Kõik muud äriühingud	99,7 %	30,7 %	108,9 %	30,7 %	69,0 %
Egiptus	CNBMi kontsern	20,0 %	10,9 %	63,9 %	10,9 %	20,0 %
	Kõik muud äriühingud	20,0 %	10,9 %	63,9 %	10,9 %	20,0 %

(*) Tehti kindlaks dumpinguvastase uurimise käigus.

(1123) Kooskõlas selles jaotises eespool sätestatud metoodikaga oli CNBMi kontserni ja teiste koostööd mitteteinud äriühingute asjakohane dumpingumarginaal, millest on arvatud maha subsiidiumide kogusumma, väiksem kui dumpinguvastases uurimises kehtestatud kahju kõrvaldamist võimaldav tase. Seega kehtestati lõplik tasakaalustav tollimaks kindlaks tehtud lõpliku subsiidiumisumma tasemel ning lõplik dumpinguvastane tollimaks asjakohase dumpingumarginaali tasemel, millest on arvatud maha tasakaalustava tollimaksu summa. Yuntianhua kontserni puhul kehtestati lõplik tasakaalustav tollimaks kindlaks tehtud lõpliku subsiidiumisumma tasemel ning lõplik dumpinguvastane tollimaks kahju kõrvaldamist võimaldaval tasemel, sest see oli väiksem kui asjakohane dumpingumarginaal, millest on arvatud maha tasakaalustava tollimaksu summa. Nagu on selgitatud põhjenduses 1119, Egiptuse puhul võimalikke topeltarvestuse probleeme ei olnud.

(1124) Selle määrusega äriühingutele kehtestatavad individuaalsed tasakaalustavad tollimaksu määrad määrati kindlaks praeguse uurimise järelduste põhjal. Seetõttu vastab see asjaomase äriühingu olukorrale kõnealuse uurimise ajal. Seda tollimaksumäära (erinevalt kõigi muude äriühingute suhtes kohaldatavast üleriigilisest tollimaksust) kohaldatakse seega üksnes selliste toodete impordi suhtes, mis on pärit asjaomasest riigist ning mille on tootnud nimetatud äriühing. Imporditavatele toodetele, mille tootja on mõni muu määruse regulatiivosas konkreetselt nimetamata äriühing, sealhulgas konkreetselt nimetatud äriühingutega seotud isikud, ei saa kõnealuseid määrasid kohaldada ning nende puhul kehtib kõigi muude äriühingute suhtes kohaldatav tollimaksumäär.

(1125) Kui äriühing muudab hiljem oma juriidilise isiku nime, võib ta taotleda kõnealuste individuaalsete tollimaksumäärade kohaldamist. Taotlus tuleb saata komisjonile. Taotlus peab sisaldama kogu vajalikku teavet, mis võimaldab kindlaks teha, et muudatus ei mõjuta äriühingu õigust tema suhtes kohaldatavale tollimaksumäärale. Kui äriühingu nimevahetus ei mõjuta tema õigust tema suhtes kohaldatavale tollimaksumäärale, avaldatakse teade nimemuutuse kohta *Euroopa Liidu Teatajas*.

(1126) Pärast lõplike järelduste teatavakstegemist märkis kaebuse esitaja oma üldisesse kokkuleppesse tähelepanekud. Samal ajal märkis ta, et järeldustes ei käsitletud tasakaalustava tollimaksu koostoimet dumpinguvastaste tollimaksudega paralleelses menetluses. Kaebuse esitaja juhtis tähelepanu, et dumpingu- ja subsiidiumivastaste kombineeritud meetmete üldise taseme lihtsalt piiramisele pole õiguslikku alust ega majanduslikku põhjendust ning kui väiksema tollimaksu reegli mittekohaldamisel on subsiidiumivastases menetluses tähendust, peab dumpinguvastases menetluses kohaldama täielikku tasakaalustavat tollimaksu, olenemata väiksema tollimaksu reegli kohaldamisest. Seoses Hiina eksportivate tootjatega väitis kaebuse esitaja, et subsiidiumi- ja dumpinguvastaseid tollimakse saab kumuleerida isegi siis, kui normaalväärtus on kehtestatud võrdlusriigis ekspordisubsiidiumide juhtudest eraldi, nagu selgitatud põhjenduses 1118. Seoses sellega väitis ta, et dumpingumäära ja valitsuse antavate toetuste ja subsiidiumide hulga vahel puudub vajalik seos (kui üldse) ning et subsideerimisel on suur mõju, mis ulatub kaugemale mõjust tootmiskuludele. Nominaalväärtuse arvutamisel võrdlusriigi põhjal ei saa arvestada subsideerimise ja moonutuste täielikku mõju Hiina majandusele tervikuna ja see võrdsustab üksnes Hiina eksportivad tootjad teiste riikidega, kus seda metoodikat ei kohaldata ja kumuleerimine on lubatud.

(1127) Kaebuse esitaja lisas, et puudub õiguslik alus eeldusele, et kõik kulud ja hinnad võrdlusriigis on ilma äriühingupetsiifiliste subsiidiumiteta, ning seega ei ole mõistlik neil juhtudel teha subsiidiumivastaseid ja dumpinguvastaseid uurimisi. Sellega seoses viitas ta Maailma Kaubandusorganisatsiooni (WTO) asjakohasele kohtupraktikale, nimelt vaidlusele WT/DS 379 *United States – Definitive Anti-dumping and Countervailing Duties on Certain Products from China* ([209]) (edaspidi „DS 379“), milles WTO apellatsioonikogu leidis, et sama subsiidiumi tasaarveldamine kaks korda tulenevalt välise võrdlusriigi põhjal arvutatud dumpinguvastaste tollimaksude ja tasakaalustavate tollimaksude samaaegsest kehtestamisest on vastuolus WTO subsiidiumide ja tasakaalustusmeetmete lepingu artikli 19 lõikega 3. Kaebuse esitaja rõhutas, et WTO apellatsioonikogu leidis ka, et topeltarvestusega ei „kaasne tingimata alati selline tollimaksude samaaegne kohaldamine“, aga et see oleneb pigem sellest, kas ja mil määral on kindlaks tehtud, et sisemajanduslikud subsiidiumid on konkreetsel juhul toote ekspordihinda vähendanud ([210]).

(1128) Peale selle viitas kaebuse esitaja HRVga seotud olukorrale, kus kohaldatav dumpinguvastane tollimaks põhineb kahjumarginaalil, sest see on dumpingumarginaalist väiksem, nagu see on Yuntianhua kontserni puhul. Lisaks kõikidele eespool esitatud põhjendustes selgitatud väidetele väitis ta, et asjaomasel juhul pole topeltarvestus lihtsalt võimalik, kuna kahjumarginaalil põhinev dumpinguvastane tollimaks on kehtestatud täielikult ilma välise võrdlusriigi põhjal kehtestatud normaalväärtust arvesse võtmata. Seetõttu topeltarvestuse küsimust ei teki ning samuti ei ole kohaldatav WTO juhtumi DS 379 kohtupraktika. Kaebuse esitaja järeldas, et kuna väiksema tollimaksu reegel on subsiidiumivastastes menetlustes kehtetuks tunnistatud, ei saa kombineeritud dumpinguvastaseid ja tasakaalustavaid tollimakse enam piirata kahjumarginaaliga.

(1129) Pärast lõplike järelduste teatavakstegemist väitis Yuntianhua kontsern, et komisjon ei teinud topeltarvestuse analüüsi, et määrata kindlaks, kas või mil määral samu subsiidiume tasaarveldataks kaks korda dumpinguvastase meetme ja tasakaalustavate tollimaksude kehtestamisega. Analüüsi puudumisega rikutaks äriühingu kaitseõigusi.

(1130) Seoses võimaliku topeltarvestusega viitas Yuntianhua kontsern kaebuse esitajaga sarnaselt samuti WTO juhtumile DS 379. Ta rõhutas, et selle otsuse kohaselt peab uurimisasutus lisaks teguritele, mida võetakse arvesse asjakohase subsiidiumivastase tollimaksu summa kehtestamisel, võtma arvesse tõendeid selle kohta, kas ja mil määral samu

([209]) WT/DS379/AB/R (USA – dumpinguvastased ja tasakaalustavad tollimaksud teatavatele Hiina toodetele), 11. märtsi 2011. aasta apellatsioonikogu ettekanne.

([210]) Vt WT/DS379/AB/R, punktid 583 ja 599.

subsiidiume tasaarveldatakse kaks korda, kui samal ajal on kehtestatud dumpinguvastased ja subsiidiumivastased tollimaksud. Kontsern viitas asjaolule, et komisjon oli tunnistanud üldise järelduste teatavakstegemise dokumendi põhjenduses 747 topeltarvestuse probleemi, ning järeldas, et juhtumi DS 379 asjaolud ei erine käesoleva menetluse omadest. Sellest lähtuvalt järeldas ta, et topeltarvestuse puudumise tõendamiskohustus lasub komisjonil ja siiani ei ole komisjon seda analüüsi avalikustanud, mistõttu teatavakstegemine on puudulik ja ebatäielik.

(1131) Yuntianhua kontserni sõnul ei mõjuta väiksema tollimaksu reegel paralleelses dumpinguvastases menetluses topeltarvestuse analüüsi tegemist, kui dumpingumarginaal kattub täielikult subsiidiumimarginaaliga. Sellega seoses väitis ta, et mõlema menetluse jaoks on vaid üks kahju kõrvaldamist võimaldav tase, mis tähendab, et kohaldama peaks tavapärast lähenemisviisi, kus kombineeritakse esmalt tasakaalustav ja seejärel dumpinguvastane tollimaks, millest on maha arvatud kahjumarginaal. Seega, kui komisjon kehtestaks tasakaalustava tollimaksu täies ulatuses ja arvaks kahjumarginaali maha üksnes dumpinguvastaselt tollimaksult, oleks see vastuolus dumpinguvastase alusmäärusega ja komisjoni järeldustega paralleelses dumpinguvastases uurimises, milles järeldati, et kahju kõrvaldamist võimaldaval tasemel tollimaks on piisav, et kõrvaldada liidu tootmisharule tekkiv kahju.

(1132) Hiina valitsus esitas ka märkusi võimaliku topeltarvestuse kohta, et lükata ümber kaebuse esitaja märkused põhjendustes 1126–1128. Samuti tugines Hiina valitsus WTO DS 379 otsusele, ([211]) järeldades, et kahekordsed abinõud on vastuolus asjakohaste WTO reeglitega ja alusmääruse vastavate sätetega, millele on viidatud põhjenduses 1127. Käesoleva menetlusega seoses väitis Hiina valitsus, et topeltarvestus tekiks siis, kui komisjon ei piiraks kogu tasakaalustavat ja dumpinguvastast tollimaksu kahju kõrvaldamist võimaldava tasemega, kuna sama subsiidiumi käsitletaks esiteks seoses dumpingumarginaaliga ja seejärel uuesti subsiidiumimarginaaliga. Hiina valitsus rõhutas, et seoses CNBMi kontserniga põhineb normaalväärtuse arvutamine dumpinguvastases menetluses moonutamata arvudel, mida ei mõjuta makro- ja mikrosubsideerimine, ning seega käsitleb see juba subsideerimist HRVs. Kuna Yuntianhua kontserni dumpinguvastane tollimaks põhineb kahju kõrvaldamist võimaldaval tasemel, tekiks topeltarvestus siis, kui tasakaalustav tollimaks kajastaks täielikku subsiidiumisummat, sest mõlemad uurimised hõlmavad sama eksporti ja sama väidetavalt tekkinud kahju ning siseturu subsiidiumite üldpõhimõtteks on see, et nad mõjutavad võrdselt omamaist ja eksportmüüki. Viimati nimetatud punkti osas põhjendas Hiina valitus, et kahjumarginaali arvutamise alusena kasutatav ekspordihind on siseturu subsiidiumide puhul tuvastatud subsiidiumisumma ulatuses madalam. Seega arvestatakse väidetavat subsiidiumisummat kaks korda, ühtlasi kaudselt kahjumarginaali kaudu dumpinguvastase tollimaksu kehtestamisel. Viimasena märkis Hiina valitsus, et selliselt kehtestatud kahjumarginaalid võivad olla kunstlikult suurendatud selles osas, et komisjon ei võtnud arvesse Hiina eksportivate tootjate ja ELi tootmisharu müügi vahelise kaubandustasandi erinevust. Seoses selle viimase väitega märkis komisjon, et seda on juba käsitletud põhjendustes 977 ja 978.

(1133) Mis puudutab kaebuse esitaja, Yuntianhua kontserni ja Hiina valitsuse väiteid nende kaitseõiguse rikkumise kohta, kuna dumpinguvastaste ja tasakaalustavate tollimaksude koostoimet ja võimalikku topeltarvestust käsitlevat analüüsi ei avalikustatud, märkis komisjon kõigepealt, et ta ei teinud seda, kuna selles menetluses oli avalikustamise hetkel dumpinguvastane menetlus endiselt käimas ja dumpinguvastased meetmed ei olnud ametlikult veel jõustunud. Seega oleks selline analüüs mõjutanud dumpinguvastase menetluse tulemust ja oleks igal juhul põhinenud ikka veel kommenteeritavate ja analüüsitavate meetmete hüpoteetilisel tasemel. Komisjon ei oleks saanud poolte nõutud analüüsi läbi viia menetluse teatavakstegemise ajaks, ent juhtis sellele kõikide poolte tähelepanu ja võttis kohustuse uurida seda teemat, nagu on sätestatud üldise järelduste teatavakstegemise dokumendi põhjenduses 747. Igal juhul märkis komisjon, et selles jaotises käsitletakse neid teemasid ja poolte seni tõstatatud küsimusi täies ulatuses ning et see jaotis on pooltele avalikuks tehtud, et tagada neile täielik õigus kaitsele. Seega lükati kõikide poolte väited selles küsimuses tagasi.

([211]) Eelkõige viitas Hiina valitsus lõpparuande punktidele 143–158, 541 ja 543.

(1134) Seoses kaebuse esitaja, Yuntianhua kontserni ja Hiina valitsuse tõstatatud võimaliku topeltarvestuse teemaga ja viitamisega WTO otsuse DS 379 asjakohastele osadele ja kontekstile, tuletas komisjon meelde, et WTO subsiidiumide ja tasakaalustusmeetmete lepingu artikli 19 lõige 3 on kajastatud subsiidiumivastase alusmääruse artikli 15 lõikes 2. Seega järeldas ta, et seda sätet käsitlev WTO kohtupraktika ja eelkõige tema otsus DS 379 kujutab endast asjakohast tõlgendust alusmääruse artikli 15 lõike 2 kohaldamiseks selles menetluses. Peale selle tuletas komisjon meelde, et praegused uurimised on esimesed paralleelsed dumpinguvastased ja tasakaalustavate tollimaksudega seotud uurimised alates seadusandlikest muudatustest, millega kehtestati dumpinguvastase alusmääruse artikli 2 lõike 6a ([212]) alusel dumpinguvastastes uurimistes uus arvutusmetoodika, ja uutest sätetest väiksema tollimaksu reegli kohaldamise kohta dumpinguvastastes ja subsiidiumivastastes menetlustes osana kaubanduskaitset käsitlevate uurimiste ajakohastamisest ([213]). Komisjon märkis, et igal juhul ja isegi varasemates kombineeritud subsiidiumivastastes ja dumpinguvastastes menetlustes enne kõnealuseid seadusandlikke muudatusi neid küsimusi praktikas ei kerkinud ([214]).

(1135) Mis puudutab DS 379 otsust, võttis komisjon kõik poolte esitatud viited teadmiseks. Esmalt märkis ta, et WTO appellatsioonikogu selgitas, et topeltarvestus (või „kahekordsed abinõud“) viitab olukordadele, kus tasakaalustavate ja dumpinguvastaste tollimaksude samaaegne kohaldamine samadele imporditud toodetele toob kaasa sama subsiidiumi vähemalt teatud määral tasaarvestamise kaks korda, ja see juhtub tõenäoliselt siis, kui dumpingumarginaal arvutatakse metoodika järgi, mis tugineb muu hulgas kolmanda riigi kuludele või hindadele ([215]). Neil juhtudel *võib* dumpinguvastane tollimaks kompenseerida või tasaarvestada siseturusubsiidiumi määral, mil selline subsiidium on ekspordihinna vähendamisele kaasa aidanud ([216]). Kahekordsed abinõud *võivad* ilmneda ka siis, kui dumpinguvastased tollimaksud kehtestatakse samale tootele turumajanduse raames antud siseturusubsiidiumite kontekstis, kui dumpinguvastastes uurimistes kasutatakse subsideerimata, arvestuslikku või kolmanda riigi normaalväärtust ([217]). Topeltarvestuse olukorras ei kehtestata WTO subsiidiumide ja tasakaalustusmeetmete lepingu artikli 19 lõike 3 kohaselt tasakaalustavat tollimaksu „asjakohases summas“. Samuti märkis komisjon, et WTO appellatsioonikogu lükkas eraldi tagasi ettepaneku, et topeltarveldus tekib tingimata kõigil paralleelse tollimaksu juhtudel, kus normaalväärtus määratakse kindlaks kolmanda riigi kulude ja hindade alusel. Selle asemel otsustas ta, et see oleneb sellest, kas ja mil määral on sisemajanduslikud subsiidiumid toote ekspordihinda vähendanud ning kas uuriv ametiasutus on võtnud vajalikud parandusmeetmed oma metoodika kohandamiseks, et arvestataks tegeliku olukorraga ([218]). Appellatsioonikogu järeldas, et kohustus hinnata, kas tasakaalustav tollimaks kajastab „asjakohast summat“, hõlmab nõuet, et uuriv ametiasutus korraldaks piisava hoolsusega asjakohaste faktide uurimise ja küsimise ning tugineks oma hinnangus registris olevatele otsestele tõenditele ([219]).

(1136) Kohaldades neid põhimõtteid alusmääruse artikli 15 lõike 2 tõlgendamiseks käesolevas uuringus, märkis komisjon, et tema lähenemisviis arvata subsiidiumisumma täielikult maha dumpingumarginaalist, sest ta kasutas seda metoodikat nominaalväärtuse arvutamisel dumpinguvastase alusmääruse artikli 2 lõike 6a alusel, oli nende põhimõtetega täielikult kooskõlas. Komisjon võttis teadmiseks kaebuse esitaja väite, et tasakaalustavate ja dumpinguvastaste tollimaksude kumuleerimine oleks isegi selles olukorras põhimõtteliselt võimalik. Siiski märkis ta, et toimikus puudusid otsesed tõendid, mis oleks näidanud, kas ja mil määral mõjutasid HRV siseturusubsiidiumid ekspordihinda. Samuti puudusid toimikus tõendid selle kohta, et moonutamata väärtused võrdlusriigis, mida kasutati dumpinguvastases uurimises normaalväärtuse arvutamiseks, said siseturusubsiidiumitest kasu, mis võiks olla analüüsis sama asjakohane element. Sellest lähtuvalt lükkas komisjon selles küsimuses kaebuse esitaja väited tagasi ja nõustus Yuntianhua kontserni ja Hiina valitsuse väidetega.

(1137) Seoses kaebuse esitaja, Yuntianhua kontserni ja Hiina valitsuse väidetega olukorra kohta, kus kohaldatav dumpinguvastane tollimaks põhineb kahju kõrvaldamist võimaldaval tasemel, kuna on dumpinguvastase alusmääruse artikli 9 lõike 4 teise lõigu kohaselt madalam kui dumpingumarginaal, märkis komisjon järgmist. Esmalt

([212]) Samas, joonealune märkus 182.
([213]) Muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 2018. aasta määrusega (EL) 2018/825 (ELT L 143, 7.6.2018, lk 1).
([214]) Vt nt nõukogu rakendusmäärust, millega kehtestatakse lõplik subsiidiumivastane tollimaks Hiina Rahvavabariigist pärit kaetud kvaliteetpaberi impordi suhtes (ELT L 128, 14.5.2011, lk 18), põhjendused 269–274.
([215]) DS 379, punktid 541–542.
([216]) DS 379, punkt 543.
([217]) DS 379, punkt 543.
([218]) DS 379, punkt 599.
([219]) DS 379, punkt 602.

selgitas ta, et alusmääruse artikli 15 lõikega 2 ja artikli 24 lõikega 1 hõlmatud võimaliku topeltarvestuse olukorrad tuleb eraldi hoida väiksema tollimaksu reegli kohaldamisest, mille otstarve ja eesmärk on erinevad. Seejärel juhtis ta tähelepanu, et otsus DS 379 on asjakohane üksnes artikli 15 lõike 2 tõlgendamisel ning ei oma tähtsust seoses väiksema tollimaksu reegli kohaldamisega kooskõlas dumpinguvastase alusmääruse artikli 9 lõikega 4 ja alusmääruse artikli 15 lõikega 1.

(1138) Mis puudutab käesolevat menetlust, analüüsis komisjon esmalt, kas topeltarvestus esines või mitte alusmääruse artikli 15 lõike 2 ja artikli 24 lõike 1 alusel, järgides siin jaotises eespool kirjeldatud lähenemisviisi ja arvates dumpingumarginaalilt subsiidiumisumma täielikult maha. Seejärel analüüsis komisjon, kas väiksema tollimaksu reegel oli igas menetluses kohaldatav lisaks põhjenduses 1134 mainitud seadusandlikele muudatustele. Kuna alusmääruse artikli 15 lõike 1 alusel ei saanud väiksema tollimaksu reeglit kohaldada, ei olnud käesolevas subsiidiumivastases menetluses vajadust analüüsida ja isegi kindlaks teha kahju kõrvaldamist võimaldavat taset. Seepärast kohaldas komisjon leitud subsiidiumisummat täies ulatuses. Seevastu kohaldati paralleelses dumpinguvastases menetluses dumpinguvastase alusmääruse artikli 9 lõike 4 alusel väiksema tollimaksu reeglit. Seega arvutas komisjon kahju kõrvaldamist võimaldava taseme ja pärast dumpingumarginaalilt subsiidiumisumma täies ulatuses maha arvamist piiras ta kohaldatavat dumpinguvastast tollimaksu kahju kõrvaldamist võimaldava tasemega, mis oli Yuntianhua kontserni olukord.

(1139) Seoses Yuntianhua kontserni ja Hiina valitsuse väidetega, et mõlemas menetluses on vaid üks ja sama kahju kõrvaldamist võimaldav tase, kuna need hõlmavad sama importi, ning et seega tähendaks seda kahju kõrvaldamist võimaldavat taset ületava kombineeritud tollimaksu kehtestamine topeltarvestust, märkis komisjon, et selles väites on segunenud vastavate subsiidiumisummade ja leitud dumping*umarginaalide* topeltarvestuse ennetamise kaks sammu, kus teise sammuna analüüsitakse, kas ja kuidas on väiksema tollimaksu reegel käesolevas menetluses asjakohane. Nagu selgitatud eelmises põhjenduses 2018. aasta seadusandlike muudatuste kohta käesolevas subsiidiumivastases uurimises, järeldas komisjon, et alusmääruse artikli 15 lõike 1 neljandat lõiku ei saanud kohaldada, samas kui väiksema tollimaksu reegel kohaldus eraldiseisvas dumpinguvastases uurimises, mis puudutas sama toodet. Alusmääruse artikli 15 lõike 1 neljanda lõigu kohase reegli põhjendust subsiidiumivastastes menetlustes kirjeldatakse täpsemalt eelkõige määruse (EL) 2018/825 põhjenduses 10, kus sätestatakse, et „*kolmandate riikide makstavad tasakaalustavad subsiidiumid [moonutavad] kaubandust eriti*“ ja seetõttu „*ei ole väiksema tollimaksu reegli kohaldamine üldjuhul enam võimalik*“. Seega oleks poolte väide, et kombineeritud tasakaalustavat ja dumpinguvastast tollimaksu tuleks piirata kahju kõrvaldamist võimaldava tasemega, nagu pandi paika dumpinguvastase menetluse jaoks, vastuolus alusmääruse artikli 15 lõikega 1 koostoimes määruse (EL) 2018/825 põhjendusega 10. Seoses Hiina valitsuse tõstatatud väitega „kaudse“ topeltarvestuse kohta, kuna kahjumarginaali arvutamise alusena kasutatav ekspordihind on siseturu subsiidiumide puhul tuvastatud subsiidiumisumma ulatuses madalam, märkis komisjon taas püüdu segada vastavate subsiidiumisummade ja leitud dumping*umarginaalide* topeltarvestuse teema eraldi sammuga, kus arvutatakse kahju kõrvaldamist võimaldav tase väiksema tollimaksu reegli puhul. Väiksema tollimaksu reegel on asjakohane üksnes eraldiseisvas dumpinguvastases uurimises ning ekspordihind, mida kasutatakse kahju kõrvaldamist võimaldava taseme arvutamiseks, on tegelik CIF-tasemel hind, mida on korrigeeritud vajaduse kohaselt, nagu on selgitatud määruse (EL) 2020/492 põhjendustes 270–272, kooskõlas kõikide dumpinguvastaste (ja subsiidiumivastaste) menetluste praktikaga, kus kohaldatakse väiksema tollimaksu reeglit ilma leitud siseturusubsiidiume korrigeerimata. Seega lükkas komisjon selles küsimuses Yuntianhua kontserni ja Hiina valitsuse väited tagasi.

(1140) Pidades silmas kõiki neid seisukohti kinnitas komisjon eri eksportivatele tootjate suhtes kohaldatavad tollimaksud, nagu on üksikasjalikult kirjeldatud põhjenduse 1122 tabelis ning käesoleva määruse artiklites 1 ja 2.

(1141) Pärast täiendavat lõplike järelduste teatavakstegemist märkisid Egiptuse koostööd teinud ja omavahel seotud eksportivad tootjad, et Jushi Egyptilt Hengshi Egyptile üle kantud kasusummasid on komisjon paralleelses dumpinguvastases menetluses juba käsitlenud. Nad leidsid, et selles menetluses jättis komisjon normaalväärtuse arvutamisel kõrvale Hengshi Egypti dokumenteeritud heide ostuhinna ja asendas selle Jushi Egypti heide müügihinnaga sõltumatutele siseturu klientidele vastavalt dumpinguvastase alusmääruse artikli 2 lõikele 5. Poolte sõnul rikutakse sellega subsiidiumivastase alusmääruse artikli 24 lõiget 1, millega ennetatakse topeltarvestust, kui ekspordisubsiidiumid on kaalul paralleelsetes menetlustes, kuna komisjon on dumpinguvastases menetluses juba tegelenud subsiidiumisummaga, mille Jushi Egypt andis edasi Hengshi Egyptile heidemüügi kaudu.

(1142) Komisjon märkis kohe alguses, et ta ei tasakaalustanud ekspordist sõltuvaid subsiidiume Egiptuses, nagu on selgitatud põhjenduses 1119, ning seega ei ole artikli 24 lõige 1 selles olukorras kohaldatav. Seega sai selle väite tagasi lükata juba selle põhjal. Igal juhul märkis komisjon, et dumpinguvastases juhtumis tehtud korrektiivid olid seotud asjaoluga, et kõnealuste seotud üksuste vahelised heide müügihinnad ei kajastanud reaalturuväärtusele vastavat hinda. Seega korrigeeriti seotud üksuste vahelist hinda kehtiva siseturuhinna kohaselt, mis saadi sõltumatutest tehingutest Egiptuse turul, kuna see ei kajastanud turutingimusi, nagu on üksikasjalikult selgitatud lõpliku dumpinguvastase määruse põhjendustes 310–332. Subsiidiumivastane uurimine Egiptuses ei kajasta üldse subsideeritud sisendite, nimelt heide pakkumist tegelikust maksumusest väiksema tasu eest, rääkimata koos selle heide ekspordisubsiidiumiga. Seega pole korrigeerimise õiguslikul alusel, st dumpinguvastase alusmääruse artikli 2 lõikel 5, ning selle aluseks oleval taustal ja asjaoludel mingit pistmist võimaliku topeltarvestuse olukorraga vastavalt subsiidiumivastase alusmääruse artikli 24 lõikele 1. Seega on selle poole väide täiesti alusetu nii faktilisest kui ka juriidilisest vaatenurgast, aga ka puhtteoreetilisest vaatenurgast. Seepärast lükkas komisjon selle väite tagasi.

(1143) Pärast täiendavate lõplike järelduste teatavakstegemist ei nõustunud kaebuse esitaja metoodikaga, mida komisjon kasutas tollimaksude kombineerimisel. Kõnealune pool väitis, et lõplikes järeldustes ei käsitletud kaebuse esitaja märkust, et kui dumpinguvastane tollimaks põhineb kahjumarginaalil, siis puudub igal juhul juba topeltarvestuse oht, kuna põhjenduse 1136 selgitust peeti ebapiisavaks. Kaebuse esitaja sõnul puudub topeltarvestuse faktiline risk juhtudel, kus dumpinguvastast tollimaksu on piiratud kahjumarginaaliga, ning seetõttu moodustab nende eksportivate tootjate õigusaktidest tuleneva kombineeritud tollimaksu taseme, kelle dumpinguvastane tollimaks põhineb kahjumarginaalil, tasakaalustava tollimaksu ja kahjumarginaalil põhineva dumpinguvastase tollimaksu summa ilma mahaarvamiste ja korrektiivideta. Kaebuse esitaja väitis, et see metoodika viis meelevaldsete tulemusteni, mistõttu premeeriti subsiidiumivastases uurimises koostööd mitte teinud eksportivaid tootjaid madalama kombineeritud tollimaksu määraga, kuna nende suhtes kohaldati madalamat (33,6 %) dumpinguvastast tollimaksu (dumpingumarginaal miinus tasakaalustav marginaal) kui on kahju kõrvaldamist võimaldav tase (37,6 %). Selle asemel pakkus kaebuse esitaja välja, et nende kombineeritud tollimaks peaks olema kokku 68,7 % (31,1 % tasakaalustav tollimaks pluss 37,6 % kahjumarginaal), mis annab kokku 68,7 %. See oleks tasu (osalise) koostööst keeldumise eest.

(1144) Peale selle väitis kaebuse esitaja, et komisjoni nõustumisega Yuntianhua kontserni ja Hiina valitsuse väidetega, nagu on öeldud põhjenduses 1136, premeeris komisjon sisuliselt (osalist) koostööst keeldumist ja nõustus alusetute väidetega. Selle poole sõnul ei saa asjakohaste tõendite puudumine, nagu selgitatud samas põhjenduses, iseenesest õigustada kõige konservatiivsema metoodika kasutamist, eelkõige (osalise) koostööst keeldumise korral, suurendades seega ohtu, et tollimaksudel puudub vajalik parandav mõju, eelkõige arvestades Hiina eksportivate tootjate turuvallutuslikku tegevust, millest annab tunnistust agressiivne lauvarude kogumine. Kaebuse esitaja tugines selle väite puhul asjaolule, et puuduvad Yuntianhua kontserni ja Hiina valitsuse esitatud äriühinguspetsiifilised andmed, mis näitaksid topeltarvestuse tegelikku mõju äriühingu tasandil, ning et nende märkused on abstraktsed ja ebamäärased ning neis puuduvad asjakohased faktilised tõendid. Võttes arvesse, et WTO otsuses DS 379 sedastati, et komisjon peab uuriva ametiasutusena viima läbi nõuetekohase uurimise, et vältida topeltarvestuse ohtu, väitis kaebuse esitaja, et on ilmne, et eksportivad tootjad peavad esitama tõendeid, et topeltarvestus tekib nende konkreetsete tollimaksude kombineerimisest nende konkreetsete faktiliste asjaolude põhjal, ning seda pole nad teinud. Kaebuse esitaja viitas ka juhtumile seoses CNBMi kontserniga, kes ei esitatud isegi topeltarvestuse nõuet ja keda seega põhimõtteliselt premeeriti (osalise) koostööst keeldumise eest ilma õigusliku või faktilise põhjenduseta.

(1145) Ülaltoodud argumentidele tuginedes taotles kaebuse esitaja, et: i) üksnes dumpinguvastases uurimises koostööd tegevate äriühingute suhtes kohaldaks komisjon kombineeritud tollimakse, mis võrduvad tasakaalustava tollimaksu ja kahjumarginaali summaga; ii) CNBMi kontserni ja kõikide koostööst keeldunud eksportivate tootjate suhtes kohaldaks komisjon tasakaalustavat tollimaksu täies ulatuses ja dumpingumarginaalil põhinevat dumpinguvastast tollimaksu, kuna äriühing ei ole esitanud põhjendatud äriühingupõhist nõuet koos seda toetavate tõenditega topeltarvestuse kohta; iii) Yuntianhua kontsernile ja mõlemas uurimises koostööd tegevatele eksportivatele töötajatele on kombineeritud tollimaksutasemed sobivad, aga komisjon peaks oma metoodikat ajakohastama ja täpsustama.

(1146) Komisjon ei nõustunud kaebuse esitaja väidetega. Seoses väitega, et lõplikes järeldustes ei käsitletud kaebuse esitaja tõstatatud väidet, kordas komisjon, et kogu kõnealuse jaotise selgitustes, eelkõige põhjendustes 1135–1138 ja eriti põhjenduses 1136 käsitleti seda väidet täies ulatuses. Peale selle märkis komisjon, et kahjumarginaal arvutatakse paralleelselt dumpingumarginaaliga, et neid oleks võimalik võrrelda väiksema tollimaksu reegli kohaldamise eesmärgil. Kui tollimaks põhineb kahjumarginaalil, ei tähenda see, et dumping puudub või et dumpingumarginaalil polnud mingit tähtsust, kuna üks dumpinguvastaste tollimaksude kohaldamise tingimusi on see, et dumping

ületaks oluliselt miinimumtasemeid. Seetõttu olukordades, kus kahjumarginaali kasutatakse tegeliku tollimaksu kehtestamiseks, sest see on väiksem kui dumpingumarginaal vastavalt dumpinguvastase alusmääruse artikli 9 lõikele 4 ja/või subsiidiumivastase alusmääruse artikli 15 lõikele 2, kui need on asjakohased, ei eemalda see dumpingu (või subsiidiumi) tegelikku olemasolu tasemel, mis on kõrgem kahju kõrvaldamist võimaldavast tasemest. Seega on topeltarvestuse võimalus samamoodi olemas ka nendes olukordades, kus asjaolud ja kohaldatav kohtupraktika näitavad, et see nii on. Seetõttu lükati kõnealune väide tagasi.

(1147) Seoses väitega Hiina eksportivate tootjate koostöö tegemise kohta dumpinguvastasel menetlusel, aga mitte subsiidiumivastasel menetlusel, soovitas kaebuse esitaja põhimõtteliselt lisada kogu subsiidiumimarginaalile pigem kõrgem kahjumarginaal kui dumpingumarginaal. Kõnealune pool ei täpsustanud selle soovituse õiguslikku ega faktilist alust ega põhjust. Komisjon märkis, et väljapakutud metoodika oleks vastuolus dumpinguvastase alusmääruse artikli 9 lõike 4 teise lõiguga, mida on kohaldatud dumpinguvastases menetluses lõpliku dumpinguvastase määruse punktide 7.1 ja 7.2 kohta, ning et kaebuse esitaja ei ole välja pakkunud õiguslikke ega faktilisi põhjendusi peale vajaduse koostööst keeldumist mitte premeerida. Selles osas tuletas komisjon meelde, et osaline või täielik koostööst keeldumine ei ole dumpinguvastase alusmääruse artikli 9 lõike 4 kohaselt väiksema tollimaksu reegli kohaldamisel juriidiliselt oluline ning et igal juhul leiti, et pooled tegid koostööd dumpinguvastases uurimises ja mitte subsiidiumivastases uurimises. Seega kinnitas komisjon oma metoodika kehtivust, nagu selgitatud põhjendustes 1117–1118 ja 1136–1137, nende eksportivate tootjate puhul, kes tegid koostööd üksnes dumpinguvastases uurimises, ning lükkas kaebuse esitaja väite tagasi.

(1148) Seoses kaebuse esitaja väidetega Yuntianhua kontserni ja CNBMi kontserni kohtlemise kohta, kes ei esitanud äriühinguspetsiifilisi andmeid, mis näitaksid topeltarvestuse tegelikku mõju äriühingu tasandil ja keda tegelikult premeeriti vaatamata nende osalisele koostööst keeldumisele, märkis komisjon järgmist. Nagu kaebuse esitaja ise tunnistab ja nagu on täiesti selge WTO DS 379 otsusest, mida selgitati üksikasjalikult põhjendustes 1135–1136, puudusid komisjonil toimikus tõendid selle kohta, et võimalikku topeltarvestust dumpinguvastase ja tasakaalustava tollimaksu kumuleerimise tõttu ei olnud. Teiste sel eesmärgil toodud asjaomaste elementide seas, millest mõned on loetletud põhjenduses 1136, ei ole Hiina eksportivate tootjate turuvallutuslik käitumine, millest annab tunnistust agressiivne lauvarude kogumine ja mis toob kaebuse esitaja sõnul kaasa võimaliku tollimaksude ebapiisava parandava mõju, sel eesmärgil asjakohane element. Seega, kuna toimikus puudusid sel eesmärgil teised asjakohased tõendid, lükkas komisjon selle väite tagasi.

(1149) Seoses kaebuse esitaja viimase üldise taotlusega Yuntianhua kontsernile ja eksportivatele tootjatele, kes teevad koostööd mõlemas uurimises, et nad ajakohastaksid ja täpsustaksid oma metoodikat, märkis komisjon, et kaebuse esitaja ei andnud üksikasjalikumat teavet ega selgitanud, kuidas komisjon peaks komisjon seda metoodikat ajakohastama ja täpsustama. Peale selle tõstis komisjon esile selle üldise taotluse vastuolu kaebuse esitaja põhimõttelise kokkuleppega kombineeritud tollimaksu asjakohasuse kohta. Seetõttu lükkas komisjon selle väite tagasi.

(1150) Lõpetuseks palus kaebuse esitaja komisjonil sätestada lõplikus määruses, et kõiki taotlusi topeltarvestuse korrigeerimiseks võidakse aktsepteerida dumpinguvastaste ja tasakaalustavate tollimaksude kombineeritud taseme kindlaksmääramisel üksnes siis, kui neid on toetatud faktiliste äriühinguspetsiifiliste tõenditega topeltarvestuse aset leidmise kohta ning et selliste tõendite puudumisel tuleb eksportiva tootja taotlus topeltarvestuse kohta tagasi lükata kui põhjendamatu. Sellega seoses märkis komisjon esmalt, et määrused, millega kehtestatakse ajutised ja/või lõplikud meetmed, puudutavad põhimõtteliselt konkreetset uuritavat toodet ja uurimise tulemusi, ning seega ei saa neid kasutada üldist poliitikat käsitlevate avalduste või põhimõtteliste avalduste tegemiseks, mida kohaldatakse tulevastes uurimistes poolte taotluse korral. Samal ajal kordas komisjon, et asjakohased reeglid ja kohtupraktika WTO DS379 otsuses, nagu seda on selgitatud põhjendustes 1135–1136 ja 1148 seoses selle uurimisega, nõuavad topeltarvestuse tegeliku olemasolu kindlaks tegemist paralleelsetes juhtumites, kus sellist metoodikat, nagu on välja toodud dumpinguvastase alusmääruse artikli 2 lõikes 6a, kasutatakse vastavalt registris olevatele otsestele tõenditele. Asjaolu, et sellel konkreetsel juhul selliseid tõendid puuduvad, sest eksportivatelt tootjatelt ei ole nõutud asjakohaste tõendite esitamist ühegi poole poolt, ei tähenda, et mõnes tulevases juhtumis ei võiks neid tõendeid nõuda ja et need ei võiks olla asjakohased tõendid registris, et komisjon saaks sarnastes paralleelsetes menetlustes otsustamisel tugineda topeltarvelduse võimalikule olemasolule.

(1151) Pärast täiendavat lõplike järelduste teatavakstegemist taotles Yuntianhua kontsern ka seda, et komisjon avaldaks Yuntianhua kontserni täpse dumpingumarginaali ilma topeltarvestuseta, ja täpsustaks HRVs kehtestatud subsiidiumide mahaarvamist.

(1152) Peale selle viitas Yuntianhua kontsern täiendavate järelduste põhjendusele 85 ja asjaolule, et topeltarvestust peaks käsitlema alusmääruse artikli 24 lõike 1 kohaselt. Pool vaidles, et dumpinguvastased ja subsiidiumivastased tollimaksud parandavad üht ja sama olukorda ning seega puudub õiguslik alus mõlema tollimaksu kehtestamiseks paralleelselt.

(1153) Yuntianhua kontsern vaidles vastu ka lõplike järelduste teatavakstegemise põhjenduses 745 toodud väitele, et komisjonile pole esitatud teavet kahjumarginaali kohaldamise põhjendamiseks selles asjas. Pool väitis, et komisjon tegi otsuse dumpinguvastase alusmääruse artikli 7 lõike 2b põhjal, mille kohaselt pole kahjumarginaali mitte kohaldamine liidu huvides, ning et kuigi liidu huvide hindamine on subsiidiumivastase menetluse lõplike järelduste teatavakstegemises identne, jõudis komisjon erinevale järeldusele kahjumarginaali mitte kohaldada. Peale selle viitas see pool määrusele, millega kehtestatakse ajutine dumpinguvastane tollimaks *kuumvaltsitud roostevaba terase* juhtumis, ([220]) milles komisjon leidis, et kahjumarginaali kehtestamise põhjendamiseks piisab liidu huvi puhul tarneahelatele avalduvast mõjust. Kuna subsiidiumivastases menetluses on samuti subsiidiumivastaste tollimaksude negatiivne mõju kasutajatele ELis, olgugi et see pole piisav, et põhjendada tasakaalustavate tollimaksude mittekehtestamist, järeldab pool, et komisjon peaks selles subsiidiumivastases uuringus kahjumarginaali kohaldama vähemalt Yuntianhua kontsernile analoogselt otsusega *kuumvaltsitud roostevaba terase* juhtumis.

(1154) Seoses Yuntianhua kontserni taotlusega „täpse dumpingumarginaali“ teatavakstegemise kohta märkis komisjon, et dumpingumarginaalides pole muutusi tehtud, nagu on märgitud dumpinguvastaste meetmete kehtestamise määruses. Peale selle, mida selgitati põhjenduses 70, jääb Yuntianhua kontserni dumping*umarginaal* samaks, mis kehtestati dumpinguvastase uurimise käigus ja tehti kontsernile selle menetluse kontekstis teatavaks. Siiski võib dumpinguvastaste ja tasakaalustavate meetmete samaaegne kehtestamine tuua teatud pooltele, sh Yuntianhua kontsernile, nagu eespool selgitatud, kaasa topeltarvestuse ja/või väiksema tollimaksu reegli kohaldamise tulemusi tuleb arvestada alates tasakaalustavate meetmete kehtestamise kuupäevast. Seega peab komisjon neil juhtudel dumpinguvastast *määra* vastavalt muutma. Sama loogika järgi märkis komisjon ka seda, et kui tulevikus tunnistataks tasakaalustavad meetmed kehtetuks, tuleks kohaldatavat dumpinguvastast määra proportsionaalselt muuta kooskõlas dumpinguvastases määruses kehtestatud määradega vastavalt käesoleva määruse artikli 2 lõikele 3.

(1155) Mis puudutab selle poole dumpinguvastase tollimaksu arvutamist, nagu on selgitatud põhjendustes 1117–1118, siis juhtudel, kus normaalväärtus arvutati välja vastavalt dumpinguvastase alusmääruse artikli 2 lõikele 6a, vältis komisjon topeltarvestust täiel määral. Selleks kohaldas komisjon esmalt subsiidiumivastases uuringus tasakaalustavat tollimaksu täiel määral ning seejärel muutis lõplikku dumpinguvastast tollimaksu. Muudetud dumpinguvastase tollimaksu arvutamiseks arvas komisjon kehtestatud dumpingumarginaalist maha käesolevas menetluses kehtestatud subsiidiumimarginaali. Spetsiaalselt Yuntianhua kontserni puhul kohaldas komisjon esmalt tasakaalustavat tollimaksu 17,0 % tasemel. Seejärel, et vältida topeltarvestust, arvas komisjon dumpingumarginaalist (64,7 %) maha täies ulatuses tasakaalustava tollimaksu (17,0 %), nagu on sätestatud dumpinguvastases menetluses. See annaks dumpinguvastaseks tollimaksuks 47,7 %. Kuid kooskõlas dumpinguvastase alusmääruse artikli 7 lõikes 2 sätestatud väiksema tollimaksu reegliga piirati Yuntianhua kontsernile dumpinguvastase uurimisega kehtestatud lõplik tollimaks kahju kõrvaldamist võimaldava tasemini 37,6 %.

(1156) Seoses Yuntianhua kontserni teise väitega, mis põhineb alusmääruse artikli 24 lõikel 1, tuletas komisjon meelde, et nagu on selgitatud põhjendustes 1117–1118, vähendas komisjon kehtestatud dumpingumäära kogu subsiidiumisumma võrra. Seetõttu ei toimunud topeltarvestust ei alusmääruse artikli 24 lõike 1 tähenduses, nagu kõnealune pool oli väitnud, ega alusmääruse artikli 15 lõike 2 kohaselt. Seetõttu lükkas komisjon selle väite tagasi.

([220]) Komisjoni rakendusmäärus (EL) 2020/508, 7. aprill 2020, millega kehtestatakse ajutine dumpinguvastane tollimaks teatavate Indoneesiast, Hiina Rahvavabariigist ja Taiwanist pärit kuumvaltsitud roostevabade teraslehtede ja -rullide impordi suhtes (ELT L 110, 8.4.2020, lk 3).

(1157) Mis puudutab Yuntianhua kontserni viimast väidet seoses kahjumarginaaliga, viitas komisjon oma seisukohtadele põhjendustes 1114 ja 1139, kus ta selgitas, et selles subsiidiumivastases uurimises ei ole kahju marginaal asjakohane, kuna artikli 15 lõike 1 neljanda lõigu alusel on vaikimisi reegel, et väiksema tollimaksu reegel ei ole kohaldatav, välja arvatud juhul, kui võib selgesti järeldada, et tasakaalustav tollimaks tuleks määrata kahju kõrvaldamist võimaldaval tasemel, kui see on „*kogu esitatud informatsiooni alusel*“ madalam. Kuna ükski pool ei esitanud selle kohta alusmääruse artikli 15 lõike 1 alusel teavet, ei pidanud komisjon selles osas tegema hindamist, kuna tasakaalustav tollimaks peab põhinema kehtestatud tasakaalustavate subsiidiumide summal. Seega puuduks kahjumarginaali kohaldamise taotlusel selles subsiidiumivastases uurimises õiguslik alus ja see oleks lihtsalt õigusvastane. Seepärast võis selle väite juba sellest lähtuvalt tagasi lükata. Igal juhul märkis komisjon, et viide *kuumvaltsitud roostevaba terase pretsedendile* ei ole õiguslikult ega faktiliselt oluline. Õiguslikust vaatenurgast oli tegemist dumpinguvastase menetlusega ja poole tsiteeritud asjakohane analüüs põhines dumpinguvastase alusmääruse artikli 7 lõikel 2b. 2018. aasta seadusandlike muudatuste tulemusena muutus väiksema tollimaksu reegli kehtestamise õigusraamistik ja dumpinguvastase alusmääruse artiklite 7 lõigete 2 kuni 2b kohaldamise tingimused erinevad nüüd subsiidiumivastase alusmääruse artikli 15 lõikes 1 esitatutest. Peale selle ajab pool segamini liidu huvide erilise kontrolli, mis viidi läbi dumpinguvastase alusmääruse artikli 7 lõike 2b alusel, ning liidu huvide tavapärase kontrolli, mis viidi läbi dumpinguvastase alusmääruse artikli 21 ja seda peegeldava sätte, subsiidiumivastase alusmääruse artikli 31 alusel, mille taust ja eesmärk on erinevad ja mille viimasele sättele pool oma väites toetus. Neil põhjustel lükkas komisjon selle väite tagasi.

8.2. **Järelevalveklausel**

(1158) Et minimeerida tollimaksudest kõrvalehoidmist maksumäärade suurte erinevuste tõttu, on individuaalsete tasakaalustavate tollimaksude kohaldamise tagamiseks vaja erimeetmeid. Äriühingud, kellele on kehtestatud individuaalne tasakaalustav tollimaks, peavad esitama liikmesriikide tolliasutustele kehtiva faktuurarve. See arve peab vastama käesoleva määruse artikli 1 lõikes 3 sätestatud nõuetele. Sellise arveta impordi suhtes rakendatakse kõigile muudele äriühingutele kohaldatavat tasakaalustavat tollimaksu.

(1159) Kuigi selleks, et liikmesriikide tolliasutused saaksid kohaldada impordile individuaalseid tasakaalustava tollimaksu määrasid, on sellise arve esitamine vajalik, peaksid tolliasutused arvesse võtma ka muid asjaolusid. Isegi kui esitatakse arve, mis vastab kõigile käesoleva määruse artikli 1 lõikes 3 esitatud nõuetele, peavad liikmesriikide tolliasutused tegema kooskõlas tollieeskirjadega tavapärased kontrollid ja (nagu ka kõigil muudel juhtudel) nõudma lisadokumente (veodokumendid jne), et kontrollida deklaratsioonis esitatud andmete paikapidavust ning veenduda, et madalama tollimaksumäära kohaldamine on õigustatud.

(1160) Kui sellise äriühingu ekspordi maht, mille suhtes kohaldatakse madalamaid individuaalseid tollimaksumäärasid, suureneb pärast asjaomaste tollimaksude kehtestamist märgatavalt, võib sellist mahu suurenemist käsitleda meetmete kohaldamisest tuleneva kaubandusstruktuuri muutusena alusmääruse artikli 23 lõike 1 tähenduses. Sellistel asjaoludel ja ettenähtud tingimuste esinemise korral võib algatada meetmetest kõrvalehoidmist käsitleva uurimise. Sellise uurimise käigus võib muu hulgas uurida individuaalse(te) tollimaksumäära(de) kaotamise ja sellest tulenevalt üleriigilise tollimaksu kehtestamise vajadust.

(1161) Et tagada tasakaalustava tollimaksu nõuetekohane rakendamine, ei tohiks kõikide teiste äriühingute suhtes kohaldatavat tollimaksumäära kohaldada üksnes koostööst hoidunud eksportijate suhtes, vaid ka nende tootjate suhtes, kes uurimisperioodil liitu ei eksportinud.

9. **REGISTREERIMINE**

(1162) Nagu märgitud punktis 1.2, kehtestas komisjon asjaomastest riikidest pärit klaaskiust kanga impordi suhtes registreerimisnõude. Registreerimise eesmärk oli tagada võimalus nõuda vajaduse korral alusmääruse artikli 16 lõike 4 alusel tollimaksud sisse tagasiulatuvalt.

(1163) Kuna ajutisi tollimakse ei kehtestatud, ei olnud tagasiulatuv kohaldamine võimalik. Seega tuleb impordi registreerimine lõpetada.

10. **JÄRELDUSTE TEATAVAKSTEGEMINE**

(1164) Kõiki huvitatud isikuid teavitati olulistest asjaoludest ja kaalutlustest, mille alusel kavatseti soovitada kehtestada lõplik tasakaalustav imporditollimaks Hiina Rahvavabariigist ja Egiptusest pärit teatavate kootud ja/või nõeltöödeldud klaaskiust kangaste (edaspidi „klaaskiust kangas“) impordi suhtes. Huvitatud isikutele anti võimalus esitada märkusi konkreetselt neile avaldatud arvutuste õigsuse kohta.

(1165) Võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL, Euratom) 2018/1046 ([221]) artiklit 109, on viivisemäär juhul, kui teatav summa tuleb tagasi maksta Euroopa Liidu Kohtu otsuse alusel, Euroopa Keskpanga poolt oma peamiste refinantseerimistehingute suhtes kohaldatav, *Euroopa Liidu Teataja* C-seerias avaldatud määr, mis kehtib iga kuu esimesel kalendripäeval.

(1166) Nagu selgitatud põhjendustes 1117–1119, arvas komisjon topeltarvestuse vältimiseks dumpingumarginaalilt maha osa subsiidiumisummast. Seega, kui lõplikku tasakaalustavat tollimaksu peaks muudetama või kustutama, peaksid dumpinguvastased tollimaksud muutmise või kustutamise tulemusel automaatselt samas proportsioonis vastavalt topeltarvestuse tegelikule ulatusele suurenema. See dumpinguvastaste tollimaksude muutmine peaks toimuma alates käesoleva määruse jõustumisest.

(1167) Selle määrusega kehtestatud meetmed on kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2016. aasta määruse (EL) 2016/1036 (kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Liidu liikmed) artikli 15 lõike 1 alusel loodud komitee arvamusega ([222]),

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

1. Kehtestatakse lõplik tasakaalustav tollimaks Hiina Rahvavabariigist ja Egiptusest imporditud kangale, mis on kootud ja/või nõeltöödeldud pikast klaaskiudheidest ja/või -lõngast ning mis võib sisaldada muid elemente, – välja arvatud immutatud või eelnevalt immutatud toodetele ning avatud pooridega filterkangale, mille ava mõõt on nii piki- kui ka põikisihis vähemalt 1,8 mm ja mille pindtihedus on 35 g/m^2 –, mis praegu kuulub CN-koodide ex 7019 39 00, ex 7019 40 00, ex 7019 59 00 ja ex 7019 90 00 alla (TARICi koodid 7019 39 00 80, 7019 40 00 80, 7019 59 00 80 ja 7019 90 00 80).

2. Lõplik tasakaalustav tollimaks, mida kohaldatakse lõikes 1 kirjeldatud ja allpool loetletud äriühingutes toodetud toote netohinnale liidu piiril enne tollimaksude tasumist, on järgmine.

Asjaomane riik	Äriühing	Lõplik tasakaalustav tollimaks	TARICi lisakood
HRV	Jushi Group Co. Ltd; Tongxiang; Zhejiang Hengshi Fiberglass Fabrics Co. Ltd; Taishan Fiberglass Inc.	30,7 %	C531

([221]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. juuli 2018. aasta määrus (EL, Euratom) 2018/1046, mis käsitleb liidu üldeelarve suhtes kohaldatavaid finantsreegleid ning millega muudetakse määrusi (EL) nr 1296/2013, (EL) nr 1301/2013, (EL) nr 1303/2013, (EL) nr 1304/2013, (EL) nr 1309/2013, (EL) nr 1316/2013, (EL) nr 223/2014 ja (EL) nr 283/2014 ja otsust nr 541/2014/EL ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EL, Euratom) nr 966/2012 (ELT L 193, 30.7.2018, lk 1).

([222]) ELT L 176, 30.6.2016, lk 21, muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 2018. aasta määrusega (EL) 2018/825, millega muudetakse määrust (EL) 2016/1036 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Liidu liikmed, ning määrust (EL) 2016/1037 kaitse kohta subsideeritud impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Liidu liikmed (ELT L 143, 7.6.2018, lk 1).

Asjaomane riik	Äriühing	Lõplik tasakaalustav tollimaks	TARICi lisakood
	PGTEX China Co. Ltd; Chongqing Tenways Material Corp.	17,0 %	C532
	Muud I lisas loetletud äriühingud, kes tegid koostööd nii subsiidiumivastases kui ka dumpinguvastases uurimises	24,8 %	Vt I lisa
	Muud II lisas loetletud äriühingud, kes tegid koostööd dumpinguvastases uurimises, kuid mitte subsiidiumivastases uurimises	30,7 %	Vt II lisa
	Kõik muud äriühingud	30,7 %	C999
Egiptus	Jushi Egypt For Fiberglass Industry S.A.E; Hengshi Egypt Fiberglass Fabrics S.A.E.	10,9 %	C533
	Kõik muud äriühingud	10,9 %	C999

3. Lõikes 2 või I või II lisas nimetatud äriühingutele kehtestatud individuaalseid tasakaalustavaid tollimaksumäärasid kohaldatakse tingimusel, et liikmesriikide tollile esitatakse kehtiv faktuurarve, millel on selle väljastanud üksuse ametniku allkirjaga ja kuupäevaga kinnitus, milles on esitatud tema nimi ja ametikoht ning mille tekst on järgmine: „*Mina, allakirjutanu, kinnitan, et käesoleva arvega hõlmatud, ekspordiks Euroopa Liitu müüdava (vaatlusalune toode) (koguses) on tootnud (äriühingu nimi ja aadress) (TARICi lisakood) (asjaomases riigis). Kinnitan, et sellel arvel esitatud teave on täielik ja õige.*“ Kui sellist arvet ei esitata, kohaldatakse kõikidele muudele äriühingutele kohaldatavat tollimaksumäära.

4. Kui ei ole sätestatud teisiti, kohaldatakse kehtivaid tollimaksusätteid.

5. Juhtudel, mil tasakaalustav tollimaks on maha arvatud dumpinguvastasest tollimaksust teatavate eksportivate tootjate puhul, peaksid määruse (EL) 2016/1037 artikli 21 kohased tagastamise taotlused käivitama ka dumpingumarginaali hindamise selle eksportiva tootja jaoks, mis kehtib tagasimakse uurimisperioodi jooksul.

Artikkel 2

Rakendusmäärust (EL) 2020/492 muudetakse järgmiselt.

1) Artikli 1 lõiked 2 ja 3 asendatakse järgmisega:

„2. Lõplik dumpinguvastane tollimaks, mida kohaldatakse lõikes 1 kirjeldatud ja allpool loetletud äriühingutes toodetud toote netohinnale liidu piiril enne tollimaksude tasumist, on järgmine.

Asjaomane riik	Äriühing	Lõplik dumpinguvastane tollimaks	TARICi lisakood
HRV	Jushi Group Co. Ltd; Tongxiang; Zhejiang Hengshi Fiberglass Fabrics Co. Ltd; Taishan Fiberglass Inc.	69,0 %	C531
	PGTEX China Co. Ltd; Chongqing Tenways Material Corp.	37,6 %	C532
	Muud I lisas loetletud äriühingud, kes tegid koostööd nii subsiidiumivastases kui ka dumpinguvastases uurimises	37,6 %	Vt I lisa
	Muud II lisas loetletud äriühingud, kes tegid koostööd dumpinguvastases uurimises, kuid mitte subsiidiumivastases uurimises	34,0 %	Vt II lisa
	Kõik muud äriühingud	69,0 %	C999
Egiptus	Jushi Egypt For Fiberglass Industry S.A.E; Hengshi Egypt Fiberglass Fabrics S.A.E.	20,0 %	C533
	Kõik muud äriühingud	20,0 %	C999

3. Lõikes 2 või I või II lisas nimetatud äriühingutele kehtestatud individuaalseid tasakaalustavaid tollimaksumäärasid kohaldatakse tingimusel, et liikmesriikide tollile esitatakse kehtiv faktuurarve, millel on selle väljastanud üksuse ametniku allkirjaga ja kuupäevaga kinnitus, milles on esitatud tema nimi ja ametikoht ning mille tekst on järgmine: „*Mina, allakirjutanu, kinnitan, et käesoleva arvega hõlmatud, ekspordiks Euroopa Liitu müüdava (vaatlusalune toode) (koguses) on tootnud (äriühingu nimi ja aadress) (TARICi lisakood) (asjaomases riigis). Kinnitan, et sellel arvel esitatud teave on täielik ja õige*.“ Kui sellist arvet ei esitata, kohaldatakse kõigi muude äriühingute suhtes kehtestatud tollimaksumäära.“

2) Lisatakse uus artikli 1 lõige 5:

„5. Kui komisjoni rakendusmääruse (EL) 2020/776 (*) artiklis 1 kehtestatud lõplikke tasakaalustavaid tollimakse muudetakse või kui need tunnistatakse kehtetuks, suurendatakse lõikes 2 või I või II lisas sätestatud tollimakse proportsionaalselt tegeliku tuvastatud dumpingumarginaaliga või tuvastatud kahjumarginaaliga vajaduse korral iga äriühingu kohta eraldi alates käesoleva määruse jõustumisest.

(*) Komisjoni 12. juuni 2020. aasta rakendusmäärus (EL) 2020/776, millega kehtestatakse lõplik tasakaalustav tollimaks teatavate Hiina Rahvavabariigist ja Egiptusest pärit kootud ja/või nõeltöödeldud klaaskiust kangaste impordi suhtes ning muudetakse komisjoni rakendusmäärust (EL) 2020/492, millega kehtestatakse lõplik dumpinguvastane tollimaks teatavate Hiina Rahvavabariigist ja Egiptusest pärit kootud ja/või nõeltöödeldud klaaskiust kangaste impordi suhtes (ELT L 189, 15.6.2020, lk 1).“

3) Lisatakse uus artikli 1 lõige 6:

„6. Juhtudel, mil tasakaalustav tollimaks on maha arvatud dumpinguvastasest tollimaksust teatavate eksportivate tootjate puhul, peaksid määruse (EL) 2016/1037 artikli 21 kohased tagastamise taotlused käivitama ka dumpingumarginaali hindamise selle eksportiva tootja jaoks, mis kehtib tagasimakse uurimisperioodi jooksul.“

4) Lisa asendatakse I ja II lisaga.

Artikkel 3

1. Toll peab lõpetama rakendusmääruse (EL) 2020/44 artikli 1 kohase impordi registreerimise.

2. Registreeritud impordilt ei võeta tagasiulatuvalt lõplikku tasakaalustavat tollimaksu.

3. Rakendusmääruse (EL) 2020/44 artikli 1 kohaselt kogutud andmete säilitamine lõpetatakse.

Artikkel 4

Käesolev määrus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 12. juuni 2020

Komisjoni nimel
president
Ursula VON DER LEYEN

I LISA

Muud äriühingud, kes tegid koostööd nii subsiidiumivastases kui ka dumpinguvastases uurimises

Äriühingu nimi	TARICi lisakood
Changshu Dongyu Insulated Compound Materials Co., Ltd	B995
Changzhou Pro-Tech Industry Co., Ltd	C534
Jiangsu Changhai Composite Materials Holding Co., Ltd	C535
Neijiang Huayuan Electronic Materials Co., Ltd	C537
NMG Composites Co., Ltd	C538
Zhejiang Hongming Fiberglass Fabrics Co., Ltd	C539

II LISA

Muud äriühingud, kes tegid koostööd dumpinguvastases uurimises, kuid mitte subsiidiumivastases uurimises

Äriühingu nimi	TARICi lisakood
Jiangsu Jiuding New Material Co., Ltd	C536